

Euroopan unionin virallinen lehti

L 257



Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

57. vuosikerta
28. elokuuta 2014

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta 73
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 911/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, Euroopan meriturvallisuusviraston toiminnan monivuotisesta rahoituksesta alusten sekä öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttaman meren pilaantumisen torjunnan alalla ⁽¹⁾ 115
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 912/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, kansainvälisillä sopimuksilla, joissa Euroopan unioni on osapuolena, sijoittajan ja valtion välisten riitojen ratkaisemista varten perustetuissa välimiesoikeuksissa käsiteltäviin asioihin liittyvän korvausvastuun hallinnointia koskevista puitteista 121

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/89/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, merten aluesuunnittelun puitteista 135

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/90/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, laivavarusteista ja neuvoston direktiivin 96/98/EY kumoamisesta ⁽¹⁾	146
★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/91/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2009/65/EY muuttamisesta säilytystoimintojen, palkka- ja palkkiopolitiikan sekä seuraamusten osalta ⁽¹⁾	186
★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä ⁽¹⁾	214

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 909/2014,

annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014,

arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Arvopaperikeskukset myötävaikuttavat yhdessä keskusvastapuolten kanssa suuressa määrin sellaisten kaupankäynnin jälkeisten infrastruktuurien ylläpitoon, joilla turvataan finanssimarkkinat ja annetaan markkinatoimijoille varmuus siitä, että arvopaperikaupat toteutetaan asianmukaisesti ja oikea-aikaisesti myös hyvin vaikeina stressikausina.
- (2) Koska arvopaperikeskusten ylläpitämällä arvopapereiden selvitysjärjestelmillä on keskeinen asema selvitysprosessissa, ne ovat merkittäviä koko järjestelmän kannalta arvopaperitoimitusmarkkinoiden toiminnassa. Arvopaperikeskusten ylläpitämällä arvopapereiden selvitysjärjestelmillä on tärkeä asema arvopapereiden hallintajärjestelmissä, joiden välityksellä järjestelmien osallistajat ilmoittavat sijoittajien hallinnassa olevista arvopapereista, minkä vuoksi ne ovat myös liikkeeseenlaskettujen arvopapereiden asiointia luomista tai vähentämistä estävä keskeinen väline liikkeenlaskun jatkuvan eheyden valvonnassa, ja niillä on siten tärkeä rooli sijoittajien luottamuksen ylläpidossa. Lisäksi arvopaperikeskusten ylläpitämät arvopapereiden selvitysjärjestelmät liittyvät läheisesti vakuuksien turvaamiseen rahapolitiikan operaatioissa sekä luottolaitosten väliseen vakuuksien turvaamiseen, minkä vuoksi nämä järjestelmät ovat tärkeitä toimijoita vakuuksien käytössä.

⁽¹⁾ EUVL C 310, 13.10.2012, s. 12.

⁽²⁾ EUVL C 299, 4.10.2012, s. 76.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, annettu 23. heinäkuuta 2014.

- (3) Vaikka Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/26/EY⁽¹⁾ on vähennetty häiriöitä, joita arvopapereiden selvitysjärjestelmän osallistujaa koskeva maksukyvyttömyysmenettely aiheuttaa selvitysjärjestelmälle, on tarpeen käsitellä myös muita arvopapereiden selvitysjärjestelmiin kohdistuvia riskejä ja näitä järjestelmiä ylläpitävien arvopaperikeskusten maksukyvyttömyys- tai toimintahäiriöiden riskejä. Moniin arvopaperikeskuksiin kohdistuu luotto- ja likviditeettiriskejä, jotka aiheutuvat selvitykseen liittyvistä pankkipalveluista.
- (4) Arvopaperikeskukset ovat tehneet toistensa kanssa keskinäisiä linkkejä koskevia sopimuksia, jotka ovat lisänneet rajat ylittävien selvitysten määrää. Koska arvopaperikeskusten toiminnan vakaudesta ei ole annettu yleisiä sääntöjä, on asetettava kyseenalaiseksi sellaisten arvopaperikeskusten kestävyys, jotka tuovat maahan muiden jäsenvaltioiden arvopaperikeskuksiin kohdistuvia riskejä. Lisäksi markkinavetoiset muutokset kohti yhdentyneempiä arvopaperikeskusten palvelujen markkinoita ovat osoittautuneet hyvin hitaiksi, vaikka rajat ylittävät selvitykset ovat lisääntyneet. Arvopaperitoimitusten avointen sisämarkkinoiden olisi tarjottava kaikille unionin sijoittajille mahdollisuus sijoittaa kaikkiin unionin arvopapereihin yhtä helposti ja käyttäen samoja prosesseja kuin kotimaisten arvopapereiden tapauksessa. Unionin arvopaperitoimitusmarkkinat ovat kuitenkin yhä hajanaiset kansalliset rajat ylittävissä toiminnassa ja rajat ylittävät selvitykset aiheuttavat edelleen suhteellisen suuria kustannuksia, jotka johtuvat erilaisista kansallisista säännöistä, joilla säännellään arvopaperikeskusten selvitysprosessia ja muita toimintoja, sekä arvopaperikeskusten välisen kilpailun vähydestä.

Tämä hajanaisuus haittaa rajat ylittävää selvitystä ja aiheuttaa sille ylimääräisiä riskejä ja kustannuksia. Kun otetaan huomioon arvopaperikeskusten merkitys koko järjestelmän kannalta, niiden välistä kilpailua olisi edistettävä, jotta markkinatoimijoilla olisi mahdollisuus valita palvelun tarjoaja ja vähentää riippuvuuttaan yksittäisestä infrastruktuurin ylläpitäjästä. Niin kauan kuin markkinoiden ylläpitäjille ei ole asetettu samoja velvoitteita eikä arvopaperikeskuksille yhteisiä toiminnan vakautta koskevia standardeja, kansallisella tasolla toteutettavat toimenpiteet, joissa on todennäköisesti keskinäisiä eroja, vaikuttavat suoraan ja kielteisesti luotettavuuteen, tehokkuuteen ja kilpailuun unionin arvopaperitoimitusmarkkinoilla. Tällaiset merkittävät sisämarkkinoiden toiminnan esteet olisi poistettava, ja kilpailun vääristymät ja niiden syntyminen tulevaisuudessa olisi estettävä. Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi on tarpeen luoda arvopaperitoimituksen yhdentyneet markkinat siten, että kansallisten ja rajat ylittävien arvopaperikauppojen välillä ei ole eroa. Sen vuoksi asianmukainen oikeusperusta tälle asetukselle on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla, sellaisena kuin sitä tulkitaan Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti.

- (5) On tarpeen antaa asetus, jossa asetetaan markkinatoimijoille useita yhdenmukaisia velvoitteita, jotka koskevat tiettyjä toimitussykliin ja toimituskuriin liittyviä näkökohtia, ja siinä olisi myös asetettava joukko yhteisiä vaatimuksia arvopapereiden selvitysjärjestelmiä ylläpitäville arvopaperikeskuksille. Asetuksen suoraan sovellettavilla säännöillä pyritään varmistamaan, että kaikki markkinoiden ylläpitäjät ja arvopaperikeskukset noudattavat samoja suoraan sovellettavia velvoitteita, standardeja ja sääntöjä. Asetuksella pyritään lisäämään selvityksen luotettavuutta ja tehokkuutta unionissa estämällä erilaisten kansallisten sääntöjen antaminen, johon direktiivin saattaminen osaksi kansallisia lainsäädäntöjä johtaisi. Asetuksella pyritään myös vähentämään erilaisista kansallisista säännöistä johtuvaa sääntelyn monimutkaisuutta markkinoiden ylläpitäjien ja arvopaperikeskusten kannalta ja antamaan arvopaperikeskuksille mahdollisuus tarjota palvelujaan yli rajojen ilman, että ne joutuvat noudattamaan erilaisia kansallisia vaatimuksia, kuten arvopaperikeskusten toimilupia, valvontaa, organisointia ja riskejä koskevia vaatimuksia. Asetamalla asetuksessa arvopaperikeskuksille samat vaatimukset pyritään myös poistamaan kilpailun vääristymiä.
- (6) Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä kehotti 20 päivänä lokakuuta 2010 vahvistamaan keskeisiä markkinainfrastruktuureja sekä tarkistamaan ja parantamaan nykyisiä standardeja. Kansainvälisen järjestelypankin (BIS) maksu- ja selvitysjärjestelmäkomitea (CPSS) ja kansainvälinen arvopaperimarkkinavalvojen yhteisö (IOSCO) hyväksyivät huhtikuussa 2012 finanssimarkkinoiden infrastruktuureja koskevat maailmanlaajuiset standardit. Näillä standardeilla on korvattu vuonna 2001 annetut BIS:n suositukset, jotka Euroopan keskuspankkijärjestelmä (EKPJ) ja Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitea hyväksyivät Euroopan tasolla ei-sitovien suuntaviivojen muodossa. Kun otetaan huomioon finanssimarkkinoiden globaali luonne sekä arvopaperikeskusten merkitys koko järjestelmälle on tarpeen varmistaa, että arvopaperikeskusten toiminnan vakautta koskevat vaatimukset lähenevät toisiaan kansainvälisellä tasolla. Tässä asetuksessa olisi noudatettava finanssimarkkinoiden infrastruktuureja koskevia CPSS:n ja IOSCO:n laatimia olemassa olevia periaatteita. Komission sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010⁽²⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä "EAMV", olisi yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa varmistettava yhteensopivuus voimassa olevien standardien ja niihin myöhemmin tehtävien muutosten kanssa, kun ne laativat tässä asetuksessa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja ja teknisiä täytäntöönpanostandardeja sekä ohjeita ja suosituksia tai ehdottavat niiden tarkistamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopapereiden selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (7) Neuvosto tähdensi 2 päivänä joulukuuta 2008 antamissaan suuntaviivoissa, että arvopapereiden selvitysjärjestelmien luotettavuutta ja vakautta olisi lujitettava ja oikeudellisiin esteisiin, jotka häiritsevät kaupan jälkeistä toimintaa unionissa, olisi puututtava.
- (8) Yksi EKP:n perustehtävistä on edistää maksujärjestelmien moitteetonta toimintaa. Tätä varten EKP:n jäsenet toteuttavat yleisvalvontaa varmistamalla, että selvitys- ja maksujärjestelmät toimivat tehokkaasti ja vakaasti. EKP:n jäsenet toimivat usein selvitysosapuolina arvopaperitapahtumien maksusuoritusten käsittelyssä. Ne ovat myös tärkeitä asiakkaita arvopaperikeskuksille, jotka hoitavat usein vakuuksien käytön rahapolitiikan operaatioissa. EKP:n jäsenen tiivis mukanaolo olisi varmistettava kuulemalla niitä toimilupien myöntämisestä arvopaperikeskuksille, näiden keskusten valvonnasta, kolmansien maiden arvopaperikeskusten tunnustamisesta sekä tiettyjen arvopaperikeskusten välisten linkkien hyväksymisestä. Rinnakkaisten säännösten muodostumisen estämiseksi niiden tiivis mukanaolo olisi varmistettava kuulemalla niitä myös teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien laadinnasta sekä ohjeiden ja suositusten antamisesta, vaikka päävastuun teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien laadinnasta sekä ohjeiden ja suositusten antamisesta olisi tämän asetuksen mukaisesti oltava komissiolla ja EAMV:llä. Tällä asetuksella ei saisi rajoittaa Euroopan keskuspankin (EKP) ja kansallisten keskuspankkien velvollisuuksia varmistaa selvitys- ja maksujärjestelmien tehokkuus ja vakaus unionissa sekä muissa maissa. Tällä asetuksella ei saisi estää EKP:n jäseniä pääsemästä kaikkiin tietoihin, jotka ovat niiden tehtävien hoitamisen kannalta olennaisia, arvopaperikeskusten ja muiden finanssimarkkinoiden infrastruktuurien yleisvalvonta mukaan lukien.
- (9) EKP:n jäsenet, muut vastaavanlaista toimintaa tietyissä jäsenvaltioissa harjoittavat elimet tai muut julkiset elimet, joiden tehtävänä on hoitaa julkista velkaa tai jotka osallistuvat julkisen velan hoitoon unionissa, saattavat itse tarjota useita palveluja, kuten arvopapereiden selvitysjärjestelmän ylläpitoa, joiden perusteella niitä voitaisiin pitää arvopaperikeskuksina. Tällaiset toimijat, jotka toimivat arvopaperikeskuksina perustamatta erillistä yhteisöä, olisi vapautettava toimilupa- ja valvontavaatimuksista sekä tietyistä toiminnan organisointia, pääomaa ja investointipolitiikkaa koskevista vaatimuksista, mutta niihin olisi sovellettava kaikkia näiden lisäksi arvopaperikeskuksiin sovellettavia toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia. Jos tällaiset jäsenvaltioiden toimijat toimivat arvopaperikeskuksina, niiden ei pitäisi tarjota palvelujaan muissa jäsenvaltioissa. Koska EKP:n jäsenet toimivat selvitysosapuolina arvopaperitoimituksessa, ne olisi vapautettava myös tämän asetuksen IV osaston vaatimuksista.
- (10) Tätä asetusta olisi sovellettava kaikilla rahoitusvälineillä tehtyjen kauppojen toteuttamiseen ja kaikkeen arvopaperikeskusten toimintaan, jollei toisin mainita. Tämä asetusta ei saisi rajoittaa muun tiettyjä rahoitusvälineitä koskevan unionin lainsäädännön soveltamista, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY⁽¹⁾ soveltamista, eikä mainitun direktiivin mukaisesti hyväksytyjä toimenpiteitä.
- (11) Arvopapereiden kirjaaminen arvo-osuusmuodossa on tärkeä askel arvopaperiselvityksen tehostamisessa ja arvopapereiden liikkeeseenlaskun jatkuvan eheyden varmistamisessa erityisesti, kun hallinta- ja siirtomenetelmät tulevat yhä monimutkaisemmiksi. Turvallisuussyistä tässä asetuksessa säädetään kaikkien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU⁽²⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 600/2014⁽³⁾ mukaisesti säännellyillä kauppapaikoilla kaupankäynnin kohteeksi otettujen tai kaupan pidettävien siirtokelpoisten arvopapereiden kirjaamisesta arvo-osuusmuodossa. Tässä asetuksessa ei olisi edellytettävä tietyn menetelmän käyttöä arvo-osuuksia luovassa ensimmäisessä kirjaamisessa, joka voi tapahtua pysäytysjärjestelmässä tai luomalla suoraan välittömästi arvo-osuuksia. Tässä asetuksessa ei olisi säädettävä siitä, minkä tyyppisen laitoksen on kirjattava arvopaperit arvo-osuusmuodossa liikkeeseenlaskun jälkeen, vaan siinä olisi pikemminkin sallittava eri toimijoiden, myös rekisteröintiasiamiesten, hoitaa tämä tehtävä. Tällaiset arvopaperit olisi kuitenkin kirjattava arvopaperikeskuksen arvo-osuusjärjestelmään, kun kyseisillä arvopapereilla tehdyt kaupat toteutetaan kauppapaikoilla, joita säännellään direktiivillä 2014/65/EU ja asetuksella (EU) N:o 600/2014, tai kun niitä käytetään vakuuksina Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/47/EY⁽⁴⁾ säädetyin ehdoin, jotta voidaan varmistaa muun muassa kaikkien tällaisten arvopapereiden toimitus arvopapereiden selvitysjärjestelmässä. Pysäytysjärjestelmän käyttö tai arvopapereiden muuttaminen arvo-osuuksiksi ei saisi johtaa arvopapereiden haltijoiden oikeuksien menettämiseen, ja ne olisi toteutettava varmistaen, että arvopapereiden haltijat voivat tarkistaa oikeutensa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä (EUVL L 168, 27.6.2002, s. 43).

- (12) Toimituksen luotettavuuden varmistamiseksi arvopapereiden selvitysjärjestelmän kaikkien osallistujien, jotka ostavat tai myyvät tiettyjä rahoitusvälineitä, eli siirtokelpoisia arvopapereita, rahamarkkinavälineitä, yhteissijoitusyritysten osuuksia ja päästöoikeuksia, olisi toteutettava velvoitteensa sovittuna toimituspäivänä.
- (13) Pidemmät siirtokelpoisilla arvopapereilla tehtyjen kauppajien toimitusajat aiheuttavat epävarmuutta ja lisäävät arvopapereiden selvitysjärjestelmän osallistujiin kohdistuvia riskejä. Toimitusaikojen erilaiset kestot eri jäsenvaltioissa haittaavat täsmäytystä ja aiheuttavat virheitä liikkeeseenlaskijoille, sijoittajille ja välittäjille. Sen vuoksi olisi säädettävä yhteisestä toimitusajasta, joka helpottaisi sovitun toimituspäivän määrittämistä ja toimituskuria koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanoa. Sellaisten siirtokelpoisilla arvopapereilla tehtyjen kauppajien sovittu toimituspäivä, jotka on toteutettu direktiivillä 2014/65/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 600/2014 säännellyillä kauppapaikoilla, ei saisi olla myöhempi kuin toinen pankkipäivä kaupanteon jälkeen. Useista kaupoista, kuten arvopaperien takaisinostoa tai lainaksi antamista koskevista sopimuksista, koostuvien monitahoisten operaatioiden osalta mainittua vaatimusta olisi sovellettava ensimmäiseen tapahtumaan, johon liittyy arvopaperien siirto. Näiden operaatioiden standardoimattoman luonteen huomioon ottaen tätä vaatimusta ei olisi sovellettava kauppajoihin, joista on sovittu yksityisesti asianomaisten osapuolten kesken, mutta jotka toteutetaan direktiivillä 2014/65/EU ja asetuksella (EU) N:o 600/2014 säännellyillä kauppapaikoilla, tai kauppajoihin, jotka on toteutettu kahdenvälisesti, mutta joista on ilmoitettu direktiivillä 2014/65/EU ja asetuksella (EU) N:o 600/2014 säänneltyyn kauppapaikkaan. Tätä vaatimusta ei myöskään olisi sovellettava ensimmäiseen liiketoimeen, jossa asianomaiset siirtokelpoiset arvopaperit kirjataan arvo-osuusmuodossa ensimmäistä kertaa.
- (14) Arvopaperikeskusten ja muiden markkinainfrastruktuurien olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla estetään ja korjataan toimituspuutteet. On olennaisen tärkeää, että tällaisia sääntöjä sovelletaan unionissa suoraan ja yhdenmukaisesti. Erityisesti olisi vaadittava, että arvopaperikeskukset ja muut markkinainfrastruktuurit ottavat käyttöön menettelyjä, joilla ne voivat toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä keskeyttääkseen jokaisen sellaisen osallistujan osallistumisen, joka aiheuttaa järjestelmällisesti toimituspuutteita, ja julkistaakseen tällaisen osallistujan henkilöllisyyden kuitenkin sillä edellytyksellä, että osallistujalle on annettu tilaisuus esittää huomautuksensa ennen päätöksen tekoa.
- (15) Yksi tehokkaimmista tavoista korjata toimituspuutteita on kohdistaa velvoitteensa laiminlyöviin osallistujiin alkuperäisen sopimuksen pakollinen täytäntöönpano. Tässä asetuksessa olisi annettava yhdenmukaiset säännöt seuraamuksista ja tietystä korvausostoon liittyvistä näkökohdista, jotka koskevat kaikkia siirtokelpoisia arvopapereita, rahamarkkinavälineitä, yhteissijoitusyritysten osuuksia ja päästöoikeuksia. Tällaisia näkökohtia ovat ajoitus ja hinnoittelu. Näitä sääntöjä olisi mukautettava eri arvopaperimarkkinoiden, tiettyjen direktiivissä 2014/65/EU määriteltyjen kauppapaikkojen, kuten pk-yritysten kasvumarkkinoiden, ja tiettyjen monitahoisten operaatioiden, kuten arvopaperien takaisinostoa tai lainaksi antamista koskevien hyvin lyhytaikaisten sopimusten, erityispiirteisiin, jotta vältettäisiin arvopaperimarkkinoiden likviditeettiin ja tehokkuuteen kohdistuvat haitalliset vaikutukset. Toimituskuria koskevia sääntöjä olisi sovellettava tavalla, joka kannustaa kaikilla asiaankuuluvilla rahoitusvälineillä tehtyjen kauppajien toimittamiseen sovittuun toimituspäivään mennessä.
- (16) Toimituspuutteisiin liittyvät menettelyt ja seuraamukset olisi suhteutettava kyseisten puutteiden laajuuteen ja vakavuuteen ja mitoitettava niin, että ylläpidetään ja turvataan asiaankuuluvien rahoitusvälineiden likviditeetti. Erityisesti markkinatakaustoiminta on keskeisen tärkeää unionin markkinoiden likviditeetin ja varsinkin vähemmän likvidien arvopapereiden kannalta. Toimenpiteet, joilla estetään ja korjataan toimituspuutteet, olisi tasapainotettava suhteessa tarpeeseen ylläpitää ja turvata kyseisten rahoitusvälineiden likviditeetti. Velvoitteensa laiminlyöneille osallistujille asetetuista rahaluonteisista seuraamuksista saatavat tulot olisi ohjattava mahdollisuuksien mukaan korvauksena velvoitteensa täyttäneille asiakkaille eivätkä ne saisi missään tapauksessa muodostaa tulonlähdettä kyseiselle arvopaperikeskukselle. Arvopaperikeskusten olisi kuultava markkinainfrastruktuureja, joiden puitteissa ne tarjoavat arvopaperikeskuksen palveluja, tässä asetuksessa säädettyjen toimituskuria koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanosta.
- (17) Useimmissa tapauksissa korvausostomenettely olisi käynnistettävä, jos rahoitusvälineitä ei ole toimitettu neljän pankkipäivän kuluessa sovitusta toimituspäivästä. Epälikvidien rahoitusvälineiden osalta on kuitenkin asianmukaista pidentää korvausostomenettelyn käynnistämistä edeltävää määräaika enintään seitsemään pankkipäivään. Perusteet sen määrittelemiseksi, milloin rahoitusvälineiden katsotaan olevan epälikvidejä, olisi laadittava teknisten sääntelystandardien avulla, ja niissä olisi otettava huomioon asetuksessa (EU) N:o 600/2014 jo tehty arvioinnit. Jos tällainen määrittely suoritetaan, korvausostomenettelyn käynnistämisen määräajan pidentymisen olisi oltava enintään seitsemän pankkipäivää.

- (18) Pk-yritysten kasvumarkkinoiden osalta on tarkoituksenmukaista joustaa siten, että niiden ei tarvitse soveltaa korvausostomenettelyä ennen kuin kaupan toteutumisesta on kulunut 15 päivää, jotta otettaisiin huomioon tällaisten markkinoiden likviditeetti ja erityisesti jotta mahdollistettaisiin markkinatakaajien toiminta näillä vähemmän likvideillä markkinoilla. Pk-yritysten kasvumarkkinoille ominaisia toimituskuria koskevia toimenpiteitä olisi sovellettava ainoastaan kyseisillä markkinoilla toteutettuihin kaappoihin. Komission yksiköiden 7 päivänä joulukuuta 2011 päivätyssä valmisteluasiakirjassa, joka liittyy komission tiedonantoon ”Toimintasuunnitelma pk-yritysten rahoituksen saannin parantamiseksi”, todetaan, että olisi kehitettävä pääomamarkkinoille pääsyä vaihtoehtona pk-yritysten pankkilainoille. Siksi on tarpeen laatia pk-yritysten kasvumarkkinoiden tarpeita paremmin vastaavat säännöt.
- (19) Arvopaperikeskukselle olisi sallittava korvausoston toteuttamisen valvonta selvitystä koskevien päällekkäisten toimeksiantojen osalta, kun ne kohdistuvat samoihin rahoitusvälineisiin ja niiden toteuttamisen pidennetty määräaika päättyy samana päivänä, jotta korvausostojen määrä voidaan minimoida siinä määrin, kuin se on tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten puitteissa mahdollista.
- (20) Koska tämän asetuksen päätarkoituksena on asettaa markkinoiden ylläpitäjille suoraan useita oikeudellisia velvoitteita, jotka koskevat muun muassa kaikkien siirtokelpoisten arvopapereiden kirjaamista arvo-osuusmuodossa arvopaperikeskukseen sen jälkeen, kun niillä on käyty kauppaa direktiivillä 2014/65/EU ja asetuksella (EU) N:o 600/2014 säännellyillä kauppapaikoilla tai kun ne on asetettu vakuuksiksi direktiivissä 2002/47/EY asetetuin ehdoin, ja markkinatoimijoiden velvoitteiden toteuttamista viimeistään toisena pankkipäivänä kaupanteon jälkeen, ja koska arvopaperikeskukset vastaavat arvopapereiden selvitysjärjestelmien toiminnasta ja sellaisten toimenpiteiden täytäntöönpanosta, joilla varmistetaan oikea-aikainen arvopaperitoimitus unionissa, on olennaisen tärkeää varmistaa, että kaikki arvopaperikeskukset ovat luotettavia ja vakaita ja että ne noudattavat jatkuvasti tässä asetuksessa säädettyjä tiukkoja toiminnan järjestämistä, harjoittamista ja vakautta koskevia vaatimuksia, ja myös toteuttavat kaikki perustellut toimet petosten ja laiminlyöntien vähentämiseksi. Arvopaperikeskusten toimilupia ja jatkuvaa valvontaa koskevat yhdenmukaiset ja suoraan sovellettavat säännöt liittyvät näin ollen olennaisesti markkinatoimijoille tällä asetuksella asetettuihin oikeudellisiin velvoitteisiin. Sen vuoksi arvopaperikeskusten toimilupia ja valvontaa koskevat säännöt olisi sisällytettävä samaan säädökseen kuin markkinatoimijoille asetetut oikeudelliset velvoitteet.
- (21) Koska arvopaperikeskuksille olisi asetettava yhteiset vaatimukset ja koska on tarpeen poistaa jäljellä olevat rajat ylittävän selvityksen esteet, kaikilla toimiluvan saaneilla arvopaperikeskuksilla olisi oltava vapaus tarjota palvelujaan unionin alueella, myös perustamalla sivuliikkeen. Jotta varmistettaisiin arvopaperikeskusten tarjoamien palvelujen riittävä luotettavuus toisessa jäsenvaltiossa, tällaisiin arvopaperikeskuksiin olisi sovellettava tässä asetuksessa säädettyä erityismenettelyä, jos ne aikovat tarjota tiettyjä tämän asetuksen mukaisia arvopaperikeskuksen ydinpalveluja vastaanottavassa jäsenvaltiossa tai perustaa sinne sivuliikkeen.
- (22) Unionin rajattomilla arvopaperitoimitusmarkkinoilla on tarpeen vahvistaa tämän asetuksen soveltamiseen osallistuvien viranomaisten valtuudet. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti nimettävä tämän asetuksen soveltamisesta vastaavat viranomaiset, joille olisi annettava kaikki valvonta- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi. Arvopaperikeskuksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi vastattava toimiluvan myöntämisestä arvopaperikeskukselle ja arvopaperikeskuksen valvonnasta ja sen olisi saatava valtuudet näihin tehtäviin, koska sillä on hyvät edellytykset tutkia, miten arvopaperikeskukset harjoittavat päivittäistä toimintaansa, sekä tehdä säännöllisiä tarkastuksia ja ryhtyä tarvittaessa toimenpiteisiin.
- Kyseisen toimivaltaisen viranomaisen olisi kuitenkin kuultava mahdollisimman varhain muita asiaan liittyviä viranomaisia ja tehtävä niiden kanssa yhteistyötä. Tällaisiin muihin viranomaisiin kuuluvat viranomaiset, jotka vastaavat arvopaperikeskuksen ylläpitämisen jokaisen yksittäisen arvopapereiden selvitysjärjestelmän yleisvalvonnasta, keskuspankit, jotka laskevat liikkeeseen tärkeimpiä toimitusvaluuttoja, sekä tarvittaessa ne keskuspankit, jotka toimivat kunkin arvopapereiden selvitysjärjestelmän selvitysosapuolina, ja tarvittaessa myös konsernin muiden yksiköiden suhteen toimivaltaiset viranomaiset. Tällainen yhteistyö merkitsee myös sitä, että asianomaiset viranomaiset vaihtavat tietoja ja että näille viranomaisille tiedotetaan välittömästi kriisitilanteista, jotka vaikuttavat rahoitusjärjestelmän likviditeettiin ja vakauteen missä tahansa jäsenvaltiossa, johon arvopaperikeskus tai jokin osallistujista on sijoittautunut.
- (23) Jos arvopaperikeskus tarjoaa palvelujaan toisessa jäsenvaltiossa, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava pyytää kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta kaikki pyynnön esittävän viranomaisen kannalta merkittävät arvopaperikeskuksen toimintaa koskevat tiedot. Nämä tiedot voivat koskea erityisesti vastaanottavaan jäsenvaltioon sijoittautuneille arvopaperikeskuksen käyttäjille tarjottuja palveluja tai käsiteltyjä välineitä tai valuuttoja, ja niihin voi sisältyä tietoja kielteisestä kehityksestä, riskinarviointien tuloksista ja korjaavista toimituksista. Kotijäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella olisi oltava pääsy myös kaikkiin arvopaperikeskuksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle määrääjain toimittamiin tietoihin.

- (24) Jos arvopaperikeskus tarjoaa palvelujaan muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, johon se on sijoittautunut, muun muassa perustamalla sivuliikkeen, päävastuu arvopaperikeskuksen valvonnasta kuuluu sen kotijäsenvaltiontoimivaltaiselle viranomaiselle. Jos arvopaperikeskuksen toiminnasta vastaanottavassa jäsenvaltiossa on tullut merkittävää kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion arvopaperimarkkinoiden toiminnan ja sijoittajien suojan kannalta, kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten ja muiden asiaan liittyvien viranomaisten olisi otettava käyttöön yhteistyöjärjestelyt valvoakseen kyseisen arvopaperikeskuksen toimintaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi myös voitava päättää, että kyseisissä yhteistyöjärjestelyissä harkitaan monenvälistä yhteistyötä, myös luonteeltaan kollegiaalista yhteistyötä, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ja asianomaisten vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten ja muiden asiaan liittyvien viranomaisten kesken. Tällaisia yhteistyöjärjestelyjä ei olisi kuitenkaan katsottava asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisiksi valvontakollegioiksi. Mitään jäsenvaltiota tai jäsenvaltioryhmää ei saisi suoraan tai välillisesti syrjiä arvopaperikeskuksen tai selvityspalvelujen sijaintipaikkana. Minään viranomainen ei saisi tämän asetuksen mukaisia tehtäviä suorittaessaan suoraan tai välillisesti syrjiä mitään toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaa yritystä. Jollei tästä asetuksesta muuta johdu, yhdessä jäsenvaltiossa sijaitsevan arvopaperikeskuksen toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan valuutan ehtoisten rahoitusvälineiden toimittamista ei olisi rajoitettava tai estettävä.
- (25) Tämä asetus ei saisi estää jäsenvaltioita edellyttämästä kansallisessa lainsäädännössään, että arvopaperikeskuksen osalta toimivaltaisen viranomaisen ja asiaan liittyvien viranomaisten väliselle, kansallisella tasolla tehtävälle päivittäiselle yhteistyölle luodaan erityiset oikeudelliset puitteet. Näiden kansallisten oikeudellisten puitteiden olisi oltava EAMV:n tämän asetuksen mukaisesti mahdollisesti antamien viranomaisten välisiä valvontakäytäntöjä ja yhteistyötä koskevien suuntaviivojen mukaisia.
- (26) Jokaisen oikeushenkilön, joka kuuluu arvopaperikeskuksen määritelmän piiriin, on saatava toimivaltaisilta kansallisilta viranomaisilta toimilupa ennen toimintansa aloittamista. Erilaisten liiketoimintamallien vuoksi arvopaperikeskus olisi määriteltävä viittaamalla tiettyihin ydinpalveluihin, jotka koostuvat selvityksestä, joka edellyttää arvopapereiden selvitysjärjestelmän ylläpitämistä, sekä notariaattipalveluista ja keskitetystä arvopaperitilien hoitopalveluista. Arvopaperikeskuksen olisi ainakin ylläpidettävä arvopapereiden selvitysjärjestelmää ja tarjottava jotakin toista ydinpalvelua. Tällainen tehtävien yhdistely vaikuttaa olennaisesti siihen, että arvopaperikeskukset voivat hoitaa tehtävänsä arvopaperiselvityksessä ja arvopapereiden liikkeeseenlaskun jatkuvan eheyden varmistamisessa. Toimijat, jotka eivät ylläpidä arvopapereiden selvitysjärjestelmiä, kuten rekisteröintiasiamiehet, siirtoasiamiehet, direktiivin 2003/87/EY nojalla perustetusta rekisterijärjestelmästä vastaavat viranomaiset ja elimet tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 648/2012 ⁽¹⁾ säännellyt keskusvastapuolet eivät kuulu arvopaperikeskuksen määritelmän piiriin.
- (27) Arvopaperikeskuksilla olisi oltava käytössä elvytysuunnitelmat keskeisten toimintojensa jatkuvuuden varmistamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että kutakin arvopaperikeskusta varten laaditaan riittävä kriisinratkaisusuunnitelma, jota ylläpidetään jäsenvaltioiden asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU ⁽²⁾ soveltamista.
- (28) Jotta voitaisiin välittää luotettavia tietoja arvopapereiden selvitysjärjestelmien ulkopuolella toimitettujen arvopapereiden määrästä ja varmistaa, että aiheutuvia riskejä voidaan seurata ja hallita, kaikkien muiden arvopapereiden selvitysjärjestelmien ulkopuolella arvopaperitapahtumia toimittavien laitosten kuin arvopaperikeskusten olisi raportoitava selvitystoiminnastaan asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille. Ilmoituksen vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen olisi sen jälkeen toimitettava kyseiset tiedot EAMV:lle ja tiedotettava sille kyseisestä selvitystoiminnasta mahdollisesti aiheutuvista riskeistä. Lisäksi EAMV:n olisi valvottava kyseistä selvitystoimintaa ja otettava huomioon sen mahdollisesti aiheuttamat riskit.
- (29) Jotta arvopaperikeskukset eivät ottaisi riskejä muissa toiminnoissa kuin niissä, joita tämän asetuksen nojalla myönnetty toimilupa koskee, toimiluvan saaneiden arvopaperikeskusten toiminnot olisi rajoitettava toimiluvan piiriin kuuluvien tai tämän asetuksen mukaisesti ilmoitettujen palvelujen tarjoamiseen, eikä arvopaperikeskuksilla

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppaparekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

saisi olla omistusyhteyksiä, sellaisina kuin ne on määritelty tässä asetuksessa viittaamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2013/34/EU ⁽¹⁾, tai suoraa tai välillistä vähintään 20 prosentin omistusta muiden kuin samanlaisia palveluja tarjoavien laitosten äänioikeuksista tai pääomasta, ellei tällainen omistusyhteys ole arvopaperikeskusten suhteen toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä sillä perusteella, että se ei kasvata arvopaperikeskusten riskiprofilia merkittäväällä tavalla.

- (30) Jotta voidaan varmistaa arvopapereiden selvitysjärjestelmien luotettava toiminta, niiden ylläpito olisi annettava ainoastaan sellaisten arvopaperikeskusten tai arvopaperikeskuksina toimivien keskuspankkien tehtäväksi, joihin sovelletaan tätä asetusta.
- (31) Arvopaperikeskuksille olisi annettava lupa tarjota ydinpalvelujensa ohella palveluja, joilla lisätään arvopaperimarkkinoiden luotettavuutta, tehokkuutta ja avoimuutta luomatta kohtuuttomia riskejä niiden tarjoamien ydinpalvelujen kannalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden verolainsäädännöissä asetettujen erityisvaatimusten soveltamista. Kyseiset palvelut on eritelty tässä asetuksessa olevassa luettelossa, joka ei ole tyhjentävä, jotta arvopaperikeskukset voisivat vastata markkinoiden tulevaan kehitykseen. Jos tällaisten palvelujen tarjonta liittyy ennakonpidätystä tai veroviranomaisille ilmoittamista koskevaan velvollisuuteen, tarjonnassa noudatetaan edelleen asianomaisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöä. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklan 2 kohdan mukaisesti valtaa toteuttaa 114 artiklan 1 kohdan mukaisia toimenpiteitä ei sovelleta veroja koskeviin säännöksiin tai määräyksiin. Euroopan unionin tuomioistuin katsoi 29 päivänä huhtikuuta 2004 antamassaan tuomiossa asiassa C-338/01, komissio v. neuvosto ⁽²⁾, että ilmaisua ”veroja koskevat säännökset tai määräykset” on tulkittava niin, että ne kattavat verovelvollisia henkilöitä, verollisia liiketoimia, veron määräytymisperustetta, verokantaa ja välittömiä ja välillisiä veroja koskevia vapautuksia määrittelevien säännösten lisäksi verojen perintään liittyvät yksityiskohtaiset säännöt. Tämä asetusta ei näin ollen kata verojen perintään liittyviä sääntöjä, joiden osalta olisi käytettävä eri oikeusperustaa.
- (32) Arvopaperikeskuksen, joka aikoo ulkoistaa jonkin ydinpalvelun kolmannelle osapuolelle tai tarjota uutta ydinpalvelua tai oheispalvelua, jota ei ole lueteltu tässä asetuksessa, ylläpitää toista arvopapereiden selvitysjärjestelmää, käyttää toista selvitysosapuolta tai perustaa arvopaperikeskusten välisiä linkkejä, joihin liittyy merkittäviä riskejä, olisi haettava siihen lupaa noudattamalla samaa menettelyä kuin alkuperäistä toimilupaa haettaessa, mutta kuitenkin sillä poikkeuksella, että toimivaltaisen viranomaisen olisi ilmoitettava lupaa hakenneelle arvopaperikeskukselle kolmen kuukauden kuluessa, onko lupa myönnetty vai eväty. Arvopaperikeskusten välisten linkkien osalta, joihin ei liity merkittäviä riskejä, tai niiden arvopaperikeskusten yhteentoimivien linkkien osalta, jotka ulkoistavat kyseisiin yhteentoimiviin linkeihin liittyviä palvelujaan julkisyhteisöille kuten EKP:n jäsenille, ei olisi kuitenkaan vaadittava ennakkolupaa, vaan asianomaisten arvopaperikeskusten olisi ilmoitettava linkeistä niiden suhteen toimivaltaisille viranomaisille.
- (33) Jos arvopaperikeskus aikoo laajentaa palvelujaan tässä asetuksessa nimenomaisesti lueteltuihin muihin kuin pankkipalvelujen tyyppiin oheispalveluihin, jotka eivät lisää siihen kohdistuvaa riskiä, sen olisi voitava tehdä niin ilmoitettuaan asiasta kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle.
- (34) Kolmanteen maahan sijoittautuneiden arvopaperikeskusten olisi voitava tarjota palvelujaan unionissa, myös perustamalla sivuliikkeen. Jotta varmistettaisiin arvopaperikeskusten tarjoamien palvelujen riittävä luotettavuus kolmansien maiden arvopaperikeskusten osalta, kyseisiltä arvopaperikeskuksilta olisi edellytettävä EAMV:n antamaa tunnustusta, jos ne aikovat tarjota tiettyjä tässä asetuksessa lueteltuja palveluja tai perustaa sivuliikkeen unioniin. Jos kyseistä tunnustusta ei ole, kolmansien maiden arvopaperikeskusten olisi voitava perustaa linkkejä unioniin sijoittautuneiden arvopaperikeskusten kanssa, edellyttäen, että asianmukainen toimivaltainen viranomainen ei vastusta sitä. Finanssimarkkinoiden globaalin luonteen vuoksi kolmansien maiden arvopaperikeskusten tunnustaminen on sopivinta antaa EAMV:n tehtäväksi. EAMV:n olisi voitava tunnustaa kolmansien maiden arvopaperikeskukset vain, jos komissio toteaa, että niihin sovelletaan lainsäädäntö- ja valvontakehystä, joka on tosiasiallisesti tässä asetuksessa säädettyä vastaava, ja jos niihin sovelletaan tehokkaita toimilupamenettelyjä, tehokasta valvontaa ja yleisvalvontaa niiden sijoittautumismaassa ja jos EAMV:n ja arvopaperikeskusten suhteen toimivaltaisten viranomaisten ja asiaan liittyvien viranomaisten välille on luotu yhteistyöjärjestelyt. EAMV:n antaman tunnustuksen edellytyksenä olisi oltava, että toiminnan vakauden valvontakehys, jota sovelletaan unioniin sijoittautuneisiin ja tämän asetuksen nojalla toimiluvan saaneisiin arvopaperikeskuksiin, tunnustetaan tosiasiallisesti vastaavaksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽²⁾ Kok. 2004, s. I-04829.

- (35) Ottaen huomioon arvopaperikeskusten monimutkaisuus sekä näiden keskusten ja niiden tarjoamien palvelujen merkitys koko järjestelmälle, olisi varmistettava avointen hallintosääntöjen avulla, että toimiva johto, ylimmän hallintoelimen jäsenet, osakkeenomistajat ja osallistajat, jotka voivat käyttää arvopaperikeskuksen toimintaan määrittämisvaltaa, sellaisena kuin se on määritelty viittaamalla direktiiviin 2013/34/EU, ovat soveliaita varmistamaan arvopaperikeskuksen terveen ja varovaisen hoidon.
- (36) Jäsenvaltioissa on käytössä erilaisia hallintorakenteita. Useimmiten käytössä on yksi- tai kaksipuolainen rakenne. Tässä asetuksessa käytettyjen määritelmien on tarkoitus kattaa kaikki olemassa olevat rakenteet suosimatta mitään erityistä rakennetta, ja niiden olisi oltava puhtaasti toiminnallisia, tarkoituksenaan vahvistaa säännöt tietyn tuloksen saavuttamiseksi riippumatta siitä, mitä kansallista yhtiöoikeutta laitokseen sovelletaan kussakin jäsenvaltiossa. Määritelmien ei näin ollen olisi vaikutettava kansallisen yhtiöoikeuden mukaiseen yleiseen toimivallan jakautumiseen.
- (37) Avoimilla hallintosäännöillä olisi varmistettava, että toisaalta arvopaperikeskusten osakkeenomistajien, johdon ja henkilöstön edut ja toisaalta arvopaperikeskusten viime kädessä palvelemien käyttäjien edut otetaan huomioon. Kyseisten hallintosääntöjen soveltaminen ei saisi kuitenkaan rajoittaa arvopaperikeskuksen valitseman omistajuusmallin soveltamista. Jokaista arvopaperikeskuksen ylläpitämää arvopapereiden selvitysjärjestelmää varten olisi perustettava käyttäjien komitea, jotta käyttäjillä olisi mahdollisuus neuvoa arvopaperikeskuksen ylintä hallintoelintä keskeisissä kysymyksissä, jotka vaikuttavat heihin, ja komiteoille olisi tarjottava tehtävänsä harjoittamiseen tarvittavat välineet. Arvopaperikeskusten eri käyttäjien, myös erityyppisten arvopapereiden haltijoiden, etujen olisi oltava edustettuina käyttäjien komiteassa.
- (38) Arvopaperikeskusten olisi voitava ulkoistaa tarjoamiensa palvelujen toteuttaminen edellyttäen, että tällaisista ulkoistamisjärjestelyistä aiheutuvat riskit hallitaan. Ottaen huomioon arvopaperikeskuksille uskottujen tehtävien merkitys tässä asetuksessa olisi säädettävä, että arvopaperikeskukset eivät saa siirtää velvoitteitaan kolmansille osapuolille ulkoistamalla toimintojaan kolmansille osapuolille sopimus pohjaisesti. Toimintojen ulkoistamiselle olisi asetettava tiukat ehdot, joilla pidetään yllä arvopaperikeskusten vastuuta toiminnoistaan ja varmistetaan, että arvopaperikeskusten valvonta ei heikkene. Jos arvopaperikeskus ulkoistaa toimintojaan julkisyhteisöille, ulkoistaminen olisi voitava tietyn ehdoin vapauttaa näistä vaatimuksista.
- (39) Tämä asetus ei saisi estää jäsenvaltioita, jotka sallivat suorat arvopapereiden hallintajärjestelmät, säätämästä kansallisessa lainsäädännössään, että muiden osapuolten kuin arvopaperikeskusten on suoritettava tai että muut osapuolet kuin arvopaperikeskukset voivat suorittaa tiettyjä toimintoja, jotka joissakin toisenlaisissa arvopapereiden hallintajärjestelmissä ovat tavanomaisesti arvopaperikeskusten suorittamia, ja määrittelemästä, kuinka nämä toiminnot olisi suoritettava. Erityisesti joissakin jäsenvaltioissa tilinhoitajat tai arvopaperikeskusten ylläpitämien arvopapereiden selvitysjärjestelmien osallistajat kirjaavat tapahtumat arvopaperikeskuksen hoitamille arvopaperitileille olematta välttämättä itse tilintarjoajia. Arvopaperikeskuksen tasolla tileille tehtyihin kirjauksiin liittyvän oikeusvarmuuden tarpeen vuoksi tällaisten muiden osapuolten erityinen rooli olisi tunnustettava tällä asetuksella. Siksi erityisten olosuhteiden vallitessa ja lainsäädännössä määriteltyjen tiukkojen sääntöjen mukaisesti pitäisi olla mahdollista jakaa vastuu tietyistä ylimmän tason arvopaperitilien ylläpitämiseen liittyvistä näkökohdista arvopaperikeskuksen ja asiaankuuluvan toisen osapuolen kesken tai säätää kyseisen toisen osapuolen yksinomaisesta vastuusta kyseisten näkökohtien osalta edellyttäen, että tämä toinen osapuoli toimii asianmukaisen sääntelyn ja valvonnan alaisena. Vastuun jakamisen laajuudelle ei olisi asetettava minkäänlaisia rajoituksia.
- (40) Arvopaperikeskusten ja niiden käyttäjien välisiin suhteisiin olisi tuotava avoimuutta liiketoiminnan harjoittamista koskevien sääntöjen avulla. Arvopaperikeskuksella olisi erityisesti oltava arvopapereiden selvitysjärjestelmään osallistumista koskevat julkistetut, avoimet, objektiiviset ja syrjimättömät perusteet, joilla osallistujien pääsy järjestelmään voidaan rajoittaa ainoastaan riskien perusteella. Toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava asianmukaiset keinot puuttua nopeasti tapauksiin, joissa arvopaperikeskukset ovat perusteettomasti kieltäytyneet tarjoamasta palvelujaan osallistujille. Arvopaperikeskusten olisi julkistettava palvelujensa hinnat ja niistä perittävät maksut. Koska arvopaperikeskuksilla on yhä huomattava markkinavoima oman jäsenvaltionsa alueella, ja jotta niiden palveluihin olisi oltava avoin ja syrjimätön pääsy, arvopaperikeskusten ei olisi voitava poiketa ydinpalvelujensa osalta julkistamastaan hintapolitiikasta ja niillä olisi oltava erillinen tilinpito kuhunkin tarjoamaansa ydinpalveluun ja oheispalveluun liittyviä kustannuksia ja tuloja varten. Näillä osallistumissäännöksillä täydennetään ja lujitetaan markkinatoimijoiden oikeutta käyttää toisessa jäsenvaltiossa olevaa selvitysjärjestelmää direktiivin 2014/65/EU mukaisesti.

- (41) Tehokkaan tietojen rekisteröinnin, toimituksen ja maksamisen edistämiseksi arvopaperikeskusten olisi noudatettava tietoliikennemenettelyissään niiden osallistujien ja markkinarakenteiden kanssa, joiden kanssa ne toimivat yhdessä, viestien lähettämistä ja viitetietoja koskevia asianomaisia kansainvälisiä avoimia tietoliikennemenettelyjä ja -standardeja.
- (42) Koska arvopaperien selvitysjärjestelmillä on keskeinen rooli finanssimarkkinoilla, arvopaperikeskusten olisi palveluun tarjotessaan parhaansa mukaan varmistettava arvopaperitapahtumien oikea-aikainen selvitys ja arvopapereiden liikkeeseenlaskun jatkuva eheys. Tämä asetus ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden kansalliseen lainsäädäntöön, jolla säännellään arvopaperien hallintaa ja järjestelyjä arvopapereiden liikkeeseenlaskun jatkuvan eheyden ylläpitämiseksi. Asetuksessa olisi kuitenkin edellytettävä, että arvopaperikeskukset erottelevat osallistujensa ja näiden asiakkaiden varojen turvaamisen edistämiseksi kunkin osallistujan arvopaperitilit ja tarjoavat pyynnöstä mahdollisuuden osallistujien asiakkaiden tilien yksityiskohtaisempaan erottelamiseen, mikä voi joissakin tapauksissa olla mahdollista vain korkeammilla kustannuksilla, jotka lankeavat niiden osallistujien asiakkaiden maksettavaksi, jotka ovat pyytäneet yksityiskohtaisempaa erottelua. Arvopaperikeskuksilta ja niiden osallistujilta olisi edellytettävä sekä yhteis-asiakaserottelua että yksilöllistä asiakaserottelua, jotta asiakkaat voivat valita mielestään parhaiten tarpeisiinsa soveltuvan erottelun tason.

Tästä olisi poikettava ainoastaan silloin, kun muista yhteiskuntapolitiikkaan ja erityisesti tehokkaaseen ja avoimeen verojen keräämiseen liittyvistä vaatimuksista johtuen arvopaperikeskukselta ja sen osallistujilta edellytetään yksilöllistä asiakaserottelua sellaisen jäsenvaltion kansalaisten ja asukkaiden ja kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden oikeushenkilöiden osalta, jossa tämän asetuksen voimaantulopäivänä tällaista yksilöllistä asiakaserottelua edellytetään sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jonka lainsäädännön nojalla arvopaperit on luotu, ja ainoastaan kyseisen jäsenvaltion kansalaisten ja asukkaiden ja kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden oikeushenkilöiden osalta. Arvopaperikeskusten olisi varmistettava, että näitä vaatimuksia sovelletaan erikseen kuhunkin niiden ylläpitämään arvopapereiden selvitysjärjestelmään. Arvopaperikeskusten ei olisi käytettävä omilla tileillään osallistujalle kuuluvia arvopapereita, ellei kyseinen osallistuja ole antanut siihen nimenomaista lupaa, eikä niiden olisi muutoin käytettävä omalla tilillään arvopapereita, jotka eivät kuulu niille, sanotun kuitenkin rajoittamatta oheispalvelujen tarjoamista. Lisäksi arvopaperikeskuksen olisi vaadittava osallistujia hankkimaan asiakkailtaan ennalta mahdollisesti tarvittava suostumus.

- (43) Direktiivissä 98/26/EY säädetään, että arvopaperien selvitysjärjestelmiin kyseisten järjestelmien sääntöjen mukaisesti kirjattujen siirtomääräysten olisi oltava oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisia ja kolmansia osapuolia sitovia. Ottaen kuitenkin huomioon, että direktiivissä 98/26/EY ei viitata suoraan arvopaperien selvitysjärjestelmiä ylläpitäviin arvopaperikeskuksiin, tässä asetuksessa olisi selkeyden vuoksi edellytettävä, että arvopaperikeskukset määrittävät ajankohdan tai ajankohdat, jolloin siirtomääräykset kirjataan niiden järjestelmiin ja niistä tulee peruuttamattomia edellä mainitun direktiivin sääntöjen mukaisesti. Lisäksi arvopaperikeskusten olisi oikeusvarmuuden lisäämiseksi ilmoitettava osallistujilleen ajankohta, jolloin arvopaperien tai rahavarojen siirrosta arvopaperien selvitysjärjestelmässä tulee oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen ja kolmansia osapuolia sitova tapauskohtaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Arvopaperikeskusten olisi lisäksi toteutettava kaikki kohtuullisiksi katsottavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että arvopaperien tai rahavarojen siirrot ovat oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisia ja kolmansia osapuolia sitovia viimeistään tosiasiallisesti toimituspäiväksi sovitun pankkipäivän päättyessä.
- (44) Jotta vältettäisiin selvitysosapuolen maksukyvyttömyydestä johtuvat toimitusriskit, arvopaperikeskuksen olisi toteutettava arvopaperitapahtuman maksusuoritusten käsittely keskuspankissa avattujen tilien välityksellä aina, kun se on käytännöllistä ja mahdollista. Jollei tämä vaihtoehto ole käytännöllinen tai mahdollinen, arvopaperikeskuksen olisi voitava toteuttaa maksuvelvoitteet sellaisessa luottolaitoksessa avattujen tilien välityksellä, joka on perustettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EU⁽¹⁾ säädetyn edellytyksin, soveltaen erityistä toimilupamenettelyä ja toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia, joista säädetään tämän asetuksen IV osastossa.
- (45) Selvitykseen liittyviä pankkipalveluja, joihin liittyy luotto- ja likviditeettiriskejä, voidaan toteuttaa ainoastaan arvopaperikeskusten toimesta tai ulkoistaa ainoastaan sellaisille laitoksille, jotka on valtuutettu tarjoamaan arvopaperikeskusten toimintaan liittyviä pankkipalveluja tässä asetuksessa säädetyn mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (46) Jotta voitaisiin varmistaa tehokkuusedut, jotka saadaan tarjoamalla sekä arvopaperikeskus- että pankkipalveluja saman konsernin sisällä, tämän asetuksen vaatimukset eivät saisi olla esteenä sille, että kyseinen luottolaitos kuuluu samaan konserniin kuin kyseinen arvopaperikeskus. On asianmukaista säätää menettelyistä, joiden mukaisesti arvopaperikeskukset voisivat saada luvan oheispalvelujen tarjoamiseen osallistujilleen ja muille toimijoille saman oikeushenkilön kautta tai sellaisen erillisen oikeushenkilön kautta, joka voi olla tai olla olematta saman emoyrityksen määräysvallassa olevaa konsernia. Jos jokin muu luottolaitos kuin keskuspankki toimii selvitysosapuolena, luottolaitoksen olisi voitava tarjota arvopaperikeskuksen osallistujille tässä asetuksessa säädettyjä palveluja, jotka kuuluvat toimiluvan piiriin, mutta se ei saa tarjota muita pankkipalveluja saman oikeushenkilön kautta, jotta voidaan rajoittaa selvitysjärjestelmien altistumista luottolaitoksen kaatumisesta aiheutuville riskeille.
- (47) Koska direktiivissä 2013/36/EU ei käsitellä erityisesti päivänsisäisiä luotto- ja likviditeettiriskejä, jotka johtuvat selvitykseen liittyvistä pankkipalveluista, tällaisia palveluja tarjoaville luottolaitoksille ja arvopaperikeskuksille olisi myös asetettava luotto- ja likviditeettirisien vähentämistä varten tiukat erityisvaatimukset, mukaan lukien riskiperusteinen lisäpääomavaatimus, jossa on otettu huomioon asianomaiset päivänsisäisestä luotontarjoamisesta aiheutuvat riskit. Näiden luotto- ja likviditeettirisien vähentämistä varten asetettujen tiukkojen vaatimusten olisi oltava finanssimarkkinoiden infrastruktuureja koskevien maailmanlaajuisien standardien ja Baselin pankkivalvontakomitean huhtikuussa 2013 julkaisemassa asiakirjassa "Monitoring tools for intraday liquidity management" esitettyjen periaatteiden mukaisia.
- (48) Joihinkin myös luottolaitoksina toimiviin arvopaperikeskuksiin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ⁽¹⁾ sekä direktiivissä 2013/36/EU säädettyjä luottolaitoksia koskevia omien varojen vaatimuksia ja ilmoitusvelvollisuutta. Ottaen huomioon kyseisten arvopaperikeskusten merkitys koko järjestelmän kannalta on tarkoituksenmukaista, että niihin sovelletaan kaikkein tiukimpia unionin lainsäädännössä säädettyjä vaatimuksia, jotta vältettäisiin lukuisten unionin sääntöjen kumulatiivinen soveltaminen esimerkiksi omien varojen ilmoittamisvelvollisuuden osalta. Kaikilla aloilla, joilla havaitaan mahdollista vaatimusten päällekkäisyyttä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ⁽²⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä 'EPV', ja EAMV:n olisi annettava lausunto unionin säädösten asianmukaisesta soveltamisesta asetuksen (EU) N:o 1093/2010 34 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 34 artiklan mukaisesti.
- (49) Asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja direktiivissä 2013/36/EU säädettyjen omia varoja koskevien vaatimusten lisäksi luottolaitoksiin ja arvopaperikeskuksiin olisi sovellettava lisäpääomavaatimusta, jossa otetaan huomioon riskit, myös luotto- ja likviditeettirisit, joita aiheutuu päivänsisäisestä luotontarjoamisesta muiden muassa arvopapereiden selvitysjärjestelmän osallistujille ja muille arvopaperikeskuksen palvelujen käyttäjille.
- (50) Jotta voidaan varmistaa, että luotto- ja likviditeettirisien vähentämiseen tarkoitettuja erityistoimenpiteitä noudatetaan täysimittaisesti, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava vaatia, että arvopaperikeskukset nimeävät useamman kuin yhden luottolaitoksen aina, kun kyseiset viranomaiset voivat saatavilla olevan näytön perusteella osoittaa, että yhteen luottolaitokseen kohdistuvaa luotto- ja likviditeettirisien keskittymistä ei ole pienennetty riittävästi. Arvopaperikeskusten pitäisi myös voida nimetä useampia kuin yksi luottolaitos.
- (51) Vastuu sen valvomisesta, että nimetyt luottolaitokset tai arvopaperikeskukset, joille on myönnetty lupa tarjota toimitukseen liittyviä pankkipalveluja, noudattavat asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU vaatimuksia sekä tässä asetuksessa säädettyjä erityisiä asiaa koskevia vakavaraisuusvaatimuksia, olisi annettava asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille. On suotavaa, että arvopaperikeskusten pankkipalvelut, jotka laajuutensa ja luonteensa puolesta voivat aiheuttaa merkittävän riskin unionin rahoitusvakaudelle, ovat suoraan EKP:n valvonnassa neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 ⁽³⁾ säädettyjen ehtojen mukaisesti, jotta varmistettaisiin valvontastandardien johdonmukainen soveltaminen. Tämä asetus ei saisi rajoittaa asetuksen (EU) N:o 1024/2013 soveltamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (52) Luottolaitoksen tai arvopaperikeskuksen, jolle on myönnetty lupa tarjota toimitukseen liittyviä pankkipalveluja, olisi noudatettava kaikkea luottolaitoksiin sovellettavaa voimassa olevaa tai myöhemmin annettavaa unionin lainsäädäntöä. Tämä asetus ei saisi rajoittaa direktiivin 2014/59/EU tai minkään muun sellaisen unionin tulevan säädöksen soveltamista, joka koskee puitteita luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja muiden rahoituslaitosten elvyttämiselle ja kriisinratkaisulle.
- (53) Jotta arvopaperikeskusten tarjoamien palvelujen luotettavuus ja jatkuvuus voitaisiin varmistaa riittävällä tavalla, arvopaperikeskuksille olisi asetettava erityiset yhdenmukaiset ja suoraan sovellettavat toiminnan vakautta ja pääomaan koskevat vaatimukset, joilla voidaan vähentää niiden oikeudellisia, operatiivisia ja sijoitusriskejä.
- (54) Arvopaperikeskusten välisten linkkijärjestelyjen luotettavuudelle olisi asetettava erityisvaatimukset, jotta mahdollistettaisiin arvopaperikeskuksen osallistujien pääsy muihin arvopapereiden selvitysjärjestelmiin. Pankkipalvelujen tyyppisten oheispalvelujen tarjoaminen erillisen oikeushenkilön kautta ei saisi estää arvopaperikeskuksia saamasta tällaisia palveluja varsinkaan, jos ne ovat toisen arvopaperikeskuksen ylläpitämän arvopapereiden selvitysjärjestelmän osallistujia. Erityisen tärkeää on, että linkkijärjestelyistä mahdollisesti aiheutuvia riskejä, kuten luotto- tai likviditeettiriskejä, organisatorisia riskejä tai muita arvopaperikeskuksille aiheutuvia merkityksellisiä riskejä, vähennetään täysimittaisesti. Yhteentoimivien linkkien osalta on tärkeää, että linkitetyissä arvopapereiden selvitysjärjestelmissä on samat ajankohdat sille, milloin siirtomääräykset tulevat järjestelmään ja milloin tällaisia siirtomääräyksiä ei voida enää peruuttaa, ja että niissä käytetään vastaavanlaisia sääntöjä sen osalta, milloin arvopapereiden ja maksujen siirrot ovat lopullisia. Samoja periaatteita olisi sovellettava arvopaperikeskuksiin, jotka käyttävät yhteistä tietoteknistä toimitusinfrastruktuuria.
- (55) Jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat tehokkaasti valvoa arvopaperikeskusten toimintaa, arvopaperikeskuksiin olisi sovellettava tiukkoja tietojen säilyttämistä koskevia vaatimuksia. Arvopaperikeskusten on säilytettävä vähintään kymmenen vuoden ajan kaikki tiedot kaikista suoritetuista palveluista, mukaan lukien sellaisia vakuudenhallintapalveluja koskevat kauppatiedot, joihin liittyy arvopapereiden takaisinostoa tai lainaksi antamista koskevien sopimusten käsittelyä. Arvopaperikeskusten saattaa mainittujen tietojen säilyttämistä koskevien vaatimusten noudattamiseksi olla tarpeen määrittää yhteinen malli, jota niiden asiakkaat käyttävät toimittaakseen kauppatiedot mahdollisia asiaa koskevia tämän asetuksen nojalla hyväksyttyjä teknisiä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeja noudattaen.
- (56) Monissa jäsenvaltioissa liikkeeseenlaskijoiden on kansallisen lainsäädännön mukaan laskettava tietyntyyppiset arvopaperit, erityisesti osakkeet, liikkeeseen kansallisten arvopaperikeskustensa välityksellä. Jotta voitaisiin poistaa tämä este, joka haittaa unionin kaupan jälkeisen toiminnan markkinoiden moitteetonta toimintaa, ja antaa liikkeeseenlaskijoille mahdollisuus valita tehokkain tapa hallinnoida arvopapereitaan, liikkeeseenlaskijoilla olisi oltava oikeus valita mikä tahansa unioniin sijoittautunut arvopaperikeskus kirjaamaan niiden liikkeeseen laskemia arvopapereita ja tarjoamaan niille tarvittavia arvopaperikeskuksen palveluja. Koska kansallisen yhtiöoikeuden yhdenmukaistaminen ei kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, olisi edelleen sovellettava asianmukaista kansallista yhtiöoikeutta tai muuta vastaavaa lainsäädäntöä, jonka nojalla arvopaperit on luotu, ja otettava käyttöön järjestelyjä sen varmistamiseksi, että kansallisen yhtiöoikeuden ja muun vastaavan lainsäädännön vaatimukset täyttyvät, jos käytetään vapautta valita arvopaperikeskus. Kyseinen kansallinen yhtiöoikeus tai muu vastaava lainsäädäntö, jonka nojalla arvopaperit on luotu, sääntelee arvopapereiden liikkeeseenlaskijan ja niiden haltijoiden tai mahdollisten kolmansien osapuolten välisiä suhteita ja näiden arvopapereihin liittyviä oikeuksia ja velvollisuuksia, kuten äänivaltaa, osinkoja ja yhtiötapahtumia. Kieltäytyminen tarjoamasta palveluja liikkeeseenlaskijalle olisi sallittava ainoastaan kattavan riskinarvioinnin tai sen perusteella, että asianomainen arvopaperikeskus ei tarjoa lainkaan liikkeeseenlaskupalveluja asianomaisen jäsenvaltion yhtiöoikeuden tai muun vastaavan lainsäädännön nojalla luotujen arvopapereiden osalta. Toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava asianmukaiset keinot puuttua nopeasti tapauksiin, joissa arvopaperikeskukset ovat perusteettomasti kieltäytyneet tarjoamasta palvelujaan liikkeeseenlaskijoille.
- (57) Koska tämä asetus osaltaan tehostaa lisääntyvää arvopapereiden rajat ylittävää omistusta ja siirtoja, on erittäin kiireellistä ja tärkeää antaa selkeät säännöt arvopaperikeskusten ylläpitämällä tileillä pidettäviä arvopapereita koskeviin omistusoikeudellisiin näkökohtiin sovellettavasta lainsäädännöstä. Tämä on kuitenkin horisontaalinen kysymys, joka ei kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan ja jota voidaan käsitellä myöhemmin annettavissa unionin säädöksissä.
- (58) Marraskuun 7 päivänä 2006 annetuilla selvitysalan eurooppalaisilla käytäntösäännöillä on luotu vapaaehtoiset puitteet arvopaperikeskusten ja muiden markkinainfrastruktuurien väliselle pääsyyllä. Kaupan jälkeiset prosessit

ovat kuitenkin yhä jakautuneet kansallisten rajojen mukaisesti, minkä vuoksi rajat ylittävät kaupat ovat tarpeettoman kalliita. Olisi vahvistettava yhdenmukaiset vaatimukset arvopaperikeskusten välisille linkeille sekä arvopaperikeskusten ja muiden markkinainfrastruktuurien väliselle pääsyle. Jotta arvopaperikeskukset voisivat tarjota osallistujilleen pääsyä muille markkinoille, niillä olisi oltava oikeus tulla toisen arvopaperikeskuksen osallistujiksi tai pyytää toista arvopaperikeskusta kehittämään erityistoimintoja, jotka mahdollistavat pääsyn kyseiseen arvopaperikeskukseen. Pääsy olisi myönnettävä oikeudenmukaisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin ja se olisi evättävä ainoastaan, jos se on vaaraksi finanssimarkkinoiden moitteettomalle ja asianmukaiselle toiminnalle tai aiheuttaa järjestelmäriskin. Toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava asianmukaiset keinot puuttua nopeasti tapauksiin, joissa arvopaperikeskus on perusteettomasti kieltäytynyt myöntämästä pääsystä toiselle arvopaperikeskukselle. Jos arvopaperikeskusten väliset linkit tuovat toimitukseen merkittäviä riskejä, linkkeihin olisi saatava luvat toimivaltaisilta viranomaisilta, joiden olisi myös lisättävä näiden linkkien valvontaa.

- (59) Arvopaperikeskusten olisi myös voitava saada keskusvastapuolelta tai kauppapaikalta tapahtumasyötteitä, ja näillä markkinainfrastruktuureilla olisi oltava pääsy arvopaperikeskusten ylläpitämiin arvopapereiden selvitysjärjestelmiin. Pääsy voidaan evätä ainoastaan, jos se on vaaraksi finanssimarkkinoiden moitteettomalle ja asianmukaiselle toiminnalle tai aiheuttaa järjestelmäriskin, eikä pyyntöä saa evätä markkinaosuuden menettämisen perusteella.
- (60) Toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava asianmukaiset keinot puuttua nopeasti tapauksiin, joissa arvopaperikeskukset tai markkinainfrastruktuurit ovat perusteettomasti evänneet palvelunsa. Tällä asetuksella saatetaan valmiiksi asetuksessa (EU) N:o 648/2012 ja asetuksessa (EU) N:o 600/2014 säädetty markkinapaikkojen, keskusvastapuolien ja arvopaperikeskusten väliset pääsyä koskevat järjestelyt, jotka ovat tarpeen kaupan jälkeisten palvelujen kilpailullisten sisämarkkinoiden luomiseksi. EAMV:n ja komission olisi jatkettava kaupan jälkeisen infrastruktuurin kehityksen tiivistä seurantaa ja komission olisi puututtava tarvittaessa tilanteeseen estääkseen kilpailun vääristymien ilmenemisen sisämarkkinoilla.
- (61) Finanssialan moitteettomien toiminnan vakauden valvontapuitteiden ja liiketoimintapuitteiden olisi perustuttava vahvoihin valvonta- ja seuraamusjärjestelmiin. Sen vuoksi valvontaviranomaisille olisi annettava riittävät toimintavaltuudet, ja niiden olisi voitava tukeutua varoittaviin seuraamusjärjestelyihin, joilla puututaan lainvastaisiin menettelyihin. Seuraamusjärjestelmien lujittamisesta finanssipalvelujen alalla 8 päivänä joulukuuta 2010 annetussa komission tiedonannossa tarkastellaan uudelleen nykyisiä valtuuksia määrätä seuraamuksia ja niiden soveltamista käytäntöön, jotta seuraamuksia voitaisiin yhtenäistää kaikissa valvontatoiminnoissa.
- (62) Sen varmistamiseksi, että arvopaperikeskukset, selvitysosapuoliksi nimetyt luottolaitokset, niiden ylimpien hallintoelinten jäsenet sekä muut henkilöt, joilla on tosiasiallinen määräysvalta niiden liiketoiminnassa, tai ketkä tahansa muut henkilöt tosiasiallisesti noudattavat tämän asetuksen vaatimuksia, toimivaltaisten viranomaisten olisi oltava soveltaa hallinnollisia seuraamuksia ja muita toimenpiteitä, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (63) Jotta seuraamukset olisivat varoittavia ja niitä sovellettaisiin johdonmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa, tässä asetuksessa olisi säädettävä seuraavista seikoista: sellaisia keskeisiä hallinnollisia seuraamuksia ja muita toimenpiteitä koskevasta luettelosta, joiden on oltava toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä; toimivallasta määrätä näitä seuraamuksia ja muita toimenpiteitä sekä luonnollisille henkilöille että oikeushenkilöille, jotka ovat vastuussa rikkomisesta; sellaisia keskeisiä perusteita koskevasta luettelosta, joilla päätetään kyseisten seuraamusten ja muiden toimenpiteiden tyypistä ja tasosta, sekä hallinnollisten sakkojen tasoista. Hallinnollisissa sakoissa olisi otettava huomioon muun muassa todettu rikkomisesta saatu taloudellinen hyöty, rikkomisen vakavuus ja kesto, mahdolliset raskauttavat tai lieventävät tekijät sekä hallinnollisten sakkojen varoittava vaikutus, ja hallinnollisia sakkoja voitaisiin tarvittaessa alentaa toimivaltaisen viranomaisen kanssa tehdyn yhteistyön johdosta. Seuraamusten hyväksymisessä ja julkistamisessa olisi noudatettava Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä 'perusoikeuskirja', vahvistettuja perusoikeuksia, erityisesti oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen (7 artikla), oikeutta henkilötietojen suojaan (8 artikla) ja oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuintimeen (47 artikla).

- (64) Mahdollisten rikkomisten havaitsemiseksi toimivaltaisten viranomaisten käyttöön olisi annettava tehokkaat mekanismit, joilla kannustetaan ilmoittamaan mahdollisista tai tosiasiallisista rikkomisista. Mekanismeihin olisi kuultava riittävät suojatoimet niiden henkilöiden suojelemiseksi, jota ilmoittavat tämän asetuksen mahdollisista tai tosiasiallisista rikkomisista tai joita syytetään tällaisista rikkomisista. Olisi luotava asianmukaiset menettelyt, joilla varmistetaan rikkomisesta syytetyn henkilön oikeus henkilötietojen suojaan, oikeus puolustukseen ja oikeus tulla kuulluksi ennen kyseistä henkilöä koskevan lopullisen päätöksen tekoa sekä oikeus käyttää tehokkaita oikeus-suojakeinoja kyseistä henkilöä koskevia päätöksiä tai toimenpiteitä vastaan.
- (65) Tämä asetus ei saisi rajoittaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen rikosoikeudellisia seuraamuksia koskevien säännösten soveltamista.
- (66) Jäsenvaltioiden tämän asetuksen mukaisesti suorittamaa henkilötietojen käsittelyä säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 95/46/EY⁽¹⁾. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisen tietojen vaihdon tai siirron olisi tapahduttava direktiivissä 95/46/EY säädettyjen, henkilötietojen toimittamista koskevien sääntöjen mukaisesti. EAMV:n tämän asetuksen nojalla suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001⁽²⁾. EAMV:n suorittaman henkilötietojen vaihdon tai siirron olisi tapahduttava asetuksessa (EY) N:o 45/2001 säädettyjen, henkilötietojen siirtoa koskevien sääntöjen mukaisesti.
- (67) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, etenkin oikeuksia yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen, oikeutta henkilötietojen suojaan, oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuihin sekä kieltoa syyttää ja rangaista oikeudenkäynnissä kahdesti samasta rikoksesta ja elinkeinovapautta, ja asetusta on sovellettava näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (68) EAMV:llä olisi oltava keskeinen rooli tämän asetuksen soveltamisessa, jonka yhteydessä sen olisi varmistettava, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset soveltavat unionin sääntöjä yhdenmukaisesti, sekä ratkaistava näiden viranomaisten väliset erimielisyydet.
- (69) EAMV:n olisi toimitettava komissiolle vuosittainen kertomus, jossa arvioidaan kehityssuuntauksia ja potentiaalisia riskejä tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvilla markkinoilla. Vuosikertomuksiin olisi sisällytettävä vähintään arviointi arvopaperitoimituksen tehokkuudesta, sisäisistä toimituksista, rajat ylittävästä palvelujen tarjoamisesta, pääsyä koskevien pyyntöjen epäämisen syistä ja muista tosiasiallisista kaupan jälkeisiä rahoituspalveluja koskevan kilpailun esteistä, mukaan lukien lupajärjestelyjen epäasianmukaisesta käytöstä johtuvat esteet, toimituspuutteista johtuvien seuraamusten asianmukaisuudesta, erityisesti tarpeesta lisätä joustoa epälikvidien rahoitusvälineiden osalta, jäsenvaltioiden siviilioikeudellista vastuuta koskevien sääntöjen soveltamisesta arvopaperikeskuksista johtuviin menetyksiin, pankkipalvelujen tyyppisten oheispalvelujen tarjoamisen ehdoista, osallistujien ja niiden asiakkaidensa arvopapereiden suojelemista koskevista vaatimuksista, sekä seuraamusjärjestelmästä, ja ne saattavat tarvittaessa sisältää suosituksia toteutettavista ennalta ehkäisevistä tai korjaavista toiminnoista. EAMV:n olisi myös toteutettava vertaisarviointia toimivaltaisten viranomaisten tämän asetuksen mukaisista toiminnoista tarkoituksenmukaisen ajanjakson puitteissa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti. Ottaen huomioon arvopaperikeskusten merkitys koko järjestelmän kannalta ja se, että niitä säännellään ensimmäistä kertaa unionin tasolla, on asianmukaista edellyttää, että kyseiset vertaisarviointit toteutetaan aluksi kolmen vuoden välein ainakin niiden arvopaperikeskusten valvonnan osalta, jotka käyttävät vapautta tarjota palveluja tai osallistua yhteentoimivaan linkkiin.
- (70) Koska EAMV:llä on pitkälle menevää arvopapereiden ja arvopaperimarkkinoiden erityisasiantuntemusta, on tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat luonnokset sääntelystandardeiksi ja teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joihin ei liity poliittisia valintoja. EAMV:n olisi myös tehtävä tiivistä yhteistyötä EKP:n jäsenten ja EPV:n kanssa, jos niin nimenomaisesti todetaan.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (71) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti tekniset sääntelystandardit toimituskuria koskevien toimenpiteiden yksityiskohdista; sisäisistä selvityksistä raportomisesta; tiedoista ja muusta aineistosta, jotka arvopaperikeskusten on sisällytettävä toimilupahakemuksiinsa; ehdoista, joiden mukaan arvopaperikeskusten suhteen toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä niiden omistusyhteyksiä tiettyihin oikeushenkilöihin; tiedoista, jotka eri viranomaisten on toimitettava toisilleen valvoessaan arvopaperikeskuksia; tiedoista, jotka tunnustamista hakevan arvopaperikeskuksen on toimitettava hakemuksessaan EAMV:lle; arvopaperikeskuksia koskevien hallintojärjestelyjen osatekijöistä; arvopaperikeskusten säilyttämien aineistojen yksityiskohdista; riskeistä, jotka arvopaperikeskuksen on otettava huomioon tehdessään kattavan riskinarvioinnin ja riskeistä, jotka toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon arvioidessaan pääsyn epäämisen syitä; sellaisen menettelyn osatekijöistä, joka koskee osallistujien ja liikkeeseenlaskijoiden pääsyä arvopaperikeskuksiin, arvopaperikeskusten välistä pääsyä sekä arvopaperikeskusten ja muiden markkinainfrastruktuurien välistä pääsyä; sellaisten toimenpiteiden yksityiskohdista, jotka arvopaperikeskusten on toteutettava liikkeeseenlaskun jatkuvan eheyden ylläpitämiseksi; operatiivisten riskien, sijoitusriskien ja arvopaperikeskusten välisistä linkeistä johtuvien riskien vähentämisestä; arvopaperikeskuksia koskevien pääomavaatimusten yksityiskohdista; pankkipalvelujen tyyppisten oheispalvelujen tarjoamista koskevan lupahakemuksen yksityiskohdista; lisäpääomavaatimuksesta ja luotto- ja likviditeettiriskeihin liittyvistä toiminnan vakautta koskevista vaatimuksista, jotka asetetaan arvopaperikeskuksille ja nimetyille luottolaitoksille, joille on myönnetty lupa tarjota pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja.
- (72) Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti täytäntöönpanosäädöksiin tekniset täytäntöönpanostandardit, jotka koskevat vakiolomakkeiden ja -mallien laatimista seuraavia tarkoituksia varten: sisäisistä toimituksista raportointi; arvopaperikeskusten toimilupahakemukset; toimivaltaisten viranomaisten välinen tietojenvaihto arvopaperikeskusten valvonnassa; kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten välisen yhteistyöjärjestelyjen yksityiskohdat; arvopaperikeskusten säilyttämien aineistojen muodot; sellaisissa tapauksissa noudatettavat menettelyt, joissa osallistujalta tai liikkeeseenlaskijalta evätään pääsy arvopaperikeskukseen tai arvopaperikeskuksilta evätään niiden välinen pääsy taikka arvopaperikeskuksilta ja muilta markkinainfrastruktuureilta evätään niiden välinen pääsy; sekä eri viranomaisten kuuleminen ennen toimiluvan myöntämistä selvitysosapuolelle.
- (73) Tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta annetun sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat joitakin määritelmiä koskevista yksityiskohdista, parametreista, joiden pohjalta lasketaan toimituspuutteita aiheuttaville osallistujille määrättävät rahaluonteiset seuraamukset, perusteista, joilla arvopaperikeskuksen toiminta vastaanottavassa jäsenvaltiossa olisi katsottava merkittäväksi kyseiselle jäsenvaltiolle. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (74) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta tehdä päätöksiä kolmansien maiden sääntöjen arvioinnista kolmansien maiden arvopaperikeskusten tunnustamista varten. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti ⁽¹⁾.
- (75) Arvioitaessa kolmansien maiden asiaan liittyviä sääntöjä olisi sovellettava oikeasuhteista tuloksiin perustuvaa lähestymistapaa, jossa keskitytään sovellettavien unionin sääntöjen ja tarvittaessa kansainvälisten standardien noudattamiseen. On myös mahdollista myöntää ehdollinen tai väliaikainen tunnustus, jos asiasäällössä ei ole eroavaisuuksia, joiden voisi ennakoida aiheuttavan haitallisia vaikutuksia unionin markkinoille.
- (76) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli vahvistaa arvopaperitoimitusta ja arvopaperikeskuksia koskevia yhdenmukaisia vaatimuksia, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (77) On tarpeen muuttaa direktiiviä 98/26/EY, jotta se olisi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/78/EU ⁽¹⁾ mukainen, jolloin nimettyjä arvopapereiden selvitysjärjestelmiä ei enää ilmoiteta komissiolle vaan EAMV:lle.
- (78) Ottaen huomioon, että tällä asetuksella yhdenmukaistetaan unionin tasolla toimenpiteitä, joilla pyritään estämään ja korjaamaan toimituspuutteita, ja asetuksen soveltamisala kyseisten toimenpiteiden osalta on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 236/2012 ⁽²⁾ soveltamisalaa laajempi, on syytä kumota kyseisen asetuksen 15 artikla.
- (79) Arvopaperikeskukset olisi jätettävä direktiivin 2014/65/EU ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 soveltamisalan ulkopuolelle, jos ne tarjoavat palveluja, jotka on nimenomaisesti lueteltu tässä asetuksessa. Sen varmistamiseksi, että kaikki sijoituspalveluja tarjoavat ja sijoitustoimintaa harjoittavat toimijat kuuluvat direktiivin 2014/65/EU ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 soveltamisalaan, ja kyseisten palvelujen erityyppisten tarjoajien välisen kilpailun vääristymisen välttämiseksi, on kuitenkin tarpeen edellyttää, että arvopaperikeskuksiin, jotka tarjoavat sijoituspalveluja tai harjoittavat sijoitustoimintaa osana oheispalvelujaan, sovelletaan direktiivin 2014/65/EU ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 vaatimuksia.
- (80) Tässä asetuksessa asetettujen, arvopaperikeskusten toimilupia ja tunnustamista koskevien vaatimusten soveltamista olisi lykättävä, jotta unioniin tai kolmansiin maihin sijoittautuneilla arvopaperikeskuksilla olisi riittävästi aikaa hakea tässä asetuksessa säädettyä toimilupaa tai tunnustamista toiminnalleen. Siihen saakka, kun tämän asetuksen mukainen arvopaperikeskusten – arvopaperikeskusten väliset linkit mukaan lukien – toimilupia tai tunnustamista koskeva päätös tehdään, olisi jatkettava arvopaperikeskuksen toimiluvan myöntämistä ja tunnustamista koskevien vastaavien kansallisten sääntöjen soveltamista.
- (81) Lisäksi on tarpeen lykätä toimituskuria ja toimituksen sisäisten toteuttajien raportointivelvollisuutta koskevien vaatimusten soveltamista kunnes kaikki tarvittavat delegoidut säädökset tai täytäntöönpanosäädökset, joissa nämä vaatimukset täsmennetään, on annettu, ja niiden vaatimusten soveltamista, jotka koskevat tiettyjen siirtokelpoisten arvopapereiden kirjaamista arvo-osuusmuodossa ja velvoitteiden toteuttamista arvopapereiden selvitysjärjestelmissä viimeistään toisena pankkipäivänä kaupanteon jälkeen, jotta markkinatoimijoille, joilla on hallinnassaan paperimuodossa olevia arvopapereita tai jotka käyttävät pitempiä toimitusaikoja, voidaan antaa riittävästi aikaa noudattaa kyseisiä vaatimuksia,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan rahoitusvälinetoimitusta unionissa koskevat yhdenmukaiset vaatimukset sekä arvopaperikeskusten toiminnan järjestämistä ja ylläpitoa koskevat säännöt edistämään luotettavaa, tehokasta ja joustavaa toimitusta.
2. Tätä asetusta sovelletaan kaikkien rahoitusvälineiden toimitukseen ja arvopaperikeskusten toimintoihin, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.
3. Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita erityisiä rahoitusvälineitä koskevan unionin lainsäädännön, erityisesti direktiivin 2003/87/EY, säännösten soveltamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 98/26/EY, 2002/87/EY, 2003/6/EY, 2003/41/EY, 2003/71/EY, 2004/39/EY, 2004/109/EY, 2005/60/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 236/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, lyhyeksimyynnistä ja tietyistä luottoriskinvaihtosopimuksiin liittyvistä kysymyksistä (EUVL L 86, 24.3.2012, s. 1).

4. Tämän asetuksen 10–20 artiklaa, 22–24 artiklaa ja 27 artiklaa, 28 artiklan 6 kohtaa, 30 artiklan 4 kohtaa sekä 46 ja 47 artiklaa, IV osaston säännöksiä ja tämän asetuksen mukaisia vaatimuksia raportoida toimivaltaisille viranomaisille tai muille asiaan liittyville viranomaisille tai noudattaa niiden antamia määräyksiä ei sovelleta EKP:n jäseniin, muihin vastaavanlaista toimintaa harjoittaviin kansallisiin elimiin tai muihin julkisiin elimiin, joiden vastuulla on julkisen velan hoitaminen unionissa tai jotka osallistuvat sen hoitoon minkä tahansa arvopaperikeskuksen osalta, jota edellä mainitut elimet hallinnoivat suoraan saman ylimmän hallintoelimen vastuulla, jolla on käyttöoikeus kyseisten elinten varoihin ja joka ei ole erillinen yhteisö.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'arvopaperikeskuksella' oikeushenkilöä, joka ylläpitää liitteessä olevan A jakson 3 kohdassa tarkoitettua arvopapereiden selvitysjärjestelmää ja tarjoaa ainakin yhtä muuta liitteessä olevassa A jaksossa lueteltua ydinpalvelua;
- 2) 'kolmannen maan arvopaperikeskuksella' mitä tahansa kolmanteen maahan sijoittautunutta oikeushenkilöä, joka tarjoaa liitteessä olevan A jakson 3 kohdassa tarkoitetun ydinpalvelun kaltaista palvelua ja tarjoaa ainakin yhtä muuta liitteessä olevassa A jaksossa lueteltua ydinpalvelua;
- 3) 'pysäyttämällä' fyysisten arvopapereiden sijainnin keskittämistä arvopaperikeskukseen tavalla, joka mahdollistaa sen, että myöhemmät siirrot voidaan kirjata arvo-osuuksina;
- 4) 'aineettomalla muodolla' sitä seikkaa, että on olemassa rahoitusvälineitä, jotka ovat olemassa vain arvo-osuuskirjauksina;
- 5) 'pyynnön vastaanottaneella arvopaperikeskuksella' arvopaperikeskusta, joka vastaanottaa toisen arvopaperikeskuksen pyynnön pääsystä palveluihinsa arvopaperikeskusten välisen linkin välityksellä;
- 6) 'pyynnön esittäneellä arvopaperikeskuksella' arvopaperikeskusta, joka esittää toiselle arvopaperikeskukselle pyynnön pääsystä tämän palveluihin arvopaperikeskusten välisen linkin välityksellä;
- 7) 'toimituksella' arvopaperitapahtuman loppuun saattamista, jos se tehdään kyseisen tapahtuman osapuolten velvoitteiden täyttämiseksi siirtämällä varoja tai arvopapereita taikka molempia;
- 8) 'rahoitusvälineillä' tai 'arvopapereilla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määritellyjä rahoitusvälineitä;
- 9) 'siirtomääräyksellä' direktiivin 98/26/EY 2 artiklan i alakohdan toisessa luetelmakohdassa määritellyä siirtomääräystä;
- 10) 'arvopapereiden selvitysjärjestelmällä' direktiivin 98/26/EY 2 artiklan a alakohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettua järjestelmää, jota ei ylläpidä keskusvastapuoli, jonka toiminta koostuu siirtomääräysten toimeenpanemisesta;
- 11) 'toimituksen sisäisellä toteuttajalla' mitä tahansa sellaista laitosta, mukaan lukien ne joilla on direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU mukainen toimilupa, joka toteuttaa siirtomääräyksiä asiakkaiden lukuun tai omaan lukuunsa muuten kuin arvopapereiden selvitysjärjestelmän kautta;
- 12) 'sovitulla toimituspäivällä' päivämäärää, joka merkitään arvopapereiden selvitysjärjestelmään toimituspäiväksi ja jona arvopaperitapahtuman osapuolet ovat sopineet toimituksen tapahtuvan;
- 13) 'toimitusajalla' ajanjaksoa kaupantekopäivän ja sovitun toimituspäivän välillä;
- 14) 'pankkipäivällä' direktiivin 98/26/EY 2 artiklan n alakohdassa määritellyä työpäivää;

- 15) 'toimituspuutteella' arvopaperitapahtuman toimituksen jäämistä toteutumatta tai toimituksen osittaista toteutumista sovittuna toimituspäivänä arvopapereiden tai rahavarojen puuttumisen vuoksi riippumatta siitä, mikä on tähän perimmäinen syy;
- 16) 'keskusvastapuolella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyä keskusvastapuolta;
- 17) 'toimivaltaisella viranomaisella' viranomaista, jonka kukin jäsenvaltio on nimennyt 11 artiklan mukaisesti, ellei tässä asetuksessa toisin säädetä;
- 18) 'asiaan liittyvällä viranomaisella' mitä tahansa 12 artiklassa tarkoitettua viranomaista;
- 19) 'osallistujalla' direktiivin 98/26/EY 2 artiklan f alakohdassa määriteltyä arvopapereiden selvitysjärjestelmän osallistujaa;
- 20) 'omistusyhteydellä' direktiivin 2013/34/EU 2 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua omistusyhteyttä tai suoraa tai välillistä vähintään 20 prosentin omistusosuutta yrityksen äänivallasta tai pääomasta;
- 21) 'määräysvallalla' direktiivin 2013/34/EU 22 artiklassa kuvattua kahden yrityksen välistä suhdetta;
- 22) 'tytäryrityksellä' direktiivin 2013/34/EU 2 artiklan 10 kohdassa ja 22 artiklassa tarkoitettua tytäryritystä;
- 23) 'kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, johon arvopaperikeskus on sijoittautunut;
- 24) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka ei ole kotijäsenvaltio mutta jossa arvopaperikeskuksella on sivuliike tai jossa se tarjoaa arvopaperikeskuksen palveluja;
- 25) 'sivuliikkeellä' liiketoimipaikkaa, joka ei ole päätoimipaikka mutta joka on arvopaperikeskuksen osa, joka ei ole oikeushenkilö ja joka tarjoaa arvopaperikeskukselle myönnetyn toimiluvan mukaisia arvopaperikeskuksen palveluja;
- 26) 'maksulaiminlyönnillä' osallistujan yhteydessä tilannetta, jossa aloitetaan direktiivin 98/26/EY 2 artiklan j alakohdassa määritelty maksukyvyttömyysmenettely osallistujaa vastaan;
- 27) 'toimituksella maksua vastaan' arvopapereiden selvitysmekanismeja, jossa arvopapereiden siirto yhdistyy varojen siirtoon siten, että arvopaperit luovutetaan ainoastaan, jos vastaavat varat siirretään ja päinvastoin;
- 28) 'arvopaperitilillä' tiliä, jolle arvopapereita koskevat hyvitys- ja veloituserkinnät tehdään;
- 29) 'arvopaperikeskusten välisellä linkillä' arvopaperikeskusten välistä järjestelyä, jossa yhdestä arvopaperikeskuksesta tulee osallistuja toisen arvopaperikeskuksen arvopapereiden selvitysjärjestelmässä helpottaakseen arvopapereiden siirtoa jälkimmäisen arvopaperikeskuksen osallistujilta ensin mainitun arvopaperikeskuksen osallistujille tai järjestelyä, jossa arvopaperikeskus saa epäsuoran pääsyn toiseen arvopaperikeskukseen välittäjän kautta. Arvopaperikeskusten välsiin linkeihin sisältyvät vakiodut linkit, räätälöidyt linkit, epäsuorat linkit ja yhteentoimivat linkit;
- 30) 'vakiodulla linkillä' arvopaperikeskusten välistä linkkiä, jossa arvopaperikeskuksesta tulee osallistuja toisen arvopaperikeskuksen arvopapereiden selvitysjärjestelmässä samoin ehdoin, joita sovelletaan muihin jälkimmäisen arvopaperikeskuksen ylläpitämän arvopapereiden selvitysjärjestelmän osallistujiin;

- 31) 'räätälöidyllä linkillä' arvopaperikeskusten välistä linkkiä, jossa arvopaperikeskukselle, josta tulee osallistuja toisen arvopaperikeskuksen arvopapereiden selvitysjärjestelmässä, tarjotaan täydentäviä erityispalveluja verrattuna kyseisen arvopaperikeskuksen arvopapereiden selvitysjärjestelmän osallistujille tavanomaisesti tarjottuihin palveluihin;
- 32) 'epäsuoralla linkillä' järjestelyä arvopaperikeskuksen ja sellaisen kolmannen osapuolen välillä, joka ei ole arvopaperikeskus mutta joka on toisen arvopaperikeskuksen ylläpitämän arvopapereiden selvitysjärjestelmän osallistuja. Arvopaperikeskus perustaa tällaisen linkin helpottaakseen arvopapereiden siirtoa toisen arvopaperikeskuksen osallistujilta omille osallistujilleen;
- 33) 'yhteentoimivalla linkillä' arvopaperikeskusten välistä linkkiä, jossa arvopaperikeskukset sopivat ottavansa käyttöön yhteisiä teknisiä ratkaisuja selvitysten tekemiseksi ylläpitämissään arvopapereiden selvitysjärjestelmissä;
- 34) 'kansainvälisillä avoimilla tietoliikennemenettelyillä ja -standardeilla' kansainvälisesti hyväksyttyjä, tietoliikennemenettelyjä koskevia standardeja, kuten standardoituja sanomamuotoja ja tietojen esittämismuotoja, jotka ovat kaikkien asianomaisten osapuolten käytettävissä oikeudenmukaisin, avoimin ja syrjimättömin perustein;
- 35) 'siirtokelpoisilla arvopapereilla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 44 alakohdassa määriteltyä siirtokelpoisia arvopapereita;
- 36) 'osakkeilla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 44 alakohdan a alakohdassa eriteltyä osakkeita;
- 37) 'rahamarkkinavälineillä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa määriteltyä rahamarkkinavälineitä;
- 38) 'yhteissijoitusyritysten osuuksilla' direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan C jakson 3 kohdassa tarkoitettuja yhteissijoitusyritysten osuuksia;
- 39) 'päästöoikeuksilla' direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan C jakson 11 kohdassa kuvattuja päästöoikeuksia, lukuun ottamatta päästöoikeuksien johdannaisia;
- 40) 'säännellyllä markkinalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määriteltyä säänneltyä markkinaa;
- 41) 'monenkeskisellä kaupankäyntijärjestelmällä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa määriteltyä monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää;
- 42) 'kauppapaikalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 24 alakohdassa määriteltyä kauppapaikkaa;
- 43) 'selvitysosapuolella' direktiivin 98/26/EY 2 artiklan d alakohdassa määriteltyä selvitysosapuolta;
- 44) 'pk-yritysten kasvumarkkinalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 12 alakohdassa määriteltyä pk-yritysten kasvumarkkinaa;
- 45) 'ylimmällä hallintoelimellä' arvopaperikeskuksen elintä tai elimiä, joka tai jotka on nimetty kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja joilla tai joilla on toimivalta vahvistaa arvopaperikeskuksen strategia, tavoitteet ja yleiset linjaukset ja joka valvoo ja seuraa tai jotka valvovat ja seuraavat johdon päätöksentekoa ja johon tai joihin kuuluvat kyseisen arvopaperikeskuksen toimintaa tosiasiallisesti johtavat henkilöt.

Jos ylimpään hallintoelimeen kuuluu kansallisen lainsäädännön mukaisesti eri elimiä, joilla on tietyt tehtävät, tämän asetuksen vaatimuksia sovelletaan ainoastaan ylimmän hallintoelimen jäseniin, joilla on sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti vastuu näistä tehtävistä;

- 46) 'toimivalla johdolla' niitä luonnollisia henkilöitä, jotka vastaavat arvopaperikeskuksen päivittäisestä johtamisesta ja ovat tili- ja vastuuvollisia ylimmälle hallintoelimelle.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 67 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä toimenpiteistä, joilla tarkennetaan edelleen liitteessä olevan B jakson 1–4 kohdassa eriteltyt muut kuin pankkipalvelujen tyyppiset oheispalvelut ja liitteessä olevassa C jaksossa eriteltyt pankkipalvelujen tyyppiset oheispalvelut.

II OSASTO

ARVOPAPERITOIMITUS

I LUKU

Arvo-osuusmuoto

3 artikla

Arvo-osuusmuoto

1. Kaikkien unioniin sijoittautuneiden liikkeeseenlaskijoiden, jotka laskevat liikkeeseen tai ovat laskeneet liikkeeseen siirtokelpoisia arvopapereita, jotka otetaan kaupankäynnin kohteeksi tai joilla käydään kauppaa kauppapaikoilla, on huolehdittava siitä, että tällaiset arvopaperit muutetaan arvo-osuusmuotoon pysäytysjärjestelmässä tai lasketaan liikkeeseen suoraan aineettomassa muodossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

2. Kun siirtokelpoisilla arvopapereilla tehty kauppa toteutetaan kauppapaikassa, asianomaiset arvopaperit on kirjattava arvo-osuusmuodossa arvopaperikeskuksessa sovittuna toimituspäivänä tai sitä ennen, paitsi jos ne on jo näin kirjattu.

Jos siirtokelpoisia arvopapereita siirretään direktiivin 2002/47/EY 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritellyn rahoitusvakuusjärjestelyn seurauksena, kyseiset arvopaperit on kirjattava arvo-osuusmuodossa arvopaperikeskuksessa ennen sovittua toimituspäivää tai sovittuna toimituspäivänä, paitsi jos ne on jo näin kirjattu.

4 artikla

Täytäntöönpano

1. Arvopaperit liikkeeseen laskevan liikkeeseenlaskijan sijoittautumisjäsenvaltion viranomaisten on varmistettava, että 3 artiklan 1 kohtaa sovelletaan.

2. Kauppapaikkojen valvonnassa toimivaltaisten viranomaisten, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY ⁽¹⁾ 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyt toimivaltaiset viranomaiset mukaan lukien, on varmistettava, että tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohdtaa sovelletaan, jos tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla arvopapereilla käydään kauppaa kauppapaikoilla.

3. Jäsenvaltioiden viranomaisten, jotka vastaavat direktiivin 2002/47/EY soveltamisesta, on varmistettava, että tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdan toista alakohdtaa sovelletaan, jos tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja arvopapereita siirretään direktiivin 2002/47/EY 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritellyn rahoitusvakuusjärjestelyn seurauksena.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/71/EY, annettu 4 päivänä marraskuuta 2003, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64).

II LUKU

Toimitusajat

5 artikla

Sovitut toimituspäivät

1. Jokaisen arvopapereiden selvitysjärjestelmän osallistujan, joka toteuttaa kyseisessä järjestelmässä omaan lukuunsa tai kolmannen osapuolen puolesta siirtokelpoisten arvopapereiden, rahamarkkinavälineiden, yhteissijoitusyritysten osuuksien ja päästöoikeuksien kauppia, on hoidettava tällaisten kauppiaen toimitus sovittuna toimituspäivänä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja siirtokelpoisia arvopapereita, joilla käydään kauppaa kauppapaikoissa, koskevien liiketapahtumien osalta sovitun toimituspäivän on oltava viimeistään kaupanteon jälkeinen toinen pankkipäivä. Tätä vaatimusta ei sovelleta kauppiaihin, joista on sovittu yksityisesti mutta jotka toteutetaan kauppapaikoilla, kauppiaihin, jotka toteutetaan kahdenvälisesti mutta joista ilmoitetaan kauppapaikkaan, tai ensimmäiseen liiketapahtumaan, jossa asianomaiset siirtokelpoiset arvopaperit kirjataan arvo-osuusmuodossa ensimmäistä kertaa 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että 1 kohtaa sovelletaan.

Kauppapaikkojen valvonnan suhteen toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että 2 kohtaa sovelletaan.

III LUKU

Toimituskuri

6 artikla

Toimenpiteet toimituspuutteiden ehkäisemiseksi

1. Kauppapaikkojen on vahvistettava menettelyt, joiden avulla voidaan vahvistaa yksityiskohtaiset tiedot 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla rahoitusvälineillä tehdyistä kaupoista sinä päivänä, jona kauppa on toteutettu.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn vaatimuksen estämättä, direktiivin 2014/65/EU 5 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneiden sijoitusyritysten on tarvittaessa toteutettava toimenpiteet, joilla rajoitetaan toimituspuutteiden määrää.

Kyseisiin toimenpiteisiin on kuuluttava vähintään direktiivin 2014/65/EU liitteessä II tarkoitettujen sijoituspalveluyrityksen ja sen ammattimaisten asiakkaiden väliset järjestelyt sen varmistamiseksi, että arvopapereiden kohdentamisesta liiketapahtumaan ilmoitetaan nopeasti, kohdentaminen vahvistetaan ja kauppaehtojen hyväksymistä tai hylkäämistä koskeva ilmoitus tehdään hyvissä ajoin ennen sovittua toimituspäivää.

EAMV antaa tiiviissä yhteistyössä EKP:n jäsenten kanssa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaista ohjeistusta standardisoiduista menettelyistä ja tietoliikenneprotokollasta, joita on käytettävä tämän kohdan toisen alakohdan noudattamiseksi.

3. Arvopaperikeskuksen on vahvistettava kussakin ylläpitämässään arvopapereiden selvitysjärjestelmässä menettelyt, joilla helpotetaan 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla rahoitusvälineillä tehtyjen kauppiaen toimitusta sovittuna toimituspäivänä ja joiden avulla sen osallistujat altistuvat mahdollisimman vähän vastapuoli- ja likviditeettiriskille ja toimituspuutteita tapahtuu vain vähän. Sen on pyrittävä varmistamaan tarkoituksenmukaisilla mekanismeilla, että toimitus tapahtuu ajallaan sovittuna toimituspäivänä.

4. Arvopaperikeskuksen on otettava kutakin ylläpitämäänsä arvopapereiden selvitysjärjestelmää varten käyttöön toimenpiteet, joilla sen osallistujia kannustetaan selvittämään kaupat oikea-aikaisesti. Arvopaperikeskusten on vaadittava osallistujia hoitamaan kauppiaensa toimitus sovittuna toimituspäivänä.

5. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia eritelläkseen toimenpiteet, jotka sijoituspalveluyritysten on 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti toteutettava, ja tarkentaakseen yksityiskohtaisesti 3 kohdassa tarkoitetut menettelyt toimitusten helpottamiseksi ja 4 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet kauppajien oikea-aikaiseen toimitukseen kannustamiseksi.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7 artikla

Toimenpiteet toimituspuutteiden korjaamiseksi

1. Arvopaperikeskuksen on vahvistettava kussakin ylläpitämässään arvopapereiden selvitysjärjestelmässä järjestelmä, jolla seurataan 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla rahoitusvälineillä tehtyjen kauppajien toimituspuutteita. Sen on esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle ja asiaan liittyville viranomaisille säännölliset raportit toimituspuutteiden määrästä ja yksityiskohdista sekä muut mahdolliset merkitykselliset tiedot, mukaan lukien arvopaperikeskusten ja niiden osallistujien toimitusten tehokkuuden parantamiseksi suunnittelemat toimenpiteet. Arvopaperikeskusten on julkistettava kyseiset raportit vuosittain kootussa ilman tunnistettuja. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EAMV:lle mahdolliset merkitykselliset tiedot toimituspuutteista.

2. Arvopaperikeskuksen on vahvistettava kussakin ylläpitämässään arvopapereiden selvitysjärjestelmässä menettelyt, joilla helpotetaan 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla rahoitusvälineillä tehtyjen kauppajien toimitusta siinä tapauksessa, ettei kauppajien toimitusta ole hoidettu sovituna toimituspäivänä. Näissä menettelyissä on määrättävä seuraamusmekanismista, joka toimii tehokkaana varoitteena niille osallistujille, jotka aiheuttavat toimituspuutteet.

Ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen menettelyjen laatimista arvopaperikeskuksen on kuultava asianmukaisia kauppapaikkoja ja keskusvastapuolia, joiden yhteydessä se tarjoaa selvityspalveluja.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin seuraamusmekanismeihin on sisällytettävä rahaluonteisia seuraamuksia niille osallistujille, jotka aiheuttavat toimituspuutteet (velvoitteensa laiminlyövät osallistujat). Rahaluonteiset seuraamukset laskeaan päiväkohtaisesti kunkin sovitun toimituspäivän jälkeisen pankkipäivän osalta, jona kauppaa ei toteuteta, 3 kohdassa tarkoitetun korvausostomenettelyn päättymiseen saakka mutta ei kuitenkaan tosiasiallista toimituspäivää pidemmälle. Rahaluonteiset seuraamukset eivät saa muodostaa tulolähdettä arvopaperikeskukselle.

3. Velvollisuutensa laiminlyöneeseen osallistujaan, joka ei luovuta 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä vastaanottavalle osallistujalle neljän pankkipäivän kuluessa sovitusta toimituspäivästä, jäljempänä 'jatkoaika', sovelletaan korvausostomenettelyä, jonka nojalla kyseiset välineet asetetaan saataville selvitystä varten ja luovutetaan vastaanottavalle osallistujalle tarkoituksenmukaisen ajanjakson puitteissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdassa tarkoitetun seuraamusmekanismin soveltamista tai oikeutta peruuttaa kauppa kahdenvälisesti.

Jos liiketapahtuma liittyy rahoitusvälineeseen, jolla käydään kauppaa pk-yritysten kasvumarkkinalla, jatkoaika on 15 päivää, ellei pk-yritysten kasvumarkkina päättää soveltaa lyhyempää ajanjaksoa.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuun vaatimukseen sovelletaan seuraavia poikkeuksia:

- a) varojen tyyppin ja asianomaisten rahoitusvälineiden likviditeetin perusteella jatkoaikaa voidaan pidentää neljästä pankkipäivästä enintään seitsemään pankkipäivään, jos lyhyempi jatkoaika vaikuttaisi kyseisten finanssimarkkinoiden moitteettomaan ja asianmukaiseen toimintaan;

- b) useista kaupoista, kuten arvopaperien takaisinostoa tai lainaksi antamista koskevista sopimuksista, koostuviin operaatioihin ei sovelleta 3 kohdassa tarkoitettua korvausostomenettelyä, jos näiden operaatioiden aikataulu on riittävän lyhyt tehdäkseen korvausostomenettelystä tehottoman.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia ei sovelleta osakkeita koskeviin kauppoihin, jotka keskusvastapuoli määrittää, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 kohdan soveltamista.

6. Jos osakkeiden hinta kaupan sopimishetkellä on korkeampi kuin korvausoston toteuttamisesta maksettu hinta, velvollisuutensa laiminlyöneen osallistujan on maksettava erotus vastaanottavalle osallistujalle viimeistään toisena korvausostomenettelyn jälkeistä rahoitusvälineiden luovuttamista seuraavana pankkipäivänä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdassa tarkoitettua seuraamusmekanismin soveltamista.

7. Jos korvausosto epäonnistuu tai sitä ei voida toteuttaa, vastaanottava osallistuja voi valita joko että sille maksetaan rahakorvaus tai että korvausoston toteuttaminen lykätään sopivaan myöhempään päivämäärään, jäljempänä 'lykkäysjakso'. Jos asianomaisia rahoitusvälineitä ei ole luovutettu vastaanottavalle osallistujalle lykkäysjakson loppuun mennessä, on suoritettava rahakorvaus.

Rahakorvaus on maksettava vastaanottavalle osallistujalle viimeistään 3 kohdassa tarkoitettua korvausostomenettelyn päättymistä tai, jos on valittu lykkäysjakso, lykkäysjakson päättymistä seuraavana toisena pankkipäivänä.

8. Velvoitteensa laiminlyöneen osallistujan on korvattava korvausoston toteuttavalle yhteisölle kaikki 3, 4 ja 5 kohdan mukaisesti maksetut määrät, mukaan lukien korvausostosta johtuvat toteutuspalkkiot. Kyseiset palkkiot on ilmoitettava osallistujille selkeästi.

9. Arvopaperikeskusten, keskusvastapuolten ja kauppapaikkojen on vahvistettava menettelyt, joiden avulla ne voivat asianomaista toimivaltaista viranomaistaan kuullen keskeyttää minkä tahansa osallistujan toiminnan, jos tämä jatkuvasti ja järjestelmällisesti jättää luovuttamatta 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua rahoitusvälineet sovittuna toimituspäivänä, ja joiden avulla ne julkistavat osallistujan nimen vasta sen jälkeen, kun ne ovat antaneet osallistujalle mahdollisuuden esittää huomautuksensa, edellyttäen, että arvopaperikeskusten, keskusvastapuolten ja kauppapaikkojen sekä kyseisen osallistujan suhteen toimivaltaisille viranomaisille on tiedotettu asianmukaisesti. Arvopaperikeskusten, keskusvastapuolten ja kauppapaikkojen on jokaista keskeyttämistä edeltävän kuulemisen lisäksi tiedotettava asianmukaisille toimivaltaisille viranomaisille viipymättä osallistujan toiminnan keskeyttämisestä. Toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi tiedotettava asiaan liittyville viranomaisille osallistujan toiminnan keskeyttämisestä.

Toiminnan keskeyttämistä koskevien tietojen julkistaminen ei saa sisältää direktiivin 95/46/EY 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja henkilötietoja.

10. Tämän artiklan 2–9 kohtaa sovelletaan kaikkiin kauppoihin 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla rahoitusvälineillä, jotka otetaan kaupankäynnin kohteeksi tai joilla käydään kauppaa kauppapaikassa tai jotka keskusvastapuoli määrittää seuraavasti:

- a) Jos kyseessä ovat kaupat, jotka keskusvastapuoli määrittää, keskusvastapuoli on tällöin se taho, joka toteuttaa 3–8 kohdan mukaisen korvausoston.
- b) Niitä kauppvoja varten, joita keskusvastapuoli ei määritä, mutta jotka toteutetaan kauppapaikassa, kauppapaikan on sisällytettävä sisäisiin sääntöihinsä jäseniään ja osallistujiaan koskeva velvoite soveltaa 3–8 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.
- c) Kaikkia muita kuin tämän alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja kauppvoja varten arvopaperikeskusten on sisällytettävä sisäisiin sääntöihinsä osallistujiaan koskeva velvoite, jonka mukaan niihin voidaan kohdistaa 3–8 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

Arvopaperikeskuksen on annettava keskusvastapuolille ja kauppapaikoille tarvittavat toimitusta koskevat tiedot, jotta nämä voivat täyttää tämän kohdan mukaiset velvoitteensa.

Rajoittamatta ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdan soveltamista, arvopaperikeskukset voivat valvoa toimitusta koskevien päällekkäisten toimeksiantojen osalta mainituissa alakohdissa tarkoitettujen korvausostojen toteuttamista, kun ne kohdistuvat samoihin rahoitusvälineisiin ja niiden toteuttamisen määräaika päättyy samana päivänä, jotta korvausostojen määrä ja sen myötä vaikutukset asianomaisten rahoitusvälineiden hintaan voidaan minimoida.

11. Tämän artiklan 2–9 kohtaa ei sovelleta velvoitteensa laiminlyöviin osallistujiin, jotka ovat keskusvastapuolia.

12. Tämän artiklan 2–9 kohtaa ei sovelleta, jos velvoitteensa laiminlyövä osallistujaa vastaan aloitetaan maksukyvyttömyysmenettely.

13. Tätä artiklaa ei sovelleta, jos osakekauppojen pääasiallinen markkinapaikka sijaitsee kolmannessa maassa. Osakekauppojen pääasiallinen markkinapaikka määritetään asetuksen (EU) N:o 236/2012 16 artiklan mukaisesti.

14. Siirretään komissiolle valta antaa 67 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään parametrit, joiden pohjalta lasketaan varojen tyyppin, rahoitusvälineen likviditeetin ja kauppatahtuman luonteen perusteella 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen rahaluonteisten seuraamusten varoittava ja oikeasuhteinen taso, jolla varmistetaan korkea toimituskuri ja asianomaisten finanssimarkkinoiden moitteeton ja asianmukainen toiminta.

15. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKP:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa tarkennetaan seuraavat seikat:

- a) yksityiskohtaiset kuvaukset toimituspuutteiden seurantarjestelmästä ja 1 kohdassa tarkoitetuista toimituspuutteista koskevista raporteista;
- b) rahaluonteisten seuraamusten ja muiden tällaisista seuraamuksista johtuvien tuottojen keräämistä ja jakamista koskevat menettelyt 2 kohdan mukaisesti;
- c) edellä 3–8 kohdassa tarkoitettujen korvausostomenettelyn toiminnan yksityiskohdat, mukaan lukien asianmukaiset määräajat 3 kohdassa tarkoitettujen korvausostomenettelyn jälkeiselle rahoitusvälineen luovuttamiselle. Näitä määräaikoja mitoitettaessa on otettava huomioon varojen tyyppi ja rahoitusvälineiden likviditeetti;
- d) olosuhteet, joissa jatkoaikaa voidaan pidentää varojen tyyppin ja rahoitusvälineiden likviditeetin perusteella 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen ehtojen mukaisesti ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 600/2014 2 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa säädetty perusteet likviditeetin arvioimiseksi;
- e) edellä 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen operaatiotyyppien ja niiden erityiset aikataulut, jotka tekevät korvausostosta tehottoman;
- f) edellä 7 kohdassa tarkoitettujen rahakorvauksen laskentamenetelmä;
- g) edellä 9 kohdassa tarkoitettujen ehdot, joiden toteutuessa osallistujan katsotaan jatkuvasti ja järjestelmällisesti jättävän luovuttamatta rahoitusvälineet; ja
- h) edellä 10 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen tarvittavien toimitusta koskevien tietojen.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

8 artikla

Täytäntöönpano

1. Arvopapereiden selvitysjärjestelmää ylläpitävän arvopaperikeskuksen suhteen toimivaltainen viranomainen, asianomaisen arvopapereiden selvitysjärjestelmän yleisvalvonnasta vastaava muu asiaan liittyvä viranomainen sekä kauppapaikkojen, sijoituspalveluyritysten ja keskusvastapuolten valvonnan suhteen toimivaltaiset viranomaiset ovat toimivaltaisia varmistamaan, että niiden valvonnassa olevat laitokset soveltavat 6 ja 7 artiklaa, ja valvomaan määrättyjen seuraamuksien täytäntöönpanoa. Asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset tekevät tarvittaessa tiivistä yhteistyötä. Jäsenvaltiot ilmoittavat EAMV:lle nimetyt toimivaltaiset viranomaiset, jotka kuuluvat kansallisen tason valvontajärjestelmään.

2. Jotta varmistettaisiin valvontakäytänteiden johdonmukaisuus, tehokkuus ja vaikuttavuus unionissa tämän asetuksen 6 ja 7 artiklan suhteen, EAMV voi tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa antaa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaista ohjeistusta.

3. Tämän osaston mukaisten sääntöjen rikkominen ei vaikuta rahoitusvälineitä koskevan yksityisen sopimuksen voimassaoloon tai osapuolten mahdollisuuteen panna rahoitusvälineitä koskevan yksityisen sopimuksen määräykset täytäntöön.

IV LUKU

Sisäinen toimitus

9 artikla

Toimituksen sisäiset toteuttajat

1. Toimituksen sisäisten toteuttajien on neljännesvuosittain ilmoitettava sijoittautumispaikkansa toimivaltaisille viranomaisille kaikkien arvopapereiden selvitysjärjestelmien ulkopuolella toimittamiensa arvopaperikauppojen yhteenlaskettu määrä ja arvo.

Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava ensimmäisen alakohdan mukaisesti vastaanotetut tiedot viipymättä EAMV:lle ja ilmoitettava sille kaikista asianomaisesta selvitystoiminnasta mahdollisesti aiheutuvista riskeistä.

2. EAMV voi tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa määritellään tarkemmin edellä mainitun raportoinnin sisältö.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3. EAMV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen luomiseksi 1 kohdassa tarkoitettua raportointia ja tietojen toimittamista varten.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

III OSASTO
ARVOPAPERIKESKUKSET

I LUKU

Arvopaperikeskusten toimiluvat ja valvonta

1 jakso

Arvopaperikeskusten toimilupien myöntämisestä ja arvopaperikeskusten valvonnasta vastaavat viranomaiset

10 artikla

Toimivaltainen viranomainen

Arvopaperikeskuksella on oltava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisen viranomaisen myöntämä toimilupa ja arvopaperikeskuksen on oltava mainitun viranomaisen valvonnassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja EKPJ:n jäsenten yleisvalvontatehtäviä.

11 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen nimeäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tästä asetuksesta johtuvien tehtävien hoitamisesta kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden arvopaperikeskusten toimilupien, lupien ja valvonnan osalta, ja ilmoitettava tästä EAMV:lle.

Jos jäsenvaltio nimeää useamman kuin yhden toimivaltaisen viranomaisen, sen on määriteltävä kunkin tehtävät ja nimettävä yksi viranomainen, joka vastaa muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisen viranomaisten, asiaan liittyvien viranomaisten, EAMV:n ja EPV:n kanssa tehtävän yhteistyön koordinoinnista, jos tässä asetuksessa niin nimenomaisesti todetaan.

2. EAMV julkaisee verkkosivustollaan luettelon 1 kohdan mukaisesti nimetyistä toimivaltaisista viranomaisista.

3. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki valvonta- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi.

12 artikla

Asiaan liittyvät viranomaiset

1. Seuraavien viranomaisten on oltava mukana arvopaperikeskusten toimilupien ja lupien myöntämisessä ja arvopaperikeskusten valvonnassa, jos tässä asetuksessa niin nimenomaisesti todetaan:

- a) viranomainen, joka vastaa arvopaperikeskuksen ylläpitämän arvopapereiden selvitysjärjestelmän yleisvalvonnasta siinä jäsenvaltiossa, jonka lainsäädäntöä arvopapereiden selvitysjärjestelmään sovelletaan;
- b) ne keskuspankit unionissa, jotka laskevat liikkeeseen tärkeimpiä selvittämiseen käytettäviä unionin valuuttoja;
- c) tarvittaessa se keskuspankki unionissa, jonka tilien kautta maksusuoritukset käsitellään arvopaperikeskuksen ylläpitämässä arvopapereiden selvitysjärjestelmässä.

2. EAMV julkaisee verkkosivustollaan luettelon 1 kohdassa tarkoitetuista asiaan liittyvistä viranomaisista.

3. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia määrittääkseen ehdot, joiden nojalla 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen unionin valuutat katsotaan tärkeimmiksi, ja tehokkaat käytännön järjestelyt kyseisen kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen asiaan liittyvien viranomaisten kuulemista varten.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

13 artikla

Tiedonvaihto

1. Toimivaltaisten viranomaisten, asiaan liittyvien viranomaisten ja EAMV:n on pyynnöstä ja ilman aiheutonta viivytystä toimitettava toisilleen tiedot, jotka ovat tarpeen niiden tämän asetuksen mukaisien tehtävien hoitamiseksi.
2. Toimivaltaiset viranomaiset, asiaan liittyvät viranomaiset, EAMV ja muut elimet taikka luonnolliset tai oikeushenkilöt, jotka vastaanottavat luottamuksellisia tietoja hoitaessaan tämän asetuksen mukaisia tehtäviään, saavat käyttää niitä ainoastaan hoitaessaan tehtäviään.

14 artikla

Viranomaisten välinen yhteistyö

1. Toimivaltaisten viranomaisten, asiaan liittyvien viranomaisten ja EAMV:n on tehtävä tiivistä yhteistyötä muun muassa vaihtamalla kaikkia tämän asetuksen soveltamisen kannalta tarpeellisia tietoja. Tällaiseen yhteistyöhön on sisällytettävä muut julkiset viranomaiset ja laitokset, erityisesti direktiivin 2003/87/EY mukaisesti perustetut tai nimittetyt viranomaiset ja laitokset, jos tällainen yhteistyö on tarpeen ja perusteltua.

EAMV voi tiiviissä yhteistyössä EKP:n jäsenten kanssa antaa toimivaltaisille viranomaisille suunnattua, asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaista ohjeistusta, jotta varmistettaisiin valvontakäytänteiden johdonmukaisuus, tehokkuus ja vaikuttavuus unionissa, mukaan lukien toimivaltaisten viranomaisten ja asiaan liittyvien viranomaisten välinen yhteistyö, tämän asetuksen soveltamisen kannalta tarpeellisissa arvioinneissa.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on yleisten tehtäviensä hoitamisen yhteydessä otettava kyseisenä ajankohtana saatavissa olevien tietojen pohjalta asianmukaisesti huomioon tekemiensä päätösten mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen kaikissa muissa jäsenvaltioissa, joihin asia voi vaikuttaa, ja erityisesti 15 artiklassa tarkoitetuissa hätätilanteissa.

15 artikla

Hätätilanteet

Toimivaltaisten viranomaisten ja asiaan liittyvien viranomaisten on viipymättä ilmoitettava EAMV:lle, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010 ⁽¹⁾ perustetulle Euroopan järjestelmäriskikomitealle (EJRK) ja toisilleen arvopaperikeskukseen liittyvistä hätätilanteista, finanssimarkkinoiden muutokset mukaan luettuina, joilla saattaa olla kielteinen vaikutus markkinoiden likviditeettiin, selvityvaluutan vakauteen, rahapolitiikan itsenäisyyteen tai rahoitusjärjestelmän vakauteen missä tahansa jäsenvaltiossa, johon arvopaperikeskus tai jokin sen osallistujista on sijoittautunut, sanotun kuitenkin vaikuttamatta direktiivin 98/26/EY 6 artiklan 3 kohdassa säädettyyn ilmoitusmenettelyyn.

2 j a k s o

Arvopaperikeskusten toimiluvan myöntämisedellytykset ja -menettelyt

16 artikla

Toimiluvan myöntäminen arvopaperikeskukselle

1. Kaikkien arvopaperikeskuksen määritelmän täyttävien oikeushenkilöiden on hankittava toimilupa sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaiselta viranomaiselta ennen toimintansa aloittamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1092/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1).

2. Toimiluvassa on täsmennettävä ne liitteessä olevassa A jaksossa luetellut ydinpalvelut ja liitteessä olevan B jakson mukaisesti sallitut muut kuin pankkipalvelujen tyyppiset oheispalvelut, joita arvopaperikeskuksella on lupa tarjota.
3. Arvopaperikeskuksen on jatkuvasti täytettävä toimiluvan myöntämisedellytykset.
4. Arvopaperikeskuksen ja sen riippumattomien tilintarkastajien on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista olennaisista muutoksista, jotka vaikuttavat toimiluvan myöntämisedellytysten noudattamiseen.

17 artikla

Toimiluvan myöntämismenettely

1. Toimilupaa hakevan arvopaperikeskuksen on esitettävä toimilupahakemus toimivaltaiselle viranomaiselleen.
2. Toimilupahakemuksen mukana on toimitettava kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen voi varmistua siitä, että toimilupaa hakeva arvopaperikeskus on toimiluvan myöntämisaikana toteuttanut kaikki tarvittavat järjestelyt tässä asetuksessa säädettyjen velvollisuuksiensa noudattamiseksi. Toimilupahakemukseen on sisällyttävä toimintaohjelma, josta ilmenee suunnitellun liiketoiminnan muoto ja arvopaperikeskuksen organisaatorakenne.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on 30 työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta arvioitava, onko hakemus täydellinen. Jos hakemus on puutteellinen, toimivaltaisen viranomaisen on asetettava määräaika, johon mennessä toimilupaa hakevan arvopaperikeskuksen on annettava lisätietoja. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava toimilupaa hakevalle arvopaperikeskukselle, kun hakemus katsotaan täydelliseksi.
4. Heti sen jälkeen, kun hakemus on katsottu täydelliseksi, toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kaikki hakemukseen sisältyvät tiedot asiaan liittyville viranomaisille ja kuultava näitä viranomaisia toimilupaa hakevan arvopaperikeskuksen ylläpitämän arvopapereiden selvitysjärjestelmän ominaispiirteistä. Kukin muu asiaan liittyvä viranomainen voi esittää toimivaltaiselle viranomaiselle näkemyksensä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asiaan liittyvä viranomainen on vastaanottanut kyseiset tiedot.
5. Jos toimilupaa hakeva arvopaperikeskus aikoo tarjota direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettuja palveluja liitteessä olevassa B jaksossa nimenomaisesti esitettyjen muiden kuin pankkipalvelujen tyyppisten oheispalvelujen lisäksi, toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kaikki hakemuksen sisältämät tiedot direktiivin 2014/65/EU 67 artiklassa tarkoitettulle viranomaiselle ja kuultava kyseistä viranomaista toimilupaa hakevan arvopaperikeskuksen valmiudesta noudattaa direktiivin 2014/65/EU ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 vaatimuksia.
6. Ennen kuin toimivaltainen viranomainen voi myöntää toimilupaa hakevalle arvopaperikeskukselle toimiluvan, sen on kuultava asianomaisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia seuraavissa tapauksissa:
 - a) arvopaperikeskus on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen arvopaperikeskuksen tytäryritys;
 - b) arvopaperikeskus on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen arvopaperikeskuksen emoyrityksen tytäryritys;
 - c) määräysvalta arvopaperikeskuksessa on samoilla luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä kuin toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneessa toisessa arvopaperikeskuksessa.

7. Edellä 6 kohdassa tarkoitettussa kuulemisessa on käsiteltävä vähintään seuraavia:
- a) 27 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen osakkeenomistajien ja henkilöiden soveltuvuus ja 27 artiklan 1 ja 4 kohdassa tarkoitettujen arvopaperikeskusta tosiasiallisesti johtavien henkilöiden maine ja kokemus, jos mainitut osakkeenomistajat ja henkilöt ovat samoja kyseisessä arvopaperikeskuksessa ja toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneessa arvopaperikeskuksessa;
 - b) se, ovatko toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen arvopaperikeskuksen ja toimilupaa hakevan arvopaperikeskuksen väliset 6 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut suhteet sellaiset, että ne eivät vaikuta toimilupaa hakevan arvopaperikeskuksen kykyyn noudattaa tämän asetuksen vaatimuksia.
8. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava toimilupaa hakevalle arvopaperikeskukselle kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä täysin perustellulla kirjallisella päätöksellä, onko toimilupa myönnetty vai eväty.
9. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia tarkentaakseen tiedot, jotka toimilupaa hakevan arvopaperikeskuksen on toimilupahakemuksessa esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

10. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakio-lomakkeiden, -mallien ja -menettelyjen luomiseksi toimilupahakemuksia varten.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

18 artikla

Toimiluvan myöntämisen vaikutukset

1. Toimiluvan saaneen arvopaperikeskuksen on toiminnassaan rajoitettava toimilupansa tai ilmoituksensa piiriin kuuluvien tai 19 artiklan 8 kohdan mukaisesti ilmoitettujen palvelujen tarjoamiseen.
2. Arvopapereiden selvitysjärjestelmiä saavat ylläpitää ainoastaan toimiluvan saaneet arvopaperikeskukset, arvopaperikeskuksina toimivat keskuspankit mukaan lukien.
3. Toimiluvan saaneella arvopaperikeskuksella saa olla omistusyhteys ainoastaan sellaiseen oikeushenkilöön, jonka toiminta rajoittuu liitteessä olevassa A ja B jaksossa lueteltujen palvelujen tarjoamiseen, ellei kyseinen omistusyhteys ole arvopaperikeskuksen suhteen toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä sillä perusteella, että se ei kasvata arvopaperikeskuksen riskiprofiilia merkittävällä tavalla.
4. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa tarkennetaan perusteet, jotka toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon voidakseen hyväksyä arvopaperikeskusten omistusyhteyksiä muihin kuin liitteessä olevassa A ja B jaksossa lueteltuja palveluja tarjoaviin oikeushenkilöihin. Tällaisina perusteina voidaan käyttää sitä, täydentävätkö kyseisen oikeushenkilön tarjoamat palvelut arvopaperikeskuksen tarjoamia palveluja, ja arvopaperikeskuksen tällaisesta osallistumisesta johtuvan riskille altistumisen laajuutta.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

19 artikla

Toiminnan ja palvelujen laajentaminen ja ulkoistaminen

1. Toimiluvan saaneen arvopaperikeskuksen on esitettävä kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle lupahakemus, jos se haluaa ulkoistaa jonkin ydinpalvelun kolmannelle osapuolelle 30 artiklan nojalla tai laajentaa toimintaansa niin, että se harjoittaa yhtä tai useampaa seuraavista:

- a) uudet liitteessä olevassa A jaksossa luetellut ydinpalvelut, jotka eivät kuulu alkuperäisen toimiluvan piiriin;
- b) liitteessä olevan B jakson mukaisesti sallitut mutta ei siinä nimenomaisesti luetellut oheispalvelut, jotka eivät kuulu alkuperäisen toimiluvan piiriin;
- c) toisen arvopaperien selvitysjärjestelmän ylläpitäminen;
- d) arvopaperikeskuksen arvopaperien selvitysjärjestelmässä hoidettavien maksusuoritusten osittainen tai täydellinen käsittely toisen selvitysosapuolen tilien kautta;
- e) yhteentoimivan linkin perustaminen, myös kolmansien maiden arvopaperikeskusten kanssa.

2. Luvan myöntämisessä 1 kohdan mukaisesti noudatetaan 17 artiklassa säädettyä menettelyä.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava lupaa hakeneelle arvopaperikeskukselle kolmen kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko lupa myönnetty vai eväty.

3. Unioniin sijoittautuneiden arvopaperikeskusten, jotka aikovat perustaa yhteentoimivan linkin, on toimitettava lupahakemus 1 kohdan e alakohdan mukaisesti niiden suhteen toimivaltaisille viranomaisille. Kyseisten viranomaisten on kuultava toisiaan arvopaperikeskusten välisen linkin hyväksymisen osalta. Jos toimivaltaisten viranomaisten päätökset poikkeavat toisistaan, ne voivat yhteisesti sopia saattavansa asian EAMV:n käsiteltäväksi, ja tämä voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla uskotun toimivallan mukaisesti.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten on kieltäydyttävä hyväksymästä linkkiä vain, jos kyseinen arvopaperikeskusten välinen linkki olisi vaaraksi finanssimarkkinoiden moitteettomalle ja asianmukaiselle toiminnalle tai aiheuttaisi järjestelmäriskin.

5. Niiden arvopaperikeskusten välisiin yhteentoimiviin linkkeihin, jotka ulkoistavat osan kyseisiin yhteentoimiviin linkkeihin liittyvistä palveluistaan julkisyhteisölle 30 artiklan 5 kohdan mukaisesti, ja muihin kuin 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin arvopaperikeskusten välisiin linkkeihin ei sovelleta mainitussa alakohdassa tarkoitettua lupamenettelyä, vaan niistä on ilmoitettava arvopaperikeskusten suhteen toimivaltaisille viranomaisille ja muille asiaan liittyville viranomaisille ennen linkkien toteuttamista toimittamalla kaikki asiaankuuluvat tiedot, joita kyseiset viranomaiset tarvitsevat arvioidakseen, onko 48 artiklassa säädettyjä vaatimuksia noudatettu.

6. Unioniin sijoittautunut ja unionissa toimiluvan saanut arvopaperikeskus voi ylläpitää linkkiä tai perustaa linkin kolmannen maan arvopaperikeskuksen kanssa tässä artiklassa tarkoitettuja ehtoja ja menettelyjä noudattaen. Jos linkkejä perustetaan kolmannen maan arvopaperikeskusten kanssa, pyynnön esittäneen arvopaperikeskuksen toimittamien tietojen on oltava riittäviä, jotta toimivaltainen viranomainen voi arvioida, täyttävätkö kyseiset linkit 48 artiklassa säädetyt vaatimukset tai vaatimukset, jotka vastaavat 48 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

7. Pyynnön esittäneen arvopaperikeskuksen suhteen toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava arvopaperikeskusta keskeyttämään ilmoitettu arvopaperikeskusten välinen linkki, jos kyseinen linkki ei täytä 48 artiklassa säädettyjä vaatimuksia ja olisi näin ollen vaaraksi finanssimarkkinoiden moitteettomalle ja asianmukaiselle toiminnalle tai aiheuttaisi järjestelmäriskin. Jos toimivaltainen viranomainen vaatii arvopaperikeskusta keskeyttämään arvopaperikeskusten välisen linkin, sen on noudatettava 20 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyä menettelyä.

8. Liitteessä olevassa B jaksossa nimenomaisesti luetellut täydentävät oheispalvelut eivät edellytä lupaa, mutta niistä on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ennen niiden tarjoamista.

20 artikla

Toimiluvan peruuttaminen

1. Rajoittamatta V osaston mukaisten korjaavien toimien tai toimenpiteiden soveltamista arvopaperikeskuksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava lupa, jos arvopaperikeskus:

- a) ei ole ryhtynyt käyttämään toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai ei ole kuuden edeltävän kuukauden aikana tarjonnut palveluja tai harjoittanut toimintaa;
- b) on saanut luvan antamalla vääriä tietoja tai muilla laittomilla keinoilla;
- c) ei enää täytä edellytyksiä, joilla toimilupa myönnettiin, eikä ole toteuttanut toimivaltaisen viranomaisen vaatimia korjaavia toimia määräajassa;
- d) on vakavasti tai järjestelmällisesti rikkonut tässä asetuksessa tai soveltuvin osin direktiivissä 2014/65/EU tai asetuksessa (EU) N:o 600/2014 säädettyjä vaatimuksia.

2. Heti kun toimivaltainen viranomainen tulee tietoiseksi jostakin 1 kohdassa tarkoitettusta olosuhteesta, sen on viipymättä kuultava muita asiaan liittyviä viranomaisia sekä tarvittaessa direktiivin 2014/65/EU 67 artiklassa tarkoitettua viranomaista siitä, onko toimiluvan peruuttaminen tarpeen.

3. EAMV ja mikä tahansa asiaan liittyvä viranomainen sekä tarvittaessa direktiivin 2014/65/EU 67 artiklassa tarkoitettu viranomainen voi milloin tahansa pyytää arvopaperikeskuksen kotijäsenvaltion toimivaltaista viranomaista tutkimaan, täyttääkö arvopaperikeskus yhä toimiluvan myöntämisedellytykset.

4. Toimivaltainen viranomainen voi rajoittaa luvan peruuttamisen koskemaan tiettyä palvelua, toimintaa tai rahoitusvälinettä.

5. Arvopaperikeskuksen on otettava käyttöön asianmukainen menettely, pantava se täytäntöön ja ylläpidettävä sitä, jotta varmistetaan asiakkaiden ja osallistujien omaisuuserien oikea-aikainen ja asianmukainen toimitus ja siirtäminen toiseen arvopaperikeskukseen, mikäli toimilupa peruutetaan 1 kohdan nojalla.

21 artikla

Arvopaperikeskusrekisteri

1. Toimivaltaisten viranomaisten 16, 19 ja 20 artiklan nojalla tekemistä päätöksistä on viipymättä ilmoitettava EAMV:lle.

2. Keskuspankkien on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava EAMV:lle ylläpitämistään arvopapereiden selvitysjärjestelmistä.

3. Jokaisen tämän asetuksen mukaisesti toimivan, 16, 19 tai 25 artiklan nojalla toimiluvan tai tunnustuksen saaneen arvopaperikeskuksen nimi merkitään rekisteriin, jossa tarkennetaan ne palvelut ja soveltuvin osin ne rahoitusvälineiden luokat, joita hyväksyntä koskee. Rekisteriin sisällytetään myös sivuliikkeet, joita arvopaperikeskus ylläpitää toisissa jäsenvaltioissa, arvopaperikeskusten väliset linkit ja 31 artiklan mukaisesti vaadittavat tiedot, mikäli jäsenvaltiot ovat käyttäneet kyseisessä artiklassa säädettyä mahdollisuutta. EAMV saattaa tämän rekisterin saataville erityisellä verkkosivustolla ja pitää sen ajan tasalla.

3 j a k s o

Arvopaperikeskusten valvonta

22 artikla

Uudelleentarkastelu ja arviointi

1. Toimivaltaisen viranomaisen on vähintään kerran vuodessa tarkasteltava uudelleen arvopaperikeskuksen tämän asetuksen noudattamiseksi käyttöön ottamia järjestelyjä, strategioita, prosesseja ja mekanismeja sekä arvioitava riskejä, joille arvopaperikeskus altistuu tai voi altistua, ja riskejä, joita se luo arvopaperimarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava arvopaperikeskusta toimittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle riittävä elvytysuunnitelma keskeisten toimintojensa jatkuvuuden varmistamiseksi.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että jokaiselle arvopaperikeskuksille on laadittu riittävä kriisinratkaisusuunnitelma, jota ylläpidetään, jotta varmistetaan vähintään sen ydinpalvelujen jatkuvuus ottaen huomioon asianomaisen arvopaperikeskuksen toiminnan koko ja sen merkitys koko järjestelmän kannalta sekä sen toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus, ja direktiivin 2014/59/EU mukaisesti mahdollisesti käyttöön otettu asiaankuuluva kriisinratkaisusuunnitelma.
4. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava, kuinka usein ja missä laajuudessa 1 kohdassa tarkoitettu uudelleentarkastelu ja arviointi suoritetaan, ottaen huomioon asianomaisen arvopaperikeskuksen toiminnan koko ja sen merkitys koko järjestelmän kannalta sekä sen toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus. Uudelleentarkastelu ja arviointi on tehtävä vähintään kerran vuodessa.
5. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä tarkastuksia arvopaperikeskuksen tiloissa.
6. Kun toimivaltainen viranomainen tekee 1 kohdassa tarkoitetun uudelleentarkastelun ja arvioinnin, sen on varhaisessa vaiheessa kuultava asiaan liittyviä viranomaisia erityisesti arvopaperikeskuksen ylläpitämän arvopapereiden selvitysjärjestelmän toiminnasta, ja tarvittaessa direktiivin 2014/65/EU 67 artiklassa tarkoitettua viranomaista.
7. Toimivaltaisen viranomaisen on säännöllisesti ja ainakin kerran vuodessa ilmoitettava asiaan liittyville viranomaisille ja tarvittaessa direktiivin 2014/65/EU 67 artiklassa tarkoitettulle viranomaiselle 1 kohdassa tarkoitetun uudelleentarkastelun ja arvioinnin tuloksista, myös mahdollisista korjaavista toimista tai seuraamuksista.
8. Kun 17 artiklan 6 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja suhteita ylläpitävien arvopaperikeskusten valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset tekevät 1 kohdassa tarkoitettua uudelleentarkastelun ja arvioinnin, niiden on toimittava toisilleen kaikki tiedot, jotka saattavat helpottaa niiden tehtäviä.
9. Toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava arvopaperikeskusta, joka ei täytä tämän asetuksen vaatimuksia, toteuttamaan tilanteen korjaamiseksi tarvittavat toimet varhaisessa vaiheessa.

10. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa tarkennetaan seuraavat seikat:

- a) tiedot, jotka arvopaperikeskuksen on esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle 1 kohdassa tarkoitettua uudelleentarkastelua ja arviointia varten;
- b) tiedot, jotka toimivaltaisen viranomaisen on esitettävä 7 kohdan mukaisesti asiaan liittyville viranomaisille;
- c) tiedot, jotka 8 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on esitettävä toisilleen.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

11. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia määrittääkseen vakiolomakkeet, -mallit ja -menettelyt 10 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen esittämistä varten.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

4 j a k s o

Palvelujen tarjoaminen toisessa jäsenvaltiossa

23 artikla

Vapaus tarjota palveluja toisessa jäsenvaltiossa

1. Toimiluvan saanut arvopaperikeskus voi tarjota liitteessä tarkoitettuja palveluja unionin alueella, myös perustamalla sivuliikkeen edellyttäen, että kyseiset palvelut kuuluvat toimiluvan piiriin.

2. Toimiluvan saaneeseen arvopaperikeskukseen, joka aikoo tarjota liitteessä olevan A jakson 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja ydinpalveluja sellaisten 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden osalta, jotka on luotu toisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, tai joka aikoo perustaa sivuliikkeen toiseen jäsenvaltioon, sovelletaan 3–7 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

3. Arvopaperikeskuksen, joka haluaa aloittaa 2 kohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoamisen toisen jäsenvaltion alueella tai joka aikoo muuttaa kyseisten tarjottujen palvelujen valikoimaa, on ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:

- a) jäsenvaltio, jossa arvopaperikeskus aikoo toimia;
- b) toimintaohjelma, jossa esitetään erityisesti palvelut, joita arvopaperikeskus aikoo tarjota;
- c) valuutta tai valuutat, joita arvopaperikeskus aikoo käsitellä;
- d) jos on olemassa sivuliike, sivuliikkeen organisaatorakenne ja sivuliikkeen johtamisesta vastaavien henkilöiden nimet;

- e) tarvittaessa arvio toimenpiteistä, joita arvopaperikeskus aikoo toteuttaa mahdollistaakseen käyttäjilleen 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisen lainsäädännön noudattamisen.

4. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on kolmen kuukauden kuluessa 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta ilmoitettava kyseiset tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jollei – ottaen huomioon, millaista palveluntarjontaa suunnitellaan – sillä ole syytä epäillä arvopaperikeskuksen, joka haluaa tarjota palvelujaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa, hallinnollisen rakenteen tai taloudellisen tilanteen riittävyyttä.

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tiedotettava viipymättä kyseisen jäsenvaltion asiaan liittyville viranomaisille kaikista saamistaan ensimmäisen alakohdan mukaisista tiedoksiannoista.

5. Jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen päättää 4 kohdan nojalla olla toimittamatta kaikkia 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, sen on perusteltava kieltäytymisensä kyseiselle arvopaperikeskukselle kolmen kuukauden kuluessa kaikkien tietojen vastaanottamisesta ja ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 6 kohdan a alakohdasta koskevasta päätöksestään. Jos tietoja jaetaan tällaisen pyynnön johdosta, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei anna 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ilmoitusta.

6. Arvopaperikeskus voi ryhtyä tarjoamaan 2 kohdassa tarkoitettuja palveluja vastaanottavassa jäsenvaltiossa seuraavin edellytyksin:

a) saatuaan vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta ilmoituksen, jossa kyseinen viranomainen toteaa vastaanottaneensa 4 kohdassa tarkoitettut tiedot tai soveltuviissa tapauksissa hyväksyneensä 3 kohdan e alakohdassa tarkoitettua arvioinnin;

b) jollei tietojen vastaanottamisesta ole saatu ilmoitusta, kolmen kuukauden kuluttua 4 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen lähetyspäivästä.

7. Jos 3 kohdan nojalla toimitettut tiedot muuttuvat, arvopaperikeskuksen on ilmoitettava kirjallisesti muutoksesta kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille viimeistään kuukautta ennen muutoksen toteuttamista. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava muutoksesta viipymättä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

24 artikla

Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten välinen yhteistyö ja vertaisarviointi

1. Jos jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saanut arvopaperikeskus on perustanut sivuliikkeen toiseen jäsenvaltioon, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on työskenneltävä tiiviisti yhdessä tässä asetuksessa säädettyjä tehtäviään hoitaessaan, erityisesti suorittaessaan tarkastuksia kyseisen sivuliikkeen tiloissa. Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat velvollisuutensa täyttääkseen suorittaa tarkastuksia kyseisen sivuliikkeen tiloissa, ilmoitettuaan tästä ensin tapauksen mukaan vastaanottavan jäsenvaltion tai kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Kotijäsenvaltion tai vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi vaatia, että arvopaperikeskukset, jotka tarjoavat palveluja 23 artiklan mukaisesti, raportoivat niille säännöllisesti toiminnastaan kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa, muun muassa tilastotietojen keräämiseksi. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen antaa kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tällaiset säännölliset kertomukset kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Arvopaperikeskuksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä viipymättä toimitettava tunnistetiedot kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa palveluja tarjoavan arvopaperikeskuksen ylläpitämän arvopapereiden selvitysjärjestelmän liikkeeseenlaskijoista ja osallistujista sekä muut mahdolliset asiaan liittyvät tiedot kyseisen arvopaperikeskuksen vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoittamasta toiminnasta.

4. Jos arvopaperikeskuksen toiminnasta on tullut merkittävää vastaanottavan jäsenvaltion arvopaperimarkkinoiden toiminnan ja sijoittajien suojan kannalta ottaen huomioon kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion arvopaperimarkkinoiden tilanne, kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen sekä kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion asiaan liittyvien viranomaisten on otettava käyttöön yhteistyöjärjestelyt valvoakseen kyseisen arvopaperikeskuksen toimintaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Jos arvopaperikeskuksesta on tullut merkittävä useamman kuin yhden vastaanottavan jäsenvaltion arvopaperimarkkinoiden toiminnan ja sijoittajien suojan kannalta, kotijäsenvaltio voi päättää, että kyseisiin yhteistyöjärjestelyihin on kuuluttava valvontakollegioita.

5. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on selkeät ja todennettavissa olevat perusteet uskoa, että sen alueella 23 artiklan mukaisesti palveluja tarjoava arvopaperikeskus ei täytä tämän asetuksen säännöksistä johtuvia velvollisuuksia, sen on ilmoitettava näistä havainnoista kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja EAMV:lle.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamista toimenpiteistä huolimatta tai toimenpiteiden osoittautuessa riittämättömiksi arvopaperikeskus toimii edelleen tavalla, joka on tämän asetuksen säännöksistä johtuvien velvollisuuksien vastainen, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on, ilmoitettuaan tästä ensin kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen säännösten noudattamisen varmistamiseksi vastaanottavan jäsenvaltion alueella. Tällaisista toimenpiteistä on viipymättä ilmoitettava EAMV:lle.

Vastaanottavan jäsenvaltion ja kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi saattaa asian EAMV:n käsiteltäväksi, ja tämä voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla uskotun toimivallan mukaisesti.

6. EAMV järjestää ja toteuttaa EKPJ:n jäseniä kuultuaan vähintään kolmen vuoden välein vertaisarvioinnin niiden arvopaperikeskusten valvonnan osalta, jotka käyttävät vapautta tarjota palveluja toisessa jäsenvaltiossa 23 artiklan mukaisesti tai osallistuvat yhteentoimiviin linkkeihin, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1095/2010 30 artiklan soveltamista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vertaisarvioinnin yhteydessä EAMV pyytää tarvittaessa lisäksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 37 artiklassa tarkoitetulta arvopaperimarkkina-alan osallisryhmältä lausunnon tai neuvoja.

7. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 67 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä toimenpiteistä, joilla vahvistetaan perusteet, joiden nojalla arvopaperikeskuksen toiminnan vastaanottavassa jäsenvaltiossa voidaan katsoa olevan merkittävää kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion arvopaperimarkkinoiden toiminnan ja sijoittajien suojan kannalta.

8. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakiolomakkeiden, -mallien ja -menettelyjen luomiseksi 1, 3 ja 5 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä varten.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

5 j a k s o

Suhteet kolmansiin maihin

25 artikla

Kolmannet maat

1. Kolmannen maan arvopaperikeskus voi tarjota liitteessä tarkoitettuja palveluja unionin alueella, myös perustamalla sivuliikkeen.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, kolmannen maan arvopaperikeskukseen, joka aikoo tarjota liitteessä olevan A jakson 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja ydinpalveluja sellaisten 49 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden osalta, jotka on luotu jonkin jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, tai joka aikoo perustaa sivuliikkeen johonkin jäsenvaltioon, sovelletaan tämän artiklan 4–11 kohdassa tarkoitettua menettelyä.
3. Unioniin sijoittautunut ja unionissa toimiluvan saanut arvopaperikeskus voi ylläpitää linkkiä tai perustaa linkin jossakin kolmannen maan arvopaperikeskuksen kanssa 48 artiklan mukaisesti.
4. Kuultuaan 5 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia EAMV voi tunnustaa kolmannen maan arvopaperikeskuksen, joka on hakenut tunnustusta tarjotakseen 2 kohdassa tarkoitettuja palveluja, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) komissio on antanut 9 kohdan mukaisen päätöksen;
 - b) kolmannen maan arvopaperikeskukseen sovelletaan tehokkaita toimiluvan myöntämistä, valvontaa ja yleisvalvontaa tai, jos arvopaperien selvitysjärjestelmää ylläpitää jokin keskuspankki, yleisvalvontaa koskevia menettelyjä, joilla varmistetaan kyseisessä kolmannessa maassa sovellettavien, toiminnan vakautta koskevien vaatimusten täydellinen noudattaminen;
 - c) EAMV:n ja kyseisessä kolmannessa maassa asiasta vastaavien viranomaisten, jäljempänä 'kolmannen maan asiasta vastaavat viranomaiset', välille on luotu yhteistoimintajärjestelyt 10 kohdan mukaisesti;
 - d) soveltuissa tapauksissa kolmannen maan arvopaperikeskus toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, jotka mahdollistavat sen käyttäjille sen jäsenvaltion asiaa koskevien kansallisen lainsäädännön noudattamisen, jossa kolmannen maan arvopaperikeskus aikoo tarjota arvopaperikeskusten palveluja, 49 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu lainsäädäntö mukaan lukien, ja sen jäsenvaltion, jossa kolmannen maan arvopaperikeskus aikoo tarjota arvopaperikeskusten palveluja, toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistaneet kyseisten toimenpiteiden asianmukaisuuden.
5. Arvioidessaan, täyttyvätkö 4 kohdassa tarkoitettujen edellytykset, EAMV kuulee seuraavia tahoja:
 - a) niiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, joissa kolmannen maan arvopaperikeskus aikoo tarjota arvopaperikeskusten palveluja, erityisesti sen osalta, kuinka kolmannen maan arvopaperikeskus aikoo noudattaa 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettua vaatimusta;
 - b) asiaan liittyvät viranomaiset;
 - c) kolmannen maan asiasta vastaavat viranomaiset, jotka vastaavat toimilupien myöntämisestä arvopaperikeskuksille ja arvopaperikeskusten valvonnasta ja yleisvalvonnasta.

6. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun kolmannen maan arvopaperikeskuksen on esitettävä tunnustuksen saamiseksi hakemus EAMV:lle.

Hakemuksen esittävän arvopaperikeskuksen on toimitettava EAMV:lle kaikki tunnustamisen kannalta tarpeellisiksi katsottavat tiedot. EAMV arvioi 30 työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, sisältääkö se kaikki tarvittavat tiedot. Jos hakemus on puutteellinen, EAMV asettaa määräajan, johon mennessä tunnustusta hakevan arvopaperikeskuksen on toimitettava lisätietoja.

Niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, joissa kolmannen maan arvopaperikeskus aikoo tarjota arvopaperikeskuksen palveluja, on arvioitava, noudattaako kolmannen maan arvopaperikeskus 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettua lainsäädäntöä, ja niiden on kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ne ovat vastaanottaneet EAMV:n taholta kaikki tätä varten tarvittavat tiedot, ilmoitettava EAMV:lle täysin perusteltu päätös siitä, onko lainsäädäntöä noudatettu vai ei.

Tunnustamista koskeva päätös on tehtävä 4 kohdassa säädetyin perustein.

EAMV:n on ilmoitettava tunnustusta hakevalle arvopaperikeskukselle kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä täysin perustellulla kirjallisella päätöksellä, onko tunnustus myönnetty vai eväty.

7. Niiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, joissa 4 kohdan nojalla asianmukaisesti tunnustettu kolmannen maan arvopaperikeskus tarjoaa arvopaperikeskuksen palveluja, voivat tiiviissä yhteistyössä EAMV:n kanssa pyytää kolmannen maan asiasta vastaavia viranomaisia:

- a) toimittamaan määräajoin kertomuksen kolmannen maan arvopaperikeskuksen toiminnasta asianomaisissa vastaanottavissa jäsenvaltioissa, muun muassa tilastotietojen keräämistä varten;
- b) ilmoittamaan tarkoituksenmukaisen aikataulun puitteissa kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa palveluja tarjoavan kolmannen maan arvopaperikeskuksen ylläpitämien arvopapereiden selvitysjärjestelmien liikkeeseenlaskijoiden ja osalistujien tunnistetiedot sekä muut merkitykselliset tiedot kyseisen kolmannen maan arvopaperikeskuksen toiminnasta vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

8. Kuultuaan 5 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia EAMV tarkastelee kolmannen maan arvopaperikeskuksen tunnustusta 4, 5 ja 6 kohdassa säädetyin menettelyn mukaisesti uudelleen, jos kyseinen arvopaperikeskus laajentaa palvelujaan unionissa.

EAMV peruuttaa kyseisen arvopaperikeskuksen tunnustuksen, jos 4 kohdassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty, tai 20 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa.

9. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään sitä, että kolmannen maan oikeudellisissa ja valvontajärjestelyissä varmistetaan, että kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneet arvopaperikeskukset noudattavat oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, jotka tosiasiallisesti vastaavat tässä asetuksessa säädetyjä vaatimuksia, että kyseiset arvopaperikeskukset ovat asianomaisessa kolmannessa maassa jatkuvasti tehokkaan valvonnan, yleisvalvonnan ja täytäntöönpanon seurannan alaisina ja että kyseisen kolmannen maan lainsäädännössä säädetään tosiasiallisesta vastaavasta järjestelmästä kolmansien maiden oikeusjärjestelmien nojalla toimiluvan saaneiden arvopaperikeskusten tunnustamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään noudattaen 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä.

Komissio voi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määritystä tehdessään myös tarkastella, ovatko kolmannen maan oikeudelliset ja valvontajärjestelyt kansainvälisesti hyväksytyjen CPSS:n ja IOSCO:n standardien mukaisia siltä osin kuin kyseiset standardit eivät ole ristiriidassa tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten kanssa.

10. EAMV vahvistaa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti järjestelyt, joita sovelletaan yhteistyöhön sellaisten kolmansien maiden asiasta vastaavien viranomaisten kanssa, joiden oikeudellisen ja valvontakehyksen on tunnustettu vastaavan tätä asetusta 9 kohdan mukaisesti. Järjestelyissä on täsmennettävä ainakin

- a) EAMV:n, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten ja kolmansien maiden asiasta vastaavien viranomaisten väliset tietojenvaihtojärjestelmät, mukaan lukien oikeus saada kaikki EAMV:n pyytämät tiedot kolmansissa maissa toimiluvan saaneista arvopaperikeskuksista ja erityisesti oikeus saada tietoja 7 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;
- b) järjestelmä, jota käytetään nopean ilmoituksen antamiseen EAMV:lle siinä tapauksessa, että kolmannen maan asiasta vastaava viranomais katsoo, että arvopaperikeskus, jota se valvoo, rikkoo toimilupaansa koskevia edellytyksiä tai muuta sovellettavaa lainsäädäntöä;
- c) valvontatoiminnan koordinoitua koskevat menettelyt, mukaan lukien tarvittaessa paikalla tehtävät tarkastukset.

Jos yhteistyösopimuksessa määrätään henkilötietojen siirrosta jäsenvaltiosta, tällaisessa siirrossa on noudatettava direktiiviä 95/46/EY ja, jos yhteistyösopimuksen mukaan EAMV siirtää henkilötiedot, siirrossa on noudatettava asetusta (EY) N:o 45/2001.

11. Jos kolmannen maan arvopaperikeskus on tunnustettu 4–8 artiklan mukaisesti, se voi tarjota liitteessä tarkoitettuja palveluja unionin alueella, myös perustamalla sivuliikkeen.

12. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia tarkentaakseen tiedot, jotka tunnustusta hakevan arvopaperikeskuksen on toimitettava EAMV:lle hakiessaan tunnustusta 6 kohdan mukaisesti.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

II LUKU

Arvopaperikeskuksia koskevat vaatimukset

1 j a k s o

Toiminnan järjestämistä koskevat vaatimukset

26 artikla

Yleiset säännökset

1. Arvopaperikeskuksella on oltava vahvat hallintojärjestelyt, joihin sisältyvät selkeä organisaatorakenne, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, avoimesti ja kattavasti, sekä tehokkaat menettelyt sellaisten riskien tunnistamista, hallitsemista, valvomista ja raportointia varten, joille se on tai saattaa olla alttiina, sekä riittävä palkka- ja palkkiopolitiikka ja tarkoituksenmukaiset sisäisen valvonnan menetelmät, mukaan luettuina luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät.

2. Arvopaperikeskuksen on omaksuttava toimintatavat ja menettelyt, jotka ovat riittävän tehokkaita varmistamaan, että tätä asetusta noudatetaan ja että myös sen johto ja työntekijät noudattavat kaikkia tämän asetuksen säännöksiä.

3. Arvopaperikeskuksen on pidettävä yllä ja käytettävä tehokkaita kirjallisia organisaatio- ja hallintojärjestelyjä havaitakseen ja hoitakseen mahdolliset eturistiriidat, joita on kyseisen arvopaperikeskuksen – mukaan luettuina sen johto, työntekijät, ylimmän hallintoelimen jäsenet tai muut heihin suoraan tai epäsuorasti yhteydessä olevat henkilöt – ja sen osallistujien tai niiden asiakkaiden välillä. Sen on pidettävä yllä riittäviä riitojenratkaisumenettelyjä ja sovellettava niitä, jos mahdollisia eturistiriitoja esiintyy.
4. Arvopaperikeskuksen on julkistettava hallintojärjestelynsä sekä toimintaansa koskevat säännöt.
5. Arvopaperikeskuksella on oltava asianmukaiset menettelyt, joilla työntekijät voivat sisäisesti ilmoittaa tämän asetuksen mahdollisista rikkomisista erityisen kanavan kautta.
6. Arvopaperikeskuksen on oltava säännöllisesti järjestettävien riippumattomien tilintarkastusten kohteena. Tilintarkastusten tulokset on ilmoitettava ylimmälle hallintoelimelle ja annettava toimivaltaisen viranomaisen saataville, sekä tarvittaessa käyttäjien komitean saataville ottaen huomioon mahdolliset eturistiriidat käyttäjien komitean jäsenten ja arvopaperikeskuksen välillä.
7. Jos arvopaperikeskus kuuluu konserniin, jossa on muita arvopaperikeskuksia tai IV osastossa tarkoitettuja luottolaitoksia, sen on otettava käyttöön yksityiskohtaiset toimintatavat ja menettelyt, joissa tarkennetaan, miten tässä artikkelissa säädettyjä vaatimuksia sovelletaan konserniin ja sen eri yksiköihin.
8. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa tarkennetaan arvopaperikeskuksen tasolla ja 7 kohdan mukaisesti konsernin tasolla:
 - a) välineet, joilla seurataan 1 kohdassa tarkoitettuja arvopaperikeskukselle aiheutuvia riskejä;
 - b) avainhenkilöiden vastuut 1 kohdassa tarkoitettujen arvopaperikeskukselle aiheutuvien riskien suhteen;
 - c) 3 kohdassa tarkoitettujen mahdolliset eturistiriidat;
 - d) 6 kohdassa tarkoitettujen tilintarkastusmenetelmät; ja
 - e) olosuhteet, joissa tilintarkastuksen tulokset olisi käyttäjien komitean jäsenten ja arvopaperikeskuksen väliset mahdolliset ristiriidat huomioon ottaen tarkoituksenmukaista toimittaa käyttäjien komitealle 6 kohdan mukaisesti.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

27 artikla

Toimiva johto, ylin hallintoelin ja osakkeenomistajat

1. Toimivan johdon on oltava riittävän hyvämaineinen ja kokenut arvopaperikeskuksen terveen ja varovaisen hoidon varmistamiseksi.
2. Arvopaperikeskuksella on oltava ylin hallintoelin, jonka jäsenistä vähintään yksi kolmannes ja joka tapauksessa kaksi jäsentä ovat riippumattomia.
3. Ylimmän hallintoelimen riippumattomille ja muille toimivaan johtoon kuulumattomille jäsenille suoritettava korvaus ei saa olla sidoksissa arvopaperikeskuksen liiketoiminnan tulokseen.

4. Ylimmässä hallintoelimestä on oltava sopivia riittävän hyvämaineisia henkilöitä, joilla on tarkoituksenmukainen yhdistelmä taitoja, tietämystä ja kokemusta yksiköstä ja markkinoista. Ylimmän hallintoelimen toimivaan johtoon kuulumattomien jäsenten on päätettävä ylimmässä hallintoelimestä aliedustetun sukupuolen edustusta koskevasta tavoitteesta ja laadittava toimintasuunnitelma aliedustetun sukupuolen osuuden nostamiseksi tämän tavoitteen tasolle. Tavoite, toimintasuunnitelma ja sen täytäntöönpano on julkistettava.

5. Arvopaperikeskuksen on selkeästi määritettävä ylimmän hallintoelimen tehtävät ja vastuualueet asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Arvopaperikeskuksen on annettava ylimmän hallintoelimen kokousten pöytäkirjat toimivaltaisen viranomaisen ja tilintarkastajan saataville näiden pyynnöstä.

6. Arvopaperikeskuksen osakkeenomistajien ja henkilöiden, joilla on määräysvaltaa arvopaperikeskuksen johtamisessa suoraan tai välillisesti, on oltava tehtävään soveltuvia, jotta arvopaperikeskuksen terve ja varovainen hoito voidaan varmistaa.

7. Arvopaperikeskuksen on

- a) toimitettava toimivaltaisille viranomaisille ja julkistettava omistusrakennettaan koskevat tiedot ja erityisesti tiedot niistä osapuolista ja näiden intressien laajuudesta, joilla on määräysvaltaa arvopaperikeskuksen toiminnan suhteen;
- b) toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot omistussuhteiden siirtoa koskevista päätöksistä, joiden johdosta tilanne muuttuu määräysvaltaa arvopaperikeskuksen toiminnan suhteen käyttävien henkilöiden osalta, ja pyydyttävä sen hyväksyntää niille. Arvopaperikeskuksen on, toimivaltaisen viranomaisensa suostumuksen saatuaan, julkistettava tiedot kyseisistä omistussuhteiden siirroista.

Kaikkien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden on ilman aiheutonta viivytystä ilmoitettava arvopaperikeskukselle ja sen osalta toimivaltaiselle viranomaiselle päätöksestä hankkia tai luovuttaa sen omistusoikeuksia, kun päätöksen johdosta tilanne muuttuu määräysvaltaa arvopaperikeskuksen toiminnan suhteen käyttävien henkilöiden osalta.

8. Toimivaltaisen viranomaisen on 60 työpäivän kuluessa 7 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta tehtävä päätös muutoksista, joita ehdotetaan arvopaperikeskuksen suhteen harjoitettavaan määräysvaltaan. Toimivaltaisen viranomaisen on kieltäydyttävä hyväksymästä arvopaperikeskuksen suhteen harjoitettavaan määräysvaltaan ehdotettuja muutoksia, jos objektiivisin, todennettavissa olevin perustein voidaan olettaa muutosten haittaavan arvopaperikeskuksen tervettä ja varovaista hoitoa taikka arvopaperikeskuksen kykyä noudattaa tätä asetusta.

28 artikla

Käyttäjien komitea

1. Arvopaperikeskuksen on perustettava kullekin ylläpitämälleen arvopapereiden selvitysjärjestelmälle käyttäjien komitea, joka koostuu arvopapereiden selvitysjärjestelmän liikkeeseenlaskijoiden ja osallistujien edustajista. Käyttäjien komitean antamien neuvojen on oltava riippumattomia arvopaperikeskuksen johdon suorasta vaikutuksesta.

2. Arvopaperikeskuksen on määritettävä syrjimättömällä tavalla kunkin käyttäjien komitean hallintojärjestelyt, joilla varmistetaan komitean riippumattomuus, sekä toimintamenettelyt ja käyttäjien komitean jäsenten hyväksymisvaatimukset ja valintamenettely. Hallintojärjestelyjen on oltava julkisia, ja niissä on varmistettava, että käyttäjien komitea raportoi suoraan ylimmälle hallintoelimelle ja pitää säännöllisesti kokouksia.

3. Käyttäjien komiteoiden on annettava ylimmälle hallintoelimelle neuvoja keskeisistä niiden jäseniin vaikuttavista järjestelyistä, mukaan lukien perusteet, joilla liikkeeseenlaskijat tai osallistujat hyväksytään kuhunkin arvopapereiden selvitysjärjestelmään, ja palvelun tasosta.

4. Käyttäjien komiteat voivat antaa ylimmälle hallintoelimelle ohjeellisen lausunnon, jossa esitetään yksityiskohtaisia näkemyksiä arvopaperikeskuksen hintarakenteesta.

5. Käyttäjien komiteoiden jäseniä sitoo salassapitovelvollisuus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten oikeutta asianmukaisten tietojen saantiin. Jos käyttäjien komitean puheenjohtaja toteaa, että jollakin jäsenellä on tai voi olla tiettyyn asiaan liittyen eturistiriita, kyseinen jäsen ei saa äänestää siitä asiasta.

6. Arvopaperikeskuksen on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ja käyttäjien komitealle kaikista päätöksistä, joissa ylin hallintoelin päättää olla noudattamatta käyttäjien komitean neuvoja. Käyttäjien komitea voi ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista osa-alueista, joiden osalta se katsoo, ettei käyttäjien komitean neuvoja ole noudatettu.

29 artikla

Tietojen säilyttäminen

1. Arvopaperikeskuksen on säilytettävä kaikki tiedot palveluista ja toiminnasta vähintään kymmenen vuoden ajan, liitteessä olevissa B ja C jaksoissa tarkoitetut oheispalvelut mukaan lukien, jotta toimivaltainen viranomainen voi valvoa tämän asetuksen vaatimusten noudattamista.

2. Arvopaperikeskuksen on pyynnöstä saatettava 1 kohdassa tarkoitetut aineistot toimivaltaisen viranomaisen, asiaan liittyvien viranomaisten ja muiden sellaisten julkisten viranomaisten, joilla on unionin tai arvopaperikeskuksen kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti valtuudet vaatia pääsyä tällaiseen aineistoon, saataville niiden tehtävien täyttämiseksi.

3. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia tarkentaakseen yksityiskohtaisesti 1 kohdassa tarkoitetut aineistot, jotka on säilytettävä, jotta voidaan seurata, noudattavatko arvopaperikeskukset tämän asetuksen säännöksiä.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia tarkentaakseen yksityiskohtaisesti, missä muodossa 1 kohdassa tarkoitetut aineistot on säilytettävä, jotta voidaan seurata, noudattavatko arvopaperikeskukset tämän asetuksen säännöksiä.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

30 artikla

Ulkoistaminen

1. Jos arvopaperikeskus ulkoistaa palveluja tai toimintoja kolmannelle osapuolelle, se on yhä täysin vastuussa kaikkien tässä asetuksessa säädettyjen velvollisuuksiensa täyttämisestä, ja sen on aina täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) ulkoistaminen ei johda arvopaperikeskuksen vastuun siirtämiseen;

b) arvopaperikeskuksen suhde osallistujiinsa tai liikkeeseenlaskijoihinsa ja sen velvollisuudet niitä kohtaan eivät muutu;

c) arvopaperikeskuksen toimiluvan myöntämisedellytykset eivät tosiasiallisesti muutu;

- d) ulkoistaminen ei estä valvonta- ja yleisvalvontatehtävien hoitamista, mukaan lukien pääsy kolmannen osapuolen tiloihin sellaisten merkityksellisten tietojen saamiseksi, joita tarvitaan näiden tehtävien hoitamiseksi;
 - e) ulkoistaminen ei johda siihen, että arvopaperikeskus jää ilman järjestelmiä ja tarkastuksia, joita se tarvitsee itseensä kohdistuvien riskien hallitsemiseksi;
 - f) arvopaperikeskuksella säilyy asiantuntemus ja resurssit, joita tarvitaan jatkuvasti tarjottujen palvelujen laadun sekä palveluntarjoajan organisatoristen valmiuksien ja pääoman riittävyyden arvioimisessa, ulkoistettujen toimintojen tehokkaassa valvonnassa ja ulkoistamiseen liittyvien riskien hallinnassa;
 - g) arvopaperikeskuksella on suora pääsy ulkoistettuja toimintoja koskeviin olennaisiin tietoihin;
 - h) palveluntarjoaja tekee toimivaltaisen viranomaisen ja asiaan liittyvien viranomaisten kanssa ulkoistettuihin toimintoihin liittyvää yhteistyötä;
 - i) arvopaperikeskus varmistaa, että palveluntarjoaja täyttää asiaa koskevassa tietosuojalainsäädännössä vahvistetut vaatimukset, joita sovellettaisiin, jos palveluntarjoajat olisivat sijoittautuneet unioniin. Arvopaperikeskus vastaa sen varmistamisesta, että kyseiset vaatimukset esitetään osapuolten välisessä sopimuksessa ja että kyseisiä vaatimuksia noudatetaan.
2. Arvopaperikeskuksen on määritettävä kirjallisessa sopimuksessa omat oikeutensa ja velvollisuutensa ja palveluntarjoajan oikeudet ja velvollisuudet. Ulkoistamissopimuksen on mahdollistettava se, että arvopaperikeskus irtisanoo sopimuksen.
3. Arvopaperikeskuksen ja palveluntarjoajan on annettava pyynnöstä saataville kaikki tiedot, joita toimivaltainen viranomainen ja asiaan liittyvät viranomaiset tarvitsevat voidakseen arvioida, noudatetaanko ulkoistetuissa toiminnoissa tämän asetuksen vaatimuksia.
4. Ydinpalvelun ulkoistamiseen tarvitaan toimivaltaisen viranomaisen 19 artiklan nojalla myöntämä lupa.
5. Tämän artiklan 1–4 kohtaa ei sovelleta, jos arvopaperikeskus ulkoistaa osan palveluistaan tai toiminnoistaan julkisyhteisölle ja jos ulkoistamista hallinnoidaan varta vasten luodulla oikeudellisella, sääntelyyn liittyvällä ja hallinnollisella kehyksellä, josta julkisyhteisö ja arvopaperikeskus ovat yhteisesti sopineet ja jonka ne ovat virallistaneet ja jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat tämän asetuksen vaatimusten perusteella hyväksyneet.

31 artikla

Muiden osapuolten kuin arvopaperikeskusten tarjoamat palvelut

1. Sen estämättä, mitä 30 artiklassa säädetään, ja kansallisen lainsäädännön niin edellyttäessä joku muu henkilö kuin arvopaperikeskus voi vastata tapahtumien kirjaamisesta arvopaperikeskuksen hoitamille arvopaperitileille.
2. Jäsenvaltioiden, jotka sallivat muiden osapuolten kuin arvopaperikeskusten tarjota tiettyjä liitteessä olevassa A jaksossa tarkoitettuja ydinpalveluja 1 kohdan mukaisesti, on määriteltävä kansallisessa lainsäädännössään tällaisessa tapauksessa sovellettavat vaatimukset. Näihin vaatimuksiin sisältyvät tämän asetuksen mukaiset sekä arvopaperikeskukseen että soveltuvin osin toiseen asianomaiseen osapuoleen sovellettavat säännökset.
3. Jäsenvaltioiden, jotka sallivat muiden osapuolten kuin arvopaperikeskusten tarjota tiettyjä liitteessä olevassa A jaksossa tarkoitettuja ydinpalveluja 1 kohdan mukaisesti, on ilmoitettava EAMV:lle kaikki tarvittavat kyseisten palvelujen tarjoamista koskevat tiedot, niiden asiaa koskeva kansallinen lainsäädäntö mukaan lukien.

EAMV:n on sisällytettävä kyseiset tiedot 21 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin.

2 j a k s o

Liiketoiminnan harjoittamista koskevat säännöt

32 artikla

Yleiset säännökset

1. Arvopaperikeskuksella on oltava selkeästi määritellyt päämäärät ja tavoitteet, jotka ovat saavutettavissa, esimerkiksi vähimmäispalvelutasojen, riskienhallintaan liittyvien odotusten ja liiketaloudellisten painotusten aloilla.
2. Arvopaperikeskuksella on oltava avoimet säännöt valitusten käsittelyä varten.

33 artikla

Osallistumista koskevat vaatimukset

1. Arvopaperikeskuksella on oltava kullekin ylläpitämälleen arvopapereiden selvitysjärjestelmälle julkistetut osallistumisperusteet, jotka mahdollistavat oikeudenmukaisen ja avoimen pääsyn kaikille oikeushenkilöille, jotka aikovat ryhtyä osallistujiksi. Tällaisten perusteiden on oltava avoimia, objektiivisia ja syrjimättömiä sen varmistamiseksi, että pääsy arvopaperikeskukseen on oikeudenmukaista ja avointa, ottaen asianmukaisesti huomioon rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvät riskit ja markkinoiden toimivuus. Osallistumista rajoittavat perusteet sallitaan ainoastaan, jos niillä pyritään perustellusti hallitsemaan arvopaperikeskukseen kohdistuvaa yksilöityä riskiä.
2. Arvopaperikeskuksen on käsiteltävä pääsyä koskevat pyynnöt nopeasti, vastattava pyyntöihin viimeistään kuukauden kuluessa ja julkistettava menettelyt, joilla se käsittelee pääsyä koskevia pyyntöjä.
3. Arvopaperikeskus voi kieltää sellaisten osallistujien pääsyn, jotka täyttävät 1 kohdassa tarkoitetut vaatimukset, ainoastaan silloin, jos kielto perustellaan asianmukaisesti ja kirjallisesti ja se perustuu kattavaan riskinarviointiin.

Jos pääsy evätään, pyynnön esittäneellä osallistujalla on oikeus tehdä asiasta valitus pääsyn evänneen arvopaperikeskuksen toimivaltaiselle viranomaiselle.

Kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on tutkittava valitus asianmukaisesti arvioimalla syyt, joiden vuoksi pääsy on evätty, ja sen on toimitettava pyynnön esittäneelle osallistujalle perusteltu vastaus.

Kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on kuultava pyynnön esittäneen osallistujan sijoittautumispaikan toimivaltaista viranomaista valitusta arvioidessaan. Jos pyynnön esittäneen osallistujan viranomainen ei ole samaa mieltä esitetyn arvioinnin kanssa, kumpi tahansa näistä kahdesta toimivaltaisesta viranomaisesta voi saattaa asian EAMV:n käsiteltäväksi, ja tämä voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla uskotun toimivallan mukaisesti.

Jos arvopaperikeskuksen päätös evätä pääsy pyynnön esittäneeltä osallistujalta katsotaan perusteettomaksi, pyynnön evänneen arvopaperikeskuksen toimivaltaisen viranomaisen on annettava määräys, jossa kyseistä arvopaperikeskusta vaaditaan myöntämään pääsy pyynnön esittäneelle osallistujalle.

4. Arvopaperikeskuksella on oltava objektiiviset ja avoimet menettelyt sellaisten osallistujien osallistumisen keskeyttämistä ja asianmukaista poistamista varten, jotka eivät enää täytä 1 kohdassa tarkoitettuja osallistumisperusteita.

5. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joilla tarkennetaan riskit, jotka arvopaperikeskusten on otettava huomioon kattavaa riskinarviointia tehdessään, riskit, jotka toimivaltaisten on otettava huomioon arvioidessaan 3 kohdan mukaisen epäämisen syyt, sekä 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn yksityiskohdat.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakio-olomakkeiden ja -mallien luomiseksi 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä varten.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

34 artikla

Avoimuus

1. Arvopaperikeskuksen on kunkin ylläpitämänsä arvopapereiden selvitysjärjestelmän ja kunkin muun tarjoamansa ydinpalvelun osalta julkistettava tarjoamiinsa liitteessä olevassa A jaksossa lueteltuihin ydinpalveluihin liittyvät hinnat ja maksut. Sen on julkistettava erikseen kunkin palvelun ja toiminnon hinnat ja maksut, mukaan luettuina alennukset ja hyvitykset sekä edellytykset, joilla nämä vähennykset voidaan tehdä. Sen on annettava asiakkailleen erillinen pääsy tarjottuihin erityispalveluihin.

2. Arvopaperikeskuksen on julkaistava hintaluettelo, jotta tarjouksia on helpompi vertailla ja asiakkaat voivat ennakoita, kuinka paljon niiden on palvelujen käytöstä maksettava.

3. Julkaistu ydinpalveluja koskeva hintapolitiikka sitoo arvopaperikeskusta.

4. Arvopaperikeskuksen on toimitettava asiakkailleen tiedot, joiden avulla laskuja voidaan täsmäyttää julkaistuihin hintalueteluihin.

5. Arvopaperikeskuksen on ilmoitettava kaikille asiakkaille tiedot, jotka mahdollistavat sen, että nämä voivat arvioida tarjottuihin palveluihin liittyvät riskit.

6. Arvopaperikeskuksen on kirjattava eritellysti tarjotuista ydinpalveluista aiheutuneet kustannukset ja saadut tulot ja ilmoitettava kyseiset tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle.

7. Arvopaperikeskuksen on kirjattava tarjotuista oheispalveluista aiheutuneet kustannukset ja saadut tulot kokonaisuudessaan ja ilmoitettava kyseiset tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle.

8. Unionin kilpailusääntöjen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi ja jotta voidaan tunnistaa muun muassa oheispalvelujen ristikkäinen tukeminen ydinpalveluilla, arvopaperikeskuksen on sovellettava toimintaansa analyttistä kustannuslaskentaa. Analyttisessä kustannuslaskennassa jokaisesta sen tarjoamasta ydinpalvelusta aiheutuneet kustannukset ja saadut tulot on merkittävä kirjanpitoon erillään oheispalveluista aiheutuneista kustannuksista ja saaduista tuloista.

35 artikla

Tietoliikennemenettelyt osallistujien ja muiden markkinainfrastruktuurien kanssa

Arvopaperikeskusten on niissä tietoliikennemenettelyissä, joiden avulla ne ovat yhteydessä ylläpitämänsä arvopapereiden selvitysjärjestelmän osallistujiin ja arvopaperikeskusten kanssa vuorovaikutuksessa oleviin markkinainfrastruktuureihin, käytettävä kansainvälisiä avoimia tietoliikennemenettelyjä ja viestien lähettämistä ja viitetietoja koskevia standardeja, jotta kirjaamista, maksamista ja toimitusta voidaan tehostaa.

3 j a k s o

Arvopaperikeskuksen palveluja koskevat vaatimukset

36 artikla

Yleiset säännökset

Arvopaperikeskuksella on oltava kullekin ylläpitämälleen arvopapereiden selvitysjärjestelmälle tarkoituksenmukaiset säännöt ja menettelyt, mukaan lukien vahvat kirjanpitokäytännöt ja -tarkastukset, jotta voidaan varmistaa arvopapereiden liikkeeseenlaskun jatkuva eheys sekä vähentää ja hallita arvopaperitapahtumien säilytykseen ja toimitukseen liittyviä riskejä.

37 artikla

Liikkeeseenlaskun jatkuva eheys

1. Arvopaperikeskuksen on toteutettava tarkoituksenmukaiset täsmäytystoimenpiteet tarkastaakseen, että arvopaperikeskukselle toimitettujen, liikkeeseenlaskun tai sen osan muodostavien arvopapereiden lukumäärä on sama kuin arvopaperikeskuksen ylläpitämän arvopapereiden selvitysjärjestelmän osallistujien arvopaperitileille ja tarvittaessa arvopaperikeskuksen ylläpitämille omistajien tileille kirjattujen arvopapereiden määrä. Tällaiset täsmäytystoimenpiteet on toteutettava vähintään päivittäin.

2. Tarpeen mukaan ja jos tietyssä arvopapereiden liikkeeseenlaskun täsmäytysprosessissa on mukana muita toimijoita, kuten liikkeeseenlaskijat, rekisteröintiasiamiehet, liikkeeseenlaskijan asiamiehet, siirtoasiamiehet, yhteiset säilytyskeskukset, muut arvopaperikeskukset tai muut toimijat, arvopaperikeskuksen ja muiden tällaisten toimijoiden on järjestettävä riittävät yhteistyö- ja tietojenvaihtotoimenpiteet toistensa kanssa, jotta liikkeeseenlaskun jatkuva eheys säilyy.

3. Arvopaperikeskuksen ylläpitämässä arvopapereiden selvitysjärjestelmässä ei sallita arvopaperitilien ylityksiä, debet-saldoja tai arvopapereiden luomista.

4. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKP:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia tarkentaakseen täsmäytystoimenpiteet, jotka arvopaperikeskuksen on toteutettava 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

38 artikla

Osallistujien ja niiden asiakkaiden arvopapereiden suojeleminen

1. Arvopaperikeskuksen on kussakin ylläpitämässään arvopapereiden selvitysjärjestelmässä säilytettävä tietoja ja ylläpidettävä tilejä, joiden perusteella se voi milloin tahansa viipymättä erottaa tileillään yhden osallistujan arvopaperit toisen osallistujan arvopapereista sekä tarvittaessa omista omaisuuseristään.

2. Arvopaperikeskuksen on säilytettävä tietoja ja ylläpidettävä tilejä, joiden perusteella jokainen osallistuja voi erottaa osallistujan arvopaperit osallistujan asiakkaiden arvopapereista.

3. Arvopaperikeskuksen on säilytettävä tietoja ja ylläpidettävä tilejä, jotka mahdollistavat sen, että jokainen osallistuja voi pitää yhdellä arvo-osuustilillä eri asiakkailleen kuuluvia arvopapereita, jäljempänä 'yhteisasiakaserottelu'.

4. Arvopaperikeskuksen on säilytettävä tietoja ja ylläpidettävä tilejä, joiden perusteella osallistuja voi erottaa minkä tahansa asiakkaansa arvopaperit, jos ja niin kuin kyseinen osallistuja edellyttää, jäljempänä 'yksilöllinen asiakaserottelu'.

5. Osallistujan on tarjottava asiakkailleen vähintään mahdollisuus valita yhteisasiakaserottelun ja yksilöllisen asiakaserottelun välillä ja ilmoitettava niille kuhunkin vaihtoehtoon liittyvistä kustannuksista ja riskeistä.

Arvopaperikeskuksen ja sen osallistujien on kuitenkin tarjottava yksilöllistä asiakaserottelua sellaisen jäsenvaltion kansalaisille ja asukkaille ja siihen sijoittautuneille oikeushenkilöille, jossa tätä edellytetään sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jonka nojalla arvopaperit on luotu, sellaisena kuin se on voimassa 17 päivänä syyskuuta 2014. Tätä velvoitetta sovelletaan niin pitkään kuin kansallista lainsäädäntöä ei ole muutettu tai kumottu ja sen tavoitteet ovat edelleen voimassa.

6. Arvopaperikeskusten ja niiden osallistujien on julkistettava tarjoamansa suojan tasot ja erottelun eri tasoihin liittyvät kustannukset ja tarjottava näitä palveluja kohtuullisin kaupallisin ehdoin. Erottelun eri tasoja koskevien tietojen on sisällettävä kuvaus tarjottujen erottelun tasojen tärkeimmistä oikeudellisista vaikutuksista, mukaan luettuna tiedot asiaan kuuluvilla lainkäyttöalueilla sovellettavasta maksukyvyyttämyyslainsäädännöstä.

7. Arvopaperikeskus ei saa käyttää mihinkään tarkoitukseen arvopapereita, joka eivät kuulu sille. Arvopaperikeskus voi kuitenkin käyttää osallistujan arvopapereita, jos se on ennalta saanut kyseisen osallistujan nimenomaisen suostumuksen. Arvopaperikeskuksen on vaadittava osallistujia hankkimaan ennalta mahdollisesti tarvittavat suostumukset asiakkailtaan.

39 artikla

Selvityksen lopullisuus

1. Arvopaperikeskuksen on varmistettava, että sen ylläpitämä arvopapereiden selvitysjärjestelmä tarjoaa osallistujille riittävän suojan. Jäsenvaltioiden on nimettävä ja ilmoitettava arvopaperikeskusten ylläpitämät arvopapereiden selvitysjärjestelmät direktiivin 98/26/EY 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja menettelyjä noudattaen.

2. Arvopaperikeskuksen on varmistettava, että kussakin sen ylläpitämässä arvopapereiden selvitysjärjestelmässä määritellään direktiivin 98/26/EY 3 ja 5 artiklan mukaisesti ajankohdat sille, milloin siirtomääräykset tulevat kyseeseen arvopapereiden selvitysjärjestelmään ja milloin niitä ei voida enää peruuttaa.

3. Arvopaperikeskuksen on julkistettava säännöt, jotka koskevat sitä, milloin arvopapereiden ja rahavarojen siirrosta tulee arvopapereiden selvitysjärjestelmässä lopullinen.

4. Tämän artiklan 2 ja 3 kohdan soveltaminen ei rajoita arvopaperikeskusten välisiin linkkeihin sovellettavien säännösten eikä 48 artiklan 8 kohdan soveltamista.

5. Arvopaperikeskuksen on toteutettava kaikki kohtuudella toteutettavissa olevat toimet sen varmistamiseksi, että 3 kohdassa tarkoitettujen asiaa koskevien sääntöjen mukaisesti 3 kohdassa tarkoitettu arvopapereiden ja rahavarojen siirto saatetaan loppuun joko reaaliaikaisesti tai päivänsisäisesti ja joka tapauksessa viimeistään tosiasialliseksi toimituspäiväksi sovitun pankkipäivän päättyessä.

6. Jos arvopaperikeskus tarjoaa 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja palveluja, sen on varmistettava, että arvopapereiden selvityksen rahavarat ovat vastaanottajien käytössä viimeistään pankkipäivän lopussa sovittuna toimituspäivänä.

7. Kaikki arvopaperikeskuksen ylläpitämän arvopapereiden selvitysjärjestelmän suorien osallistujien väliset rahaa vastaan tehtävät arvopaperitapahtumat, jotka toimitetaan kyseisessä arvopapereiden selvitysjärjestelmässä, on toteutettava ”toimitus maksua vastaan” -periaatteella.

40 artikla

Maksujen toteutus

1. Jos kaupat tehdään sen maan valuutassa, jossa toteutus tapahtuu, arvopaperikeskuksen on käsiteltävä kunkin arvopapereiden selvitysjärjestelmänsä maksut sellaisten tilien kautta, jotka on avattu kyseisen valuutan liikkeeseen laske-neessa keskuspankissa, jos tämä on käytännöllistä ja mahdollista.

2. Kun ei ole käytännöllistä ja mahdollista hoitaa toteutusta keskuspankin tileillä 1 kohdassa säädetyn mukaisesti, arvopaperikeskus voi tarjoutua käsittelemään maksut kaikkien tai joidenkin arvopapereiden selvitysjärjestelmiensä osalta sellaisten tilien kautta, jotka on avattu luottolaitoksessa, tai omien tiliensä kautta. Jos arvopaperikeskus tarjoutuu hoitamaan toteutukset tileillä, jotka on avattu luottolaitoksissa, tai omien tiliensä kautta, sen on niin tehdessään noudatettava IV osaston säännöksiä.

3. Arvopaperikeskuksen on varmistettava, että kaikki markkinatoimijoille toimitetut tiedot riskeistä ja kustannuksista, jotka liittyvät luottolaitoksen tilien tai sen omien tilien kautta tehtyihin toteutuksiin, ovat selkeitä, tasapuolisia eivätkä ne ole harhaanjohtavia. Arvopaperikeskuksen on annettava pyynnöstä asiakkaille tai potentiaalisille asiakkaille riittävät tiedot, jotta ne pääsevät selvyyteen riskeistä ja kustannuksista, jotka liittyvät luottolaitoksen tilien tai sen omien tilien kautta tehtyihin toimituksiin, ja voivat arvioida niitä.

41 artikla

Osallistujien maksulaiminlyöntejä koskevat säännöt ja menettelyt

1. Arvopaperikeskuksella on oltava kutakin ylläpitämäänsä arvopapereiden selvitysjärjestelmää varten yhden tai useamman osallistujansa maksulaiminlyönnin hoitamiseksi tehokkaat ja selkeästi määritellyt säännöt ja menettelyt, joilla varmistetaan, että arvopaperikeskus voi toteuttaa oikea-aikaisesti toimia tappioiden ja likviditeettipaineiden hillitsemiseksi ja jatkaa velvoitteidensa täyttämistä.

2. Arvopaperikeskuksen on julkistettava maksulaiminlyöntejä koskevat säännöt ja asiaa koskevat menettelyt.

3. Arvopaperikeskuksen on osallistujiensa ja muiden asianomaisten sidosryhmien kanssa säännöllisesti testattava ja tarkasteltava uudelleen maksulaiminlyöntejä koskevia menettelyjään varmistaakseen niiden käytännöllisyyden ja tehokkuuden.

4. EAMV voi tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa antaa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaista ohjeistusta, jotta varmistettaisiin tämän artiklan johdonmukainen soveltaminen.

4 j a k s o

Toiminnan vakautta koskevat vaatimukset

42 artikla

Yleiset vaatimukset

Arvopaperikeskuksen on otettava käyttöön moitteeton riskienhallintajärjestelmä hallitakseen kattavasti oikeudellisia, liiketoiminnallisia, operatiivisia ja muita välittömiä tai välillisiä riskejä, mukaan luettuna toimenpiteet petosten ja laiminlyöntien vähentämiseksi.

43 artikla

Oikeudelliset riskit

1. Arvopaperikeskuksella on oltava toimilupaansa ja valvontaansa sekä asiakastiedotustaan varten selkeät ja ymmärrettävät säännöt, menettelyt ja sopimukset kaikille ylläpitämilleen arvopapereiden selvitysjärjestelmille ja kaikille muille tarjoamilleen palveluille.

2. Arvopaperikeskuksen on laadittava sääntönsä, menettelynsä ja sopimuksensa niin, että ne ovat täytäntöönpanokelpoisia kaikilla kyseeseen tulevilla lainkäyttöalueilla, myös osallistujan maksulaiminlyönnin yhteydessä.

3. Eri lainkäyttöalueilla liiketoimintaa harjoittavan arvopaperikeskuksen on toteutettava kaikki kohtuudella toteutettavissa olevat toimet niiden riskien tunnistamiseksi ja hillitsemiseksi, joita mahdollisesti aiheutuu eri lainkäyttöalueiden erilaisesta lainsäädännöstä.

44 artikla

Liiketoimintaan liittyvä yleinen riski

Arvopaperikeskuksella on oltava vahvat hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ja tietotekniikkavälineet, jotta se voi tunnistaa liiketoimintaan liittyvät yleiset riskit, mukaan lukien liiketoimintastrategian puutteellisesta toteuttamisesta, kassavirroista ja liiketoiminnan kuluista johtuvat tappiot, sekä seurata ja hallita niitä.

45 artikla

Operatiiviset riskit

1. Arvopaperikeskuksen on tunnistettava operatiivisen riskin lähteet – niin ulkoiset kuin sisäiset – ja minimoitava niiden vaikutus käyttämällä tarkoituksenmukaisia tietotekniikkavälineitä, tarkastuksia ja menettelyjä, myös kaikkien ylläpitämiensä arvopapereiden selvitysjärjestelmien osalta.
2. Arvopaperikeskuksen on ylläpidettävä tarkoituksenmukaisia tietotekniikkavälineitä, joilla varmistetaan korkea turvas-
taso ja operatiivinen luotettavuus, ja sillä on oltava riittävä kapasiteetti. Tietotekniikkavälineiden on oltava tarjottavien palvelujen ja harjoitettavan toiminnan monimutkaisuuden, moninaisuuden ja tyypin kannalta tarkoituksenmukaisia, jotta voidaan varmistaa tiukat turvavaatimukset sekä säilytettävien tietojen eheys ja luottamuksellisuus.
3. Arvopaperikeskuksen on tarjoamiensa palvelujen sekä kunkin ylläpitämänsä arvopapereiden selvitysjärjestelmän osalta otettava käyttöön ja pantava täytäntöön asianmukaiset liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat toimintaperiaatteet ja palautumissuunnitelma, sekä ylläpidettävä niitä; tavoitteena on varmistaa arvopaperikeskuksen toimintojen säilyminen, toiminnan nopea palautuminen ja velvollisuuksien täyttäminen, jos jokin tapahtuma vakavasti vaarantaa toiminnan jatkuvuuden.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettun suunnitelman on mahdollistettava kaikkien tapahtumien ja osallistujien positoiden palauttaminen häiriön tapahtuessa muun muassa takaamalla olennaisten tietotekniikkajärjestelmien toiminnan jatkuminen nopeasti häiriön alettua, jotta arvopaperikeskuksen osallistajat voivat turvallisesti jatkaa toimintaansa ja saattaa toteutuksen loppuun määräpäivänä. Suunnitelmaan on sisällyttävä toisen käsittelypaikan perustaminen, ja tällä toisella käsittelypaikalla on oltava tarvittava määrä resursseja, valmiuksia ja toimintoja sekä asianmukaiset henkilöstöjärjestelyt.
5. Arvopaperikeskuksen on suunniteltava ja toteutettava 1–4 kohdassa tarkoitettuja järjestelyjä koskeva testausohjelma.
6. Arvopaperikeskuksen on tunnistettava riskit, joita sen ylläpitämän arvopapereiden selvitysjärjestelmän keskeisistä osallistujista, palveluntarjoajista, toisista arvopaperikeskuksista ja muista markkinainfrastruktuureista saattaa aiheutua sen toiminnolle, sekä seurattava ja hallittava niitä. Sen on pyynnöstä toimitettava toimivaltaisille viranomaisille ja muille asiaan liittyville viranomaisille tiedot kaikista tällaisista tunnistetuista riskeistä.

Sen on myös ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ja muille asiaan liittyville viranomaisille viipymättä kyseisistä riskeistä johtuvista toiminnan harjoittamiseen vaikuttavista tapahtumista.

7. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia tarkentaakseen 1 ja 6 kohdassa tarkoitettut operatiiviset riskit sekä menetelmät, joilla kyseisiä riskejä testataan ja käsitellään tai ne minimoidaan, mukaan lukien 3 ja 4 kohdassa tarkoitettut liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat toimintaperiaatteet ja palautumissuunnitelmat, sekä käytettävät arviointimenetelmät.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

46 artikla

Sijoituspolitiikka

1. Arvopaperikeskuksen on säilytettävä rahoitusomaisuutensa keskuspankeissa, toimiluvan saaneissa luottolaitoksissa tai toimiluvan saaneissa arvopaperikeskuksissa.
2. Arvopaperikeskuksen on tarvittaessa saatava omaisuuseränsä nopeasti käyttöönsä.
3. Arvopaperikeskus saa sijoittaa rahoitusvaransa ainoastaan käteisvaroihin tai erittäin likvideihin rahoitusvälineisiin, joihin liittyy minimaalinen markkina- ja luottoriski. Sijoitukset on voitava realisoida nopeasti sillä tavoin, että kielteiset hintavaikutukset ovat minimaalisia.

4. Pääoman määrää, mukaan lukien arvopaperikeskuksen jakamattomat voitot ja rahastot, joita ei ole sijoitettu 3 kohdan mukaisesti, ei oteta huomioon 47 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa.

5. Arvopaperikeskuksen on varmistettava, että sen mihin tahansa yksittäiseen toimiluvan saaneeseen luottolaitokseen tai toimiluvan saaneeseen arvopaperikeskukseen, jossa se säilyttää rahoitusomaisuuttaan, liittyvä kokonaisriski pysyy hyväksyttävien keskittymärajojen sisäpuolella.

6. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EPV:n ja EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia tarkentaakseen 3 kohdassa tarkoitetut rahoitusvälineet, joiden voidaan katsoa olevan erittäin likvidejä ja joihin voidaan katsoa liittyvän minimaalinen markkina- ja luottoriski, 2 kohdassa tarkoitetun omaisuuserien saatavuutta koskevan tarkoituksenmukaisen ajan ja 5 kohdassa tarkoitetut keskittymärajat. Kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset on tarvittaessa yhdenmukaistettava asetuksen (EU) N:o 648/2012 47 artiklan 8 kohdan mukaisesti hyväksytyjen teknisten sääntelystandardien kanssa.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

47 artikla

Pääomavaatimukset

1. Arvopaperikeskuksen pääoman yhdessä jakamattoman voiton ja rahastojen kanssa on oltava oikeassa suhteessa arvopaperikeskuksen toiminnasta aiheutuviin riskeihin. Sen on aina riitettävä vähintään:

- a) sen varmistamiseen, että arvopaperikeskus on tarkoituksenmukaisella tavalla suojattu operatiivisilta, oikeudellisilta sekä säilytykseen, sijoittamiseen ja liiketoimintaan liittyviltä riskeiltä niin, että arvopaperikeskus voi jatkaa palvelujen tarjoamista;
- b) sen varmistamiseen, että arvopaperikeskuksen toiminta voidaan lopettaa hallitusti tai organisoida uudelleen kohtuullisen, vähintään kuuden kuukauden pituisen ajan kuluessa erilaisissa stressiskenaarioissa.

2. Arvopaperikeskuksen on laadittava suunnitelma seuraavia tilanteita varten:

- a) lisäpääoman hankkiminen, jos sen oma pääoma pienenee kohti 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia tai putoaa niiden alle;
- b) varmistamaan arvopaperikeskuksen toiminnan ja palvelujen lopettaminen hallitusti tai niiden uudelleenorganisointi, jos arvopaperikeskus ei pysty hankkimaan uutta pääomaa.

Ylin hallintoelin tai asianmukainen ylimmän hallintoelimen komitea hyväksyy suunnitelman ja päivittää sen säännöllisesti. Jokainen suunnitelman päivitys toimitetaan toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että arvopaperikeskuksen suunnitelmassa on puutteita, se voi vaatia arvopaperikeskusta toteuttamaan lisätoimia tai laatimaan vaihtoehtoisia järjestelyjä.

3. EPV laatii tiiviissä yhteistyössä EAMV:n ja EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia tarkentaakseen 1 kohdassa tarkoitetut arvopaperikeskuksen pääomaa, jakamatonta voittoa ja rahastoja koskevat vaatimukset.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5 j a k s o

Arvopaperikeskusten välisiä linkkejä koskevat vaatimukset

48 artikla

Arvopaperikeskusten väliset linkit

1. Ennen kuin arvopaperikeskusten välinen linkki luodaan ja jatkuvasti sen jälkeen, kun arvopaperikeskusten välinen linkki on luotu, kaikkien asianomaisten arvopaperikeskusten on tunnistettava kaikki mahdolliset arvopaperikeskusten välisestä linkistä syntyvät riskien lähteet, joista voi aiheutua riskejä niille itselleen tai niiden osallistujille, sekä arvioitava, seurattava ja hallittava näitä riskejä ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden lieventämiseksi.

2. Arvopaperikeskusten, jotka aikovat perustaa linkkejä, on toimitettava lupahakemus lupaa hakevan arvopaperikeskusten osalta toimivaltaiselle viranomaiselle 19 artiklan 1 kohdan e alakohdassa edellytetyn mukaisesti tai tehtävä ilmoitus lupaa hakevan arvopaperikeskusten osalta toimivaltaisille viranomaisille ja muille asiaan liittyville viranomaisille 19 artiklan 5 kohdassa edellytetyn mukaisesti.

3. Linkin on tarjottava riittävä suoja linkillä yhdistetyille arvopaperikeskuksille ja niiden osallistujille, erityisesti kun kyseessä ovat arvopaperikeskusten ottamat mahdolliset luotot ja linkkijärjestelystä johtuvat keskittymä- ja likviditeettiriskit.

Linkkiä on tuettava tarkoituksenmukaisin sopimusjärjestelyin, joissa vahvistetaan linkillä yhdistettyjen arvopaperikeskusten ja tapauksen mukaan arvopaperikeskusten osallistujien oikeudet ja velvollisuudet. Sopimusjärjestelyissä, joiden vaikutukset ylittävät lainkäyttöalueiden rajat, on yksiselitteisesti vahvistettava sovellettavat lainvalintasäännöt, jotka kattavat kaikki linkin toimintaan liittyvät näkökohdat.

4. Jos arvopapereita siirretään linkillä yhdistettyjen arvopaperikeskusten välillä tilapäisesti, on kiellettyä siirtää arvopapereita uudelleen ennen kuin ensimmäisestä siirrosta on tullut lopullinen.

5. Jos arvopaperikeskus käyttää epäsuoraa linkkiä tai välittäjää hoitamaan toiseen arvopaperikeskukseen luotua arvopaperikeskusten välistä linkkiä, sen on mitattava kyseisestä epäsuorasta linkistä tai välittäjästä aiheutuvat lisäriskit sekä seurattava ja hallittava niitä ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden lieventämiseksi.

6. Linkillä yhdistetyillä arvopaperikeskuksilla on oltava vahvat täsmäytysmenettelyt, joilla varmistetaan, että kumpikin arvopaperikeskus on tallentanut tiedot oikein.

7. Arvopaperikeskusten välisten linkkien on mahdollistettava "toimitus maksua vastaan" -periaatteella tapahtuva tapahtumien toteutus linkillä yhdistettyjen arvopaperikeskusten osallistujien välillä, jos se on käytännöllistä ja mahdollista. Yksityiskohtaiset syyt siihen, miksi arvopaperikeskusten välinen linkki ei salli "toimitus maksua vastaan" -periaatteella tapahtuvaa selvitystä, on ilmoitettava asiaan liittyville ja toimivaltaisille viranomaisille.

8. Yhteentoimivissa arvopapereiden selvitysjärjestelmissä sekä arvopaperikeskuksissa, jotka käyttävät yhteistä toimitusinfrastruktuuria, kirjaamisen on tapahduttava samalla hetkellä seuraavien osalta:

a) siirtomääräysten tulo järjestelmään;

b) siirtomääräysten peruuttamattomuus.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa arvopapereiden selvitysjärjestelmissä ja arvopaperikeskuksissa on käytettävä vastaavanlaisia sääntöjä sen osalta, milloin arvopapereiden ja maksujen siirrot ovat lopullisia.

9. Jäsenvaltioissa toimivien arvopaperikeskusten välillä käytettyjen kaikkien linkkien on soveltuviin tapauksiin oltava yhteentoimivia ja "toimitus maksua vastaan" -periaatteella tapahtuvaa selvitystä tukevia viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2019.

10. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKP:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia tarkentaakseen 3 kohdassa säädetyt edellytykset, joilla kukin linkkijärjestelyn tyyppi antaa riittävän suojan linkillä yhdistetyille arvopaperikeskuksille ja niiden osallistujille, erityisesti jos arvopaperikeskus aikoo osallistua toisen arvopaperikeskuksen ylläpitämään arvopapereiden selvitysjärjestelmään, 5 kohdassa tarkoitetun, välittäjien käytöstä johtuvien lisäriskien seurannan ja hallinnan, 6 kohdassa tarkoitetut täsmäytysmenetelmät, 7 kohdassa tarkoitetut tapaukset, joissa "toimitus maksua vastaan"-periaatteella tapahtuva selvitys arvopaperikeskusten välisten linkkien välityksellä on käytännöllistä ja mahdollista, sekä käytettävät arviointimenetelmät.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

III LUKU

Pääsy arvopaperikeskuksiin

1 jakso

Liikkeeseenlaskijoiden pääsy arvopaperikeskuksiin

49 artikla

Vapaus liikkeeseenlaskuun unionissa toimiluvan saaneessa arvopaperikeskuksessa

1. Liikkeeseenlaskijalla on oltava oikeus siihen, että sen arvopaperit, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla tai monenkeskisissä kaupankäyntijärjestelmissä tai joilla käydään kauppaa kauppapaikoilla, kirjataan missä tahansa arvopaperikeskuksessa, joka on sijoittautunut mihin tahansa jäsenvaltioon edellyttäen, että kyseinen arvopaperikeskus noudattaa 23 artiklassa tarkoitettuja ehtoja.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua liikkeeseenlaskijan oikeutta rajoittamatta jäsenvaltion yhtiöoikeutta tai muuta vastaavaa lainsäädäntöä, jonka nojalla arvopaperit on luotu, sovelletaan edelleen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toisessa alakohdassa tarkoitetun lainsäädännön keskeisistä asioita koskevista säännöksistä laaditaan luettelo. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kyseinen luettelo EAMV:lle viimeistään 18 päivänä joulukuuta 2014. EAMV julkaisee luettelon viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2015.

Arvopaperikeskus voi periä kohtuullisen kaupallisen maksun liikkeeseenlaskijoille tarjoamistaan palveluista kustannussääperiaatteella, jolleivät osapuolet toisin sovi.

2. Jos liikkeeseenlaskija esittää pyynnön arvopapereidensa kirjaamisesta arvopaperikeskuksessa, arvopaperikeskuksen on käsiteltävä tällainen pyyntö ripeästi ja syrjimättömästi ja annettava pyynnön esittäneelle liikkeeseenlaskijalle vastaus kolmen kuukauden kuluessa.

3. Arvopaperikeskus voi kieltäytyä tarjoamasta palvelujaan liikkeeseenlaskijalle. Tällainen kieltäytyminen voi perustua ainoastaan kattavaan riskinarviointiin tai siihen, ettei kyseinen arvopaperikeskus tarjoa liitteessä olevan A jakson 1 kohdassa tarkoitettuja palveluja asianomaisen jäsenvaltion yhtiöoikeuden tai vastaavan lainsäädännön nojalla luotujen arvopapereiden osalta.

4. Jos arvopaperikeskus kieltäytyy tarjoamasta palveluja liikkeeseenlaskijalle, sen on esitettävä pyynnön esittäneelle liikkeeseenlaskijalle kirjallisesti täydelliset perusteet kieltäytymiselleen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EU⁽¹⁾ ja komission direktiivin 2006/70/EY⁽²⁾ soveltamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15).

⁽²⁾ Komission direktiivi 2006/70/EY, annettu 1 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä "poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön" määritelmän sekä yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemismenetelyjä sekä satunnaisesti tai hyvin rajoitetusti harjoitetun rahoitustoiminnan perusteella myönnettyjä poikkeuksia koskevien teknisten perusteiden osalta (EUVL L 214, 4.8.2006, s. 29).

Jos palveluiden tarjoamisesta kieltäydytään, pyynnön esittäneellä liikkeeseenlaskijalla on oikeus tehdä asiasta valitus palveluidensa tarjoamisesta kieltäytyneen arvopaperikeskuksen toimivaltaiselle viranomaiselle.

Kyseisen arvopaperikeskuksen toimivaltaisen viranomaisen on tutkittava valitus asianmukaisesti arvioimalla arvopaperikeskuksen kieltäytymiselleen esittämät syyt, ja sen on toimitettava liikkeeseenlaskijalle perusteltu vastaus.

Arvopaperikeskuksen toimivaltaisen viranomaisen on kuultava pyynnön esittäneen liikkeeseenlaskijan sijoittautumispaikan toimivaltaista viranomaista valitusta arvioidessaan. Jos pyynnön esittäneen liikkeeseenlaskijan sijoittautumispaikan toimivaltainen viranomainen ei ole samaa mieltä kyseisen arvioinnin kanssa, kumpi tahansa toimivaltaisista viranomaisista voi saattaa asian EAMV:n käsiteltäväksi, ja tämä voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla uskotun toimivallan mukaisesti.

Jos arvopaperikeskuksen päätös kieltäytyä palveluidensa tarjoamisesta liikkeeseenlaskijalle katsotaan perusteettomaksi, asiasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on annettava määräys, jossa arvopaperikeskusta vaaditaan tarjoamaan palvelujaan tätä pyytäneelle liikkeeseenlaskijalle.

5. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joilla tarkennetaan riskit, jotka arvopaperikeskusten on otettava huomioon kattavaa riskinarviointia tehdessään, riskit, jotka toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon arvioidessaan 3 ja 4 kohdan mukaisen kieltäytymisen syyt, ja 4 kohdassa tarkoitetun menettelyn yksityiskohdat.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakio-omakkeiden ja -mallien luomiseksi 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä varten.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

2 j a k s o

Pääsy arvopaperikeskusten välillä

50 artikla

Pääsy vakioidun linkin välityksellä

Arvopaperikeskuksella on oikeus ryhtyä toisen arvopaperikeskuksen osallistujaksi ja perustaa vakioitu linkki kyseisen arvopaperikeskuksen kanssa 33 artiklan mukaisesti edellyttäen, että arvopaperikeskusten välisestä linkistä on tehty ennakkoilmoitus 19 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

51 artikla

Pääsy räätälöidyn linkin välityksellä

1. Kun arvopaperikeskus pyytää toista arvopaperikeskusta perustamaan räätälöidyn linkin saadakseen pääsyn kyseisen arvopaperikeskuksen palveluihin, pyynnön vastaanottanut arvopaperikeskus saa evätä tällaisen pyynnön ainoastaan riskinäkökohtien perusteella. Se ei saa evätä pyyntöä markkinaosuuden menettämisen perusteella.

2. Pynnön vastaanottanut arvopaperikeskus voi periä pyynnön esittäneeltä arvopaperikeskukselta kustannuslisäperiatteella kohtuullisen kaupallisen maksun pääsystä räätälöidyn linkin välityksellä, jolleivät osapuolet toisin sovi.

52 artikla

Menettely, jota sovelletaan arvopaperikeskusten välisiin linkkeihin

1. Kun arvopaperikeskus esittää 50 tai 51 artiklan nojalla pyynnön pääsystä toiseen arvopaperikeskukseen, pyynnön vastaanottaneen arvopaperikeskuksen on käsiteltävä pyyntö ripeästi ja annettava pyynnön esittäneelle arvopaperikeskukselle vastaus kolmen kuukauden kuluessa.

2. Arvopaperikeskus saa evätä pääsyn pyynnön esittäneeltä arvopaperikeskukselta ainoastaan, jos tällainen pääsy olisi vaaraksi finanssimarkkinoiden moitteettomalle ja asianmukaiselle toiminnalle tai aiheuttaisi järjestelmäriskin. Tällainen pääsyn epääminen saa perustua ainoastaan kattavaan riskinarviointiin.

Jos arvopaperikeskus epää pääsyn, sen on esitettävä pyynnön esittäneelle arvopaperikeskukselle täydelliset perusteet kieltäytymiselleen.

Jos pääsy evätään, pyynnön esittäneellä arvopaperikeskuksella on oikeus tehdä asiasta valitus pääsyn evänneen arvopaperikeskuksen toimivaltaiselle viranomaiselle.

Pyynnön vastaanottaneen arvopaperikeskuksen toimivaltaisen viranomaisen on tutkittava valitus asianmukaisesti ja arvioitava syyt, joiden vuoksi pääsy on evätty, ja sen on toimitettava pyynnön esittäneelle arvopaperikeskukselle perusteltu vastaus.

Pyynnön vastaanottaneen arvopaperikeskuksen toimivaltaisen viranomaisen on kuultava pyynnön esittäneen arvopaperikeskuksen toimivaltaista viranomaista ja 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua pyynnön esittäneen arvopaperikeskuksen asiaan liittyvää viranomaista valitusta arvioidessaan. Jos jokin pyynnön esittäneen arvopaperikeskuksen viranomaisista ei ole samaa mieltä esitetyn arvioinnin kanssa, mikä tahansa näistä viranomaisista voi saattaa asian EAMV:n käsiteltäväksi, ja tämä voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla uskotun toimivallan mukaisesti.

Jos arvopaperikeskuksen päätös evätä pääsy pyynnön esittäneeltä arvopaperikeskukselta katsotaan perusteettomaksi, pyynnön vastaanottaneen arvopaperikeskuksen toimivaltaisen viranomaisen on annettava määräys, jossa arvopaperikeskusta vaaditaan myöntämään pääsy sitä hakeneelle arvopaperikeskukselle.

3. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joilla tarkennetaan riskit, jotka arvopaperikeskusten on otettava huomioon kattavaa riskinarviointia tehdessään, riskit, jotka toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon arvioidessaan 2 kohdan mukaisen epäämisen syyt, sekä 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä yksityiskohdat.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakiolomakkeiden ja -mallien luomiseksi 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä varten.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

3 j a k s o

Pääsy arvopaperikeskuksen ja toisen markkinainfrastruktuurin välillä

53 artikla

Pääsy arvopaperikeskuksen ja toisen markkinainfrastruktuurin välillä

1. Keskusvastapuolen ja kauppapaikan on toimitettava arvopaperikeskuksille niiden pyynnöstä tapahtumasyötteitä syrjimättömästi ja avoimesti, ja ne voivat periä pyynnön esittäneeltä arvopaperikeskukselta kohtuullisen kaupallisen maksun tällaisista tapahtumasyötteistä kustannuslisäperiaatteella, jolleivät osapuolet toisin sovi.

Arvopaperikeskuksen on tarjottava keskusvastapuolille tai kauppapaikoille pääsy arvopapereiden selvitysjärjestelmäänsä syrjimättömästi ja avoimesti, ja se voi periä kohtuullisen kaupallisen maksun tällaisesta pääsystä kustannuslisäperiaatteella, jolleivät osapuolet toisin sovi.

2. Jos osapuoli esittää pyynnön pääsystä toiseen osapuoleen 1 kohdan mukaisesti, tällainen pyyntö on käsiteltävä ripeästi ja pyynnön esittäneelle osapuolelle on annettava vastaus kolmen kuukauden kuluessa.

3. Pynnön vastaanottanut osapuoli saa evätä pääsyn ainoastaan, jos tällainen pääsy vaikuttaisi finanssimarkkinoiden moitteettomaan ja asianmukaiseen toimintaan tai aiheuttaisi järjestelmäriskin. Se ei saa evätä pyyntöä markkinaosuuden menettämisen perusteella.

Pääsyn epäävän osapuolen on esitettävä pyynnön esittäneelle osapuolelle kirjallisesti epäämisen täydelliset perusteet, jotka pohjautuvat kattavaan riskinarviointiin. Jos pääsy evätään, pyynnön esittäneellä osapuolella on oikeus tehdä asiasta valitus pääsyn evänneen osapuolen toimivaltaiselle viranomaiselle.

Pynnön vastaanottaneen osapuolen toimivaltaisen viranomaisen ja 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua asiaan liittyvän viranomaisen on tutkittava valitus asianmukaisesti arvioimalla syyt, joiden vuoksi pääsy on evätty, ja niiden on toimitettava pyynnön esittäneelle osapuolelle perusteltu vastaus.

Pynnön vastaanottaneen osapuolen toimivaltaisen viranomaisen on valitusta arvioidessaan kuultava pyynnön esittäneen osapuolen toimivaltaista viranomaista ja pyynnön esittäneen osapuolen 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua asiaan liittyvää viranomaista. Jos jokin pyynnön esittäneen osapuolen viranomaisista ei ole samaa mieltä esitetyn arvioinnin kanssa, mikä tahansa niistä voi saattaa asian EAMV:n käsiteltäväksi, ja tämä voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla uskotun toimivallan mukaisesti.

Jos osapuolen päätös evätä pääsy katsotaan perusteettomaksi, asiasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on annettava määräys, jossa kyseistä osapuolta vaaditaan myöntämään pääsy palveluihinsa kolmen kuukauden kuluessa.

4. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joilla tarkennetaan riskit, jotka arvopaperikeskusten on otettava huomioon kattavaa riskinarviointia tehdessään, riskit, jotka toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon arvioidessaan 3 kohdan mukaisen epäämisen syyt, sekä 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä yksityiskohdat.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakiolomakkeiden ja -mallien luomiseksi 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä varten.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

IV OSASTO

PANKKIPALVELUJEN TYYPPISTEN OHEISPALVELUJEN TARJOAMINEN ARVOPAPERIKESKUSTEN OSALLISTUJILLE

54 artikla

Lupa tarjota pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja ja nimeäminen tätä varten

1. Arvopaperikeskus ei saa itse tarjota liitteessä olevassa C jaksossa esitettyjä pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja, ellei se ole saanut täydentävää lupaa tällaisten palveluiden tarjoamiseen tämän artiklan mukaisesti.
2. Arvopaperikeskus, joka aikoo toteuttaa arvopapereiden selvitysjärjestelmänsä maksuvelvoitteet tai osan niistä tämän asetuksen 40 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai haluaa muutoin tarjota 1 kohdassa tarkoitettuja pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja, saa luvan joko:
 - a) itse tarjota tällaisia palveluita tässä artiklassa määritetyin ehdoin; tai
 - b) nimetä tätä tarkoitusta varten yhden tai useamman luottolaitoksen, joka on saanut toimiluvan direktiivin 2013/36/EU 8 artiklan mukaisesti.
3. Jos arvopaperikeskus haluaa tarjota pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja saman oikeushenkilön kautta kuin arvopapereiden selvitysjärjestelmää ylläpitävä oikeushenkilö, edellä 2 kohdassa tarkoitettu lupa myönnetään vain, jos seuraavat ehdot täyttyvät:
 - a) arvopaperikeskus on saanut toimiluvan toimia luottolaitoksena direktiivin 2013/36/EU 8 artiklan mukaisesti;
 - b) arvopaperikeskus täyttää 59 artiklan 1, 3 ja 4 kohdassa säädetty toiminnan vakautta koskevat vaatimukset ja 60 artiklassa säädetty valvontaa koskevat vaatimukset;
 - c) tämän alakohdan a alakohdassa tarkoitettua lupaa käytetään vain liitteessä olevassa C jaksossa tarkoitettujen pankkipalvelujen tyyppisten oheispalvelujen tarjoamiseen eikä muunlaisen toiminnan harjoittamiseen;
 - d) arvopaperikeskukseen sovelletaan lisäpääomavaatimusta, jossa otetaan huomioon riskit, myös luotto- ja likviditeettiriskit, joita aiheutuu päivänsisäisestä luotontarjoamisesta muiden muassa arvopapereiden selvitysjärjestelmän osallistujille ja muille arvopaperikeskuksen palvelujen käyttäjille;
 - e) arvopaperikeskus raportoi toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään kuukausittain sekä vuosittain osana asetuksen (EU) N:o 575/2013 kahdeksannessa osassa vaadittua julkista ilmoitusta päivänsisäisen likviditeettiriskin suuruudesta ja hallinnasta tämän asetuksen 59 artiklan 4 kohdan j alakohdan mukaisesti;
 - f) arvopaperikeskus on toimittanut toimivaltaiselle viranomaiselle riittävän elvytysuunnitelman keskeisten toimintojensa jatkuvuuden varmistamiseksi myös tilanteissa, joissa likviditeetti- tai luottoriski toteutuu pankkipalveluiden tyyppisten oheispalveluiden tarjoamisen seurauksena;

Jos tässä asetuksessa, asetuksessa (EU) N:o 557/2013 ja direktiivissä 2013/36/EU vahvistetut säännökset ovat ristiriitaisia, ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun arvopaperikeskuksen on noudatettava toiminnan vakauden valvontavaatimuksista tiukempia. Tämän asetuksen 47 ja 59 artiklassa tarkoitetuissa teknisissä sääntelystandardeissa selvennetään ristiriitaisia säännöksiä koskevat tapaukset.

4. Jos arvopaperikeskus haluaa nimetä luottolaitoksen tarjoamaan pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja sellaisen erillisen oikeushenkilön kautta, joka voi olla tai olla olematta saman emoyrityksen määräysvallassa olevaa konsernia, edellä 2 kohdassa tarkoitettu lupa myönnetään vain, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) erillinen oikeushenkilö on saanut toimiluvan toimia luottolaitoksena direktiivin 2013/36/EU 8 artiklan mukaisesti;
- b) erillinen oikeushenkilö täyttää 59 artiklan 1, 3 ja 4 kohdassa säädetty toiminnan vakautta koskevat vaatimukset ja 60 artiklassa säädetty valvontaa koskevat vaatimukset;
- c) erillinen oikeushenkilö ei itse tarjoa mitään liitteessä olevassa A jaksossa tarkoitettuja ydinpalveluita;
- d) edellä a alakohdassa tarkoitettua lupaa käytetään vain liitteessä olevassa C jaksossa esitettyjen pankkipalvelujen tyyppisten oheispalvelujen tarjoamiseen eikä muunlaisen toiminnan harjoittamiseen;
- e) erilliseen oikeushenkilöön sovelletaan lisäpääomavaatimusta, jossa otetaan huomioon riskit, myös luotto- ja likviditeettiriskit, joita aiheutuu päivänsisäisestä luotontarjoamisesta muiden muassa arvopapereiden selvitysjärjestelmän osallistujille ja muille arvopaperikeskuksen palvelujen käyttäjille;
- f) erillinen oikeushenkilö raportoi toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään kuukausittain sekä vuosittain osana asetuksen (EU) N:o 575/2013 kahdeksannessa osassa vaadittua julkista ilmoitusta päivänsisäisen likviditeettiriskin suuruudesta ja hallinnasta tämän asetuksen 59 artiklan 4 kohdan j alakohdan mukaisesti; ja
- g) erillinen oikeushenkilö on toimittanut toimivaltaiselle viranomaiselle riittävän elvytys suunnitelman keskeisten toimintojensa jatkuvuuden varmistamiseksi myös tilanteissa, joissa likviditeetti- tai luottoriski toteutuu seurauksena pankkipalveluiden tyyppisten oheispalveluiden tarjoamisesta erillisen oikeushenkilön kautta.

5. Edellä olevaa 4 kohtaa ei sovelleta 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luottolaitoksiin, jotka tarjoutuvat käsittelemään maksusuorituksia arvopaperikeskuksen arvopapereiden selvitysjärjestelmän osan osalta, jos mainituissa luottolaitoksissa avattujen tilien kautta toimitettujen maksusuoritusten kokonaisarvo vuoden ajalta laskettuna on alle yksi prosentti kaikkien arvopaperikeskuksen tileille kirjattujen maksua vastaan toimitettujen arvopaperitapahtumien kokonaisarvosta eikä se ylitä 2,5 miljardin euron enimmäismäärää vuodessa.

Toimivaltainen viranomainen tarkistaa vähintään kerran vuodessa, että ensimmäisessä alakohdassa määriteltyä kynnysarvoa noudatetaan, ja ilmoittaa havainnoistaan EAMV:lle. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa kynnysarvon ylittyneen, se vaatii asianomaista arvopaperikeskusta hakemaan lupaa 4 kohdan mukaisesti. Asianomaisten arvopaperikeskuksen on tällöin toimitettava lupahakemuksensa kuuden kuukauden kuluessa.

6. Toimivaltainen viranomainen voi vaatia, että arvopaperikeskus nimeää useamman kuin yhden luottolaitoksen tai nimeää luottolaitoksen sen lisäksi, että se tarjoaa itse palveluja tämän artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, jos se katsoo, että yhden luottolaitoksen altistumista 59 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettulle riskien keskittymiselle ei ole vähennetty riittävästi. Nimettyjä luottolaitoksia pidetään selvitysosapuolina.

7. Arvopaperikeskuksen, jolla on lupa tarjota pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluita, ja edellä 2 kohdan b alakohdan nojalla nimetyn luottolaitoksen on noudatettava aina tämän asetuksen mukaisen luvan myöntämisen edellyttämiä ehtoja ja ilmoitettava viipymättä toimivaltaisille viranomaisille kaikista lupaehtoihin vaikuttavista olennaisista muutoksista.

8. EPV laatii tiiviissä yhteistyössä EAMV:n ja EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia määrittääkseen 3 kohdan d alakohdassa ja 4 kohdan e alakohdassa tarkoitetun riskiperusteisen lisäpääomavaatimuksen.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

55 artikla

Pankkipalvelujen tyyppisten oheispalveluiden tarjoamista koskevan luvan myöntämisessä ja epäämisessä noudatettava menettely

1. Arvopaperikeskuksen on esitettävä luottolaitoksen nimeämistä tai pankkipalvelujen tyyppisten oheispalvelujen tarjoamista koskeva lupahakemuksensa, jota 54 artiklassa edellytetään, kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Lupahakemukseen on sisällytettävä kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen voi varmistua siitä, että arvopaperikeskus ja mahdollisesti nimetty luottolaitos ovat luvan myöntämisaikana toteuttaneet kaikki tarvittavat järjestelyt tässä asetuksessa säädettyjen velvollisuuksiensa täyttämiseksi. Lupahakemuksessa on esitettävä toimintaohjelma, josta ilmenevät suunnitellut pankkipalvelujen tyyppiset oheispalvelut, tarvittaessa arvopaperikeskuksen ja nimettyjen luottolaitosten välisten suhteiden organisatorinen rakenne sekä se, kuinka kyseinen arvopaperikeskus tai mahdollisesti nimetty luottolaitos aikoo täyttää 59 artiklan 1, 3 ja 4 kohdassa säädetty toiminnan vakautta koskevat vaatimukset sekä 54 artiklassa vahvistetut muut ehdot.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on sovellettava 17 artiklan 3 ja 8 kohdassa säädettyä menettelyä.

4. Siitä lähtien kun hakemus katsotaan täydelliseksi, toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kaikki lupahakemuksen sisältämät tiedot seuraaville viranomaisille:

a) asiaan liittyvät viranomaiset;

b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen;

c) niiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, joihin arvopaperikeskus on perustanut yhteentoimivia linkkejä toisen arvopaperikeskuksen kanssa, paitsi jos arvopaperikeskus on perustanut 19 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja yhteentoimivia linkkejä;

d) sen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa arvopaperikeskuksen toiminta on merkittävää arvopaperimarkkinoiden toiminnan ja sijoittajien suojan kannalta 24 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

e) toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat vastuussa niiden arvopaperikeskuksen osallistujien valvonnasta, jotka ovat sijoittautuneet niihin kolmeen jäsenvaltioon, joissa arvopaperikeskusten arvopapereiden selvitysjärjestelmän selvitys-arvot vuoden aikana ovat yhteenlaskettuina suurimmat;

f) EAMV; ja

g) EPV.

5. Edellä 4 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten on annettava perusteltu lausunto luvan myöntämisestä 30 päivän kuluessa 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen saamisesta. Jos viranomainen ei toimita lausuntoa tämän määräajan sisällä, viranomaisen lausunnon katsotaan olevan myönteinen.

Jos ainakin yksi 4 kohdan a–e alakohdassa tarkoitetuista viranomaisista antaa perustellun kielteisen lausunnon ja toimivaltainen viranomainen haluaa myöntää luvan, sen on 30 päivän kuluessa toimitettava 4 kohdan a–e alakohdassa tarkoitetuille viranomaisille perusteltu päätös, jossa se käsittelee kielteistä lausuntoa.

Jos 30 päivän kuluessa siitä, kun kyseinen päätös on esitetty, jokin 4 kohdan a–e alakohdassa tarkoitetuista viranomaisista antaa kielteisen lausunnon ja toimivaltainen viranomainen haluaa edelleen myöntää luvan, mikä tahansa kielteisen lausunnon antaneista viranomaisista voi saattaa asian EAMV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 31 artiklan c alakohdan mukaista avunantoa varten.

Jos asiaa ei ole ratkaistu 30 päivän kuluessa asian saattamisesta EAMV:n käsiteltäväksi, toimivaltainen viranomainen, joka haluaa myöntää luvan, tekee lopullisen päätöksen ja toimittaa kirjallisesti päätöksensä yksityiskohtaiset perustelut 4 kohdan a–e alakohdassa tarkoitetuille viranomaisille.

Jos toimivaltainen viranomainen haluaa evätä luvan, asiaa ei saateta EAMV:n käsiteltäväksi.

Kielteisissä lausunnoissa on perusteltava kirjallisesti kaikilta osin ne syyt, joiden vuoksi tässä asetuksessa tai muualla unionin lainsäädännössä säädetty vaatimukset eivät täyty.

6. Jos EAMV katsoo, että toimivaltainen viranomainen on myöntänyt luvan, joka ei välttämättä ole unionin lainsäädännön mukainen, se toimii asetuksen (EU) N:o 1095/2010 17 artiklan mukaisesti.

7. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten ja EPV:n kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa tarkennetaan tiedot, jotka arvopaperikeskuksen on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle toimitukseen liittyvien pankkipalvelujen tyyppisten palvelujen tarjoamista koskevien asianmukaisten lupien saamiseksi.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

8. EAMV laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n jäsenten ja EPV:n kanssa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia määrittääkseen vakiolomakkeet, -mallit ja -menettelyt, jotta 4 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia voidaan kuulla ennen luvan myöntämistä.

EAMV toimittaa kyseiset teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

56 artikla

Pankkipalvelujen tyyppisten oheispalvelujen laajentaminen

1. Jos arvopaperikeskus aikoo laajentaa pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja, joita varten se on nimennyt luotto-laitoksen tai joita se itse tarjoaa 54 artiklan nojalla, sen on esitettävä laajentamista koskeva hakemus kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Palvelujen laajentamishakemukseen sovelletaan 55 artiklassa säädettyä menettelyä.

57 artikla

Luvan peruuttaminen

1. Sanotun rajoittamatta V osaston mukaisten korjaavien toimien tai toimenpiteiden soveltamista, arvopaperikeskuksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava 54 artiklassa tarkoitetut luvat, jos jokin seuraavista olosuhteista toteutuu:

- a) arvopaperikeskus ei ole ryhtynyt käyttämään lupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu luvasta tai nimetty luottolaitos ei ole tarjonnut palveluja tai harjoittanut toimintaa kuuden edeltävän kuukauden aikana;
- b) arvopaperikeskus on saanut luvan antamalla väärää tietoa tai muilla laittomilla keinoilla;
- c) arvopaperikeskus tai nimetty luottolaitos ei enää täytä edellytyksiä, joilla lupa myönnettiin, eikä ole toteuttanut toimivaltaisen viranomaisen vaatimia korjaavia toimia määräajassa;
- d) arvopaperikeskus tai nimetty luottolaitos on vakavasti ja järjestelmällisesti rikkonut tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia.

2. Heti kun toimivaltainen viranomainen tulee tietoiseksi jostakin 1 kohdassa tarkoitettusta olosuhteesta, sen on viipymättä kuultava 55 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia siitä, onko toimiluvan peruuttaminen tarpeen.

3. EAMV, mikä tahansa 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu asiaan liittyvä viranomainen tai soveltuissa tapauksissa 55 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut viranomaiset voivat milloin tahansa pyytää arvopaperikeskuksen kotijäsenvaltion toimivaltaista viranomaista tutkimaan, täyttävätkö arvopaperikeskus ja mahdollisesti nimetyt luottolaitokset yhä luvan myöntämisedellytykset.

4. Toimivaltainen viranomainen voi rajoittaa luvan peruuttamisen koskemaan tiettyä palvelua, toimintaa tai rahoitusvälinettä.

5. Arvopaperikeskuksen ja nimetyn luottolaitoksen on otettava käyttöön asianmukainen menettely, pantava se täytäntöön ja ylläpidettävä sitä, jotta varmistetaan asiakkaiden ja osapuolten omaisuuserien oikea-aikainen ja asianmukainen toimitus ja siirtäminen toiselle selvitysosapuolelle, mikäli toimilupa peruutetaan ensimmäisen alakohdan nojalla.

58 artikla

Arvopaperikeskusrekisteri

1. Toimivaltaisten viranomaisten 54, 56 ja 57 artiklan mukaisesti tekemistä päätöksistä on ilmoitettava EAMV:lle.

2. EAMV antaa rekisterissä, joka sen on saatettava erityisellä verkkosivustollaan saataville 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti, seuraavat tiedot:

- a) kunkin 54, 56 ja 57 artiklassa tarkoitetun päätöksen kohteena olevan arvopaperikeskuksen nimi;
- b) kunkin nimetyn luottolaitoksen nimi;
- c) luettelo pankkipalvelujen tyypisistä oheispalveluista, joita nimetty luottolaitos tai 54 artiklan nojalla luvan saanut arvopaperikeskus on saanut luvan tarjota arvopaperikeskuksen osallistujille.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on viimeistään 16 päivänä joulukuuta 2014 ilmoitettava EAMV:lle ne yhteisöt, jotka tarjoavat pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja kansallisen lainsäädännön vaatimusten mukaisesti.

59 artikla

Luottolaitoksiin tai arvopaperikeskuksiin, jotka ovat saaneet luvan tarjota pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja, sovellettavat toiminnan vakautta koskevat vaatimukset

1. Luottolaitoksen, joka on nimetty 54 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla tarjoamaan, tai arvopaperikeskuksen, joka on saanut 54 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla luvan tarjota pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja, on tarjottava ainoastaan liitteessä olevassa C jaksossa esitettyjä, luvan piiriin kuuluvia palveluja.

2. Luottolaitoksen, joka on nimetty 54 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla tarjoamaan, tai arvopaperikeskuksen, joka on saanut 54 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla luvan tarjota pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja, on noudatettava kaikkea luottolaitoksiin sovellettavaa voimassa olevaa tai myöhemmin annettavaa lainsäädäntöä.

3. Luottolaitoksen, joka on nimetty 54 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla tarjoamaan, tai arvopaperikeskuksen, joka on saanut 52 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla luvan tarjota pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja, on noudatettava näihin palveluihin liittyvien luottoriskien ja kunkin arvopapereiden selvitysjärjestelmän osalta seuraavia erityisiä toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia:

- a) sen on luotava vahva kehys vastaavien luottoriskien hallintaa varten;
- b) sen on usein ja säännöllisesti seurattava tällaisen luottoriskin lähteitä, tunnistettava ja mitattava vastaavat luottoriskit ja seurattava niitä sekä käytettävä tarkoituksenmukaisia riskienhallintavälineitä näiden riskien pitämiseksi kurissa;
- c) sen on kokonaisuudessaan katettava vastaavat yksittäisistä lainaa ottavista osallistujista aiheutuvat luottoriskit vakuuksilla tai muilla vastaavilla rahoitusvaroilla;
- d) jos vakuuksia käytetään vastaavien luottoriskien hallitsemistarkoituksessa, sen on hyväksyttävä erittäin likvidejä vakuuksia, joihin liittyy minimaalinen luotto- ja markkinariski; se voi käyttää muita vakuustyyppisiä erityisissä tilanteissa sovellettaessa tarkoituksenmukaista aliarvostusta;
- e) sen on vahvistettava sopivan varovaiset aliarvostukset ja keskittymärajat vakuusarvoille, joilla c alakohdassa tarkoitetut luottoriskit katetaan, ja noudatettava niitä, ottaen huomioon tavoitteen varmistaa, että vakuus on muutettavissa rahaksi nopeasti ilman merkittäviä kielteisiä hintavaikutuksia;
- f) sen on asetettava enimmäisrajat vastaaville luottoriskeilleen;
- g) sen on analysoitava mahdolliset jäännösluottoriskit ja suunniteltava, miten niihin puututaan, sekä hyväksyttävä säännöt ja menettelyt tällaisten suunnitelmien toteuttamiseksi;
- h) sen on tarjottava luottoa ainoastaan niille osallistujille, joilla on maksutili kyseisessä luottolaitoksessa;
- i) sen on otettava käyttöön tehokkaat takaisinmaksumenettelyt päivänsisäisille luotoille ja ehkäistävä yön yli -luottoja soveltamalla seuraamustasoa, jonka ehkäisevä vaikutus on tehokas.

4. Luottolaitoksen, joka on nimetty 54 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla tarjoamaan, tai arvopaperikeskuksen, joka on saanut 52 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla luvan tarjota pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja, on noudatettava näihin palveluihin liittyvien likviditeettiriskien ja kunkin arvopapereiden selvitysjärjestelmän osalta seuraavia erityisiä toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia:

- a) sillä on oltava vahva kehys ja välineet likviditeettiriskiensä, myös päivänsisäisen likviditeettiriskin, mittausta, seurantaa ja hallintaa varten kunkin valuutan osalta siinä arvopapereiden selvitysjärjestelmässä, jonka selvitysosapuolena se toimii;

- b) sen on mitattava ja seurattava jatkuvasti ja oikea-aikaisesti ja vähintään päivittäin likviditeettitarpeitaan ja hallussaan olevien likvidien varojensa tasoa; näin tehdessään sen on määritettävä käytettävissä olevien likvidien varojen arvo ottaen huomioon kyseisiin varoihin kohdistuvat tarkoituksenmukaiset aliarvostukset;
- c) sillä on oltava riittävästi likvidejä varoja kaikissa tärkeissä valuutoissa, jotta se voi hoitaa toimituspalvelut oikea-aikaisesti useissa mahdollisissa eri stressiskenaarioissa, mukaan lukien muun muassa vähintään yhden osallistujan – myös tämän emo- ja tytäryhtiöiden – josta sille aiheutuu suurimmat vastuut, maksulaininlyönnistä johtuva likviditeettiriski;
- d) sen on vähennettävä vastaavia likviditeettiriskejä käyttämällä vaatimukset täyttäviä, kunkin valuutan määräisiä likvidejä varoja, kuten liikkeeseen laskevassa keskuspankissa tai muussa luottokelpoisessa rahoituslaitoksessa olevat rahavarat, sitovat luottolimiitit tai vastaavat järjestelyt ja erittäin likvidit vakuudet tai sijoitukset, jotka ovat helposti saatavilla ja vaihdettavissa rahavaroiksi ennalta sovituilla erittäin luotettavilla rahoitusjärjestelyillä, jopa äärimmäisissä mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa, ja sen on määritettävä, mitattava ja seurattava likviditeettiriskiensä hallinnoinnissa hyödyntämistään eri rahoituslaitoksista johtuvia likviditeettiriskejään;
- e) sen on ennalta sovittuja rahoitusjärjestelyjä käytettäessä valittava likviditeetin myöntäjiksi yksinomaan luottokelpoisia rahoituslaitoksia; sen on vahvistettava tarkoituksenmukaiset keskittymäraajat kullekin likviditeetin myöntäjälle, myös sen emoyhtiölle ja tytäryhtiöille, ja noudatettava niitä;
- f) sen on määritettävä vastaavien resurssien riittävyys ja testattava sitä säännöllisin ja tiukoin stressitestein;
- g) sen on analysoitava ja suunniteltava, miten mahdollisiin ennakoimattomiin ja mahdollisesti kattamattomiin likviditeettivajeisiin puututaan, sekä hyväksyttävä säännöt ja menettelyt tällaisten suunnitelmien toteuttamiseksi;
- h) sen on voitava käyttää keskuspankkitilejä ja muita keskuspankkien palveluja likviditeettiriskiensä hallinnoimisen parantamiseksi ja unionin luottolaitosten on talletettava vastaavat rahavarat tähän tarkoitukseen perustetuille tileille unionin liikkeeseen laskeviin keskuspankkeihin, aina kun tämä on käytännöllistä ja mahdollista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta keskuspankin kelpoisuussääntöjen soveltamista;
- i) sillä on oltava ennalta sovitut ja erittäin luotettavat järjestelyt sen varmistamiseksi, että se voi oikea-aikaisesti likvidoida maksunsa laiminlyöneen asiakkaan sille toimittaman vakuuden;
- j) sen on raportoitava säännöllisesti 60 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille, ja julkistettava tiedot siitä, kuinka se mittaa, seuraa ja hallitsee likviditeettiriskejään, päivänsisäinen likviditeettiriski mukaan lukien.

5. EPV laatii tiiviissä yhteistyössä EAMV:n ja EKPJ:n jäsenten kanssa teknisten sääntelystandardien luonnoksia täsmen-tääkseen tarkemmin 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen – myös päivänsisäisten – luotto- ja likviditeettiriskien seuraamiseen, mittaamiseen, hallinnointiin, niistä raportointiin ja niiden julkistamiseen käytettävien kehysten ja välineiden yksityis-kohtat. Kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset on tarvittaessa yhdenmukaistettava asetuksen (EU) N:o 648/2012 46 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksyttyjen teknisten sääntelystandardien kanssa.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

60 artikla

Sellaisten nimettyjen luottolaitosten ja arvopaperikeskusten valvonta, jotka ovat saaneet luvan tarjota pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määritellyt toimivaltaiset viranomaiset ovat asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja direktiivissä 2013/36/EU säädetyn edellytyksin vastuussa luottolaitoksena toimimista koskevien lupien myöntämisestä nimetyille luottolaitoksille ja arvopaperikeskuksille, joilla on tämän asetuksen nojalla lupa tarjota pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja, sekä niiden valvonnasta niiden toimiessa luottolaitoksina, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 17 ja 22 artiklan soveltamista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset vastaavat myös sen valvonnasta, että nimetyt luottolaitokset ja kyseisessä alakohdassa tarkoitetut arvopaperikeskukset noudattavat tämän asetuksen 59 artiklassa tarkoitettuja toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa, noudattavatko nimetyt luottolaitokset tai arvopaperikeskukset, joilla on lupa tarjota pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja, 59 artiklaa, ja ilmoitettava tämän kohdan mukaisesti suorittamansa valvonnan tuloksista, myös mahdollisista korjaavista toimista tai seuraamuksista, arvopaperikeskuksen suhteen toimivaltaiselle viranomaiselle, joka puolestaan ilmoittaa niistä 55 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille.

2. Arvopaperikeskuksen suhteen toimivaltaisen viranomaisen on 1 kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan tarkasteltava uudelleen ja arvioitava vähintään vuosittain seuraavia seikkoja:

- a) edellä 54 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa sitä, mahdollistavatko kaikki nimettyjen luottolaitosten ja arvopaperikeskuksen väliset järjestelyt sen, että kyseiset luottolaitokset ja arvopaperikeskukset täyttävät tässä asetuksessa säädetty velvollisuutensa;
- b) edellä 54 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa sitä, mahdollistavatko lupaan tarjota pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja liittyvät järjestelyt sen, että arvopaperikeskus täyttää tässä asetuksessa säädetty velvollisuutensa.

Arvopaperikeskuksen toimivaltaisen viranomaisen on säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa ilmoitettava 55 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille tässä kohdassa tarkoitettua uudelleentarkastelun ja arvioinnin tuloksista, myös mahdollisista korjaavista toimista tai seuraamuksista.

Kun arvopaperikeskus nimeää luvan saaneen luottolaitoksen 54 artiklan nojalla, sen on ylläpitämiensä arvopapereiden selvitysjärjestelmien osallistujien suojelemiseksi varmistettava, että se saa nimeämiltään luottolaitoksilta kaikki tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat tiedot, ja sen on ilmoitettava tämän seikan mahdollisista rikkomisista arvopaperikeskuksen suhteen toimivaltaiselle viranomaiselle ja 1 kohdassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille.

3. EPV voi tiiviissä yhteistyössä EAMV:n ja EKPJ:n jäsenten kanssa antaa toimivaltaisille viranomaisille asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaista ohjeistusta, jotta varmistettaisiin valvonnan johdonmukaisuus, tehokkuus ja vaikuttavuus unionissa, kun kyseessä on sellaisten luottolaitosten ja arvopaperikeskusten valvonta, jotka ovat saaneet luvan tarjota pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja.

V OSASTO

SEURAAMUKSET

61 artikla

Hallinnolliset seuraamukset ja muut toimenpiteet

1. Rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta säätää rikosoikeudellisista seuraamuksista ja valvoa niiden täytäntöönpanoa jäsenvaltioiden on säädettävä hallinnollisista seuraamuksista ja muista toimenpiteistä, joita sovelletaan 63 artiklassa määritellyissä olosuhteissa tämän asetuksen säännösten rikkomisesta vastuussa oleviin henkilöihin, ja varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä kyseisiä hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä, sekä toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Tällaisten seuraamusten ja muiden toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne eivät vahvista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja hallinnollisia seuraamuksia koskevia sääntöjä, jos kyseisessä alakohdassa tarkoitettuihin rikkomisiin jo sovelletaan niiden kansallisen lainsäädännön nojalla rikosoikeudellisia seuraamuksia viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2016. Jos jäsenvaltiot päättävät toimia näin, niiden on ilmoitettava asianomaiset rikoslainsäädäntönsä osat yksityiskohtaisesti komissiolle ja EAMV:lle.

Jäsenvaltioiden on viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2016 ilmoitettava komissiolle ja EAMV:lle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut säännöt. Jäsenvaltioiden on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava komissiolle ja EAMV:lle myöhemmistä muutoksista näihin sääntöihin.

2. Toimivaltaiset viranomaiset saavat soveltaa hallinnollisia seuraamuksia ja muita toimenpiteitä arvopaperikeskuksiin ja nimettyihin luottolaitoksiin sekä kansallisessa lainsäädännössä vahvistetuina edellytyksin sellaisilla aloilla, joita ei yhdenmukaisteta tällä asetuksella, niiden ylimpien hallintoelinten jäseniin ja muihin henkilöihin, jotka käyttävät niiden liiketoiminnassa tosiasiallista määräysvaltaa, sekä muihin oikeushenkilöihin tai luonnollisiin henkilöihin, joiden katsotaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti olevan vastuussa rikkomisesta.

3. Käyttäessään valtuuksiaan määrätä seuraamuksia 63 artiklassa määritellyissä olosuhteissa toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että hallinnolliset seuraamukset ja muut toimenpiteet johtavat tuloksiin, joihin tällä asetuksella pyritään, ja koordinoitava toimintansa, jotta vältetään mahdolliset kaksinkertaiset tai päällekkäiset toimet sovellettaessa hallinnollisia seuraamuksia ja muita toimenpiteitä rajat ylittävissä tapauksissa 14 artiklan mukaisesti.

4. Jos jäsenvaltiot ovat päättäneet 1 kohdan mukaisesti vahvistaa rikosoikeudellisia seuraamuksia 63 artiklassa tarkoitettujen säännösten rikkomisesta, niiden on varmistettava, että on otettu käyttöön asianmukaisia toimenpiteitä, jotta toimivaltaisilla viranomaisilla on tarvittavat valtuudet olla yhteydessä oikeusviranomaisiin niiden oikeudenkäyttöalueella ja saada yksityiskohtaisia tietoja rikosoikeudellisista tutkimuksista ja menettelyistä, jotka on käynnistetty tämän asetuksen mahdollisista rikkomisista, ja niiden on toimitettava tiedot muille toimivaltaisille viranomaisille ja EAMV:lle täyttääkseen velvollisuutensa tehdä yhteistyötä keskenään ja EAMV:n kanssa tätä asetusta sovellettaessa.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös tehdä yhteistyötä toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa helpottaakseen taloudellisten seuraamusten perimistä.

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava EAMV:lle vuosittain yhdistetyt tiedot kaikista 1 kohdan mukaisesti määrätyistä seuraamuksista ja muista toimenpiteistä. EAMV julkistaa nämä tiedot vuosikertomuksessaan.

Jos jäsenvaltiot ovat päättäneet 1 kohdan mukaisesti vahvistaa rikosoikeudellisia seuraamuksia 63 artiklassa tarkoitettujen säännösten rikkomisesta, niiden toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vuosittain EAMV:lle nimettömiksi tehdyt ja yhdistetyt tiedot kaikista suoritetuista rikostutkinnoista ja määrätyistä rikosoikeudellisista seuraamuksista. EAMV julkaisee määrättyjä rikosoikeudellisia seuraamuksia koskevat tiedot vuosikertomuksessa.

7. Jos toimivaltainen viranomainen on julkistanut hallinnollisen seuraamuksen tai hallinnollisen toimenpiteen tai rikosoikeudellisen seuraamuksen, sen on ilmoitettava tästä samanaikaisesti EAMV:lle.

8. Toimivaltaiset viranomaiset hoitavat tehtävänsä ja käyttävät valtuuksiaan kansallisten järjestelmiensä mukaisesti:

a) suoraan;

b) yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa;

c) omalla vastuullaan antamalla valtuudet yksiköille, joille tehtävät on siirretty tämän asetuksen mukaisesti; tai

d) esittämällä hakemuksen toimivaltaisille oikeusviranomaisille.

62 artikla

Päätösten julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset julkistavat virallisella verkkosivustollaan kaikki päätökset, joilla määrätään hallinnollisia seuraamuksia tai muita toimenpiteitä tämän asetuksen rikkomisen johdosta, ilman aiheutonta viivytystä sen jälkeen kun henkilölle, jolle seuraamus on määrätty, on ilmoitettu kyseisestä päätöksestä. Julkaisussa on ilmoitettava vähintään tiedot rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä sen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön henkilöllisyys, jolle seuraamus on määrätty.

Mikäli päätökseen määrätä seuraamus tai muu toimenpide haetaan muutosta asianomaisilta oikeus- tai muilta viranomaisilta, toimivaltaisten viranomaisten on lisäksi ilman aiheutonta viivytystä julkistettava virallisella verkkosivustollaan tiedot muutoksenhaun tilanteesta ja sen lopputuloksesta. Lisäksi on julkistettava kaikki päätökset, joilla kumotaan seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskeva aikaisempi päätös.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että oikeushenkilöiden henkilöllisyyden tai luonnollisten henkilöiden henkilötietojen julkistaminen osoittautuu mainitunlaisten tietojen julkistamisen oikeasuhteisuudesta tehdyn tapauskohtaisen arvioinnin perusteella kohtuuttomaksi, tai jos julkistaminen vaarantaa finanssimarkkinoiden vakauden tai meneillään olevan tutkimuksen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset toimivat jollakin seuraavista tavoista:

- a) lykkäävät seuraamuksen tai muun toimenpiteen määräämistä koskevan päätöksen julkistamista, kunnes ei enää ole perusteita olla julkistamatta näitä tietoja;
- b) julkistavat seuraamuksen tai muun toimenpiteen määräämistä koskevan päätöksen ilman nimiä kansallisen lainsäädännön mukaisella tavalla, jos henkilötiedot voidaan tehokkaasti suojata tällaisella anonyymillä julkistamisella;
- c) jättävät päätöksen seuraamuksen tai muun toimenpiteen määräämisestä kokonaan julkistamatta, mikäli katsotaan, etteivät a ja b alakohdassa määritellyt vaihtoehdot ole riittäviä varmistamaan
 - i) sitä, ettei finanssimarkkinoiden vakaus vaarannu;
 - ii) sitä, että tällaisten päätösten julkistaminen olisi oikeasuhteista verrattuna toimenpiteisiin, jotka katsotaan vähäisiksi.

Jos kyseessä on päätös julkistaa seuraamus tai muu toimenpide ilman nimiä, asiaankuuluvien tietojen julkistamista voidaan lykätä kohtuullisen pituinen aika, jos ennakoidaan, että tuon ajan kuluessa anonyymillä julkistamisen perusteet lakkaavat olemasta olemassa.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EAMV:lle kaikista määräytyistä hallinnollisista seuraamuksista, joita ei ole julkistettu kolmannen alakohdan c alakohdan mukaisesti, sekä niitä koskevasta mahdollisesta muutoksenhausta ja sen lopputuloksesta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset saavat kaikkia määrättyjä rikosoikeudellisia seuraamuksia koskevat tiedot ja lopulliset tuomiot ja toimittavat ne EAMV:lle. EAMV:n on ylläpidettävä sille ilmoitettuihin seuraamuksista keskustietokantaa pelkästään toimivaltaisten viranomaisten välistä tiedonvaihtoa varten. Kyseiseen tietokantaan on pääsy ainoastaan toimivaltaisilla viranomaisilla, ja sitä päivitetään toimivaltaisten viranomaisten toimittamien tietojen perusteella.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tämän artiklan mukaisesti julkistetut tiedot pysyvät niiden virallisella verkkosivustolla vähintään viiden vuoden ajan niiden julkistamisen jälkeen. Julkaisuun sisältyvät henkilötiedot säilytetään sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti toimivaltaisen viranomaisen virallisella verkkosivustolla ainoastaan niin kauan kuin se on tarpeellista.

63 artikla

Seuraamukset säännösten rikkomisesta

1. Tätä artiklaa sovelletaan seuraaviin tämän asetuksen säännöksiin:
 - a) liitteessä olevassa A, B ja C jaksossa esitettyjen palvelujen tarjoaminen 16, 25 ja 54 artiklan vastaisesti;
 - b) 16 ja 54 artiklan mukaisesti edellytettyjen toimilupien ja lupien saaminen antamalla väärää tietoa tai muilla laittomilla keinoilla 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tai 57 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyllä tavalla;
 - c) arvopaperikeskuksella ei ole tarvittavaa pääomaa 47 artiklan 1 kohdan vastaisesti;
 - d) arvopaperikeskus ei noudata toiminnan järjestämistä koskevia vaatimuksia rikkoen näin 26–30 artiklaa;
 - e) arvopaperikeskus ei noudata liiketoiminnan menettelytapasääntöjä rikkoen näin 32–35 artiklaa;
 - f) arvopaperikeskus ei noudata arvopaperikeskuksen palveluja koskevia vaatimuksia rikkoen näin 37–41 artiklaa;
 - g) arvopaperikeskus ei noudata toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia rikkoen näin 43–47 artiklaa;
 - h) arvopaperikeskus ei noudata arvopaperikeskusten välisiä linkkejä koskevia vaatimuksia rikkoen näin 48 artiklaa;
 - i) arvopaperikeskus käyttää määräävää asemaa väärin eikä myönnä erityyppisiä pääsyoikeuksia rikkoen näin 49–53 artiklaa;
 - j) nimetyt luottolaitokset eivät noudata luottoriskeihin liittyviä, toiminnan vakautta koskevia erityisiä vaatimuksia rikkoen näin 59 artiklan 3 kohtaa;
 - k) nimetyt luottolaitokset eivät noudata likviditeettiriskeihin liittyviä, toiminnan vakautta koskevia erityisiä vaatimuksia rikkoen näin 59 artiklan 4 kohtaa.
2. Rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten valvontavaltuuksia toimivaltaisilla viranomaisilla on ainakin tässä artiklassa tarkoitetuissa rikkomisissa oltava kansallisen lainsäädännön mukaisesti valtuudet määrätä vähintään seuraavat hallinnolliset seuraamukset ja muut toimenpiteet:
 - a) julkinen lausuma, josta käy 62 artiklan mukaisesti ilmi rikkomisesta vastuussa oleva henkilö ja rikkomisen luonne;
 - b) määräys, jossa rikkomisesta vastuussa olevaa henkilöä vaaditaan lopettamaan rikkomisen ja olemaan toistamatta sitä;
 - c) 16 tai 54 artiklan nojalla myönnettyjen toimilupien ja lupien peruuttaminen 20 tai 57 artiklan mukaisesti;
 - d) väliaikainen tai toistuvien vakavien rikkomisien tapauksessa pysyvä kieltäminen, jolla kielletään ketä tahansa laitoksen ylimmän hallintoelimen jäsentä tai muuta vastuussa olevana pidettyä luonnollista henkilöä hoitamasta johtotehtäviä laitoksessa;
 - e) hallinnolliset taloudelliset enimmäisseuraamukset, jotka ovat vähintään kaksi kertaa niin suuret kuin rikkomisen avulla saadut voitot, jos ne voidaan määrittää;

- f) luonnollisen henkilön osalta vähintään 5 miljoonan euron suuruiset hallinnolliset taloudelliset enimmäisseuraamukset tai niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana tämän asetuksen hyväksymispäivänä;
- g) oikeushenkilön osalta hallinnolliset taloudelliset enimmäisseuraamukset, jotka ovat vähintään 20 miljoonaa euroa tai enintään 10 prosenttia kyseisen oikeushenkilön ylimmän hallintoelimen hyväksymän viimeisen käytettävissä olevan tilinpäätöksen mukaisesta vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta; jos oikeushenkilö on emoyritys tai sellaisen emoyrityksen tytäryhtiö, jonka on laadittava direktiivin 2013/34/EU mukaisesti konsernitilinpäätös, tarkoitettu vuotuinen kokonaisliikevaihto on johtavan emoyrityksen ylimmän hallintoelimen hyväksymän viimeisen käytettävissä olevan konsernitilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto tai vastaava tulotyyppi asianomaisten tilinpäätösdirektiivien mukaisesti.
3. Toimivaltaisilla viranomaisilla voi olla 2 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien lisäksi muita valtuuksia määrätä seuraamuksia, ja ne voivat säätää korkeammista hallinnollisista taloudellisista seuraamuksista kuin kyseisessä kohdassa säädetään.

64 artikla

Seuraamusten tehokas soveltaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset hallinnollisten seuraamusten tai toimenpiteiden tyyppiä ja tasoa määrittäessään ottavat huomioon kaikki asiaan vaikuttavat olosuhteet, tarvittaessa mukaan lukien seuraavat:

- a) rikkomisen vakavuus ja kesto;
- b) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön vastuun aste;
- c) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön taloudellinen vahvuus, jota osoittavat esimerkiksi vastuussa olevan oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai vastuussa olevan luonnollisen henkilön vuosiansiot;
- d) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön rikkomisen vuoksi saamien voittojen tai välttämien tappioiden taikka rikkomisesta kolmansille osapuolille aiheutuneiden tappioiden suuruus, jos ne ovat määritettävissä;
- e) se, missä määrin rikkomisesta vastuussa oleva henkilö on tehnyt yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tarvetta varmistaa, että kyseinen henkilö joutuu luopumaan saamistaan voitoista tai välttämistään tappioista;
- f) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön aiemmat rikkomiset.

65 artikla

Asetuksen rikkomisesta ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset luovat tehokkaat mekanismit, joilla kannustetaan ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille tämän asetuksen mahdollisista tai todellisista rikkomisista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin mekanismeihin on sisällyttävä ainakin seuraavat:
- a) erityismenettelyt mahdollisia tai tosiasiallisia rikkomisia koskevien ilmoitusten vastaanottamista ja tutkintaa ja niihin liittyviä jatkotoimia varten, mukaan lukien turvallisten tietoliikennekanavien luominen näitä ilmoituksia varten;
- b) laitoksessa tehdyistä mahdollisista tai tosiasiallisista rikkomisista ilmoittavien laitoksen työntekijöiden asianmukainen suojeleminen ainakin kustotoimilta, syrjinnältä tai muun tyyppiseltä epäoikeudenmukaiselta kohtelulta;
- c) säännösten mahdollisesta tai todellisesta rikkomisesta ilmoittavan henkilön henkilötietojen suojaaminen ja sen luonnollisen henkilön henkilötietojen suojaaminen, jonka väitetään olevan vastuussa rikkomisesta, direktiivissä 95/46/EY vahvistettujen periaatteiden mukaisesti;

d) säännösten rikkomisesta ilmoittavan henkilön henkilöllisyyden suojaaminen ja sen luonnollisen henkilön henkilöllisyyden suojaaminen, jonka väitetään olevan vastuussa rikkomisesta, menettelyjen kaikissa vaiheissa, paitsi jos kansallisessa lainsäädännössä vaaditaan tällaista julkistamista lisätutkinnan tai sitä seuraavan hallinnollisen tai oikeudellisen menettelyn yhteydessä.

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitoksilla on käytössään asianmukaiset menettelyt työntekijöitään varten, jotta nämä voivat ilmoittaa mahdollisista tai tosiasiallisista rikkomisista sisäisesti erityisen riippumattoman kanavan kautta.

Tällainen kanava voidaan toteuttaa myös työmarkkinaosapuolten hoitamien järjestelyjen avulla. Tällöin sovelletaan samaa kuin 2 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettua suojelua.

66 artikla

Muutoksenhakuoikeus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän asetuksen mukaisesti tehdyt päätökset ja toteutetut toimenpiteet on asianmukaisesti perusteltu ja että niiden osalta voidaan hakea muutosta tuomioistuimessa. Mahdollisuutta hakea muutosta tuomioistuimessa on voitava soveltaa myös sellaisissa tapauksissa, joissa päätöstä toimituspahakemuksesta, joka sisältää kaikki voimassa olevien säännösten mukaiset tarvittavat tiedot, ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus on tehty.

VI OSASTO

SÄÄDÖSVALLAN SIIRTO, TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTA, SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET, MUUTOSSÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

67 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 17 päivästä syyskuuta 2014 määräämättömäksi ajaksi 2 artiklan 2 kohdassa, 7 artiklan 14 kohdassa ja 24 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 2 kohdassa, 7 artiklan 14 kohdassa ja 24 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamis päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 2 artiklan 2 kohdan, 7 artiklan 14 kohdan ja 24 artiklan 7 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kolmella kuukaudella.

68 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2001/528/EY⁽¹⁾ perustettu Euroopan arvopaperikomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

⁽¹⁾ Komission päätös 2001/528/EY, tehty 6 päivänä kesäkuuta 2001, Euroopan arvopaperikomitean perustamisesta (EYVL L 191, 13.7.2001, s. 45).

69 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EAMV:lle arvopaperikeskuksina toimivat laitokset viimeistään 16 päivänä joulukuuta 2014.
2. Arvopaperikeskusten on haettava kaikki tämän asetuksen edellyttämät luvat ja ilmoitettava asianmukaisista arvopaperikeskusten välisistä linkeistä kuuden kuukauden kuluessa kaikkien 17, 26, 45, 47 ja 48 artiklan sekä tarvittaessa 55 ja 59 artiklan nojalla hyväksytyjen teknisten sääntelystandardien voimaantulosta.
3. Jos kolmannen maan arvopaperikeskus aikoo tarjota palvelujaan 25 artiklan nojalla, sen on haettava EAMV:ltä tunnustusta kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jolloin 12, 17, 25, 26, 45, 47 ja 48 artiklan sekä tarvittaessa 55 ja 59 artiklan nojalla hyväksytyt tekniset sääntelystandardit tai 25 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu täytäntöönpanopäätös tulevat voimaan, sen mukaan, mikä näistä ajankohdista on myöhäisempi.
4. Kunnes tämän asetuksen mukainen arvopaperikeskusten – arvopaperikeskusten väliset linkit mukaan lukien – toimilupa tai tunnustamista koskeva päätös on tehty, jatketaan arvopaperikeskuksen toimiluvan myöntämistä ja tunnustamista koskevien vastaavien kansallisten sääntöjen soveltamista.
5. Arvopaperikeskusten, jotka ovat 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ylläpitämiä, on noudatettava tämän asetuksen vaatimuksia viimeistään yhden vuoden kuluttua 2 kohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien voimaantulosta.

70 artikla

Direktiivin 98/26/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 98/26/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artiklan a alakohdan ensimmäisen alakohdan kolmas luetelmakohta seuraavasti:

— jonka se jäsenvaltio, jonka lakia sovelletaan, on nimennyt järjestelmäksi ja ilmoittanut Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle sen jälkeen, kun jäsenvaltio on katsonut järjestelmän säännöt asianmukaisiksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen muiden yleisesti sovellettavien tiukempien ehtojen soveltamista.”

- 2) Lisätään 11 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava ja ilmoitettava komissiolle 18 päivänä maaliskuuta 2015 jälkeen toimenpiteet, jotka ovat tarpeen 2 artiklan a alakohdan ensimmäisen alakohdan kolmannen luetelmakohdan noudattamista varten.”

71 artikla

Direktiivin 2014/65/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2014/65/EU seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artiklan 1 kohdan o alakohta seuraavasti:

”o) arvopaperikeskukset, lukuun ottamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 909/2014 (*) 73 artiklassa säädettyjä tapauksia.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).”

2) Lisätään 4 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”64) ’arvopaperikeskuksella’ asetuksen (EU) N:o 909/2014 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä arvopaperikeskusta.”

3) Korvataan liitteessä I olevan B osan 1 kohta seuraavasti:

”1) Rahoitusvälineiden säilyttäminen ja hoito asiakkaiden lukuun, mukaan lukien säilytyspalvelut ja muut asiaan liittyvät palvelut, kuten kassan tai vakuuksien hallinta mutta pois lukien asetuksen (EU) N:o 909/2014 liitteessä olevan A jakson 2 kohdassa tarkoitettu arvopaperitilien ylläpito ylimmällä tasolla (”keskitetty tilinhoitopalvelu”);”.

72 artikla

Asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttaminen

Kumotaan asetuksen (EU) N:o 236/2012 15 artikla.

73 artikla

Direktiivin 2014/65/EU ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 soveltaminen

Tämän asetuksen 16 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneilta arvopaperikeskuksilta ei edellytetä direktiivin 2014/65/EU mukaista lupaa, jotta ne saavat tarjota palveluja, jotka on nimenomaisesti lueteltu tämän asetuksen liitteessä olevissa A ja B jaksoissa.

Jos tämän asetuksen 16 artiklan mukaisesti toimiluvan saanut arvopaperikeskus tarjoaa yhtä tai useampaa sijoituspalvelua tai harjoittaa yhtä tai useampaa sijoitustoimintaa sen lisäksi, että se tarjoaa tämän asetuksen liitteessä olevissa A ja B jaksoissa nimenomaisesti lueteltuja palveluja, sovelletaan direktiiviä 2014/65/EU, sen 5–8 artiklaa, 9 artiklan 1, 2, 4 ja 6 kohtaa sekä 10–13 artiklaa lukuun ottamatta, ja asetusta (EU) N:o 600/2014.

74 artikla

Kertomukset

1. EAMV:n on esitettävä yhteistyössä EPV:n sekä toimivaltaisten viranomaisten ja asiaan liittyvien viranomaisten kanssa komissiolle vuosikertomukset, joissa arvioidaan kehityssuuntauksia, potentiaalisia riskejä ja heikkouksia sekä tarpeen mukaan annetaan suosituksia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien palvelujen markkinoilla toteutettavista ennalta ehkäisevistä tai korjaavista toiminnoista. Kyseisissä kertomuksissa on arvioitava ainakin seuraavia:

- a) arvopaperitoimituksen tehokkuutta kotimaisissa ja rajat ylittävissä toiminnoissa kunkin jäsenvaltion osalta käyttäen perusteena toimituspuutteiden lukumäärää ja volyymia, 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten rahasummaa, 7 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen korvausostojen lukumäärää ja volyymia sekä muita mahdollisia merkityksellisiä kriteereitä;
- b) toimituspuutteista johtuvien seuraamusten asianmukaisuutta, erityisesti tarvetta lisätä joustoja sellaisten toimituspuutteista johtuvien seuraamusten osalta, jotka liittyvät 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin epälikvideihin rahoitusvälineisiin;
- c) sellaisten arvopaperitoimitusten mittausta, joita ei tehdä arvopaperikeskusten ylläpitämissä arvopapereiden selvitysjärjestelmissä, käyttäen perusteena tapahtumien lukumäärää ja volyymia 9 artiklan mukaisesti vastaanotettujen tietojen pohjalta sekä muita mahdollisia merkityksellisiä kriteereitä;
- d) tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa rajat ylittävää palveluntarjontaa käyttäen perusteena arvopaperikeskusten välisten linkkien lukumäärää ja tyyppiä, arvopaperikeskusten ylläpitämien arvopapereiden selvitysjärjestelmien ulkomaisien osallistujien määrää, niiden tapahtumien lukumäärää ja volyymia, joissa tällaisia osallistujia on mukana, niiden ulkomaisien liikkeeseenlaskijoiden lukumäärää, jotka kirjaavat arvopaperinsa arvopaperikeskuksessa 49 artiklan mukaisesti, sekä muita mahdollisia merkityksellisiä kriteereitä;

- e) 49, 52 ja 53 artiklassa tarkoitettujen pääsyä koskevien pyyntöjen käsittelyä, jotta tunnistettaisiin arvopaperikeskusten, keskusvastapuolten ja kauppapaikkojen esittämien pääsyä koskevien pyyntöjen hylkäämisen syyt, näihin syihin mahdollisesti liittyvät kehityssuuntaukset, keinot, joilla tunnistettuja riskejä voitaisiin vastaisuudessa pienentää, jotta pääsyn myöntäminen olisi mahdollista, ja muut olennaiset kaupan jälkeisiä rahoituspalveluja koskevan kilpailun esteet;
- f) 23 artiklan 3–7 kohdan ja 25 artiklan 4–10 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti tehtyjen hakemusten käsittelyä;
- g) tarvittaessa 24 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun rajat ylittävää valvontaa koskevan vertaisarviointiprosessin havaintoja sekä sitä, voitaisiinko kyseisiä arviointoja tulevaisuudessa harventaa ja viittaavatko havainnot siihen, että tarvitaan virallisempia valvontakollegioita;
- h) jäsenvaltioiden siviilioikeudellista vastuuta koskevien sääntöjen soveltamista arvopaperikeskuksista johtuviin menetyksiin;
- i) menettelyjä ja ehtoja, joiden mukaisesti arvopaperikeskuksille on myönnetty lupa nimetä luottolaitoksia tai itse tarjota pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja 54 ja 55 artiklan mukaisesti, mukaan lukien arvio niistä vaikutuksista, joita kyseinen tarjonta voi aiheuttaa rahoitusvakaudelle sekä selvityspalveluiden ja pankkipalvelujen tyyppisten oheispalveluiden alalla käytävälle kilpailulle unionissa;
- j) 38 artiklassa tarkoitettujen, erityisesti 38 artiklan 5 kohdassa olevien, osallistujien ja asiakkaiden arvopapereiden turvaamista koskevien sääntöjen soveltamista;
- k) seuraamusten soveltamisesta ja erityisesti tarpeesta edelleen yhdenmukaistaa tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten rikkomisesta määrättäviä hallinnollisia seuraamuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kertomusten on katettava yksi kalenterivuosi, ja ne on toimitettava komissiolle ennen seuraavan kalenterivuoden huhtikuun 30 päivää.

75 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee uudelleen tätä asetusta ja laatii siitä yleiskertomuksen viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2019. Kertomuksessa arvioidaan erityisesti 74 artiklan 1 kohdan a–k alakohdassa tarkoitettuja seikkoja, sitä onko palvelujen, joihin sovelletaan tätä asetusta, suhteen olemassa muita olennaisia kilpailun esteitä, joita ei ole otettu riittävällä tavalla huomioon, ja mahdollista tarvetta lisätoimenpiteisiin arvopaperikeskusten laiminlyöntien veronmaksajiin kohdistuvien vaikutusten rajoittamiseksi. Komissio antaa kertomuksen ja mahdolliset ehdotuksensa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

76 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetusta tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2023 siirtokelpoisiin arvopapereihin, jotka on laskettu liikkeeseen kyseisen päivämäärän jälkeen, ja 1 päivästä tammikuuta 2025 kaikkiin siirtokelpoisiin arvopapereihin.
3. Tämän asetuksen 5 artiklan 2 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

Jos kauppapaikalla on pääsy 30 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun arvopaperikeskukseen, 5 artiklan 2 kohtaa sovelletaan tämän kohdan ensimmäisestä alakohdasta poiketen vähintään kuusi kuukautta ennen kuin tällainen arvopaperikeskus ulkoistaa toimintansa asianomaiselle julkisyhteisölle ja joka tapauksessa 1 päivästä tammikuuta 2016.

4. Edellä 6 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitettuja toimituskuria koskevia toimenpiteitä sovelletaan komission 6 artiklan 5 kohdan nojalla antaman delegoidun säädöksen voimaantulopäivästä alkaen.

5. Edellä 7 artiklan 1–13 kohdassa tarkoitettuja toimituskuria koskevia toimenpiteitä ja 72 artiklassa säädettyä muutosta sovelletaan komission 7 artiklan 15 kohdan nojalla antaman delegoidun säädöksen voimaantulopäivästä lukien.

Monenkeskiseen kaupankäyntijärjestelmään, joka on direktiivin 2014/65/EU 33 artiklan 3 kohdassa säädettyjen perusteiden mukainen, sovelletaan tämän asetuksen 7 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa:

a) kunnes sen rekisteröintihakemus määritetään lopullisesti direktiivin 2014/65/EU 33 artiklan nojalla; tai

b) 13 päivään kesäkuuta 2017 saakka, jos monenkeskinen kaupankäyntijärjestelmä ei ole hakenut rekisteröintiä direktiivin 2014/65/EU 33 artiklan nojalla.

6. Edellä 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja raportointitoimenpiteitä sovelletaan komission 9 artiklan 3 kohdan nojalla antaman täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä lukien.

7. Tässä asetuksessa olevia viittauksia direktiiviin 2014/65/EU ja asetukseen (EU) N:o 600/2014 pidetään ennen 3 päivää tammikuuta 2017 viittauksina direktiiviin 2004/39/EY direktiivin 2014/65/EU liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti siltä osin kuin tämä vastaavuustaulukko sisältää direktiiviin 2004/39/EY viittaavia säännöksiä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. GOZI

LIITE

LUETTELO PALVELUISTA

A JAKSO

Arvopaperikeskusten ydinpalvelut

1. Arvopapereiden ensimmäinen kirjaaminen arvo-osuusjärjestelmään ("notariaattipalvelu")
2. Arvopaperitilien tarjoaminen ja ylläpito ylimmällä tasolla ("keskitetty tilinhoitopalvelu")
3. Arvopapereiden selvitysjärjestelmän ylläpito ("arvopaperitoteutuspalvelu")

B JAKSO

Arvopaperikeskusten muut kuin pankkipalvelujen tyyppiset oheispalvelut, joihin ei liity luotto- tai likviditeettiriskejä

Arvopaperikeskusten tarjoamat palvelut, joilla lisätään arvopaperimarkkinoiden luotettavuutta, tehokkuutta ja avoimuutta, muun muassa:

1. Toimituspalveluun liittyvät palvelut, kuten
 - a) arvopapereiden lainaksiantomekanismin järjestäminen, jossa arvopaperikeskus toimii asiamiehenä arvopapereiden selvitysjärjestelmän osallistujien välillä;
 - b) vakuudenhallintapalvelujen tarjoaminen, jossa arvopaperikeskus toimii asiamiehenä arvopapereiden selvitysjärjestelmän osallistujien välillä;
 - c) kauppojen täsmäytys, ohjeiden reititys, kauppojen vahvistus ja kauppojen todentaminen.
2. Notariaattipalveluihin ja keskitettyihin tilinhoitopalveluihin liittyvät palvelut, kuten
 - a) osakasrekistereihin liittyvät palvelut;
 - b) yhtiötapatumien käsittelyn tukeminen, mukaan luettuina vero-, yhtiökokous- ja tietopalvelut;
 - c) uusiin liikkeeseenlaskuihin liittyvät palvelut, mukaan luettuina ISIN-koodien ja vastaavien koodien jakaminen ja hallinnointi;
 - d) ohjeiden reititys ja käsittely, maksujen kerääminen ja käsittely ja niihin liittyvä raportointi.
3. Arvopaperikeskusten välisten linkkien perustaminen, arvopaperitilien tarjoaminen, ylläpito tai käyttö näiden ollessa yhteydessä toimituspalveluihin, vakuudenhallintapalvelut, muut oheispalvelut.
4. Muut palvelut, kuten
 - a) yleisten vakuudenhallintapalvelujen tarjoaminen asiamiehenä;
 - b) säännöllisen raportoinnin tarjoaminen;
 - c) tiedon, datan ja tilastojen toimittaminen markkinatutkimus- ja tilastolaitoksille tai muille hallitusten tai hallitusten välisille yksiköille;
 - d) tietotekniikkapalvelujen tarjoaminen.

C JAKSO

Pankkipalvelujen tyyppiset oheispalvelut

A ja B jaksossa lueteltuihin ydin- tai oheispalveluihin suoraan liittyvät pankkipalvelujen tyyppiset palvelut, kuten

- a) maksutilien tarjoaminen arvopapereiden selvitysjärjestelmän osallistujille ja arvopaperitilien haltijoille ja talletusten vastaanottaminen niiltä direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevan 1 kohdan mukaisesti;

- b) viimeistään seuraavana pankkipäivänä takaisin maksettavan luoton tarjoaminen, luotonanto yhtiötoimien etukäteisrahoitukseen ja arvopapereiden lainaus arvopaperitilien haltijoille direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevan 2 kohdan mukaisesti;
 - c) maksupalvelut, joihin liittyy maksu- ja valuuttatransaktioita direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevan 4 kohdan mukaisesti;
 - d) arvopapereiden lainaksiantoon ja lainaksiottoon liittyvät takuut ja sitoumukset direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevan 6 kohdan mukaisesti;
 - e) osallistujien velkapositioiden hallintaan liittyvä varainhallintatoiminta, joka käsittää valuutanvaihtoa ja siirtokelpoisia arvopapereita direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevan 7 b ja e kohdan mukaisesti.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 910/2014,**annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014,****sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Verkkoympäristöön kohdistuvan luottamuksen lujittaminen on talouden ja yhteiskunnan kehityksen kannalta olennaisen tärkeää. Luottamuksen puute, joka johtuu erityisesti koetusta oikeusvarmuuden puutteesta, saa aikaan sen, että kuluttajat, yritykset ja viranomaiset vierastavat sähköisten transaktioiden ja uusien palvelujen käyttöä.
- (2) Tällä asetuksella pyritään lisäämään luottamusta sähköisiin transaktioihin sisämarkkinoilla tarjoamalla yhteinen perusta turvalliselle sähköiselle vuorovaikutukselle kansalaisten, yritysten ja viranomaisten välillä sekä parantamalla näin julkisten ja yksityisten verkkopalvelujen, sähköisen liiketoiminnan ja sähköisen kaupankäynnin toimivuutta unionissa.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/93/EY ⁽³⁾ koski sähköisiä allekirjoituksia tarjoamatta kokonaisvaltaisia rajat ylittäviä ja eri alat kattavia puitteita turvallisia, luotettavia ja helppokäyttöisiä sähköisiä transaktioita varten. Tämä asetus parantaa ja laajentaa mainittuun direktiiviin liittyvää säännöstöä.
- (4) Komission 26 päivänä elokuuta 2010 antamassa tiedonannossa "Euroopan digitaalistrategia" digitaalimarkkinoiden hajanaisuus, yhteentoimivuuden puutteet ja verkkorikollisuuden lisääntyminen todettiin vakaviksi esteiksi digitaalilouden hyvän kierteen syntymiselle. Kertomuksessaan "Katsaus Euroopan unionin kansalaisuuteen vuonna 2010 – Unionin kansalaisoikeuksien esteiden poistaminen" komissio nosti edelleen esiin tarpeen ratkaista vaikeimmat ongelmat, jotka estävät unionin kansalaisia hyötymästä digitaalisista sisämarkkinoista ja rajat ylittävistä digitaalisista palveluista.
- (5) Eurooppa-neuvosto kehotti 4 päivänä helmikuuta 2011 ja 23 päivänä lokakuuta 2011 antamissaan päätelmissä komissiota luomaan digitaaliset sisämarkkinat vuoteen 2015 mennessä, pyrkimään nopeaan edistymiseen digitaalilouden keskeisillä osa-alueilla ja edistämään digitaalisten sisämarkkinoiden täyttä yhdentymistä helpottamalla verkkopalvelujen käyttöä yli rajojen kiinnittäen erityistä huomiota turvallisen sähköisen tunnistamisen ja todentamisen helpottamiseen.

⁽¹⁾ EUVL C 351, 15.11.2012, s. 73.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 3. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 23. heinäkuuta 2014.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/93/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1999, sähköisiä allekirjoituksia koskevista yhteisön puitteista (EYVL L 13, 19.1.2000, s. 12).

- (6) Neuvosto kehotti 27 päivänä toukokuuta 2011 antamissaan päätelmissä komissiota edistämään digitaalisten sisämarkkinoiden kehittymistä luomalla tarvittavat edellytykset tärkeimpien rajat ylittävien mahdollistavien tekijöiden, kuten sähköisen tunnistamisen, sähköisten asiakirjojen, sähköisten allekirjoitusten ja sähköisten jakelupalvelujen, vastavuoroista tunnustamista varten sekä yhteentoimivia sähköisen hallinnon palveluja varten koko Euroopan unionissa.
- (7) Euroopan parlamentti korosti sisämarkkinoiden täydentämisestä sähköistä kaupankäyntiä ajatellen 21 päivänä syyskuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa ⁽¹⁾ turvallisuuden merkitystä sähköisten palvelujen, erityisesti sähköisten allekirjoitusten, yhteydessä sekä sitä, että on tarpeen luoda yleiseurooppalaisella tasolla julkisen avaimen infrastruktuuri, ja kehotti komissiota perustamaan validointiviranomaisten eurooppalaisen portaalin, jolla varmistetaan sähköisten allekirjoitusten rajat ylittävä yhteentoimivuus ja parannetaan internetissä suoritettujen maksujen turvallisuutta.
- (8) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/123/EY ⁽²⁾ jäsenvaltioita edellytetään perustamaan ”keskitettyjä asiointipisteitä” sen varmistamiseksi, että kaikki palvelutoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvät menettelyt ja muodollisuudet voidaan hoitaa vaivatta etäältä ja sähköisesti asianomaisen keskitetyn asiointipisteen kautta ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Monet keskitettyjen asiointipisteiden kautta käytävissä olevat verkkopalvelut edellyttävät sähköistä tunnistamista, todentamista ja allekirjoittamista.
- (9) Useimmissa tapauksissa kansalaiset eivät voi käyttää sähköistä tunnistettaan todentaakseen itsensä toisessa jäsenvaltiossa, koska niiden kotimaan kansallisia sähköisen tunnistamisen järjestelmiä ei tunnusteta muissa jäsenvaltioissa. Tämän sähköisen esteen vuoksi palveluntarjoajat eivät voi hyödyntää kaikkia sisämarkkinoiden suomia etuja. Vastavuoroisesti tunnustetut sähköisen tunnistamisen menetelmät helpottavat lukuisten palvelujen rajat ylittävää tarjoamista sisämarkkinoilla ja antavat yrityksille mahdollisuuden toimia rajojen yli ilman, että ne kohtaavat monia esteitä viranomaisasioinnissa.
- (10) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2011/24/EU ⁽³⁾ perustetaan sähköisestä terveydenhuollosta vastaavien kansallisten viranomaisten verkosto. Rajat ylittävän terveydenhuollon turvallisuuden ja jatkuvuuden parantamiseksi verkoston on määrä tuottaa ohjeistoja rajat ylittävästä pääsystä sähköisiin terveystietoihin ja -palveluihin muun muassa tukemalla ”yhteisiä tunnistamismenetelmiä ja alkuperäisyyden toteamismenetelmiä, jotta voidaan helpottaa tietojen siirrettävyyttä rajatylittävässä terveydenhoidossa”. Sähköisen tunnistamisen ja todentamisen vastavuoroinen tunnustaminen on olennaisen tärkeää tuotaessa rajat ylittävää terveydenhuoltoa Euroopan kansalaisten ulottuville. Kun ihmiset matkustavat ulkomaille saamaan hoitoa, heidän potilastietojensa on oltava saatavilla hoitomaassa. Tämä edellyttää vankkoja, turvallisia ja luotettuja sähköisen tunnistamisen puitteita.
- (11) Tätä asetusta sovellettaessa olisi noudatettava täysin henkilötietojen suojaan liittyviä periaatteita, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY ⁽⁴⁾. Kun otetaan huomioon tällä asetuksella vahvistettu vastavuoroisen tunnustamisen periaate, verkkopalveluun liittyvän todentamisen olisi tältä osin koskettava ainoastaan niiden tunnistetietojen käsittelyä, jotka ovat riittäviä ja asiaankuuluvia eivätkä aiheuttaneet runsaita kyseisen verkkopalvelun käytön sallimiseksi. Lisäksi luottamuspalvelun tarjoajien ja valvontaelinten olisi noudatettava luotamuksellisuutta ja käsittelyn turvallisuutta koskevia direktiivin 95/46/EY vaatimuksia.
- (12) Yksi tämän asetuksen tavoitteista on poistaa nykyiset esteet, jotka haittaavat jäsenvaltioiden ainakin julkisissa palveluissa todentamiseen käyttämien sähköisen tunnistamisen menetelmien käyttöä yli rajojen. Tällä asetuksella ei pyritä puuttumaan jäsenvaltioissa käytettäviin sähköisen identiteetin hallintajärjestelmiin ja niihin liittyviin infrastruktuureihin. Tämän asetuksen tarkoituksena on varmistaa, että jäsenvaltioiden tarjoamia rajat ylittäviä verkkopalveluja varten on käytössä turvallisia sähköisen tunnistamisen ja todentamisen menetelmiä.

⁽¹⁾ EUVL C 50 E, 21.2.2012, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, palveluista sisämarkkinoilla (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/24/EU, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2011, potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajatylittävässä terveydenhuollossa (EUVL L 88, 4.4.2011, s. 45).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (13) Jäsenvaltioiden olisi edelleen voitava vapaasti käyttää ja ottaa käyttöön verkkopalvelujen edellyttämiä sähköisen tunnistamisen menetelmiä. Niiden olisi myös voitava päättää, ottavatko ne yksityisen sektorin mukaan näiden menetelmien tarjoamiseen. Jäsenvaltioita ei olisi velvoitettava ilmoittamaan sähköisen tunnistamisen järjestelmiään komissiolle. Jäsenvaltiot voivat päättää, ilmoittavatko ne komissiolle kaikki kansallisella tasolla käytetyt sähköisen tunnistamisen järjestelmät, joita tarvitaan ainakin julkisten verkkopalvelujen tai tiettyjen palvelujen käyttöön, vai ilmoittavatko ne vain jotkin tällaiset järjestelmät tai ei mitään niistä.
- (14) Tässä asetuksessa on säädettävä joitakin ehtoja sille, mitkä sähköisen tunnistamisen menetelmät on tunnustettava ja miten sähköisen tunnistamisen järjestelmät olisi ilmoitettava. Näiden ehtojen avulla jäsenvaltioiden olisi helpompi rakentaa tarvittavaa luottamusta toistensa sähköisen tunnistamisen järjestelmiin ja tunnustaa vastavuoroisesti sähköisen tunnistamisen menetelmät, jotka kuuluvat ilmoitettujen järjestelmien piiriin. Vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta olisi sovellettava, jos ilmoittavan jäsenvaltion sähköisen tunnistamisen järjestelmä täyttää ilmoittamiselle asetetut ehdot ja ilmoitus on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen tulisi kuitenkin koskea ainoastaan verkkopalveluun liittyvää todentamista. Näihin verkkopalveluihin pääsyn ja niiden lopputarjonnan käyttäjälle olisi kuitenkin oltava tiiviisti sidoksissa kansallisessa lainsäädännössä säädetyihin ehtoihin, jotka koskevat oikeutta saada hyödyntää kyseisiä palveluja.
- (15) Velvoitteen tunnustaa sähköisen tunnistamisen menetelmät olisi kosettava ainoastaan niitä menetelmiä, joiden tunnistamisen varmuustaso on yhtä korkea tai korkeampi kuin kyseiseltä verkkopalvelulta edellytettävä taso. Lisäksi tätä velvoitetta olisi sovellettava vain, kun kyseessä oleva julkisen sektorin elin käyttää varmuustasoa "korotettu" tai "korkea" kyseisen verkkopalvelun käytön osalta. Jäsenvaltioiden olisi unionin oikeuden mukaisesti voitava vapaasti tunnustaa sähköisen tunnistamisen menetelmät, joiden tunnistamisen varmuustasot ovat matalammat.
- (16) Varmuustasojen olisi luonnehdittava sähköisen tunnistamisen menetelmän luotettavuuden astetta henkilön henkilöllisyyden toteamisessa ja siten tarjota varmuus siitä, että henkilö, joka väittää omaavansa tietyn henkilöllisyyden, on tosiasiaa henkilö, jolle kyseinen henkilöllisyys on osoitettu. Varmuustaso riippuu kyseisen sähköisen tunnistamisen menetelmän tarjoamasta luottamustasosta henkilön väitetyn tai esitetyn henkilöllisyyden suhteen ottaen huomioon toteutetut prosessit (esimerkiksi henkilöllisyyden todistaminen ja varmentaminen sekä todentaminen), hallinnolliset toimet (esimerkiksi sähköisen tunnistamisen menetelmän myöntävä toimija ja menettely tällaisen menetelmän myöntämiseksi) ja tekniset tarkastukset. Unionin rahoittamien suuren mittakaavan pilottihankkeiden, standardisoinnin ja kansainvälisen toiminnan seurauksena on laadittu lukuisia teknisiä eritelmiä ja varmuustasojen kuvauksia. Erityisesti suuren mittakaavan pilottihanke STORK ja ISO 29115 viittaavat muun muassa tasoihin 2, 3 ja 4, jotka olisi otettava mahdollisimman tarkkaan huomioon vahvistettaessa teknisten vaatimusten, standardien ja menettelyjen vähimmäistaso tässä asetuksessa tarkoitetuille matalalle, korotetulle ja korkealle varmuustasolle, ja samalla on huolehdittava tämän asetuksen johdonmukaisesta soveltamisesta erityisesti hyväksytyjen varmenteiden myöntämiseen liittyvän henkilöllisyyden todistamisen edellyttämän korkean varmuustason osalta. Vahvistettujen vaatimusten olisi oltava teknologianeutraaleja. Tarvittavat turvallisuusvaatimukset olisi oltava mahdollista saavuttaa erilaisilla teknologioilla.
- (17) Jäsenvaltioiden olisi kannustettava yksityistä sektoria käyttämään vapaaehtoisesti ilmoitetun järjestelmän piiriin kuuluvia sähköisen tunnistamisen menetelmiä tunnistamistarkoituksiin, kun se on tarpeen verkkopalveluissa tai sähköisissä transaktioissa. Tällaisten sähköisen tunnistamisen menetelmien käyttömahdollisuuden ansiosta yksityinen sektori voisi luottaa monissa jäsenvaltioissa ainakin julkisissa palveluissa jo laajasti käytettyihin sähköisen tunnistamisen ja todentamisen tapoihin, jolloin yritysten ja kansalaisten olisi helpompi käyttää niiden verkkopalveluja rajojen yli. Jotta yksityisen sektorin olisi helpompi käyttää tällaisia sähköisen tunnistamisen menetelmiä rajojen yli, minkä tahansa jäsenvaltion tarjoaman todentamismahdollisuuden olisi oltava kyseisen jäsenvaltion alueen ulkopuolelle sijoittautuneiden yksityisen sektorin luottavien osapuolten käytettävissä samoin edellytyksin, joita sovelletaan kyseisen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneisiin yksityisen sektorin luottaviin osapuoliin. Näin ollen ilmoittava jäsenvaltio voi määritellä yksityisen sektorin luottavien osapuolten osalta todentamismenetelmän käyttöehdot. Tällaisiin käyttöehtoihin voi sisältyä tieto siitä, onko ilmoitettuun järjestelmään liittyvä todentamismenettelmä parhaillaan yksityisen sektorin luottavien osapuolten käytettävissä.
- (18) Tässä asetuksessa olisi säädettävä ilmoittavan jäsenvaltion, sähköisen tunnistamisen menetelmän myöntävän osapuolen ja todentamismenettelyä operoivan osapuolen vastuusta siinä tapauksessa, etteivät ne noudata tässä asetuksessa säädettyjä asianmukaisia velvoitteita. Tätä asetusta olisi kuitenkin sovellettava kansallisten vastuusääntöjen mukaisesti. Se ei näin ollen vaikuta näihin kansallisiin sääntöihin, jotka koskevat esimerkiksi vahinkojen määrittelyä, tai asiaan liittyviin sovellettaviin menettelysääntöihin, todistustaakka mukaan lukien.

- (19) Sähköisen tunnistamisen järjestelmien tietoturva on olennainen seikka sähköisen tunnistamisen menetelmien luotettavan rajat ylittävän vastavuoroisen tunnustamisen kannalta. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistyötä sähköisen tunnistamisen järjestelmien tietoturvan ja yhteentoimivuuden osalta unionin tasolla. Kun sähköisen tunnistamisen järjestelmät edellyttävät, että luottavat osapuolet käyttävät erityisiä laitteistoja tai ohjelmistoja kansallisella tasolla, rajat ylittävä yhteentoimivuus taas edellyttää, että nämä jäsenvaltiot eivät määrrä tällaisia vaatimuksia ja niihin liittyviä kustannuksia niiden alueen ulkopuolelle sijoittautuneille luottaville osapuolille. Tässä tapauksessa olisi käsiteltävä ja kehitettävä asianmukaisia ratkaisuja yhteentoimivuusjärjestelmän puitteissa. Kansallisten sähköisen tunnistamisen menetelmien ominaispiirteistä johtuvilta teknisiltä vaatimuksilta, jotka todennäköisesti vaikuttavat tällaisten sähköisten menetelmien (esimerkiksi älykorttien) haltijoihin, ei silti voida välttyä.
- (20) Jäsenvaltioiden yhteistyön olisi edistettävä ilmoitettujen sähköisen tunnistamisen järjestelmien teknistä yhteentoimivuutta, ja siinä olisi pyrittävä vaalimaan luottamuksen ja tietoturvan korkeaa tasoa, joka on oikeassa suhteessa riskin suuruuteen. Tällaisessa yhteistyössä olisi apua tietojenvaihdosta ja parhaiden käytäntöjen jakamisesta, joilla pyritään järjestelmien vastavuoroiseen tunnustamiseen.
- (21) Tällä asetuksella olisi luotava myös yleiset oikeudelliset puitteet luottamuspalvelujen käytölle. Sillä ei kuitenkaan pitäisi asettaa yleistä velvollisuutta käyttää niitä tai ottaa käyttöön yhteyspistettä kaikkia olemassa olevia luottamuspalveluja varten. Sen ei varsinkaan pitäisi kattaa sellaisten palvelujen tarjoamista, joita tarjotaan yksinomaan määrätyn osallistujajoukon välisissä suljetuissa järjestelmissä ja joilla ei ole vaikutuksia kolmansiin osapuoliin. Esimerkiksi yrityksissä tai julkishallinnossa sisäisten menettelyjen hallinnoimiseksi perustettuihin järjestelmiin, joissa käytetään luottamuspalveluja, ei olisi sovellettava tämän asetuksen vaatimuksia. Ainoastaan yleisölle tarjottujen luottamuspalvelujen, joilla on vaikutuksia kolmansiin osapuoliin, olisi oltava asetuksessa säädettyjen vaatimusten mukaisia. Tämän asetuksen ei myöskään pitäisi kattaa näkökohtia, jotka liittyvät sellaisten sopimusten tai muiden oikeudellisten velvoitteiden vahvistamiseen ja pätevyys, joihin sisältyy kansallisessa tai unionin oikeudessa säädettyjä muotovaatimuksia. Lisäksi sen ei pitäisi vaikuttaa kansallisiin muotovaatimuksiin, jotka koskevat julkisia rekistereitä, erityisesti kauppa- ja kiinteistörekistereitä.
- (22) Luottamuspalvelujen yleisen rajat ylittävän käytön edistämiseksi niitä olisi voitava käyttää todisteena oikeudellisissa menettelyissä kaikissa jäsenvaltioissa. Luottamuspalvelujen oikeusvaikutukset määritellään kansallisessa laissa, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.
- (23) Siltä osin kuin tässä asetuksessa luodaan velvoite tunnustaa luottamuspalvelu, tällainen luottamuspalvelu voidaan olla tunnustamatta vain, jos se, jolle velvoite on osoitettu, ei pysty lukemaan tai tarkastamaan sitä teknisistä syistä, jotka eivät ole sen välittömässä hallinnassa. Tämä velvoite ei saisi kuitenkaan sellaisenaan edellyttää, että julkinen elin hankkii laitteistot ja ohjelmistot, jotka ovat tarpeen kaikkien olemassa olevien luottamuspalvelujen teknistä luottavuutta varten.
- (24) Jäsenvaltiot voivat unionin oikeuden mukaisesti pitää voimassa tai ottaa käyttöön luottamuspalveluja koskevia kansallisia säännöksiä siltä osin kuin tällaisia palveluja ei ole täysin yhdenmukaistettu tällä asetuksella. Tämän asetuksen mukaisten luottamuspalveluiden olisi kuitenkin liikuttava vapaasti sisämarkkinoilla.
- (25) Jäsenvaltioiden olisi edelleen voitava vapaasti määritellä muun tyyppisiä luottamuspalveluja niiden lisäksi, jotka sisältyvät tässä asetuksessa säädettyyn suljettuun luottamuspalvelujen luetteloon, tunnustettaviksi kansallisella tasolla hyväksytyiksi luottamuspalveluiksi.
- (26) Teknologian muutosnopeuden vuoksi tässä asetuksessa olisi omaksuttava lähestymistapa, joka on avoin innovoinnille.
- (27) Tämän asetuksen olisi oltava teknologianeutraali. Sen oikeusvaikutusten olisi oltava saavutettavissa millä tahansa teknisellä menetelmällä, kunhan asetuksen vaatimukset täyttyvät.

- (28) Erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten sekä kuluttajien sisämarkkinoita kohtaan tunteman luottamuksen vahvistamiseksi ja luottamuspalvelujen ja -tuotteiden käytön lisäämiseksi olisi otettava käyttöön hyväksytyjen luottamuspalvelujen ja hyväksytyn luottamuspalvelun tarjoajan käsitteet, joiden avulla voitaisiin määritellä vaatimukset ja velvoitteet, joilla voidaan varmistaa minkä tahansa käytettävän tai tarjottavan hyväksytyn luottamuspalvelun tai -tuotteen korkea tietoturvaso.
- (29) Neuvoston päätöksellä 2010/48/EY⁽¹⁾ hyväksyttyyn vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevaan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimukseen ja erityisesti kyseisen yleissopimuksen 9 artiklaan sisältyvien velvoitteiden mukaisesti vammaisten olisi voitava käyttää luottamuspalveluja ja niiden tarjoamiseksi tarvittavia loppukäyttäjätuotteita tasavertaisesti muiden kuluttajien kanssa. Näin ollen tarjotut luottamuspalvelut ja niiden tarjoamisessa käytetyt loppukäyttäjätuotteet olisi tehtävä vammaisille esteettömiksi aina kun se on toteutettavissa. Toteutettavuuden arvioinnissa olisi otettava huomioon muun muassa tekniset ja taloudelliset näkökohdat.
- (30) Jäsenvaltioiden olisi nimettävä valvontaelin tai valvontaelimiä suorittamaan tämän asetuksen mukaisia valvontatehtäviä. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava päättää keskinäisellä sopimuksella toisen jäsenvaltion kanssa valvontaelimen nimeämisestä kyseisen toisen jäsenvaltion alueelle.
- (31) Valvontaelinten olisi tehtävä yhteistyötä tietosuojaviranomaisten kanssa esimerkiksi tiedottamalla niille hyväksytyjä luottamuspalvelun tarjoajia koskevien tarkastusten tuloksista, jos vaikuttaa siltä, että henkilötietojen suojaa koskevia sääntöjä on rikottu. Tietojen antamisen olisi koskettava erityisesti tietoturvapoikkeamia ja henkilötietojen suojan loukkauksia.
- (32) Kaikkien luottamuspalvelun tarjoajien olisi noudatettava niiden toimintaan liittyvien riskien mukaisia hyviä tietoturvakäytänteitä, jotta käyttäjien luottamus sisämarkkinoita kohtaan lujittuisi.
- (33) Säännökset salanimien käytöstä varmenteissa eivät saisi estää jäsenvaltioita edellyttämästä henkilöiden tunnistamista unionin tai kansallisen oikeuden mukaisesti.
- (34) Kaikkien jäsenvaltioiden olisi noudatettava yhteisiä keskeisiä valvontavaatimuksia, jotta hyväksytyille luottamuspalveluille voitaisiin taata vastaava tietoturvaso. Jotta näiden vaatimusten johdonmukainen soveltaminen koko unionissa olisi helpompaa, jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön keskenään vertailukelpoiset menettelyt ja vaihdettava tietoja valvontatoiminnastaan ja alan parhaista käytännöistä.
- (35) Kaikkiin luottamuspalvelun tarjoajiin olisi sovellettava tämän asetuksen vaatimuksia, erityisesti tietoturvaa ja vastuuta koskevia vaatimuksia, niiden toimien ja palvelujen asianmukaisen huolellisuuden, avoimuuden ja vastuuvollisuuden varmistamiseksi. Kyseisten vaatimusten osalta on kuitenkin asianmukaista tehdä ero hyväksytyjen ja ei-hyväksytyjen luottamuspalvelun tarjoajien välillä, luottamuspalvelun tarjoajien tarjoamien palvelujen tyyppi huomioon ottaen.
- (36) Kaikkia luottamuspalvelun tarjoajia koskevan valvontajärjestelmän perustamisessa olisi varmistettava tasapuoliset edellytykset niiden toimien ja palvelujen tietoturvalle ja vastuuvollisuudelle, jolloin edistetään käyttäjien suojelua ja sisämarkkinoiden toimintaa. Ei-hyväksytyihin luottamuspalvelun tarjoajiin olisi sovellettava joustavia ja reaktiivisia jälkikäteen toteutettavia valvontatoimia, jotka ovat perusteltavissa niiden palvelujen ja toimien luonteella. Valvontaelimellä ei siis pitäisi olla yleistä velvoitetta valvoa ei-hyväksytyjä palveluntarjoajia. Valvontaelimen pitäisi toteuttaa toimia vain silloin, kun se saa tietää (esimerkiksi ei-hyväksytyn luottamuspalvelun tarjoajan itsensä tai muun valvontaelimen taholta, käyttäjän tai liikekumppanin ilmoituksen perusteella tai oman tutkintansa perusteella), että ei-hyväksytty luottamuspalvelun tarjoaja ei täytä tämän asetuksen vaatimuksia.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2010/48/EY, tehty 26 päivänä marraskuuta 2009, vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 23, 27.1.2010, s. 35).

- (37) Tässä asetuksessa olisi säädettävä kaikkien luottamuspalvelun tarjoajien vastuusta. Siinä otetaan erityisesti käyttöön vastuuta koskeva järjestelmä, jonka nojalla kaikkien luottamuspalvelun tarjoajien olisi oltava vastuussa luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle aiheutetusta vahingosta, joka johtuu tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden noudattamisen laiminlyönnistä. Niiden taloudellisten riskien arvioinnin helpottamiseksi, joita luottamuspalvelun tarjoajille saattaa aiheutua tai jotka niiden olisi katettava vakuutuksilla, tässä asetuksessa sallitaan, että luottamuspalvelun tarjoajat asettavat tietyin edellytyksin rajoituksia tarjoamiensa palvelujen käytölle ja että ne eivät ole vastuussa vahingoista, joita aiheutuu tällaiset rajoitukset ylittävästä palvelujen käytöstä. Asiakkaille olisi ilmoitettava rajoituksista asianmukaisesti ennakolta. Tällaisten rajoitusten olisi oltava kolmannen osapuolen tunnistettavissa esimerkiksi siten, että rajoituksia koskevia tietoja sisällytetään tarjotun palvelun ehtoihin ja edellytyksiin, tai muilla tunnistettavilla keinoilla. Näiden periaatteiden toteuttamiseksi tätä asetusta olisi sovellettava kansallisten vastuusääntöjen mukaisesti. Tämä asetusta ei näin ollen vaikuta kyseisiin kansallisiin sääntöihin, jotka koskevat esimerkiksi vahinkojen, tahallisuuden tai tuottamuksellisuuden määrittelyä, tai asiaan liittyviin sovellettaviin menettelysääntöihin.
- (38) Tietoturvaloukkauksista ja turvallisuusriskien arvioinneista ilmoittaminen on olennaisen tärkeää, jotta asianomaisille tahoille voidaan antaa tarvittavaa tietoa tietoturvaloukkaustapauksissa tai tietojen eheyden ollessa uhattuna.
- (39) Jotta komissio ja jäsenvaltiot voisivat arvioida tällä asetuksella perustetun tietoturvaloukkausten ilmoitusmekanismin toimivuutta, valvontaelimiä olisi pyydyttävä toimittamaan asiasta tiivistettyä tietoa komissiolle ja Euroopan unionin verkko- ja tietoturvavirastolle (ENISA).
- (40) Jotta komissio ja jäsenvaltiot voisivat arvioida tällä asetuksella käyttöön otetun tehostetun valvontamekanismin tuloksellisuutta, valvontaelimiä olisi pyydyttävä raportoimaan toiminnastaan. Tämä edistäisi hyvien käytäntöjen vaihtoa valvontaelinten välillä ja antaisi varmuuden keskeisten valvontavaatimusten johdonmukaisesta ja tehokkaasta noudattamisesta kaikissa jäsenvaltioissa.
- (41) Hyväksytyjen luottamuspalvelujen kestävyys ja jatkuvuus varmistamiseksi sekä hyväksytyjen luottamuspalvelujen jatkuvuuteen kohdistuvan käyttäjien luottamuksen lisäämiseksi valvontaelinten olisi varmistettava, että on olemassa säännöksiä toiminnan lopettamista koskevista suunnitelmista ja että tällaisia säännöksiä sovelletaan asianmukaisesti tapauksissa, joissa hyväksytty luottamuspalvelun tarjoajat lopettavat toimintansa.
- (42) Hyväksytyjen luottamuspalvelun tarjoajien valvonnan helpottamiseksi esimerkiksi silloin, kun palveluntarjoaja tarjoaa palvelujaan toisen jäsenvaltion alueella eikä kuulu valvonnan piiriin siellä tai kun palveluntarjoajan tietokoneet sijaitsevat toisen jäsenvaltion kuin sen sijoittautumisvaltion alueella, olisi perustettava jäsenvaltioiden valvontaelinten keskinäisen avun järjestelmä.
- (43) Sen varmistamiseksi, että hyväksytty luottamuspalvelun tarjoajat ja niiden tarjoamat palvelut täyttävät tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset, vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen olisi tehtävä vaatimustenmukaisuuden arviointi, ja hyväksytyjen luottamuspalvelun tarjoajien olisi toimitettava sen perusteella laadittavat vaatimustenmukaisuuden arviointikertomukset valvontaelimelle. Kun valvontaelin edellyttää hyväksytyn luottamuspalvelun tarjoajan toimittavan vaatimustenmukaisuuden *ad hoc* -arviointia koskevan kertomuksen, valvontaelimen olisi noudatettava erityisesti hyvän hallintotavan periaatetta, mukaan lukien velvoite esittää päätöksensä perustelut, sekä suhteellisuusperiaatetta. Näin ollen valvontaelimen olisi perusteltava asianmukaisesti päätöksensä, joissa edellytetään vaatimustenmukaisuuden *ad hoc* -arviointia.
- (44) Tämän asetuksen tavoitteena on varmistaa johdonmukaiset puitteet luottamuspalvelujen tietoturvan ja oikeusvarmuuden korkean tason takaamiseksi. Tältä osin komission olisi tuotteiden ja palvelujen vaatimustenmukaisuuden arviointia käsitellessään pyrittävä tarvittaessa luomaan synergioita olemassa olevien asiaankuuluvien eurooppalaisten ja kansainvälisten järjestelyjen kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008⁽¹⁾ kanssa, jossa vahvistetaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten akkreditointia ja tuotteiden markkinavalvontaa koskevat vaatimukset.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

- (45) Jotta saataisiin aikaan tehokas aloitusprosessi, jonka pitäisi johtaa hyväksytyjen luottamuspalvelun tarjoajien ja niiden tarjoamien hyväksytyjen luottamuspalvelujen sisällyttämiseen luotettuihin luetteloihin, olisi edistettävä mahdollisten hyväksytyjen luottamuspalvelun tarjoajien ja toimivaltaisen valvontaelimen alustavaa yhteydenpitoa, joka helpottaisi hyväksytyjen luottamuspalvelujen tarjoamista edeltävää asianmukaista taustaselvitystä.
- (46) Luotetut luettelot ovat olennaisia tekijöitä rakennettaessa luottamusta markkinatoimijoiden keskuudessa, koska ne osoittavat palveluntarjoajan hyväksytyn aseman valvonnan ajankohtana.
- (47) Verkkopalvelujen luotettavuus ja niiden käytön mukavuus ovat käyttäjien kannalta olennaisia tekijöitä, jotta nämä voivat täysimääräisesti hyötyä sähköisistä palveluista ja tietoisesti luottaa niihin. Tätä varten olisi luotava EU:n luotettavuusmerkki hyväksytyjen luottamuspalvelun tarjoajien tarjoamien hyväksytyjen luottamuspalvelujen tunnistamiseksi. Tällaisella hyväksytyjä luottamuspalveluja koskevalla EU:n luotettavuusmerkillä erotettaisiin hyväksytyt luottamuspalvelut selkeästi muista luottamuspalveluista, mikä edistäisi markkinoiden avoimuutta. EU:n luotettavuusmerkin käytön pitäisi olla hyväksytyille luottamuspalvelun tarjoajille vapaaehtoista eikä sen pitäisi luoda mitään muita velvoitteita tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden lisäksi.
- (48) Vaikka sähköisten allekirjoitusten vastavuoroinen tunnustaminen edellyttää korkeaa tietoturvasoa, tietyissä erityistapauksissa, kuten komission päätöksen 2009/767/EY⁽¹⁾ yhteydessä, myös alhaisemmalla tietoturvarvarmistuksella toimivat sähköiset allekirjoitukset olisi hyväksyttävä.
- (49) Tässä asetuksessa olisi vahvistettava periaate, jonka mukaan sähköisen allekirjoituksen oikeusvaikutuksia ei pitäisi kieltää sillä perusteella, että se on sähköisessä muodossa tai että se ei täytä hyväksytyn sähköisen allekirjoituksen vaatimuksia. Sähköisten allekirjoitusten oikeusvaikutukset määritellään kuitenkin kansallisessa laissa, lukuun ottamatta tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia, joiden mukaan hyväksytyllä sähköisellä allekirjoituksella olisi oltava samanlaiset oikeusvaikutukset kuin käsin kirjoitetulla allekirjoituksella.
- (50) Koska jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset käyttävät tällä hetkellä erilaisia kehittyneiden sähköisten allekirjoitusten muotoja asiakirjojensa sähköiseen allekirjoittamiseen, on tarpeen varmistaa, että jäsenvaltiot kykenevät teknisesti käsittelemään ainakin muutamia kehittyneiden sähköisten allekirjoitusten muotoja vastaanottaessaan sähköisesti allekirjoitettuja asiakirjoja. Kun jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset käyttävät kehittyneitä sähköisiä leimoja, olisi vastaavasti välttämätöntä varmistaa, että ne kykenevät käsittelemään ainakin muutamia kehittyneiden sähköisten leimojen muotoja.
- (51) Allekirjoittajan olisi voitava antaa hyväksytty sähköisen allekirjoituksen luontivälineet kolmannen osapuolen hoidettaviksi, kunhan käytössä on tarvittavat mekanismit ja menettelyt, joilla varmistetaan, että allekirjoittajalla on yksinomainen määräysvalta sähköisen allekirjoituksensa luontitietojen käyttöön, ja välineen käytössä noudatetaan hyväksytyille sähköisille allekirjoituksille asetettuja vaatimuksia.
- (52) Sähköisten allekirjoitusten luomista etäpalveluna siten, että niiden luomista hallinnoi allekirjoittajan puolesta luottamuspalvelun tarjoaja, ollaan lisäämässä siihen liittyvien monien taloudellisten etujen vuoksi. On kuitenkin varmistuttava siitä, että nämä sähköiset allekirjoitukset tunnustetaan oikeudellisesti samalla tavalla kuin käyttäjän yksinomaisesti hallinnoimassa ympäristössä luodut sähköiset allekirjoitukset. Tämän vuoksi sähköisiä allekirjoituspalveluja etäpalveluna tuottavien palveluntarjoajien on noudatettava erityisiä johtamis- ja hallinnollisia tietoturva-menettelyjä ja käytettävä luotettavia järjestelmiä ja tuotteita, joihin kuuluvat turvatut sähköiset viestintäkanavat, jotta varmistettaisiin sähköisen allekirjoituksen luontiympäristön luotettavuus ja se, että ympäristöä käytetään allekirjoittajan yksinomaisessa määräysvallassa. Jos hyväksytty sähköinen allekirjoitus luodaan etäpalveluna tarjottavaa sähköisen allekirjoituksen luontivälinettä käyttäen, olisi sovellettava tässä asetuksessa vahvistettuja hyväksyttyihin luottamuspalvelun tarjoajiin sovellettavia vaatimuksia.

⁽¹⁾ Komission päätös 2009/767/EY, tehty 16 päivänä lokakuuta 2009, toimenpiteistä sähköisten menettelyjen käytön edistämiseksi keskitettyjä asiointipisteitä käyttäen palveluista sisämarkkinoilla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY mukaisesti (EUVL L 274, 20.10.2009, s. 36).

- (53) Hyväksytyjen varmenteiden voimassaolon keskeyttäminen on luottamuspalvelun tarjoajien vakiintunut toimintakäytäntö useissa jäsenvaltioissa. Se on eri asia kuin sulkeminen, ja se aiheuttaa varmenteen voimassaolon väliaikaisen päättymisen. Oikeusvarmuuden takia varmenteen keskeytystila on aina ilmoitettava selvästi. Tätä varten luottamuspalvelun tarjoajilla olisi oltava velvollisuus ilmoittaa selvästi varmenteen tila ja, jos se on keskeytetty, varmenteen voimassaolon keskeyttämisen tarkka ajanjakso. Tällä asetuksella ei olisi velvoitettava luottamuspalvelun tarjoajia tai jäsenvaltioita käyttämään voimassaolon keskeyttämistä, vaan siinä olisi säädettävä avoimuussäännöistä tapauksissa, joissa tällainen käytäntö on mahdollinen.
- (54) Hyväksytyjen varmenteiden rajat ylittävä yhteentoimivuus ja tunnustaminen on edellytys hyväksytyjen sähköisten allekirjoitusten rajat ylittävälle tunnustamiselle. Näin ollen hyväksytyille varmenteille ei saisi asettaa pakollisia vaatimuksia, jotka ylittävät tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset. Kansallisella tasolla olisi kuitenkin sallittava erityisten attribuuttien, kuten yksilöivien tunnisteiden, sisällyttäminen hyväksytyihin varmenteisiin edellyttäen, että tällaiset erityiset attribuutit eivät haittaa hyväksytyjen varmenteiden ja sähköisten allekirjoitusten rajat ylittävää yhteentoimivuutta ja tunnustamista.
- (55) Tietotekninen tietoturvasertifiointi, joka perustuu kansainvälisiin standardeihin, kuten ISO 15408 ja siihen liittyvät arviointimenetelmät ja vastavuoroista tunnustamista koskevat järjestelyt, on hyväksytyjen sähköisen allekirjoituksen luontivälineiden turvallisuuden tarkastamisessa tärkeä väline, jota olisi edistettävä. Innovatiiviset ratkaisut ja palvelut, kuten mobiiliallekirjoitus ja allekirjoitus pilvipalveluna, riippuvat kuitenkin sellaisista hyväksytyjen sähköisen allekirjoituksen luontivälineiden teknisistä ja organisatorisista ratkaisuista, joita koskevia tietoturvasstandardeja ei ehkä vielä ole saatavilla tai joiden osalta ensimmäinen tietotekninen tietoturvasertifiointi on käynnissä. Tällaisten hyväksytyjen sähköisen allekirjoituksen luontivälineiden tietoturvasoaa voitaisiin arvioida käyttäen vaihtoehtoisia prosesseja ainoastaan silloin, kun tällaisia tietoturvasstandardeja ei ole saatavilla tai kun ensimmäinen tietotekninen tietoturvasertifiointi on käynnissä. Näiden prosessien olisi oltava vertailukelpoisia tietoteknisen tietoturvasertifioinnin standardien kanssa siltä osin kuin niiden tietoturvasot ovat vastaavat. Näitä prosesseja voitaisiin edistää vertaisarvioinnilla.
- (56) Tässä asetuksessa olisi vahvistettava hyväksytyjä sähköisen allekirjoituksen luontivälineitä koskevat vaatimukset kehittyneiden sähköisten allekirjoitusten toiminnan varmistamiseksi. Tämän asetuksen soveltamisalaan ei olisi kuullava se järjestelmäympäristö kokonaisuudessaan, jossa tällaiset välineet toimivat. Näin ollen hyväksytyjen allekirjoituksen luontivälineiden sertifiointin soveltamisala olisi rajoitettava laitteistoihin ja järjestelmäohjelmistoihin, joita käytetään allekirjoituksen luontivälineessä luotujen, siihen tallennettujen tai siinä käsiteltyjen allekirjoituksen luontitietojen hallinnointiin ja suojaamiseen. Kuten asiaankuuluvissa standardeissa esitetään, allekirjoituksen luontisovellukset olisi jätettävä sertifiointivelvoitteen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (57) Allekirjoituksen pätevyyttä koskevan oikeusvarmuuden varmistamiseksi on tärkeää yksilöidä ne hyväksytyt sähköisen allekirjoituksen osatekijät, jotka validoinnin suorittavan luottavan osapuolen olisi arvioitava. Yksilöimällä vaatimukset sellaisille hyväksytyille luottamuspalvelun tarjoajille, jotka voivat tarjota hyväksyttyä validointipalvelua luottaville osapuolille, jotka eivät halua tai voi itse suorittaa hyväksytyjen sähköisten allekirjoitusten validointia, voitaisiin lisäksi edistää yksityisen ja julkisen sektorin investointeja tällaisiin palveluihin. Nämä molemmat tekijät voisivat tehdä hyväksytyjen sähköisten allekirjoitusten validoinnista helppoa ja sujuvaa kaikille osapuolille unionin tasolla.
- (58) Kun tietty transaktio edellyttää oikeushenkilön hyväksyttyä sähköistä leimaa, olisi samalla tavoin hyväksyttävä myös kyseisen oikeushenkilön valtuutetun edustajan hyväksytty sähköinen allekirjoitus.
- (59) Sähköisten leimojen olisi toimittava todisteena siitä, että tietty sähköinen asiakirja on lähtöisin tietyltä oikeushenkilöltä, ja varmistettava näin asiakirjan alkuperä ja eheys.
- (60) Sähköisten leimojen hyväksyttyjä varmenteita myöntävien luottamuspalvelun tarjoajien olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet määrittääkseen sitä oikeushenkilöä edustavan luonnollisen henkilön henkilöllisyyden, jolle sähköisen leiman hyväksytty varmenne myönnetään, kun tällainen tunnustaminen on tarpeen kansallisella tasolla oikeudellisen tai hallinnollisen menettelyn yhteydessä.

- (61) Tällä asetuksella olisi varmistettava tietojen pitkäaikainen säilyminen sähköisten allekirjoitusten ja sähköisten leimojen pitkän aikavälin oikeudellinen pätevyys varmistamiseksi ja sen takaamiseksi, että ne voidaan validoida tulevista teknologian muutoksista riippumatta.
- (62) Hyväksyttyjen sähköisten aikaleimojen tietoturvan varmistamiseksi tässä asetuksessa olisi edellytettävä kehittyneiden sähköisten leimojen tai kehittyneiden sähköisten allekirjoitusten tai muiden vastaavien menetelmien käyttöä. On ennakoitavissa, että innovointi saattaa johtaa uusiin teknologioihin, joilla voidaan varmistaa vastaava tietoturvan taso aikaleimojen osalta. Kun käytetään muuta menetelmää kuin kehittyntä sähköistä leimaa tai kehittyntä sähköistä allekirjoitusta, hyväksytyn luottamuspalvelun tarjoajan olisi osoitettava vaatimustenmukaisuuden arviointikertomuksessa, että tällaisella menetelmällä varmistetaan vastaava tietoturvasäilyminen ja että se on tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden mukainen.
- (63) Sähköiset asiakirjat ovat tärkeitä sisämarkkinoilla suoritettavien rajat ylittävien sähköisten transaktioiden jatkokehityksen kannalta. Tässä asetuksessa olisi vahvistettava periaate, jonka mukaan sähköisen asiakirjan oikeusvaikutuksia ei pitäisi kieltää sillä perusteella, että se on sähköisessä muodossa, sen varmistamiseksi, että sähköistä transaktiota ei olla hyväksymättä ainoastaan sillä perusteella, että asiakirja on sähköisessä muodossa.
- (64) Käsitellessään kehittyneiden sähköisten allekirjoitusten ja leimojen muotoja komission olisi käytettävä perustana olemassa olevia käytäntöjä, standardeja ja säädöksiä, erityisesti komission päätöstä 2011/130/EU⁽¹⁾.
- (65) Oikeushenkilöltä peräisin olevan asiakirjan todentamisen lisäksi sähköisiä leimoja voidaan käyttää oikeushenkilön minkä tahansa digitaalisen omaisuuden, kuten ohjelmistokoodin tai palvelimen, todentamiseen.
- (66) On olennaisen tärkeää säätää oikeudellisesta kehyksestä, jolla edistetään rajat ylittävää tunnustamista sähköisiin rekisteröityihin jakelupalveluihin liittyvien olemassa olevien kansallisten oikeusjärjestelmien välillä. Tämä kehys voisi myös avata unionin luottamuspalvelun tarjoajille uusia markkinamahdollisuuksia uusien yleiseurooppalaisten sähköisten rekisteröityjen jakelupalvelujen tarjoamiseksi.
- (67) Verkkosivustojen todentamispalvelut tarjoavat välineen, jonka avulla verkkosivustolla vieraileva henkilö voi varmistua siitä, että verkkosivuston taustalla on aito ja laillinen taho. Nämä palvelut lisäävät luottamusta verkossa asiointiin, koska käyttäjät luottavat verkkosivustoon, joka on todennettu. Verkkosivustojen todentamispalvelujen tarjoaminen ja käyttö ovat täysin vapaaehtoisia. Jotta verkkosivustojen todentamisesta tulisi kuitenkin keino lisätä luottamusta, antaa käyttäjälle parempia kokemuksia ja edistää kasvua sisämarkkinoilla, tässä asetuksessa olisi säädettävä tietoturvaa ja vastuuta koskevista vähimmäisvelvoitteista palveluntarjoajien ja niiden palvelujen osalta. Tätä varten on otettu huomioon toimialan toteuttamien olemassa olevien aloitteiden, esimerkiksi sertifiointiviranomaisten ja selainohjelmistojen myyjien foorumin (CA/B Forum), tulokset. Lisäksi tämän asetuksen ei pitäisi estää muiden, tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumattomien keinojen tai menetelmien käyttöä verkkosivuston todentamiseksi, eikä sen pitäisi estää kolmansista maista peräisin olevia verkkosivustojen todentamispalvelujen tarjoajia tarjoamasta palvelujaan unionin asiakkaille. Kolmannen maan palveluntarjoajan olisi kuitenkin saatava verkkosivustojen todentamispalvelunsa tunnustettua hyväksytyiksi tämän asetuksen mukaisesti vain, jos unionin ja tarjoajan sijoittautumisellaan välillä on tehty kansainvälinen sopimus.
- (68) Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa olevissa sijoittautumista koskeissa määräyksissä "oikeushenkilöiden" käsitteen osalta annetaan toimijoille vapaus valita se oikeudellinen muoto, jonka ne katsovat sopivaksi toimintansa harjoittamiseen. Vastaavasti "oikeushenkilöillä" tarkoitetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa kaikkia jonkin jäsenvaltion lain nojalla perustettuja tai sen alaisia yksiköitä niiden oikeudellisesta muodosta riippumatta.
- (69) Unionin toimielimiä, elimiä, laitoksia ja virastoja kannustetaan tunnustamaan tämän asetuksen kattamat sähköinen tunnistaminen ja luottamuspalvelut hallinnollista yhteistyötä varten, käyttäen hyväksi erityisesti olemassa olevia hyviä käytäntöjä ja käynnissä olevien hankkeiden tuloksia tämän asetuksen kattamilla aloilla.

⁽¹⁾ Komission päätös 2011/130/EU, annettu 25 päivänä helmikuuta 2011, palveluista sisämarkkinoilla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY nojalla toimivaltaisten viranomaisten sähköisesti allekirjoittamien asiakirjojen maiden rajat ylittävää käsittelyä koskevista vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 53, 26.2.2011, s. 66).

- (70) Tämän asetuksen tiettyjen yksityiskohtaisten teknisten näkökohtien täydentämiseksi joustavasti ja nopeasti komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti niiden perusteiden osalta, jotka hyväksytyjen sähköisen allekirjoituksen luontivälineiden sertifiointista vastaavien laitosten on täytettävä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (71) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, joka liittyy erityisesti niiden standardien viitenumeroiden ilmoittamiseen, joiden käyttö johtaa olettaamaan tässä asetuksessa säädettyjen tiettyjen vaatimusten noudattamisesta. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (72) Hyväksyessään delegoituja säädöksiä tai täytäntöönpanosäädöksiä komission olisi otettava asianmukaisesti huomioon eurooppalaisten ja kansainvälisten standardointijärjestöjen ja -elinten, erityisesti Euroopan standardisointikomitean (CEN), Euroopan telealan standardointilaitoksen (ETSI), Kansainvälisen standardisointijärjestön (ISO) ja Kansainvälisen televiestintäliiton (ITU) laatimat standardit ja tekniset eritelmät, jotta voidaan varmistaa sähköisen tunnistamisen ja sähköisten luottamuspalvelujen korkea tietoturvaso ja yhteentoimivuus.
- (73) Direktiivi 1999/93/EY olisi kumottava oikeusvarmuuden ja selkeyden vuoksi.
- (74) Oikeusvarmuuden varmistamiseksi markkinatoimijoille, jotka jo käyttävät direktiivin 1999/93/EY mukaisia luonnollisille henkilöille myönnettyjä hyväksytyjä varmenteita, on tarpeen säätää riittävästä siirtymäajasta. Vastaavasti olisi vahvistettava siirtymätoimenpiteet turvallisten allekirjoituksen luontivälineiden osalta, joiden vaatimustenmukaisuus on määritetty direktiivin 1999/93/EY mukaisesti, sekä niiden varmennepalvelujen tarjoajien osalta, jotka myöntävät hyväksytyjä varmenteita ennen 1 päivää heinäkuuta 2016. Lopuksi on myös tarpeen säätää komission mahdollisuudesta hyväksyä täytäntöönpanosäädökset ja delegoidut säädökset ennen kyseistä päivämäärää.
- (75) Tässä asetuksessa vahvistetut soveltamispäivät eivät vaikuta olemassa oleviin velvoitteisiin, joita jäsenvaltioilla jo on unionin oikeuden, erityisesti direktiivin 2006/123/EY, nojalla.
- (76) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (77) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 27 päivänä syyskuuta 2012 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ EUVL C 28, 30.1.2013, s. 6.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi, pyrkien samalla sähköisen tunnistamisen menetelmien ja luottamuspalvelujen tietoturvan riittävän korkeaan tasoon, tässä asetuksessa:

- a) säädetään ehdoista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot tunnustavat toisen jäsenvaltion ilmoitetun sähköisen tunnistamisen järjestelmän piiriin kuuluvat luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden sähköisen tunnistamisen menetelmät;
- b) säädetään luottamuspalveluja koskevista säännöistä erityisesti sähköisten transaktioiden osalta; ja
- c) vahvistetaan oikeudelliset puitteet sähköisille allekirjoituksille, sähköisille leimoille, sähköisille aikaleimoille, sähköisille asiakirjoille, sähköisille rekisteröidyille jakelupalveluille ja verkkosivustojen todentamisen varmennepalveluille.

2 artikla

Soveltamisala

- 1. Tätä asetusta sovelletaan jäsenvaltion ilmoittamiin sähköisen tunnistamisen järjestelmiin ja unioniin sijoittautuneisiin luottamuspalvelujen tarjoajiin.
- 2. Tätä asetusta ei sovelleta sellaisten luottamuspalvelujen tarjoamiseen, joita käytetään yksinomaan kansallisesta oikeudesta tai määrätyn osallistujajoukon välisistä sopimuksista johtuvissa suljetuissa järjestelmissä.
- 3. Tämä asetusta ei vaikuta kansalliseen eikä unionin oikeuteen, joka liittyy sopimusten tekemiseen tai pätevyyteen taikka muihin muotovaatimuksia koskeviin oikeudellisiin tai menettelyllisiin velvoitteisiin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'sähköisellä tunnistamisella' prosessia, jossa käytetään tiettyä luonnollista henkilöä, oikeushenkilöä tai oikeushenkilöä edustavaa luonnollista henkilöä vastaavia yksilöiviä tunnistetietoja sähköisessä muodossa;
- 2) 'sähköisen tunnistamisen menetelmällä' aineellista ja/tai aineetonta kokonaisuutta, joka sisältää henkilön tunnistetietoja ja jota käytetään verkkopalveluun liittyvään todentamiseen;
- 3) 'henkilön tunnistetiedoilla' tietoja, jotka mahdollistavat luonnollisen henkilön, oikeushenkilön tai oikeushenkilöä edustavan luonnollisen henkilön henkilöllisyyden toteamisen;
- 4) 'sähköisen tunnistamisen järjestelmällä' sähköiseen tunnistamiseen liittyvää järjestelmää, jonka puitteissa sähköisen tunnistamisen menetelmiä myönnetään luonnollisille henkilöille, oikeushenkilöille tai oikeushenkilöä edustaville luonnollisille henkilöille;

- 5) 'todentamisella' sähköistä prosessia, joka mahdollistaa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön sähköisen tunnistamisen tai sähköisessä muodossa olevien tietojen alkuperän ja eheyden vahvistamisen;
- 6) 'luottavalla osapuolella' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka luottaa sähköiseen tunnistamiseen tai luottamuspalveluun;
- 7) 'julkisen sektorin elimellä' valtion viranomaista, alueviranomaista tai paikallisviranomaista, julkisoikeudellista laitosta taikka yhden tai useamman tällaisen viranomaisen tai yhden tai useamman tällaisen julkisoikeudellisen laitoksen muodostamaa yhteenliittymää, taikka yksityistä yhteisöä, jonka vähintään yksi kyseisistä viranomaisista, laitoksista tai yhteenliittymistä on valtuuttanut tarjoamaan julkisia palveluja, niiden toimiessa tällaisen valtuutuksen nojalla;
- 8) 'julkisoikeudellisella laitoksella' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa määriteltyä laitosta;
- 9) 'allekirjoittajalla' luonnollista henkilöä, joka luo sähköisen allekirjoituksen;
- 10) 'sähköisellä allekirjoituksella' sähköisessä muodossa olevaa tietoa, joka on liitetty tai joka loogisesti liittyy muuhun sähköisessä muodossa olevaan tietoon ja jota allekirjoittaja käyttää allekirjoittamiseen;
- 11) 'kehittyneellä sähköisellä allekirjoituksella' sähköistä allekirjoitusta, joka täyttää 26 artiklassa säädetyt vaatimukset;
- 12) 'hyväksytyllä sähköisellä allekirjoituksella' kehittyntä sähköistä allekirjoitusta, joka on luotu hyväksytyllä sähköisen allekirjoituksen luontivälineellä ja joka perustuu sähköisten allekirjoitusten hyväksytyyn varmenteeseen;
- 13) 'sähköisen allekirjoituksen luontitiedoilla' yksilöiviä tietoja, joita allekirjoittaja käyttää sähköisen allekirjoituksen luomiseen;
- 14) 'sähköisen allekirjoituksen varmenteella' sähköistä todistusta, joka liittyy sähköisen allekirjoituksen validointitiedot luonnolliseen henkilöön ja vahvistaa vähintään kyseisen henkilön nimen tai salanimen;
- 15) 'sähköisen allekirjoituksen hyväksytyllä varmenteella' sähköisen allekirjoituksen varmennetta, jonka on myöntänyt hyväksytty luottamuspalvelujen tarjoaja ja joka täyttää liitteessä I säädetyt vaatimukset;
- 16) 'luottamuspalvelulla' sähköistä palvelua, jota yleensä tarjotaan vastiketta vastaan ja joka koostuu seuraavista:
 - a) sähköisten allekirjoitusten, sähköisten leimojen tai sähköisten aikaleimojen, sähköisten rekisteröityjen jakelupalvelujen ja kyseisiin palveluihin liittyvien varmenteiden luomisesta, tarkastamisesta ja validoinnista; tai
 - b) verkkosivustojen todentamisen varmenteiden luomisesta, tarkastamisesta ja validoinnista; tai
 - c) sähköisten allekirjoitusten, leimojen tai kyseisiin palveluihin liittyvien varmenteiden säilyttämisestä;
- 17) 'hyväksytyllä luottamuspalvelulla' luottamuspalvelua, joka täyttää tässä asetuksessa säädetyt sovellettavat vaatimukset;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

- 18) 'vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella' asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 13 kohdassa määriteltyä elintä, joka on akkreditoitu kyseisen asetuksen mukaisesti päteväksi arvioimaan hyväksytyjen luottamuspalvelun tarjoajien ja niiden tarjoamien hyväksytyjen luottamuspalvelujen vaatimustenmukaisuus;
- 19) 'luottamuspalvelun tarjoajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa yhtä tai useampaa luottamuspalvelua joko hyväksyttynä tai ei-hyväksyttynä luottamuspalvelun tarjoajana;
- 20) 'hyväksytyllä luottamuspalvelun tarjoajalla' luottamuspalvelun tarjoajaa, joka tarjoaa yhtä tai useampaa hyväksyttyä luottamuspalvelua ja jolle valvontaelin on myöntänyt hyväksytyn aseman;
- 21) 'tuotteella' laitteistoja tai ohjelmistoja taikka laitteistojen tai ohjelmistojen merkityksellisiä osia, jotka on tarkoitettu käytettäväksi luottamuspalveluja tarjottaessa;
- 22) 'sähköisen allekirjoituksen luontivälineellä' asetuksin varustettua ohjelmistoa tai laitteistoa, jota käytetään sähköisen allekirjoituksen luomiseen;
- 23) 'hyväksytyllä sähköisen allekirjoituksen luontivälineellä' sähköisen allekirjoituksen luontivälinettä, joka täyttää liitteessä II säädetyt vaatimukset;
- 24) 'leiman luoja' oikeushenkilöä, joka luo sähköisen leiman;
- 25) 'sähköisellä leimalla' sähköisessä muodossa olevaa tietoa, joka on liitetty tai joka loogisesti liittyy muuhun sähköisessä muodossa olevaan tietoon viimeksi mainitun tiedon alkuperän ja eheyden varmistamiseksi;
- 26) 'kehittyneellä sähköisellä leimalla' sähköistä leimaa, joka täyttää 36 artiklassa säädetyt vaatimukset;
- 27) 'hyväksytyllä sähköisellä leimalla' kehittyntä sähköistä leimaa, joka on luotu hyväksytyllä sähköisen leiman luontivälineellä ja joka perustuu sähköisen leiman hyväksytyyn varmenteeseen;
- 28) 'sähköisen leiman luontitiedoilla' yksilöiviä tietoja, joita sähköisen leiman luoja käyttää sähköisen leiman luomiseen;
- 29) 'sähköisen leiman varmenteella' sähköistä todistusta, joka liittää sähköisen leiman validointitiedot oikeushenkilöön ja vahvistaa kyseisen henkilön nimen;
- 30) 'sähköisen leiman hyväksytyllä varmenteella' sähköisen leiman varmennetta, jonka on myöntänyt hyväksytty luottamuspalvelujen tarjoaja ja joka täyttää liitteessä III säädetyt vaatimukset;
- 31) 'sähköisen leiman luontivälineellä' asetuksin varustettua ohjelmistoa tai laitteistoa, jota käytetään sähköisen leiman luomiseen;
- 32) 'hyväksytyllä sähköisen leiman luontivälineellä' sähköisen leiman luontivälinettä, joka täyttää soveltuvin osin liitteessä II säädetyt vaatimukset;
- 33) 'sähköisellä aikaleimalla' sähköisessä muodossa olevia tietoja, jotka sitovat muut sähköisessä muodossa olevat tiedot tiettyyn ajankohtaan ja muodostavat todisteen viimeksi mainittujen tietojen olemassaolosta kyseisenä ajankohtana;
- 34) 'hyväksytyllä sähköisellä aikaleimalla' sähköistä aikaleimaa, joka täyttää 42 artiklassa säädetyt vaatimukset;

- 35) 'sähköisellä asiakirjalla' kaikkea sisältöä, joka on tallennettu sähköisessä muodossa, erityisesti tekstinä tai äänenä, visuaalisessa muodossa tai audiovisuaalisena tallenteena;
- 36) 'sähköisellä rekisteröidyllä jakelupalvelulla' palvelua, jonka avulla tietoa voidaan siirtää sähköisesti kolmansien osapuolten välillä ja joka antaa siirretyn tiedon käsittelyyn liittyviä todisteita, muun muassa vahvistuksen tietojen lähettämisestä ja vastaanottamisesta, ja joka suojaa siirretyt tiedot häviämisen, varkauden, vaurioitumisen tai luvattomien muutosten riskiltä;
- 37) 'hyväksytyllä sähköisellä rekisteröidyllä jakelupalvelulla' sähköistä rekisteröityä jakelupalvelua, joka täyttää 44 artiklassa säädetyt vaatimukset;
- 38) 'verkkosivustojen todentamisen varmenteella' todistusta, jonka avulla verkkosivusto voidaan todentaa ja joka liittyy verkkosivuston siihen luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, jolle varmenne on myönnetty;
- 39) 'verkkosivustojen todentamisen hyväksytyllä varmenteella' verkkosivustojen todentamisen varmennetta, jonka on myöntänyt hyväksytty luottamuspalvelujen tarjoaja ja joka täyttää liitteessä IV säädetyt vaatimukset;
- 40) 'validointitiedoilla' tietoja, joita käytetään sähköisen allekirjoituksen tai sähköisen leiman validointiin;
- 41) 'validoinnilla' prosessia sen tarkistamiseksi ja vahvistamiseksi, että sähköinen allekirjoitus tai leima on pätevä.

4 artikla

Sisämarkkinaperiaate

1. Toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen luottamuspalvelujen tarjoajan luottamuspalvelujen tarjoamista jäsenvaltion alueella ei saa rajoittaa syistä, jotka kuuluvat tämän asetuksen kattamiin aloihin.
2. Tämän asetuksen mukaisten tuotteiden ja luottamuspalvelujen on saatava liikkua vapaasti sisämarkkinoilla.

5 artikla

Tietojen käsittely ja suojaaminen

1. Henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava direktiiviä 95/46/EY.
2. Salanimien käyttöä sähköisissä transaktioissa ei kielletä, sanotun kuitenkin rajoittamatta salanimille kansallisessa laissa annettavia oikeusvaikutuksia.

II LUKU

SÄHKÖINEN TUNNISTAMINEN

6 artikla

Vastavuoroinen tunnustaminen

1. Kun julkisen sektorin elimen yhdessä jäsenvaltiossa tarjoaman verkkopalvelun käyttö edellyttää kansallisen oikeuden nojalla tai kansallisessa hallinnollisessa käytännössä sähköistä tunnistamista sähköisen tunnustamisen menetelmän ja todentamisen avulla, toisessa jäsenvaltiossa myönnettyt verkkopalvelujen käyttöön tarvittavat sähköisen tunnustamisen menetelmät on tunnustettava ensimmäisessä jäsenvaltiossa kyseisen verkkopalvelun osalta rajat ylittävää todentamista varten edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) sähköisen tunnustamisen menetelmä on myönnetty komission 9 artiklan mukaisesti julkaisemaan luetteloon sisältyvän sähköisen tunnustamisen järjestelmän puitteissa;

- b) sähköisen tunnistamisen menetelmän varmuustaso vastaa varmuustasoa, joka on yhtä korkea tai korkeampi kuin asianomaisen julkisen sektorin elimen edellyttämä varmuustaso kyseiseen verkkopalveluun pääsemiseksi ensimmäisessä jäsenvaltiossa, edellyttäen, että kyseisen sähköisen tunnistamisen menetelmän varmuustaso vastaa korotettua tai korkeaa varmuustasoa;
- c) asianomainen julkisen sektorin elin soveltaa korotettua tai korkeaa varmuustasoa kyseisen verkkopalvelun käytön osalta.

Tällaisen tunnistamisen on toteuduttava viimeistään 12 kuukauden kuluttua siitä, kun komissio julkaisee ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun luettelon.

2. Julkisen sektorin elimet voivat tarjoamiensa verkkopalvelujen rajat ylittävää todentamista varten tunnustaa sähköisen tunnistamisen menetelmän, joka on myönnetty komission 9 artiklan mukaisesti julkaisemaan luetteloon sisältyvän sähköisen tunnistamisen järjestelmän puitteissa ja jonka varmuustaso vastaa matalaa varmuustasoa.

7 artikla

Edellytykset sähköisen tunnistamisen järjestelmien ilmoittamiselle

Sähköisen tunnistamisen järjestelmä voidaan ilmoittaa 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti, edellyttäen että kaikki seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) sähköisen tunnistamisen järjestelmän mukaiset sähköisen tunnistamisen menetelmät on myönnetty:
 - i) ilmoittavan jäsenvaltion toimesta;
 - ii) ilmoittavan jäsenvaltion toimeksiannosta; tai
 - iii) ilmoittavasta jäsenvaltiosta riippumatta niin, että kyseinen jäsenvaltio tunnustaa ne;
- b) sähköisen tunnistamisen järjestelmän mukaista sähköisen tunnistamisen menetelmää voidaan käyttää pääsemiseksi ainakin yhteen sellaiseen palveluun, jonka julkisen sektorin elin tarjoaa ja joka edellyttää ilmoittavassa jäsenvaltiossa sähköistä tunnistamista;
- c) sähköisen tunnistamisen järjestelmä ja sen puitteissa myönnetty sähköisen tunnistamisen menetelmä täyttävät 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa täytäntöönpanosäädöksessä säädettyistä varmuustasoista ainakin yhden vaatimukset;
- d) ilmoittava jäsenvaltio varmistaa, että kyseistä henkilöä vastaavat yksilöivät tunnistetiedot on liitetty 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa täytäntöönpanosäädöksessä säädettyä asianmukaista varmuustasoa koskevien teknisten eritelmien, standardien ja menettelyjen mukaisesti 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön kyseisen järjestelmän mukaisen sähköisen tunnistamisen menetelmän myöntämisen ajankohtana;
- e) kyseisen järjestelmän mukaisen sähköisen tunnistamisen menetelmän myöntävä osapuoli varmistaa, että sähköisen tunnistamisen menetelmä on liitetty tämän artiklan d alakohdassa tarkoitettuun henkilöön 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa täytäntöönpanosäädöksessä säädettyä asianmukaista varmuustasoa koskevien teknisten eritelmien, standardien ja menettelyjen mukaisesti;
- f) ilmoittava jäsenvaltio varmistaa, että todentaminen verkossa on mahdollista niin, että mikä tahansa toisen jäsenvaltion alueelle sijoittautunut luottava osapuoli kykenee vahvistamaan sähköisessä muodossa vastaanotetut henkilön tunnistetiedot.

Ilmoittava jäsenvaltio voi muiden luottavien osapuolten kuin julkisen sektorin elinten osalta määrittää kyseisen todentamisen käyttöehdot. Rajat ylittävä todentaminen on tarjottava veloituksetta, kun se suoritetaan julkisen sektorin elimen tarjoaman verkkopalvelun yhteydessä.

Jäsenvaltiot eivät saa asettaa tällaista todentamismahdollisuutta hyödyntäville luottaville osapuolille minkäänlaisia suhteettomia teknisiä erityisvaatimuksia, jos tällaiset vaatimukset estävät tai merkittävästi haittaavat ilmoitettujen sähköisen tunnistamisen järjestelmien yhteentoimivuutta;

- g) ilmoittava jäsenvaltio toimittaa vähintään kuusi kuukautta ennen 9 artiklan 1 kohdan mukaista ilmoittamista muille jäsenvaltioille 12 artiklan 5 kohdassa säädetyn veloitteen täyttämiseksi kuvauksen kyseisestä järjestelmästä 12 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuilla täytäntöönpanosäädöksillä vahvistettujen menettelyä koskevien järjestelyjen mukaisesti;
- h) sähköisen tunnistamisen järjestelmä täyttää 12 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen vaatimukset.

8 artikla

Sähköisen tunnistamisen järjestelmien varmuustasot

1. Sähköisen tunnistamisen järjestelmässä, joka on ilmoitettu 9 artiklan 1 kohdan nojalla, on kyseisen järjestelmän puitteissa myönnettyjen sähköisen tunnistamisen menetelmien osalta määritettävä matala, korotettu ja/tai korkea varmuustaso.
2. Matalan, korotetun ja korkean varmuustason on oltava seuraavien kriteerien mukaisia:
 - a) matala varmuustaso tarkoittaa sähköisen tunnistamisen järjestelmän yhteydessä sähköisen tunnistamisen menetelmää, joka tarjoaa rajallisen luottamustason henkilön väitetyn tai esitetyn henkilöllisyyden osalta ja jota luonnehditaan suhteessa siihen liittyviin teknisiin eritelmiin, standardeihin ja menettelyihin sekä teknisiin tarkastuksiin, joiden tarkoituksena on vähentää henkilöllisyyden väärinkäytön tai muuttamisen riskiä;
 - b) korotettu varmuustaso tarkoittaa sähköisen tunnistamisen järjestelmän yhteydessä sähköisen tunnistamisen menetelmää, joka tarjoaa merkittävän luottamustason henkilön väitetyn tai esitetyn henkilöllisyyden osalta ja jota luonnehditaan suhteessa siihen liittyviin teknisiin eritelmiin, standardeihin ja menettelyihin sekä teknisiin tarkastuksiin, joiden tarkoituksena on vähentää merkittävässä määrin henkilöllisyyden väärinkäytön tai muuttamisen riskiä;
 - c) korkea varmuustaso tarkoittaa sähköisen tunnistamisen järjestelmän yhteydessä sähköisen tunnistamisen menetelmää, joka tarjoaa korkeamman luottamustason henkilön väitetyn tai esitetyn henkilöllisyyden osalta kuin korotetun varmuustason omaava sähköisen tunnistamisen menetelmä ja jota luonnehditaan suhteessa siihen liittyviin teknisiin eritelmiin, standardeihin ja menettelyihin sekä teknisiin tarkastuksiin, joiden tarkoituksena on estää henkilöllisyyden väärinkäyttö tai muuttaminen.
3. Asianmukaiset kansainväliset standardit huomioon ottaen ja jollei 2 kohdasta muuta johdu, komissio vahvistaa viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2015 täytäntöönpanosäädöksillä tekniset vähimmäiseritelmät, -standardit ja -menettelyt; sähköisen tunnistamisen menetelmien matala, korotettu ja korkea varmuustaso määritellään 1 kohdan soveltamiseksi suhteessa niihin.

Nämä tekniset vähimmäiseritelmät, -standardit ja -menettelyt laaditaan ottaen huomioon seuraavien osatekijöiden luotettavuus ja laatu:

- a) menettely sellaisten luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden henkilöllisyyden todistamiseksi ja todentamiseksi, jotka hakevat sähköisen tunnistamisen menetelmien myöntämistä;

- b) myöntämismenettely haetuille sähköisen tunnistamisen menetelmille;
- c) todentamismekanismi, jolla luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö käyttää sähköisen tunnistamisen menetelmää vahvistaakseen henkilöllisyytensä luottavalle osapuolelle;
- d) toimija, joka myöntää sähköisen tunnistamisen menetelmiä;
- e) muu elin, joka osallistuu hakemukseen sähköisen tunnistamisen menetelmien myöntämiseksi; ja
- f) myönnettyjen sähköisen tunnistamisen menetelmien tekniset eritelmät ja turvaominaisuudet.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9 artikla

Ilmoittaminen

1. Ilmoittavan jäsenvaltion on ilman aiheutonta viivytystä ilmoitettava komissiolle seuraavat tiedot ja niiden mahdolliset myöhemmät muutokset:

- a) kuvaus sähköisen tunnistamisen järjestelmästä, mukaan lukien sen varmuustasot ja järjestelmän mukaisten sähköisen tunnistamisen menetelmien myöntäjä tai myöntäjät;
- b) sovellettava valvontajärjestelmä ja tiedot vastuuta koskevasta järjestelmästä seuraavien osalta:
 - i) sähköisen tunnistamisen menetelmän myöntävä osapuoli; ja
 - ii) todentamismenettelyä operoiva osapuoli;
- c) sähköisen tunnistamisen järjestelmästä vastaava viranomainen tai vastaavat viranomaiset;
- d) tiedot siitä, mikä taho tai mitkä tahot hallinnoivat yksilöivien henkilön tunnistetietojen rekisteröintiä;
- e) kuvaus siitä, miten 12 artiklan 8 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä säädetty vaatimukset on täytetty;
- f) kuvaus 7 artiklan f alakohdassa tarkoitetusta todentamisesta;
- g) järjestelyt joko ilmoitetun sähköisen tunnistamisen järjestelmän tai todentamisen tai niiden osien, joiden turvallisuus on vaarantunut, keskeyttämistä tai peruuttamista varten.

2. Yhden vuoden kuluttua 8 artiklan 3 kohdassa ja 12 artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten soveltamispäivästä komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* luettelon tämän artiklan 1 kohdan nojalla ilmoitetuista sähköisen tunnistamisen järjestelmistä sekä niitä koskevat perustiedot.

3. Jos komissio saa ilmoituksen 2 kohdassa tarkoitettujen ajankäytön päättymisen jälkeen, se julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* muutokset 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon kahden kuukauden kuluessa kyseisen ilmoituksen vastaanottamisesta.

4. Jäsenvaltio voi toimittaa komissiolle pyynnön poistaa kyseisen jäsenvaltion ilmoittama sähköisen tunnistamisen järjestelmä 2 kohdassa tarkoitettua luettelosta. Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* vastaavat tarkistukset luetteloon kuukauden kuluessa jäsenvaltion pyynnön vastaanottamisesta.

5. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä määritellä 1 kohdan mukaisiin ilmoituksiin liittyvät olosuhteet, muutoseikat ja menettelyt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

10 artikla

Tietoturvaloukkaus

1. Jos 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettuun sähköisen tunnistamisen järjestelmään tai 7 artiklan f alakohdassa tarkoitettuun todentamiseen liittyy loukkaus tai niiden jonkin osan turvallisuus on vaarantunut tavalla, joka vaikuttaa kyseisen järjestelmän rajat ylittävän todentamisen luotettavuuteen, ilmoittavan jäsenvaltion on viipymättä keskeytettävä tai peruutettava kyseinen rajat ylittävä todentaminen tai ne osat, joiden turvallisuus on vaarantunut, ja ilmoitettava asiasta muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

2. Kun 1 kohdassa tarkoitettu loukkaus tai turvallisuuden vaarantuminen on korjattu, ilmoittava jäsenvaltio vahvistaa rajat ylittävän todentamisen uudelleen ja ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille ja komissiolle ilman aiheetonta viivytystä.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettua loukkausta tai vaarantumista ei ole korjattu kolmen kuukauden kuluessa keskeyttämisestä tai peruuttamisesta, ilmoittavan jäsenvaltion on ilmoitettava sähköisen tunnistamisen järjestelmän peruuttamisesta muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* vastaavat tarkistukset 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon ilman aiheetonta viivytystä.

11 artikla

Vastuu

1. Ilmoittava jäsenvaltio on vastuussa luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle tahallaan tai tuottamuksesta aiheutetusta vahingosta, joka johtuu 7 artiklan d ja f alakohdassa säädettyjen velvollisuuksien laiminlyönnistä rajat ylittävässä transaktiossa.

2. Sähköisen tunnistamisen menetelmän myöntävä osapuoli on vastuussa luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle tahallaan tai tuottamuksesta aiheutetusta vahingosta, joka johtuu 7 artiklan e alakohdassa tarkoitetun velvollisuuden laiminlyönnistä rajat ylittävässä transaktiossa.

3. Todentamisen menettelyä operoiva osapuoli on vastuussa luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle tahallaan tai tuottamuksesta aiheutetusta vahingosta, joka johtuu 7 artiklan f alakohdassa tarkoitetun todentamisen asianmukaisen toiminnan varmistamatta jättämisestä rajat ylittävässä transaktiossa.

4. Edellä olevia 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan kansallisten vastuusääntöjen mukaisesti.

5. Edellä olevilla 1, 2 ja 3 kohdalla ei rajoiteta kansallisen lain mukaisia osapuolten vastuita transaktiossa, jossa käytetään 9 artiklan 1 kohdan nojalla ilmoitetun sähköisen tunnistamisen järjestelmän piiriin kuuluvaa sähköisen tunnistamisen menetelmää.

12 artikla

Yhteistyö ja yhteentoimivuus

1. Edellä olevan 9 artiklan 1 kohdan nojalla ilmoitettujen kansallisten sähköisen tunnistamisen järjestelmien on oltava yhteentoimivia.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi perustetaan yhteentoimivuusjärjestelmä.

3. Yhteentoimivuusjärjestelmän on täytettävä seuraavat kriteerit:

- a) se pyrkii olemaan teknologianeutraali ja eikä syrji mitään kansallisia sähköisen tunnistamisen teknisiä erityisratkaisuja jäsenvaltioissa;
- b) se noudattaa eurooppalaisia ja kansainvälisiä standardeja, kun se on mahdollista;
- c) sillä helpotetaan sisäänrakennetun yksityisyyden suojan periaatteen soveltamista; ja
- d) sillä varmistetaan, että henkilötietoja käsitellään direktiivin 95/46/EY mukaisesti.

4. Yhteentoimivuusjärjestelmän on muodostuttava:

- a) viittauksesta teknisiin vähimmäisvaatimuksiin, jotka liittyvät 8 artiklan mukaisiin varmuustasoihin;
- b) ilmoitettujen sähköisen tunnistamisen järjestelmien kansallisten varmuustasojen kartoittamisesta suhteessa 8 artiklan mukaisiin varmuustasoihin;
- c) viittauksesta yhteentoimivuutta koskeviin teknisiin vähimmäisvaatimuksiin;
- d) viittauksesta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vastaavien yksilöivien tunnistetietojen vähimmäismäärään, joka sähköisen tunnistamisen järjestelmissä on käytettävissä;
- e) työjärjestyksestä;
- f) riidanratkaisujärjestelyistä; ja
- g) yhteisistä toiminnan turvallisuutta koskevista standardeista.

5. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä seuraavilla osa-alueilla:

- a) edellä olevan 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen sähköisen tunnistamisen järjestelmien yhteentoimivuus niiden sähköisen tunnistamisen järjestelmien kanssa, jotka jäsenvaltiot aikovat ilmoittaa; ja
- b) sähköisen tunnistamisen järjestelmien turvallisuus.

6. Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö muodostuu seuraavista:

- a) sähköisen tunnistamisen järjestelmiä ja erityisesti yhteentoimivuuteen ja varmuustasoihin liittyviä teknisiä vaatimuksia koskevien tietojen, kokemusten ja hyvien käytäntöjen vaihto;
- b) edellä olevan 8 artiklan mukaisten sähköisen tunnistamisen järjestelmien varmuustasojen käyttöä koskevien tietojen, kokemusten ja hyvien käytäntöjen vaihto;
- c) tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien sähköisen tunnistamisen järjestelmien vertaisarviointi; ja
- d) sähköisen tunnistamisen alan merkityksellisen kehityksen tarkastelu.

7. Komissio vahvistaa viimeistään 18 päivänä maaliskuuta 2015 täytäntöönpanosäädöksiin tarvittavat menettelyä koskevat järjestelyt 5 ja 6 kohdassa tarkoitetun jäsenvaltioiden yhteistyön helpottamiseksi edistääkseen luottamuksen ja tietoturvan korkeaa tasoa, joka on oikeassa suhteessa riskin suuruuteen.

8. Komissio antaa 3 kohdan edellytysten mukaisesti ja ottaen huomioon jäsenvaltioiden välisen yhteistyön tulokset viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2015 4 kohdassa säädettyä yhteentoimivuusjärjestelmää koskevat täytäntöönpanosäädökset yhdenmukaisten edellytysten asettamiseksi 1 kohdan mukaisen vaatimuksen täytäntöönpanolle.

9. Tämän artiklan 7 ja 8 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III LUKU

LUOTTAMUSPALVELUT

1 JAKSO

Yleiset säännökset

13 artikla

Vastuu ja todistustaakka

1. Luottamuspalvelun tarjoajat ovat vastuussa luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle tahallaan tai tuottamuksesta aiheutetusta vahingosta, joka johtuu tässä asetuksessa säädettyjen velvollisuuksien laiminlyönnistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

Ei-hyväksytyn luottamuspalvelujen tarjoajan tahallisuutta tai tuottamuksellisuutta koskeva todistustaakka on luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä, joka hakee korvausta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta vahingosta.

Hyväksytyn luottamuspalvelun tarjoajan oletetaan toimineen tahallaan tai tuottamuksesta, ellei kyseinen hyväksytty luottamuspalvelun tarjoaja todista, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vahinko on tapahtunut ilman kyseisen hyväksytyn luottamuspalvelun tarjoajan tahallisuutta tai tuottamuksellisuutta.

2. Jos luottamuspalvelun tarjoajat ilmoittavat tarjoamiensa palvelujen käytön rajoituksista asianmukaisesti ennakolta asiakkailleen ja jos kyseiset rajoitukset ovat kolmansien osapuolien tunnistettavissa, luottamuspalvelun tarjoajat eivät ole vastuussa vahingoista, joita aiheutuu ilmoitetut rajoitukset ylittävstä palvelujen käytöstä.

3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa sovelletaan kansallisten vastuusääntöjen mukaisesti.

14 artikla

Kansainväliset näkökohdat

1. Kolmanteen maahan sijoittautuneiden luottamuspalvelun tarjoajien tarjoamat luottamuspalvelut on tunnustettava oikeusvaikutuksiltaan vastaaviksi kuin unionin alueelle sijoittautuneiden hyväksytyjen luottamuspalvelun tarjoajien tarjoamat hyväksytyt luottamuspalvelut, jos kolmannelle maasta lähtöisin olevat luottamuspalvelut tunnustetaan unionin ja kyseisen kolmannen maan tai kansainvälisen järjestön välillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyn sopimuksen nojalla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa sopimuksissa on varmistettava erityisesti, että:

- a) kolmannessa maassa tai kansainvälisessä järjestössä, jonka kanssa sopimus on tehty, toimivat luottamuspalvelun tarjoajat ja niiden tarjoamat luottamuspalvelut täyttävät unionin alueelle sijoittautuneisiin hyväksytyihin luottamuspalvelun tarjoajiin ja niiden tarjoamiin hyväksytyihin luottamuspalveluihin sovellettavat vaatimukset;
- b) unionin alueelle sijoittautuneiden hyväksytyjen luottamuspalvelun tarjoajien tarjoamat hyväksytyt luottamuspalvelut tunnustetaan oikeusvaikutuksiltaan vastaaviksi kuin kolmannessa maassa tai kansainvälisessä järjestössä, jonka kanssa sopimus on tehty, toimivien luottamuspalvelun tarjoajien luottamuspalvelut.

15 artikla

Esteettömyys vammaisten näkökulmasta

Tarjotut luottamuspalvelut ja niiden tarjoamisessa käytetyt loppukäyttäjätuotteet on tehtävä vammaisille esteettömiksi aina kun se on toteutettavissa.

16 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän asetuksen rikkomiseen. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2 JAKSO

Valvonta

17 artikla

Valvontaelin

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä valvontaelin, joka on sijoittautunut niiden alueelle, tai keskinäisellä sopimuksella toisen jäsenvaltion kanssa valvontaelin, joka on sijoittautunut kyseiseen toiseen jäsenvaltioon. Kyseinen valvontaelin vastaa valvontatehtävistä nimeävässä jäsenvaltiossa.

Valvontaelimille on annettava tarvittavat valtuudet ja riittävät resurssit tehtäviensä hoitamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle nimeämänsä valvontaelimen nimi ja osoite.

3. Valvontaelimellä on seuraavat tehtävät:

- a) nimeävän jäsenvaltion alueelle sijoittautuneiden hyväksytyjen luottamuspalvelun tarjoajien valvonta sen varmistamiseksi ennakoon ja jälkikäteen toteutettavin valvontatoimin, että nämä hyväksytyt luottamuspalvelun tarjoajat ja niiden tarjoamat hyväksytyt luottamuspalvelut täyttävät tässä asetuksessa säädettyt vaatimukset;
- b) toimien toteuttaminen tarvittaessa nimeävän jäsenvaltion alueelle sijoittautuneiden ei-hyväksytyjen luottamuspalvelun tarjoajien suhteen jälkikäteen toteutettavin valvontatoimin, jos sille ilmoitetaan, että nämä ei-hyväksytyt luottamuspalvelun tarjoajat tai niiden tarjoamat luottamuspalvelut eivät väitetyksi täytä tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia.

4. Sovellettaessa 3 kohtaa ja ottaen huomioon siinä säädetyt rajoitukset valvontaelimen tehtäviin sisältyy erityisesti:
- a) yhteistyö muiden valvontaelinten kanssa ja tuen antaminen niille 18 artiklan mukaisesti;
 - b) jäljempänä 20 artiklan 1 kohdassa ja 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointikertomusten analysointi;
 - c) muille valvontaelimille ja yleisölle tiedottaminen tietoturvaloukkauksista tai eheyden menetyksistä 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - d) komissiolle tiedottaminen valvontaelimen tärkeimmistä toimista tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti;
 - e) tarkastusten tekeminen tai vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen pyytäminen suorittamaan hyväksytyjen luottamuspalvelun tarjoajien vaatimustenmukaisuuden arviointi 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - f) yhteistyön tekeminen tietosuojaviranomaisten kanssa erityisesti tiedottamalla niille ilman aiheetonta viivytystä hyväksytyjä luottamuspalvelun tarjoajia koskevien tarkastusten tuloksista, jos vaikuttaa siltä, että henkilötietojen suojaa koskevia sääntöjä on rikottu;
 - g) hyväksytyn aseman myöntäminen luottamuspalvelujen tarjoajille ja niiden tarjoamille palveluille sekä kyseisen aseman peruuttaminen 20 ja 21 artiklan mukaisesti;
 - h) jäljempänä 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kansallisesta luotetusta luettelosta vastaavalle elimelle tiedottaminen hyväksytyn aseman myöntämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistään, ellei tämä elin ole myös valvontaelin;
 - i) lopettamissuunnitelmia koskevien säännösten olemassaolon ja asianmukaisen soveltamisen tarkistaminen tapauksissa, joissa hyväksytty luottamuspalvelun tarjoaja lopettaa toimintansa, 24 artiklan 2 kohdan h alakohdan mukainen tiedon saatavilla pitäminen mukaan lukien;
 - j) sen edellyttäminen, että luottamuspalvelun tarjoajat korjaavat mahdolliset puutteet tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten täyttämisessä.
5. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että valvontaelin perustaa luottamusinfrastruktuurin ja pitää sitä yllä sekä saattaa sen ajan tasalle kansallisen lain edellytysten mukaisesti.
6. Kunkin valvontaelimen on toimitettava komissiolle joka vuosi viimeistään 31 päivänä maaliskuuta kertomus tärkeimmistä toimistaan edellisenä kalenterivuonna sekä tiivistelmä luottamuspalvelun tarjoajilta 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti saaduista loukkausilmoituksista.
7. Komissio asettaa 6 kohdassa tarkoitettujen vuosikertomusten jäsenvaltioiden saataville.
8. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä määritellä 6 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen liittyvät muotoseikat ja menettelyt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

18 artikla

Keskinäinen avunanto

1. Valvontaelinten on tehtävä yhteistyötä hyvien käytänteiden vaihtamiseksi.

Valvontaelimen on vastaanotettuaan toisen valvontaelimen perustellun pyynnön annettava tälle apua niin, että valvontaelinten toimintaa voidaan harjoittaa johdonmukaisesti. Keskinäinen avunanto voi kattaa erityisesti tietopyynnöt ja valvontatoimet, kuten pyynnöt suorittaa 20 ja 21 artiklassa tarkoitettuihin vaatimustenmukaisuuden arviointikertomuksiin liittyviä selvityksiä.

2. Valvontaelin, jolle avunantopyyntö on osoitettu, voi kieltäytyä noudattamasta pyyntöä millä hyvänsä seuraavalla perusteella:

- a) valvontaelimellä ei ole toimivaltaa antaa pyydettyä apua;
- b) pyydetty apu ei ole oikeassa suhteessa valvontaelimen 17 artiklan mukaisesti toteuttamiin valvontatehtäviin;
- c) pyydetyn avun antaminen olisi ristiriidassa tämän asetuksen kanssa.

3. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa valtuuttaa asianomaiset valvontaelimensä toteuttamaan yhteisselvityksiä, joihin osallistuu henkilöstöä muiden jäsenvaltioiden valvontaelimistä. Asianomaiset jäsenvaltiot hyväksyvät ja ottavat käyttöön tällaisia yhteisiä toimia koskevat järjestelyt ja menettelyt kansallisen lakinsa mukaisesti.

19 artikla

Luottamuspalvelun tarjoajiin sovellettavat tietoturva vaatimukset

1. Hyväksytyjen ja ei-hyväksytyjen luottamuspalvelun tarjoajien on toteutettava tarvittavat tekniset ja organisatoriset toimenpiteet hallitakseen tarjoamiensa luottamuspalvelujen tietoturvaan kohdistuvat riskit. Näillä toimenpiteillä on voitava varmistaa riskiin suhteutettu tietoturvasäilyminen, ottaen huomioon uusin tekninen kehitys. Erityisesti on toteutettava toimenpiteet tietoturva poikkeamien vaikutusten ehkäisemiseksi ja minimoimiseksi sekä tällaisten mahdollisten poikkeamien haittavaikutusten ilmoittamiseksi sidosryhmille.

2. Hyväksytyjen ja ei-hyväksytyjen luottamuspalvelun tarjoajien on ilman aiheetonta viivytystä mutta joka tapauksessa 24 tunnin kuluessa siitä, kun asia on tullut niiden tietoon, ilmoitettava valvontaelimelle ja tarvittaessa muille asianomaisille elimille, kuten toimivaltaiselle tietoturvasta vastaavalle kansalliselle elimelle tai tietosuojaviranomaiselle, kaikista tietoturvaloukkauksista ja eheyden menetyksistä, joilla on huomattavia vaikutuksia tarjottuun luottamuspalveluun tai sen puitteissa ylläpidettyihin henkilötietoihin.

Jos on todennäköistä, että tietoturvaloukkaus tai eheyden menetys vaikuttaa haitallisesti luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, jolle luottamuspalvelu on tarjottu, luottamuspalvelun tarjoajan on myös tiedotettava luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle tietoturvaloukkauksesta tai eheyden menetyksestä ilman aiheetonta viivytystä.

Tarvittaessa ja erityisesti silloin, kun tietoturvaloukkaus tai eheyden menetys koskee kahta tai useampaa jäsenvaltiota, ilmoitetun valvontaelimen on tiedotettava asiasta muiden asianomaisten jäsenvaltioiden valvontaelimille ja ENISAlle.

Ilmoitetun valvontaelimen on tiedotettava asiasta yleisölle tai vaadittava luottamuspalvelun tarjoajaa tiedottamaan siitä, jos se katsoo, että tietoturvaloukkauksen tai eheyden menetyksen julkistaminen on yleisen edun mukaista.

3. Valvontaelimen on toimitettava ENISAlle kerran vuodessa tiivistelmä luottamuspalvelun tarjoajilta saamistaan tietoturvaloukkausta tai eheyden menetyksestä koskevista ilmoituksista.

4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä:

- a) määrittää 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet tarkemmin; ja
- b) määritellä 2 kohdan soveltamiseen liittyvät muotoiseikat ja menettelyt, mukaan lukien määräajat.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 JAKSO

Hyväksytyt luottamuspalvelut

20 artikla

Hyväksytyjen luottamuspalvelun tarjoajien valvonta

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on tarkastettava hyväksytyt luottamuspalvelun tarjoajat vähintään 24 kuukauden välein niiden omalla kustannuksella. Tarkastuksen tarkoituksena on vahvistaa, että hyväksytyt luottamuspalvelun tarjoajat ja niiden tarjoamat hyväksytyt luottamuspalvelut täyttävät tässä asetuksessa säädetty vaatimukset. Hyväksytyjen luottamuspalvelun tarjoajien on toimitettava tarkastuksen perusteella laadittava vaatimustenmukaisuuden arviointikertomus valvontaelimelle kolmen työpäivän kuluessa sen vastaanottamisesta.

2. Valvontaelin voi milloin tahansa tehdä hyväksytyille luottamuspalvelun tarjoajille tarkastuksia tai pyytää vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta suorittamaan hyväksytyjä luottamuspalvelun tarjoajia koskevan vaatimustenmukaisuuden arvioinnin näiden hyväksytyjen luottamuspalvelun tarjoajien kustannuksella sen vahvistamiseksi, että ne ja niiden tarjoamat hyväksytyt luottamuspalvelut täyttävät tässä asetuksessa säädetty vaatimukset, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista. Jos näyttää siltä, että henkilötietojen suojaan liittyviä sääntöjä on rikottu, valvontaelimen on ilmoitettava tarkastustensa tuloksista tietosuojaviranomaisille.

3. Jos valvontaelin vaatii hyväksytyä luottamuspalvelun tarjoajaa korjaamaan mahdollisen laiminlyönnin tämän asetuksen mukaisten vaatimusten noudattamisessa ja jos kyseinen palvelun tarjoaja ei toimi pyynnön mukaisesti ja valvontaelimen tapauksen mukaan asettaman aikarajan puitteissa, valvontaelin voi erityisesti laiminlyönnin laajuuden, keston ja seuraukset huomioon ottaen perua kyseisen palvelun tarjoajan tai sen tarjoaman puutteellisen palvelun hyväksytyyn asemaan ja tiedottaa 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulle elimelle asiasta 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen luotettujen luetteloiden ajan tasalle saattamista varten. Valvontaelin ilmoittaa hyväksytylle luottamuspalvelun tarjoajalle sen hyväksytyyn asemaan tai asianomaisen palvelun hyväksytyyn aseman perumisesta.

4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksiin vahvistaa viitenumeron seuraavia standardeja varten:

- a) edellä 1 kohdassa tarkoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten akkreditointi ja vaatimustenmukaisuuden arviointikertomus;
- b) tarkastusta koskevat säännöt, joiden mukaisesti vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset suorittavat 1 kohdassa tarkoitetun hyväksytyjen luottamuspalvelun tarjoajien vaatimustenmukaisuuden arvioinnin.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

21 artikla

Hyväksytyn luottamuspalvelun aloittaminen

1. Jos luottamuspalvelun tarjoajat, joilla ei ole hyväksyttyä asemaa, aikovat tarjota hyväksyttyjä luottamuspalveluja, niiden on toimitettava valvontaelimelle ilmoitus aikomuksestaan yhdessä vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen myöntämän vaatimustenmukaisuuden arviointikertomuksen kanssa.

2. Valvontaelin tarkastaa, täyttävätkö luottamuspalvelun tarjoaja ja sen tarjoamat luottamuspalvelut tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset ja erityisesti hyväksyttyjä luottamuspalvelun tarjoajia ja niiden tarjoamia hyväksyttyjä luottamuspalveluja koskevat vaatimukset.

Jos valvontaelin päättää, että luottamuspalvelun tarjoaja ja sen tarjoamat luottamuspalvelut täyttävät ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut vaatimukset, valvontaelimen on myönnettävä luottamuspalvelun tarjoajalle ja sen tarjoamille luottamuspalveluille hyväksytty asema sekä ilmoitettava asiasta 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulle elimelle 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen luotettujen luetteloiden ajan tasalle saattamista varten viimeistään kolmen kuukauden kuluttua tämän artiklan 1 kohdan mukaisesta ilmoituksesta.

Jos tarkastusta ei saada päätökseen kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksesta, valvontaelimen on ilmoitettava asiasta luottamuspalvelun tarjoajalle ja yksilöitävä viivästyksen syyt ja ajanjakso, jonka aikana tarkastus on saatava päätökseen.

3. Hyväksytyt luottamuspalvelun tarjoajat voivat ryhtyä tarjoamaan hyväksyttyä luottamuspalvelua sen jälkeen kun hyväksytty asema on merkitty 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin luotettuihin luetteloihin.

4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä määritellä 1 ja 2 kohdan soveltamiseen liittyvät muotoseikat ja menettelyt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

22 artikla

Luotetut luettelot

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava, ylläpidettävä ja julkaistava luotettuja luetteloja, jotka sisältävät tietoa niiden vastuulle kuuluvista hyväksytyistä luottamuspalvelun tarjoajista ja niiden tarjoamista hyväksytyistä luottamuspalveluista.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava, ylläpidettävä ja julkaistava suojatusti 1 kohdassa tarkoitetut sähköisesti allekirjoitetut tai leimatut luotetut luettelot muodossa, joka soveltuu automaattiseen käsittelyyn.

3. Jäsenvaltioiden on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava komissiolle tiedot kansallisten luotettujen luetteloiden laatimisesta, ylläpitämisestä ja julkaisemisesta vastaavasta elimestä sekä yksityiskohtaiset tiedot tällaisten luetteloiden julkaisupaikasta, luotettujen luetteloiden allekirjoittamisesta tai leimaamisesta käytetyistä varmenteista ja niiden tietojen mahdollisista muutoksista.

4. Komissio asettaa julkisesti saataville suojatusti 3 kohdassa tarkoitetut tiedot sähköisesti allekirjoitetussa tai leimatussa muodossa, joka soveltuu automaattiseen käsittelyyn.

5. Komissio täsmentää viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2015 täytäntöönpanosäädöksillä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ja määrittelee 1–4 kohdan soveltamiseen liittyvät luotettujen luetteloiden tekniset eritelmät ja muotoseikat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

23 artikla

Hyväksytyt luottamuspalvelut koskeva EU:n luotettavuusmerkki

1. Sen jälkeen kun 21 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu hyväksytty asema on merkitty 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin luotettuihin luetteluihin, hyväksytyt luottamuspalvelun tarjoajat voivat käyttää EU:n luotettavuusmerkkiä osoittaakseen yksinkertaisella, tunnistettavalla ja selkeällä tavalla niiden tarjoamat hyväksytyt luottamuspalvelut.
2. Käyttäessään EU:n luotettavuusmerkkiä 1 kohdassa tarkoitettujen hyväksyttyjen luottamuspalvelujen yhteydessä hyväksyttyjen luottamuspalvelun tarjoajien on varmistettava, että niiden verkkosivulla on käytettävissä linkki asianomaiseen luotettuun luetteloon.
3. Komissio vahvistaa viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2015 täytäntöönpanosäädöksillä eritelmät hyväksytyt luottamuspalvelut koskevan EU:n luotettavuusmerkin muodosta ja erityisesti sen esittämistavasta, koostumuksesta, koosta ja mallista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

24 artikla

Hyväksytyt luottamuspalvelun tarjoajia koskevat vaatimukset

1. Hyväksytyn luottamuspalvelun tarjoajan on myöntäessään hyväksyttyä varmennetta luottamuspalvelulle tarkastettava asianmukaisin menetelmin ja kansallisen lain mukaisesti sen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön henkilöllisyys ja mahdolliset muut attributit, jolle hyväksytty varmenne myönnetään.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot on tarkastettava hyväksytyn luottamuspalvelun tarjoajan toimesta joko suoraan tai kolmatta osapuolta käyttäen kansallisen lain mukaisesti:

- a) luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön valtuutetun edustajan läsnä ollessa; tai
- b) etäältä käyttäen sähköisen tunnistamisen menetelmää, jonka osalta on ennen hyväksytyn varmenteen myöntämistä varmistettu luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön valtuutetun edustajan läsnäolo ja joka täyttää 8 artiklassa säädetyt "korotettua" tai "korkeaa" varmuustasoa koskevat vaatimukset; tai
- c) käyttäen a tai b alakohdan mukaisesti myönnettyä hyväksytyn sähköisen allekirjoituksen tai hyväksytyn sähköisen leiman varmennetta; tai
- d) käyttäen muita kansallisella tasolla hyväksytyt tunnistamismenetelmiä, jotka tarjoavat fyysistä läsnäoloa vastaavan varmuuden. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on vahvistettava varmuuden vastaavuus.

2. Hyväksytyt luottamuspalvelut tarjoavan hyväksytyn luottamuspalvelun tarjoajan on

- a) ilmoitettava valvontaelimelle kaikista muutoksista hyväksyttyjen luottamuspalvelujensa tarjoamisessa sekä aikomuksesta lopettaa tämä toiminta;
- b) palkattava henkilöstöä ja tarvittaessa alihankkijoita, joilla on tarvittava asiantuntemus, luotettavuus, kokemus ja pätevyys ja jotka ovat saaneet tarvittavaa koulutusta tietoturva- ja henkilötietojen suojaa koskevista säännöistä, ja noudatettava eurooppalaisia tai kansainvälisiä standardeja vastaavia hallinnollisia menettelyjä ja johtamismenettelyjä;
- c) ylläpidettävä 13 artiklan mukaisen vahinkovastuun riskin suhteen riittäviä taloudellisia varoja ja/tai hankittava asianmukainen vastuuvakuutus kansallisen lain mukaisesti;

- d) ilmoitettava ennen sopimussuhteen aloittamista henkilöille, jotka haluavat käyttää hyväksyttyä luottamuspalvelua, selkeästi ja kattavasti kyseisen palvelun käytön tarkoista ehdoista ja edellytyksistä, muun muassa sen käyttöä koskevista rajoituksista;
- e) käytettävä luotettavia järjestelmiä ja tuotteita, jotka on suojattu muutoksilta ja joilla varmistetaan niiden tukemien prosessien tekninen tietoturva ja luotettavuus;
- f) käytettävä luotettavia järjestelmiä sille annettujen tietojen tallentamiseen tarkastettavissa olevassa muodossa siten, että
 - i) tiedot ovat julkisesti haettavissa vain, jos siihen on saatu tietojen kohteena olevan henkilön suostumus,
 - ii) ainoastaan valtuutetut henkilöt voivat syöttää tietoja ja tehdä muutoksia tallennettuihin tietoihin,
 - iii) tietojen aitous voidaan tarkastaa;
- g) toteutettava tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä tietojen väärentämisen ja varastamisen estämiseksi;
- h) arkistoitava ja pidettävä saatavilla asianmukaisen ajan, myös sen jälkeen kun hyväksytyn luottamuspalvelun tarjoajan toiminta on lakannut, kaikki tarvittavat tiedot hyväksytyn luottamuspalvelun tarjoajan myöntämistä ja vastaanottamista tiedoista, erityisesti käytettäväksi todisteena oikeudellisissa käsittelyissä ja palvelun jatkuvuuden varmistamiseksi. Tällaisia arkistoja voidaan ylläpitää sähköisessä muodossa;
- i) ylläpidettävä ajan tasalla olevaa toiminnan lopettamissuunnitelmaa, jotta voidaan varmistaa palvelun jatkuvuus valvontaelimen 17 artiklan 4 kohdan i alakohdan nojalla tarkastamien säännösten mukaisesti;
- j) varmistettava, että henkilötietoja käsitellään lainmukaisesti direktiiviä 95/46/EY noudattaen;
- k) kun kyse on hyväksyttyjä varmenteita myöntävistä hyväksytyistä luottamuspalvelun tarjoajista, perustettava varmennetietokanta ja pidettävä se ajan tasalla.

3. Jos hyväksyttyjä varmenteita myöntävä hyväksytty luottamuspalvelujen tarjoaja päättää sulkea varmenteen, sen on kirjattava kyseinen sulkeminen varmennetietokantaansa ja julkaistava varmenteen sulkemistila oikea-aikaisesti ja joka tapauksessa 24 tunnin kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Sulkeminen tulee voimaan välittömästi sen julkaisemisen yhteydessä.

4. Hyväksyttyjä varmenteita myöntävien hyväksytyjen luottamuspalvelun tarjoajien on 3 kohtaan liittyen annettava kaikille luottaville osapuolille tietoa niiden myöntämien hyväksytyjen varmenteiden voimassaolo- tai sulkemistilasta. Tämä tieto on asetettava saataville ainakin varmennekohtaisesti jatkuvasti ja myös varmenteen voimassaolon päätyttyä automaattisella tavalla, joka on luotettava, maksuton ja tehokas.

5. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksiin vahvistaa tämän artiklan 2 kohdan e ja f alakohdan vaatimukset täyttäviin luotettaviin järjestelmiin ja tuotteisiin sovellettavien standardien viitenumerot. Jos luotettava järjestelmä tai tuote vastaa näitä standardeja, sen katsotaan olevan tässä artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 JAKSO

Sähköiset allekirjoitukset

25 artikla

Sähköisten allekirjoitusten oikeusvaikutukset

1. Sähköisen allekirjoituksen oikeusvaikutuksia ja käytettävyyttä todisteena oikeudellisissa menettelyissä ei voida kieltää pelkästään sillä perusteella, että se on sähköisessä muodossa tai että se ei täytä hyväksytyjen sähköisten allekirjoitusten vaatimuksia.
2. Hyväksytyllä sähköisellä allekirjoituksella on oltava samanlaiset oikeusvaikutukset kuin käsin kirjoitetulla allekirjoituksella.
3. Yhdessä jäsenvaltiossa myönnettyyn hyväksyttyyn varmenteeseen perustuva hyväksytty sähköinen allekirjoitus on tunnustettava hyväksytyksi sähköiseksi allekirjoitukseksi kaikissa muissa jäsenvaltioissa.

26 artikla

Kehittyneen sähköisen allekirjoituksen vaatimukset

Kehittyneen sähköisen allekirjoituksen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) se liittyy yksilöivästi allekirjoittajaansa;
- b) sillä voidaan yksilöidä allekirjoittaja;
- c) se on luotu käyttäen sähköisen allekirjoituksen luontitietoja, joita allekirjoittaja voi korkealla varmuustasolla käyttää yksinomaisessa valvonnassaan; ja
- d) se on liitetty sillä allekirjoitettuun tietoon siten, että tiedon mahdollinen myöhempi muuttaminen voidaan havaita.

27 artikla

Sähköiset allekirjoitukset julkisissa palveluissa

1. Jos jäsenvaltio vaatii kehittyntä sähköistä allekirjoitusta julkisen sektorin elimen tarjoaman tai sen puolesta tarjotun verkkopalvelun käyttämiseksi, kyseisen jäsenvaltion on tunnustettava ainakin ne kehittyneet sähköiset allekirjoitukset, sähköisten allekirjoitusten hyväksyttyyn varmenteeseen perustuvat kehittyneet sähköiset allekirjoitukset sekä hyväksytyt sähköiset allekirjoitukset, jotka ovat 5 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä määritellyissä muodoissa tai joissa käytetään niissä tarkoitettuja menettelyjä.
2. Jos jäsenvaltio vaatii hyväksyttyyn varmenteeseen perustuvaa kehittyntä sähköistä allekirjoitusta julkisen sektorin elimen tarjoaman tai sen puolesta tarjotun verkkopalvelun käyttämiseksi, kyseisen jäsenvaltion on tunnustettava ainakin ne hyväksyttyyn varmenteeseen perustuvat kehittyneet sähköiset allekirjoitukset sekä hyväksytyt sähköiset allekirjoitukset, jotka ovat 5 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä määritellyissä muodoissa tai joissa käytetään niissä tarkoitettuja menettelyjä.
3. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia julkisen sektorin elimen tarjoaman verkkopalvelun käytössä rajojen yli sähköistä allekirjoitusta, jonka tietoturvasa on korkeampi kuin hyväksytyn sähköisen allekirjoituksen.
4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksiin vahvistaa kehittyneisiin sähköisiin allekirjoituksiin sovellettavien standardien viitenumerot. Jos kehittyntä sähköinen allekirjoitus vastaa kyseisiä standardeja, sen katsotaan olevan tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 26 artiklassa tarkoitettujen kehittyneitä sähköisiä allekirjoituksia koskevien vaatimusten mukainen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Komissio määrittelee kehittyneitä sähköisiä allekirjoituksia koskevat viitemuodot tai, jos käytetään vaihtoehtoisia muotoja, viitemenetelmät täytäntöönpanosäädöksillä viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2015 ottaen huomioon olemassa olevat käytännöt, standardit ja unionin säädökset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

28 artikla

Sähköisten allekirjoitusten hyväksytyt varmenteet

1. Sähköisten allekirjoitusten hyväksytyjen varmenteiden on täytettävä liitteessä I säädetyt vaatimukset.
2. Sähköisten allekirjoitusten hyväksytyille varmenteille ei saa asettaa pakollisia vaatimuksia, jotka ylittävät liitteessä I säädetyt vaatimukset.
3. Sähköisten allekirjoitusten hyväksytyihin varmenteisiin voi sisältyä erityisiä valinnaisia lisäattributteja. Kyseiset attributit eivät vaikuta hyväksytyjen sähköisten allekirjoitusten yhteentoimivuuteen ja tunnustamiseen.
4. Jos sähköisten allekirjoitusten hyväksytty varmenne on ensimmäisen aktivoinnin jälkeen suljettu, sen voimassaolo päättyy sulkemisajankohdasta lähtien, eikä sen tilaa voida missään olosuhteissa palauttaa.
5. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa kansallisia sääntöjä sähköisen allekirjoituksen hyväksytyn varmenteen voimassaolon väliaikaisesta keskeyttämisestä seuraavin edellytyksin:
 - a) jos sähköisen allekirjoituksen hyväksytyn varmenteen voimassaolo on väliaikaisesti keskeytetty, kyseisen varmenteen voimassaolo päättyy keskeyttämisen ajaksi;
 - b) keskeyttämisen kesto on ilmoitettava selvästi varmennetietokannassa ja keskeytystilan on käytävä keskeyttämisen keston ajan näkyvästi ilmi palvelusta, joka tarjoaa tietoja varmenteen tilasta.
6. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksin vahvistaa sähköisen allekirjoituksen hyväksytyihin varmenteisiin sovellettavien standardien viitenumerot. Jos sähköisen allekirjoituksen hyväksytty varmenne vastaa kyseisiä standardeja, sen katsotaan olevan liitteessä I säädettyjen vaatimusten mukainen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

29 artikla

Hyväksytyjä sähköisen allekirjoituksen luontivälineitä koskevat vaatimukset

1. Hyväksytyjen sähköisen allekirjoituksen luontivälineiden on täytettävä liitteessä II säädetyt vaatimukset.
2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksin vahvistaa hyväksytyihin sähköisen allekirjoituksen luontivälineisiin sovellettavien standardien viitenumerot. Jos hyväksytty sähköisen allekirjoituksen luontiväline vastaa kyseisiä standardeja, sen katsotaan olevan liitteessä II säädettyjen vaatimusten mukainen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

30 artikla

Hyväksytyjen sähköisen allekirjoituksen luontivälineiden sertifiointi

1. Jäsenvaltioiden nimeämien asianmukaisten julkisten tai yksityisten tahojen on sertifioitava hyväksytyjen sähköisen allekirjoituksen luontivälineiden vaatimustenmukaisuus liitteessä II säädettyjen vaatimusten kanssa.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitetun julkisen tai yksityisen tahon nimi ja osoite. Komissio asettaa nämä tiedot jäsenvaltioiden saataville.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu sertifiointi perustuu toiseen seuraavista:

- a) tietoturvan arviointiprosessi, joka on tehty noudattaen jotakin toisen alakohdan mukaisesti vahvistettuun luetteloon sisältyvää tietoteknisten tuotteiden tietoturva-arviointia koskevaa standardia; tai
- b) muu kuin a alakohdassa tarkoitettu prosessi, edellyttäen että siinä käytetään vertailukelpoisia tietoturvasoja ja että 1 kohdassa tarkoitettu julkinen tai yksityinen taho ilmoittaa menettelystä komissiolle. Tätä prosessia voidaan käyttää ainoastaan, jos a alakohdassa tarkoitetut standardit puuttuvat tai jos a alakohdassa tarkoitetun tietoturvan arviointiprosessin suorittaminen on kesken.

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä luettelon a alakohdassa tarkoitettua tietoteknisten tuotteiden tietoturva-arviointia koskevista standardeista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 47 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille nimetyille tahoille asetettavia erityisvaatimuksia.

31 artikla

Sertifioitujen hyväksytyjen sähköisen allekirjoituksen luontivälineiden luettelon julkaiseminen

- 1. Jäsenvaltioiden on ilman aiheetonta viivytystä ja viimeistään kuukauden kuluttua sertifiointin saattamisesta päätökseen ilmoitettava komissiolle tiedot 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tahojen sertifiointia hyväksytyistä sähköisen allekirjoituksen luontivälineistä. Niiden on ilman aiheetonta viivytystä ja viimeistään kuukauden kuluttua sertifiointin peruuttamisesta ilmoitettava komissiolle myös tiedot sähköisen allekirjoituksen luontivälineistä, joita ei enää sertifioida.
- 2. Saamiensa tietojen perusteella komissio laatii ja julkaisee luettelon sertifioiduista hyväksytyistä sähköisen allekirjoituksen luontivälineistä sekä ylläpitää sitä.
- 3. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä määritellä 1 kohdan soveltamiseen liittyvät muotoseikat ja menettelyt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

32 artikla

Hyväksytyjen sähköisten allekirjoitusten validointia koskevat vaatimukset

- 1. Hyväksytyyn sähköisen allekirjoituksen validointiprosessilla vahvistetaan hyväksytyyn sähköisen allekirjoituksen pätevyys, edellyttäen että:
 - a) allekirjoitusta tukeva varmenne oli allekirjoitushetkellä liitteen I mukainen hyväksytty sähköisen allekirjoituksen varmenne;
 - b) hyväksytyyn varmenteen on myöntänyt hyväksytty luottamuspalvelun tarjoaja ja se oli voimassa allekirjoitushetkellä;
 - c) allekirjoituksen validointitiedot vastaavat luottavalle osapuolelle annettuja tietoja;

- d) varmenteen allekirjoittajaa edustava yksilöivä tietokokonaisuus on annettu oikein luottavalle osapuolelle;
 - e) jos allekirjoitushetkellä on käytetty salanimeä, sen käytöstä on selkeästi ilmoitettu luottavalle osapuolelle;
 - f) sähköinen allekirjoitus on luotu hyväksytyllä sähköisen allekirjoituksen luontivälineellä;
 - g) allekirjoitettujen tietojen eheyttä ei ole loukattu;
 - h) edellä 26 artiklassa säädetty vaatimukset täyttyivät allekirjoitushetkellä.
2. Hyväksytyn sähköisen allekirjoituksen validointiin käytettävän järjestelmän on annettava luottavalle osapuolelle validointiprosessissa oikea tulos, ja sen on annettava luottavalle osapuolelle mahdollisuus huomata mahdolliset tietoturvaan vaikuttavat poikkeamat.

3. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksin vahvistaa hyväksytyjen sähköisten allekirjoitusten validointiin sovellettavien standardien viitenumerot. Jos hyväksytyjen sähköisten allekirjoitusten validointi vastaa kyseisiä standardeja, sen katsotaan olevan 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

33 artikla

Hyväksytyjen sähköisten allekirjoitusten hyväksytty validointipalvelu

1. Hyväksytyjen sähköisten allekirjoitusten hyväksyttyä validointipalvelua voi tarjota ainoastaan hyväksytty luottamuspalvelun tarjoaja, joka:

- a) tarjoaa validointia 32 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja
- b) tarjoaa luottaville osapuolille validointiprosessin tuloksen automaattisesti tavalla, joka on luotettava ja tehokas ja joka sisältää hyväksytyn validointipalvelun tarjoajan kehittyneen sähköisen allekirjoituksen tai kehittyneen sähköisen leiman.

2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksin vahvistaa 1 kohdassa tarkoitettuun hyväksyttyyn validointipalveluun sovellettavien standardien viitenumerot. Jos hyväksytyjen sähköisten allekirjoitusten validointipalvelu vastaa kyseisiä standardeja, sen katsotaan olevan 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

34 artikla

Hyväksytyjen sähköisten allekirjoitusten hyväksytty säilyttämispalvelu

1. Hyväksytyjen sähköisten allekirjoitusten hyväksyttyä säilyttämispalvelua voi tarjota ainoastaan hyväksytty luottamuspalvelun tarjoaja, jonka käyttämät menettelyt ja teknologiat ovat sellaisia, että niillä voidaan jatkaa hyväksytyn sähköisen allekirjoituksen luotettavuutta senkin jälkeen, kun niiden teknologinen luotettavuusaika on päättynyt.

2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksin vahvistaa hyväksytyjen sähköisten allekirjoitusten hyväksyttyyn säilyttämispalveluun sovellettavien standardien viitenumerot. Jos hyväksytyjen sähköisten allekirjoitusten hyväksyttyä säilyttämispalvelua koskevat järjestelyt vastaavat kyseisiä standardeja, 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisuuden katsotaan täyttyvän. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 JAKSO

Sähköiset leimat

35 artikla

Sähköisten leimojen oikeusvaikutukset

1. Sähköisen leiman oikeusvaikutuksia ja käytettävyyttä todisteena oikeudellisissa menettelyissä ei voida kieltää pelkään sillä perusteella, että se on sähköisessä muodossa tai että se ei täytä hyväksytyjen sähköisten leimojen vaatimuksia.
2. Hyväksyttyyn sähköiseen leimaan liitetään oletama tietojen eheydestä ja niiden tietojen alkuperän oikeellisuudesta, joihin hyväksytty sähköinen leima on liitetty.
3. Yhdessä jäsenvaltiossa myönnettyyn hyväksyttyyn varmenteeseen perustuva hyväksytty sähköinen leima on tunnustettava hyväksytyksi sähköiseksi leimaksi kaikissa muissa jäsenvaltioissa.

36 artikla

Kehittyneitä sähköisiä leimoja koskevat vaatimukset

Kehittyneen sähköisen leiman on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) se liittyy yksilöivästi leiman luojaan;
- b) sillä voidaan yksilöidä leiman luoja;
- c) se on luotu käyttäen sähköisen leiman luontitietoja, joita leiman luoja voi korkealla varmuustasolla käyttää valvonnassaan sähköisen leiman luomiseen; ja
- d) se on liitetty kohteenaan olevaan tietoon siten, että tiedon mahdollinen myöhempi muuttaminen voidaan havaita.

37 artikla

Sähköiset leimat julkisissa palveluissa

1. Jos jäsenvaltio vaatii kehittyntä sähköistä leimaa julkisen sektorin elimen tarjoaman tai sen puolesta tarjotun verkkopalvelun käyttämiseksi, kyseisen jäsenvaltion on tunnustettava vähintään kehittyneet sähköiset leimat, sähköisten leimojen hyväksyttyyn varmenteeseen perustuvat kehittyneet sähköiset leimat sekä hyväksytyt sähköiset leimat, jotka ovat 5 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä määritellyissä muodoissa tai joissa käytetään niissä tarkoitettuja menettelyjä.
2. Jos jäsenvaltio vaatii hyväksyttyyn varmenteeseen perustuvaa kehittyntä sähköistä leimaa julkisen sektorin elimen tarjoaman tai sen puolesta tarjotun verkkopalvelun käyttämiseksi, kyseisen jäsenvaltion on tunnustettava ainakin hyväksyttyyn varmenteeseen perustuvat kehittyneet sähköiset leimat sekä hyväksytyt sähköiset leimat, jotka ovat 5 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä määritellyissä muodoissa tai joissa käytetään niissä tarkoitettuja menettelyjä.
3. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia julkisen sektorin elimen tarjoaman verkkopalvelun käytössä rajojen yli sähköistä leimaa, jonka tietoturvasa on korkeampi kuin hyväksytyn sähköisen leiman.
4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksiin vahvistaa kehittyneisiin sähköisiin leimoihin sovellettavien standardien viitenumerot. Jos kehittynyt sähköinen leima vastaa kyseisiä standardeja, sen katsotaan olevan tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 36 artiklassa tarkoitettujen kehittyneitä sähköisiä leimoja koskevien vaatimusten mukainen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Komissio määrittelee kehittyneitä sähköisiä leimoja koskevat viitemuodot tai, jos käytetään vaihtoehtoisia muotoja, viitemenetelmät täytäntöönpanosäädöksillä viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2015 ottaen huomioon olemassa olevat käytännöt, standardit ja unionin säädökset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

38 artikla

Sähköisten leimojen hyväksytyt varmenteet

1. Sähköisten leimojen hyväksytyjen varmenteiden on täytettävä liitteessä III säädetyt vaatimukset.
2. Sähköisten leimojen hyväksytyille varmenteille ei saa asettaa pakollisia vaatimuksia, jotka ylittävät liitteessä III säädetyt vaatimukset.
3. Sähköisten leimojen hyväksytyihin varmenteisiin voi sisältyä erityisiä valinnaisia lisäattribuutteja. Kyseiset attribuutit eivät vaikuta hyväksytyjen sähköisten leimojen yhteentoimivuuteen ja tunnistamiseen.
4. Jos sähköisen leiman hyväksytty varmenne on ensimmäisen aktivoinnin jälkeen suljettu, sen voimassaolo päättyy sulkemisajankohdasta lähtien, eikä sen tilaa voida missään olosuhteissa palauttaa.
5. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa kansallisia sääntöjä sähköisten leimojen hyväksytyjen varmenteiden voimassaolon väliaikaisesta keskeyttämisestä seuraavin edellytyksin:
 - a) jos sähköisen leiman hyväksytyn varmenteen voimassaolo on väliaikaisesti keskeytetty, kyseisen varmenteen voimassaolo päättyy keskeyttämisen ajaksi;
 - b) keskeyttämisen kesto on ilmoitettava selvästi varmennetietokannassa, ja keskeytystilan on käytävä keskeyttämisen keston ajan näkyvästi ilmi palvelusta, joka tarjoaa tietoja varmenteen tilasta.
6. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksiin vahvistaa sähköisten leimojen hyväksytyihin varmenteisiin sovellettavien standardien viitenumerot. Jos sähköisen leiman hyväksytty varmenne vastaa kyseisiä standardeja, sen katsotaan olevan liitteessä III säädettyjen vaatimusten mukainen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

39 artikla

Hyväksytyt sähköisen leiman luontivälineet

1. Hyväksytyille sähköisen leiman luontivälineille asetettavien vaatimusten osalta sovelletaan soveltuvin osin 29 artiklaa.
2. Hyväksytyjen sähköisen leiman luontivälineiden sertifiointin osalta sovelletaan soveltuvin osin 30 artiklaa.
3. Sertifioitujen hyväksytyjen sähköisen leiman luontivälineiden luettelon julkaisemisen osalta sovelletaan soveltuvin osin 31 artiklaa.

40 artikla

Hyväksytyjen sähköisten leimojen validointi ja säilyttäminen

Hyväksytyjen sähköisten leimojen validointiin ja säilyttämiseen sovelletaan soveltuvin osin 32, 33 ja 34 artiklaa.

6 JAKSO

Sähköiset aikaleimat

41 artikla

Sähköisten aikaleimojen oikeusvaikutukset

1. Sähköisen aikaleiman oikeusvaikutuksia ja käytettävyyttä todisteena oikeudellisissa menettelyissä ei voida kieltää pelkästään sillä perusteella, että se on sähköisessä muodossa tai että se ei täytä hyväksytyn sähköisen aikaleiman vaatimuksia.
2. Hyväksyttyyn sähköiseen aikaleimaan liitetään olettaa aikaleiman osoittaman päivän ja ajankohdan oikeellisuudesta sekä päivään ja ajankohtaan sidottujen tietojen eheydestä.
3. Yhdessä jäsenvaltiossa myönnetty hyväksytty sähköinen aikaleima on tunnustettava hyväksytyksi sähköiseksi aikaleimaksi kaikissa jäsenvaltioissa.

42 artikla

Hyväksyttyjä sähköisiä aikaleimoja koskevat vaatimukset

1. Hyväksytyn sähköisen aikaleiman on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) se sitoo tiedot päivään ja ajankohtaan niin, että voidaan kohtuudella sulkea pois mahdollisuus, että tietoja olisi muutettu huomaamatta;
 - b) se perustuu virheettömään aikalähteeseen, joka on liitetty koordinoituun yleisaikaan; ja
 - c) se on allekirjoitettu hyväksytyn luottamuspalvelujen tarjoajan kehittyneellä sähköisellä allekirjoituksella tai leimattu tämän kehittyneellä sähköisellä leimalla tai vastaavalla menetelmällä.
2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksin vahvistaa päivän ja ajankohdan sitomista tietoihin sekä virheettömiä aikalähteitä koskevien standardien viitenumerot. Jos päivän ja ajankohdan sitominen tietoihin ja virheetön aikalähde vastaavat kyseisiä standardeja, niiden katsotaan olevan 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaiset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7 JAKSO

Sähköiset rekisteröidyt jakelupalvelut

43 artikla

Sähköisen rekisteröidyn jakelupalvelun oikeusvaikutukset

1. Sähköistä rekisteröityä jakelupalvelua käyttäen lähetettyjen ja vastaanotettujen tietojen oikeusvaikutuksia ja käytettävyyttä todisteena oikeudellisissa menettelyissä ei voida kieltää pelkästään sillä perusteella, että ne ovat sähköisessä muodossa tai että ne eivät täytä hyväksytyn sähköisen rekisteröidyn jakelupalvelun vaatimuksia.
2. Hyväksyttyä sähköistä rekisteröityä jakelupalvelua käyttäen lähetettyihin ja vastaanotettuihin tietoihin liitetään oletama, jonka mukaan tiedot ovat eheitä, nämä tiedot on lähettänyt tunnistettu lähettäjä, ne on vastaanottanut tunnistettu vastaanottaja ja hyväksytyn sähköisen rekisteröidyn jakelupalvelun ilmoittama tietojen lähettämisen ja vastaanottamisen päivämäärä ja kellonaika on oikea.

44 artikla

Hyväksytyt sähköisiä rekisteröityjä jakelupalveluja koskevat vaatimukset

1. Hyväksytyjen sähköisten rekisteröityjen jakelupalvelujen on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) niitä tarjoaa yksi tai useampi hyväksytty luottamuspalvelun tarjoaja;
 - b) niissä varmistetaan korkealla varmuustasolla lähettäjän tunnistaminen;
 - c) niissä varmistetaan vastaanottajan tunnistaminen ennen tietojen toimittamista;
 - d) tietojen lähettäminen ja vastaanottaminen on suojattu hyväksytyn luottamuspalvelun tarjoajan kehittyneellä sähköisellä allekirjoituksella tai kehittyneellä sähköisellä leimalla niin, että voidaan sulkea pois mahdollisuus, että tietoja olisi muutettu huomaamatta;
 - e) kaikki muutokset tietojen lähettämisessä tai vastaanottamisessa tarvittavissa tiedoissa ilmoitetaan selkeästi tietojen lähettäjälle ja vastaanottajalle;
 - f) tietojen lähettämisen, vastaanottamisen ja muuttamisen päivämäärä ja ajankohta ilmoitetaan hyväksytyllä sähköisellä aikaleimalla.

Kun tietoja siirretään kahden tai useamman hyväksytyn luottamuspalvelun tarjoajan välillä, a–f alakohdan vaatimuksia sovelletaan kaikkiin näihin palveluntarjoajiin.

2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksiin vahvistaa tietojen lähettämisen ja vastaanottamisprosesseihin sovellettavien standardien viitenumerot. Jos tietojen lähettämisen ja vastaanottamisprosessi vastaa kyseisiä standardeja, sen katsotaan olevan 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8 JAKSO

Verkkosivustojen todentaminen

45 artikla

Verkkosivustojen todentamisen hyväksytyt varmenteita koskevat vaatimukset

1. Verkkosivustojen todentamisen hyväksytyjen varmenteiden on täytettävä liitteessä IV säädetyt vaatimukset.
2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksiin vahvistaa verkkosivustojen todentamisen hyväksytyihin varmenteisiin sovellettavien standardien viitenumerot. Jos verkkosivustojen todentamisen hyväksytty varmenne vastaa kyseisiä standardeja, sen katsotaan olevan liitteessä IV säädettyjen vaatimusten mukainen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV LUKU

SÄHKÖISET ASIAKIRJAT

46 artikla

Sähköisten asiakirjojen oikeusvaikutukset

Sähköisen asiakirjan oikeusvaikutuksia ja käytettävyyttä todisteena oikeudellisissa menettelyissä ei voida kieltää pelkästään sen takia, että se on sähköisessä muodossa.

V LUKU

SÄÄDÖSVALLAN SIIRTO JA TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄNNÖKSET

47 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi 17 päivästä syyskuuta 2014 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempana, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 30 artiklan 4 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

48 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

49 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee uudelleen tämän asetuksen soveltamista ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2020. Komissio arvioi erityisesti, olisiko tämän asetuksen tai sen tiettyjen säännösten, mukaan lukien 6 artikla, 7 artiklan f alakohta sekä 34, 43, 44 ja 45 artikla, soveltamisalaa asianmukaista muuttaa, ottaen huomioon tämän asetuksen soveltamisesta saatu kokemus sekä tekninen, markkinoihin liittyvä ja oikeudellinen kehitys.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuun kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.

Lisäksi komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua kertomuksen jälkeen neljän vuoden välein kertomuksen edistymisestä tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamisessa.

50 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivi 1999/93/EY 1 päivästä heinäkuuta 2016.
2. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

51 artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Turvallisia allekirjoituksen luontivälineitä, joiden vaatimustenmukaisuus on määritetty direktiivin 1999/93/EY 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti, pidetään tämän asetuksen mukaisina hyväksytyinä sähköisen allekirjoituksen luontivälineinä.
2. Direktiivin 1999/93/EY mukaisesti luonnollisille henkilöille myönnettyjä hyväksytyjä varmenteita pidetään tämän asetuksen mukaisina sähköisten allekirjoitusten hyväksytyinä varmenteina niiden voimassaolon päättymiseen saakka.
3. Direktiivin 1999/93/EY mukaisen hyväksytyjä varmenteita myöntävän varmennepalvelujen tarjoajan on toimitettava valvontaelimelle vaatimustenmukaisuuden arviointikertomus mahdollisimman pian mutta viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2017. Kyseistä varmennepalvelujen tarjoajaa pidetään tämän asetuksen mukaisena hyväksyttynä luottamuspalvelun tarjoajana siihen saakka, kun vaatimustenmukaisuuden arviointikertomus on toimitettu ja valvontaelin on saattanut loppuun sen arvioinnin.
4. Jos direktiivin 1999/93/EY mukainen hyväksytyjä varmenteita myöntävä varmennepalvelujen tarjoaja ei toimita valvontaelimelle vaatimustenmukaisuuden arviointikertomusta 3 kohdassa tarkoitettussa määräajassa, kyseistä varmennepalvelujen tarjoajaa ei pidetä tämän asetuksen mukaisena hyväksyttynä luottamuspalvelun tarjoajana 2 päivästä heinäkuuta 2017.

52 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetusta tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2016, lukuun ottamatta seuraavia säännöksiä:
 - a) asetuksen 8 artiklan 3 kohtaa, 9 artiklan 5 kohtaa, 12 artiklan 2–9 kohtaa, 17 artiklan 8 kohtaa, 19 artiklan 4 kohtaa, 20 artiklan 4 kohtaa, 21 artiklan 4 kohtaa, 22 artiklan 5 kohtaa, 23 artiklan 3 kohtaa, 24 artiklan 5 kohtaa, 27 artiklan 4 ja 5 kohtaa, 28 artiklan 6 kohtaa, 29 artiklan 2 kohtaa, 30 artiklan 3 ja 4 kohtaa, 31 artiklan 3 kohtaa, 32 artiklan 3 kohtaa, 33 artiklan 2 kohtaa, 34 artiklan 2 kohtaa, 37 artiklan 4 ja 5 kohtaa, 38 artiklan 6 kohtaa, 42 artiklan 2 kohtaa, 44 artiklan 2 kohtaa, 45 artiklan 2 kohtaa, 47 artiklaa ja 48 artiklaa sovelletaan 17 päivästä syyskuuta 2014;
 - b) asetuksen 7 artiklaa, 8 artiklan 1 ja 2 kohtaa, 9 artiklaa, 10 artiklaa, 11 artiklaa ja 12 artiklan 1 kohtaa sovelletaan 8 artiklan 3 kohdassa ja 12 artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten soveltamispäivästä;
 - c) asetuksen 6 artiklaa sovelletaan kolmen vuoden kuluttua 8 artiklan 3 kohdassa ja 12 artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten soveltamispäivästä.
3. Jos ilmoitettu sähköisen tunnistamisen järjestelmä sisällytetään komission 9 artiklan nojalla julkaisemaan luetteloon ennen tämän artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua päivää, kyseisen järjestelmän mukaiset sähköisen tunnistamisen menetelmät on tunnustettava 6 artiklan nojalla viimeistään 12 kuukauden kuluttua järjestelmän julkaisemisesta, mutta tämän artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua päivän jälkeen.

4. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi päättää, että sähköisen tunnistamisen järjestelmän mukaiset toisen jäsenvaltion 9 artiklan 1 kohdan nojalla ilmoittamat sähköisen tunnistamisen menetelmät tunnustetaan ensimmäisessä jäsenvaltiossa 8 artiklan 3 kohdassa ja 12 artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten soveltamispäivästä alkaen. Asianomaiset jäsenvaltiot ilmoittavat asiasta komissiolle. Komissio julkistaa nämä tiedot.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. GOZI

LIITE I

SÄHKÖISTEN ALLEKIRJOITUSTEN HYVÄKSYTTYJÄ VARMENTEITA KOSKEVAT VAATIMUKSET

Sähköisten allekirjoitusten hyväksytyjen varmenteiden on sisällettävä:

- a) tieto, ainakin automaattiseen tietojenkäsittelyyn soveltuvassa muodossa, siitä, että varmenne on myönnetty sähköisen allekirjoituksen hyväksyttynä varmenteena;
- b) tietokokonaisuus, joka yksiselitteisesti edustaa hyväksytyt varmenteet myöntävää hyväksyttyä luottamuspalvelun tarjoajaa ja sisältää ainakin tiedon jäsenvaltiosta, johon tarjoaja on sijoittautunut, ja
 - oikeushenkilön osalta: nimi ja tarvittaessa rekisterinumero virallisissa rekistereissä olevassa muodossa,
 - luonnollisen henkilön osalta: henkilön nimi;
- c) ainakin allekirjoittajan nimi tai salanimi; jos käytetään salanimeä, tämä on ilmoitettava selvästi;
- d) sähköisen allekirjoituksen validointitiedot, jotka vastaavat sen luontitietoja;
- e) tiedot varmenteen voimassaoloajan alkamisesta ja päättymisestä;
- f) varmenteen tunniste, jonka on oltava kyseisen hyväksytyyn luottamuspalvelun tarjoajan osalta yksilöivä;
- g) myöntävän hyväksytyyn luottamuspalvelun tarjoajan kehittynyt sähköinen allekirjoitus tai kehittynyt sähköinen leima;
- h) sijainti, josta g kohdassa tarkoitettua kehittyntä sähköistä allekirjoitusta tai kehittyntä sähköistä leimaa tukeva varmenne on saatavilla veloitusetta;
- i) niiden palvelujen sijainti, joista voi selvittää hyväksytyyn varmenteen voimassaolon tilan;
- j) jos sähköisen allekirjoituksen validointitietoihin liittyvät sähköisen allekirjoituksen luontitiedot sijaitsevat hyväksytyssä sähköisten allekirjoitusten luontivälineessä, tieto tästä ainakin automaattiseen tietojenkäsittelyyn soveltuvassa muodossa.

LIITE II

HYVÄKSYTTYJÄ SÄHKÖISEN ALLEKIRJOITUKSEN LUONTIVÄLINEITÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

1. Hyväksytyillä sähköisen allekirjoituksen luontivälineillä on tarkoituksenmukaista tekniikkaa ja menettelytapoja käyttäen varmistettava ainakin, että
 - a) sähköisen allekirjoituksen luomisessa käytettävien sähköisen allekirjoituksen luontitietojen luottamuksellisuus taa-taan kohtuudella;
 - b) sähköisen allekirjoituksen luomisessa käytettäviä sähköisen allekirjoituksen luontitietoja voi käytännössä esiintyä vain kerran;
 - c) sähköisen allekirjoituksen luomisessa käytettävät sähköisen allekirjoituksen luontitiedot eivät kohtuullisella varmuu-della ole pääteltävissä ja sähköinen allekirjoitus on luotettavasti suojattu väärentämiseltä kulloinkin saatavilla olevan teknologian mukaisesti;
 - d) laillinen allekirjoittaja voi luotettavasti suojata sähköisen allekirjoituksen luomisessa käytettävät sähköisen allekir-joituksen luontitiedot muiden käytöltä.
 2. Hyväksytyt sähköisen allekirjoituksen luontivälineet eivät saa muuttaa allekirjoitettavia tietoja eivätkä estää niiden esittämistä allekirjoittajalle ennen allekirjoittamista.
 3. Allekirjoittajan puolesta tapahtuvasta sähköisen allekirjoituksen luontitietojen muodostamisesta ja hallinnoinnista voi vastata ainoastaan hyväksytty luottamuspalvelun tarjoaja.
 4. Allekirjoittajan puolesta sähköisen allekirjoituksen luontitietoja hallinnoivat hyväksytyt luottamuspalvelun tarjoajat voivat kahdentaa sähköisen allekirjoituksen luontitietoja ainoastaan varmuuskopiointitarkoituksiin edellyttäen, että seuraavat vaatimukset täyttyvät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan d alakohdan soveltamista:
 - a) kahdennettujen tietokokonaisuuksien tietoturvan on oltava samalla tasolla kuin alkuperäisten tietokokonaisuuksien;
 - b) kahdennettujen tietokokonaisuuksien määrä ei saa ylittää vähimmäismäärää, joka on tarpeen palvelun jatkuvuuden varmistamiseksi.
-

LIITE III

SÄHKÖISTEN LEIMOJEN HYVÄKSYTTYJÄ VARMENTEITA KOSKEVAT VAATIMUKSET

Sähköisten leimojen hyväksytyjen varmenteiden on sisällettävä:

- a) tieto, ainakin automaattiseen tietojenkäsittelyyn soveltuvassa muodossa, siitä, että varmenne on myönnetty sähköisen leiman hyväksyttynä varmenteena;
 - b) tietokokonaisuus, joka yksiselitteisesti edustaa hyväksytyt varmenteet myöntävää hyväksyttyä luottamuspalvelun tarjoajaa ja sisältää ainakin tiedon jäsenvaltiosta, johon tarjoaja on sijoittautunut, ja
 - oikeushenkilön osalta: nimi ja tarvittaessa rekisterinumero virallisissa rekistereissä olevassa muodossa,
 - luonnollisen henkilön osalta: henkilön nimi;
 - c) ainakin leiman luojan nimi ja tarvittaessa rekisterinumero virallisissa rekistereissä olevassa muodossa;
 - d) sähköisen leiman validointitiedot, jotka vastaavat kyseisen sähköisen leiman luontitietoja;
 - e) tiedot varmenteen voimassaoloajan alkamisesta ja päättymisestä;
 - f) varmenteen tunniste, jonka on oltava kyseisen hyväksytyyn luottamuspalvelun tarjoajan osalta yksilöivä;
 - g) myöntävän hyväksytyyn luottamuspalvelun tarjoajan kehittynyt sähköinen allekirjoitus tai kehittynyt sähköinen leima;
 - h) sijainti, josta g kohdassa tarkoitettua kehittyntä sähköistä allekirjoitusta tai kehittyntä sähköistä leimaa tukeva varmenne on saatavilla veloituksetta;
 - i) niiden palvelujen sijainti, joista voi selvittää hyväksytyyn varmenteen voimassaolon tilan;
 - j) jos sähköisen leiman validointitietoihin liittyvät sähköisen leiman luontitiedot sijaitsevat hyväksytyssä sähköisten leimojen luontivälineessä, tieto tästä ainakin automaattiseen tietojenkäsittelyyn soveltuvassa muodossa.
-

LIITE IV

VERKKOSIVUSTOJEN TODENTAMISEN HYVÄKSYTTYJÄ VARMENTEITA KOSKEVAT VAATIMUKSET

Verkkosivustojen todentamisen hyväksytyjen varmenteiden on sisällettävä:

- a) tieto, ainakin automaattiseen tietojenkäsittelyyn soveltuvassa muodossa, siitä, että varmenne on myönnetty verkkosivustojen todentamisen hyväksyttynä varmenteena;
 - b) tietokokonaisuus, joka yksiselitteisesti edustaa hyväksytyt varmenteet myöntävää hyväksyttyä luottamuspalvelun tarjoajaa ja sisältää ainakin tiedon jäsenvaltiosta, johon tarjoaja on sijoittautunut, ja
 - oikeushenkilön osalta: nimi ja tarvittaessa rekisterinumero virallisissa rekistereissä olevassa muodossa,
 - luonnollisen henkilön osalta: henkilön nimi;
 - c) luonnollisten henkilöiden osalta: ainakin sen henkilön nimi, jolle varmenne on myönnetty, tai salanimi. Jos käytetään salanimeä, tämä on ilmoitettava selvästi;
 - oikeushenkilöiden osalta: ainakin sen oikeushenkilön nimi, jolle varmenne on myönnetty, ja tarvittaessa rekisterinumero virallisissa rekistereissä olevassa muodossa;
 - d) luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jolle varmenne on myönnetty, osoitteen osatiedot, mukaan luettuina ainakin kaupunki ja valtio, tarvittaessa virallisissa rekistereissä olevassa muodossa;
 - e) luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jolle varmenne on myönnetty, käyttämät verkon aluetunnukset;
 - f) tiedot varmenteen voimassaoloajan alkamisesta ja päättymisestä;
 - g) varmenteen tunniste, jonka on oltava kyseisen hyväksytyn luottamuspalvelun tarjoajan osalta yksilöivä;
 - h) myöntävän hyväksytyn luottamuspalvelun tarjoajan kehittynyt sähköinen allekirjoitus tai kehittynyt sähköinen leima;
 - i) sijainti, josta h kohdassa tarkoitettua kehittyntä sähköistä allekirjoitusta tai kehittyntä sähköistä leimaa tukeva varmenne on saatavilla veloituksetta;
 - j) niiden varmenteen voimassaolotilaan liittyvien palvelujen sijainti, joista voi selvittää hyväksytyn varmenteen voimassaolon tilan.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 911/2014,**annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014,****Euroopan meriturvallisuusviraston toiminnan monivuotisesta rahoituksesta alusten sekä öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttaman meren pilaantumisen torjunnan alalla****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan meriturvallisuusvirasto, jäljempänä 'virasto' on perustettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1406/2002 ⁽³⁾ varmistamaan meriturvallisuuden ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisyn korkea, yhdenmukainen ja tulokellinen taso.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 724/2004 ⁽⁴⁾, jolla asetusta (EY) N:o 1406/2002 on muutettu, virastolle osoitetaan tehtäviä alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisyn ja torjunnan alalla unionin vesillä tapahtuneiden onnettomuuksien, erityisesti Erika- ja Prestige-säiliöalusten onnettomuuksien, seurauksena.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1406/2002 muuttamisesta annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 100/2013 ⁽⁵⁾ virastolle osoitetaan tehtäviä öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttaman meren pilaantumisen torjumiseksi ja viraston palvelut ulotetaan koskemaan unionin jäsenyyttä hakevia valtioita ja Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanimaita.
- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2038/2006 ⁽⁶⁾ vahvistettiin monivuotinen rahoitus viraston toiminnalle alusten aiheuttaman pilaantumisen torjunnan alalla, ja kyseinen rahoitus päättyi 31 päivänä joulukuuta 2013.

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 108.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 23. heinäkuuta 2014.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1406/2002, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 724/2004, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1406/2002 muuttamisesta (EUVL L 129, 29.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 100/2013, annettu 15 päivänä tammikuuta 2013, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1406/2002 muuttamisesta (EUVL L 39, 9.2.2013, s. 30).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2038/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan meriturvallisuusviraston toiminnan monivuotisesta rahoituksesta alusten aiheuttaman pilaantumisen torjunnan alalla (EUVL L 394, 30.12.2006, s. 1).

- (5) Kun otetaan huomioon pilaantumistapausten aiheuttamat mahdollisesti tuhoisat ympäristövaikutukset ja erittäin suuret taloudelliset kustannukset sekä tällaisten tapausten mahdolliset sosioekonomiset vaikutukset muihin aloihin, kuten matkailuun ja kalastukseen, virastolla olisi oltava riittävät varat, jotta se voi suorittaa sille annetut tehtävät alusten sekä öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttaman meren pilaantumisen torjunnan alalla. Nämä tehtävät ovat tärkeitä sekä taloudellisten että muiden kuin taloudellisten lisävahinkojen estämiseksi.
- (6) Alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisyyn ja torjuntaan liittyvien tehtävien suorittamiseksi viraston hallintoneuvosto hyväksyi 22 päivänä lokakuuta 2004 öljyvahinkojen torjuntavalmiutta ja torjuntaa koskevan toimintasuunnitelman, jossa määritetään viraston öljyntorjuntatoimet ja jonka tavoitteena oli viraston käytettävissä olevien rahoitusvarojen optimaalinen käyttö. Hallintoneuvosto hyväksyi 12 päivänä kesäkuuta 2007 vaarallisten ja haitallisten aineiden aiheuttaman pilaantumisen torjuntavalmiutta ja torjuntaa koskevan toimintasuunnitelman. Asetuksen (EY) N:o 1406/2002 15 artiklan mukaisesti molemmat toimintasuunnitelmat päivitetään vuosittain viraston vuotuisessa työohjelmassa.
- (7) Olisi otettava huomioon onnettomuuksista aiheutunutta pilaantumista koskevat olemassa olevat sopimukset, jotka helpottavat jäsenvaltioiden keskinäistä avunantoa ja yhteistyötä tällä alalla, sekä asiaa koskevat kansainväliset yleissopimukset ja sopimukset, jotka koskevat Euroopan merialueiden suojelua pilaantumistapauksilta ja joissa vaaditaan kaikkia osapuolia toteuttamaan kaikki aiheelliset valmius- ja torjuntatoimenpiteet öljyvahinkojen varalta.
- (8) Viraston toimintasuunnitelmissa määritetyt viraston toteuttamat pilaantumisentorjuntatoimet liittyvät tiedotuksen, yhteistyön ja yhteensovittamisen alalla toteutettaviin toimiin, myös siltä osin kuin kyse on vaarallisten ja haitallisten aineiden aiheuttamasta meren pilaantumisesta. Nämä torjuntatoimet liittyvät ennen kaikkea operatiivisen avun tarjoamiseen niille jäsenvaltioille tai alueellisen merialueen unionin kanssa jakaville kolmansille maille, joihin vaikutukset kohdistuvat, jäljempänä yhdessä 'valtiot, joihin vaikutukset kohdistuvat', siten, että niidenkäyttöön annetaan pyydettyä lisää pilaantumisentorjunta-aluksia, joilla torjutaan alusten aiheuttamia öljyvahinkoja sekä öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttamaa meren pilaantumista. Viraston olisi kiinnitettävä erityistä huomiota herkeimmiksi katsottuihin alueisiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta avun antamista muille sitä tarvitseville alueille.
- (9) Viraston pilaantumisentorjuntatoimissa olisi noudatettava nykyisiä yhteistyöjärjestelyjä, jotka koskevat meren pilaantumistapauksessa annettavaa keskinäistä apua. Unioni on liittynyt useisiin alueellisiin järjestöihin ja valmistelee liittymistä muihin alueellisiin järjestöihin.
- (10) Viraston toimet olisi sovittava yhteen niiden toimien kanssa, joista määrätään sellaisissa kahdenvälisissä ja alueellisissa sopimuksissa, joiden osapuoli unioni on. Meren pilaantumistapauksessa viraston olisi annettava apua niille valtioille, joihin vaikutukset kohdistuvat ja joiden alaisuudessa puhdistustoimet toteutetaan.
- (11) Virastolla olisi oltava aktiivinen tehtävä valvontaan, pilaantumisen varhaiseen havaitsemiseen sekä pilaantumisesta vastuussa olevien alusten tai öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen tunnistamisessa tarvittavan eurooppalaisen öljyvahinkoja koskevan satelliittitarkkailu- ja havaitsemisjärjestelmän (CleanSeaNet) ylläpitämisessä ja edelleen kehittämisessä, esimerkiksi kun kyseessä ovat aluksista peräisin olevat öljypäästöt ja porauslaitteistojen toiminnalliset päästöt ja tahattomat päästöt. Tällä järjestelmällä olisi parannettava tietojen saatavuutta sekä tehostettava ja nopeutettava pilaantumisen torjuntaa.
- (12) Viraston valtioille, joihin vaikutukset kohdistuvat, antamat täydentävät keinot olisi annettava käyttöön Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä No 1313/2013/EU⁽¹⁾ perustetun unionin pelastuspalvelumekanismin välityksellä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1313/2013/EU, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, unionin pelastuspalvelumekanismista (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 924).

- (13) Jäsenvaltioiden olisi toimitettava tiedot unionin eri alueilla sijaitsevista julkisista ja yksityisistä pilaantumisentorjuntamekanismeista ja niihin liittyvistä torjuntavalmiuksista neuvoston päätöksellä 2007/779/EY, Euratom⁽¹⁾ perustetun yhteisen hätäviestintä- ja tietojärjestelmän (CECIS) välityksellä, kun se on käytettävissä tähän tarkoitukseen.
- (14) Jotta viraston operatiivinen apu olisi aiempaa tehokkaampaa viraston pilaantumisentorjuntatehtävien laajentuessa kattamaan alueellisen merialueen unionin kanssa jakavat kolmannet maat, viraston olisi kaikin tavoin pyrittävä kannustamaan näitä kolmansia maita keräämään yhteen tietoja ja tekemään yhteistyötä viraston suorittamassa pilaantumisentorjuntamekanismeja ja niihin liittyviä torjuntavalmiuksia koskevan luettelon ylläpidossa.
- (15) Viraston pilaantumisentorjuntatoimien tehostamiseksi jäsenvaltioiden olisi annettava virastolle tietoja tieteellisistä tutkimuksista, joita ne ovat tehneet sellaisten dispergointiaineina käytettyjen kemikaalien vaikutuksista, joilla saattaa olla merkitystä torjuntatoimien kannalta.
- (16) Sen varmistamiseksi, että viraston toimintasuunnitelmat pannaan täytäntöön perusteellisesti, virastoa varten olisi perustettava toimintakelpoinen ja kustannustehokas järjestelmä, jonka avulla rahoitetaan erityisesti operatiivisen avun antaminen valtioille, joihin vaikutukset kohdistuvat.
- (17) Virastolle pilaantumisen torjunnan alalla osoitettujen tehtävien ja muiden niihin liittyvien toimien rahoitus olisi sen vuoksi turvattava monivuotisen sitoumuksen pohjalta. Tämän monivuotisen sitoumuksen määrässä olisi otettava huomioon viraston pilaantumisentorjuntatehtävien laajeneminen ja tarve tehostaa virastolle myönnettyjen varojen käyttöä talousarviorajoitteiden puitteissa. Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi määritettävä unionin rahoitusosuuden vuosittaiset määrät vuotuista talousarviomenettelyä noudattaen. On erityisen tärkeää, että komissio laatii väliarvioinnin viraston valmiuksista täyttää velvollisuutensa alusten sekä öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttaman meren pilaantumisen torjunnan alalla tuloksellisesti ja kustannustehokkaasti.
- (18) Pilaantumisen torjunnan rahoitukseen sidottavien määrien olisi katettava 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välinen jakso neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1311/2013⁽²⁾ säädetyn monivuotisen rahoituskehyn mukaisesti. Sen vuoksi olisi vahvistettava rahoituspuitteet samaa ajanjaksoa varten.
- (19) Viraston apu valtioille, jotka hakevat unionin jäsenyyttä, ja Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanimaille olisi rahoitettava kyseisiä valtioita ja maita koskevista nykyisistä unionin ohjelmista, ja näin ollen sen ei olisi oltava osa viraston monivuotista rahoitusta.
- (20) Jotta sitoumukset jakautuisivat optimaalisesti ja jotta otettaisiin huomioon mahdolliset muutokset alusten aiheuttaman pilaantumisen torjuntatoimissa, on tarpeen varmistaa, että erityisiä toimintatarpeita seurataan jatkuvasti niin, että vuosittaisiin rahoitussitoumuksiin voidaan tehdä mukautuksia.
- (21) Asetuksen (EY) N:o 1406/2002 mukaisesti viraston olisi vuosikertomuksessaan raportoitava viraston monivuotisen rahoituksen toteuttamisesta.
- (22) On aiheellista varmistaa viraston toiminnan perusteella alusten sekä öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttaman meren pilaantumisen torjunnan alalle myönnettävän rahoitustuen jatkuvuus ja yhdenmukaistaa tämän asetuksen soveltamiskausi asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 soveltamiskauden kanssa. Sen vuoksi tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2014,

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2007/779/EY, Euratom, tehty 8 päivänä marraskuuta 2007, yhteisön pelastuspalvelumekanismin perustamisesta (EUVL L 314, 1.12.2007, s. 9).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2 päivänä joulukuuta 2013, vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyn vahvistamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan Euroopan meriturvallisuusviraston, jäljempänä 'virasto', talousarvioon myönnettävää unionin rahoitusosuuksia koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt niiden tehtävien suorittamiseksi, jotka virastolle on asetuksen (EY) N:o 1406/2002 1 ja 2 artiklan nojalla osoitettu alusten sekä öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttaman meren pilaantumisen torjunnan alalla.
2. Viraston pilaantumisen torjunnan alalla toteuttamat toimet eivät vapauta rannikkovaltioita niiden vastuusta ylläpitää asianmukaisia pilaantumisen torjuntamekanismeja.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'öljyllä' öljyvahinkojen torjuntavalmiudesta, torjumisesta ja torjuntayhteistyöstä vuonna 1990 tehdyssä Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) kansainvälisessä yleissopimuksessa määritettyä mineraaliöljyä sen kaikissa muodoissa, mukaan lukien raakaöljy, polttoöljy, liete, jäteöljy sekä jalostetut tuotteet;
- b) 'vaarallisilla ja haitallisilla aineilla' kaikkia sellaisia vuonna 2000 tehdyssä vaarallisten ja haitallisten aineiden aiheuttaman pilaantumisen torjuntavalmiutta, torjuntaa ja torjuntayhteistyötä koskevassa IMO:n pöytäkirjassa määritettyjä muita aineita kuin öljyä, jotka meriympäristöön joutuessaan todennäköisesti aiheuttavat vaaraa ihmisten terveydelle, vahingoittavat elollisia luonnonvaroja ja meren eliöstöä, pilaavat maisemaa tai aiheuttavat häiriötä muulle lailliselle meren käytölle;
- c) 'öljyn- ja kaasunporauslaitteistolla' paikallaan olevaa kiinteää tai liikutettavaa asennelmaa tai asennelmien yhdistelmää, joka on pysyvästi yhdistetty silloilla tai muilla rakenteilla ja jota käytetään avomerellä tapahtuvaan öljyn- tai kaasunporauslaitteistojen toimintaan tai tämän toiminnan yhteydessä; avomerellä toimivat liikkuvat porausyksiköt sisältyvät öljyn- ja kaasunporauslaitteistoihin ainoastaan, jos ne ovat ankkuroituneet avomerelle poraamista, tuotantoa tai muita avomerellä tapahtuvaan öljyn- tai kaasunporauslaitteistojen toimintaan liittyviä toimia varten, sekä infrastruktuuri ja asennelmat, joita käytetään siirtämään öljy ja kaasu maalle ja maalla sijaitseviin terminaaleihin.

3 artikla

Soveltamisala

Virastolle myönnetään 1 artiklassa tarkoitettu unionin rahoitusosuus, jotta voidaan rahoittaa alusten sekä öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttaman meren pilaantumisen torjunnan alalla toimia, joita tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1406/2002 10 artiklan 2 kohdan k alakohdan mukaisesti hyväksytyssä yksityiskohtaisessa suunnitelmassa, ja erityisesti niitä, jotka liittyvät seuraaviin:

- a) operatiivinen apu ja täydentävät keinot, joilla tuetaan asetuksen (EY) N:o 1406/2002 2 artiklan 3 kohdan d alakohdan ja 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti niiden valtioiden, joihin vaikutukset kohdistuvat, pyynnöstä toteutettuja pilaantumisen torjuntatoimia ja joita ovat muun muassa pilaantumisen torjuntaan käytettävät valmiusalueet, satelliittikuvat ja laitteet, kun on kyse alusten tai öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen tahattomasti tai tahallisesti aiheuttamasta meren pilaantumisesta;
- b) yhteistyö ja yhteensovittaminen ja teknisen ja tieteellisen avun tarjoaminen jäsenvaltioille ja komissiolle unionin pelastuspalvelumekanismien, IMO:n ja asiaankuuluvien alueellisten järjestöjen asian kannalta merkityksellisten toimien puitteissa;

- c) tiedot, erityisesti parhaiden toimintatapojen, asiantuntemuksen, tekniikoiden ja innovaatioiden kerääminen, analysoiminen ja jakelu alusten sekä öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttaman meren pilaantumisen torjunnan alalla.

4 artikla

Unionin rahoitus

1. Virastolle annetaan monivuotisen rahoituskehityksen rajoissa tarvittavat määrärahat, jotta se voi täyttää velvollisuutensa alusten sekä öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttaman meren pilaantumisen torjunnan alalla tuloksellisesti ja kustannustehokkaasti.
2. Edellä 3 artiklassa tarkoitettujen tehtävien suorittamista koskevat rahoituspuitteet ovat käypinä hintoina ilmaistuna 160 500 000 euroa 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana.
3. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät vuotuisista määrärahoista monivuotisen rahoituskehityksen rajoissa. Tässä yhteydessä on varmistettava jäsenvaltioille 3 artiklan a alakohdan mukaisesti annettavaan operatiiviseen apuun tarvittava rahoitus.

5 artikla

Nykyisten valmiuksien seuranta

1. Jotta voidaan määritellä vaatimukset viraston antamalle operatiiviselle avulle ja lisätä sen tehokkuutta esimerkiksi antamalla käyttöön pilaantumisen torjunnassa käytettäviä aluksia jäsenvaltioiden valmiuksien lisäksi, virasto ylläpitää luetteloa julkisista pilaantumisentorjuntamekanismeista ja yksityisistä pilaantumisentorjuntamekanismeista, jos tällaisia on käytössä, ja niihin liittyvistä torjuntavalmiuksista unionin eri alueilla.
2. Virasto ylläpitää tätä luetteloa jäsenvaltioiden antamien tietojen perusteella. Luettelon ylläpitoa varten virasto pyrkii hankkimaan alueellisen merialueen unionin kanssa jakavilta kolmansilta mailta tietoa pilaamisentorjuntamekanismeista ja niihin liittyvistä torjuntavalmiuksista.
3. Viraston hallintoneuvosto ottaa huomioon tämän luettelon ja muut asetuksen (EY) N:o 1406/2002 1 artiklassa vahvistettuihin pilaantumisen torjuntatavoitteisiin liittyvät aiheelliset tiedot, kuten riskinarviointien ja dispergointiaineina käytettyjen kemikaalien vaikutuksista tehtyjen tieteellisten tutkimusten sisältämät tiedot, ennen kuin se tekee päätöksen pilaantumisen torjuntaan tähtäävistä toimistaan viraston vuotuisen työohjelman puitteissa. Tässä yhteydessä virasto kiinnittää erityistä huomiota herkimmiksi katsottuihin alueisiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta avun antamista muille sitä tarvitseville alueille.

6 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio ja virasto varmistavat, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, korruptiota ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla sekä perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, sekä käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia neuvoston asetusten (EY, Euratom) N:o 2988/95 ⁽¹⁾ ja (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽²⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2013 ⁽³⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95, annettu 18 päivänä joulukuuta 1995, Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta (EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petosten torjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

2. Tämän asetuksen perusteella rahoitettavia unionin toimia rahoitettaessa asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna sääntöjenvastaisuutena pidetään mitä tahansa sellaista unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen taikka sopimusvelvoitteiden rikkomista, joka johtuu talouden toimijan teosta tai laiminlyönnistä ja jonka tuloksena on tai voi olla perusteettomasta menosta aiheutuva vahinko unionin yleiselle talousarviolle tai unionin hallinnoimille talousarvioille.

3. Komissio ja virasto varmistavat kumpikin toimivaltansa puitteissa, että rahoitettaessa unionin toimia tämän asetuksen mukaisesti rahalle saadaan mahdollisimman hyvä vastine.

7 artikla

Väliarviointi

1. Komissio toimittaa viraston antamien tietojen pohjalta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta. Tässä kertomuksessa, jonka laatiminen ei vaikuta viraston hallintoneuvoston asemaan, esitetään 4 artiklassa tarkoitetun unionin rahoitusosuuden käytön tulokset 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisen ajanjakson kattavien sitoumusten ja menojen osalta.

2. Komissio esittää tässä kertomuksessa arvioinnin viraston valmiudesta täyttää velvollisuutensa tuloksellisesti ja kustannustehokkaasti. Arvioinnin perusteella ja ottaen huomioon se, että viraston on suoritettava sille annetut tehtävät, komissio esittää tarvittaessa ajanjakson 2018–2020 osalta virastolle 3 artiklassa tarkoitettujen tehtävien toteuttamiseen myönnettyjen monivuotisten rahoituspuitteiden asianmukaista mukauttamista enintään 8 prosentilla. Mahdollinen mukautus tehdään monivuotisen rahoituskehyksen rajoissa, ja se ei vaikuta vuotuisiin talousarviomenettelyihin eikä monivuotisen rahoituskehyksen tulevaan tarkistamiseen.

3. Tämän kertomuksen on sisällettävä tietoja alusten sekä öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttamaa meren pilaantumista koskevan viraston torjuntavalmiuden sosioekonomisista, ekologisista ja taloudellisista vaikutuksista, jos tällaisia tietoja on saatavilla.

4. Tämän kertomuksen perusteella komissio voi myös ehdottaa tarvittaessa muutoksia tähän asetukseen, jotta voidaan ottaa huomioon erityisesti tieteellinen edistys alusten sekä öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttaman meren pilaantumisen torjunnan alalla, myös vaarallisten ja haitallisten aineiden aiheuttaman pilaantumisen osalta, ja jotta voidaan ottaa huomioon sellaisiin sopimuksiin tehdyt asian kannalta merkitykselliset muutokset, joilla on perustettu alueellisia järjestöjä, joiden toiminnan viraston pilaantumisentorjuntatoimet kattavat ja joihin unioni on liittynyt.

8 artikla

Voimaantulo ja soveltamispäivä

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivää, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen 31 päivään joulukuuta 2020.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. GOZI

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 912/2014,**annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014,****kansainvälisillä sopimuksilla, joissa Euroopan unioni on osapuolena, sijoittajan ja valtion välisten riitojen ratkaisemista varten perustetuissa välimiesoikeuksissa käsiteltäviin asioihin liittyvän korvausvastuun hallinnointia koskevista puitteista**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Lissabonin sopimuksen tultua voimaan suorat ulkomaiset sijoitukset sisältyvät yhteiseen kauppapolitiikkaan kuuluvia asioita koskevaan luetteloon. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 3 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti unionilla on yksinomainen toimivalta yhteisen kauppapolitiikan alalla, ja se voi olla osapuolena kansainvälisissä sopimuksissa, jotka koskevat suoriin ulkomaisiin sijoituksiin sovellettavia määräyksiä.
- (2) Sijoitussuojaa koskeviin sopimuksiin voi sisältyä sijoittajan ja valtion välinen riitojenratkaisumekanismi, jonka avulla kolmannesta maasta peräisin oleva sijoittaja voi nostaa kanteen sitä valtiota vastaan, jossa se on tehnyt sijoituksen. Sijoittajan ja valtion välinen riitojenratkaisu voi johtaa välitystuomioon, jossa määrätään maksamaan rahallinen korvaus. Lisäksi kaikissa tällaisissa tapauksissa koituu väistämättä huomattavia välimiesmenettelyn hallinnointikustannuksia sekä kanteeseen vastaamiseen liittyviä kustannuksia.
- (3) Riidanratkaisun kohteena olevaa kohtelua koskeva kansainvälinen vastuu noudattaa unionin ja jäsenvaltioiden välistä toimivallan jakoa. Tämän seurauksena unioni on periaatteessa vastuussa sellaisiin kanteisiin vastaamisesta, joissa väitetään rikutun sopimukseen sisältyviä, unionin yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvia sääntöjä, riippumatta siitä, onko kyse unionin vai jonkin jäsenvaltion tarjoamasta kohtelusta.
- (4) Unionin sopimuksissa olisi tarjottava ulkomaisille sijoittajille sama korkea suojelun taso muttei kuitenkaan korkeampaa suojelun tasoa kuin se, joka unionin lainsäädännössä ja jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisissä yleisissä periaatteissa tarjotaan unionista peräisin oleville sijoittajille. Unionin sopimuksissa olisi huolehdittava siitä, että unionin lainsäädäntövaltaa ja sääntelyoikeutta kunnioitetaan ja että ne turvataan.
- (5) Jos unionilla on oikeushenkilönä kansainvälinen vastuu tarjotusta kohtelusta, sen edellytetään kansainvälisen oikeuden mukaan maksavan välitystuomiossa sen suoritettavaksi määrätyn korvauksen ja kantavan riidasta aiheutuvat kustannukset. Välitystuomio, jossa määrätään maksettavaksi korvaus, voi kuitenkin johtua joko unionin itsensä tai jonkin jäsenvaltion tarjoamasta kohtelusta. Olisi näin ollen kohtuutonta, jos välitystuomioon perustuvat maksut ja välimiesmenettelyn kustannukset maksettaisiin unionin talousarviosta silloin, kun kohtelun on tarjonnut jokin jäsenvaltio, jollei unionin lainsäädännössä edellytetä kyseistä kohtelua. Siksi on tarpeen, että korvausvastuu jaetaan unionin lainsäädäntöön kuuluvana asiana unionin itsensä ja kohtelun tarjonneen jäsenvaltion välillä tässä asetuksessa säädetyin perustein.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 23. heinäkuuta 2014.

- (6) Euroopan unionin kansainvälisestä sijoituspolitiikasta tulevaisuudessa 6 päivänä huhtikuuta 2011 antamassaan päätöslauselmassa Euroopan parlamentti on nimenomaisesti kehottanut luomaan tässä asetuksessa säädetyn mekanismin. Lisäksi neuvosto on kattavaa kansainvälistä sijoituspolitiikkaa koskevista 25 päivänä lokakuuta 2010 antamissaan päätelmissä kehottanut komissiota tutkimaan asiaa.
- (7) Korvausvastuu olisi kohdistettava sille taholle, joka on vastuussa kohtelusta, jonka on todettu olevan ristiriidassa sopimuksen asianomaisten määräysten kanssa. Tämän vuoksi unionin olisi itse kannettava korvausvastuu silloin, kun kyseisen kohtelun on tarjonnut unionin jokin toimielin, elin tai laitos. Asianomaisen jäsenvaltion olisi kannettava korvausvastuu silloin, kun se on tarjonnut kyseisen kohtelun. Mikäli jäsenvaltio toimii unionin lainsäädännössä edellytetyllä tavalla, esimerkiksi saattaessaan unionin hyväksymän direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään, unionin kuitenkin olisi itse kannettava korvausvastuu sikäli kuin unionin lainsäädännössä edellytetään tällaista kohtelua. Tässä asetuksessa olisi myös säädettävä siitä mahdollisuudesta, että yksittäiset tapaukset koskevat sekä jäsenvaltion tarjoamaa kohtelua että unionin lainsäädännössä edellytettyä kohtelua, ja sen olisi katettava kaikki jäsenvaltioiden ja unionin toteuttamat toimet. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden ja unionin olisi kannettava korvausvastuu kunkin niistä tarjoaman erityisen kohtelun osalta.
- (8) Unionin olisi aina toimittava vastaajana, jos riita koskee yksinomaan unionin toimielinten, elinten tai laitosten tarjoamaa kohtelua, jolloin unioni kantaa riidasta mahdollisesti aiheutuvan korvausvastuun edellä mainittujen perusteiden mukaisesti.
- (9) Jos riidasta mahdollisesti aiheutuvan korvausvastuun kantaa jäsenvaltio, on oikeudenmukaista ja asianmukaista, että kyseinen jäsenvaltio toimisi vastaajana, jotta se voi puolustaa sijoittajalle tarjoamaansa kohtelua. Tässä asetuksessa säädetyillä järjestelyillä pyritään varmistamaan, että oikeudenkäyntikulut tai asianomaista jäsenvaltiota vastaan annettuun välitystuomioon perustuvat maksut eivät rasita edes tilapäisesti unionin talousarviota ja unionin muita kuin taloudellisia resursseja.
- (10) Jäsenvaltiot voivat kuitenkin pitää parempana, että unioni toimii vastaajana tämäntyyppisessä riidassa, esimerkiksi tekniseen asiantuntemukseen liittyvistä syistä. Jäsenvaltioilla olisi tämän vuoksi oltava mahdollisuus kieltäytyä toimimasta vastaajana, tämän kuitenkaan rajoittamatta niiden korvausvastuuta.
- (11) Jotta voidaan varmistaa, että unionin edut voidaan asianmukaisesti turvata, on poikkeuksellisissa olosuhteissa olennaisen tärkeää, että unioni toimii itse vastaajana jäsenvaltion tarjoamaan kohteluun liittyvissä riidoissa. Nämä olosuhteet rajoittuvat tapauksiin, joissa riitaan liittyy myös unionin takaama kohtelu, joissa ilmenee, että jonkin jäsenvaltion tarjoamaa kohtelua edellytetään unionin lainsäädännössä, ja joissa vastaava kohtelu on riitautettu unionia vastaan nostetussa kanteessa Maailman kauppajärjestössä (WTO), jos on asetettu paneeli ja kanne koskee samaa oikeudellista erityiskysymystä, ja jos on tarpeen varmistaa johdonmukainen kanteeseen vastaaminen WTO:ssa käsiteltävässä asiassa.
- (12) Jos unioni toimii vastaajana tapauksissa, joihin liittyy jäsenvaltioiden toimenpiteitä, komission olisi järjestettävä kanteeseen vastaaminen tavalla, joka suojaa asianomaisen jäsenvaltion taloudelliset edut.
- (13) Päätökset siitä, olisiko unionin vai jäsenvaltion toimittava vastaajana, olisi tehtävä tässä asetuksessa säädetyissä puitteissa. On tarkoituksenmukaista, että komissio ilmoittaa välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle tavasta, jolla näitä puitteita sovelletaan.

- (14) Tässä asetuksessa olisi säädettävä joistakin käytännön järjestelyistä, jotka koskevat välimiesmenettelyn kulkua jäsenvaltion tarjoamaa kohtelua koskevilla riidoissa. Näillä järjestelyillä olisi tähdättävä riita-asian parhaaseen mahdolliseen hallinnointiin ja samalla olisi varmistettava Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vilpittömän yhteistyön periaatteen noudattaminen ja asianomaisen jäsenvaltion etujen puolustaminen ja suojaaminen.
- (15) Kun vastaajana toimii unioni, tällaisin järjestelyin olisi taattava erittäin tiivis yhteistyö, johon kuuluvat välitön ilmoittaminen kaikista merkittävistä menettelyn vaiheista, asiaa koskevien asiakirjojen toimittaminen, tiheät neuvottelut ja osallistuminen menettelyssä mukana olevaan valtuuskuntaan.
- (16) Jos jäsenvaltio toimii vastaajana, on tarkoituksenmukaista, että se Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti tiedottaa komissiolle asian etenemisestä ja huolehtii erityisesti välittömästä ilmoittamisesta kaikista merkittävistä menettelyn vaiheista, asiaa koskevien asiakirjojen toimittamisesta, tiheistä neuvotteluista ja osallistumisesta menettelyssä mukana olevaan valtuuskuntaan. On myös tarkoituksenmukaista tarjota komissiolle riittävä mahdollisuus tunnistaa riidan yhteydessä esiin nousevat oikeuskysymykset tai mahdolliset muut unionin etuihin liittyvät tekijät.
- (17) Jäsenvaltion olisi voitava milloin tahansa hyväksyä, että se olisi korvausvastuussa siinä tapauksessa, että korvausta on maksettava, tämän kuitenkin vaikuttamatta välimiesmenettelyn tulokseen. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltion ja komission olisi voitava sopia järjestelyistä, jotka koskevat kustannusten maksamista määräajoin ja mahdollisen korvauksen maksamista. Tällainen hyväksyminen ei tarkoita sitä, että jäsenvaltio hyväksyy sen, että riidanalainen vaatimus on perusteltu. Komission olisi voitava tällaisessa tapauksessa hyväksyä päätös, jolla jäsenvaltio velvoitetaan varautumaan tällaisiin kustannuksiin. Siinä tapauksessa, että tuomioistuin määrää kustannuksia korvattaviksi unionille, komission olisi varmistettava, että kustannusten mahdollinen ennakkomaksu maksetaan välittömästi takaisin asianomaiselle jäsenvaltiolle.
- (18) Joissakin tapauksissa voi olla asianmukaista päästä sovintoon, jotta vältetään kallis ja tarpeeton välimiesmenettely. On tarpeen säätää tällaisten sovintoratkaisujen tekemistä koskevasta menettelystä. Tällaisen menettelyn olisi mahdollistettava, että komissio, joka toimii tarkastelumenettelyn mukaisesti, voi sopia asian, joka koskee unionin korvausvastuuta, jos se on unionin etujen mukaista. Mikäli asia koskee myös jäsenvaltion tarjoamaa kohtelua, on tarkoituksenmukaista, että unioni voisi sopia riidan ainoastaan, jos sovintoratkaisulla ei olisi lainkaan rahoitustai talousarviovaikutuksia asianomaisen jäsenvaltion kannalta. Tällaisissa tapauksissa on aiheellista, että komissio ja asianomainen jäsenvaltio tekevät tiivistä yhteistyötä ja neuvottelevat keskenään. Jäsenvaltiolla olisi oltava vapaus sopia asia milloin tahansa edellyttäen, että se hyväksyy täyden korvausvastuun ja että tällainen sovinto on unionin lainsäädännön mukainen.
- (19) Mikäli unioni on välitystuomioissa tuomittu suorittamaan maksu, tämä maksu olisi suoritettava viipymättä. Komission olisi toteutettava järjestelyjä tällaisten maksujen maksamiseksi, jollei jäsenvaltio ole jo hyväksynyt korvausvastuuta.
- (20) Komission olisi kuultava tarkasti asianomaista jäsenvaltiota, jotta voidaan sopia korvausvastuun jakamisesta. Jos komissio toteaa jäsenvaltion olevan vastuussa, mutta jäsenvaltio ei sitä hyväksy, komission olisi suoritettava välitystuomioon perustuva maksu, mutta sen olisi myös esitettävä jäsenvaltiolle päätös, jossa se vaatii jäsenvaltiota maksamaan kyseiset määrät sovellettavine korkoineen unionin talousarvioon. Maksettavan koron olisi oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾ 78 artiklan 4 kohdan nojalla vahvistettu korko. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklaa voidaan käyttää tapauksissa, joissa jäsenvaltio katsoo, ettei päätös täytä tässä asetuksessa asetettuja perusteita.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (21) Unionin talousarvion olisi katettava menot, jotka johtuvat suoriin ulkomaisiin sijoituksiin sovellettavia määräyksiä sisältävistä sopimuksista, joissa unioni on osapuolena ja joissa määrätään sijoittajan ja valtion välisestä riitojenratkaisusta. Mikäli jäsenvaltioilla on tämän asetuksen nojalla korvausvastuu, unionin olisi voitava joko kerätä yhteen asianomaisen jäsenvaltion osuudet ennen kyseisen menoerän suorittamista tai suoritettava kyseinen menoerä ensin ja saatava sen jälkeen korvaus asianomaiselta jäsenvaltiolta. Näiden kummankin talousarviokäsittelymekanismin käytön olisi oltava mahdollista sen mukaan, kumpi on toteutettavissa, erityisesti aikataulu huomioiden. Kummassakin mekanismissa asianomaisen jäsenvaltion maksamia rahoitusosuuksia tai korvauksia olisi käsiteltävä unionin talousarviossa sisäisinä käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina. Näistä sisäisistä käyttötarkoitukseensa sidotuista tuloista johtuvien määrärahojen olisi katettava asianomaiset menot, mutta niillä olisi myös voitava täydentää unionin talousarvion muita osia, joista on otettu ne alkuperäiset määrärahat, joilla asianomainen meno toteutettiin toisen mekanismin mukaisesti.
- (22) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukaiset täytäntöönpanoedellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa.
- (23) Täytäntöönpanovaltaa, joka liittyy 9 artiklan 2 ja 3 kohtaan, 13 artiklan 1 kohtaan, 14 artiklan 8 kohtaan, 15 artiklan 3 kohtaan ja 16 artiklan 3 kohtaan, olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (24) Neuvoa-antavaa menettelyä olisi käytettävä niiden päätösten hyväksymiseen, joiden mukaan unionin toimii vastaajana 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti, koska näissä tapauksissa unionin on otettava vastuulleen kanteisiin vastaaaminen, mutta tämän olisi silti oltava jäsenvaltioiden valvonnassa. Neuvoa-antavaa menettelyä olisi käytettävä niiden päätösten hyväksymiseen, jotka koskevat riitojen sopimista 15 artiklan 3 kohdan nojalla, koska näillä päätöksillä on enintään väliaikainen vaikutus unionin talousarvioon, sillä asianomaisen jäsenvaltion edellytetään kantavan riidasta mahdollisesti aiheutuvan korvausvastuun ja koska tässä asetuksessa vahvistetaan tällaisten sovintojen hyväksymistä koskevat yksityiskohtaiset perusteet,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan sijoittajan ja valtion väliseen riitojenratkaisuun, jonka on pannut vireille kolmannen maan kantaja ja joka pannaan toimeen sellaisen sopimuksen nojalla, jonka osapuoli unioni on tai jonka osapuolia unioni ja sen jäsenvaltiot ovat, tämän kuitenkin vaikuttamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa määrättyyn toimivallan jakoon. Tämän asetuksen hyväksyminen ja soveltaminen eivät erityisesti vaikuta perussopimuksissa määrättyihin toimivallan rajoihin muun muassa sellaisen jäsenvaltioiden tai unionin tarjoaman kohtelun osalta, jonka kantaja on riitauttanut sopimuksen nojalla toimeenpannussa sijoittajan ja valtion välisessä riitojenratkaisussa.

2. Komissio julkaisee tiedotustarkoituksessa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* luettelon sopimuksista, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, ja pitää sen ajan tasalla.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'sopimuksella' tarkoitetaan mitä tahansa sellaista kansainvälistä sopimusta, johon sisältyy suoriin ulkomaisiin sijoituksiin sovellettavia määräyksiä, jonka osapuoli unioni on tai jonka osapuolia unioni ja sen jäsenvaltiot ovat ja jossa määrätään sijoittajan ja valtion välisestä riitojenratkaisusta;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- b) 'väl miesmenettelystä aiheutuville kustannuksilla' tarkoitetaan väl miesoikeuden ja riitojenratkaisuelimen maksuja ja kustannuksia sekä edustamisesta aiheutuneita kustannuksia ja kuluja, jotka väl miesoikeus määrää korvattaviksi kantajalle; näitä ovat muun muassa käännöskustannukset, oikeudellisesta ja taloudellisesta tutkimustyöstä aiheutuneet kustannukset ja muut asianmukaiset väl miesmenettelyyn liittyvät kustannukset;
- c) 'riidalla' tarkoitetaan kantajan sopimuksen nojalla unionia tai jäsenvaltiota vastaan nostamaa kannetta, jonka väl miesoikeus ratkaisee;
- d) 'sijoittajan ja valtion välisellä riitojenratkaisulla' tarkoitetaan sopimuksella määrättyä menettelyä, jonka perusteella kantaja voi nostaa kanteita unionia tai jäsenvaltiota vastaan;
- e) 'jäsenvaltiolla' tarkoitetaan yhtä tai useampaa Euroopan unionin jäsenvaltiota;
- f) 'asianomaisella jäsenvaltiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, joka on tarjonnut kohtelun, jonka väitetään olevan ristiriidassa sopimuksen kanssa;
- g) 'korvausvastuulla' tarkoitetaan velvollisuutta maksaa rahamäärä, jonka väl miesoikeus on määrännyt tai josta on sovittu osana sovintoa ja johon sisältyvät myös väl miesmenettelystä aiheutuvat kustannukset;
- h) 'sovinnolla' tarkoitetaan mitä tahansa sopimusta, jossa yhtenä osapuolena on joko unioni tai jäsenvaltio tai kumpikin ja toisena osapuolena kantaja ja jossa kantaja suostuu olemaan ajamatta kannetta vastineena tietyn rahamäärän maksamiselle tai muulle kuin rahallisen suorituksen käsittävälle toimelle, myös silloin kun sovinto kirjataan väl miesoikeuden tuomioon;
- i) 'väl miesoikeudella' tarkoitetaan mitä tahansa henkilöä tai elintä, joka on sopimuksen nojalla nimetty ratkaisemaan sijoittajan ja valtion välinen riita;
- j) 'kantajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka voi nostaa sijoittajan ja valtion välisessä riitojenratkaisussa sopimuksen nojalla kanteen, tai luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle sopimukseen perustuva kantajan kanneoikeus on laillisesti luovutettu;
- k) 'unionin lainsäädännöllä' tarkoitetaan Euroopan unionin toiminnasta tehtyä sopimusta, Euroopan unionista tehtyä sopimusta, mitä tahansa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 288 artiklan toisessa, kolmannessa ja neljännessä kohdassa tarkoitettua unionin säädöstä ja mitä tahansa kansainvälistä sopimusta, jonka osapuoli unioni on tai jonka osapuolia unioni ja sen jäsenvaltiot ovat; yksinomaan tämän asetuksen soveltamista varten 'unionin lainsäädännöllä' ei tarkoiteta sopimuksen sijoitus suojaa koskevia määräyksiä;
- l) 'unionin lainsäädännössä edellytetyllä' tarkoitetaan kohtelua, jossa asianomainen jäsenvaltio olisi voinut välttää väitetyn sopimusrikkomuksen ainoastaan jättämällä ottamatta huomioon unionin lainsäädännön mukaisen velvoitteen, kuten tapauksessa, jossa sillä ei ole mitään harkintavaltaa saavutettavan tuloksen osalta.

II LUKU

KORVAUSVASTUUN JAKAMINEN

3 artikla

Jakoperusteet

1. Sopimukseen perustuvasta riidasta aiheutuva korvausvastuu jaetaan seuraavien perusteiden mukaisesti:
 - a) unioni kantaa korvausvastuun, joka johtuu unionin toimielinten, elinten tai laitosten tarjoamasta kohtelusta;

- b) asianomainen jäsenvaltio kantaa korvausvastuun, joka johtuu kyseisen jäsenvaltion tarjoamasta kohtelusta;
- c) edellä olevasta b alakohdasta poiketen unioni kantaa korvausvastuun, joka johtuu jäsenvaltion tarjoamasta kohtelusta, jos tällaista kohtelua on edellytetty unionin lainsäädännössä.

Jos unionin lainsäädännössä edellytetään, että asianomainen jäsenvaltio toteuttaa toimia saattaakseen aiemmin toteuttamansa toimen unionin lainsäädännön mukaiseksi, tämä jäsenvaltio on korvausvastuussa sen estämättä, mitä ensimmäisen kohdan c alakohdassa säädetään, paitsi jos tällaista aikaisempaa toimea on edellytetty unionin lainsäädännössä.

2. Kun tässä asetuksessa niin säädetään, komissio hyväksyy 1 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaisesti päätöksen, jossa määritetään asianomaisen jäsenvaltion korvausvastuu. Tällaisesta päätöksestä ilmoitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, asianomaisen jäsenvaltion on kannettava korvausvastuu, jos

a) se on hyväksynyt mahdollisen korvausvastuun 12 artiklan mukaisesti; tai

b) se tekee sovinnon 15 artiklan mukaisesti.

4. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, unioni kantaa korvausvastuun, jos unioni toimii vastaajana 4 artiklan mukaisesti.

III LUKU

RIITOJEN KÄSITTELY

1 JAKSO

Unionin tarjoamaa kohtelua koskevien riitojen käsittely

4 artikla

Unionin tarjoama kohtelu

1. Unioni toimii vastaajana, jos riita koskee unionin toimielinten, elinten tai laitosten tarjoamaa kohtelua.
2. Kun komissio vastaanottaa kantajalta neuvottelupyynnön tai ilmoituksen, jolla kantaja toteaa aikovansa panna vireille välimiesmenettelyn sopimuksen mukaisesti, se ilmoittaa tästä välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2 JAKSO

Jäsenvaltion tarjoamaa kohtelua koskevien riitojen käsittely

5 artikla

Jäsenvaltion tarjoama kohtelu

Tätä jaksoa sovelletaan riitoihin, jotka koskevat kokonaan tai osittain jonkin jäsenvaltion tarjoamaa kohtelua.

6 artikla

Komission ja asianomaisen jäsenvaltion yhteistyö ja niiden väliset neuvottelut

1. Komissio ja asianomainen jäsenvaltio toteuttavat kaikki tarpeelliset toimenpiteet puolustaakseen ja suojellakseen unionin ja asianomaisen jäsenvaltion etuja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti.
2. Komissio ja asianomainen jäsenvaltio aloittavat neuvottelut riitojen hallinnoinnista tämän asetuksen mukaisesti ottamalla huomioon tässä asetuksessa ja kyseisessä sopimuksessa säädetyt määräajat sekä vaihtavat keskenään riitojen käsittelyn kannalta merkityksellisiä tietoja.

7 artikla

Neuvottelupyyntö

1. Kun komissio vastaanottaa kantajalta neuvottelupyynnön sopimuksen mukaisesti, se ilmoittaa tästä välittömästi asianomaiselle jäsenvaltiolle. Kun jäsenvaltio on saanut neuvottelupyynnön tai tiedon siitä, sen on välittömästi ilmoitettava tästä komissiolle.
2. Asianomaisen jäsenvaltion edustajien ja komission on osallistuttava neuvotteluissa mukana olevaan unionin valtuuskuntaan.
3. Asianomaisen jäsenvaltion ja komission on välittömästi toimitettava toisilleen asian kannalta merkitykselliset tiedot.
4. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaikki neuvottelupyynnot.

8 artikla

Ilmoitus aikomuksesta panna vireille välimiesmenettely

1. Kun komissio vastaanottaa ilmoituksen, jolla kantaja toteaa aikovansa panna vireille välimiesmenettelyn sopimuksen mukaisesti, se ilmoittaa tästä välittömästi asianomaiselle jäsenvaltiolle. Kun kantaja toteaa aikovansa panna vireille välimiesmenettelyn unionia tai jäsenvaltiota vastaan, komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 15 työpäivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta kantajan nimen, ne sopimuksen määräykset, joita väitetään rikotun, asianomaisen talouden alan, kohtelun, jonka väitetään olevan sopimuksen vastaista, sekä vaaditun vahingonkorvauksen määrän.
2. Kun jäsenvaltio vastaanottaa ilmoituksen, jolla kantaja toteaa aikovansa panna vireille välimiesmenettelyn, sen on välittömästi ilmoitettava tästä komissiolle.
3. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaikki ilmoitukset, jotka koskevat aikomusta panna vireille välimiesmenettely.

9 artikla

Vastaajana toimiminen

1. Asianomaisen jäsenvaltion on toimittava vastaajana paitsi jos syntyy jompikumpi seuraavista tilanteista:
 - a) komissio on 6 artiklan mukaisten neuvottelujen jälkeen tehnyt tämän artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisen päätöksen 45 päivän kuluessa 8 artiklassa tarkoitetun ilmoituksen tai tiedonannon vastaanottamisesta, tai
 - b) jäsenvaltio on 6 artiklan mukaisten neuvottelujen jälkeen vahvistanut komissiolle kirjallisesti 45 päivän kuluessa 8 artiklassa tarkoitetun ilmoituksen tai tiedonannon vastaanottamisesta, että se ei aio toimia vastaajana.

Jos syntyy joko a tai b alakohdassa tarkoitettu tilanne, unioni toimii vastaajana.

2. Jäsenvaltioille toimitetun täydellisen ja tasapainoisen tosiseikkoihin perustuvan analyysin ja oikeudellisen harkinnan perusteella komissio voi päättää täytäntöönpanosäädöksillä 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen, että unioni toimii vastaajana, mikäli ilmenee yksi tai useampi seuraavista seikoista:

a) unioni kantaasi riidasta aiheutuvan mahdollisen korvausvastuun kokonaan tai ainakin osittain 3 artiklassa säädettyjen perusteiden mukaisesti; tai

b) riita koskee myös unionin toimielinten, elinten tai laitosten tarjoamaa asian käsittelyä.

3. Jäsenvaltioille toimitetun täydellisen ja tasapainoisen tosiseikkoihin perustuvan analyysin ja oikeudellisen harkinnan perusteella komissio voi päättää täytäntöönpanosäädöksillä 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, että unioni toimii vastaajana, jos vastaava kohtelu on riitautettu unionia vastaan nostetussa kanteessa WTO:ssa, jossa on asetettu paneeli, ja kanne koskee samaa oikeudellista erityiskysymystä ja jos on tarpeen varmistaa johdonmukainen kanteeseen vastaaminen WTO:ssa käsiteltävässä asiassa.

4. Komission on tämän artiklan nojalla toimiessaan varmistettava, että unionin vastineessa suojellaan asianomaisen jäsenvaltion taloudellisia etuja.

5. Komission ja asianomaisen jäsenvaltion on välittömästi 8 artiklassa tarkoitettun ilmoituksen tai tiedonannon vastaanotettuaan aloitettava 6 artiklan mukaisesti tämän artiklan mukaisen asian hallinnointia koskevat neuvottelut. Komission ja asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että kaikkia sopimuksessa asetettuja määräaikoja noudatetaan.

6. Kun unioni toimii vastaajana 2 ja 5 kohdan mukaisesti, komissio kuulee asianomaista jäsenvaltiota kaikkien asiassa esitettävien lausuntojen ja huomautusten johdosta ennen niiden viimeistelyä ja esittämistä. Asianomaisen jäsenvaltion edustajat muodostavat jäsenvaltion pyynnöstä ja sen kustannuksella osan unionin valtuuskunnasta kaikissa asian käsittelyissä, ja komissio ottaa asianomaisen jäsenvaltion edut asianmukaisesti huomioon.

7. Komissio ilmoittaa välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaikki riita-asiat, joissa tätä artiklaa sovelletaan, ja siitä, miten sitä on sovellettu.

10 artikla

Jäsenvaltion toiminta välimiesmenettelyssä

1. Kun jäsenvaltio toimii vastaajana, sen on 6 artiklan mukaisesti riita-asian kaikissa vaiheissa, mukaan lukien mahdollinen purku, muutoksenhaku tai uudelleentarkastelu

a) toimitettava komissiolle ajoissa menettelyyn liittyvät merkitykselliset asiakirjat;

b) ilmoitettava komissiolle ajoissa kaikista merkittävistä menettelyn vaiheista ja aloitettava pyynnöstä neuvottelut komission kanssa, jotta voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon riidassa esiin tulevat oikeuskysymykset tai muut kysymykset, jotka koskevat unionin etua ja jotka komissio on yksilöinyt asianomaiselle jäsenvaltiolle toimitetussa kirjallisessa analyysissä, joka ei ole sitova; ja

c) sallittava komission pyynnöstä ja komission kustannuksella sen edustajien osallistuminen jäsenvaltiota edustavaan valtuuskuntaan.

2. Komissio toimittaa jäsenvaltiolle menettelyyn liittyvät merkitykselliset asiakirjat sen varmistamiseksi, että kanteeseen vastaaminen on mahdollisimman tehokasta.

3. Heti kun välitystuomio on annettu, jäsenvaltion on ilmoitettava siitä komissiolle. Komissio ilmoittaa asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

11 artikla

Unionin toiminta välimiesmenettelyssä

1. Seuraavia säännöksiä on 6 artiklan mukaisesti sovellettava koko sellaisen välimiesmenettelyn ajan, jossa unioni toimii vastaajana riita-asioissa, joissa jäsenvaltion olisi kannettava riidasta aiheutuva mahdollinen korvausvastuu kokonaan tai osittain:

- a) komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet asianomaisen jäsenvaltion etujen puolustamiseksi ja suojelemiseksi;
- b) asianomaisen jäsenvaltion on annettava komissiolle kaikki tarvittava apu;
- c) komissio toimittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle menettelyyn liittyvät merkitykselliset asiakirjat, tiedottaa jäsenvaltiolle kaikista merkittävistä menettelyn vaiheista ja aloittaa asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä sen kanssa neuvottelut mahdollisimman tehokkaan kanteeseen vastaamisen varmistamiseksi;
- d) komissio ja asianomainen jäsenvaltio valmistelevat kanteeseen vastaamista tiiviissä yhteistyössä keskenään; ja
- e) menettelyyn osallistuva unionin valtuuskunta koostuu komissiosta ja asianomaisen jäsenvaltion edustajista, paitsi jos tämä ilmoittaa komissiolle, ettei se aio olla menettelyssä osa unionin valtuuskuntaa.

2. Komissio tiedottaa säännöllisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 kohdassa tarkoitetun välimiesmenettelyn etenemisestä.

12 artikla

Mahdollisen korvausvastuun hyväksyminen asianomaisen jäsenvaltion toimesta unionin toimiessa vastaajana

Jos unioni toimii vastaajana riita-asiaissa, jossa jäsenvaltion olisi kannettava riidasta aiheutuva mahdollinen korvausvastuu kokonaan tai osittain, asianomainen jäsenvaltio voi milloin tahansa hyväksyä välimiesmenettelystä aiheutuvan korvausvastuun. Tätä varten asianomainen jäsenvaltio ja komissio voivat sopia järjestelyistä, jotka koskevat muun muassa

- a) mekanismeja välimiesmenettelystä aiheutuvien kustannusten maksamiseksi määräajoin;
- b) mekanismeja välitystuomiossa unionin maksettaviksi määrättyjen maksujen suorittamiseksi.

IV LUKU

RIITOJEN SOPIMINEN UNIONIN TOIMIESSA VASTAAJANA

13 artikla

Unionin tarjoamaa kohtelua koskevien riitojen sopiminen

1. Jos komissio katsoo, että yksinomaan unionin tarjoamaa kohtelua koskevan riidan sopiminen olisi unionin etujen mukaista, se voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksen, jolla sovintoratkaisu hyväksytään. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Jos sovintoon voi sisältyä muitakin toimia kuin rahamäärän maksaminen, sovelletaan tällaisia toimia koskevia asianmukaisia menettelyjä.

14 artikla

Jäsenvaltion kokonaan tai osittain tarjoamaa kohtelua koskevien riitojen sopiminen, jos unioni haluaa sopia riidan

1. Jos unioni on vastaajana jäsenvaltion kokonaan tai osittain tarjoamaa kohtelua koskevassa riidassa ja komissio katsoo, että riidan sopiminen olisi unionin taloudellisten etujen mukaista, komissio neuvottelee ensin asianomaisen jäsenvaltion kanssa 6 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltio voi myös aloittaa tällaiset neuvottelut komission kanssa.

2. Jos komissio ja asianomainen jäsenvaltio suostuvat sopimaan riidan, asianomaisen jäsenvaltion on pyrittävä sopimaan komission kanssa järjestelystä, jossa määritetään tarvittavat seikat sovinnon neuvottelemiseksi ja täytäntöön panemiseksi.

3. Jos unioni toimii vastaajana riita-asiassa, jossa jäsenvaltio olisi korvausvastuussa ja jossa unionilla ei ole korvausvastuuta, vain asianomainen jäsenvaltio voi sopia riidan 15 artiklan mukaisesti.

4. Jos unioni toimii vastaajana 9 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, komissio voi käytyään 6 artiklan 1 kohdan mukaiset neuvottelut päättää sopia riidan, jos sovinto on unionin taloudellisten etujen mukaista. Siinä tapauksessa komission on toimitettava täydellinen ja tasapainoinen tosiseikkoihin perustuva analyysi ja esitettävä oikeudellinen harkinta, joilla unionin taloudelliset edut osoitetaan.

5. Jos unioni toimii 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti vastaajana riita-asiassa, jossa vain unioni on korvausvastuussa ja jäsenvaltiolla ei ole korvausvastuuta, komissio voi päättää sopia riidan.

6. Jos unioni toimii 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti vastaajana riita-asiassa, jossa sekä unioni että jokin jäsenvaltio ovat korvausvastuussa, komissio ei voi sopia riitaa ilman asianomaisen jäsenvaltion suostumusta. Asianomainen jäsenvaltio voi toimittaa täydellisen analyysin ehdotetun sovinnon vaikutuksista sen taloudellisiin etuihin. Jos jäsenvaltio ei suostu sopimaan riitaa, komissio voi siitä huolimatta täydellisen ja tasapainoisen tosiseikkoihin perustuvan analyysin ja oikeudellisen harkinnan perusteella päättää sopia sen edellyttäen, että sovinnolla ei ole asianomaiselle jäsenvaltiolle mitään taloudellisia tai talousarviovaikutuksia, ottaen huomioon jäsenvaltion analyysin sekä osoittaen unionin ja asianomaisen jäsenvaltion taloudelliset edut. Tässä tapauksessa ei sovelleta 19 artiklaa.

7. Edellä olevien 4, 5 ja 6 kohdan mukaisen sovinnon ehtoihin ei saa kuulua muita asianomaisen jäsenvaltion toimia kuin rahamäärän maksaminen.

8. Tämän artiklan mukainen sovinto hyväksytään täytäntöönpanosäädöksin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

15 artikla

Yksinomaan jäsenvaltion tarjoamaa kohtelua koskevien riitojen sopiminen, jos jäsenvaltio haluaa sopia riidan

1. Jos unioni on vastaajana yksinomaan jäsenvaltion tarjoamaa kohtelua koskevassa riita-asiassa, asianomainen jäsenvaltio voi ehdottaa riidan sopimista, jos

a) asianomainen jäsenvaltio hyväksyy sovinnosta mahdollisesti johtuvan korvausvastuun;

b) sovintojärjestely on täytäntöönpanokelpoinen ainoastaan asianomaista jäsenvaltiota kohtaan; ja

c) sovinnon ehdot ovat unionin lainsäädännön mukaiset;

2. Komissio ja asianomainen jäsenvaltio aloittavat neuvottelut arvioidakseen jäsenvaltion aikomusta sopia riita.

3. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle sovintojärjestelyn luonnos. Komission katsotaan hyväksyneen sovintojärjestelyn luonnoksen, jollei se 90 päivän kuluessa siitä, kun jäsenvaltio on toimittanut sovintoluonnoksen tiedoksi, pääätä toisin 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen hyväksytyllä täytäntöönpanosäädöksellä ja sillä perusteella, että sovintoluonnos ei täytä kaikkia tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä. Kun sovintojärjestelyn luonnos on hyväksytty, komissio toteuttaa kaikki tarpeelliset toimenpiteet pannakseen sovintojärjestelyn täytäntöön.

16 artikla

Jäsenvaltion osittain tarjoamaa kohtelua koskevien riitojen sopiminen, jos tämä jäsenvaltio haluaa sopia riidan

1. Kun unioni on vastaajana jäsenvaltion osittain tarjoamaa kohtelua koskevassa riidassa ja asianomainen jäsenvaltio katsoo, että riidan sopiminen olisi sen taloudellisten etujen mukaista, se neuvottelee ensin komission kanssa 6 artiklan mukaisesti.

2. Jos komissio ja asianomainen jäsenvaltio suostuvat sopimaan riidan, asianomaisen jäsenvaltion on pyrittävä sopimaan komission kanssa järjestelystä, jolla määritetään tarvittavat tekijät sovinnosta neuvottelemiseksi ja sen täytäntöönpanemiseksi.

3. Jos komissio ei suostu sopimaan riitaa, se voi jäsenvaltioille toimitetun täydellisen ja tasapainoisen tosiseikkoihin perustuvan analyysin ja oikeudellisen harkinnan perusteella täytäntöönpanosäädöksellä päättää olla sopimatta riitaa. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

V LUKU

VÄLITYSTUOMIOIHIN TAI SOVINTORATKAISUIHIN PERUSTUVIEN MAKSUJEN SUORITTAMINEN

17 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan, jos unioni toimii riita-asiassa vastaajana.

18 artikla

Välitystuomioihin tai sovintoratkaisuihin perustuvien maksujen suorittamista koskeva menettely

1. Kantaja, jonka hyväksi välitystuomio on sopimuksen nojalla annettu, voi esittää komissiolle välitystuomioon perustuvien maksujen suorittamista koskevan pyynnön. Komissio suorittaa kaikki tällaiset maksut, paitsi siinä tapauksessa, että asianomainen jäsenvaltio on hyväksynyt korvausvastuun 12 artiklan nojalla, jolloin jäsenvaltion on maksettava kyseiset maksut.

2. Jos 13 tai 14 artiklan nojalla hyväksyttyä sovintoa ei ole kirjattu tuomioon, kantaja voi esittää komissiolle sovintoratkaisuun pohjautuvien maksujen suorittamista koskevan pyynnön. Komissio suorittaa kaikki sovintoratkaisuun pohjautuvat maksut sovintosopimuksessa vahvistetuissa määräajoissa.

19 artikla

Menettely, jota noudatetaan, kun korvausvastuusta ei ole tehty sopimusta

1. Kun unioni toimii vastaajana 9 artiklan nojalla ja komissio katsoo, että asianomaisen jäsenvaltion olisi suoritettava kyseessä olevaan välitystuomioon tai sovintoratkaisuun perustuvat maksut tai välimiesmenettelystä aiheutuvat kustannukset 3 artiklan 1 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaisesti osittain tai kokonaan, sovelletaan tämän artiklan 2–5 kohdassa säädettyä menettelyä.
2. Komission ja asianomaisen jäsenvaltion on välittömästi aloitettava neuvottelut päästäkseen sopimukseen asianomaisen jäsenvaltion ja tarvittaessa unionin korvausvastuusta.
3. Komissio hyväksyy kolmen kuukauden kuluessa välitystuomioon tai sovintoratkaisuun perustuvaa maksua tai välimiesmenettelystä aiheutuvia kustannuksia koskevan maksupyynnön vastaanottamisesta asianomaiselle jäsenvaltiolle osoitetun päätöksen, jossa määritetään kyseisen jäsenvaltion maksettavaksi tuleva määrä. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tällaisen päätöksen ja sen taloudelliset perustelut.
4. Jollei asianomainen jäsenvaltio kahden kuukauden kuluessa 3 kohdassa tarkoitetun päätöksen voimaantulosta vastusta komission tekemää määritystä, sen on korvattava unionin talousarvioon välitystuomioon tai sovintoratkaisuun perustuva maksu tai välimiesmenettelystä aiheutuneet kustannukset kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun komission päätös on tullut voimaan. Asianomainen jäsenvaltio on vastuussa kaikista maksettaviksi tulevista koroista unionin talousarvion muihin saataviin sovellettavan korkokannan mukaisesti.
5. Jos asianomainen jäsenvaltio esittää vastalauseen eikä komissio hyväksy jäsenvaltion vastalauseetta, komissio hyväksyy kuuden kuukauden kuluessa jäsenvaltion vastalauseen vastaanottamisesta päätöksen, jossa asianomaista jäsenvaltiota vaaditaan korvaamaan komission maksama määrä unionin talousarvion muihin saataviin sovellettavan korkokannan mukaisine korkoineen.
6. Edellä olevien 3 ja 5 kohdan mukaisesti hyväksyttävät komission päätökset julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

20 artikla

Välimiesmenettelystä aiheutuvien kustannusten suorittaminen ennakolta

1. Komissio voi hyväksyä päätöksen, jolla asianomainen jäsenvaltio veloitetaan suorittamaan ennakkorahoitusosuuksia unionin talousarvioon välimiesmenettelystä aiheutuvien ennakoitavissa olevien tai toteutuneiden kustannusten johdosta. Tällaisen rahoitusosuuksia koskevan päätöksen on oltava oikeasuhteinen, ja siinä on otettava huomioon 3 artiklassa säädetyt perusteet.
2. Jos välimiesoikeus määrää välimiesmenettelystä aiheutuvia kustannuksia korvattaviksi unionille ja asianomainen jäsenvaltio on maksanut välimiesmenettelystä aiheutuvia toistuvia kustannuksia, komissio varmistaa, että ne siirretään unionin talousarvion muihin saataviin sovellettavan korkokannan mukaisine korkoineen sille jäsenvaltiolle, joka on maksanut ne ennakolta.

21 artikla

Jäsenvaltion suorittama maksu

Jäsenvaltion unionin talousarvioon suorittama korvaus tai maksu välitystuomioon tai sovintoratkaisuun perustuvan maksun tai välitysmenettelystä aiheutuvien kustannusten maksamiseksi, mukaan luettuina tämän asetuksen 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kustannukset, katsotaan sisäiseksi käyttötarkoitukseensa sidotuksi tuloksi asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin tavoin. Sitä voidaan käyttää kattamaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyistä, sijoittajan ja valtion välistä riitojenratkaisua koskevista sopimuksista johtuvat menot tai täydentämään määrärahoja, joilla on alun perin katettu välitystuomioon tai sovintoratkaisuun perustuva maksu tai välimiesmenettelystä aiheutuvia kustannuksia.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

22 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1219/2012 ⁽¹⁾ perustettu sijoitussopimuskomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

23 artikla

Kertomus ja uudelleentarkastelu

1. Komissio toimittaa säännöllisin väliajoin Euroopan parlamentille ja neuvostolle yksityiskohtaisen kertomuksen tämän asetuksen toiminna. Tähän kertomukseen sisältyvät kaikki asiaa koskevat tiedot, kuten unionia tai jäsenvaltioita vastaan nostettujen kanteiden luettelo, niihin liittyvät menettelyt, tuomiot ja rahoitusvaikutus unionin talousarvioon. Ensimmäinen kertomus toimitetaan viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2019. Sen jälkeen kertomukset toimitetaan kolmen vuoden välein.
2. Komissio toimittaa vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle luettelon kantajien tekemistä neuvottelupyynnöistä, kanteista ja välitystuomioista.
3. Komissio voi myös toimittaa 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen kanssa ja komission päätelmien mukaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi.

24 artikla

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa tehtyihin sopimuksiin perustuvat riita-asiat

Tätä asetusta sovelletaan 1 artiklan soveltamisalaan kuuluvien ja ennen 17 päivää syyskuuta 2014 tehtyihin sopimuksiin perustuvien riita-asioiden osalta vain niihin riitoihin, joissa kanne on saatettu ratkaistavaksi välimiesmenettelyssä 17 päivän syyskuuta 2014 jälkeen ja jotka koskevat kohtelua, joka on tarjottu 17 päivän syyskuuta 2014 jälkeen.

25 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. GOZI

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1219/2012, annettu 12 päivänä joulukuuta 2012, jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisiä kahdenvälisiä investointisopimuksia koskevista siirtymäkauden järjestelyistä (EUVL L 351, 20.12.2012, s. 40).

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma

Tämän asetuksen antaminen ja soveltaminen ei vaikuta perussopimuksissa vahvistettuun toimivallan jakamiseen eikä sitä saa tulkita niin, että unioni käyttää jaettua toimivaltaa aloilla, joilla unionin toimivaltaa ei ole käytetty.

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/89/EU,

annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014,

merten aluesuunnittelun puitteista

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan, 100 artiklan 2 kohdan, 192 artiklan 1 kohdan ja 194 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun ehdotus lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Merialueiden suuri ja jatkuvasti kasvava kysyntä erilaisiin käyttötarkoituksiin, kuten energiaa uusiutuvista lähteistä tuottaviin laitoksiin, öljyn ja kaasun etsintään ja hyödyntämiseen, merenkulkua, kalastukseen, ekosysteemien ja biologisen monimuotoisuuden suojeluun, raaka-aineiden erottamiseen, matkailuun, vesiviljelylaitoksiin ja vedenalaiseen kulttuuriperintöön, sekä rannikkoalueiden luonnonvaroihin kohdistuvat moninaiset paineet vaativat suunnitteluun ja hallintaan yhdenmukaista lähestymistapaa.
- (2) Tällainen lähestymistapa valtamerten hoitoon ja meriasioiden hallintaan on kehitetty Euroopan unionin yhdenmukaistamissa meripolitiikassa, jäljempänä 'YMP', johon sisältyy ympäristöosiona Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY ⁽⁴⁾. YMP:n tavoitteena on tukea merten ja valtamerten kestävä kehitystä ja kehittää yhteensovitettua, johdonmukaista ja avointa päätöksentekoa, joka liittyy sellaisiin unionin alakohtaisiin toimintapolitiikkoihin, joilla on vaikutusta valtameriin, meriin, saariin, rannikkoalueisiin ja syrjäisimpiin alueisiin sekä mereen liittyviin aloihin, mukaan lukien merialuestrategioiden ja makroaluestrategioiden kautta, ja saavuttaa samalla direktiivissä 2008/56/EY tarkoitettu ympäristön hyvä tila.
- (3) YMP:ssä yksilöidään merten aluesuunnittelu läpileikkaavaksi toimintapolitiittiseksi välineeksi, jonka avulla viranomaiset ja sidosryhmät voivat soveltaa yhteensovitettua, yhdenmukaista ja rajatylittävää lähestymistapaa. Soveltamalla ekosysteemiin perustuvaa lähestymistapaa edistetään osaltaan meri- ja rannikkoalueiden talouden kestävä kehitystä ja kasvua sekä niiden luonnonvarojen kestävä käyttöä.

⁽¹⁾ EUVL C 341, 21.11.2013, s. 67.

⁽²⁾ EUVL C 356, 5.12.2013, s. 124.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 23. heinäkuuta 2014.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

- (4) Merten aluesuunnittelu tukee ja helpottaa älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun pyrkivän Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanoa, jäljempänä 'Eurooppa 2020 -strategia'. Eurooppa-neuvosto hyväksyi strategian 17 päivänä kesäkuuta 2010 antamissaan päätelmissä, ja sen tavoitteena on parantaa työllisyyttä, tuottavuutta ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta muun muassa edistämällä talouden kilpailukykyä, resurssitehokkuutta ja ympäristöystävällisyyttä. Rannikkoon ja mereen liittyvillä aloilla on merkittävää kestävä kasvun potentiaalia, ja ne ovat keskeisessä asemassa Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanossa.
- (5) Tiedonannossaan "Sininen kasvu – Meritalouden ja merenkulkualan kestävä kasvun mahdollisuudet" komissio mainitsi useita käynnissä olevia unionin aloitteita, joiden tarkoituksena on panna täytäntöön Eurooppa 2020 -strategia. Tiedonannossa mainittiin myös useita toimintoja, joihin sinisen kasvun aloitteissa voitaisiin jatkossa keskittyä ja joita voitaisiin riittävällä tavalla tukea merten aluesuunnittelun avulla tarjottavalla sijoittajien luottamuksen ja varmuuden lisäämisellä.
- (6) Merten aluesuunnittelua ja rannikkoalueiden yhdenmukaista käyttöä ja hoitoa on tuettu ja helpotettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1255/2011 ⁽¹⁾. Tämän direktiivin täytäntöönpanoa voidaan vuosina 2014–2020 tukea Euroopan rakenne- ja investointirahastoista, mukaan lukien Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ⁽²⁾.
- (7) Vuonna 1982 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen, jäljempänä 'YK:n merioikeusyleissopimus', johdanto-osassa todetaan, että valtamerialueiden käyttöön liittyvät seikat ovat tiiviisti sidoksissa toisiinsa ja niitä on tarkasteltava kokonaisuutena. Valtamerten käytön suunnittelu edistää loogisesti ja jäsentää YK:n merioikeusyleissopimuksessa määrättyjä velvoitteita sekä siinä annettujen oikeuksien käyttöä ja on käytännöllinen väline, joka auttaa jäsenvaltioita täyttämään velvoitteensa.
- (8) Jotta voidaan edistää merialueiden eri käyttötarkoitusten kestävää rinnakkaisuutta ja tarvittaessa tarkoituksenmukaista jakamista eri käyttötarkoituksiin, olisi otettava käyttöön puitteet, joihin sisältyvät ainakin merten aluesuunnittelun järjestäminen jäsenvaltioissa ja sen tuloksena syntyvien aluesuunnitelmien laatiminen.
- (9) Merten aluesuunnittelu edistää omalta osaltaan merialueiden toimintojen tehokasta hallinnointia sekä meri- ja rannikkoalueiden luonnonvarojen kestävää käyttöä, kun se luo puitteet johdonmukaiselle, avoimelle, kestävälle ja näyttöön perustuvalla päätöksenteolla. Tässä direktiivissä olisi sen tavoitteiden saavuttamiseksi säädettävä velvoitteita ottaa käyttöön merten suunnitteluprosessi, jonka tuloksena laaditaan merten aluesuunnitelma tai aluesuunnitelmia; tällaisessa suunnitteluprosessissa olisi otettava huomioon maa- ja merialueiden välinen vuorovaikutus ja edistettävä jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä. Tällä direktiivillä ei saisi asettaa uusia velvoitteita, eikä sillä olisi enenkään puututtava siihen, miten jäsenvaltiot käytännössä toteuttavat alakohtaisia politiikkojaan näillä alueilla, vaan sillä olisi pikemminkin pyrittävä edistämään näitä politiikkoja suunnitteluprosessin kautta, sanotun kuitenkin rajoittamatta unionin voimassa olevan lainsäädännön soveltamista energian, liikenteen, kalastuksen ja ympäristön aloilla.
- (10) Jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus ja oikeudellinen selkeys, merten aluesuunnittelun maantieteellinen soveltamisala olisi määriteltävä unionin ja kansainvälisen merioikeuden nykyisten oikeudellisten välineiden, erityisesti YK:n merioikeusyleissopimuksen, mukaisesti. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan merirajojen ja merialueiden lainkäyttövallan osalta.
- (11) Vaikka on asianmukaista, että unioni säättää puitteet merten aluesuunnittelulle, jäsenvaltiot ovat omilla merivesillään edelleen toimivaltaisia ja vastuussa tällaisten suunnitelmien muodosta ja sisällöstä, institutionaaliset järjestelyt ja tapauksen mukaan merialueiden jakaminen eri toiminnoille ja käyttötarkoituksiin mukaan luettuina.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1255/2011, annettu 30 päivänä marraskuuta 2011, yhdenmukaisen meripolitiikan edelleenkehittämistä koskevasta tukiohjelmasta (EUVL L 321, 5.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 508/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta (EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1).

- (12) Suhteellisuuden ja toissijaisuuden noudattamiseksi ja hallinnollisen lisätaakan saattamiseksi mahdollisimman pieneksi tämä direktiivi olisi niin pitkälle kuin mahdollista saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pantava täytäntöön olemassa olevien kansallisten, alueellisten ja paikallisten sääntöjen ja mekanismien pohjalta, Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksessa 2002/413/EY⁽¹⁾ ja neuvoston päätöksessä 2010/631/EU⁽²⁾ esitetyt mukaan luettuina.
- (13) Merivesien ekosysteemeihin ja merialueiden luonnonvaroihin kohdistuu merkittäviä paineita. Ihmisen toiminnalla mutta myös ilmastonmuutoksella, luonnonkatastrofeilla ja rantaviivan muutoksilla, kuten eroosiolla ja vesijätöllä, voi olla vakavia vaikutuksia rannikkoalueiden talouden kehitykseen ja kasvuun sekä merialueiden ekosysteemeihin, mikä johtaa ympäristön tilan heikkenemiseen, biologisen monimuotoisuuden köyhtymiseen ja ekosysteemipalvelujen huonontumiseen. Näihin eri paineisiin olisi kiinnitettävä niiden vaatimaa huomiota merten aluesuunnitelmia laadittaessa. Merialueiden terveet ekosysteemit ja niiden lukuisat ekosysteemipalvelut voivat suunnittelupäätöksiin integroituina tuottaa lisäksi merkittävää hyötyä elintarviketuotannon, virkistys- ja matkailun, ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja siihen sopeutumisen, rantaviivan muutosten hallinnan ja katastrofien ehkäisyn alalla.
- (14) Jotta voidaan edistää merialueiden talouden kestävä kasvua, merialueiden kestävä kehitystä sekä merialueiden luonnonvarojen kestävä käyttöä, merten aluesuunnittelussa olisi sovellettava direktiivin 2008/56/EY 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ekosysteemiin perustuvaa lähestymistapaa, jotta voidaan varmistaa, että kaikista toiminnoista aiheutuva kokonaispaine pysyy tasolla, joka on yhteensopiva ympäristön hyvän tilan saavuttamisen kanssa, ja että merten ekosysteemien kyky reagoida ihmisen toiminnasta aiheutuviin muutoksiin ei vaarannu, samalla kun edistetään merellisten hyödykkeiden ja palvelujen kestävä käyttöä sekä nykyisille että tulevien sukupolvien toimesta. Ekosysteemiin perustuvaa lähestymistapaa olisi lisäksi sovellettava siten, että sitä mukautetaan eri merialueiden erityisiin ekosysteemeihin ja muihin erityispiirteisiin, ja siten, että siinä otetaan huomioon meriä koskevien alueellisten yleissopimusten piirissä parhaillaan tehtävä työ, jossa hyödynnetään nykyistä tietämystä ja saatuja kokemuksia. Tämä lähestymistapa mahdollistaa myös helposti mukautuvan hallinnoinnin, jolla varmistetaan hienosäätö ja jatkokehitys kokemusten ja tietämyksen lisääntyessä, kun otetaan huomioon merialueitasolla saatavissa olevat tiedot tämän lähestymistavan toteuttamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon ennalta varautumisen periaate sekä periaate, jonka mukaan olisi toteutettava ennalta ehkäiseviä toimia, kuten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklan 2 kohdassa määrätään.
- (15) Merten aluesuunnittelulla edistetään osaltaan ainakin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY⁽³⁾, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002⁽⁴⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY⁽⁵⁾, neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽⁶⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 884/2004/EY⁽⁷⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽⁸⁾ ja direktiivin 2008/56/EY, tavoitteiden toteutumista ottamalla huomioon 3 päivänä toukokuuta 2011 annettu komission tiedonanto ”Luonnonpääoma elämämme turvaajana: luonnon monimuotoisuutta koskeva EU:n strategia vuoteen 2020”, 20 päivänä syyskuuta 2011 annettu komission tiedonanto ”Etenemissuunnitelma kohti resurssitehokasta Eurooppaa”, 16 päivänä huhtikuuta 2013 annettu komission tiedonanto ”EU:n strategia ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi” ja 21 päivänä tammikuuta 2009 annettu komission tiedonanto ”EU:n meriliikennepolitiikka vuoteen 2018 saakka: strategiset tavoitteet ja suositukset” sekä soveltuvin osin, unionin aluepolitiikka, mukaan luettuina merialue- ja makroaluestrategiat.
-
- ⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus 2002/413/EY, annettu 30 päivänä toukokuuta 2002, rannikkoalueiden yhdenmetyt käytön ja hoidon toteuttamisesta Euroopassa (EYVL L 148, 6.6.2002, s. 24).
- ⁽²⁾ Neuvoston päätös 2010/631/EU, annettu 13 päivänä syyskuuta 2010, Välimeren merellisen ympäristön ja rannikkoalueiden suojelusta koskevaan yleissopimukseen liittyvän Välimeren rannikkoalueiden yhdenmetyt käyttöä ja hoitoa koskevan pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta (EUVL L 279, 23.10.2010, s. 1).
- ⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16).
- ⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2371/2002, annettu 20 päivänä joulukuuta 2002, elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa (EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59).
- ⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).
- ⁽⁶⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).
- ⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 884/2004/EY, tehty 29 päivänä huhtikuuta 2004, yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisten verkkojen kehittämiseksi liikenteen alalla tehdyn päätöksen N:o 1692/96/EY muuttamisesta (EUVL L 167, 30.4.2004, s. 1).
- ⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

- (16) Meri- ja rannikkoalueiden toiminnot ovat usein tiiviisti sidoksissa toisiinsa. Jotta voidaan edistää merialueiden kestäväää käyttöä, merten aluesuunnittelussa olisi otettava huomioon maa- ja merialueiden välinen vuorovaikutus. Tästä syystä merten aluesuunnittelu voi olla erittäin merkittävässä asemassa määrittäessä suuntauksia, jotka liittyvät ihmisten merellä harjoittamien toimintojen kestäväan ja yhdenmennyyn hallinnointiin, elinympäristön säilyttämiseen, rannikkoalueiden ekosysteemien herkkyyteen, eroosioon sekä sosiaalisiin ja taloudellisiin tekijöihin. Merten aluesuunnittelulla olisi pyrittävä integroimaan rannikkoalueiden joidenkin käyttötarkoitusten tai toimintojen ja niiden vaikutusten merellinen ulottuvuus ja tekemään lopulta mahdolliseksi yhdenmenny ja strateginen visio.
- (17) Tämä puitedirektiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan kaavoituksen alalla, mukaan luettuna maa-alueiden tai maankäytön suunnittelujärjestelmä, jonka avulla suunnitellaan, miten maa- ja rannikkoalueita olisi käytettävä. Jos jäsenvaltiot soveltavat aluesuunnittelua rannikkovesiin tai niiden osiin, tätä direktiiviä ei olisi sovellettava näihin vesiin.
- (18) Merten aluesuunnittelun olisi katettava koko jakso ongelmien ja mahdollisuuksien määrittelystä tietojen keruun, suunnittelun, päätöksenteon, toteutuksen, uudelleentarkastelun ja ajan tasalle saattamisen kautta toteutuksen seurantaan, ja siinä olisi otettava asianmukaisella tavalla huomioon maa- ja merialueiden välinen vuorovaikutus ja paras käytettävissä oleva tieto. Olisi hyödynnettävä mahdollisimman hyvin mekanismeja, joista säädetään nykyisessä tai tulevassa lainsäädännössä, komission päätös 2010/477/EU ⁽¹⁾ ja komission Meriosaaminen 2020 -aloite mukaan luettuina.
- (19) Merten aluesuunnittelun tärkeimpänä tarkoituksena on edistää kestäväää kehitystä ja osoittaa merialueiden käyttö erilaisiin merellisiin tarkoituksiin sekä hallita alueiden käyttötarkoituksia ja niitä koskevia ristiriitoja merialueilla. Merten aluesuunnittelulla pyritään myös määrittelemään ja rohkaisemaan useaa eri käyttötarkoitusta asiaan liittyvän kansallisen politiikan ja lainsäädännön mukaisesti. Jotta tähän voidaan päästä, jäsenvaltioiden on tarpeen ainakin varmistaa, että suunnitteluprosessissa tai -prosesseissa laaditaan kattava suunnitelma, jossa määritellään merialueiden eri käyttötarkoitukset ja otetaan huomioon ilmastomuutoksen aiheuttamat pitkän aikavälin muutokset.
- (20) Jäsenvaltioiden olisi kuultava asianomaisia jäsenvaltioita ja sovitettava suunnitelmiaan yhteen niiden kanssa sekä tehtävä yhteistyötä asianomaisella merialueella kolmansien maiden viranomaisien kanssa kyseessä oleville jäsenvaltioille ja kolmansille maille unionin tai kansainvälisen lainsäädännön mukaisesti kuuluvien oikeuksien ja velvoitteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden ja lähialueilla olevien kolmansien maiden välinen toimiva rajatylittävä yhteistyö edellyttää, että kunkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset on määritetty. Jäsenvaltioiden on näin ollen tarpeen nimetä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen vastaamaan tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Eri merialueet, niiden osa-alueet ja rannikkoalueet poikkeavat toisistaan merkittävästi, joten tässä direktiivissä ei ole tarkoituksenmukaista säätää yksityiskohtaisesti siitä, millaisia tällaisten yhteistyömekanismien olisi oltava.
- (21) Merialueiden hallinnointi on monitahoista, ja siinä on mukana eri hallintotasojen viranomaisia, talouden toimijoita ja muita sidosryhmiä. Jotta kestäväää kehitystä voidaan edistää tehokkaasti, on keskeistä, että sidosryhmiä, viranomaisia ja yleisöä kuullaan tässä direktiivissä tarkoitettujen merten aluesuunnitelmien laadinnan asianmukaisessa vaiheessa ja asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti. Hyvä esimerkki julkista kuulemisesta koskevista säännöksistä on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/35/EY ⁽²⁾ 2 artiklan 2 kohdassa.

⁽¹⁾ Komission päätös 2010/477/EU, annettu 1 päivänä syyskuuta 2010, merivesien hyvän ekologisen tilan arvioinnissa käytettävistä perusteista ja menetelmästandardeista (EUVL L 232, 2.9.2010, s. 14).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/35/EY, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen sekä neuvoston direktiivien 85/337/ETY ja 96/61/ETY muuttamisesta yleisön osallistumisen sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeuden osalta (EUV L 156, 25.6.2003, s. 17).

- (22) Jäsenvaltiot voivat merten aluesuunnitelmien kautta vähentää muun asiaa koskevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanosta aiheutuvaa hallinnollista taakkaa ja kustannuksia. Merten aluesuunnitelmien aikataulujen olisi tämän vuoksi oltava mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaiset niiden aikataulujen kanssa, joista säädetään muussa asiaan kuuluvassa lainsäädännössä, erityisesti seuraavissa: direktiivi 2009/28/EY, jossa edellytetään, että uusiutuvien energialähteiden osuus energian kokonaisloppukulutuksesta vuonna 2020 on vähintään 20 prosenttia, ja jossa mainitaan lupa-, todistus- ja suunnittelumenettelyjen, aluesuunnittelu mukaan luettuna, yhteensovittaminen tärkeänä tekijänä uusiutuvista lähteistä saatavaa energiaa koskevien unionin tavoitteiden saavuttamisessa; direktiivi 2008/56/EY ja päätöksen 2010/477/EU liitteessä olevan A osan 6 kohta, joissa edellytetään jäsenvaltioiden toteuttavan tarvittavat toimenpiteet meriympäristön hyvän tilan saavuttamiseksi ja ylläpitämiseksi vuoteen 2020 mennessä ja yksilöidään merten aluesuunnittelu välineeksi, jolla tuetaan ekosysteemiin perustuvan lähestymistavan soveltamista ihmisen toiminnan hallintaan ympäristön hyvän tilan saavuttamiseksi; päätös N:o 884/2004/EY, jossa edellytetään, että vuoteen 2020 mennessä perustetaan Euroopan laajuinen liikenneverkko liittämällä toisiinsa Euroopan maa-, meri- ja ilmaliikenteen infrastruktuuriverkot.
- (23) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/42/EY ⁽¹⁾ otetaan käyttöön ympäristövaikutusten arviointi, joka on tärkeä väline, jolla ympäristönäkökohdat sisällytetään suunnitelmien ja ohjelmien valmisteluun ja hyväksymiseen. Jos merten aluesuunnitelmilla on todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia ympäristöön, niihin sovelletaan direktiiviä 2001/42/EY. Jos merten aluesuunnitelmiin sisältyy Natura 2000 -alueita, tällaiset ympäristövaikutusten arvioinnit voidaan päällekkäisyyksien välttämiseksi yhdistää direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan vaatimuksiin.
- (24) Jotta voidaan varmistaa, että merten aluesuunnitelmat perustuvat luotettaviin tietoihin ja jotta voidaan välttää hallinnollista taakan lisääntymistä, on olennaista, että jäsenvaltiot hyödyntävät parhaita käytettävissä olevia tietoja rohkaisemalla asiaankuuluvia sidosryhmiä jakamaan tietoja ja käyttämällä olemassa olevia tiedonkeruumekanismeja ja -välineitä, kuten niitä, jotka on kehitetty Meriosaaminen 2020 -aloitteen ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY ⁽²⁾ yhteydessä.
- (25) Jäsenvaltioiden olisi toimitettava jäljennökset merten aluesuunnitelmistaan ja niiden ajan tasalle saattamisista komissiolle, jotta tämä voi seurata tämän direktiivin täytäntöönpanoa. Komissio käyttää jäsenvaltioiden toimittamia ja muita unionin lainsäädännön nojalla saatavilla olevia olemassa olevia tietoja tiedottaakseen Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin täytäntöönpanossa saavutetusta edistyksestä.
- (26) On olennaisen tärkeää saattaa tämä direktiivi oikea-aikaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä, koska unioni on hyväksynyt useita poliittisia aloitteita, jotka on määrä toteuttaa vuoteen 2020 mennessä ja joita pyritään tukemaan ja täydentämään tällä direktiivillä.
- (27) Olisi suhteetonta ja tarpeetonta velvoittaa vailla meriyhteyttä olevaa jäsenvaltiota saattamaan tämä direktiivi osaksi lainsäädäntöään ja panemaan se täytäntöön. Tämän vuoksi tällaiset jäsenvaltiot olisi vapautettava velvoitteesta saattaa tämä direktiivi osaksi lainsäädäntöään ja panemaan se täytäntöön,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

1. Tällä direktiivillä luodaan merten aluesuunnittelulle puitteet, joilla pyritään edistämään merialueiden talouden kestävää kasvua, merialueiden kestävää kehitystä ja merialueiden luonnonvarojen kestävää käyttöä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/2/EY, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta (EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1).

2. Näissä unionin yhdenmetyyn meripolitiikkaan kuuluvissa puitteissa säädetään merten aluesuunnittelun järjestämisestä ja toteuttamisesta jäsenvaltioissa siten, että pyritään edistämään 5 artiklassa täsmennettyjä tavoitteita ottaen huomioon maa- ja merialueiden välisen vuorovaikutuksen ja tehostetun rajatylittävän yhteistyön YK:n merioikeusyleissopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaisesti.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan jäsenvaltioiden merivesiin, tämän kuitenkin rajoittamatta muun unionin lainsäädännön soveltamista. Sitä ei sovelleta sellaisiin rannikkovesiin tai niiden osiin, jotka kuuluvat jonkin jäsenvaltion kaavoituksen piiriin, edellyttäen että tämä ilmoitetaan sen merten aluesuunnitelmissa.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta toimintaan, jonka ainoana tarkoituksena on puolustus tai kansallinen turvallisuus.
3. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan suunnitella ja määritellä merten aluesuunnitelmiansa laajuus ja soveltamisala merivesillä. Sitä ei sovelleta kaavoitukseen.
4. Tämä direktiivi ei vaikuta merivesiä koskeviin jäsenvaltioiden täysivaltaisiin oikeuksiin ja lainkäyttövaltaan, jotka kuuluvat niille kansainvälisen oikeuden, erityisesti YK:n merioikeusyleissopimuksen mukaisesti. Tämän direktiivin soveltaminen ei etenkään vaikuta siihen, miten jäsenvaltiot määrittävät ja rajaavat merirajat YK:n merioikeusyleissopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaisesti.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'yhdenmetyllä meripolitiikalla' (YMP) unionin politiikkaa, jonka tarkoituksena on edistää yhteensovitettua ja johdonmukaista päätöksentekoa, jonka tavoitteena on maksimoida jäsenvaltioiden ja erityisesti unionin rannikko- ja saarialueiden ja syrjäisimpien alueiden sekä mereen liittyvien alojen kestävä kehitys, talouskasvu ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus johdonmukaisella meriasioihin liittyvällä politiikalla ja asiaa koskevalla kansainvälisellä yhteistyöllä;
- 2) 'merten aluesuunnittelulla' prosessia, jossa asianomaisen jäsenvaltion viranomaiset tarkastelevat ja organisoivat ihmisen toimintaa merialueilla ekologisten, taloudellisten ja sosiaalisten tavoitteiden saavuttamiseksi;
- 3) 'merialueella' direktiivin 2008/56/EY 4 artiklassa tarkoitettua merialuetta;
- 4) 'merivesillä' direktiivin 2008/56/EY 3 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa määriteltyjä vesiä, merenpohjaa ja tämän sisustaa, direktiivin 2000/60/EY 2 artiklan 7 alakohdassa määriteltyjä rannikkovesiä sekä niiden merenpohjaa ja tämän sisustaa.

II LUKU

MERTEN ALUESUUNNITTELU

4 artikla

Merten aluesuunnittelun järjestäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on järjestettävä merten aluesuunnittelu.
2. Näin toimiessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon maa- ja merialueiden välinen vuorovaikutus.

3. Tuloksena syntyvä yksi tai useampi suunnitelma laaditaan ja toteutetaan jäsenvaltioiden määrittämät instituutio- ja hallintotasot huomioon ottaen. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan suunnitella ja määritellä näiden yhden tai useamman suunnitelman muoto ja sisältö.

4. Merten aluesuunnittelulla on pyrittävä edistämään 5 artiklassa lueteltuja tavoitteita, ja sen on täytettävä 6 ja 8 artiklassa säädetty vaatimukset.

5. Merten aluesuunnitelmia laatiessaan jäsenvaltioiden on otettava asianmukaisesti huomioon merialueiden erityispiirteet, asian kannalta olennaiset nykyiset ja tulevat toiminnot ja käyttötarkoitukset sekä niiden vaikutukset ympäristöön, samoin kuin luonnonvarat, ja kiinnitettävä huomiota myös maa- ja merialueiden väliseen vuorovaikutukseen.

6. Jäsenvaltiot voivat sisällyttää merten aluesuunnitteluun ennen tämän direktiivin voimaantuloa laadittuja tai laadittavina olleita kansallisia politiikkoja, säännöksiä tai mekanismeja tai ne voivat käyttää niitä pohjana edellyttäen, että ne ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaiset.

5 artikla

Merten aluesuunnittelun tavoitteet

1. Merten aluesuunnitelmia laatiessaan ja toteuttaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristöä koskevat näkökohdat tukeakseen merta koskevan alan kestävä kehitystä ja kasvua ekosysteemiin perustuvaa lähestymistapaa noudattaen, ja edistää asiaankuuluvien toimintojen ja käyttötarkoitusten rinnakkaisuutta.

2. Jäsenvaltioiden on merten aluesuunnitelmiansa avulla pyrittävä edistämään meren energia-alojen, meriliikenteen, kalastuksen ja vesiviljelyalan kestävä kehitystä sekä ympäristön säilyttämistä, suojelua ja parantamista, kyky sietää ilmastonmuutoksen vaikutuksia mukaan luettuna. Tämän lisäksi jäsenvaltiot voivat asettaa muita tavoitteita, kuten kestävän matkailun edistäminen ja raaka-aineiden kestävä erottaminen.

3. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan määritellä, millä tavalla ja millä painoarvolla eri tavoitteet tuodaan esiin niiden yhdessä tai useammassa merten aluesuunnitelmassa.

6 artikla

Merten aluesuunnittelun vähimmäisvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava menettelyvaiheet, joilla edistetään 5 artiklassa lueteltuja tavoitteita ottaen huomioon asiaankuuluvat merivesien toiminnot ja käyttötarkoitukset.

2. Tätä varten jäsenvaltioiden on

a) otettava huomioon maa- ja merialueiden välinen vuorovaikutus;

b) otettava huomioon ympäristöön liittyvät, taloudelliset ja sosiaaliset näkökohdat sekä turvallisuuteen liittyvät näkökohdat;

c) pyrittävä edistämään merten aluesuunnittelun ja sen tuloksena laadittavan yhden tai useamman suunnitelman ja muiden prosessien, kuten rannikkoalueiden yhdenmetyt käytön ja hoidon tai vastaavien virallisten tai epävirallisten käytäntöjen, johdonmukaisuutta;

d) varmistettava sidosryhmien osallistuminen 9 artiklan mukaisesti;

e) järjestettävä parhaiden käytettävissä olevien tietojen käyttö 10 artiklan mukaisesti;

f) varmistettava rajatylittävä yhteistyö jäsenvaltioiden välillä 11 artiklan mukaisesti;

g) edistettävä yhteistyötä kolmansien maiden kanssa 12 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on tarkastettava merten aluesuunnitelmia uudelleen sopivaksi katsomallaan tavalla, mutta kuitenkin vähintään kymmenen vuoden välein.

7 artikla

Maa- ja merialueiden välinen vuorovaikutus

1. Maa- ja merialueiden välisen vuorovaikutuksen huomioon ottamiseksi 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat, jos tämä ei ole jo osa merten aluesuunnitteluprosessia, käyttää muita virallisia tai epävirallisia prosesseja, kuten rannikkoalueiden yhdenmukaista hoitoa. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tulokset käyvät ilmi niiden merten aluesuunnitelmissa.

2. Jäsenvaltioiden on merten aluesuunnittelun avulla pyrittävä edistämään sen tuloksena laadittavan yhden tai useamman merten aluesuunnitelman ja muiden asiaankuuluvien prosessien johdonmukaisuutta, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta 2 artiklan 3 kohdan soveltamiseen.

8 artikla

Merten aluesuunnitelmien laatiminen

1. Merten aluesuunnittelua toteuttaessaan jäsenvaltioiden on laadittava sellaisia merten aluesuunnitelmia, joissa yksilöidään asian kannalta merkityksellisten nykyisten ja tulevien toimintojen sekä merivesiensä käyttötarkoitusten alueellinen ja ajallinen jakautuminen, jotta voidaan edistää 5 artiklassa säädettyjä tavoitteita.

2. Näin toimiessaan ja 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on otettava huomioon toimintojen ja käyttötarkoitusten asiaankuuluvat vuorovaikutukset. Jäsenvaltioiden toimivaltaa rajoittamatta voivat mahdollisiin toimintoihin, käyttötarkoituksiin ja etuihin sisältyä seuraavat:

- vesiviljelyalueet,
- kalastusalueet,
- öljyn, kaasun ja muiden energialähteiden, mineraalien ja kiviaineksen etsintään, hyödyntämiseen ja erottamiseen sekä energian tuottamiseen uusiutuvista tarkoitettut laitokset ja infrastruktuurit,
- meriliikennereitit ja liikennevirrat,
- sotilasharjoituksissa käytettävät alueet,
- luonnon- ja lajiensuojelualueet sekä suojellut alueet,
- raaka-aineiden erottamisalueet,
- tieteellinen tutkimus,
- merenalaiset kaapelit ja putket,
- matkailu,
- vedenalainen kulttuuriperintö.

9 artikla

Yleisön osallistuminen

1. Jäsenvaltioiden on järjestettävä yleisölle mahdollisuus osallistua merten aluesuunnitelmien laadintaan tiedottamalla kaikille asianomaisille osapuolille ja kuulemalla asiaankuuluvia sidosryhmiä, viranomaisia ja yleisöä varhaisessa suunnitelmien valmisteluvaiheessa unionin lainsäädännössä vahvistettujen asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että asiaankuuluvat sidosryhmät, viranomaiset ja yleisö saavat suunnitelmat käyttöönsä niiden valmistuttua.

10 artikla

Tietojen käyttö ja jakaminen

1. Jäsenvaltioiden on järjestettävä merten aluesuunnitelmia varten tarvittavien parhaiden käytettävissä olevien tietojen käyttö ja päätettävä, miten ne järjestävät tietojen jakamisen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin voivat sisältyä muun muassa

a) edellä 8 artiklassa tarkoitettuja toimintoja koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti kerätyt ympäristöä, yhteiskuntaa ja taloutta koskevat tiedot;

b) merivesiä koskevat fysikaaliset tiedot.

3. Pannessaan täytäntöön 1 kohtaa jäsenvaltioiden on käytettävä asiaankuuluvia välineitä ja keinoja, mukaan luettuina ne, jotka ovat jo saatavilla olevat YMP:n ja muiden asiaan liittyvien unionin politiikkojen, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/2/EY mainittujen politiikkojen, perusteella.

11 artikla

Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö

1. Osana suunnittelu- ja hallinnointiprosessia jäsenvaltioiden, joilla on yhteinen meriraja, on tehtävä yhteistyötä pyrkien varmistamaan, että merten aluesuunnitelmat ovat johdonmukaisia ja ne on sovitettu yhteen koko kyseessä olevalla merialueella. Tällaisessa yhteistyössä on otettava huomioon erityisesti luonteeltaan ylikansalliset seikat.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä tehdään seuraavasti:

a) olemassa olevien alueellisten institutionaalisten yhteistyörakenteiden, kuten meriä koskevien alueellisten yleissopimusten avulla; ja/tai

b) jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten verkostojen tai rakenteiden kautta; ja/tai

c) millä tahansa muulla tavalla, joka on 1 kohdan vaatimusten mukainen, esimerkiksi merialuestrategioiden yhteydessä.

12 artikla

Kolmansien maiden kanssa tehtävä yhteistyö

Jäsenvaltioiden on pyrittävä mahdollisuuksien mukaan tekemään yhteistyötä kolmansien maiden kanssa merten aluesuunnittelua koskevissa tomissaan asianomaisilla merialueilla ja kansainvälisen oikeuden ja yleissopimusten mukaisesti, muun muassa käyttämällä olemassa olevia kansainvälisiä foorumeja tai hyödyntämällä alueellista institutionaalista yhteistyötä.

III LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANO

13 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

2. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle luettelo näistä toimivaltaisista viranomaisista sekä tämän direktiivin liitteessä luetellut tiedot.

3. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kaikki 1 kohdan mukaisesti annettuihin tietoihin tehdyt muutokset kuuden kuukauden kuluessa muutoksen voimaantulosta.

14 artikla

Seuranta ja raportointi

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava jäljennökset merten aluesuunnitelmista, olemassa olevat ja asiaan vaikuttavat tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevat selvitykset mukaan luettuina, ja kaikista niihin myöhemmin tehdyistä ajan tasalle saattamisista komissiolle ja muille jäsenvaltioille, joita asia koskee, kolmen kuukauden kuluessa niiden julkaisemisesta.

2. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin täytäntöönpanon edistymistä koskevan kertomuksen viimeistään vuoden kuluttua merten aluesuunnitelmien laatimiselle asetetun määräajan umpeutumisesta ja tämän jälkeen joka neljäs vuosi.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

15 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2016. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Edellä 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yksi tai useampi viranomainen on nimettävä viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2016.

3. Edellä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen merten aluesuunnitelmien on laadittava mahdollisimman pian ja viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2021.

4. Velvoitetta saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panna se täytäntöön ei sovelleta jäsenvaltioihin, joilla ei ole meriyhteyttä.

16 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

17 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. GOZI

LIITE

TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET

- 1) Asianomaisen yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen nimi ja osoite – nimetyn yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen virallinen nimi ja osoite.
 - 2) Asianomaisen yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen oikeudellinen asema – lyhyt selvitys yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen oikeudellisesta asemasta.
 - 3) Vastuu – lyhyt selvitys asianomaisen yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen oikeudellisista ja hallinnollisista vastuusta ja tehtävistä asianomaisilla merivesillä.
 - 4) Osallisuus – jos asianomainen yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen toimii muita toimivaltaisia viranomaisia yhteen sovittavana elimenä, viimeksi mainituista on toimitettava luettelo sekä tiivistelmä yhteensovittamisen varmistamiseksi luoduista instituutioiden välisistä suhteista.
 - 5) Alueellinen yhteensovittaminen – on toimitettava tiivistelmä sellaisten jäsenvaltioiden välisen yhteensovittamisen varmistamiseksi luoduista järjestelyistä, joilla on tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia merivesiä samalla merialueella tai sen osa-alueella.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/90/EU,
annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014,
laivavarusteista ja neuvoston direktiivin 96/98/EY kumoamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Merenkulun maailmanlaajuisen ulottuvuuden vuoksi unionin on tarpeen soveltaa ja tukea meriturvallisuutta koskevaa kansainvälistä sääntelykehystä. Kansainvälisissä meriturvallisuusyleissopimuksissa vaaditaan lippuvaltioita varmistamaan, että aluksilla olevat varusteet täyttävät tietyt suunnittelua, valmistusta ja suorituskykyä koskevat turvallisuusvaatimukset, sekä antamaan asiaankuuluvat todistukset. Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO) sekä kansainväliset ja eurooppalaiset standardointielimet ovat laatineet tätä tarkoitusta varten tietyntyyppisille laivavarusteille yksityiskohtaisia suorituskyky- ja testausnormeja.
- (2) Kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa jätetään lippuvaltioiden viranomaisille runsaasti liikkumavaraa. Yhdenmukaistamisen puuttuessa tämä johtaa sellaisten tuotteiden turvallisuustason vaihteluun, jotka toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat hyväksyneet näiden yleissopimusten ja normien mukaisiksi. Tämä haittaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, koska jäsenvaltioiden on vaikea hyväksyä ilman lisätarkastuksia sellaisia varusteita sijoitettaviksi niiden lipun alla purjehtiville aluksille, jotka on hyväksytty toisessa jäsenvaltiossa.
- (3) Unionin tasolla tehtävä yhdenmukaistaminen ratkaisee nämä ongelmat. Neuvoston direktiivissä 96/98/EY ⁽³⁾ onkin säädetty yhteiset säännöt, joiden tarkoituksena on selkeästi määritellyillä vaatimuksilla ja yhdenmukaisilla hyväksyntämenettelyillä poistaa erot kansainvälisten normien soveltamisessa.
- (4) Unionin lainsäädännössä on useita muita säädöksiä, joissa säädetään vaatimuksia ja edellytyksiä muun muassa sen varmistamiseksi, että tavarat voivat liikkua vapaasti sisämarkkinoilla, tai ympäristötarkoituksia varten tietyille

⁽¹⁾ EUVL C 161, 6.6.2013, s. 93.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 23. heinäkuuta 2014.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 96/98/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1996, laivavarusteista (EYVL L 46, 17.2.1997, s. 25).

tuotteille, jotka ovat luonteeltaan samanlaisia kuin aluksilla käytettävät varusteet mutta jotka eivät täytä kansainvälisiä normeja, jotka taas voivat poiketa huomattavasti unionin sisäisestä lainsäädännöstä ja joita kehitetään jatkuvasti. Jäsenvaltiot eivät näin ollen voi hyväksyä näitä tuotteita asiaankuuluvien kansainvälisten meriturvallisuusyleissopimusten mukaisesti. Kansainvälisten turvallisuusnormien mukaisesti EU:n aluksille sijoitettavia varusteita olisi sen vuoksi säänneltävä yksinomaan tällä direktiivillä, jota olisi joka tapauksessa pidettävä erityissäädöksenä. Lisäksi olisi vahvistettava erityinen merkintä, jolla osoitetaan, että varusteet, joissa on kyseinen merkintä, täyttävät asiaankuuluvissa voimaan tulleissa kansainvälisissä yleissopimuksissa ja oikeudellisissa asiakirjoissa määrätyt vaatimukset.

- (5) Sen lisäksi, että kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa vahvistetaan laivavarusteiden yksityiskohtaisia suorituskyky- ja testausnormeja, niissä sallitaan joskus toimenpiteitä, jotka poikkeavat asetetuista vaatimuksista mutta jotka tietyissä olosuhteissa soveltuvat täyttämään näiden vaatimusten tarkoituksen. Vuoden 1974 kansainvälisessä yleissopimuksessa ihmishengen turvallisuudesta merellä (SOLAS) sallitaan vaihtoehtoinen suunnittelu ja järjestelyt, joita yksittäiset jäsenvaltiot voivat soveltaa omalla vastuullaan.
- (6) Direktiivin 96/98/EY täytäntöönpanosta saatu kokemus on osoittanut, että on tarpeen toteuttaa lisätoimenpiteitä kyseisen direktiivin täytäntöönpanomekanismin ja täytäntöönpanon valvontamekanismin parantamiseksi ja yksinkertaistaa sääntely-ympäristöä samalla kun varmistetaan, että IMO:n vaatimukset täyttyvät ja että ne pannaan täytäntöön yhdenmukaisella tavalla koko unionissa.
- (7) Laivavarusteille olisi sen vuoksi asetettava vaatimuksia, jotta voidaan täyttää sovellettavissa kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa määrätyt turvallisuusnormit, mukaan lukien asiaankuuluvat testausnormit, sen varmistamiseksi, että nämä vaatimukset täyttävät varusteet voivat liikkuu esteettä sisämarkkinoilla ja että ne voidaan sijoittaa minkä hyvänsä jäsenvaltion lipun alla purjehtiville aluksille.
- (8) Jotta mahdollistetaan oikeudenmukainen kilpailu laivavarusteiden kehittämisessä, olisi kaikin tavoin pyrittävä edistämään avoimien normien käyttöä, jotta ne saataisiin käyttöön maksutta tai nimellistä maksua vastaan ja jotta ne olisivat kaikkien kopioitavissa, jaeltavissa ja käytettävissä maksutta tai nimellistä maksua vastaan.
- (9) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 768/2008/EY ⁽¹⁾ säädetään yhteisistä periaatteista ja viitesäännöksistä, joita on tarkoitus soveltaa alakohtaisessa lainsäädännössä, jotta voidaan antaa johdonmukainen perusta mainitun lainsäädännön tarkistamista tai uudelleenlaatimista varten. Kyseinen päätös muodostaa luonteeltaan monialaiset yleiset puitteet tuotteiden kaupan pitämisen edellytysten yhdenmukaistamista koskevaa tulevaa lainsäädäntöä varten sekä viitetekstin voimassa olevaa lainsäädäntöä varten. Nämä yleiset puitteet tarjoavat asianmukaisia ratkaisuja direktiivin 96/98/EY täytäntöönpanossa todetuille ongelmille. Sen vuoksi on tarpeen sisällyttää päätöksen N:o 768/2008/EY määritelmät ja viitesäännökset tähän direktiiviin ja mukauttaa niitä siinä määrin kuin laivavarustealan erityispiirteet sitä edellyttävät.
- (10) Jotta markkinavalvontaviranomaisille voidaan tarjota erityisiä lisäkeinoja niiden tehtävän helpottamiseksi, ruori-merkkiä voitaisiin aikanaan täydentää tai se voitaisiin korvata elektronisella tunnisteella.
- (11) Talouden toimijoiden vastuut olisi vahvistettava tavalla, joka on oikeasuhteinen ja syrjimätön unioniin sijoittautuneiden talouden toimijoiden kannalta ottaen huomioon, että merkittävää osuutta tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laivavarusteista ei välttämättä koskaan viedä jäsenvaltioiden alueelle tai jaeta siellä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 768/2008/EY, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82).

- (12) Koska laivavarusteita sijoitetaan aluksille kaikkialla maailmassa niitä rakennettaessa tai kunnostettaessa, markkina-
valvonta on erityisen vaikeaa eikä sitä voida tukea tehokkaasti rajatarkastuksilla. Tästä syystä jäsenvaltioiden ja
unionissa olevien talouden toimijoiden velvoitteet olisi määriteltävä selkeästi. Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava
siitä, että niiden lipun alla purjehtiville aluksille sijoitetaan ainoastaan vaatimustenmukaisia varusteita ja että tämä
velvoite täytetään antamalla tällaisille aluksille lippuvaltion viranomaisen kansainvälisten yleissopimusten nojalla
myöntämät todistukset tai vahvistamalla taikka uusimalla tällaiset todistukset sekä voimassa olevin markkina-
valvontaa koskevin järjestelyin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ⁽¹⁾ III luvussa
vahvistettujen unionin markkina-
valvontapuutteiden mukaisesti. Jäsenvaltioita olisi tuettava näiden velvoitteiden
täyttämässä tietojärjestelmin, jotka komissio antaa käyttöön sellaisten elinten arviointia, ilmoittamista ja seuranta-
varten, joilla on valtuudet suorittaa arviointitehtäviä, tietojen jakamiseksi hyväksytyistä laivavarusteista, hakemusten
peruutuksista tai epäämisistä sekä varusteiden vaatimustenvastaisuuksista.
- (13) Sen, että valmistaja tai tapauksen mukaan tuoja kiinnittää ruorimerkin laivavarusteisiin, olisi oltava ensisijainen
takuu niiden tämän direktiivin mukaisesta velvoitteesta huolehtia siitä, että varusteet ovat vaatimustenmukaiset ja
voidaan saattaa markkinoille niiden sijoittamiseksi EU:n aluksiin. Tämän jälkeen tarvitaan tiettyjä säännöksiä, jotta
ruorimerkki on varmuudella edelleen voimassa ja sovellettavissa kiinnittämisensä jälkeen ja jotta kansalliset mark-
kina-
valvontaviranomaiset voivat toteuttaa tehtävänsä tehokkaasti. Valmistajan tai tapauksen mukaan tuojan tai
jakelijan velvoitteena olisi oltava antaa toimivaltaisille viranomaisille täydelliset ja totuudenmukaiset tiedot varus-
teista, joihin se on kiinnittänyt ruorimerkin sen varmistamiseksi, että laivavarusteet ovat edelleen turvallisia.
Valmistajan olisi oltava velvollinen tekemään yhteistyötä markkina-
valvontaviranomaisten kanssa, myös niiden
normien osalta, joita noudattaen se on valmistanut ja varmentanut varusteet, ja sen olisi myös noudatettava
asianmukaista huolellisuutta niiden laivavarusteiden suhteen, jotka se saattaa markkinoille. Unionin ulkopuolelle
sijoittautuneiden valmistajien olisi tältä osin nimettävä valtuutettu edustaja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten
kanssa tehtävän yhteistyön turvaamiseksi.
- (14) Kansainvälisten testausnormien noudattaminen voitaisiin parhaiten todeta päätöksessä N:o 768/2008/EY säädetty-
jen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen kaltaisilla menettelyillä. Valmistajien käyttöön olisi kuitenkin
annettava ainoastaan sellaiset vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt, jotka täyttävät kansainvälisten oikeudel-
listen asiakirjojen vaatimukset.
- (15) Jotta menettely olisi epäiltyä vaatimustenvastaisuutta tutkittaessa oikeudenmukainen ja tehokas, jäsenvaltioita olisi
rohkastava toteuttamaan kaikki kattavaa ja puolueetonta riskinarviointia edistävät toimenpiteet. Jos komissio on
vakuuttunut tämän edellytyksen täyttymisestä, sitä ei olisi velvoitettava tekemään tätä arviointia toistamiseen, kun
se tarkastelee uudelleen jäsenvaltioiden vaatimustenvastaisten varusteiden osalta hyväksymiä rajoittavia toimenpi-
teitä.
- (16) Ilmoitettuja laitoksia koskevaa tutkimusvelvollisuuttaan suorittaessaan komission olisi pidettävä jäsenvaltiot ajan
tasalla ja tehtävä niiden kanssa mahdollisimman laajaa yhteistyötä, ottaen asianmukaisesti huomioon sen riippu-
mattoman aseman.
- (17) Jos jäsenvaltion valvontaviranomaiset katsovat, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat laivavarusteet saat-
tavat vaarantaa meriturvallisuuden, terveyden tai ympäristön, niiden olisi arvioitava tai testattava kyseisiä laivava-
rusteita. Jos riskin olemassaolo todetaan, jäsenvaltion olisi kehotettava asianomaista talouden toimijaa toteuttamaan
tarvittavat korjaavat toimenpiteet tai jopa poistamaan kyseiset laivavarusteet markkinoilta taikka huolehtimaan
niiden palautuksesta.
- (18) Sellaisten laivavarusteiden käyttö, joissa ei ole ruorimerkkiä, olisi sallittava poikkeuksellisissa olosuhteissa ja erityi-
sesti silloin, kun alus ei voi saada jossakin unionin ulkopuolisessa satamassa tai vastaavassa laitoksessa varusteita,
joissa on ruorimerkki, tai kun tällaisia varusteita ei ole saatavilla markkinoilla.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen
liittyvää akkreditointia ja markkina-
valvontaa koskevista vaatimuksista (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

- (19) On tarpeen varmistaa, ettei tämän direktiivin tavoitteiden saavuttaminen esty sen vuoksi, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluville laivavarusteille ei ole olemassa kansainvälisiä normeja tai olemassa olevat normit, testausnormit mukaan lukien, ovat vakavasti puutteellisia tai sääntöjenvastaisia. On myös tarpeen yksilöidä laivavarusteet, joissa voisi olla hyödyllistä käyttää elektronista tunnistetta. Lisäksi on tarpeen pitää ajan tasalla tämän direktiivin muu kuin keskeinen osa eli viittaukset liitteessä III tarkoitettuihin normeihin, kun uudet normit tulevat saataville. Sen vuoksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yhdenmukaisen teknisten eritelmien ja testausnormien hyväksymistä väliaikaisesti ja tietyin edellytyksin sekä näiden viittausten muuttamista. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (20) Tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi kansainväliset oikeudelliset asiakirjat olisi pantava täytäntöön yhdenmukaisella tavalla sisämarkkinoilla. Sen vuoksi on tarpeen, että kaikille laivavarusteille, joille vaaditaan kansainvälisissä yleissopimuksissa lippuvaltion hyväksyntä, määritetään selkeällä tavalla ja hyvissä ajoin suunnittelu-, valmistus- ja suorituskysymykset sekä niihin liittyvät kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa asianomaisille varusteille määrätty testausnormit ja että niille hyväksytään yhteiset arviointiperusteet ja menettelyt sekä aikataulut, jotta ilmoitetut laitokset, jäsenvaltioiden viranomaiset ja talouden toimijat, kaikki sellaiset toimijat mukaan luettuina, jotka vastaavat varusteiden sijoittamisesta EU:n aluksille, voivat panna täytäntöön kyseiset vaatimukset ja normit. On myös tarpeen varmistaa, että tämän direktiivin tavoitteiden saavuttaminen ei esty sovellettavien teknisten eritelmien ja testausnormien puutteellisuuksien vuoksi tai silloin, kun IMO ei ole pystynyt laatimaan asianmukaisia normeja tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluville laivavarusteille.
- (21) Kansainvälisiä oikeudellisia asiakirjoja, testausnormeja lukuun ottamatta, olisi sovellettava automaattisesti niiden ajan tasalle saatetussa muodossa. Jotta lievennettäisiin riskiä, että uusien testausnormien sisällyttäminen unionin lainsäädäntöön aiheuttaisi selkeyden ja oikeusvarmuuden näkökulmasta suhteettomia vaikeuksia unionin laivastolle ja talouden toimijoille, tällaisten uusien testausnormien voimaantulo ei saisi olla automaattista vaan komission olisi ilmoitettava siitä erikseen.
- (22) Tämän direktiivin yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (23) Jotta tämä direktiivi voitaisiin panna täytäntöön yhdenmukaisella ja yksinkertaisella tavalla sekä nopeasti, tämän direktiivin nojalla hyväksyttävät säädökset olisi annettava komission asetuksina.
- (24) Vakiintuneen käytännön mukaisesti tässä direktiivissä tarkoitettulla komitealla voi olla tarpeellinen tehtävä tarkasteltaessa tämän direktiivin soveltamista koskevia kysymyksiä, jotka sen puheenjohtaja tai jonkin jäsenvaltion edustaja on ottanut esille komitean työjärjestyksen mukaisesti.
- (25) Kun muun muassa komission asiantuntijaryhmässä tarkastellaan muita tähän direktiiviin liittyviä kysymyksiä kuin sen täytäntöönpanoa tai rikkomistapauksia, Euroopan parlamentille olisi vakiintuneen käytännön mukaisesti annettava kaikki tiedot ja asiakirjat ja se olisi tarvittaessa kutsuttava tällaisiin kokouksiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (26) Euroopan meriturvallisuusvirasto avustaa komissiota Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1406/2002 ⁽¹⁾ mukaisesti unionin asiaankuuluvien sitovien säädösten tosiasiallisessa täytäntöönpanossa ja komissiolle mainitussa säädöksessä uskottujen tehtävien suorittamisessa.
- (27) Toimivaltaisten viranomaisten ja kaikkien talouden toimijoiden olisi kaikin tavoin helpotettava kansainvälisen käytännön mukaista kirjallista viestintää yhteisten viestintäkeinojen luomiseksi.
- (28) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli parantaa meriturvallisuutta ja estää meren pilaantumista soveltamalla aluksille sijoitettavia varusteita koskevia asiaankuuluvia kansainvälisiä oikeudellisia asiakirjoja yhdenmukaisella tavalla sekä varmistaa tällaisten varusteiden vapaa liikkuvuus unionissa, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (29) Hyväksyttävillä toimenpiteillä muutetaan merkittäväällä tavalla direktiivin 96/98/EY säännöksiä, minkä vuoksi mainittu direktiivi olisi selkeyden vuoksi kumottava ja korvattava tällä direktiivillä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tavoite

Tämän direktiivin tavoitteena on parantaa meriturvallisuutta ja estää meren pilaantumista soveltamalla yhdenmukaisesti EU:n aluksille sijoitettavia laivavarusteita koskevia asiaankuuluvia kansainvälisiä oikeudellisia asiakirjoja ja varmistaa tällaisten varusteiden vapaa liikkuvuus unionissa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'laivavarusteilla' tämän direktiivin 3 artiklan mukaiseen soveltamisalaan kuuluvia varusteita;
- 2) 'EU:n aluksella' jäsenvaltion lipun alla purjehtivaa alusta, joka kuuluu kansainvälisten yleissopimusten soveltamisalaan;
- 3) 'kansainvälisillä yleissopimuksilla' seuraavia yleissopimuksia ja niiden pakollisesti sovellettavia pöytäkirjoja ja säännöstöjä, jotka Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO) on hyväksynyt, jotka ovat tulleet voimaan ja joissa määrätään erityisiä vaatimuksia aluksille sijoitettavien varusteiden hyväksymiselle lippuvaltiossa:

— vuoden 1972 yleissopimus kansainvälisistä säännöistä yhteentörmäämisen ehkäisemiseksi merellä (COLREG),

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1406/2002, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1).

- vuoden 1973 kansainvälinen yleissopimus alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä (Marpol),
 - vuoden 1974 kansainvälinen yleissopimus ihmishengen turvallisuudesta merellä (SOLAS);
- 4) 'testausnormeilla' laivavarusteiden testausnormeja, jotka on vahvistanut
- Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO),
 - Kansainvälinen standardisoimisjärjestö (ISO),
 - sähköalan kansainvälinen standardisointijärjestö (IEC),
 - Euroopan standardointikomitea (CEN),
 - Euroopan sähkötekniikan standardointikomitea (Cenelec),
 - Kansainvälinen televiestintäliitto (ITU),
 - Euroopan telealan standardointilaitos (ETSI),
 - komissio tämän direktiivin 8 artiklan ja 27 artiklan 6 kohdan mukaisesti,
 - sellaisissa keskinäistä tunnustamista koskevissa sopimuksissa tunnustetut sääntelyviranomaiset, joiden osapuoli unioni on;
- 5) 'kansainvälisillä oikeudellisilla asiakirjoilla' kansainvälisiä yleissopimuksia ja nämä sopimukset ajan tasalle saatettuina täytäntöön panevia IMO:n päätöslauselmia ja kiertokirjeitä, sekä testausnormeja;
- 6) 'ruorimerkillä' 9 artiklassa tarkoitettua ja liitteessä I esitettyä tunnusta tai soveltuvin osin 11 artiklassa tarkoitettua elektronista tunnistetta;
- 7) 'ilmoitetulla laitoksella' jäsenvaltion toimivaltaisen kansallisen viranomaisen 17 artiklan mukaisesti nimeämää laitosta;
- 8) 'asettamisella saataville markkinoilla' kaikkea laivavarusteiden toimittamista unionin markkinoille liiketoiminnan yhteydessä joko maksua vastaan tai vastikkeetta;
- 9) 'markkinoille saattamisella' laivavarusteiden ensimmäistä saataville asettamista unionin markkinoilla;
- 10) 'valmistajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka valmistaa taikka antaa toimeksiannon suunnitella tai valmistaa laivavarusteita ja pitää niitä kaupan omalla nimellään tai tavaramerkillään;
- 11) 'valtuutetulla edustajalla' unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on valmistajan antama kirjallinen valtuutus suorittaa valmistajan puolesta tietyt tehtävät;

- 12) 'tuojalla' unioniin sijoittautunutta luonnollista tai oikeushenkilöä, joka saattaa kolmannesta maasta tuotavat laivavarusteet unionin markkinoille;
- 13) 'jakelijalla' sellaista muuta toimitusketjuun kuuluvaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä kuin valmistajaa tai tuojaa, joka asettaa laivavarusteet saataville markkinoilla;
- 14) 'talouden toimijoilla' valmistajaa, valtuutettua edustajaa, tuojaa ja jakelijaa;
- 15) 'akkreditoinnilla' asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 10 kohdassa määriteltyä akkreditointia;
- 16) 'kansallisella akkreditointielimellä' asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 11 kohdassa määriteltyä kansallista akkreditointielintä;
- 17) 'vaatimustenmukaisuuden arvioinnilla' ilmoitettujen laitosten 15 artiklan mukaisesti toteuttamaa prosessia, jossa määritetään, täyttävätkö laivavarusteet tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset;
- 18) 'vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella' laitosta, joka suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia, kuten kalibrointia, testausta, hyväksyntää ja tarkastuksia;
- 19) 'palautuksella' kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on saada EU:n aluksille jo sijoitetut tai aluksille sijoittamista varten ostetut laivavarusteet takaisin;
- 20) 'markkinoilta poistamisella' kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää toimitusketjussa olevien laivavarusteiden asettaminen saataville markkinoilla;
- 21) 'EU:n vaatimustenmukaisuusvakuutuksella' valmistajan 16 artiklan mukaisesti antamaa lausuntoa;
- 22) 'tuotteella' laivavarustetta.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan EU:n aluksille sijoitettuihin tai sijoitettaviin varusteisiin, joiden osalta kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa edellytetään lippuvaltion viranomaisen hyväksyntää riippumatta siitä, onko alus ollut unionin alueella sinä ajankohtana, jona varusteet on sijoitettu alukselle.
2. Sen estämättä, että 1 kohdassa tarkoitetut varusteet voivat tämän direktiivin lisäksi kuulua muunkin unionin oikeudellisen säädöksen soveltamisalaan, näihin varusteisiin sovelletaan 1 artiklassa vahvistetuissa tarkoituksissa ainoastaan tätä direktiiviä.

4 artikla

Laivavarusteita koskevat vaatimukset

1. Laivavarusteiden, jotka sijoitetaan EU:n aluksille 39 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuna päivänä tai sen jälkeen, on täytettävä sellaisissa kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa määrätyt suunnittelu-, valmistus- ja suorituskysymysvaatimukset, jotka ovat voimassa ajankohtana, jona kyseiset varusteet sijoitetaan alukselle.

2. Laivavarusteita koskevien 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten täyttyminen voidaan osoittaa yksinomaan testausnormeilla ja 15 artiklassa tarkoitetuilla vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyillä.
3. Kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen soveltaminen ei rajoita Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2099/2002 ⁽¹⁾ 5 artiklassa säädetyn vaatimustenmukaisuuden tarkastusmenettelyn noudattamista.
4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimukset ja normit on pantava täytäntöön yhdenmukaisella tavalla 35 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

5 artikla

Soveltaminen

1. Kun jäsenvaltiot antavat, vahvistavat tai uudistavat oman lippunsa alla purjehtivien alusten todistuksia kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti, niiden on varmistettava, että tällaisilla aluksilla olevat laivavarusteet täyttävät tämän direktiivin vaatimukset.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että niiden lipun alla purjehtivilla aluksilla olevat laivavarusteet täyttävät sellaisissa kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa asetetut vaatimukset, joita sovelletaan aluksille jo sijoitettuihin varusteisiin. Siirretään komissiolle täytäntöönpanovaltaa varmistaa näiden toimenpiteiden yhdenmukainen täytäntöönpano 35 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

6 artikla

Sisämarkkinoiden toiminta

Jäsenvaltiot eivät saa estää laivavarusteiden saattamista markkinoille tai sijoittamista EU:n aluksille eivätkä kieltäytyä antamasta asianomaisia laivavarusteita koskevia todistuksia lippunsa alla purjehtiville aluksille tai uusimasta kyseisiä todistuksia, jos nämä varusteet ovat tämän direktiivin mukaisia.

7 artikla

Aluksen siirtäminen toisen jäsenvaltion lipun alle

1. Kun kyseessä on EU:n ulkopuolinen alus, joka on määrä siirtää jonkin jäsenvaltion lipun alle, vastaanottavan jäsenvaltion on siirtovaiheessa tarkastettava kyseinen alus todentaakseen, että sen laivavarusteiden tosiasiallinen kunto on sen turvallisuuskirjojen mukainen ja että ne ovat joko tämän direktiivin mukaisia ja niissä on ruorimerkki tai että ne kyseisen jäsenvaltion viranomaisen hyväksymällä tavalla vastaavat tämän direktiivin mukaisesti 18 päivästä syyskuuta 2016 alkaen hyväksytyjä laivavarusteita.
2. Jos laivavarusteen alukselle sijoittamisen päivämäärää ei voida todeta, jäsenvaltiot voivat määritellä riittävät vastaavuusvaatimukset ottaen huomioon asiaankuuluvat kansainväliset oikeudelliset asiakirjat.
3. Jos varusteissa ei ole ruorimerkkiä tai jos kyseinen viranomainen ei pidä niitä vastaavina tuotteina, varusteet on vaihdettava.
4. Jäsenvaltion on annettava tämän artiklan mukaisina vastaavina tuotteina pidetyille laivavarusteille todistus, jonka on oltava aina varusteiden mukana. Tähän todistukseen sisältyy lippujäsenvaltion lupa pitää kyseiset varusteet aluksella, ja siinä voidaan asettaa rajoituksia tai määräyksiä niiden käytölle.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2099/2002, annettu 5 päivänä marraskuuta 2002, meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevän komitean (COSS-komitea) perustamisesta (EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1).

8 artikla

Laivavarusteita koskevat normit

1. Unioni pyrkii edistämään IMon ja standardointielimien suorittamaa asianmukaisten kansainvälisten normien laatimista, mukaan lukien yksityiskohtaiset tekniset eritelmät ja testausnormit, laivavarusteille, joiden käyttöä tai sijoittamista aluksille pidetään tarpeellisenä meriturvallisuuden parantamisen ja meren pilaantumisen estämisen kannalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY ⁽¹⁾ soveltamista, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1025/2012 ⁽²⁾. Komissio seuraa tätä kehitystä säännöllisesti.

2. Jos jollekin laivavarusteelle ei ole olemassa kansainvälistä normia, komissiolle siirretään valta antaa kyseistä laivavarustetta koskevia yhdenmukaisia teknisiä eritelmiä ja testausnormeja koskevia delegoituja säädöksiä 37 artiklan mukaisesti poikkeuksellisissa olosuhteissa ja jos tämä on perusteltua asianmukaisen analyysin perusteella, jotta voidaan poistaa meriturvallisuutta, terveyttä tai ympäristöä uhkaava vakava vaara, jota ei voida hyväksyä, ottaen myös huomioon IMon tasolla mahdollisesti käynnissä oleva työ.

On erityisen tärkeää, että komissio kuulee asiantuntijoita, myös jäsenvaltioiden asiantuntijoita, valmistellessaan näitä delegoituja säädöksiä.

Näitä teknisiä eritelmiä ja testausnormeja sovelletaan väliaikaisesti siihen saakka, kunnes IMO on hyväksynyt normin kyseiselle laivavarusteelle.

3. Poikkeuksellisissa olosuhteissa ja jos tämä on asianmukaisen analyysin perusteella perusteltua, ja jos on tarpeen poistaa havaittu vaara, jota ei voida hyväksyä ja joka uhkaa meriturvallisuutta, terveyttä tai ympäristöä laivavarustetta koskevan, komission 35 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti yksilöimän normin vakavan puutteellisuuden tai sääntöjenvastaisuuden vuoksi, ottaen myös huomioon IMon tasolla mahdollisesti käynnissä oleva työ, komissiolle siirretään valta antaa kyseistä laivavarustetta koskevia yhdenmukaisia teknisiä eritelmiä ja testausnormeja koskevia delegoituja säädöksiä 37 artiklan mukaisesti, siltä osin kuin se on tarpeen normin vakavan puutteellisuuden tai sääntöjenvastaisuuden korjaamiseksi.

On erityisen tärkeää, että komissio kuulee asiantuntijoita, myös jäsenvaltioiden asiantuntijoita, valmistellessaan näitä delegoituja säädöksiä.

Näitä teknisiä eritelmiä ja testausnormeja sovelletaan väliaikaisesti siihen saakka, kunnes IMO on tarkistanut kyseiseen laivavarusteeseen sovellettavan normin.

4. Komissio asettaa 2 ja 3 kohdan mukaisesti hyväksytyt tekniset eritelmät ja normit maksutta saataville.

2 LUKU

RUORIMERKKI

9 artikla

Ruorimerkki

1. Laivavarusteisiin, joiden on asiaankuuluvilla vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyillä osoitettu täyttävän tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset, on kiinnitettävä ruorimerkki.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä (EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12).

2. Ruorimerkkiä ei saa kiinnittää mihinkään muuhun tuotteeseen.
3. Käytettävän ruorimerkin malli on liitteessä I.
4. Ruorimerkin käytössä on noudatettava asetuksen (EY) N:o 765/2008 30 artiklan 1, 3 ja 6 kohdassa säädettyjä yleisiä periaatteita, jolloin kaikkia viittauksia CE-merkkiin pidetään viittauksena ruorimerkkiin.

10 artikla

Ruorimerkin kiinnittämistä koskevat säännöt ja edellytykset

1. Ruorimerkki on kiinnitettävä tuotteeseen tai sen kilpeen näkyvästi, helposti luettavalla tavalla ja pysyvästi ja aiheellisissa tapauksissa asennettava sen ohjelmistoon. Jos tämä ei tuotteen luonteen vuoksi ole mahdollista tai perusteltua, se on kiinnitettävä pakkaukseen ja liiteasiakirjoihin.
2. Ruorimerkki on kiinnitettävä tuotantovaiheen lopussa.
3. Ruorimerkin jäljessä on oltava ilmoitetun laitoksen tunnusnumero, jos kyseinen laitos osallistuu tuotannon tarkastusvaiheeseen, sekä merkin kiinnittämivuosi.
4. Ilmoitetun laitoksen tunnusnumeron kiinnittää laitos itse tai sen antamien ohjeiden mukaisesti valmistaja tai valmistajan valtuutettu edustaja.

11 artikla

Elektroninen tunnistus

1. Markkinoiden valvonnan helpottamiseksi ja 3 kohdassa tarkoitettujen laivavarusteiden väärentämisen ehkäisemiseksi valmistajat voivat käyttää asianmukaista ja luotettavaa elektronista tunnistetta ruorimerkin sijasta tai sen lisäksi. Tällaisessa tapauksessa sovelletaan 9 ja 10 artiklaa soveltuvien osin.
2. Komissio tekee kustannus-hyötyanalyysin elektronisen tunnisteen käytöstä ruorimerkin täydentämiseen tai korvaamiseen.
3. Komissio voi hyväksyä 37 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä yksilöidäkseen laivavarusteet, joissa voi olla hyödyllistä käyttää elektronista tunnistetta. On erityisen tärkeää, että komissio kuulee asiantuntijoita, myös jäsenvaltioiden asiantuntijoita, valmistellessaan näitä delegoituja säädöksiä.
4. Siirretään komissiolle valta vahvistaa komission asetusten muodossa ja 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen elektronisten tunnisteen suunnittelua, suorituskykyä, kiinnittämistä ja käyttöä koskevat asianmukaiset tekniset arviointiperusteet.
5. Edellä olevan 3 kohdan mukaisesti yksilöidyissä laivavarusteissa ruorimerkkiä voidaan täydentää asianmukaisella ja luotettavalla elektronisella tunnistella kolmen vuoden kuluessa 4 kohdassa tarkoitettujen teknisten arviointiperusteiden hyväksymispäivästä.
6. Edellä olevan 3 kohdan mukaisesti yksilöidyissä laivavarusteissa ruorimerkki voidaan korvata asianmukaisella ja luotettavalla elektronisella tunnistella viiden vuoden kuluttua 4 kohdassa tarkoitettujen teknisten arviointiperusteiden hyväksymispäivästä.

3 LUKU

TALOUDEN TOIMIJOIDEN VELVOITTEET

12 artikla

Valmistajien velvoitteet

1. Kun valmistaja kiinnittää ruorimerkin laivavarusteisiin, se ottaa vastuun sen takaamisesta, että laivavarusteet, joihin merkki on kiinnitetty, on suunniteltu ja valmistettu 35 artiklan 2 kohdan mukaisesti täytäntöönpantuja teknisiä eritelmiä ja normeja noudattaen, ja sitoutuu noudattamaan tämän artiklan 2–9 kohdassa säädettyjä velvoitteita.
2. Valmistajien on laadittava vaadittavat tekniset asiakirjat ja teetettävä sovellettavat vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt.
3. Kun vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyllä on osoitettu, että laivavarusteet täyttävät sovellettavat vaatimukset, valmistajien on laadittava EU:n vaatimustenmukaisuusvakuutus 16 artiklan mukaisesti ja kiinnitettävä ruorimerkki 9 ja 10 artiklan mukaisesti.
4. Valmistajien on säilytettävä tekniset asiakirjat ja 16 artiklassa tarkoitettu EU:n vaatimustenmukaisuusvakuutus vähintään 10 vuoden ajan ruorimerkin kiinnittämisestä, mutta ei missään tapauksessa lyhyempää aikaa kuin asianomaisten laivavarusteiden oletettu käyttöikä.
5. Valmistajien on varmistettava, että käytössä on menettelyt, joilla varmistetaan sarjatuotannon jatkuva vaatimustenmukaisuus. Muutokset laivavarusteiden suunnittelussa tai ominaisuuksissa taikka 4 artiklassa tarkoitetuissa kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa määrätyissä vaatimuksissa, joiden perusteella laivavarusteiden vaatimustenmukaisuus on osoitettu, on otettava huomioon. Valmistajien on teetettävä uusi vaatimustenmukaisuuden arviointi, jos se on liitteen II mukaisesti tarpeen.
6. Valmistajien on varmistettava, että niiden tuotteisiin on kiinnitetty tyyppi-, erä- tai sarjanumero tai muu merkintä, jonka perusteella ne voidaan yksilöidä, tai, jos tuotteen koko tai luonne ei tätä salli, että vaadittu tieto on pakkauksessa tai tuotteen liiteasiakirjassa tai tarvittaessa molemmissa.
7. Valmistajien on ilmoitettava nimensä, rekisteröity toiminimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä sekä osoite, josta valmistajat voidaan tavoittaa, joko tuotteessa tai, jos se ei ole mahdollista, tuotteen pakkauksessa tai tuotteen liiteasiakirjassa tai tarvittaessa molemmissa. Osoitteessa on ilmoitettava yksi yhteyspiste, josta valmistajaan voidaan saada yhteys.
8. Valmistajien on varmistettava, että tuotteen mukana on ohjeet ja kaikki turvallista sijoittamista alukselle ja tuotteen turvallista käyttöä koskevat tiedot, mukaan lukien mahdollisia käyttörajoituksia koskevat tiedot, siten, että käyttäjät voivat ne helposti ymmärtää, sekä kaikki muu kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa tai testausnormeissa vaadittavat asiakirjat.
9. Valmistajien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että tuote, johon ne ovat kiinnittäneet ruorimerkin, ei täytä 35 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti sovellettavia suunnittelu-, valmistus- ja suorituskykyvaatimuksia eikä täytäntöönpantuja testausnormeja, on viipymättä toteutettava tarvittavat korjaavat toimenpiteet kyseisen tuotteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai tarvittaessa sen palauttamiseksi. Jos tuote aiheuttaa riskin, valmistajien on lisäksi viipymättä tiedotettava asiasta jäsenvaltioiden toimivaltaisille kansallisille viranomaisille ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja kaikista toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.

10. Valmistajien on toimivaltaisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava sille viipymättä kaikki tarvittavat tiedot ja asiakirjat osoittaakseen tuotteen vaatimustenmukaisuuden kyseisen viranomaisen helposti ymmärtämällä tai tämän hyväksymällä kielellä, myönnettävä kyseiselle viranomaiselle pääsy tiloihinsa asetuksen (EY) N:o 765/2008 19 artiklan mukaisia markkinavalvontatoimenpiteitä varten ja annettava näytteitä tai mahdollisuus tutustua näytteisiin tämän direktiivin 25 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Niiden on tehtävä kyseisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä kaikissa toimissa, joilla pyritään poistamaan niiden markkinoille saattamien tuotteiden aiheuttamat riskit.

13 artikla

Valtuutetut edustajat

1. Valmistajan, joka ei sijaitse vähintään yhden jäsenvaltion alueella, on nimitettävä kirjallisella toimeksiannolla valtuutettu edustaja unioniin ja ilmoitettava toimeksiannossa valtuutetun edustajan nimi ja osoite, josta tämä voidaan tavoittaa.
2. Edellä 12 artiklan 1 kohdassa säädetyt velvoitteet ja teknisten asiakirjojen laatiminen eivät saa kuulua valtuutetun edustajan toimeksiantoon.
3. Valtuutetun edustajan on suoritettava valmistajalta saadussa toimeksiannossa eriteltyt tehtävät. Toimeksiannon on oikeutettava valtuutettu edustaja suorittamaan ainakin seuraavat tehtävät:
 - a) sen on säilytettävä EU:n vaatimustenmukaisuusvakuutus ja tekniset asiakirjat kansallisten valvontaviranomaisten saatavilla vähintään 10 vuoden ajan ruorimerkin kiinnittämisestä, mutta ei missään tapauksessa lyhyempää aikaa kuin asianomaisten laivavarusteiden oletettu käyttöikä;
 - b) sen on annettava toimivaltaisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä kyseiselle viranomaiselle kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi;
 - c) sen on tehtävä toimivaltaisten viranomaisten kanssa niiden pyynnöstä yhteistyötä kaikissa toimissa, joilla pyritään poistamaan edustajan toimeksiannon piiriin kuuluvien tuotteiden aiheuttamat riskit.

14 artikla

Muut talouden toimijat

1. Tuojiin on ilmoitettava nimensä, rekisteröity toiminimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä sekä osoite, josta tuojat voidaan tavoittaa, joko tuotteessa tai, jos se ei ole mahdollista, tuotteen pakkauksessa tai tuotteen liiteasiakirjassa tai tarvittaessa molemmissa.
2. Tuojiin ja jakelijoiden on toimivaltaisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava sille kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi, kyseisen viranomaisen helposti ymmärtämällä tai tämän hyväksymällä kielellä. Niiden on tehtävä kyseisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä kaikissa toimissa, joilla pyritään poistamaan niiden markkinoille saattamien tuotteiden aiheuttamat riskit.
3. Tuojaa tai jakelijaa on pidettävä tätä direktiiviä sovellettaessa valmistajana ja sitä koskevat 12 artiklan mukaiset valmistajaan sovellettavat velvoitteet silloin, kun se saattaa laivavarusteet markkinoille tai sijoittaa laivavarusteet EU:n alueille omalla nimellään tai tavaramerkillään tai muuttaa jo markkinoille saatettuja laivavarusteita tavalla, joka voi vaikuttaa sovellettavien vaatimusten täyttymiseen.

4. Vähintään 10 vuoden ajan ruorimerkin kiinnittämisestä, mutta ei missään tapauksessa lyhyempää aikaa kuin asianomaisten laivavarusteiden oletettu käyttöikä, talouden toimijoiden on pyynnöstä esitettävä markkinavalvontaviranomaisille seuraavien tunnistetiedot:

- a) kaikki talouden toimijat, jotka ovat toimittaneet tuotetta kyseessä olevalle talouden toimijalle;
- b) kaikki talouden toimijat, joille kyseessä oleva talouden toimija on toimittanut tuotetta.

4 LUKU

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTI JA VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTILAITOSTEN ILMOITTAMINEN

15 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyistä säädetään liitteessä II.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valmistaja tai valmistajan valtuutettu edustaja suorittaa ilmoitetun laitoksen toimesta vaatimustenmukaisuuden arvioinnin tietystä laivavarusteesta käyttäen jotakin komission 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen hyväksymissä täytäntöönpanosäädöksissä säädettyä vaihtoehtoa ja noudattaen jotakin seuraavista menettelyistä:
 - a) kun on suoritettava EY-tyyppitarkastus (moduuli B), kaikille laivavarusteille on ennen niiden saattamista markkinoille tehtävä
 - tuotannon laadunvarmistus (D-moduuli), tai
 - tuotteiden laadunvarmistus (E-moduuli), tai
 - tuotekohtainen todentaminen (F-moduuli);
 - b) kun laivavaruste-eriä tuotetaan yksittäin tai pieniä määriä eikä sarja- tai massatuotantona, vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelynä voidaan käyttää yksikkökohtaista EY-todentamista (G-moduuli).
3. Komissio ylläpitää tarkoitusta varten saataville asetetun tietojärjestelmän avulla ajan tasalla olevaa luetteloa hyväksytyistä laivavarusteista sekä peruutetuista tai evätyistä hakemuksista ja asettaa luettelon asianomaisten osapuolten saataville.

16 artikla

EU:n vaatimustenmukaisuusvakuutus

1. EU:n vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on vahvistettava, että 4 artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttyminen on osoitettu.
2. EU:n vaatimustenmukaisuusvakuutuksen on rakenteeltaan oltava päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä III vahvistetun mallin mukainen. Siinä on oltava tämän direktiivin liitteessä II vahvistetuissa asiaankuuluviissa moduuleissa eritellyt kohdat ja se on pidettävä ajan tasalla.
3. Kun valmistaja laatii EU:n vaatimustenmukaisuusvakuutuksen, se ottaa vastuulleen 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vastuuta ja 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua velvoitetta.

4. Kun laivavarusteet on sijoitettu EU:n alukselle, alukselle on annettava asianomaisia varusteita koskevan EU:n vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennös, joka on pidettävä aluksella siihen asti, kun kyseiset varusteet poistetaan sieltä. Valmistajan on käännettävä se yhdelle tai useammalle lippujäsenvaltion vaatimalle kielelle, ainakin jokin meriliikennealalla yleisesti käytetty kieli mukaan lukien.

5. Ilmoitetulle laitokselle tai asiaankuuluvat vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt suorittaneille laitoksille on annettava jäljennös EU:n vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta.

17 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on komission tarkoitusta varten saataville asettaman tietojärjestelmän avulla ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille laitokset, joille on annettu lupa suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä tämän direktiivin mukaisesti.
2. Ilmoitettujen laitosten on täytettävä liitteessä III säädetty vaatimukset.

18 artikla

Ilmoituksen tekevät viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä ilmoituksen tekevä viranomainen, joka vastaa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointiin ja ilmoittamiseen sekä ilmoitettujen laitosten tarkastamiseen liittyvien tarvittavien menettelyjen perustamisesta ja toteuttamisesta, myös 20 artiklan noudattamisen osalta.
2. Ilmoitetut laitokset on tarkastettava vähintään kahden vuoden välein. Komissio voi halutessaan osallistua tarkastukseen tarkkailijana.
3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että kansallinen akkreditointielin tekee 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin ja tarkastuksen.
4. Jos ilmoituksen tekevä viranomainen delegoi tai antaa muulla tavoin tehtäväksi 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin tai tarkastuksen laitokselle, joka ei ole valtiollinen yksikkö, kyseisen laitoksen on oltava oikeushenkilö ja sen on täytettävä soveltuvin osin liitteessä V säädetty vaatimukset. Lisäksi sillä on oltava järjestelyt toiminnastaan syntyvän vastuun kattamiseksi.
5. Ilmoituksen tekevän viranomaisen on otettava täysi vastuu 4 kohdassa tarkoitetun laitoksen suorittamista tehtävistä.
6. Ilmoituksen tekevän viranomaisen on täytettävä liitteessä V säädetty vaatimukset.

19 artikla

Ilmoituksen tekevien viranomaisten tiedotusvelvoite

1. Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle menettelyistään, joita noudatetaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arvioinnissa ja ilmoittamisessa sekä tällaisten laitosten tarkastamisessa, sekä mahdollisista muutoksista näihin tietoihin.
2. Komissio asettaa nämä tiedot yleisesti saataville tätä tarkoitusta varten saataville asetetun tietojärjestelmän avulla.

20 artikla

Ilmoitettujen laitosten tytäryhtiöt ja alihankinta

1. Jos ilmoitettu laitos suorittaa alihankintana tiettyjä vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyviä tehtäviä tai käyttää niihin tytäryhtiötä, sen on varmistettava, että alihankkija tai tytäryhtiö täyttää liitteessä III säädetyt vaatimukset, ja tiedotettava tästä ilmoituksen tekevälle viranomaiselle.
2. Ilmoitettujen laitosten on otettava täysi vastuu alihankkijoiden tai tytäryhtiöiden suorittamista tehtävistä riippumatta siitä, mihin nämä ovat sijoittautuneet.
3. Toimia voidaan suorittaa alihankintana tai teettää niitä tytäryhtiöllä ainoastaan asiakkaan suostumuksella.
4. Ilmoitettujen laitosten on pidettävä ilmoituksen tekvän viranomaisen saatavilla asiaankuuluvat asiakirjat, jotka koskevat alihankkijan tai tytäryhtiön pätevyyden arviointia sekä alihankkijan tai tytäryhtiön tämän direktiivin mukaisesti tekemää työtä.

21 artikla

Ilmoituksiin tehtävät muutokset

1. Jos ilmoituksen tekvä viranomainen on todennut tai sille on ilmoitettu, ettei ilmoitettu laitos enää täytä liitteessä III säädettyjä vaatimuksia tai ettei se täytä tämän direktiivin mukaisia velvoitteitaan, ilmoituksen tekvän viranomaisen on tarpeen mukaan rajoitettava ilmoitusta taikka peruutettava se toistaiseksi tai kokonaan, riippuen vaatimusten täyttämättä jättämisen tai velvoitteiden noudattamatta jättämisen vakavuudesta. Sen on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille komission tätä tarkoitusta varten saataville asettaman tietojärjestelmän avulla.
2. Jos ilmoitusta rajoitetaan tai se peruutetaan toistaiseksi tai kokonaan tai jos ilmoitettu laitos on lopettanut toimintansa, ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että joko toinen ilmoitettu laitos käsittelee kyseisen laitoksen asiakirja-aineiston tai se pidetään asianomaisen ilmoituksen tehneen viranomaisen ja markkinavalvontaviranomaisten pyynnöstä niiden saatavilla.

22 artikla

Ilmoitettujen laitosten pätevyyden riittäminen

1. Komissio tutkii kaikki tapaukset, joissa se epäilee käytössään olevien tai sen tietoon saatettujen tietojen perusteella ilmoitetun laitoksen pätevyyttä tai sitä, täyttääkö ilmoitettu laitos edelleen sitä koskevat vaatimukset ja velvollisuudet.
2. Ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toimitettava pyynnöstä komissiolle kaikki tiedot, jotka liittyvät ilmoituksen perusteisiin tai asianomaisen laitoksen pätevyyden ylläpitoon.
3. Komissio varmistaa, että kaikkia sen tutkimusten yhteydessä saatuja arkaluonteisia tietoja käsitellään luottamuksellisesti.
4. Jos komissio toteaa, että ilmoitettu laitos ei täytä tai ei enää täytä sen ilmoittamiselle asetettuja vaatimuksia, se tiedottaa asiasta viipymättä ilmoituksen tekevälle jäsenvaltiolle ja pyytää sitä toteuttamaan viipymättä tarvittavat korjaavat toimenpiteet, mukaan lukien tarvittaessa ilmoituksen peruuttaminen.

23 artikla

Ilmoitettujen laitosten toimintaa koskevat velvoitteet

1. Ilmoitettujen laitosten on tehtävä vaatimustenmukaisuuden arvioinnit tai teetettävä ne 15 artiklassa säädetyillä menettelyillä noudattaen.

2. Jos ilmoitettu laitos katsoo, ettei valmistaja ole täyttänyt 12 artiklassa säädettyjä velvoitteita, sen on vaadittava valmistajaa toteuttamaan asianmukaiset korjaavat toimenpiteet viipymättä eikä se saa antaa vaatimustenmukaisuustodistusta.

3. Jos ilmoitettu laitos katsoo vaatimustenmukaisuustodistuksen antamisen jälkeen suoritettavan vaatimustenmukaisuuden seurannan aikana, ettei tuote enää täytä vaatimuksia, sen on vaadittava valmistajaa toteuttamaan asianmukaiset korjaavat toimenpiteet viipymättä ja tarvittaessa peruutettava todistus toistaiseksi tai kokonaan. Jos korjaavia toimenpiteitä ei toteuteta tai niillä ei ole vaadittua vaikutusta, ilmoitetun laitoksen on tarvittaessa rajoitettava todistusta taikka peruutettava se toistaiseksi tai kokonaan.

24 artikla

Ilmoitettuja laitoksia koskeva tiedotusvelvollisuus

1. Ilmoitettujen laitosten on tiedotettava ilmoituksen tekevälle viranomaiselle seuraavista:

- a) vaatimustenmukaisuustodistuksen epääminen ja rajoittaminen sekä peruuttaminen toistaiseksi tai kokonaan;
- b) olosuhteet, jotka vaikuttavat ilmoituksen soveltamisalaan ja edellytyksiin;
- c) vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia koskevat tietopyynnot, jotka ne ovat saaneet markkinavalvontaviranomaisilta;
- d) pyynnöstä vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, jotka on suoritettu niitä koskevan ilmoituksen soveltamisalalla, ja mahdolliset muut toimet, mukaan lukien rajatylittävät toimet ja alihankinta.

2. Ilmoitettujen laitosten on annettava komissiolle ja jäsenvaltioille pyynnöstä asiaankuuluvat tiedot vaatimustenmukaisuuden arvioinnin kielteisiin ja myönteisiin tuloksiin liittyvistä kysymyksistä. Ilmoitettujen laitosten on toimitettava muille samoja tuotteita koskevia vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia toteuttaville ilmoitetuille laitoksille tiedot vaatimustenmukaisuuden arvioinnin kielteisistä tuloksista ja pyynnöstä myös myönteisistä tuloksista.

5 LUKU

UNIONIN MARKKINAVALVONTA, TUOTEVALVONTA JA SUOJASÄÄNNÖKSET

25 artikla

EU:n markkinavalvontapuitteet

1. Jäsenvaltioiden on suoritettava laivavarusteiden markkinavalvonta asetuksen (EY) N:o 765/2008 III luvussa säädettyjen EU:n markkinavalvontapuitteiden mukaisesti, jollei tämän artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu.

2. Kansallisissa markkinavalvontainfrastruktuureissa ja -ohjelmissa on otettava huomioon laivavarustealan erityispiirteet, myös osana vaatimustenmukaisuuden arviointia suoritettavat erilaiset menettelyt, ja erityisesti lippuvaltiolle kansainvälisissä yleissopimuksissa asetetut vastuut.

3. Markkinavalvontaan voi kuulua asiakirjatarkastuksia sekä sellaisten laivavarusteiden tarkastuksia, joissa on ruori-merkki, riippumatta siitä, onko kyseiset varusteet sijoitettu alukselle vai ei. Aluksille jo sijoitetuille laivavarusteille saadaan tehdä vain sellaisia tarkastuksia, jotka voidaan tehdä asianomaisten varusteiden pysyessä täysin toimintakykyisinä aluksella.

4. Jos asetuksessa (EY) N:o 765/2008 määritellyt jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaiset aikovat tehdä näytetarkastuksia, ne voivat pyytää, sen ollessa kohtuullista ja käytännössä mahdollista, valmistajaa antamaan tarvittavat näytteet saataville tai antamaan mahdollisuuden tutustua näytteisiin paikan päällä valmistajan omalla kustannuksella.

26 artikla

Menettely sellaisten laivavarusteiden käsittelemiseksi, jotka aiheuttavat riskin kansallisella tasolla

1. Jos jonkin jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaisilla on riittävä syy uskoa, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat laivavarusteet aiheuttavat riskin meriturvallisuudelle, terveydelle tai ympäristölle, niiden on tehtävä asianomaisia laivavarusteita koskeva arviointi, joka kattaa kaikki tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset. Asianomaisten talouden toimijoiden on tarvittaessa tehtävä yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa.

Jos markkinavalvontaviranomaiset tämän arvioinnin yhteydessä toteavat, että laivavarusteet eivät täytä tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia, niiden on vaadittava viipymättä asianomaista talouden toimijaa toteuttamaan kaikki asianmukaiset korjaavat toimet laivavarusteiden saattamiseksi vastaamaan kyseisiä vaatimuksia tai niiden poistamiseksi markkinoilta tai niiden palauttamiseksi sellaisen kohtuullisen määräajan kuluessa, jonka nämä viranomaiset voivat asettaa oikeassa suhteessa riskin laatuun nähden.

Markkinavalvontaviranomaisten on ilmoitettava tästä asianomaiselle ilmoitetulle laitokselle.

Asetuksen (EY) N:o 765/2008 21 artiklaa sovelletaan tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

2. Kun markkinavalvontaviranomaiset katsovat, että vaatimustenvastaisuus ei rajoitu niiden kansalliselle alueelle tai niiden lipun alla purjehtiviin aluksiin, niiden on ilmoitettava komission markkinavalvontatarkoituksia varten saataville asettaman tietojärjestelmän avulla komissiolle ja muille jäsenvaltioille 1 kohdan mukaisesti suoritettujen arvioinnin tulokset ja toimet, jotka ne ovat vaatineet talouden toimijaa toteuttamaan.

3. Talouden toimijan on varmistettava, että kaikki asianmukaiset korjaavat toimet toteutetaan kaikkien asiaankuuluvien tuotteiden osalta, jotka se on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla unionia tai tapauksen mukaan niiden tuotteiden osalta, jotka se on sijoittanut EU:n alukselle tai toimittanut EU:n aluksille sijoitettaviksi.

4. Jos asianomainen talouden toimija ei markkinavalvontaviranomaisten 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti asettaman määräajan kuluessa toteuta riittäviä korjaavia toimia tai muutoin jättää tämän direktiivin mukaiset velvoitteensa täyttämättä, markkinavalvontaviranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat väliaikaiset toimenpiteet, jotta laivavarusteiden asettaminen saataville niiden kansallisilla markkinoilla tai laivavarusteiden sijoittaminen niiden lipun alla purjehtiville aluksille kielletään tai sitä rajoitetaan, tuote poistetaan kyseisiltä markkinoilta tai se palautetaan.

Markkinavalvontaviranomaisten on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille näistä toimenpiteistä.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettuihin, markkinavalvontaviranomaisten toteuttamia toimenpiteitä koskeviin tietoihin on sisällyttävä kaikki saatavilla olevat yksityiskohtaiset tiedot, erityisesti ne, jotka ovat tarpeen vaatimustenvastaisten laivavarusteiden, tuotteen alkuperän, väitetyn vaatimustenvastaisuuden ja siihen liittyvän riskin luonteen, toteutettujen kansallisten toimenpiteiden luonteen ja keston sekä asianomaisen talouden toimijan esittämien väitteiden yksilöimiseksi. Markkinavalvontaviranomaisten on erityisesti ilmoitettava, johtuuko vaatimustenvastaisuus

a) siitä, etteivät laivavarusteet täytä soveltuvia suunnittelu-, valmistus- ja suorituskyyvaatimuksia 4 artiklan mukaisesti;

b) siitä, ettei vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn aikana ole noudatettu 4 artiklassa tarkoitettuja testausnormeja;

c) näiden testausnormien puutteellisuuksista.

6. Muiden jäsenvaltioiden kuin menettelyn alulle panneen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki toteutetut toimenpiteet ja kaikki niiden hallussa olevat lisätiedot, jotka liittyvät asianomaisten laivavarusteiden vaatimustenvastaisuuteen, sekä vastalauseensa siinä tapauksessa, että ilmoitetusta kansallisesta toimenpiteestä on erimielisyyttä.

7. Jos mikään jäsenvaltio tai komissio ei ole neljän kuukauden kuluessa 4 kohdassa tarkoitettujen, markkinavalvontaviranomaisten toteuttamia toimenpiteitä koskevien tietojen vastaanottamisesta esittänyt vastalauseita jonkin jäsenvaltion toteuttaman väliaikaisen toimenpiteen johdosta, tämän toimenpiteen katsotaan olevan perusteltu.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomaisten laivavarusteiden osalta toteutetaan viipymättä tarkoituksenmukaiset rajoittavat toimenpiteet, kuten tuotteen poistaminen niiden markkinoilta.

27 artikla

EU:n suojamenettely

1. Jos 26 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetyn menettelyn päätyttyä esitetään vastalauseita jonkin jäsenvaltion toteuttamaa toimenpidettä vastaan tai jos komissio katsoo, että kansallinen toimenpide voi olla unionin lainsäädännön vastainen, komissio aloittaa viipymättä neuvottelut jäsenvaltioiden sekä yhden tai useamman asianomaisen talouden toimijan kanssa ja arvioi kyseessä olevan kansallisen toimenpiteen. Komissio tekee tämän arvioinnin tulosten perusteella päätöksen siitä, onko kyseessä oleva kansallinen toimenpide perusteltu vai ei.

2. Jos komissio 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa katsoo, että kyseessä olevan kansallisen toimenpiteen toteuttamisessa noudatettu menettely on asianmukainen riskin laajan ja puolueettoman arvioimisen kannalta ja että tämä kansallinen toimenpide on asetuksen (EY) N:o 765/2008 21 artiklan mukainen, se voi rajoittaa tutkimuksensa siihen, onko kyseessä oleva kansallinen toimenpide asianmukainen ja oikeasuhteinen mainittuun riskiin nähden.

3. Komissio osoittaa päätöksensä kaikille jäsenvaltioille ja antaa sen viipymättä tiedoksi niille ja asianomaisille talouden toimijoille.

4. Jos kyseessä oleva kansallinen toimenpide katsotaan perustelluksi, kaikkien jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että vaatimustenvastaiset laivavarusteet poistetaan niiden markkinoilta ja tarvittaessa palautetaan. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle.

5. Jos kyseessä olevaa kansallista toimenpidettä ei katsota perustelluksi, asianomaisen jäsenvaltion on peruutettava se.

6. Jos laivavarusteiden vaatimustenvastaisuuden katsotaan johtuvan 4 artiklassa tarkoitettujen testausnormien puutteellisuudesta, komissio voi tämän direktiivin tavoitteen saavuttamiseksi vahvistaa, muuttaa tai kumota kansallisen suojatoimenpiteen täytäntöönpanosäädöksillä 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Lisäksi komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä kyseistä laivavarustetta koskevista väliaikaisista yhdenmukaisista vaatimuksista ja testausnormeista 37 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Tällöin sovelletaan 8 artiklan 3 kohdassa säädettyjä arviointiperusteita. Komissio asettaa nämä vaatimukset ja testausnormit saataville maksutta.

7. Jos asianomainen testausnormi on eurooppalainen standardi, komissio ilmoittaa tästä yhdelle tai useammalle asiaankuuluvalla eurooppalaisella standardointielimelle ja saattaa asian direktiivin 98/34/EY 5 artiklalla perustetun komitean käsiteltäväksi. Komitean on kuultava yhtä tai useampaa asiaankuuluvaa eurooppalaista standardointielintä ja annettava lausuntonsa viipymättä.

28 artikla

Vaatimustenmukaiset tuotteet, jotka aiheuttavat vaaran meriturvallisuudelle, terveydelle tai ympäristölle

1. Jos jäsenvaltio havaitsee 26 artiklan 1 kohdan mukaisen arvioinnin tehtyään, että laivavaruste, joka on tämän direktiivin mukainen, aiheuttaa kuitenkin riskin meriturvallisuudelle, terveydelle tai ympäristölle, sen on vaadittava asianomaista talouden toimijaa toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseessä olevat laivavarusteet eivät markkinoille saattamisen jälkeen enää aiheuta kyseistä riskiä, tai laivavarusteiden poistamiseksi markkinoilta tai niiden palauttamiseksi sellaisen kohtuullisen määräajan kuluessa, jonka jäsenvaltio voi asettaa oikeassa suhteessa riskin laatuun nähden.
2. Talouden toimijan on varmistettava, että korjaavat toimet toteutetaan kaikkien asiaankuuluvien tuotteiden osalta, jotka se on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla unionia tai sijoittanut EU:n aluksille.
3. Jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Tehtävään ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki saatavilla olevat yksityiskohtaiset tiedot, erityisesti ne, jotka ovat tarpeen asianomaisten laivavarusteiden ja niiden alkuperän ja toimitusketjun, niihin liittyvän riskin luonteen sekä toteutettujen kansallisten toimenpiteiden luonteen ja keston yksilöimiseksi.
4. Komissio aloittaa viipymättä neuvottelut jäsenvaltioiden ja asianomaisten yhden tai useamman talouden toimijan kanssa ja arvioi toteutetut kansalliset toimenpiteet. Komissio tekee tämän arvioinnin tulosten perusteella päätöksen siitä, onko toimenpide perusteltu vai ei, ja ehdottaa tarvittaessa asianmukaisia toimenpiteitä. Tätä varten sovelletaan 27 artiklan 2 kohtaa soveltuvin osin.
5. Komissio osoittaa päätöksensä kaikille jäsenvaltioille ja antaa sen viipymättä tiedoksi niille ja asianomaiselle yhdelle tai useammalle talouden toimijalle.

29 artikla

Muodollinen vaatimustenvastaisuus

1. Rajoittamatta 26 artiklan soveltamista, jäsenvaltion on vaadittava asianomaista talouden toimijaa lopettamaan kyseessä oleva vaatimustenvastaisuus, jos se tekee jonkin seuraavista huomioista:
 - a) ruorimerkki on kiinnitetty 9 tai 10 artiklan vastaisesti;
 - b) ruorimerkkiä ei ole kiinnitetty;
 - c) EU:n vaatimustenmukaisuusvakuutusta ei ole laadittu;
 - d) EU:n vaatimustenmukaisuusvakuutusta ei ole laadittu oikein;
 - e) teknisiä asiakirjoja ei joko ole saatavilla tai ne ovat puutteellisia;
 - f) EU:n vaatimustenmukaisuusvakuutusta ei ole lähetetty alukselle.
2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu vaatimustenvastaisuus jatkuu, asianomaisten jäsenvaltion on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet rajoittaakseen kyseessä olevien laivavarusteiden asettamisen saataville markkinoilla tai sen kieltämiseksi tai sen varmistamiseksi, että ne palautetaan tai poistetaan markkinoilta.

30 artikla

Tekniseen innovaatioon perustuvat poikkeukset

1. Kun on kyseessä poikkeuksellinen tekninen innovaatio, lippuvaltion viranomainen voi sallia, että laivavarusteet, jotka eivät ole vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukaiset, sijoitetaan EU:n alukselle, jos testauksella tai muulla lippuvaltion hyväksymällä tavalla voidaan osoittaa, että tällaiset varusteet ovat tämän direktiivin tavoitteiden mukaiset.
2. Testausmenettelyt eivät saa millään tavoin tehdä eroa lippujäsenvaltiossa ja muissa valtioissa tuotettujen laivavarusteiden välillä.
3. Lippujäsenvaltion on annettava tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvalla laivavarusteelle todistus, joka on aina pidettävä varusteen mukana ja johon sisältyy lippujäsenvaltion myöntämä lupa sijoittaa varuste alukselle ja jossa asetetaan mahdollisia varusteen käyttöön liittyviä rajoituksia tai määräyksiä.
4. Jos jäsenvaltio antaa luvan sijoittaa tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvat laivavarusteet EU:n alukselle, kyseisen jäsenvaltion on viipymättä annettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiedoksi luvan yksityiskohdat sekä raportit kaikista asiaankuuluvista testauksista, arvioinneista ja vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyistä.
5. Jos komissio katsoo, että 1 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, se voi 12 kuukauden kuluessa 4 artiklassa tarkoitetun tiedonannon vastaanottamisesta vaatia asianomaista jäsenvaltiota peruuttamaan myönnetyn luvan asetetussa määräajassa. Komissio antaa tätä varten täytäntöönpanosäädöksiä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
6. Jos alus, jossa on 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvia laivavarusteita, siirretään toiseen jäsenvaltioon, vastaanottava lippujäsenvaltio voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, joihin voi kuulua testejä ja käytännön kokeita, varmistaakseen, että varusteet ovat vähintään yhtä tehokkaita kuin varusteet, jotka ovat vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukaiset.

31 artikla

Testausta tai arviointia koskevat poikkeukset

Lippuvaltion viranomainen voi testaamista tai arviointia varten sallia, että EU:n alukselle sijoitetaan laivavarusteita, jotka eivät ole vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukaiset tai jotka eivät kuulu 30 artiklan soveltamisalaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) lippujäsenvaltio antaa laivavarusteille todistuksen, jonka on aina oltava varusteen mukana ja joka sisältää tämän lippujäsenvaltion antaman luvan sijoittaa varusteet EU:n alukselle sekä jossa asetetaan kaikki tarvittavat rajoitteet ja vahvistetaan asianomaisten varusteiden käyttöön liittyvät mahdolliset muut asianmukaiset määräykset;
- b) lupa voi olla voimassa enintään sen ajan, jonka lippuvaltio katsoo olevan testauksen loppuun suorittamisen kannalta tarpeen ja jonka olisi oltava mahdollisimman lyhyt;
- c) tällaisiin laivavarusteisiin ei saa turvautua tämän direktiivin vaatimustenmukaisten varusteiden sijasta eikä niillä saa korvata vaatimustenmukaisia varusteita, joiden on pysyttävä EU:n aluksella toimintakunnossa ja valmiina välittömään käyttöön.

32 artikla

Poikkeuksellisissa olosuhteissa tehtävät poikkeukset

1. Poikkeuksellisissa olosuhteissa, jotka lippuvaltion viranomaisen on perusteltava asianmukaisella tavalla ja joissa laivavarusteet on korvattava unionin ulkopuolella sijaitsevassa satamassa, jossa kohtuullisen ajan, viivästyksen ja kustannusten takia ei ole käytännöllistä sijoittaa alukselle varusteita, joissa on ruorimerkki, alukselle voidaan sijoittaa muita laivavarusteita, jollei 2–4 kohdasta muuta johdu.
2. Alukselle sijoitettujen laivavarusteiden mukana on oltava asiaankuuluvien yleissopimusten osapuolena olevan IMO:n jäsenvaltion antamat asiakirjat, joissa todistetaan asiaankuuluvien IMO:n vaatimusten noudattaminen.
3. Lippuvaltion viranomaiselle on viipymättä ilmoitettava tällaisten muiden laivavarusteiden luonteesta ja ominaisuuksista.
4. Lippuvaltion on mahdollisimman pian varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetut laivavarusteet ja niiden testausasiakirjat täyttävät kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa ja tässä direktiivissä säädettyt asiaankuuluvat vaatimukset.
5. Kun on osoitettu, että tiettyjä laivavarusteita, joissa on ruorimerkki, ei ole saatavilla markkinoilla, lippujäsenvaltio voi hyväksyä muiden laivavarusteiden sijoittamisen aluksille, jollei 6–8 kohdasta muuta johdu.
6. Hyväksytyjen laivavarusteiden on mahdollisimman pitkälle vastattava 4 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia ja testausnormeja.
7. Aluksille sijoitettujen laivavarusteiden mukana on oltava lippujäsenvaltion tai muun jäsenvaltion antama väliaikainen hyväksyntätodistus, jossa mainitaan
 - a) varusteet, joissa on ruorimerkki ja jotka on määrä korvata hyväksytyillä varusteilla;
 - b) tarkat olosuhteet, joissa hyväksyntätodistus on annettu, ja erityisesti se, että varusteita, joissa on ruorimerkki, ei ole saatavilla markkinoilla;
 - c) tarkat suunnittelu-, valmistus- ja suorituskyykyvaatimukset, joita noudattaen hyväksynnän antava jäsenvaltio on hyväksynyt varusteet;
 - d) asiaankuuluvissa hyväksyntämenettelyissä mahdollisesti sovelletut testausnormit.
8. Väliaikaisen hyväksyntätodistuksen antavan jäsenvaltion on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle. Jos komissio katsoo, että 6 ja 7 kohdan edellytykset eivät täyty, se voi vaatia kyseistä jäsenvaltiota perumaan tämän todistuksen tai toteuttaa muita asianmukaisia toimenpiteitä täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

33 artikla

Kokemusten vaihto

Komissio huolehtii kokemusten vaihdon järjestämisestä ilmoittamista koskevista toimintalinjoista erityisesti markkinavonnan osalta vastaavien jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten välillä.

34 artikla

Ilmoitettujen laitosten välinen yhteensovittaminen

1. Komissio varmistaa, että ilmoitettujen laitosten välillä toteutetaan asianmukainen yhteensovittaminen ja yhteistyö, jotka suoritetaan asianmukaisesti ilmoitettujen laitosten alakohtaisessa ryhmässä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden ilmoittamat laitokset osallistuvat alakohtaisen ryhmän työhön suoraan tai nimettyjen edustajien välityksellä.

35 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän direktiivin täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten nimi ja yhteystiedot komission tätä tarkoitusta varten saataville asettaman tietojärjestelmän avulla. Komissio laatii ja julkistaa näitä viranomaisia koskevan luettelon, jonka se saattaa ajan tasalle säännöllisesti.
2. Komissio ilmoittaa täytäntöönpanosäädöksillä kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa määrätyt asiaankuuluvat suunnittelu-, valmistus- ja suorituskysymykset ja testausnormit kunkin sellaisen laivavarusteen osalta, jolle kansainvälisissä yleissopimuksissa vaaditaan lippuvaltion viranomaisen antama hyväksyntä. Kun komissio hyväksyy kyseisiä säädöksiä, se ilmoittaa nimenomaisesti päivämäärät, joista alkaen näitä vaatimuksia ja testausnormeja on noudatettava, mukaan lukien markkinoille saattamista ja alukselle sijoittamista koskevat päivämäärät, kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen mukaisesti ja ottaen huomioon laivanrakennukseen liittyvät aikataulut. Komissio voi myös määritellä yhteiset arviointiperusteet ja yksityiskohtaiset menettelyt näiden vaatimusten ja testausnormien soveltamiseksi.
3. Komissio ilmoittaa täytäntöönpanosäädöksillä kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa äskettäin määrätyt aluksille jo sijoitettuja varusteita koskevat suunnittelu-, valmistus- ja suorituskysymykset, jotta varmistetaan, että EU:n aluksille sijoitettavat varusteet ovat kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen mukaiset.
4. Komissio perustaa tietokannan, jota se pitää yllä ja jossa on ainakin seuraavat tiedot:
 - a) luettelo ilmoitettujen laitosten toimittamista, tämän direktiivin nojalla annetuista vaatimustenmukaisuustodistuksista ja niiden olennaiset yksityiskohdat;
 - b) luettelo valmistajien toimittamista, tämän direktiivin nojalla annetuista vaatimustenmukaisuusvakuutuksista ja niiden olennaiset yksityiskohdat;
 - c) ajan tasalle saatettu luettelo sovellettavista kansainvälisistä oikeudellisista asiakirjoista sekä 4 artiklan 4 kohdan nojalla sovellettavista vaatimuksista ja testausnormeista;
 - d) luettelo 2 kohdassa tarkoitetuista arviointiperusteista ja menettelyistä sekä niiden täydellinen teksti;
 - e) edellä 11 artiklassa tarkoitettua elektronista tunnistetta koskevat vaatimukset ja edellytykset soveltuvin osin;
 - f) mahdolliset muut tiedot, joista voi olla hyötyä jäsenvaltioille, ilmoitetuille laitoksille ja talouden toimijoille tämän direktiivin moitteettomassa täytäntöönpanossa.

Jäsenvaltioilla on oltava pääsy tähän tietokantaan. Myös yleisölle on annettava siihen pääsy, mutta ainoastaan tiedotus-tarkoituksessa.

5. Tässä artiklassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään komission asetusten muodossa 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

36 artikla

Muutokset

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 37 artiklan mukaisesti saattaakseen ajan tasalle viittaukset liitteessä III tarkoitettuihin standardeihin, kun uusia standardeja tulee saataville.

37 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 17 päivästä syyskuuta 2014 viiden vuoden ajaksi 8, 11, 27 ja 36 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 8, 11, 27 ja 36 artiklassa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 8, 11, 27 ja 36 artiklan mukaisesti annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

38 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 2099/2002 perustettu meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevä komitea (COSS-komitea). Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

39 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2016. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 18 päivästä syyskuuta 2016.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

40 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivi 96/98/EY 18 päivästä syyskuuta 2016.
2. Jäsenvaltioiden direktiivin 96/98/EY noudattamiseksi antamien kansallisten säännösten nojalla 18 päivänä syyskuuta 2016 sovellettavia laivavarusteita koskevia vaatimuksia ja testausnormeja sovelletaan edelleen 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten voimaantuloon asti.
3. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

41 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

42 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

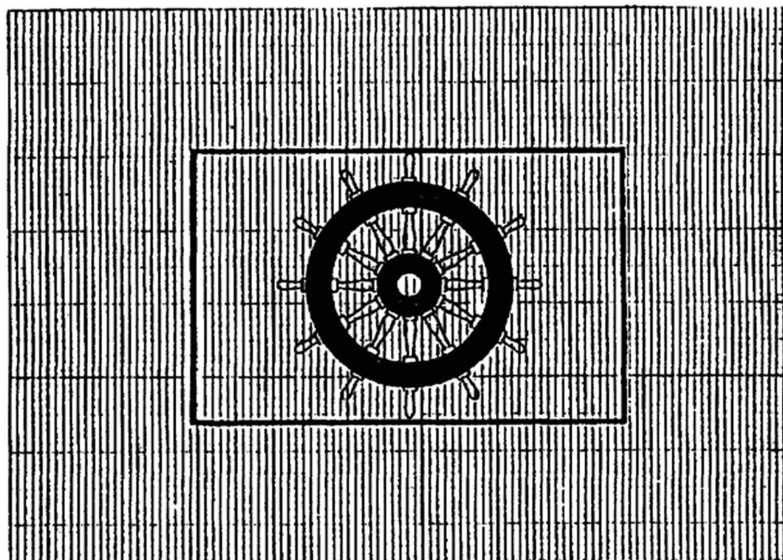
Puheenjohtaja

S. GOZI

LIITE I

RUORIMERKKI

Vaatimustenmukaisuusmerkin on oltava seuraavanlainen:



Jos ruorimerkkiä pienennetään tai suurennetaan, on noudatettava edellä esitetyn piirustuksen mittasuhteita.

Ruorimerkin eri osilla on oltava olennaisilta osiltaan sama pystymitta, jonka on oltava vähintään 5 mm.

Tästä vähimmäiskoosta voidaan poiketa, jos on kyse pienikokoisista laitteista.

LIITE II

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTIMENETTELYT

I MODUULI B: EY-TYYPPITARKASTUS

1. EY-tyyppitarkastus on se vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn osa, jossa ilmoitettu laitos tutkii laivavarusteiden teknisen suunnittelun sekä varmistaa ja vakuuttaa, että laivavarusteiden tekninen suunnittelu täyttää asiaan kuuluvat vaatimukset.
2. EY-tyyppitarkastus voidaan toteuttaa jommallakummalla seuraavista tavoista:

- suunniteltua tuotantoa edustavan valmiin tuotteen näytteen tarkastus (tuotantotyyppi),
- laivavarusteiden teknisen suunnittelun asianmukaisuuden arviointi 3 kohdassa tarkoitettujen teknisten asiakirjojen ja niitä tukevan aineiston tarkastelun perusteella sekä tuotteen yhden tai useamman kriittisen osan suunniteltua tuotantoa edustavien näytteiden tarkastus (tuotantotyyppin ja suunnittelutyyppin yhdistelmä).

3. Valmistajan on tehtävä EY- tyyppitarkastusta koskeva hakemus yhdelle valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

Hakemuksen on sisällettävä seuraavat:

- valmistajan nimi ja osoite sekä valtuutetun edustajan nimi ja osoite, jos tämä tekee hakemuksen,
- kirjallinen vakuutus siitä, ettei samaa hakemusta ole tehty toiselle ilmoitetulle laitokselle;
- tekniset asiakirjat. Teknisten asiakirjojen perusteella on voitava arvioida, täyttävätkö laivavarusteet sovellettavien 4 artiklassa tarkoitettujen kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimukset, ja niihin on sisällyttävä asianmukainen analyysi ja arviointi riskeistä. Teknisissä asiakirjoissa on täsmennettävä sovellettavat vaatimukset, ja niiden on katettava laivavarusteiden suunnittelu, valmistus ja toiminta siinä määrin kuin sillä on merkitystä arvioinnin kannalta. Teknisten asiakirjojen on sisällettävä mahdollisuuksien mukaan ainakin seuraavat kohdat:
 - a) laivavarusteiden yleinen kuvaus;
 - b) rakenne- ja valmistuspiirustukset sekä komponenttien, osakokoonpanojen, piirien jne. kaaviot;
 - c) kuvaukset ja selitykset, jotka ovat välttämättömät näiden piirustusten ja kaavioiden sekä laivavarusteiden toiminnan ymmärtämiselle;
 - d) asianomaisiin laivavarusteisiin tämän direktiivin mukaisesti sovellettavia vaatimuksia ja testausnormeja koskeva luettelo sekä kuvaus näiden vaatimusten täyttämiseksi hyväksytyistä ratkaisuksista;
 - e) suoritettujen suunnittelulaskelmien ja tarkastusten tulokset jne.; ja
 - f) testiraportit;

- suunniteltua tuotantoa edustavat näytteet. Ilmoitettu laitos voi pyytää lisänäytteitä, jos ne ovat tarpeen testausohjelman suorittamiseksi;

- teknisen suunnitteluratkaisun asianmukaisuutta tukeva aineisto. Tässä aineistossa on mainittava kaikki käytetyt asiakirjat. Aineistoon on sisällytettävä tarvittaessa niiden testien tulokset, jotka valmistaja on tehnyt asianmukaisessa laboratorioissaan tai jotka on teetetty valmistajan puolesta ja tämän vastuulla jossakin toisessa testilaboratoriossa.

4. Ilmoitetun laitoksen on

laivavarusteiden osalta:

4.1 tutkittava tekniset asiakirjat ja niitä tukeva aineisto laivavarusteiden teknisen suunnittelun asianmukaisuuden arvioimiseksi:

näytteiden osalta:

4.2 varmennettava, että näytteet on valmistettu teknisten asiakirjojen mukaisesti, sekä yksilöitävä ne osat, jotka on suunniteltu asiaankuuluviin vaatimuksiin ja testausnormeihin sovellettavien säännösten mukaisesti, samoin kuin osat, joiden suunnittelussa ei ole noudatettu näiden standardien asiaankuuluvia säännöksiä,

4.3 tehtävä tai teetettävä asianmukaiset tutkimukset ja testit tämän direktiivin mukaisesti,

4.4 sovittava valmistajan kanssa paikka, jossa tarkastukset ja testit tehdään.

5. Ilmoitetun laitoksen on laadittava arviointiraportti, johon kirjataan 4 kohdan mukaisesti toteutetut toimet ja niiden tulokset. Ilmoitettu laitos voi julkistaa raportin sisällön joko kokonaan tai osittain ainoastaan valmistajan suostumuksella, sanotun kuitenkin rajoittamatta sen velvoitteita ilmoituksen tekeviä viranomaisia kohtaan.

6. Jos tyyppi täyttää sellaisten kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimukset, joita sovelletaan asianomaisiin laivavarusteisiin, ilmoitetun laitoksen on annettava valmistajalle EY-tyyppitarkastustodistus. Todistuksessa on oltava valmistajan nimi ja osoite, tarkastuksessa tehty päätelmät, (mahdolliset) todistuksen voimassaoloa koskevat edellytykset ja hyväksytyn tyyppin tunnistamiseen tarvittavat tiedot. Todistuksessa voi olla yksi tai useampi liite.

Todistuksessa ja sen liitteissä on oltava kaikki asiaankuuluvat tiedot, jotta voidaan arvioida, ovatko valmistetut tuotteet tarkastetun tyyppin mukaisia, ja jotta käytön aikainen valvonta on mahdollista.

Jos tyyppi ei täytä sovellettavia kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimuksia, ilmoitetun laitoksen on kieltäydyttävä antamasta EY-tyyppitarkastustodistusta ja ilmoitettava siitä hakijalle sekä esitettävä yksityiskohtaiset perustelut todistuksen epäämiselle.

7. Jos hyväksytty tyyppi ei enää vastaa sovellettavia vaatimuksia, ilmoitetun laitoksen on määritettävä, onko toteutettava lisätestaus tai uusi vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely.

Valmistajan on ilmoitettava EY-tyyppitarkastustodistusta koskevat tekniset asiakirjat hallussaan pitävälle ilmoitetulle laitokselle kaikki hyväksyttyyn tyyppiin tehty muutokset, jotka voivat vaikuttaa siihen, täyttävätkö laivavarusteet asiaankuuluvien kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimukset, tai todistuksen voimassaoloa koskeviin edellytyksiin. Tällaiset muutokset vaativat lisähyväksynnän, joka annetaan alkuperäiseen EY-tyyppitarkastustodistukseen tehtävän lisäyksen muodossa.

8. Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava ilmoituksen tekeville viranomaisilleen EY-tyyppitarkastustodistukset ja/tai niiden lisäykset, jotka se on antanut tai peruuttanut, ja sen on annettava säännöllisesti tai pyynnöstä ilmoituksen tekevien viranomaistensa saataville luettelo todistuksista ja/tai niiden lisäyksistä, jotka on evätty tai peruutettu toistaiseksi tai joita on muutoin rajoitettu.

Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava muille ilmoitetuille laitoksille EY-tyyppitarkastustodistukset ja/tai niiden lisäykset, jotka se on evännyt tai peruuttanut toistaiseksi tai joita se on muutoin rajoittanut, ja pyynnöstä ne todistukset ja/tai niiden lisäykset, jotka se on antanut.

Komissio, jäsenvaltiot ja muut ilmoitetut laitokset voivat pyynnöstä saada jäljennöksen EY-tyyppitarkastustodistuksista ja/tai niiden lisäyksistä. Komissio ja jäsenvaltiot voivat pyynnöstä saada jäljennöksen teknisistä asiakirjoista ja ilmoitetun laitoksen suorittamien tarkastusten tuloksista. Ilmoitetun laitoksen on säilytettävä jäljennös EY-tyyppitarkastustodistuksesta, sen liitteistä ja lisäyksistä sekä teknisistä asiakirjoista, mukaan lukien valmistajan toimittamat asiakirjat, todistuksen voimassaolon päättymiseen saakka.

9. Valmistajan on pidettävä kansallisten viranomaisten saatavilla jäljennös EY-tyyppitarkastustodistuksesta, sen liitteistä ja lisäyksistä sekä teknisistä asiakirjoista vähintään kymmenen vuoden ajan ruorimerkin kiinnittämisestä viimeiseen valmistettuun tuotteeseen, mutta ei missään tapauksessa lyhyempää aikaa kuin asianomaisten laivavarusteiden oletettu käyttöikä.
10. Valmistajan valtuutettu edustaja voi tehdä 3 kohdassa tarkoitetun hakemuksen ja täyttää 7 ja 9 kohdassa säädetyt velvoitteet sillä edellytyksellä, että ne on eritelty toimeksiannossa.

II MODUULI D: TUOTANTOPROSESSIN LAADUNVARMISTUKSEEN PERUSTUVA TYYPINMUKAISUUS

1. Tuotantoprosessin laadunvarmistukseen perustuva tyypinmukaisuus on se vaatimustenmukaisuuden arviointimenetelyn osa, jossa valmistaja täyttää 2 ja 5 kohdassa säädetyt velvoitteet sekä varmistaa ja vakuuttaa yksinomaisella vastuullaan, että asianomaiset laivavarusteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun tyypin mukaiset ja täyttävät siihen sovellettavien kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimukset.
2. Valmistus

Valmistajan on sovellettava 3 kohdan mukaista hyväksyttyä laatujärjestelmää kyseisten tuotteiden tuotannossa, tuotteen lopputarkastuksessa ja testauksessa, ja sen on oltava 4 kohdan mukaisen valvonnan alainen.
3. Laatujärjestelmä
 - 3.1 Valmistajan on tehtävä kyseessä olevien laivavarusteiden osalta käyttämänsä laatujärjestelmän arviointia koskeva hakemus valitsemaalleen ilmoitetulle laitokselle.

Hakemuksen on sisällettävä seuraavat:

- valmistajan nimi ja osoite sekä valtuutetun edustajan nimi ja osoite, jos tämä tekee hakemuksen,
- kirjallinen vakuutus siitä, että samaa hakemusta ei ole tehty toiselle ilmoitetulle laitokselle,
- kaikki asiaankuuluvat tiedot kyseisestä laivavarusteluokasta,
- laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,
- hyväksyttyä tyyppiä koskevat tekniset asiakirjat sekä jäljennös EY-tyyppitarkastustodistuksesta.

- 3.2 Laatujärjestelmällä on varmistettava, että tuotteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun tyypin ja niihin sovellettavien kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimusten mukaiset.

Kaikki valmistajan hyväksymät edellytykset, vaatimukset ja määräykset on kirjattava järjestelmällisesti ja täsmällisesti kirjallisiksi ohjelmiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen avulla on voitava tulkita yhdenmukaisesti laatuohjelmia, suunnitelmia, käsikirjoja ja tallenteita.

Niissä on erityisesti oltava riittävä kuvaus seuraavista:

- laatutavoitteet ja organisaation rakenne, johdon vastuualueet ja toimivalta tuotteiden laadun osalta,
- vastaavat valmistuksessa sekä laadunvalvonnassa ja -varmistuksessa käytettävät tekniikat, menetelmät ja järjestelmälliset toimenpiteet,
- ennen valmistusta, valmistuksen aikana ja sen jälkeen tehtävät tarkastukset ja testit sekä niiden suoritusihteys,
- laatupöytäkirjat, kuten tarkastuslostimukset sekä testaus- ja kalibrintitiedot ja asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset jne., ja
- keinot, joilla valvotaan tuotteilta vaaditun laadun toteutumista sekä laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta.

3.3 Ilmoitetun laitoksen on arvioitava laatujärjestelmä määrittääkseen, täyttääkö se 3.2 kohdassa tarkoitettut vaatimukset.

Sen lisäksi, että auditointiryhmällä on oltava kokemusta laadunhallintajärjestelmistä, ryhmässä on oltava vähintään yksi jäsen, jolla on kokemusta asiaankuuluvan laivavarustealan ja asianomaisen laivavarusteteknologian arvioimisesta ja joka tuntee sovellettavat kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimukset. Auditointiin on sisällyttävä tarkastuskäynti valmistajan tiloihin. Auditointiryhmän on tarkastettava 3.1 kohdan viidennessä luetelmakohdassa tarkoitettut tekniset asiakirjat sen varmistamiseksi, että valmistaja kykenee yksilöimään asiaankuuluvat kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimukset ja suorittamaan tarvittavat tutkimukset, joiden tarkoituksena on varmistaa, että tuote on näiden vaatimusten mukainen.

Päätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Ilmoitukseen on sisällyttävä auditoinnin päätelmät ja perusteltu arviointipäätös.

3.4 Valmistajan on sitouduttava täyttämään laatujärjestelmästä, sellaisena kuin se on hyväksytty, johtuvat velvollisuudet ja ylläpitämään laatujärjestelmää niin, että se pysyy riittävänä ja tehokkaana.

3.5 Valmistajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle laitokselle kaikki laatujärjestelmään suunnitellut muutokset.

Ilmoitetun laitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, täyttääkö muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitettut vaatimukset vai onko tarpeen tehdä uusi arviointi.

Sen on ilmoitettava päätöksestään valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tutkimuksen päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös.

4. Ilmoitetun laitoksen vastuulla oleva valvonta

4.1 Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä aiheutuvat velvoitteensa asianmukaisesti.

- 4.2 Valmistajan on sallittava ilmoitetulle laitokselle pääsy tuotanto-, tarkastus-, testaus- ja varastotiloihin arviointitarkoituksia varten sekä toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot, erityisesti:

- laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,
- laatupöytäkirjat, kuten tarkastusraportit ja testaus- ja kalibrintitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset jne.

- 4.3 Ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin auditointeja varmistaakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää, ja toimitettava auditointikertomus valmistajalle.

- 4.4 Lisäksi ilmoitettu laitos voi tehdä ennalta ilmoittamatta käyntejä valmistajan luo paitsi silloin, kun tällaisiin käyn-teihin sovelletaan kansallisen lainsäädännön nojalla ja puolustus- tai turvallisuussyistä tiettyjä rajoituksia. Näiden käyntien aikana ilmoitettu laitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää tuotetestejä laatujärjestelmän asianmukaisen toi-minnan varmistamiseksi. Ilmoitetun laitoksen on toimitettava valmistajalle kertomus käynnistä sekä testauskertomus, jos testejä on suoritettu.

5. Yhdenmukaisuusmerkintä ja vaatimustenmukaisuusvakuutus

- 5.1 Valmistajan on kiinnitettävä 9 artiklassa tarkoitettu ruorimerkki ja, 3.1 kohdassa tarkoitettun ilmoitetun laitoksen vastuulla, kyseisen laitoksen tunnusnumero kaikkiin yksittäisiin tuotteisiin, jotka ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatus tyypin mukaiset ja jotka täyttävät sovellettavat kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimukset.

- 5.2 Valmistajan on laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus kullekin tuotemallille ja pidettävä se kansallisten viranomaisten saatavilla vähintään kymmenen vuoden ajan ruorimerkin kiinnittämisestä viimeiseen valmistettuun tuotteeseen, mutta ei missään tapauksessa lyhyempää aikaa kuin asianomaisten laivavarusteiden oletettu käyttöikä. Vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on yksilöitävä laivavarustemalli, jota varten se on laadittu.

Vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennös on toimitettava pyynnöstä asianomaisille viranomaisille.

6. Valmistajan on pidettävä toimivaltaisten viranomaisten saatavilla vähintään kymmenen vuoden ajan ruorimerkin kiinnittämisestä viimeiseen valmistettuun tuotteeseen, mutta ei missään tapauksessa lyhyempää aikaa kuin asianomaisten laivavarusteiden oletettu käyttöikä:

- 3.1 kohdassa tarkoitettut asiakirjat,
- 3.5 kohdassa tarkoitettut muutokset, sellaisina kuin ne on hyväksytty,
- 3.5, 4.3 ja 4.4 kohdassa tarkoitettut ilmoitetun laitoksen päätökset ja kertomukset.

7. Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava ilmoituksen tekeville viranomaisilleen myönnettyistä ja peruutetuista laatujärjestelmien hyväksynnöistä ja annettava säännöllisesti tai pyynnöstä ilmoituksen tekevien viranomaistensa saataville luettelo laatujärjestelmien hyväksynnöistä, jotka on evätty tai peruutettu toistaiseksi tai joita on muutoin rajoitettu.

Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava muille ilmoitetuille laitoksille laatujärjestelmien hyväksynät, jotka se on evännyt tai peruuttanut toistaiseksi tai joita se on muutoin rajoittanut, ja sen on pyynnöstä ilmoitettava antamansa laatujärjestelmien hyväksynät.

8. Valtuutettu edustaja

Valmistajan valtuutettu edustaja voi täyttää valmistajan puolesta ja valmistajan vastuulla 3.1, 3.5, 5 ja 6 kohdassa säädetyt valmistajan velvoitteet sillä edellytyksellä, että ne on eritelty toimeksiannossa.

III MODUULI E: TUOTTEIDEN LAADUNVARMISTUKSEEN PERUSTUVA TYYPINMUKAISUUS

1. Tuotteiden laadunvarmistukseen perustuva tyyppinukaisuus on se vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn osa, jossa valmistaja täyttää 2 ja 5 kohdassa säädetyt velvoitteet sekä varmistaa ja vakuuttaa yksinomaisella vastuullaan, että asianomaiset laivavarusteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun tyyppin mukaiset ja täyttävät niihin sovellettavat kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimukset.

2. Valmistus

Valmistajan on sovellettava 3 kohdan mukaista hyväksyttyä laatujärjestelmää asianomaisten tuotteiden lopputarkastuksessa ja testauksessa, ja sen on oltava 4 kohdan mukaisen valvonnan alainen.

3. Laatujärjestelmä

3.1 Valmistajan on tehtävä kyseessä olevien laivavarusteiden osalta käyttämänsä laatujärjestelmän arviointia koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

Hakemuksen on sisällettävä seuraavat:

- valmistajan nimi ja osoite sekä valtuutetun edustajan nimi ja osoite, jos tämä tekee hakemuksen,
- kirjallinen vakuutus siitä, että samaa hakemusta ei ole tehty toiselle ilmoitetulle laitokselle,
- kaikki asiaankuuluvat tiedot kyseisestä laivavarusteluokasta,
- laatujärjestelmää koskevat asiakirjat, ja
- hyväksyttyä tyyppiä koskevat tekniset asiakirjat sekä jäljennös EY-tyyppitarkastustodistuksesta.

3.2 Laatujärjestelmällä on varmistettava, että tuotteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun tyyppin ja sovellettavien kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimusten mukaiset.

Kaikki valmistajan hyväksymät edellytykset, vaatimukset ja määräykset on kirjattava järjestelmällisesti ja täsmällisesti kirjallisiksi ohjelmiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen avulla on voitava tulkita yhdenmukaisesti laatuohjelmia, suunnitelmia, käsikirjoja ja tallenteita.

Niissä on erityisesti oltava riittävä kuvaus seuraavista:

- laatutavoitteet ja organisaation rakenne, johdon vastuualueet ja toimivalta tuotteiden laadun osalta,
- tarkastukset ja testit, jotka on tehtävä valmistuksen jälkeen,
- laatupöytäkirjat, kuten tarkastuselostukset ja testaus- ja kalibrointitiedot sekä asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset jne.,
- keinot, joilla valvotaan laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta.

3.3 Ilmoitetun laitoksen on arvioitava laatujärjestelmä määrittääkseen, täyttääkö se 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset.

Sen lisäksi, että auditointiryhmällä on oltava kokemusta laadunhallintajärjestelmistä, ryhmässä on oltava vähintään yksi jäsen, jolla on kokemusta asiaankuuluvan laivavarustealan ja asianomaisen laivavarusteteknologian arvioimisesta ja joka tuntee sovellettavat kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimukset. Auditointiin on sisällyttävä tarkastuskäynti valmistajan tiloihin. Auditointiryhmän on tarkastettava 3.1 kohdan viidennessä luetelmakohdassa tarkoitetut tekniset asiakirjat sen varmistamiseksi, että valmistaja kykenee yksilöimään asiaankuuluvat kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimukset ja suorittamaan tarvittavat tutkimukset, joiden tarkoituksena on varmistaa, että tuote on kyseisten vaatimusten mukainen.

Päätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Ilmoitukseen on sisällyttävä auditoinnin päätelmät ja perusteltu arviointipäätös.

3.4 Valmistajan on sitouduttava täyttämään laatujärjestelmästä, sellaisena kuin se on hyväksytty, johtuvat velvollisuudet ja ylläpitämään laatujärjestelmää niin, että se pysyy riittävänä ja tehokkaana.

3.5 Valmistajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle laitokselle kaikki laatujärjestelmään suunnitellut muutokset.

Ilmoitetun laitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, täyttääkö muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset vai onko tarpeen tehdä uusi arviointi.

Sen on ilmoitettava päätöksestään valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tutkimuksen päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös.

4. Ilmoitetun laitoksen vastuulla oleva valvonta

4.1 Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä aiheutuvat velvoitteensa asianmukaisesti.

4.2 Valmistajan on sallittava ilmoitetulle laitokselle pääsy tuotanto-, tarkastus-, testaus- ja varastotiloihin arviointitarkoituksia varten sekä toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot, erityisesti:

— laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,

— laatupöytäkirjat, kuten tarkastusraportit ja testaus- ja kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset jne.

4.3 Ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräjain auditointeja varmistaakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää, ja toimitettava auditointikertomus valmistajalle.

4.4 Lisäksi ilmoitettu laitos voi tehdä ennalta ilmoittamatta käyntejä valmistajan luo paitsi silloin, kun tällaisiin käynteihin sovelletaan kansallisen lainsäädännön nojalla ja puolustus- tai turvallisuussyistä tiettyjä rajoituksia. Näiden käyntien aikana ilmoitettu laitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää tuotetestejä laatujärjestelmän asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi. Ilmoitetun laitoksen on toimitettava valmistajalle kertomus käynnistä sekä testauskertomus, jos testejä on suoritettu.

5. Yhdenmukaisuusmerkintä ja vaatimustenmukaisuusvakuutus

5.1 Valmistajan on kiinnitettävä 9 artiklassa tarkoitettu ruorimerkki ja, 3.1 kohdassa tarkoitetun ilmoitetun laitoksen vastuulla, kyseisen laitoksen tunnusnumero kaikkiin yksittäisiin tuotteisiin, jotka ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvattun tyyppin mukaiset ja jotka täyttävät sovellettavat kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimukset.

- 5.2 Valmistajan on laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus kullekin tuotemallille ja pidettävä se kansallisten viranomaisten saatavilla vähintään kymmenen vuoden ajan ruorimerkin kiinnittämisestä viimeiseen valmistettuun tuotteeseen, mutta ei missään tapauksessa lyhyempää aikaa kuin asianomaisten laivavarusteiden oletettu käyttöikä. Vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on yksilöitävä laivavarustemalli, jota varten se on laadittu.

Vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennös on toimitettava pyynnöstä asianomaisille viranomaisille.

6. Valmistajan on pidettävä toimivaltaisten viranomaisten saatavilla vähintään kymmenen vuoden ajan ruorimerkin kiinnittämisestä viimeiseen valmistettuun tuotteeseen, mutta ei missään tapauksessa lyhyempää aikaa kuin asianomaisten laivavarusteiden oletettu käyttöikä:

— 3.1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat,

— 3.5 kohdassa tarkoitetut muutokset, sellaisina kuin ne on hyväksytty,

— 3.5, 4.3 ja 4.4 kohdassa tarkoitetut ilmoitetun laitoksen päätökset ja kertomukset.

7. Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava ilmoituksen tekeville viranomaisilleen myönnetty ja peruutetut laatujärjestelmien hyväksynnit ja annettava säännöllisesti tai pyynnöstä ilmoituksen tekevien viranomaistensa saataville luettelo laatujärjestelmien hyväksynnöistä, jotka on eväty tai peruutettu toistaiseksi tai joita on muutoin rajoitettu.

Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava muille ilmoitetuille laitoksille laatujärjestelmien hyväksynnit, jotka se on evännyt tai peruuttanut toistaiseksi tai kokonaan, ja sen on pyynnöstä ilmoitettava antamansa laatujärjestelmien hyväksynnit.

8. Valtuutettu edustaja

Valmistajan valtuutettu edustaja voi täyttää valmistajan puolesta ja valmistajan vastuulla 3.1, 3.5, 5 ja 6 kohdassa säädetty valmistajan velvoitteet sillä edellytyksellä, että ne on eritelty toimeksiannossa.

IV MODUULI F: TUOTTEEN TODENTAMISEEN PERUSTUVA TYYPINMUKAISUUS

1. Tuotteen todentamiseen perustuva tyypinmukaisuus on se vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn osa, jossa valmistaja täyttää 2, 5.1 ja 6 kohdassa säädetty velvoitteet sekä varmistaa ja vakuuttaa yksinomaisella vastuullaan, että asianomaiset tuotteet, joihin on sovellettu 3 kohdan säännöksiä, ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvattun tyypin mukaiset ja täyttävät sovellettavat kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimukset.

2. Valmistus

Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että valmistusprosessilla ja sen valvonnalla taataan, että valmistetut tuotteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvattun hyväksytyn tyypin ja niihin sovellettavien kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimusten mukaiset.

3. Todennus

Valmistajan valitseman ilmoitetun laitoksen on tehtävä asianmukaiset tarkastukset ja testit tarkastaakseen, että tuotteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvattun hyväksytyn tyypin ja asianmukaisten kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimusten mukaiset.

Tarkastukset ja testit, joiden tarkoituksena on tarkastaa tuotteiden yhdenmukaisuus asianmukaisten vaatimusten kanssa, on tehtävä valmistajan valinnan mukaan joko tarkastamalla ja testaamalla jokainen tuote 4 kohdassa eritellyllä tavalla tai tarkastamalla ja testaamalla tuotteet tilastollisin perustein 5 kohdassa eritellyllä tavalla.

4. Tuotekohtainen vaatimustenmukaisuuden tarkastus ja testaus

- 4.1 Kaikki tuotteet on tarkastettava ja testattava yksittäin direktiivin mukaisesti sen varmentamiseksi, että tuote on EY-tyyppihyväksyntätodistuksessa kuvatun hyväksytyyn tyyppiin ja asianmukaisten kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimusten mukainen.
- 4.2 Ilmoitetun laitoksen on myönnettävä tehtyjen tarkastusten ja testien perusteella vaatimustenmukaisuustodistus ja kiinnitettävä tai annettava kiinnittää omalla vastuullaan tunnusnumeronsa kuhunkin hyväksyttävään tuotteeseen.

Valmistajan on pidettävä vaatimustenmukaisuustodistukset kansallisten viranomaisten saatavilla vähintään kymmenen vuoden ajan ruorimerkin kiinnittämisestä viimeiseen valmistettuun tuotteeseen, mutta ei missään tapauksessa lyhyempää aikaa kuin asianomaisten laivavarusteiden oletettu käyttöikä.

5. Vaatimustenmukaisuuden tilastollinen todentaminen

- 5.1 Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että valmistusprosessilla ja sen valvonnalla taataan kunkin tuotetun erän tasalaatuisuus, ja esitettävä tuotteensa todentamista varten tasalaatuisina erinä.
- 5.2 Kustakin erästä on otettava satunnaisnäyte. Kaikki näytteeseen kuuluvat tuotteet on tutkittava ja testattava yksittäin tämän direktiivin mukaisesti sen varmistamiseksi, että tuote on sovellettavien kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimusten mukainen, ja sen määrittämiseksi, voidaanko erä hyväksyä vai onko se hylättävä.
- 5.3 Jos erä hyväksytään, erän kaikki tuotteet katsotaan hyväksytyiksi lukuun ottamatta niitä näytteeseen sisältyviä tuotteita, jotka eivät läpäisseet testejä.

Ilmoitetun laitoksen on myönnettävä tehtyjen tarkastusten ja testien perusteella vaatimustenmukaisuustodistus ja kiinnitettävä tai annettava kiinnittää omalla vastuullaan tunnusnumeronsa kuhunkin hyväksyttävään tuotteeseen.

Valmistajan on pidettävä vaatimustenmukaisuustodistukset kansallisten viranomaisten saatavilla vähintään kymmenen vuoden ajan ruorimerkin kiinnittämisestä viimeiseen valmistettuun tuotteeseen, mutta ei missään tapauksessa lyhyempää aikaa kuin asianomaisten laivavarusteiden oletettu käyttöikä.

- 5.4 Jos erä hylätään, ilmoitetun laitoksen tai toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava asianmukaiset toimet, jotta kyseisen erän markkinoille saattaminen estetään. Jos erä hylätään toistuvasti, ilmoitettu laitos voi keskeyttää tilastollisen tarkastuksen ja toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet.

6. Yhdenmukaisuusmerkintä ja vaatimustenmukaisuusvakuutus

- 6.1 Valmistajan on kiinnitettävä 9 artiklassa tarkoitettu ruorimerkki ja, 3 kohdassa tarkoitettun ilmoitetun laitoksen vastuulla, kyseisen laitoksen tunnusnumero kuhunkin yksittäiseen tuotteeseen, joka on EC-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun hyväksytyyn tyyppiin mukaisia ja joka täyttää sovellettavat kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimukset.
- 6.2 Valmistajan on laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus kullekin tuotemallille ja pidettävä se kansallisten viranomaisten saatavilla vähintään kymmenen vuoden ajan ruorimerkin kiinnittämisestä viimeiseen valmistettuun tuotteeseen, mutta ei missään tapauksessa lyhyempää aikaa kuin asianomaisten laivavarusteiden oletettu käyttöikä. Vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on yksilöitävä laivavarustemalli, jota varten se on laadittu.

Vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennös on toimitettava pyynnöstä asianomaisten viranomaisten saataville.

7. Valmistaja voi ilmoitetun laitoksen suostumuksella ja sen vastuulla kiinnittää ilmoitetun laitoksen tunnusnumeron tuotteisiin valmistusprosessin aikana.

8. Valtuutettu edustaja

Valmistajan valtuutettu edustaja voi täyttää valmistajan puolesta ja valmistajan vastuulla valmistajan velvollisuudet edellyttäen, että ne on eritelty toimeksiannossa. Valtuutettu edustaja ei voi täyttää 2 ja 5.1 kohdassa esitettyjä valmistajan velvoitteita.

V MODUULI G: YKSIKKÖKOHTAISEEN TARKASTUKSEEN PERUSTUVA VAATIMUSTENMUKAISUUS

1. Yksikkökohtaiseen todentamiseen perustuva vaatimustenmukaisuus on vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely, jossa valmistaja täyttää 2, 3 ja 5 kohdassa säädetty velvoitteet sekä varmistaa ja vakuuttaa yksinomaisella vastuullaan, että asianomainen tuote, johon sovelletaan 4 kohdan säännöksiä, on siihen sovellettavien kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimusten mukainen.

2. Tekniset asiakirjat

Valmistajan on laadittava tekniset asiakirjat ja annettava ne 4 kohdassa tarkoitetun ilmoitetun laitoksen saataville. Asiakirjojen perusteella on voitava arvioida, onko tuote asiaankuuluvien vaatimusten mukainen, ja niihin on sisällyttävä asianmukainen analyysi ja arviointi riskeistä. Teknisissä asiakirjoissa on eriteltävä sovellettavat vaatimukset, ja niiden on katettava tuotteen suunnittelu, valmistus ja toiminta siinä määrin kuin sillä on merkitystä arvioinnin kannalta. Teknisten asiakirjojen on sisällettävä mahdollisuuksien mukaan ainakin seuraavat:

- tuotteen yleinen kuvaus,
- rakenne- ja valmistuspiirustukset sekä komponenttien, osakokoonpanojen, piirien jne. kaaviot,
- kuvaukset ja selitykset, jotka ovat välttämättömät näiden piirustusten ja kaavioiden sekä tuotteen toiminnan ymmärtämiseksi,
- asianomaisiin laivavarusteisiin tämän direktiivin mukaisesti sovellettavia vaatimuksia ja testausnormeja koskeva luettelo sekä kuvaus mainittujen vaatimusten täyttämiseksi hyväksytyistä ratkaisuksista,
- suoritettujen suunnittelulaskelmien ja tarkastusten tulokset ym., ja
- testausselosteet.

Valmistajan on pidettävä tekniset asiakirjat asianomaisten kansallisten viranomaisten saatavilla vähintään kymmenen vuoden ajan ruorimerkin kiinnittämisestä viimeiseen valmistettuun tuotteeseen, mutta ei missään tapauksessa lyhyempää aikaa kuin asianomaisten laivavarusteiden oletettu käyttöikä.

3. Valmistus

Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että valmistusprosessilla ja sen valvonnalla taataan, että valmistettu tuote on sovellettavien kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimusten mukainen.

4. Todennus

Valmistajan valitseman ilmoitetun laitoksen on tehtävä asianmukaiset tarkastukset ja testit tarkastaakseen, että tuotteet ovat sovellettavien kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimusten mukaiset.

Ilmoitetun laitoksen on myönnettävä tehtyjen tarkastusten ja testien perusteella vaatimustenmukaisuustodistus ja kiinnitettävä tai annettava kiinnittää omalla vastuullaan tunnusnumeronsa hyväksytyyn tuotteeseen.

Valmistajan on pidettävä vaatimustenmukaisuustodistukset kansallisten viranomaisten saatavilla vähintään kymmenen vuoden ajan ruorimerkin kiinnittämisestä viimeiseen valmistettuun tuotteeseen, mutta ei missään tapauksessa lyhyempää aikaa kuin asianomaisten laivavarusteiden oletettu käyttöikä.

5. Yhdenmukaisuusmerkintä ja vaatimustenmukaisuusvakuutus

5.1 Valmistajan on kiinnitettävä vaadittu 9 artiklassa tarkoitettu ruorimerkki ja, 4 kohdassa tarkoitettun ilmoitetun laitoksen vastuulla, kyseisen laitoksen tunnusnumero kuhunkin tuotteeseen, joka täyttää sovellettavat kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimukset.

5.2 Valmistajan on laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus ja pidettävä se kansallisten viranomaisten saatavilla vähintään kymmenen vuoden ajan ruorimerkin kiinnittämisestä viimeiseen valmistettuun tuotteeseen, mutta ei missään tapauksessa lyhyempää aikaa kuin asianomaisten laivavarusteiden oletettu käyttöikä. Vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on yksilöitävä tuote, jota varten se on laadittu.

Vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennös on toimitettava pyynnöstä asianomaisille viranomaisille.

6. Valtuutettu edustaja

Valmistajan valtuutettu edustaja voi täyttää valmistajan puolesta ja hänen vastuullaan 2 ja 5 kohdassa säädetyt valmistajan velvoitteet edellyttäen, että ne on eritelty toimeksiannossa.

LIITE III

VAATIMUKSET, JOTKA VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTILAITOSTEN ON TÄYTETTÄVÄ ILMOITETUKSI LAITOKSEKSI HYVÄKSYMISTÄ VARTEN

1. Ilmoittamista varten vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on täytettävä 2–11 kohdassa säädetty vaatimukset.
2. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava perustettu kansallisen oikeuden mukaisesti, ja sen on oltava oikeushenkilö.
3. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava arvioimastaan organisaatiosta tai laivavarusteesta riippumaton kolmas osapuoli.
4. Sellaiseen yrittäjäjärjestöön tai ammattialajärjestöön kuuluvaa laitosta, joka edustaa laitoksen arvioimien laivavarusteiden suunnitteluun, valmistukseen, hankintaan, asentamiseen, käyttöön tai huoltoon osallistuvia yrityksiä, voidaan pitää vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksena, jos sen riippumattomuus ja eturistiriitojen puuttuminen osoitetaan.
5. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenarviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät saa olla arvioitujen laivavarusteiden suunnittelijoita, valmistajia, hankkijoita, asentajia, ostajia, omistajia, käyttäjiä eivätkä huoltajia eivätkä minkään tällaisen osapuolen valtuutettuja edustajia. Tämä ei sulje pois sellaisten arvioitujen tuotteiden käyttöä, jotka ovat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen toimien kannalta tarpeellisia, tai sellaisten tuotteiden käyttöä henkilökohtaisiin tarkoituksiin.
6. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenarviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö ei saa olla suoranaisesti mukana näiden laivavarusteiden suunnittelussa, valmistuksessa tai rakentamisessa, kaupan pitämisessä, asentamisessa, käytössä tai huollossa eikä edustaa näissä toiminnoissa mukana olevia osapuolia. Ne eivät saa olla osallisena toiminnassa, joka voi vaikuttaa niiden arvioinnin puolueettomuuteen tai niiden luotettavuuteen vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävissä, joita varten ne on ilmoitettu. Tämä koskee erityisesti konsultointipalveluja.
7. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on varmistettava, että niiden tytäryhtiöiden tai alihankkijoiden toimet eivät vaikuta niiden suorittamien vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien luottamuksellisuuteen, objektiivisuuteen ja puolueettomuuteen.
8. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ja niiden henkilöstön on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja kyseisellä erityisalalla vaadittavaa teknistä pätevyyttä noudattaen ja oltava riippumattomia kaikenlaisesta ja erityisesti taloudellisesta painostuksesta ja johdattelusta, joka saattaisi vaikuttaa heidän arviointiinsa tai vaatimustenmukaisuuden arviointitoimiensa tuloksiin, erityisesti niiden henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joille näiden toimien tuloksilla on merkitystä.
9. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on kyettävä suorittamaan kaikki vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävät, jotka tällaiselle laitokselle on osoitettu tämän direktiivin perusteella ja joita varten se on ilmoitettu, siitä riippumatta, suorittaako vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos kyseiset tehtävät itse vai suoritetaanko ne sen puolesta ja sen vastuulla.
10. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella on kaikissa tapauksissa ja kunkin sellaisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn ja laivavarusteluokan tai -alaluokan osalta, jota varten se on ilmoitettu, oltava käytössään:
 - a) henkilöstö, jolla on tekninen tietämys sekä riittävä ja asianmukainen kokemus vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamiseksi;
 - b) kuvaukset menettelyistä, joita noudattaen vaatimustenmukaisuuden arviointi suoritetaan siten, että varmistetaan näiden menettelyiden läpinäkyvyys ja toistettavuus. Sen käytössä on oltava asianmukaiset toimintatavat ja menettelyt, joilla erotetaan toisistaan ilmoitettuna laitoksena suoritettut tehtävät ja muu toiminta;
 - c) menettelyt, joita noudattaen se hoitaa tehtäviään siten, että yritysten koko, toimiala ja rakenne, laivavarusteissa käytettävän teknologian monimutkaisuuden aste sekä tuotannon luonne massa- tai sarjatuotantona otetaan asianmukaisesti huomioon.

11. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella on oltava tarvittavat edellytykset niiden teknisten ja hallinnollisten tehtävien suorittamiseen, joita vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien asianmukainen hoitaminen edellyttää, ja sillä on oltava mahdollisuus käyttää kaikkia tarvittavia laitteita ja välineitä.
 12. Vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien suorittamisesta vastaavalla henkilöstöllä on oltava:
 - a) vankka tekninen ja ammatillinen koulutus, joka kattaa kaikki ne vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, joita varten vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos on ilmoitettu;
 - b) riittävät tiedot suoritettavia arviointeja koskevista vaatimuksista ja riittävät valtuudet tällaisten arviointien suorittamiseen;
 - c) asianmukainen tuntemus ja ymmärrys sovellettavista vaatimuksista ja testausnormeista sekä asiaankuuluvasta unionin yhdenmukaistamislainsäädännöstä ja asetuksista, joilla se pannaan täytäntöön;
 - d) kyky laatia todistuksia, asiakirjoja ja raportteja, joilla osoitetaan, että arvioinnit on tehty.
 13. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten, niiden ylimmän johdon ja arviointihenkilöstön puolueettomuus on taattava.
 14. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ylimmän johdon ja arviointihenkilöstön palkka ei saa olla riippuvainen tehtyjen arviointien määrästä eikä arviointien tuloksista.
 15. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on otettava vastuuvakuutus, jollei tällainen vastuu kuulu valtiolle kansallisen lainsäädännön perusteella tai jollei jäsenvaltio itse ole suoraan vastuussa vaatimustenmukaisuuden arvioinnista.
 16. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten henkilöstöllä on vaitiolovelvollisuus kaikkien niiden tietojen suhteen, joita se saa suorittaessaan tehtäviään tämän direktiivin tai sen täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön mukaisesti, paitsi niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisiin viranomaisiin nähden, joissa laitoksen toimii. Omistusoikeudet on suojattava.
 17. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on osallistuttava asiaankuuluviin standardointitoimiin ja tämän direktiivin nojalla perustetun ilmoitettujen laitosten yhteensovittamista toteuttavan ryhmän toimiin tai varmistettava, että niiden arviointihenkilöstö saa niistä tiedon, ja sovellettava yleisinä ohjeina mainitun ryhmän työn tuloksena saatuja hallinnollisia päätöksiä ja asiakirjoja.
 18. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on täytettävä EN ISO/IEC 17065:2012 -standardin vaatimukset.
 19. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on varmistettava, että vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa käytetyt testilaboratoriot täyttävät EN ISO/IEC 17025:2005 -standardin vaatimukset.
-

LIITE IV

ILMOITUSMENETTELY

1. Ilmoitusta koskeva hakemus
 - 1.1 Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on toimitettava ilmoitusta koskeva hakemus sen jäsenvaltion ilmoituksen tekvälle viranomaiselle, johon se on sijoittautunut.
 - 1.2 Hakemukseen on liitettävä kuvaus vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista tai -moduuleista ja laivavarusteista, joiden osalta laitos katsoo olevansa pätevä, sekä mahdollinen akkreditointitodistus, jonka kansallinen akkreditointielin on antanut ja jossa todistetaan, että vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos täyttää liitteessä III säädetyt vaatimukset.
 - 1.3 Jos asianomainen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos ei voi toimittaa akkreditointitodistusta, sen on toimitettava ilmoituksen tekvälle viranomaiselle kaikki tarpeelliset asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan varmentaa, tunnistaa ja säännöllisesti valvoa, että se täyttää liitteessä III säädetyt vaatimukset.
 2. Ilmoitusmenettely
 - 2.1 Ilmoituksen tekevät viranomaiset voivat ilmoittaa ainoastaan sellaiset vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset, jotka ovat täyttäneet liitteessä III säädetyt vaatimukset.
 - 2.2 Niiden on tehtävä ilmoitus komissiolle ja muille jäsenvaltioille käyttäen komission kehittämää ja hallinnoimaa sähköistä ilmoitusvälinettä.
 - 2.3 Ilmoituksen on sisällettävä täydelliset tiedot vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista tai -moduuleista ja asianomaisista laivavarusteista sekä asiaankuuluva pätevyystodistus.
 - 2.4 Jos ilmoitus ei perustu 1 jaksossa tarkoitettuun akkreditointitodistukseen, ilmoituksen tekvän viranomaisen on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki tarpeelliset asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan todistaa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen pätevyys ja toteutetut järjestelyt, jotta voidaan varmistaa, että laitosta valvotaan säännöllisesti ja että se täyttää edelleen liitteessä III säädetyt vaatimukset.
 - 2.5 Asianomainen laitos voi suorittaa ilmoitetun laitoksen tehtäviä ainoastaan, jos komissio ja muut jäsenvaltiot eivät esitä vastalauseita kahden viikon kuluessa ilmoittamisesta siinä tapauksessa, että on käytetty akkreditointitodistusta, tai kahden kuukauden kuluessa ilmoituksesta siinä tapauksessa, että akkreditointia ei käytetä.
 - 2.6 Ainoastaan 2.5 kohdassa tarkoitettua laitosta pidetään tässä direktiivissä tarkoitettuna ilmoitettuna laitoksena.
 - 2.7 Ilmoituksen tietoihin vaikuttavat merkitykselliset muutokset on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille.
 3. Ilmoitettujen laitosten tunnistenumerot ja luettelot
 - 3.1 Komissio antaa ilmoitetulle laitokselle tunnistenumeron.
 - 3.2 Se antaa yhden ainoan tällaisen numeron myös silloin, kun ilmoitettu laitos tunnustetaan useassa lainsäätämisyksikössä annetussa unionin säädöksessä.
 - 3.3 Komissio julkaisee tämän direktiivin nojalla ilmoitetuista laitoksista luettelon, johon sisältyy tieto myös niille annetuista tunnistenumeroista sekä toimista, joita varten ne on ilmoitettu.
 - 3.4 Komissio huolehtii luettelon pitämisestä ajan tasalla.
-

LIITE V

ILMOITUKSEN TEKEVIÄ VIRANOMAISIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

1. Ilmoituksen tekevä viranomainen on määritettävä siten, ettei vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten kanssa synny eturistiriitaa.
 2. Ilmoituksen tekevä viranomainen on organisoitava ja sen on toimittava siten, että sen toimien objektiivisuus ja puolueettomuus on turvattu.
 3. Ilmoituksen tekevä viranomainen on organisoitava siten, että kunkin vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ilmoittamista koskevan päätöksen tekee ja arvioinnit suorittaa eri toimivaltainen henkilöstö.
 4. Ilmoituksen tekevä viranomainen ei saa kaupallisin tai kilpailullisin perustein tarjota eikä suorittaa mitään toimintoja, joita vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset suorittavat, eikä konsultointipalveluja.
 5. Ilmoituksen tekevän viranomaisen on turvattava saamiensa tietojen luottamuksellisuus.
 6. Ilmoituksen tekevällä viranomaisella on oltava käytössään riittävä määrä pätevää henkilöstöä tehtäviensä asianmukaista hoitamista varten.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/91/EU,**annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014,**

siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2009/65/EY muuttamisesta säilytystoimintojen, palkka- ja palkkiopolitiikan sekä seuraamusten osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2009/65/EY ⁽³⁾ olisi muutettava, jotta voitaisiin ottaa huomioon markkinoiden kehitys sekä markkinatoimijoiden ja valvontaviranomaisten tähänastiset kokemukset ja puuttua kansallisten säännösten välisiin eroihin, joita esiintyy säilytysyhteisöjen tehtävissä ja vastuussa sekä palkka- ja palkkiopolitiikassa ja seuraamuksissa.
- (2) Koska huonosti suunnitellut palkka- ja palkkiorakenteet voivat vaikuttaa haitallisesti moitteettomaan riskienhallintaan ja yksittäisten henkilöiden riskinoton valvontaan, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten (yhteissijoitusyritysten) rahastoyhtiöille olisi asetettava nimenomainen velvoite laatia sellaisia henkilöstöryhmiä varten, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus niiden hoitamien yhteissijoitusyritysten riskiprofiileihin, palkka- ja palkkiopolitiikka ja -käytännöt, jotka ovat sopusoinnussa moitteettoman ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa, sekä pitää näitä yllä. Näihin henkilöstöryhmiin olisi kuuluttava kaikki rahaston tai alarahaston tasolla työskentelevät työntekijät ja muut henkilöstön jäsenet, jotka ovat päätöksentekijöitä, rahastonhoitajia, todellisia sijoituspäätöksiä tekeviä henkilöitä tai henkilöitä, joilla on valta vaikuttaa tällaisiin työntekijöihin tai muihin henkilöstön jäseniin, mukaan lukien sijoituspolitiikan neuvonantajat ja analytiikot, toimiva johto sekä työntekijät, joiden saama kokonaispalkka tai -palkkio sijoittuu samaan palkka- ja palkkiohaarukkaan toimivan johdon ja päätöksentekijöiden kanssa. Näitä sääntöjä olisi sovellettava myös sijoitusyhtiöihin, jotka eivät ole nimenneet direktiivin 2009/65/EY nojalla toimiluvan saanutta rahastoyhtiötä. Näitä palkka- ja palkkiopolitiikkoja ja -käytäntöjä olisi sovellettava suhteellisella tavalla kaikkiin kolmansiin osapuoliin, jotka tekevät yhteissijoitusyritysten riskiprofiiliin vaikuttavia sijoituspäätöksiä direktiivin 2009/65/EY 13 artiklan mukaisesti siirrettyjen toimintojen vuoksi.
- (3) Edellyttäen, että yhteissijoitusyritysten rahastoyhtiöt ja sijoitusyhtiöt soveltavat kaikkia palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevia periaatteita, niiden olisi voitava soveltaa näitä politiikkoja eri tavoin sen mukaan, mikä on niiden koko, niiden hoitamien yhteissijoitusyritysten koko, niiden sisäinen organisaatio sekä niiden toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus.

⁽¹⁾ EUVL C 96, 4.4.2013, s. 18.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 23. heinäkuuta 2014.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

- (4) Vaikka ylimmän hallintoelimen on toteutettava jotkut toimet, olisi varmistettava, että silloin kun rahastoyhtiöllä tai sijoitusyhtiöllä on kansallisen lainsäädännön mukaisesti eri elimiä, joille on annettu tietyt tehtävät, ylimpään hallintoelimeen tai valvontatehtävänsä hoitavaan ylimpään hallintoelimeen kohdistuvia vaatimuksia olisi sovellettava myös kyseisiin tai ainoastaan kyseisiin elimiin, kuten yleiskokoukseen.
- (5) Jäsenvaltioiden olisi tällä direktiivillä vahvistettuja moitteettomia palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja -käytäntöjä koskevia periaatteita soveltaessaan otettava huomioon komission suosituksessa 2009/384/EY ⁽¹⁾ vahvistetut periaatteet, finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) työ ja G20-maiden sitoumukset rahoituspalvelualan riskien vähentämiseksi.
- (6) Palkan ja palkkioiden taatun muuttuvan osan olisi oltava poikkeus, koska se on ristiriidassa moitteettoman riskienhallinnan ja suoritusperusteisen palkittamisen periaatteen kanssa, ja sitä olisi maksettava henkilöstön palkkaamisen yhteydessä ainoastaan ensimmäisenä vuonna.
- (7) Moitteetonta palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevia periaatteita olisi myös sovellettava yhteissijoitusyritysten rahastoyhtiöille tai sijoitusyhtiöille suoritamiin maksuihin.
- (8) Komissiota pyydetään analysoimaan, mitkä ovat vähittäismarkkinoille tarkoitettujen sijoitustuotteiden yhteiset kustannukset ja kulut jäsenvaltioissa ja onko tarpeen yhdenmukaistaa edelleen näitä kustannuksia ja kuluja, ja toimittamaan havaintonsa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (9) Jotta voitaisiin edistää valvontatoimien lähentymistä palkka- ja palkkiopolitiikan ja -käytäntöjen arvioinnissa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 ⁽²⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen', olisi varmistettava, että varainhoidon alalla on olemassa moitteettomia palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja -käytäntöjä koskevat suuntaviivat. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ⁽³⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä 'pankkiviranomainen', olisi avustettava arvopaperimarkkinaviranomaista tällaisten suuntaviivojen laadinnassa. Palkkoja ja palkkioita koskevien säännösten kiertämisen estämiseksi kyseisissä suuntaviivoissa olisi myös annettava lisäohjeistusta niistä henkilöistä, joihin sovelletaan palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja -käytäntöjä, ja palkka- ja palkkioperiaatteiden mukauttamisesta rahastoyhtiön tai sijoitusyhtiön ja niiden hoitamien yhteissijoitusyritysten kokoon, niiden sisäiseen organisaatioon sekä toimintojen luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen. Palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja -käytäntöjä koskevat arvopaperimarkkinaviranomaisen suuntaviivat olisi tarvittaessa mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaistettava niitä rahastoja koskevien suuntaviivojen kanssa, joita säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2011/61/EU ⁽⁴⁾.
- (10) Palkkoja ja palkkioita koskevilla säännöksillä ei saisi rajoittaa Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa, Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa taattujen perusoikeuksien täysimittaista käyttöä, kansallisen sopimus- ja työoikeuden yleisiä periaatteita, osakkeenomistajien oikeuksia ja osallistumista koskevaa sovellettavaa lainsäädäntöä, kyseisten yhtiöiden hallinto- ja valvontaelinten yleisiä tehtäviä eikä soveltuvin osin myöskään työmarkkinaosapuolten oikeutta tehdä ja panna täytäntöön työehtosopimuksia kansallisten lakien ja käytäntöjen mukaisesti.
- (11) Sen varmistamiseksi, että asiaa koskevat sääntelyvaatimukset ovat eri jäsenvaltioissa riittävän yhdenmukaiset, olisi annettava täydentävät säännöt, joissa vahvistetaan säilytisyhteisöjen tehtävät ja velvollisuudet, mainitaan oikeushenkilöt, jotka voidaan nimetä säilytisyhteisöiksi, ja selvennetään säilytisyhteisöjen vastuuta siinä tapauksessa, että säilytyksessä olevat yhteissijoitusyrityksen varat menetetään tai säilytisyhteisöt suorittavat valvontatehtävänsä puutteellisesti. Tehtävien puutteellinen suorittaminen voi johtaa varojen menettämiseen mutta myös varojen arvon alenemiseen esimerkiksi silloin, kun säilytisyhteisö ei puutu sijoituksiin, jotka ovat rahaston sääntöjen vastaisia.

⁽¹⁾ Komission suositus 2009/384/EY, annettu 30 päivänä huhtikuuta 2009, rahoituspalvelualan palkka- ja palkkiopolitiikasta (EUVL L 120, 15.5.2009, s. 22).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

- (12) On tarpeen täsmentää, että yhteissijoitusyrityksen olisi nimettävä yksi säilytysyhteisö, joka valvoo yleisesti yhteissijoitusyrityksen varoja. Yhtä säilytysyhteisöä koskevalla vaatimuksella pyritään varmistamaan, että säilytysyhteisöllä on kokonaiskuva kaikista yhteissijoitusyrityksen varoista ja että sekä rahastonhoitajilla että sijoittajilla on yksi vertailukohta siltä varalta, että varojen säilytyksessä tai valvontatehtävien suorittamisessa ilmenee ongelmia. Varojen säilyttämiseen kuuluu niiden pitäminen säilytyksessä tai, jos varat ovat luonteeltaan sellaisia, ettei niitä voida pitää säilytyksessä, kyseisten varojen omistuksen todentaminen ja niitä koskevien tietojen kirjaaminen.
- (13) Suorittaessaan tehtäviään säilytysyhteisön olisi toimittava rehellisesti, oikeudenmukaisesti, ammattimaisesti, riippumattomasti sekä yhteissijoitusyrityksen ja sen sijoittajien etujen mukaisesti.
- (14) Sen varmistamiseksi, että säilytysyhteisöjen tehtävien suorittamiseen sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa yhdenmukaista lähestymistapaa yhteissijoitusyritysten oikeudellisesta muodosta riippumatta, on tarpeen ottaa käyttöön yhtenäinen luettelo säilytysyhteisön valvontatehtävistä, jotka koskevat yhtiömuotoisia yhteissijoitusyrityksiä (sijoitusyhtiöt) ja sopimusperusteisia yhteissijoitusyrityksiä.
- (15) Säilytysyhteisön olisi vastattava yhteissijoitusyrityksen kassavirran asianmukaisesta seurannasta ja erityisesti sen varmistamisesta, että yhteissijoitusyritykselle kuuluvat sijoittajien rahat ja käteisvarat kirjataan oikein kyseisen yhteissijoitusyrityksen, sen lukuun toimivan rahastoyhtiön tai kyseisen yhteissijoitusyrityksen lukuun toimivan säilytysyhteisön nimissä komission direktiivin 2006/73/EY⁽¹⁾ 18 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön avatuille tileille. Sen vuoksi olisi annettava yksityiskohtaiset säännöt kassavirran seurannasta sen varmistamiseksi, että sijoittajien suojaaminen on tehokasta ja yhdenmukaista. Säilytysyhteisön olisi otettava huomioon mainitun direktiivin 16 artiklassa säädetyt periaatteet varmistaessaan, että sijoittajien rahat kirjataan käteis-tileille.
- (16) Jotta estettäisiin vilpilliset käteisvarojen siirrot, yhteissijoitusyrityksen liiketoimiin liittyvää käteistiliä ei olisi avattava säilytysyhteisön tietämättä.
- (17) Kaikki yhteissijoitusyritystä varten säilytettävät varat olisi erotettava säilytysyhteisön omista varoista, ja ne olisi aina voitava tunnistaa yhteissijoitusyritykselle kuuluviksi. Tämän vaatimuksen tavoitteena olisi tarjota sijoittajille lisä-suojaa säilytysyhteisön laiminlyöntien varalta.
- (18) Yhteissijoitusyrityksille kuuluvien varojen säilyttämisvelvollisuuden lisäksi varat, joita voidaan pitää säilytyksessä säilytysyhteisössä, olisi erotettava varoista, joita ei voida pitää säilytyksessä samalla tavalla ja joihin sovelletaan sen sijaan tietojen kirjaamista ja omistuksen todentamista koskevia vaatimuksia. Sellaisten varojen ryhmä, joita voidaan pitää säilytyksessä säilytysyhteisössä, olisi voitava selvästi tunnistaa, koska ainoastaan kyseisen varojen luokan olisi kuuluttava menetettyjen rahoitusvarojen palauttamisvelvollisuuden piiriin.
- (19) Säilytysyhteisö tai sellainen kolmas osapuoli, jolle säilytystoiminto on siirretty, ei saisi käyttää säilytysyhteisöllä säilytettävänä olevia varoja uudelleen omaan lukuunsa. Yhteissijoitusyrityksen lukuun uudelleen käytettäviin varoi-hin olisi sovellettava tiettyjä ehtoja.
- (20) On tarpeen vahvistaa edellytykset, joilla säilytysyhteisön säilytystehtävät voidaan siirtää kolmannelle osapuolelle. Toiminnon siirtämisen ja edelleen siirtämisen olisi oltava objektiivisesti perusteltua, ja siihen olisi sovellettava tiukkoja vaatimuksia, jotka koskevat sen kolmannen osapuolen soveltuvuutta, jonka vastuulle siirretty toiminto annetaan, sekä sitä asianmukaista pätevyyttä, varovaisuutta ja huolellisuutta, jota säilytysyhteisön olisi noudatettava kyseistä kolmatta osapuolta valitessaan, nimitessään ja valvoessaan. Yhdenmukaisten markkinaolosuhteiden sekä yhtä korkeatasoisen sijoittajansuojan saavuttamiseksi tällaiset edellytykset olisi saatettava niiden edellytysten mu-kaisiksi, joita sovelletaan direktiivin 2011/61/EU mukaisesti. Olisi annettava säännökset, joilla varmistetaan, että kolmansilla osapuolilla, joille säilytystehtävät on siirretty, on tehtäviensä suorittamiseen tarvitsemansa keinot ja että ne pitävät yhteissijoitusyritysten varat erillään muista varoista.

⁽¹⁾ Komission direktiivi 2006/73/EY, annettu 10 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta sijoituspalveluyritysten toiminnan järjestämistä koskevien vaatimusten, toiminnan harjoittamisen edellytysten ja kyseisessä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta (EUVL L 241, 2.9.2006, s. 26).

- (21) Silloin kun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 909/2014⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määritelty arvopaperikeskus tai kolmannen maan arvopaperikeskus tarjoaa palveluja, jotka koskevat arvopaperien selvitysjärjestelmän ylläpitoa, sekä vähintään joko mainitun asetuksen liitteessä olevassa A jaksossa tarkoitettuja arvopaperien ensimmäistä kirjaamista arvo-osuusjärjestelmään alkuperäisellä hyvityksellä tai arvopaperitilien tarjoamista ja ylläpitoa ylimmällä tasolla, säilytystoimintojen siirroksi ei olisi katsottava sitä, että kyseinen arvopaperikeskus tarjoaa mainittuja palveluja sellaisten yhteissijoitusyrityksen arvopaperien osalta, joiden ensimmäisen kirjaamisen arvo-osuusjärjestelmään alkuperäisellä hyvityksellä on suorittanut kyseinen arvopaperikeskus. Säilytystoimintojen siirroksi olisi kuitenkin katsottava yhteissijoitusyritysten arvopaperien säilytyksen antaminen minkä hyvänsä arvopaperikeskuksen tai minkä hyvänsä kolmannen maan arvopaperikeskuksen hoidettavaksi.
- (22) Kolmannen osapuolen, jolle varojen säilytys siirretään, olisi voitava ylläpitää yhteistä erillistä tiliä, niin sanottua yhteistiliä, useille yhteissijoitusyrityksille.
- (23) Jos säilytys siirretään kolmannelle osapuolelle, on tarpeen varmistaa myös, että kolmanteen osapuoleen sovelletaan toiminnan vakautta koskevaan tehokkaaseen sääntelyyn ja valvontaan liittyviä erityisvaatimuksia. Lisäksi olisi suoritettava säännöllisesti ulkoisia tarkastuksia, jotta varmistettaisiin, että rahoitusvälineet ovat sen kolmannen osapuolen hallussa, jolle säilytys on siirretty.
- (24) Jotta sijoittajansuoja säilyisi korkeatasoisena, olisi annettava menettelytapoja ja eturistiriitojen hallintaa koskevat säännöt, ja niitä olisi sovellettava kaikissa tilanteissa, myös säilytystehtävien siirron yhteydessä. Säännöillä olisi erityisesti varmistettava, että säilytysyhteisön, yhteissijoitusyrityksen ja rahastoyhtiön tai sijoitusyhtiön tehtävät ja toiminnot erotetaan selvästi toisistaan.
- (25) Jotta varmistettaisiin korkeatasoinen sijoittajansuoja ja turvattaisiin asianmukainen toiminnan vakautta koskeva sääntely ja jatkuva valvonta, olisi laadittava kattava luettelo yhteisöistä, jotka ovat kelpoisia toimimaan säilytysyhteisöinä. Nämä yhteisöt olisi rajattava kansallisiin keskuspankkeihin, luottolaitoksiin ja muihin oikeushenkilöihin, joilla on jäsenvaltion lainsäädännön nojalla lupa harjoittaa tämän direktiivin mukaista säilytystoimintaa ja joihin sovelletaan toiminnan vakauden valvontaa ja pääoman riittävyttä koskevia vaatimuksia, jotka vastaavat vähintään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁽²⁾ 315 tai 317 artiklan mukaisesti valitun lähestymistavan perusteella laskettavia vaatimuksia, ja joiden omien varojen määrä on vähintään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁽³⁾ 28 artiklan 2 kohdan mukainen perustamispääoman määrä ja joilla on sääntömääräinen kotipaikka tai sivuliike yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa.
- (26) Olisi tarkennettava ja selvennettävä, mikä on yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisön vastuu, jos säilytettävänä oleva rahoitusväline menetetään. Tällaisessa tapauksessa säilytysyhteisöllä olisi oltava velvollisuus palauttaa yhteissijoitusyritykselle samantyyppinen rahoitusväline tai vastaava määrä. Vapautuminen varojen menetykseen liittyvästä vastuusta ei saisi olla mahdollista, paitsi jos säilytysyhteisö pystyy osoittamaan, että varojen menetys on seurausta ulkopuolisesta tapahtumasta, johon se ei ole kohtuudella voinut vaikuttaa ja jonka seuraukset eivät olisi olleet vältettävissä kaikista kohtuullisiksi katsottavista toimista huolimatta. Tässä yhteydessä säilytysyhteisöllä ei saisi olla mahdollisuutta vedota sisäisiin tilanteisiin, kuten työntekijän petolliseen toimintaan, vapautuakseen vastuusta.
- (27) Jos säilytysyhteisö siirtää säilytystehtävät ja kolmannen osapuolen säilytettävänä olevat rahoitusvälineet menetetään, säilytysyhteisön olisi oltava tästä vastuussa. Jos säilytettävänä oleva väline menetetään, säilytysyhteisön olisi oltava velvollinen palauttamaan samantyyppinen rahoitusväline tai vastaava määrä, vaikka menetys olisi tapahtunut varojen ollessa sen kolmannen osapuolen hallussa, jolle säilytys on siirretty. Säilytysyhteisö olisi vapautettava tästä vastuusta vain, jos se pystyy osoittamaan, että menetys johtui ulkopuolisesta tapahtumasta, johon se ei voinut kohtuudella vaikuttaa ja jonka seuraukset eivät olisi olleet vältettävissä kaikista kohtuullisiksi katsottavista toimista huolimatta. Tässä yhteydessä säilytysyhteisöllä ei saisi olla mahdollisuutta vedota sisäisiin tilanteisiin, kuten työntekijän petolliseen toimintaan, vapautuakseen vastuusta. Vastuusta vapautuminen ei saisi olla mahdollista sääntelyn eikä sopimussuhteen perusteella, jos säilytysyhteisö tai kolmas osapuoli, jolle säilytys on siirretty, kadottavat varoja.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (katso tämän virallisen lehden sivu 1).

(²) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

(³) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (28) Yhteissijoitusyrityksen kaikkien sijoittajien olisi voitava esittää säilytysyhteisön vastuuseen liittyviä vaateita suoraan tai välillisesti rahastoyhtiön tai sijoitusyhtiön kautta. Oikeussuojakeinojen käyttö säilytysyhteisöä vastaan ei saisi riippua yhteissijoitusyrityksen oikeudellisesta muodosta (yhtiömuotoinen tai sopimusperusteinen) tai säilytysyhteisön, rahastoyhtiön ja osuudenhaltijoiden välisen oikeudellisen suhteen luonteesta. Osuudenhaltijoiden oikeus vedota säilytysyhteisön vastuuseen ei saisi johtaa oikeussuojakeinojen käytön päällekkäisyyteen tai osuudenhaltijoiden eriarvoiseen kohteluun.
- (29) Säilytysyhteisöä ei saisi estää toteuttamasta yhteissijoitusyrityksille tai yhteissijoitusyritysten osuudenhaltijoille aiheutettujen vahinkojen ja menetysten kattamiseen tarkoitettuja järjestelyjä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin soveltamista. Näillä järjestelyillä ei saisi kuitenkaan vapauttaa säilytysyhteisöä vastuusta, ne eivät saisi johtaa säilytysyhteisön vastuun siirtoon tai mahdolliseen muutokseen eivätkä ne saisi vaikuttaa sijoittajien oikeuksiin, kuten muutoksenhakuoikeuksiin.
- (30) Komissio ehdotti 12 päivänä heinäkuuta 2010 muutoksia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 97/9/EY ⁽¹⁾, jotta yhteissijoitusyritysten sijoittajille voidaan tarjota korkeatasoinen suoja tilanteissa, joissa säilytysyhteisö ei voi täyttää velvoitteitaan. Kyseistä ehdotusta täydennetään siten, että tässä direktiivissä selvennetään yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisön ja kolmannen osapuolen, jolle säilytystehtävät on siirretty, velvollisuuksia ja vastuun laajuutta.
- (31) Komissiota pyydetään analysoimaan, missä tilanteissa yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisön tai kolmannen osapuolen, jolle säilytystehtävät on siirretty, velvoitteiden laiminlyönti voisi aiheuttaa yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoille tappioita, joista ei tämän direktiivin mukaisesti saada korvausta, selvittämään tarkemmin, minkälaiset toimenpiteet voisivat olla riittäviä takaamaan korkeatasoisen sijoittajansuojan riippumatta sijoittajan ja laiminlyönnin kohteina olleiden siirtokelpoisten arvopaperien keskinäisestä välitysketjusta, ja toimittamaan havaintonsa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (32) On tarpeen varmistaa, että säilytysyhteisöihin sovelletaan samoja vaatimuksia yhteissijoitusyritysten oikeudellisesta muodosta riippumatta. Yhdenmukaisilla vaatimuksilla olisi parannettava oikeusvarmuutta, lujitettava sijoittajansuojaa ja edistettävä yhdenmukaisten markkinaolosuhteiden luomista. Komissio ei ole saanut ilmoitusta, jonka mukaan jokin sijoitusyhtiö olisi käyttänyt hyväkseen poikkeusta yleisestä velvollisuudesta antaa varat säilytysyhteisön haltuun. Sen vuoksi sijoitusyhtiön säilytysyhteisöä koskevia direktiivissä 2009/65/EY säädettyjä vaatimuksia olisi pidettävä tarpeettomina.
- (33) Tässä direktiivissä säädetään vähimmäisvaltuuksista, jotka toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava, mutta näitä valtuuksia olisi käytettävä jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien mukaisesti, mikä takaa perusoikeuksien kunnioittamisen, oikeus yksityisyyteen mukaan luettuna. Käytettäessä kyseisiä valtuuksia, jotka voivat aiheuttaa vakavia ristiriitoja yksityis- ja perhe-elämää, kotia sekä viestien kunnioittamista koskevien oikeuksien kanssa, jäsenvaltioilla olisi oltava käytössä riittävät ja tehokkaat suojatoimet kaikenlaisen väärinkäytön varalta, mukaan lukien tarvittaessa ennakkoluvan edellyttäminen kyseessä olevan jäsenvaltion oikeusviranomaisilta. Jäsenvaltioiden olisi annettava toimivaltaisten viranomaisten käyttää kyseisiä rajoittavia valtuuksia siinä määrin kuin vakavien tapausten asianmukainen tutkinta sitä edellyttää, kun ei ole olemassa vastaavia keinoja, joilla samaan lopputulokseen päästäisiin tehokkaasti.
- (34) Yhteissijoitusyritysten, rahastoyhtiöiden, sijoitusyhtiöiden, säilytysyhteisöjen tai muiden tällä direktiivillä säänneltujen yhteisöjen olemassa olevat tallenteet puhelinkeskusteluista ja tietoliikennetiedot sekä televiestintäoperaattoreiden olemassa olevat puhelu- ja teleliikennetiedot ovat tärkeitä ja toisinaan ainoita todisteita, joiden avulla voidaan havaita ja osoittaa, että on rikottu niitä säännöksiä, joilla tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä varmistaa, että yhteissijoitusyritykset, rahastoyhtiöt, sijoitusyhtiöt, säilytysyhteisöt tai muut tällä direktiivillä säännellyt yhteisöt noudattavat tässä direktiivissä ja sen nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanotoimenpiteissä säädettyjä sijoittajansuojaa koskevia vaatimuksia ja muita vaatimuksia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/9/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997, sijoittajien korvausjärjestelmistä (EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22).

Toimivaltaisten viranomaisten olisi näin ollen voitava pyytää yhteissijoitusyritysten, rahastoyhtiöiden, sijoitusyhtiöiden, säilytysyhteisöjen ja muiden tällä direktiivillä säänneltyjen yhteisöjen hallussa olevia tallenteita puhelinkeskusteluista ja sähköisestä viestinnästä sekä tietoliikennetietoja. Puhelu- ja tietoliikennetietojen saanti on edellytys tässä direktiivissä tai sen täytäntöönpanotoimenpiteissä säädettyjen vaatimusten rikkomisen havaitsemiselle ja seuraamusten määräämiselle näistä rikkomisista. Jotta unionissa voidaan ottaa käyttöön tasapuoliset toimintaedellytykset televiestintäoperaattorin hallussa olevien puhelu- ja tietoliikennetietojen tai yhteissijoitusyritysten, sijoitusrahastojen, sijoitusyhtiöiden, säilytysyhteisöjen tai muiden tällä direktiivillä säänneltyjen yhteisöjen hallussa olevien, puhelinkeskusteluista ja tietoliikenteestä olemassa olevien tallenteiden saannin osalta, toimivaltaisten viranomaisten olisi kansallisen lainsäädännön mukaisesti voitava pyytää televiestintäoperaattorin hallussa olevia puhelu- ja tietoliikennetietoja, jos kansallinen lainsäädäntö sen sallii, ja yhteissijoitusyritysten, sijoitusrahastojen, sijoitusyhtiöiden, säilytysyhteisöjen tai muiden tällä direktiivillä säänneltyjen yhteisöjen hallussa olevia, puhelinkeskusteluista ja tietoliikenteestä olemassa olevia tallenteita tapauksissa, joissa voidaan kohtuudella epäillä, että tällaisilla tarkastuksen tai tutkinnan kohteeseen liittyvillä tiedoilla voi olla merkitystä osoitettaessa, että tässä direktiivissä tai sen täytäntöönpanotoimenpiteissä säädettyjä vaatimuksia on rikottu. Televiestintäoperaattorin hallussa olevien puhelu- ja tietoliikennetietojen saantioikeuden ei olisi koskettava puhelimitse tapahtuvan puheviestinnän sisältöä.

- (35) Rahoitusalan liiketoiminnan järkevän ja vakaan toimintakehyksen olisi perustuttava vahvoihin valvonta-, tutkinta- ja seuraamusjärjestelmiin. Tätä varten toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava riittävät toimintavaltuudet, ja niiden olisi voitava tukeutua tasapuolisiin, tiukkoihin ja ennalta ehkäiseviin seuraamusjärjestelyihin, joilla puututaan tämän direktiivin rikkomisiin. Komission 8 päivänä joulukuuta 2010 antamassa tiedonannossa "Seuraamusjärjestelmien lujittaminen finanssipalvelujen alalla" tarkastellaan nykyisiä valtuuksia määrätä seuraamuksia ja näiden valtuuksien soveltamista käytännössä pyrittäessä lähentämään seuraamuksia kaikissa valvontatoimissa. Toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava valtuudet määrätä seuraamusmaksuja, jotka ovat riittävän suuria ollakseen tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, jotta voidaan kumota tämän direktiivin vaatimusten vastaisen käyttäytymisen odotetut hyödyt.
- (36) Vaikka mikään ei estä jäsenvaltioita vahvistamasta hallinnollisia ja rikosoikeudellisia seuraamuksia koskevia sääntöjä samojen rikkomisten osalta, jäsenvaltioilta ei pitäisi edellyttää hallinnollisia seuraamuksia koskevien sääntöjen antamista tähän direktiiviin kohdistuvien rikkomisten osalta, jos niihin sovelletaan kansallista rikosoikeutta. Kansallisen lainsäädännön mukaisesti jäsenvaltioita ei olisi velvoitettava määräämään sekä hallinnollisia että rikosoikeudellisia seuraamuksia samasta rikkomisesta, mutta ne voisivat tehdä niin, jos niiden kansallinen lainsäädäntö sen sallii. Tämän direktiivin rikkomisesta määrättävien rikosoikeudellisten seuraamusten säilyttäminen hallinnollisten seuraamusten sijaan ei saisi kuitenkaan vähentää toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia tehdä tätä direktiiviä sovellettaessa yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tai tutustua tietoihin taikka vaihtaa tietoja näiden viranomaisten kanssa oikea-aikaisesti eikä muullakaan tavoin vaikuttaa näihin mahdollisuuksiin, myöskään sen jälkeen, kun asianomaiset rikkomiset on saatettu toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäviksi syytetoimia varten. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, että ne eivät vahvista hallinnollisia seuraamuksia koskevia sääntöjä sellaisten rikkomisten osalta, joihin sovelletaan kansallista rikosoikeutta. Vaihtoehtoa, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia hallinnollisten seuraamusten sijaan tai niiden lisäksi, ei saisi käyttää tämän direktiivin seuraamusjärjestelmän kiertämiseen.
- (37) Sen varmistamiseksi, että seuraamuksia sovelletaan jäsenvaltioissa yhdenmukaisesti, kun päätetään hallinnollisten seuraamusten tai toimenpiteiden tyypistä ja hallinnollisten seuraamusmaksujen suuruudesta, jäsenvaltioita olisi vaadittava varmistamaan, että niiden toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki olennaiset olosuhteet.
- (38) Jotta seuraamuksilla olisi varoittavampi vaikutus suureen yleisöön ja jotta suurelle yleisölle voitaisiin tiedottaa rikkomisista, jotka voivat vahingoittaa sijoittajansuojaa, seuraamukset olisi julkistettava, paitsi tietyissä tarkoin määritellyissä olosuhteissa. Suhteellisuusperiaatteen noudattamisen varmistamiseksi seuraamukset olisi julkistettava nimettöminä, jos julkistamisesta aiheutuisi suhteetonta vahinkoa osapuolille.
- (39) Jotta arvopaperimarkkinaviranomainen voisi lisätä entisestään valvontatulosten yhtenäisyyttä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti, kaikista julkistetuista seuraamuksista olisi samanaikaisesti ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle, jonka olisi lisäksi julkaistava vuotuinen kertomus kaikista määrättyistä seuraamuksista.
- (40) Toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava tarvittavat tutkintavaltuudet, ja niiden olisi luotava tehokkaat mekanismit, joilla kannustetaan ilmoittamaan mahdollisista tai todellisista rikkomisista. Mahdollisia ja todellisia rikkomisia koskevien tietojen on myös määrä tehostaa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisten arvopaperimarkkinaviranomaisen tehtävien suorittamista. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi sen vuoksi perustettava myös

viestintäkanavat, jotka on tarkoitettu kyseisistä mahdollisista tai todellisista rikkomisista ilmoittamiseen. Arvopaperimarkkinaviranomaiselle ilmoitettuja mahdollisia ja todellisia rikkomisia koskevia tietoja olisi käytettävä ainoastaan asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisten arvopaperimarkkinaviranomaisen tehtävien suorittamisessa.

- (41) Tässä direktiivissä kunnioitetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja perusoikeuksia ja noudatetaan siinä tunnustettuja periaatteita, siten kuin Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa määrätään.
- (42) Jotta varmistettaisiin tämän direktiivin tavoitteiden saavuttaminen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä, joissa yksilöidään tiedot, jotka on sisällytettävä säilytysyhteisön ja rahastoyhtiön tai sijoitusyhtiön väliseen vakiosopimukseen, säilytystoimintojen suorittamisen edellytykset mukaan luettuina rahoitusvälinetyypit, joiden olisi kuuluttava säilytysyhteisön säilytystehtävien piiriin, edellytykset, joilla säilytysyhteisö voi hoitaa säilytystehtäviään keskussäilytysyhteisöön kirjattujen rahoitusvälineiden osalta, ja edellytykset, joilla säilytysyhteisön olisi pidettävä säilytyksessä nimellisessä muodossa liikkeeseen lasketut ja liikkeeseenlaskijalle tai rekisteröintiasiamiehelle kirjatut rahoitusvälineet, säilytysyhteisöjen asianmukaista huolellisuutta koskevat tehtävät, tilien erottamista koskeva velvoite, edellytykset, joiden täyttyessä säilytetyt rahoitusvälineet olisi katsottava menetetyiksi, ja olosuhteet, joissa ne olisi katsottava menetetyiksi, sekä se, mitä tarkoitetaan ulkopuolisilla tapahtumilla, joihin ei ole kohtuudella voitu vaikuttaa ja joiden seuraukset eivät olisi olleet vältettävissä kaikista kohtuullisiksi katsottavista toimista huolimatta. Kyseisten delegoitujen säädösten mukaisen sijoittajansuojan tason olisi oltava vähintään yhtä korkea kuin direktiivin 2011/61/EU nojalla hyväksyttyjen delegoitujen säädösten mukainen suoja. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (43) Osana direktiivin 2009/65/EY toimivuuden yleistä tarkastelua komissio arvioi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 ⁽¹⁾ huomioon ottaen vastapuoleen liittyvälle riskikeskittymälle asetettuja rajoituksia, joita sovelletaan johdannaiskauppoihin, ja ottaa samalla huomioon sen, että näitä vastapuoleen liittyviä vastuita koskevia rajoituksia varten on luotava asianmukainen luokittelu, jotta riskiominaisuuksiltaan samankaltaisia johdannaisia kohdellaan samalla tavalla.
- (44) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (45) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli sijoittajien yhteissijoitusryityksiä kohtaan tuntemaan luottamuksen lisäämistä tiukentamalla säilytysyhteisöjen tehtäviä ja vastuuta koskevia vaatimuksia, parantamalla rahastoyhtiöiden ja sijoitusyhtiöiden palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja ottamalla käyttöön sellaisia seuraamuksia koskevat yhteiset normit, joita sovelletaan tämän direktiivin tärkeimpiin rikkomisiin, vaan ne voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (46) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽³⁾ mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 23 päivänä marraskuuta 2012 ⁽⁴⁾.
- (47) Direktiivi 2009/65/EY olisi näin ollen muutettava,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppapäätekirjastoista (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ EUVL C 100, 6.4.2013, s. 12.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2009/65/EY seuraavasti:

1) Lisätään 2 artiklan 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

- "s) 'ylimmällä hallintoelimellä' rahastoyhtiön, sijoitusyhtiön tai säilytisyhteisön lopullista päätöksentekovaltaa käyttävää elintä, joka hoitaa valvonta- ja johtotoimintoja tai vain johtotoimintoa, jos kyseiset toiminnot on erotettu toisistaan. Jos rahastoyhtiöllä, sijoitusyhtiöllä tai säilytisyhteisöllä on kansallisen lainsäädännön mukaisesti eri elimiä, joilla on tietyt tehtävät, ylimpään hallintoelimeen tai valvontatehtäväänsä hoitavaan ylimpään hallintoelimeen kohdistuvia tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia sovelletaan myös, tai niiden sijaan, niihin rahastoyhtiön, sijoitusyhtiön tai säilytisyhteisön muiden elinten jäseniin, joilla on sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti vastuu näistä tehtävistä;
- t) 'rahoitusvälineellä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU (*) liitteessä I olevassa C osassa tarkoitettua rahoitusvälinettä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349)."

2) Lisätään artiklat seuraavasti:

"14 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että rahastoyhtiöt laativat sellaiset palkka- ja palkkiopolitiikan ja -käytännöt ja soveltavat sellaisia palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja -käytäntöjä, jotka ovat sopuosoinnussa moitteettoman ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistävät sitä eivätkä kannusta riskinottoon, joka on ristiriidassa rahastoyhtiöiden hoitamien yhteissijoitusyritysten riskiprofiilien, sääntöjen tai perustamisasiakirjojen kanssa, eivätkä haittaa sen veloitteen noudattamista, jonka mukaan rahastoyhtiön on toimittava yhteissijoitusyrityksen edun mukaisesti.

2. Palkkojen ja lisäeläke-etuuksien kiinteiden ja muuttuvien osien on kuuluttava palkka- ja palkkiopolitiikan ja -käytäntöjen piiriin.

3. Palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja -käytäntöjä on sovellettava niihin henkilöstöryhmiin, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus niiden hoitamien rahastoyhtiöiden tai yhteissijoitusyritysten riskiprofiileihin, mukaan luettuina toimiva johto, riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivat, valvontatehtäviä hoitavat henkilöt sekä työntekijät, joiden saama kokonaispalkka tai -palkkio sijoittuu samaan palkka- ja palkkiohaarukkaan toimivan johdon ja riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivien kanssa.

4. Asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti arvopaperimarkkinaviranomainen antaa toimivaltaisille viranomaisille tai rahoitusmarkkinoiden toimijoille ohjeita tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista henkilöistä ja 14 b artiklassa tarkoitettujen periaatteiden soveltamisesta. Ohjeissa otetaan huomioon komission suosituksessa 2009/384/EY (*) vahvistetut moitteetonta palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevat periaatteet sekä rahastoyhtiöiden ja niiden hoitamien yhteissijoitusyritysten koko, sisäinen organisaatio sekä niiden toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus. Laatiessaan näitä ohjeita arvopaperimarkkinaviranomainen tekee tiivistä yhteistyötä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 (**) perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) kanssa, jotta ohjeet olisivat yhdenmukaiset muita rahoituspalvelualoja, erityisesti luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä, varten laadittujen vaatimusten kanssa.

14 b artikla

1. Laatiessaan ja soveltaessaan 14 a artiklassa tarkoitettua palkka- ja palkkiopolitiikkaa rahastoyhtiöiden on noudatettava seuraavia periaatteita sellaisella tavalla ja siinä laajuudessa, joka on asianmukainen niiden kokoon, sisäiseen organisaatioon sekä niiden toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden:

- a) palkka- ja palkkiopolitiikka on sopusoinnussa moitteettoman ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistää sitä eikä kannusta riskinottoon, joka on ristiriidassa rahastoyhtiön hoitamien yhteissijoitusyritysten riskiprofiilien, sääntöjen tai perustamisasiakirjojen kanssa;
- b) palkka- ja palkkiopolitiikka on sopusoinnussa rahastoyhtiön ja sen hoitamien yhteissijoitusyritysten ja tällaisten yhteissijoitusyritysten sijoittajien liiketoimintastrategian, tavoitteiden, arvojen ja etujen kanssa, ja siihen sisältyy toimenpiteitä eturistiriitojen välttämiseksi;
- c) palkka- ja palkkiopolitiikan hyväksyy rahastoyhtiön valvontatehtävää hoitava ylin hallintoelin, ja tämä elin hyväksyy palkka- ja palkkiopolitiikan ja yleiset periaatteet ja tarkistaa niitä vähintään kerran vuodessa ja on vastuussa niiden täytäntöönpanosta ja valvoo sitä; tässä alakohdassa tarkoitettuja tehtäviä hoitavat ainoastaan ne ylimmän hallintoelimen jäsenet, jotka eivät kuulu toimivaan johtoon kyseisessä rahastoyhtiössä ja joilla on riskienhallintaa sekä palkkoja ja palkkioita koskevaa asiantuntemusta;
- d) palkka- ja palkkiopolitiikan täytäntöönpanosta tehdään vähintään kerran vuodessa keskitetty ja riippumaton sisäinen arviointi, jossa arvioidaan valvontatehtävää hoitavan ylimmän hallintoelimen hyväksymien palkka- ja palkkiopolitiikan ja -menettelyjen noudattamista;
- e) valvontatehtäviin osallistuva henkilöstö saa korvauksen tehtäviinsä liittyvien tavoitteiden saavuttamisen perusteella riippumatta kyseisen henkilöstön valvomien liiketoiminta-alojen tuloksesta;
- f) palkka- ja palkkiokomitea, jos sellainen on olemassa, valvoo suoraan riskienhallintaa ja vaatimusten noudattamista koskevia tehtäviä hoitavien ylempien toimihenkilöiden palkkoja ja palkkioita;
- g) jos palkka ja palkkiot ovat tulosperusteisia, palkan ja palkkioiden kokonaismäärä perustuu arvioon yksilön tuloksesta ja kyseisen liiketoimintayksikön tai yhteissijoitusyrityksen tuloksesta ja niiden riskeistä sekä rahastoyhtiön kokonaistuloksesta yksilökohtaista tulosta arvioitaessa, ottaen huomioon sekä taloudelliset että muut perusteet;
- h) tuloksen arviointi toteutetaan osana rahastoyhtiön hoitaman yhteissijoitusyrityksen sijoittajille suositellun hallussapitoajan mukaista monivuotista kehystä, jotta arviointi perustuisi yhteissijoitusyrityksen pidemmän aikavälin tulokseen ja sen sijoitusriskeihin ja jotta palkan ja palkkioiden tulosperusteisten osien suoritus jakautuisi samalle ajanjaksolle;
- i) palkan ja palkkioiden taattu muuttuva osa on poikkeus, sitä maksetaan vain uuden henkilöstön palkkaamisen yhteydessä ja ainoastaan ensimmäisenä vuonna;
- j) palkan ja palkkioiden kiinteät ja muuttuvat osat tasapainotetaan asianmukaisesti keskenään ja riittävän suuri osuus palkan ja palkkioiden kokonaismäärästä säilytetään kiinteänä, jotta pystytään noudattamaan täysin joustavaa palkan ja palkkioiden muuttuvien osien politiikkaa, jonka mukaisesti palkan ja palkkioiden muuttuva osa voidaan myös jättää maksamatta;

- k) sopimuksen ennenaikaiseen päättymiseen liittyvät maksut perustuvat pidemmän aikavälin tulokseen, ja ne suunnitellaan siten, että epäonnistumista ei palkita;
- l) palkan tai palkkioiden muuttuvien osien tai muuttuvien osien ryhmien laskemisessa käytettävään suoritusarviointiin sisältyy kattava mukautusmenetelmä, jossa otetaan huomioon kaikentyyppiset nykyiset ja tulevat riskit;
- m) yhteissijoitusyrityksen oikeudellisen muodon sekä sen sääntöjen tai perustamisasiakirjojen mukaan merkittävä osa ja joka tapauksessa vähintään 50 prosenttia kaikista palkan ja palkkioiden muuttuvista osista maksetaan asianomaisen yhteissijoitusyrityksen osuuksina, vastaavina omistusosuuksina tai osakesidonnaisina välineinä tai vastaavina muina kuin käteisvälineinä, jotka toimivat yhtä tehokkaina kannustimina kuin mitkä hyvänsä tässä alakohdassa tarkoitetut välineet, paitsi jos yhteissijoitusyrityksen hoito muodostaa alle 50 prosenttia rahastoyhtiön hoitamasta kokonaissalkusta, jolloin 50 prosentin vähimmäisrajaa ei sovelleta.

Tässä alakohdassa tarkoitettuihin välineisiin sovelletaan asianmukaista yhtiöön jätettävää voittoa koskevaa politiikkaa, jonka tarkoituksena on saada kannustimet vastaamaan rahastoyhtiön ja sen hoitamien yhteissijoitusyritysten sekä niiden sijoittajien etuja. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa rajoituksia näiden välineiden tyypeille ja rakenteille tai tarpeen mukaan kieltää tietyt välineet. Tätä alakohtaa sovelletaan sekä n alakohdan mukaisesti lykättyyn palkan ja palkkioiden muuttuvan osan osuuteen että lykkäämättömään palkan ja palkkioiden muuttuvan osan osuuteen;

- n) merkittävä osa eli vähintään 40 prosenttia palkan ja palkkioiden muuttuvan osan maksamisesta lykätään ajanjaksolle, joka on asianmukainen kyseisen yhteissijoitusyrityksen sijoittajille suositeltuun hallussapitoaikaan nähden, ja se mukautetaan oikealla tavalla kyseisen yhteissijoitusyrityksen riskien luonteeseen.

Tässä alakohdassa tarkoitetun ajanjakson on oltava vähintään kolme vuotta; maksamista koskevien lykkäämisjärjestelyjen mukaisesti maksettavan palkan ja palkkioiden käyttöoikeus syntyy maksujen suhteessa; jos palkan ja palkkioiden muuttuva osa on erityisen suuri, vähintään 60 prosenttia määrästä on lykättävä maksettavaksi myöhemmin;

- o) palkan ja palkkioiden muuttuva osa, johon sisältyy osuus, jonka maksamista on lykätty, maksetaan tai oikeus siihen syntyy ainoastaan, jos se on kestävää rahastoyhtiön taloudellinen kokonaistilanne huomioon ottaen ja perusteltua kyseisen liiketoimintayksikön, yhteissijoitusyrityksen ja yksilön tulos huomioon ottaen.

Palkan ja palkkioiden muuttuvan osan kokonaismäärä pienenee huomattavasti, jos rahastoyhtiön tai yhteissijoitusyrityksen taloudellinen tulos heikkenee tai on tappiollinen, kun otetaan huomioon sekä nykyiset korvaukset että jo aiemmin ansaittujen palkkioiden vähennykset, mukaan lukien palkkioiden riskiperusteisten ehtojen tai takaisinperintäehtojen perusteella tehdyt vähennykset;

- p) eläkepolitiikka on sopusoinnussa rahastoyhtiön ja sen hoitamien yhteissijoitusyritysten liiketoimintastrategian, tavoitteiden, arvojen ja pitkän aikavälin etujen kanssa.

Jos työntekijä lähtee rahastoyhtiön palveluksesta ennen eläkeikää, kyseisen rahastoyhtiön olisi pidettävä harkinnanvaraiset lisäeläke-etuudet hallussaan viiden vuoden ajan m alakohdassa määriteltynä välineinä. Jos työntekijä saavuttaa eläkeiän, harkinnanvaraiset lisäeläke-etuudet olisi maksettava työntekijälle m alakohdassa määriteltynä välineinä siten, että etuuksia säilytetään laitoksessa viiden vuoden ajan;

- q) henkilöstöltä on vaadittava sitoumus siitä, ettei se käytä henkilökohtaisia suojausstrategioita tai palkkaan ja palkkioihin liittyvää vakuutusta ja vastuuvakuutusta palkka- ja palkkiojärjestelyihinsä sisältyvien riskinsovittamistulosten vähentämiseksi;

- r) palkan ja palkkioiden muuttuvaa osaa ei makseta sellaisten välineiden tai menetelmien kautta, joiden avulla voidaan välttää tässä direktiivissä säädetty vaatimukset.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklan mukaisesti pyytää toimivaltailta viranomaisilta tietoja tämän direktiivin 14 a artiklassa tarkoitetuista palkka- ja palkkiopolitiikoista ja -käytännöistä.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on tiiviissä yhteistyössä pankkiviranomaisen kanssa esitettävä palkka- ja palkkiopolitiikkoja koskeissa ohjeissaan, miten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU (***) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU (****) mukaisia erilaisia alakohtaisia palkka- ja palkkioperiaatteita on sovellettava tilanteissa, joissa työntekijät tai muut henkilöstöryhmät tarjoavat palveluja, joita koskevat erilaiset alakohtaiset palkka- ja palkkioperiaatteet.

3. Edellä 1 kohdassa säädettyjä periaatteita sovelletaan kaikentyyppisiin rahastoyhtiön maksamiin etuuksiin, yhteissijoitusyrityksen itse suoraan maksamiin määriin, tulospäätökset palkkiot mukaan luettuina, ja yhteissijoitusyrityksen osuuksien tai osakkeiden siirtoihin, jotka tehdään sellaisten henkilöstöryhmien hyväksi, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus rahastoyhtiöiden riskiprofiiliin tai niiden hoitamien yhteissijoitusyritysten riskiprofiiliin ja joihin luetaan mukaan toimiva johto, riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivat, valvontatehtäviä hoitavat henkilöt sekä työntekijät, joiden saama kokonaispalkka tai -palkkio sijoittuu samaan palkka- ja palkkiotilaukkaan toimivan johdon ja riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivien kanssa.

4. Rahastoyhtiöiden, jotka ovat merkittäviä kokonsa tai hoitamiensa yhteissijoitusyritysten koon, sisäisen organisaationsa sekä toimintansa luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden perusteella, on perustettava palkka- ja palkkiokomitea. Palkka- ja palkkiokomitea on muodostettava siten, että se kykenee pätevästi ja riippumattomasti arvioimaan palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja -käytäntöjä sekä riskienhallintaa varten luotuja kannustimia.

Palkka- ja palkkiokomitea, joka tarvittaessa perustetaan 14 a artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen arvopaperimarkkinaviranomaisen antamien ohjeiden mukaisesti, on vastuussa palkkaa ja palkkioita koskevien päätösten valmistelusta, mukaan luettuina päätökset, jotka vaikuttavat rahastoyhtiön tai kyseisen yhteissijoitusyrityksen riskeihin ja riskienhallintaan ja jotka valvontatehtäviään hoitavan ylimmän hallintoelimen on tehtävä. Palkka- ja palkkiokomitean puheenjohtajana toimii ylimmän hallintoelimen jäsen, joka ei kuulu toimivaan johtoon kyseisessä rahastoyhtiössä. Palkka- ja palkkiokomitean jäsenten on oltava ylimmän hallintoelimen jäseniä, jotka eivät kuulu toimivaan johtoon kyseisessä rahastoyhtiössä.

Jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään työntekijöiden edustuksesta ylimmässä hallintoelimestä, palkka- ja palkkiokomiteaan on kuuluttava yksi tai useampia työntekijöiden edustajia. Palkka- ja palkkiokomitean on päätöksissään valmistellessaan otettava huomioon sijoittajien ja muiden sidosryhmien pitkän aikavälin edut sekä yleinen etu.

(*) Komission suositus 2009/384/EY, annettu 30 päivänä huhtikuuta 2009, rahoituspalvelualan palkka- ja palkkiopolitiikasta (EUVL L 120, 15.5.2009, s. 22).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

(***) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

(****) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostointia ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338)."

3) Korvataan 20 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua säilytysyhteisöä kanssa tehty kirjallinen sopimus;"

4) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

"22 artikla

1. Sijoitusyhtiön ja jokaisen hoitamansa sijoitusrahaston osalta rahastoyhtiön on varmistettava, että sille nimetään yksi säilytysyhteisö tämän luvun mukaisesti.

2. Säilytysyhteisön nimeämisestä on oltava todisteena kirjallinen sopimus.

Kyseisellä sopimuksella on muun muassa säänneltävä sitä tietojen vaihtoa, joka katsotaan tarpeelliseksi, jotta säilytysyhteisö voi hoitaa sen yhteissijoitusyrityksen osalta, jolle se on nimetty säilytysyhteisöksi, sille tässä direktiivissä ja muissa asiaankuuluvissa laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä annetut tehtävät.

3. Säilytysyhteisön on

a) varmistettava, että yhteissijoitusyrityksen osuuksien myynneissä, liikkeeseenlaskuissa, takaisinostoissa, lunastuksissa ja peruutuksissa noudatetaan sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä ja rahaston sääntöjä tai perustamisasiakirjoja;

b) varmistettava, että yhteissijoitusyrityksen osuuksien arvo lasketaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön ja rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen mukaisesti;

c) noudatettava rahastoyhtiön tai sijoitusyhtiön antamia määräyksiä, jolleivät ne ole sovellettavan kansallisen lainsäädännön tai rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen vastaisia;

d) varmistettava, että yhteissijoitusyrityksen varoja koskeviin toimiin liittyvät maksut suoritetaan yhteissijoitusyritykselle yleisesti käytettyjen määräaikojen kuluessa;

e) varmistettava, että yhteissijoitusyrityksen tulot käytetään sovellettavan kansallisen lainsäädännön ja rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen mukaisesti.

4. Säilytysyhteisön on varmistettava, että yhteissijoitusyrityksen kassavirtaa seurataan asianmukaisesti ja erityisesti että kaikki yhteissijoitusyrityksen osuuksien merkitsemisen yhteydessä sijoittajien suorittamat tai näiden lukuun suoritettavat maksut on vastaanotettu ja että kaikki yhteissijoitusyrityksen käteisvarat on kirjattu käteistileille,

a) jotka on avattu yhteissijoitusyrityksen, yhteissijoitusyrityksen lukuun toimivan rahastoyhtiön tai yhteissijoitusyrityksen lukuun toimivan säilytysyhteisön nimissä;

b) jotka on avattu direktiivin 2006/73/EY (*) 18 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettussa yhteisössä; ja

c) joita ylläpidetään direktiivin 2006/73/EY 16 artiklassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti.

Jos käteistilit avataan yhteissijoitusyrityksen lukuun toimivan säilytysyhteisön nimissä, ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen yhteisön käteisvarojen ja säilytysyhteisön omien käteisvarojen ei saa kirjata tällaisille tileille.

5. Yhteissijoitusyrityksen varat on annettava säilytisyhteisön säilytettäväksi seuraavasti:

a) niiden rahoitusvälineiden osalta, joita voidaan pitää säilytyksessä, säilytisyhteisön on

i) pidettävä säilytyksessä kaikkia rahoitusvälineitä, jotka voidaan kirjata säilytisyhteisön kirjanpitoon avatulle rahoitusvälinetilille, ja kaikkia rahoitusvälineitä, jotka voidaan fyysisesti toimittaa säilytisyhteisölle;

ii) varmistettava, että kaikki rahoitusvälineet, jotka voidaan kirjata säilytisyhteisön kirjanpitoon avatulle rahoitusvälinetilille, kirjataan säilytisyhteisön kirjanpitoon yhteissijoitusyrityksen tai sen lukuun toimivan rahastoyhtiön nimissä avatuille erillisille tileille direktiivin 2006/73/EY 16 artiklassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti, jotta niiden voidaan milloin tahansa todeta selkeästi kuuluvan yhteissijoitusyritykselle sovellettavan lainsäädännön mukaisesti;

b) muiden varojen osalta säilytisyhteisön on

i) todennettava, että yhteissijoitusyritys tai sen lukuun toimiva rahastoyhtiö omistaa varat, arvioimalla yhteissijoitusyrityksen tai rahastoyhtiön toimittamien tietojen tai asiakirjojen perusteella ja ulkopuolisen näytön perusteella, jos sellaista on saatavilla, omistaako yhteissijoitusyritys tai sen lukuun toimiva rahastoyhtiö tällaiset varat;

ii) pidettävä kirjaa niistä varoista, joiden osalta se katsoo, että yhteissijoitusyritys tai sen lukuun toimiva rahastoyhtiö omistaa tällaiset varat, ja pidettävä kirjanpitoa ajan tasalla.

6. Säilytisyhteisön on säännöllisesti toimitettava rahastoyhtiölle tai sijoitusyhtiölle kattava luettelo kaikista yhteissijoitusyrityksen varoista.

7. Säilytisyhteisö tai sellainen kolmas osapuoli, jolle säilytystoiminto on siirretty, ei saa käyttää säilytisyhteisöllä säilytettävänä olevia varoja uudelleen omaan lukuunsa. Uudelleenkäyttöön kuuluvat kaikki säilytettävänä olevia varoja koskevat liiketoimet, mukaan lukien muun muassa siirtäminen, vakuudeksi antaminen, myyminen ja lainananto.

Säilytisyhteisöllä säilytettävänä olevia varoja voidaan käyttää uudelleen ainoastaan, jos

a) varojen uudelleenkäyttö toteutetaan yhteissijoitusyrityksen lukuun;

b) säilytisyhteisö noudattaa yhteissijoitusyrityksen lukuun toimivan rahastoyhtiön määräyksiä;

c) uudelleenkäyttö hyödyttää yhteissijoitusyritystä ja on osuudenhaltijoiden etujen mukaista; ja

d) liiketoimi on suojattu yhteissijoitusyrityksen omistusoikeuden siirtävän järjestelyn yhteydessä vastaanottamin korkealaatuisin ja likvidein vakuuksin.

Vakuuden markkina-arvon on kaikkina aikoina oltava vähintään uudelleen käytettävien varojen markkina-arvo pree-miolla korotettuna.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säilytysyhteisön maksukyvyttömyystapauksessa ja/tai minkä tahansa sellaisen unionissa sijaitsevan kolmannen osapuolen maksukyvyttömyystapauksessa, jolle yhteissijoitusyrityksen varojen säilytys on siirretty, säilytettävänä olevat yhteissijoitusyrityksen varat eivät ole jaettavissa tällaisen säilytysyhteisön ja/tai tällaisen kolmannen osapuolen velkojille eivätkä realisoitavissa näiden hyväksi.

(*) Komission direktiivi 2006/73/EY, annettu 10 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta sijoituspalveluyritysten toiminnan järjestämistä koskevien vaatimusten, toiminnan harjoittamisen edellytysten ja kyseisissä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta (EUVL L 241, 2.9.2006, s. 26)."

5) Lisätään artikla seuraavasti:

"22 a artikla

1. Säilytysyhteisö ei saa siirtää 22 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja toimintoja kolmansille osapuolille.

2. Säilytysyhteisö saa siirtää 22 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut toiminnot kolmansille osapuolille ainoastaan, jos

a) tehtäviä ei siirretä tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten välttämiseksi;

b) säilytysyhteisö voi osoittaa, että siirrolle on objektiivinen peruste;

c) säilytysyhteisö on noudattanut kaikkea asianmukaista pätevyyttä, varovaisuutta ja huolellisuutta valitessaan ja nimetessään kolmannen osapuolen, jolle se aikoo siirtää osan tehtävistään, ja se noudattaa edelleen kaikkea asianmukaista pätevyyttä, varovaisuutta ja huolellisuutta arvioidessaan säännöllisesti ja valvoessaan jatkuvasti kolmatta osapuolta, jolle se on siirtänyt osan tehtävistään, ja kolmannen osapuolen järjestelyjä sille siirrettyjen asioiden osalta.

3. Säilytysyhteisö saa siirtää 22 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut toiminnot kolmannelle osapuolelle ainoastaan, jos kyseinen kolmas osapuoli jatkuvasti täyttää seuraavat edellytykset sille siirrettyjen tehtävien hoitamisen aikana:

a) kolmannelle osapuolelle on rakenteet ja asiantuntemus, jotka ovat riittävät ja oikeasuhteiset sille uskottujen yhteissijoitusyrityksen tai sen lukuun toimivan rahastoyhtiön varojen luonteeseen ja monimuotoisuuteen nähden;

b) 22 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen säilytystehtävien osalta

i) kolmas osapuoli on tehokkaan toiminnan vakautta koskevan sääntelyn, vähimmäispääomavaatimukset mukaan luettuina, ja valvonnan alainen asianomaisella oikeudenkäyttöalueella;

ii) kolmannelle osapuolelle tehdään määräajoin ulkopuolinen tarkastus sen varmistamiseksi, että rahoitusvälineet ovat sen hallussa;

c) kolmas osapuoli erottaa säilytysyhteisön asiakkaiden varat omista varoistaan ja säilytysyhteisön varoista siten, että niiden voidaan milloin tahansa todeta selkeästi kuuluvan tietyn säilytysyhteisön asiakkaille;

d) kolmas osapuoli toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että kolmannen osapuolen maksukyvyttömyystapauksessa kolmannen osapuolen säilyttämät yhteissijoitusyrityksen varat eivät ole jaettavissa kolmannen osapuolen velkojille eivätkä realisoitavissa näiden hyväksi; ja

e) kolmas osapuoli noudattaa 22 artiklan 2, 5 ja 7 kohdassa sekä 25 artiklassa säädettyjä yleisiä velvoitteita ja kieltoja.

Sen estämättä, mitä ensimmäisen alakohdan b alakohdan i alakohdassa säädetään, jos kolmannen maan lainsäädännössä edellytetään, että paikallinen yhteisö säilyttää tiettyjä rahoitusvälineitä, eikä mikään paikallinen yhteisö täytä mainitussa i alakohdassa tarkoitettuja tehtävien siirtämistä koskevia vaatimuksia, säilytisyhteisö saa siirtää toimintojaan tällaiselle paikalliselle yhteisölle seuraavia vaatimuksia noudattaen vain siinä laajuudessa kuin kyseisen kolmannen maan lainsäädäntö sitä edellyttää ja vain niin kauan kuin siirtämistä koskevia vaatimuksia täyttäviä paikallisia yhteisöjä ei ole olemassa:

- a) asianomaisen yhteissijoitusyrityksen sijoittajille on ennen sijoituksen tekemistä asianmukaisesti ilmoitettu toimintojen siirtämisestä, joka on tarpeen kolmannen maan lainsäädännön lakisääteisten rajoitusten vuoksi, tilanteista, joissa toimintojen siirtäminen on perusteltua, ja tällaiseen toimintojen siirtämiseen liittyvistä riskeistä;
- b) sijoitusyhtiö tai yhteissijoitusyrityksen lukuun toimiva rahastoyhtiö on määrännyt säilytisyhteisön siirtämään tällaisten rahoitusvälineiden säilytyksen tällaiselle paikalliselle yhteisölle.

Kolmas osapuoli voi puolestaan siirtää edelleen nämä toiminnot, jos samoja vaatimuksia noudatetaan. Tällaisessa tapauksessa 24 kohdan 2 kohtaa sovelletaan asianomaisiin osapuoliin soveltuvin osin.

4. Tätä artiklaa sovellettaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/26/EY (*) tarkoitettujen palvelujen tarjoamista mainitussa direktiivissä tarkoitetuissa arvopaperien selvitysjärjestelmissä tai vastaavien palvelujen tarjoamista kolmansien maiden arvopaperien selvitysjärjestelmissä ei katsota säilytystoimintojen siirtämiseksi.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45)."

6) Muutetaan 23 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2–4 kohta seuraavasti:

"2. Säilytisyhteisön on oltava

a) kansallinen keskuspankki;

b) direktiivin 2013/36/EU mukaisesti toimiluvan saanut luottolaitos; tai

c) muu oikeushenkilö, joka on jäsenvaltion lainsäädännön nojalla saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan harjoittaa tämän direktiivin mukaista säilytystoimintaa ja johon sovelletaan pääoman riittävyttä koskevia vaatimuksia, jotka vastaavat vähintään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 (*) 315 tai 317 artiklan mukaisesti valitun lähestymistavan perusteella laskettavia vaatimuksia, ja jonka omien varojen määrä on vähintään direktiivin 2013/36/EU 28 artiklan 2 kohdan mukainen perustamispääoman määrä.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuun oikeushenkilöön on sovellettava toiminnan vakauden sääntelyä ja jatkuvaa valvontaa, ja sen on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset:

- a) sillä on oltava tarvittava infrastruktuuri, jotta se voi säilyttää rahoitusvälineitä, jotka voidaan kirjata säilytisyhteisön kirjanpitoon avatulle rahoitusvälinetilille;
- b) sen on otettava käyttöön riittävät toimintatavat ja menettelyt sen varmistamiseksi, että oikeushenkilö, sen johto ja työntekijät mukaan luettuina, noudattaa tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksiaan;

- c) sillä on oltava moitteettomat hallinto- ja kirjanpitoimenettelyt, omat sisäiset valvontamekanismit, tehokkaat riskinarviointimenettelyt sekä tehokkaat valvonta- ja turvajärjestelyt tiedonkäsittelyjärjestelmiä varten;
- d) sen on pidettävä yllä ja käytettävä tehokkaita organisaatio- ja hallintojärjestelyjä, joiden avulla se voi toteuttaa kaikki kohtuulliset toimenpiteet eturistiriitojen ehkäisemiseksi;
- e) sen on huolehdittava siitä, että sen suorittamista palveluista, toiminnoista ja liiketoimista pidetään kirjaa riittävällä tavalla, jotta toimivaltainen viranomainen voi hoitaa valvontatehtävänsä ja suorittaa tässä direktiivissä säädettyt lainvalvontatoimet;
- f) sen on toteutettava kohtuullisiksi katsottavat toimenpiteet varmistaakseen säilytystoimintojensa hoitamisen jatkuvuuden ja säännönmukaisuuden käyttämällä tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhteisia järjestelmiä, voimavaroja ja menettelyjä, myös hoitaakseen säilytystoimintojaan;
- g) kaikkien sen ylimpään hallintoelimeen tai toimivaan johtoon kuuluvien henkilöiden on aina oltava riittävän hyvämaineisia ja heillä on oltava riittävä tietämys, taidot ja kokemus;
- h) sen ylimmällä hallintoelimellä on oltava kokonaisuutena riittävä tietämys, taidot ja kokemus, jotta se voi ymmärtää säilytysyhteisön toimintaa, tärkeimmät riskit mukaan luettuina;
- i) sen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon kunkin jäsenen on toimittava rehellisesti ja lahjomattomasti.

3. Jäsenvaltioiden on päätettävä, mitkä 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista laitosten ryhmistä voivat toimia säilytysyhteisöinä.

4. Sijoitusyhtiöiden tai hoitamansa yhteissijoitusyrityksen lukuun toimivien rahastoyhtiöiden, jotka ovat ennen 18 päivää maaliskuuta 2016 nimenneet säilytysyhteisöksi laitoksen, joka ei täytä 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia, on nimettävä kyseiset vaatimukset täyttävä säilytysyhteisö ennen 18 päivää maaliskuuta 2018.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luotto-laitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).";

b) kumotaan 5 ja 6 kohta.

7) Korvataan 24 artikla seuraavasti:

"24 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säilytysyhteisö on vastuussa yhteissijoitusyritykselle ja yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoille säilytysyhteisön tai sellaisen kolmannen osapuolen, jolle 22 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti säilytettävänä olevien rahoitusvälineiden säilytys on siirretty, aiheuttamasta menetyksestä.

Jos säilytettävänä oleva rahoitusväline menetetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että säilytysyhteisö palauttaa samantyyppisen rahoitusvälineen tai vastaavan määrän viipymättä yhteissijoitusyritykselle tai sen lukuun toimivalle rahastoyhtiölle. Säilytysyhteisö ei ole vastuussa, jos se pystyy osoittamaan, että menetys on seurausta ulkopuolisesta tapahtumasta, johon se ei ole kohtuudella voinut vaikuttaa ja jonka seuraukset eivät olisi olleet vältettävissä kaikista kohtuullisiksi katsottavista toimista huolimatta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säilytysyhteisö on myös vastuussa yhteissijoitusryitykselle ja yhteissijoitusryityksen sijoittajille kaikista tappioista, joita niille aiheutuu säilytysyhteisön huolimattomuudesta tai sen tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden tahallisesta laiminlyönnistä.

2. Edellä 22 a artiklassa tarkoitettu toimintojen siirto ei vaikuta 1 kohdassa tarkoitettuun säilytysyhteisön vastuuseen.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua säilytysyhteisön vastuuta ei voida poistaa tai rajoittaa sopimuksella.

4. Edellä olevan 3 kohdan vastainen sopimus on mitätön.

5. Yhteissijoitusryityksen osuudenhaltijat voivat vedota säilytysyhteisön vastuuseen suoraan tai välillisesti rahastoyhtiön tai sijoitusyhtiön kautta edellyttäen, että tämä ei johda päällekkäisten oikeussuojakeinojen käyttöön tai osuudenhaltijoiden eriarvoiseen kohteluun.”

8) Korvataan 25 artikla seuraavasti:

”25 artikla

1. Yhtiö ei saa toimia sekä rahastoyhtiönä että säilytysyhteisönä. Yhtiö ei saa toimia sekä sijoitusyhtiönä että säilytysyhteisönä.

2. Suorittaessaan toimintojaan rahastoyhtiön ja säilytysyhteisön on toimittava rehellisesti, oikeudenmukaisesti, ammattimaisesti, riippumattomasti ja ainoastaan yhteissijoitusryityksen ja yhteissijoitusryityksen sijoittajien edun mukaisesti. Suorittaessaan toimintojaan sijoitusyhtiön ja säilytysyhteisön on toimittava rehellisesti, oikeudenmukaisesti, ammattimaisesti, riippumattomasti ja ainoastaan yhteissijoitusryityksen sijoittajien edun mukaisesti.

Säilytysyhteisö ei saa harjoittaa yhteissijoitusryityksen tai sen lukuun toimivan rahastoyhtiön osalta toimintaa, joka voi aiheuttaa eturistiriitoja yhteissijoitusryityksen, sen sijoittajien, sen rahastoyhtiön ja säilytysyhteisön itsensä välillä, paitsi jos säilytysyhteisö on toiminnallisesti ja hierarkkisesti erottanut säilytystehtäviensä hoitamisen muista mahdollisesti ristiriitaisista tehtävistään ja mahdolliset eturistiriidat tunnistetaan ja hoidetaan, niitä valvotaan ja ne ilmoitetaan asianmukaisesti yhteissijoitusryityksen sijoittajille.”

9) Korvataan 26 artikla seuraavasti:

”26 artikla

1. Laissa tai sijoitusrahaston säännöissä on säädettävä tai määrättävä edellytyksistä, joilla rahastoyhtiö ja säilytysyhteisö voidaan vaihtaa, sekä säännöistä, joilla varmistetaan osuudenhaltijoiden suoja tällaisen vaihdon tapahtuessa.

2. Laissa tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjoissa on säädettävä tai määrättävä edellytyksistä, joilla rahastoyhtiö ja säilytysyhteisö voidaan vaihtaa, sekä säännöistä, joilla varmistetaan osuudenhaltijoiden suoja tällaisen vaihdon tapahtuessa.”

10) Lisätään artiklat seuraavasti:

”26 a artikla

Säilytysyhteisön on pyynnöstä asetettava toimivaltaisten viranomaistensa saataville kaikki tiedot, jotka se on saanut tehtäviään hoitaessaan ja jotka voivat olla tarpeen sen toimivaltaisille viranomaisille taikka yhteissijoitusryityksen tai rahastoyhtiön toimivaltaisille viranomaisille.

Jos yhteissijoitusyrityksen tai rahastoyhtiön toimivaltaiset viranomaiset ovat eri viranomaisia kuin säilytysyhteisön vastaavat viranomaiset, säilytysyhteisön toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava saamansa tiedot viipymättä yhteissijoitusyrityksen ja rahastoyhtiön toimivaltaisille viranomaisille.

26 b artikla

Siirretään komissiolle valta hyväksyä 112 a artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

- a) 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun kirjalliseen sopimukseen sisällytettävät tiedot;
- b) säilytystoimintojen 22 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan mukaista suorittamista koskevat edellytykset, mukaan luettuina
 - i) säilytysyhteisön 22 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisten säilytystehtävien piiriin sisältyvät rahoitusvälineet;
 - ii) edellytykset, joilla säilytysyhteisö voi suorittaa säilytystoimintojaan keskussäilytysyhteisöön kirjattujen rahoitusvälineiden osalta;
 - iii) edellytykset, joilla säilytysyhteisön on 22 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisesti säilytettävä nimellisessä muodossa liikkeeseen lasketut ja liikkeeseenlaskijalle tai rekisteröintiasiamiehelle kirjatut rahoitusvälineet;
- c) 22 a artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen säilytysyhteisöjen asianmukaista huolellisuutta koskevat tehtävät;
- d) 22 a artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tilien erottamista koskeva velvoite;
- e) toimenpiteet, jotka kolmannen osapuolen on määrä toteuttaa 22 a artiklan 3 kohdan d alakohdan nojalla;
- f) edellytykset, joilla ja olosuhteet, joissa säilytetyt rahoitusvälineet on katsottava 24 artiklaa sovellettaessa menetettyiksi;
- g) sellaisten ulkopuolisten tapahtumien käsite, joihin ei ole kohtuudella voitu vaikuttaa ja joiden seuraukset eivät olisi olleet vältettävissä kaikista 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista kohtuullisiksi katsottavista toimista huolimatta;
- h) edellytykset 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen riippumattomuusvaatimuksen täyttymiseksi.”

11) Korvataan 30 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Edellä olevia 13–14 b artiklaa sovelletaan soveltuvin osin sijoitusyhtiöihin, jotka eivät ole nimenneet tämän direktiivin nojalla toimiluvan saanutta rahastoyhtiötä.”

12) Kumotaan V luvun 3 jakso.

13) Muutetaan 69 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Tarjousesitteeseen on sisällyttävä toinen seuraavista:

- a) yksityiskohtaiset tiedot ajantasaistetusta palkka- ja palkkiopolitiikasta, muun muassa kuvaus siitä, miten palkat ja palkkiot sekä etuudet lasketaan, palkkojen ja palkkioiden sekä etuuksien myöntämisestä vastaavien henkilöiden tiedot, mukaan lukien palkka- ja palkkiokomitean kokoonpano, jos tällainen komitea on olemassa; tai
- b) yhteenveto palkka- ja palkkiopolitiikasta ja ilmoitus siitä, että yksityiskohtaiset tiedot ajantasaistetusta palkka- ja palkkiopolitiikasta, muun muassa kuvaus siitä, miten palkat ja palkkiot sekä etuudet lasketaan, palkkojen ja palkkioiden sekä etuuksien myöntämisestä vastaavien henkilöiden tiedot, mukaan lukien palkka- ja palkkiokomitean kokoonpano, jos tällainen komitea on olemassa, ovat saatavilla verkkosivustolla, mukaan lukien linkki kyseiselle verkkosivustolle, ja että paperiversio toimitetaan pyynnöstä veloituksetta.”;

b) lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Vuosikertomukseen on myös sisällytettävä:

- a) rahastoyhtiön ja sijoitusyhtiön henkilöstölleen maksamien palkkojen ja palkkioiden kokonaismäärä tilikauden aikana eriteltynä kiinteään ja muuttuvaan palkanosaan, edunsaajien määrä ja soveltuvin osin yhteissijoitusyrityksen itse suoraan maksamat määrät, mahdolliset tulosperusteiset palkkiot mukaan luettuina;
- b) palkkojen ja palkkioiden kokonaismäärä jaoteltuna 14 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin työntekijäryhmiin tai muiden henkilöstön jäsenten ryhmiin;
- c) kuvaus siitä, miten palkat ja palkkiot sekä etuudet on laskettu;
- d) 14 b artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen tarkistusten tulos, muun muassa ilmenneet sääntöjenvastaisuudet;
- e) olennaiset muutokset hyväksyttyyn palkka- ja palkkiopolitiikkaan.”

14) Muutetaan 78 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) yhteissijoitusyrityksen ja yhteissijoitusyrityksen toimivaltaisen viranomaisen tunnistetiedot;”

b) lisätään 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Sijoittajalle annettavissa avaintiedoissa on oltava myös ilmoitus siitä, että yksityiskohtaiset tiedot ajantasaistetusta palkka- ja palkkiopolitiikasta, muun muassa kuvaus siitä, miten palkat ja palkkiot sekä etuudet lasketaan, palkkojen ja palkkioiden sekä etuuksien myöntämisestä vastaavien henkilöiden tiedot, mukaan lukien palkka- ja palkkiokomitean kokoonpano, jos tällainen komitea on olemassa, ovat saatavilla verkkosivustolla, mukaan lukien linkki kyseiselle verkkosivustolle, ja että paperiversio toimitetaan pyynnöstä veloituksetta.”

15) Korvataan 98 artiklan 2 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) vaatia

- i) siinä määrin kuin se sallitaan kansallisessa lainsäädännössä, teleoperaattorin hallussa olevia tietoliikennetietoja, jos voidaan perustellusti epäillä rikkomista ja jos tällaiset tiedot voivat olla merkityksellisiä tämän direktiivin rikkomista koskevan tutkinnan kannalta;
- ii) yhteissijoitusyritysten, rahastoyhtiöiden, sijoitusyhtiöiden, säilytisyhteisöjen tai muiden tällä direktiivillä säänneltyjen yhteisöjen hallussa olevia tallenteita puhelinkeskusteluista tai sähköisestä viestinnästä tai muita tietoliikennetietoja;”

16) Korvataan 99 artikla seuraavasti:

”99 artikla

1. Jäsenvaltioiden on asetettava säännöt, jotka koskevat hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä, joita yhtiöille ja henkilöille määrätään tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten rikkomisista, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että niitä sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 98 artiklan mukaisia toimivaltaisten viranomaisten valvontavaltuuksia ja jäsenvaltioiden oikeutta säätää ja määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia.

Mikäli jäsenvaltiot päättävät, että ne eivät säädä hallinnollisia seuraamuksia koskevia sääntöjä sellaisten rikkomisten osalta, joihin sovelletaan kansallista rikosoikeutta, niiden on ilmoitettava komissiolle asianomaiset rikoslainsäädännön säännökset.

Hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viimeistään 18 päivänä maaliskuuta 2016 komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, joilla tämä artikla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, mukaan lukien mahdolliset asianomaiset rikoslainsäädännön säännökset. Jäsenvaltioiden on ilman aiheutonta viivytystä ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle myöhemmistä muutoksista näihin säännöksiin.

2. Jos jäsenvaltiot ovat päättäneet 1 kohdan mukaisesti säätää rikosoikeudellisista seuraamuksista kyseisessä kohdassa tarkoitettujen säännösten rikkomisesta, niiden on varmistettava, että asianmukaiset toimenpiteet on toteutettu, jotta toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tarvittavat valtuudet olla yhteydessä oikeusviranomaisiin niiden lainkäyttöalueella vastaanottaakseen tietoja rikosoikeudellisista tutkimuksista tai menettelyistä, jotka on käynnistetty tämän direktiivin mahdollisten rikkomisten vuoksi, ja antaaakseen tietoja muille toimivaltaisille viranomaisille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle, jotta ne voivat täyttää velvollisuutensa tehdä yhteistyötä keskenään ja arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa tätä direktiiviä sovellettaessa.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös tehdä yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa helpottaakseen seuraamusmaksujen perimistä.

3. Komissio tarkastelee tämän direktiivin toimivuutta koskevan yleisen uudelleentarkastelun yhteydessä viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2017 hallinnollisten ja rikosoikeudellisten seuraamusten soveltamista ja erityisesti tarvetta yhdenmukaistaa entisestään tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten rikkomisesta määrättäviä hallinnollisia seuraamuksia.

4. Toimivaltainen viranomainen voi kieltäytyä toimittamasta pyydettyjä tietoja tai tekemästä yhteistyötä tutkinnassa ainoastaan seuraavissa poikkeuksellisissa olosuhteissa:

- a) asiaa koskevien tietojen toimittaminen saattaisi vaikuttaa haitallisesti asianomaisen jäsenvaltion turvallisuuteen sekä erityisesti terrorismin ja muiden vakavien rikosten torjuntaan;

- b) pyynnön noudattaminen vaikuttaisi todennäköisesti haitallisesti sen omaan tutkintaan, täytäntöönpanon valvontaan tai tapauksen mukaan rikostutkintaan;
- c) samoja toimia ja henkilöitä koskeva oikeudenkäynti on jo pantu vireille pyynnön saaneessa jäsenvaltiossa; tai
- d) siinä jäsenvaltiossa, jolle pyyntö on esitetty, on jo annettu kyseisiä henkilöitä ja samoja toimia koskeva lopullinen oikeuden päätös.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos velvoitteita sovelletaan yhteissijoitusyrityksiin, rahastoyhtiöihin, sijoitusyhtiöihin tai säilytysyhteisöihin, hallinnollisia seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä voidaan siinä tapauksessa, että rikkominen kohdistuu tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuihin kansallisiin säännöksiin, soveltaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti ylimmän hallintoelimen jäseniin ja muihin luonnollisiin henkilöihin, jotka ovat kansallisen lainsäädännön nojalla vastuussa rikkomisesta.

6. Jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädännön mukaisesti varmistettava, että kaikissa 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hallinnollisiin seuraamuksiin ja muihin hallinnollisiin toimenpiteisiin, joita saatetaan soveltaa, kuuluvat ainakin seuraavat:

- a) julkinen ilmoitus, jossa yksilöidään rikkomisesta vastuussa oleva henkilö ja rikkomisen luonne;
- b) määräys, jossa rikkomisesta vastuussa olevaa henkilöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;
- c) jos on kyse yhteissijoitusyrityksestä tai rahastoyhtiöstä, yhteissijoitusyrityksen tai rahastoyhtiön toimiluvan keskeyttäminen tai peruuttaminen;
- d) väliaikainen tai, jos kyse on toistuvista vakavista rikkomisista, pysyvä kieltä, jonka mukaan rahastoyhtiön tai sijoitusyhtiön ylimmän hallintoelimen jäsen tai muu vastuussa olevana pidetty luonnollinen henkilö ei saa hoitaa johtotehtäviä kyseisissä tai muissa vastaavissa yhtiöissä;
- e) kun kyse on oikeushenkilöstä, enintään hallinnollinen seuraamusmaksu, joka on vähintään 5 000 000 euroa tai niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 17 päivänä syyskuuta 2014, tai 10 prosenttia ylimmän hallintoelimen hyväksymän viimeisen käytettävissä olevan tilinpäätöksen mukaisesta oikeushenkilön vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta; jos oikeushenkilö on emoyritys tai sellaisen emoyrityksen tytäryhtiö, jonka on laadittava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU (*) mukaisesti konsernitilinpäätös, huomioon otettava vuotuinen kokonaisliikevaihto on johtavan emoyrityksen ylimmän hallintoelimen hyväksymän viimeisen käytettävissä olevan konsernitilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto tai vastaava tulotyyppi asianomaisen tilinpäätöksiä koskevan unionin oikeuden mukaisesti;
- f) kun kyse on luonnollisesta henkilöstä, enintään hallinnollinen seuraamusmaksu, joka on vähintään 5 000 000 euroa tai niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 17 päivänä syyskuuta 2014;
- g) vaihtoehtona e ja f alakohdalle enintään hallinnollinen seuraamusmaksu, joka on vähintään kaksi kertaa suurempi kuin rikkomisesta saatu hyöty, jos se voidaan määrittää, vaikka se ylittäisi e ja f alakohdan mukaiset enimmäismäärät.

7. Jäsenvaltiot voivat antaa toimivaltaisille viranomaisille valtuudet määrätä kansallisen lainsäädännön mukaisesti muuntyyppisiä seuraamuksia 6 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten lisäksi tai määrätä seuraamusmaksuja, jotka ylittävät 6 kohdan e, f ja g alakohdassa tarkoitettua määrää.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19)."

17) Lisätään artikkelit seuraavasti:

"99 a artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä säädetään seuraamuksista erityisesti silloin, kun:

- a) yhteissijoitusyrityksen toimintaa harjoitetaan 5 artiklan vastaisesti ilman toimilupaa;
- b) rahastoyhtiön liiketoimintaa harjoitetaan 6 artiklan vastaisesti ilman etukäteen myönnettyä toimilupaa;
- c) sijoitusyhtiön liiketoimintaa harjoitetaan 27 artiklan vastaisesti ilman etukäteen myönnettyä toimilupaa;
- d) rahastoyhtiöstä hankitaan suoraan tai välillisesti määräosuus tai tätä määräosuutta lisätään siten, että hankkijan osuus äänioikeuksista tai pääomasta olisi vähintään 20, 30 tai 50 prosenttia, tai siten, että rahastoyhtiöstä tulisi hankkijan tytäryritys, jäljempänä 'ehdotettu hankinta', eikä tästä ilmoiteta kirjallisesti sen rahastoyhtiön toimivaltaisille viranomaisille, josta hankkija pyrkii joko hankkimaan määräosuuden tai lisäämään sitä, jolloin rikotaan 11 artiklan 1 kohtaa;
- e) rahastoyhtiöstä oleva määräosuus luovutetaan suoraan tai välillisesti tai sitä vähennetään siten, että osuus äänioikeuksista tai pääomasta olisi alle 20, 30 tai 50 prosenttia, tai siten, että rahastoyhtiö lakkaisi olemasta tytäryritys, eikä tästä ilmoiteta toimivaltaisille viranomaisille kirjallisesti, jolloin rikotaan 11 artiklan 1 kohtaa;
- f) rahastoyhtiö on 7 artiklan 5 kohdan b alakohdan vastaisesti saanut toimiluvan väärin ilmoitusten perusteella tai muilla sääntöjenvastaisilla keinoilla;
- g) sijoitusyhtiö on 29 artiklan 4 kohdan b alakohdan vastaisesti saanut toimiluvan väärin ilmoitusten perusteella tai muilla sääntöjenvastaisilla keinoilla;
- h) rahastoyhtiö ei heti asiasta tiedon saatuaan ilmoita toimivaltaisille viranomaisille sellaisista sen omaa pääomaa koskevista omistussuhteiden hankinnoista tai niistä luopumisista, joiden vuoksi kyseinen omistusosuus muodostuu direktiivin 2014/65/EU 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua rajoitusta suuremmaksi tai pienemmäksi, jolloin se rikkoo tämän direktiivin 11 artiklan 1 kohtaa;
- i) rahastoyhtiö ei ilmoita toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään kerran vuodessa sellaisten osakkeenomistajien ja jäsenten nimiä, joilla on hallussaan määräosuuksia, eikä näiden omistussuhteiden suuruuksia, jolloin se rikkoo 11 artiklan 1 kohtaa;

- j) rahastoyhtiö ei noudata menettelyjä ja järjestelyjä, jotka on määrätty niiden kansallisten säännösten mukaisesti, joilla 12 artiklan 1 kohdan a alakohta on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- k) rahastoyhtiö ei noudata rakennetta ja organisaatiota koskevia vaatimuksia, jotka on määrätty niiden kansallisten säännösten mukaisesti, joilla 12 artiklan 1 kohdan b alakohta on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- l) sijoitusyhtiö ei noudata menettelyjä ja järjestelyjä, jotka on määrätty niiden kansallisten säännösten mukaisesti, joilla 31 artikla on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- m) rahastoyhtiö tai sijoitusyhtiö ei noudata vaatimuksia, jotka liittyvät rahastoyhtiön tai sijoitusyhtiön toimintojen siirtämiseen kolmansille osapuolille ja jotka on asetettu niiden kansallisten säännösten mukaisesti, joilla 13 ja 30 artikla on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- n) rahastoyhtiö tai sijoitusyhtiö ei noudata käytäntösääntöjä, jotka on määrätty niiden kansallisten säännösten mukaisesti, joilla 14 ja 30 artikla on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- o) säilytysyhteisö ei suorita niiden kansallisten säännösten, joilla 22 artiklan 3–7 kohta on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, mukaisia tehtäviään;
- p) sijoitusyhtiö tai kunkin hoitamansa sijoitusrahaston osalta rahastoyhtiö laiminlyö toistuvasti niissä kansallisissa säännöksissä, joilla VII luku on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, säädetyt yhteissijoitusyrityksen sijoituspolitiikkaa koskevat velvoitteet;
- q) rahastoyhtiö tai sijoitusyhtiö ei sovelleta riskienhallintamenettelyä tai menettelyä, jolla voidaan tarkasti ja riippumattomasti arvioida vakioimattomien johdannaissopimusten arvo, siten kuin niistä säädetään kansallisissa säännöksissä, joilla 51 artiklan 1 kohta on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- r) sijoitusyhtiö tai kunkin hoitamansa sijoitusrahaston osalta rahastoyhtiö laiminlyö toistuvasti sijoittajille annettavia tietoja koskevat velvoitteet, jotka on asetettu niiden kansallisten säännösten mukaisesti, joilla 68–82 artikla on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- s) rahastoyhtiö tai sijoitusyhtiö, joka markkinoi hoitamansa yhteissijoitusyrityksen osuuksia jossakin toisessa jäsenvaltiossa kuin yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa, ei noudata 93 artiklan 1 kohdassa säädettyä ilmoitusvaatimusta.

99 b artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset julkistavat virallisilla verkkosivustoillaan kaikki päätökset, joihin ei saa hakea muutosta ja joissa määrätään hallinnollinen seuraamus tai toimenpide tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta, ilman aiheutonta viivytystä sen jälkeen, kun päätöksestä on ilmoitettu henkilölle, jolle seuraamus tai toimenpide on määrätty. Julkistettaviin tietoihin on sisällytettävä vähintään tiedot rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä rikkomisesta vastuussa olevien henkilöiden henkilöllisyys. Tätä veloitetta ei sovelleta päätöksiin, joilla määrätään luonteeltaan tutkinnallisista toimenpiteistä.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että oikeushenkilöiden henkilöllisyyden tai luonnollisten henkilöiden henkilötietojen julkistaminen on kuitenkin tällaisten tietojen julkistamisen oikeasuhteisuudesta tehdyn tapauskohtaisen arvioinnin perusteella kohtuutonta, tai jos julkistaminen vaarantaa rahoitusmarkkinoiden vakauden tai meneillään olevan tutkimuksen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset tekevät jotain seuraavista:

- a) lykkäävät seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskevan päätöksen julkistamista, kunnes ei enää ole perusteita olla julkistamatta näitä tietoja;

- b) julkistavat seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskevan päätöksen anonyymisti kansallisen lainsäädännön mukaisella tavalla, jos asianomaiset henkilötiedot voidaan tehokkaasti suojata tällaisella anonyymillä julkistamisella; tai
- c) jättävät seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskevan päätöksen julkistamatta, mikäli katsotaan, etteivät a ja b alakohdassa säädetyt vaihtoehdot ole riittäviä varmistamaan sitä,
 - i) ettei rahoitusmarkkinoiden vakaus vaarannu;
 - ii) että tällaisten päätösten julkistaminen on oikeassa suhteessa toimenpiteisiin, jotka katsotaan luonteeltaan vähäisiksi.

Jos kyseessä on päätös julkistaa seuraamus tai toimenpide ilman henkilöllisyystietoja, asiaankuuluvien tietojen julkistamista voidaan lykätä kohtuullisen pituisen ajan, jos ennakoidaan, että anonyymin julkistamisen perusteet lakkaavat tuon ajan kuluessa olemasta olemassa.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki hallinnolliset seuraamukset, jotka on määrätty mutta joita ei ole julkistettu 1 kohdan toisen alakohdan c alakohdan mukaisesti, sekä niitä koskevat mahdolliset muutoksenhaut ja niiden lopputulos. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset saavat kaikkia määrättyjä rikosoikeudellisia seuraamuksia koskevat tiedot ja lopulliset tuomiot ja toimittavat ne arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on ylläpidettävä sille ilmoitettuihin seuraamuksista keskustietokantaa pelkästään toimivaltaisten viranomaisten välistä tiedonvaihtoa varten. Kyseeseen tietokantaan on oltava pääsy ainoastaan toimivaltaisilla viranomaisilla, ja sitä on päivitettävä toimivaltaisten viranomaisten toimittamien tietojen perusteella.

3. Jos seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskevaan päätökseen haetaan muutosta asiaankuuluvissa oikeus- tai muissa viranomaisissa, toimivaltaisten viranomaisten on lisäksi viipymättä julkistettava virallisella verkkosivustollaan tällaiset tiedot ja kaikki tällaisen muutoksenhaun lopputulokseen liittyvät myöhemmät tiedot. Lisäksi on julkistettava myös kaikki päätökset, joilla kumotaan seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskeva aikaisempi päätös.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tämän artiklan mukaisesti julkistettut tiedot pysyvät niiden virallisella verkkosivustolla vähintään viiden vuoden ajan niiden julkistamisesta. Julkistettavat henkilötiedot säilytetään toimivaltaisen viranomaisen virallisella verkkosivustolla ainoastaan kulloinkin sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti tarvittavan ajan.

99 c artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päättäessään hallinnollisten seuraamusten tai toimenpiteiden tyypistä ja hallinnollisten seuraamusmaksujen suuruudesta toimivaltaiset viranomaiset varmistavat, että ne ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia ja ottavat huomioon kaikki asiaan vaikuttavat olosuhteet, muun muassa tarvittaessa seuraavat:

- a) rikkomisen vakavuus ja kesto;
- b) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön vastuun aste;
- c) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön taloudellinen vahvuus, jota osoittavat esimerkiksi kokonaisliikevaihto oikeushenkilön osalta tai vuosiansiot luonnollisen henkilön osalta;
- d) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden sekä muille henkilöille ja soveltuvisissa tapauksissa markkinoiden toiminnalle tai taloudelle yleensä aiheutuneiden vahinkojen suuruus, jos ne ovat määritettävissä;

- e) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön halukkuus tehdä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa;
- f) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön aiemmat rikkomiset;
- g) rikkomisesta vastuussa olevan henkilön rikkomisen jälkeen toteuttamat toimenpiteet sen toistumisen estämiseksi.

2. Käyttäessään valtuuksiaan määrätä seuraamuksia 99 artiklan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä varmistaakseen, että valvonta- ja tutkintavaltuuksilla ja hallinnollisilla seuraamuksilla saavutetaan tulokset, joita tällä direktiivillä tavoitellaan. Niiden on lisäksi sovittava toimintansa yhteen, jotta vältetään mahdollinen päällekkäisyys sovellettaessa valvonta- ja tutkintavaltuuksia sekä hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä rajat ylittävissä tapauksissa 101 artiklan mukaisesti.

99 d artikla

1. Jäsenvaltioiden on luotava tehokkaat ja luotettavat mekanismit, joilla kannustetaan ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten mahdollisista tai todellisista rikkomisista, mukaan lukien kyseisistä rikkomisista ilmoittamiseen tarkoitetut turvalliset viestintäkanavat.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin mekanismeihin on sisällyttävä ainakin seuraavat:

- a) erityismenettelyt rikkomisia koskevien ilmoitusten vastaanottamista ja niihin liittyviä jatkotoimia varten;
- b) sijoitusyhtiöiden, rahastoyhtiöiden ja säilytisyhteisöjen sellaisten työntekijöiden asianmukainen suojeleminen, jotka ilmoittavat näissä yhteisöissä tehdyistä rikkomisista, ainakin kostotoimilta, syrjinnältä ja muun tyyppiseltä epäoikeudenmukaiselta kohtelulta;
- c) rikkomisista ilmoittavan henkilön ja sen luonnollisen henkilön, jonka väitetään olevan vastuussa rikkomisesta, henkilötietojen suojaaminen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY (*) mukaisesti;
- d) selkeät säännöt, joilla varmistetaan, että luottamuksellisuus suhteessa rikkomisesta ilmoittavaan henkilöön taataan kaikissa tapauksissa, paitsi jos kansallisessa lainsäädännössä vaaditaan tällaista julkistamista lisätutkinnan tai sitä seuraavan oikeudellisen menettelyn yhteydessä.

3. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on tarjottava yksi tai useampi turvallinen viestintäkanava tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten rikkomista koskevien ilmoitusten tekemistä varten. Arvopaperimarkkinaviranomainen varmistaa, että kyseiset viestintäkanavat ovat 2 kohdan a–d alakohdan mukaisia.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen sijoitusyhtiöiden, rahastoyhtiöiden ja säilytisyhteisöjen työntekijöiden tekemää ilmoitusta ei pidetä sopimuksessa tai laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä olevien tietojen luovuttamista koskevan rajoituksen rikkomisena eikä ilmoituksen tehnyttä henkilöä voida asettaa minkäänlaiseen vastuuseen ilmoituksen perusteella.

5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että rahastoyhtiöillä, sijoitusyhtiöillä ja säilytisyhteisöillä on käytössään asianmukaiset menettelyt työntekijöitään varten, jotta nämä voivat ilmoittaa rikkomisista sisäisesti erityisen riippumattoman ja itsenäisen kanavan kautta.

99 e artikla

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vuosittain toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle yhdistetyt tiedot kaikista 99 artiklan mukaisesti määräytyistä seuraamuksista ja toimenpiteistä. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa nämä tiedot vuosikertomuksessaan.

2. Jos toimivaltainen viranomainen on julkistanut hallinnollisen seuraamuksen tai toimenpiteen, sen on samanaikaisesti ilmoitettava kyseinen hallinnollinen seuraamus tai toimenpide arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Jos julkistettu seuraamus tai toimenpide koskee rahastoyhtiötä tai sijoitusyhtiötä, arvopaperimarkkinaviranomainen lisää maininnan julkistetusta seuraamuksesta tai toimenpiteestä 6 artiklan 1 kohdan nojalla julkistettavaan rahastoyhtiöiden luetteloon.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään tässä artiklassa tarkoitettujen tietojen toimittamismenettelyt ja -muodot.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31)."

18) Lisätään artikla seuraavasti:

"104 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava direktiiviä 95/46/EY jäsenvaltioissa tämän direktiivin nojalla suoritettavaan henkilötietojen käsittelyyn.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen tämän direktiivin nojalla suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 (*).

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1)."

19) Korvataan 12 artiklan 3 kohdassa, 14 artiklan 2 kohdassa, 43 artiklan 5 kohdassa, 51 artiklan 4 kohdassa, 60 artiklan 6 kohdassa, 61 artiklan 3 kohdassa, 62 artiklan 4 kohdassa, 64 artiklan 4 kohdassa, 75 artiklan 4 kohdassa, 78 artiklan 7 kohdassa, 81 artiklan 2 kohdassa, 95 artiklan 1 kohdassa ja 111 artiklassa ilmaisu "112 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti sekä 112 a ja 112 b artiklan ehtoja noudattaen" ilmaisulla "112 a artiklan mukaisesti".

20) Korvataan 50 a artiklassa ilmaisu "112 a artiklan mukaisesti sekä 112 b ja 112 c artiklan ehtoja noudattaen" ilmaisulla "112 a artiklan mukaisesti".

21) Korvataan 52 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa oleva ilmaisu "112 artiklan 1 kohdassa" ilmaisulla "112 artiklassa".

22) Korvataan 112 artikla seuraavasti:

"112 artikla

Komissiota avustaa komission päätöksellä 2001/528/EY (*) perustettu Euroopan arvopaperikomitea.

(*) Komission päätös 2001/528/EY, tehty 6 päivänä kesäkuuta 2001, Euroopan arvopaperikomitean perustamisesta (EYVL L 191, 13.7.2001, s. 45)."

23) Korvataan 112 a artikla seuraavasti:

"112 a artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 4 päivästä tammikuuta 2011 neljän vuoden ajaksi 12, 14, 43, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ja 111 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

Siirretään komissiolle 17 päivästä syyskuuta 2014 neljän vuoden ajaksi 26 b artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

Siirretään komissiolle 21 päivästä heinäkuuta 2011 neljän vuoden ajaksi 50 a artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

Siirretään komissiolle 20 päivästä kesäkuuta 2013 neljän vuoden ajaksi 51 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen neljän vuoden kausien päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 12, 14, 26 b, 43, 50 a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ja 111 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 12, 14, 26 b, 43, 50 a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ja 111 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella."

24) Kumotaan 112 b artikla.

25) Korvataan liitteessä I olevan A luettelon 2 kohta seuraavasti:

"2. Tiedot säilytysyhteisöstä:

2.1 Yksilöintitiedot yhteissijoitusryityksen säilytysyhteisöstä sekä kuvaus sen tehtävistä sekä eturistiriidoista, joita saattaa syntyä;

2.2 Kuvaus säilytysyhteisön mahdollisesti siirtämistä säilytystoiminnoista, luettelo yhteisöistä, joille säilytys on siirretty ja edelleen siirretty, sekä eturistiriidoista, joita tällaisesta siirtämisestä saattaa aiheutua;

2.3 Lausuma, jossa ilmoitetaan, että kohtia 2.1 ja 2.2 koskevat ajantasaistetut tiedot asetetaan pyynnöstä sijoittajien saataville.”

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 18 päivänä maaliskuuta 2016. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 18 päivästä maaliskuuta 2016. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. GOZI

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/92/EU,**annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014,****maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla taataan tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääomien vapaa liikkuvuus. Sisämarkkinoiden pirstoutuminen vaikuttaa haitallisesti kilpailukykyyn, kasvuun ja työpaikkojen luomiseen unionissa. Sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa haittaavien suorien ja välillisten esteiden poistaminen on olennaista niiden loppuunsaattamisen kannalta. Toimilla, jotka unioni on toteuttanut vähittäisrahoituspalvelualan sisämarkkinoilla, on jo edistetty olennaisesti maksupalveluntarjoajien rajat ylittävän toiminnan kehittämistä ja parannettu kuluttajien valinnanvaraa sekä tarjousten laatua ja avoimuutta.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/64/EY ⁽⁴⁾ vahvistettiin tältä osin avoimuutta koskevat perussäännöt maksuille, joita maksupalveluntarjoajat veloittavat maksutileillä tarjottavista palveluista. Näin on voitu helpottaa olennaisesti maksupalveluntarjoajien toimintaa, luoda maksupalvelujen tarjontaan ja vaadittuihin tietoihin sovellettavat yhdenmukaiset säännöt, vähentää hallinnollista rasitetta ja saada aikaan kustannussäästöjä maksupalveluntarjoajille.
- (3) Sisämarkkinoiden moitteeton toiminta sekä modernin ja sosiaalisesti osallistavan talouden kehittäminen on yhä riippuvaisempaa maksupalvelujen yleisestä tarjonnasta. Kaiken tätä koskevan uuden lainsäädännön on oltava osa unionin toimivaa talousstrategiaa, jossa on otettava huomioon muita heikommassa asemassa olevien kuluttajien tarpeet.

⁽¹⁾ EUVL C 51, 22.2.2014, s. 3.

⁽²⁾ EUVL C 341, 21.11.2013, s. 40.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, annettu 23. heinäkuuta 2014.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1).

- (4) Kuten suosituksista komissiolle peruspankkipalvelujen saatavuudesta 4 päivänä heinäkuuta 2012 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa todettiin, vähittäispankkitoiminnan sisämarkkinoiden parantamiseksi ja kehittämiseksi on tehtävä kuitenkin vielä paljon. Tällä hetkellä maksujen avoimuuden ja vertailukelpoisuuden puute sekä vaikeudet maksutilien siirtämisessä luovat esteitä, jotka edelleen haittaavat täysin yhdentyneiden markkinoiden toteuttamista ja ovat osasyynä vähittäispankkisektorin vähäiseen kilpailuun. Näihin ongelmiin on puututtava ja on kehitettävä laadukkaita standardeja.
- (5) Sisämarkkinoiden nykyiset olosuhteet voisivat saada maksupalveluntarjoajat luopumaan sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden käytöstä unionissa, koska asiakkaiden hankinta uusille markkinoille tulon yhteydessä on vaikeaa. Uusille markkinoille tulo edellyttää usein mittavia investointeja. Tällaiset investoinnit ovat perusteltuja vain, jos palveluntarjoaja arvioi liiketoimintamahdollisuudet ja kuluttajien taholta tulevan kysynnän ennakkoon riittäviksi. Kuluttajien vähäinen liikkuvuus suhteessa vähittäisrahoituspalveluihin johtuu paljolti tarjottavien maksujen ja palvelujen avoimuuden ja vertailukelpoisuuden puutteesta sekä myös maksutilien siirtämiseen liittyvistä vaikeuksista. Nämä seikat jarruttavat myös kysyntää. Tämä pätee erityisesti rajat ylittäviin tilanteisiin.
- (6) Lisäksi voimassa olevien kansallisten sääntelykehysten hajanaisuus saattaa olla merkittävä este maksutilien sisämarkkinoiden loppuunsaattamiselle. Kansallisella tasolla voimassa olevissa säännöksissä, joita sovelletaan maksutileihin ja erityisesti maksujen vertailukelpoisuuteen ja maksutilien siirtämiseen, on eroja. Maksutilien siirtämistä koskevien yhdenmukaisten, sitovien toimenpiteiden puuttuminen unionin tasolla on aiheuttanut sen, että kansallisella tasolla sovelletaan erilaisia käytäntöjä ja toimenpiteitä. Erot ovat erityisen silmään pistäviä maksujen vertailukelpoisuudessa, jonka osalta unionin tason toimenpiteet, myös itsesääntelytoimenpiteet, puuttuvat kokonaan. Jos nämä erot kasvavat tulevaisuudessa maksupalveluntarjoajien pyrkinessä räätälöimään käytäntönsä kansallisten markkinoiden mukaan, valtioiden rajojen yli harjoitettavan toiminnan kustannukset kasvaisivat suhteessa kotimaisten palveluntarjoajien kustannuksiin, mikä näin ollen vähentäisi rajat ylittävän toiminnan houkuttelevuutta. Esteet, joiden vuoksi kuluttajilla on ongelmia maksutilin avaamisessa ulkomailla, vähentävät rajat ylittävää toimintaa sisämarkkinoilla. Nykyiset rajoittavat kelpoisuuskriteerit saattavat estää unionin kansalaisia liikkumasta vapaasti unionin alueella. Kun kaikille kuluttajille annetaan mahdollisuus käyttää maksutiliä, he voivat osallistua sisämarkkinoihin ja hyödyntää sisämarkkinoiden tarjoamat edut.
- (7) Tällä hetkellä unionissa ei liioin hyödynnetä täysimääräisesti maksutilipalvelujen potentiaalista kysyntää, koska osa mahdollisista asiakkaista ei avaa maksutiliä joko siksi, että se evätään heiltä, tai siksi, että heille ei tarjota tarkoituksenmukaisia tuotteita. Kuluttajien laajempi osallistuminen sisämarkkinoihin kannustaisi nykyistä useampia maksupalveluntarjoajia siirtymään uusille markkinoille. Olosuhteet, joissa kaikki kuluttajat saavat mahdollisuuden käyttää maksutiliä, ovat myös välttämätön edellytys sille, että kuluttajat saadaan osallistumaan aktiivisemmin sisämarkkinoihin ja että he pystyvät hyödyntämään sisämarkkinoiden tuomat edut.
- (8) Maksujen avoimuutta ja vertailukelpoisuutta on käsitelty unionin tasolla pankkialan tekemässä itsesääntelyaloitteessa. Tästä aloitteesta ei kuitenkaan päästy lopulliseen yhteisymmärrykseen. Euroopan pankkialan komitean vuonna 2008 laatimissa maksutilien siirtämistä koskevista yhteisissä periaatteissa esitetään mallimekanismi, jota samaan jäsenvaltioon sijoittautuneet pankit voivat käyttää tarjoamiensa maksutilien siirrossa. Yhteisten periaatteiden ei-sitova luonne on kuitenkin aiheuttanut sen, että niitä on sovellettu epä johdonmukaisesti ja tehottomasti eri puolilla unionia. Lisäksi yhteisissä periaatteissa käsitellään maksutilien siirtämistä vain kansallisella tasolla eikä lainkaan niiden siirtämistä valtiosta toiseen. Perusmaksutilin käyttömahdollisuuden osalta jäsenvaltioita kehoitettiin komission suosituksessa 2011/442/EU⁽¹⁾ toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseistä suositusta sovelletaan viimeistään kuuden kuukauden kuluttua sen julkaisemisesta. Tähän mennessä vain harvat jäsenvaltiot ovat alkaneet noudattaa kyseisen suosituksen pääperiaatteita.

⁽¹⁾ Komission suositus 2011/442/EU, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2011, mahdollisuudesta käyttää tavanomaista maksutiliä (EUVL L 190, 21.7.2011, s. 87).

- (9) Rahoituspalvelujen tosiasiallisen ja sujuvan liikkuvuuden tukemiseksi pitkällä aikavälillä on erittäin tärkeää vahvistaa yhdenmukaiset säännöt, joilla voitaisiin ratkaista asiakkaiden vähäistä liikkuvuutta koskeva ongelma sekä parantaa erityisesti maksutilipalvelujen ja maksujen vertailukelpoisuutta, tarjota kannustimia maksutilien siirtämiseen ja välttää se, että kuluttajia, jotka aikovat avata maksutilin toisessa valtiossa ja käyttää tällaista tiliä, syrjitään heidän asuinpaikkansa perusteella. Lisäksi on olennaista toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä, joilla edistetään kuluttajien osallistumista maksutilimarkkinoihin. Näillä toimenpiteillä luodaan kannustimia sisämarkkinoilla toimiville maksupalveluntarjoajille ja varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset, mikä lujittaa kilpailua ja resurssien tehokasta kohdentamista unionin vähittäisrahoitusmarkkinoilla ja hyödyttää siten yrityksiä ja kuluttajia. Lisäksi avoimet maksutiedot ja tilinsiirtomahdollisuudet yhdistettyinä oikeuteen käyttää perusmaksutiliä mahdollistavat sen, että unionin kansalaiset voivat liikkua ja vertailla palvelutarjontaa helpommin unionissa hyötyen siten täysipainoisesti toimivista vähittäisrahoituspalvelujen sisämarkkinoista, ja ne myötävaikuttavat sisämarkkinoiden jatkokehitykseen.
- (10) On myös ensiarvoisen tärkeää varmistaa, että tällä direktiivillä ei hankaloiteta innovointia vähittäisrahoituspalvelujen alalla. Vuosittain kehitetään uusia, käyttökelpoisia tekniikoita, kuten mobiilipankkipalvelut ja ladattavat arvomaksukortit, jotka saattavat tehdä käytössä olevista maksutilimuodoista vanhentuneita.
- (11) Tällä direktiivillä ei olisi estettävä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai antamasta tiukempia säännöksiä kuluttajien suojelemiseksi, edellyttäen, että kyseiset säännökset ovat niille unionin oikeuden ja tämän direktiivin nojalla kuuluvien velvoitteiden mukaisia.
- (12) Maksujen vertailukelpoisuutta ja maksutilien siirtämistä koskevia tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava kaikkiin direktiivissä 2007/64/EY määriteltyihin maksupalveluntarjoajiin. Perusmaksutilin käytön mahdollistavia tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava vain luottolaitoksiin. Tämän direktiivin kaikkien säännösten olisi koskettava maksutilejä, joiden kautta kuluttajat voivat toteuttaa seuraavia maksutapahtumia: varojen talletukset, käteisnostot sekä maksutapahtumien suorittaminen kolmansille ja maksujen vastaanottaminen niiltä, tilisiirtojen suorittaminen mukaan lukien. Direktiiviä ei siten olisi sovellettava tileihin, joissa on rajallisemmat toiminnot. Esimerkiksi säästötilit, luottokorttitilit, joissa varojen maksamisen yksinomaisena tarkoituksena on luottokorttivelan takaisin maksaminen, asuntolainatilit ja sähköisen rahan tilit olisi lähtökohtaisesti jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Jos näitä tilejä kuitenkin käytetään päivittäisten maksutapahtumien hoitoon ja jos ne sisältävät kaikki edellä luetellut toiminnot, ne kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan. Yritysten, myös pientai mikroyritysten, tilien olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, ellei niitä ole avattu yksityishenkilönä. Jäsenvaltioiden olisi voitava halutessaan soveltaa direktiiviä myös muihin maksupalveluntarjoajiin ja muihin maksutileihin, joissa voi esimerkiksi olla rajallisemmat maksutoiminnot.
- (13) Koska perusmaksutili on yksi tässä direktiivissä tarkoitettu maksutilityyppi, avoimuutta ja siirtoa koskevia säännöksiä olisi sovellettava myös tällaisiin tileihin.
- (14) Tähän direktiiviin sisältyvät määritelmät olisi saatettava mahdollisimman yhdenmukaisiksi unionin muihin säädöksiin sisältyvien määritelmien sekä erityisesti direktiivin 2007/64/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 260/2012⁽¹⁾ määritelmien kanssa.
- (15) On erittäin tärkeää, että kuluttajat voivat saada hyvän käsityksen maksuista kyetäkseen vertailemaan eri luottolaitosten tarjouksia ja tekemään tietoon perustuvia päätöksiä siitä, mikä maksutili vastaa parhaiten heidän tarpeitaan. Maksut eivät ole vertailukelpoisia, jos maksupalveluntarjoajat käyttävät erilaista terminologiaa samoista palveluista ja antavat tietoa eri esitysmuodoissa. Standardoitu terminologia yhdessä edustavimpia maksutiliin liittyviä palveluja koskevien kohdennettujen ja yhdenmukaisessa muodossa esitettyjen maksutietojen kanssa voi auttaa kuluttajia saamaan hyvän käsityksen maksuista ja vertailemaan niitä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22).

- (16) Kuluttajat hyötyisivät eniten ytimekkäistä, standardoiduista tiedoista, joita on helppo vertailla eri maksupalveluntarjoajien kesken. Välineet, jotka asetetaan kuluttajien saataville maksutilitarjousten vertailua varten, eivät vaikuttaisi myönteisesti, jos eri tarjoustensa sisältämistä maksuista laadittujen pitkien luetteloiden läpikäymiseen käytettävä aika kumoaisi hyödyn, joka saadaan edullisimman tarjouksen valinnasta. Näiden välineiden olisi oltava monimuotoisia, ja ne olisi testattava kuluttajilla. Tässä vaiheessa maksuja koskeva terminologia olisi standardoitava vain jäsenvaltioiden edustavimpien ehtojen ja määritelmien osalta, jotta voidaan välttää riski liiallisten tietojen antamisesta ja helpottaa nopeaa täytäntöönpanoa.
- (17) Maksuja koskevan terminologian määrittäminen olisi annettava jäsenvaltioiden tehtäväksi, jotta voidaan ottaa huomioon paikallisten markkinoiden erityispiirteet. Jotta palvelu katsottaisiin edustavaksi, vähintään yhden palveluntarjoajan olisi veloitettava siitä maksu jäsenvaltiossa. Lisäksi tapauksissa, joissa palvelut ovat yhteisiä useimmille jäsenvaltioille, näiden palvelujen määrittelyssä käytetty terminologia olisi standardoitava unionin tasolla, jolloin on helpompaa vertailla eri puolilla unionia esitettyjä maksutilitarjouksia. Kansallisten luetteloiden riittävän yhtenäisyyden varmistamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010⁽¹⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä 'EPV', olisi annettava ohjeet, jotka auttavat jäsenvaltioita määrittämään palvelut, jotka ovat yleisimmin käytössä kansallisella tasolla ja joista aiheutuu kuluttajille eniten kuluja. Jäsenvaltioiden olisi tätä varten ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle viimeistään 18 päivänä joulukuuta 2014 ne viranomaiset, joille nämä ohjeet olisi osoitettava.
- (18) Jäsenvaltioiden laadittua alustavan luettelon edustavimmista palveluista, joista veloitetaan maksu kansallisella tasolla, sekä maksuihin liittyvistä termeistä ja määrittelmistä EPV:n olisi tarkasteltava luetteloa yksilöidäkseen teknisten sääntelystandardien luonnoksilla palvelut, jotka ovat yhteisiä useimmille jäsenvaltioille, ja ehdottaakseen niille standardoituja unionin tason termejä ja määrittelmiä kaikilla unionin toimielinten virallisilla kielillä. EPV:n olisi varmistettava, että kustakin palvelusta käytetään vain yhtä termiä jäsenvaltiossa käytettävässä virallisessa kielessä, joka on myös unionin toimielinten virallinen kieli. Tämä merkitsee sitä, että samasta palvelusta voidaan käyttää eri termejä eri jäsenvaltioissa, joissa on käytössä sama unionin toimielinten virallinen kieli, ottaen täten huomioon kansalliset erityispiirteet. Jäsenvaltioiden olisi tämän jälkeen sisällytettävä kaikki sovellettavat unionin tason termit alustaviin luetteloihinsa ja julkaistava tämän perusteella lopulliset luettelonsa.
- (19) Auttaakseen kuluttajia helposti vertailemaan sisämarkkinoilla veloitettavia tilinhoitomaksuja maksupalveluntarjoajien olisi annettava kuluttajille maksuja koskeva tietoasiakirja, jossa esitetään maksut kaikista palveluista, jotka on lueteltu luettelossa edustavimmista maksutiliin liittyvistä palveluista, joista veloitetaan maksu kansallisella tasolla. Maksuja koskevassa tietoasiakirjassa olisi tilanteen mukaan käytettävä unionin tasolla vahvistettuja standardoituja termejä ja määrittelmiä. Tämä edistäisi myös tasapuolisten toimintaedellytysten luomista maksutilimarkkinoilla kilpaileville maksupalveluntarjoajille. Maksuja koskevaan tietoasiakirjaan ei saisi sisältyä mitään muita maksuja. Jos maksupalveluntarjoaja ei tarjoa jotakin palvelua, joka sisältyy luetteloon edustavimmista maksutiliin liittyvistä palveluista, sen olisi ilmoitettava tästä esimerkiksi merkitsemällä kyseisen palvelun kohdalle 'palvelua ei tarjota' tai 'ei koske tätä palvelua'. Jäsenvaltioiden olisi voitava edellyttää, että maksuja koskevan tietoasiakirjan mukana toimitetaan keskeiset indikaattorit, kuten kokonaiskustannusindikaattori, josta ilmenevät maksutilin vuosittaiset kokonaiskustannukset kuluttajille. Jotta kuluttajia autettaisiin ymmärtämään maksuja, jotka he joutuvat maksamaan maksutilitään, heidän saatavilleen olisi asetettava sanasto, jossa selitetään yleiskielellä selkeästi ja yksiselitteisesti ainakin maksuja koskevaan tietoasiakirjaan sisältyvät maksut ja palvelut. Sanastoa olisi hyödynnettävä välineenä, jolla kuluttajia autetaan ymmärtämään paremmin maksujen merkitys, jotta heillä olisi valmiudet valita laajemmasta maksutilitarjousten valikoimasta. Maksupalveluntarjoajat olisi myös veloitettava ilmoittamaan kuluttajille veloituksetta ja vähintään kerran vuodessa kaikki näiden maksutileistä veloitetut maksut, mukaan lukien mahdolliset tilinylitys- ja talletuskorot.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

Tämä ei kuitenkaan rajoita Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/48/EY ⁽¹⁾ vahvistettujen tilinlytityksiä koskevien säännösten soveltamista. Jälkikäteen annettavat tiedot olisi toimitettava erillisessä asiakirjassa nimeltään "maksuerittely". Siinä olisi luotava katsaus kertyneeseen korkoon ja kaikkiin maksutilin käytöstä veloitettaviin maksuihin, jotta kuluttajat saisivat käsityksen siitä, mihin maksut liittyvät, ja voisivat arvioida, onko heidän joko muutettava kulutustottumuksiaan tai siirryttävä toisen palveluntarjoajan asiakkaaksi. Hyödyllisintä olisi, että edustavimmat palvelut esitettäisiin jälkikäteen annettavissa maksutiedoissa samassa järjestyksessä kuin ennakoon annettavissa maksutiedoissa.

- (20) Kuluttajien tarpeiden tyydyttämiseksi on syytä varmistaa, että maksutilejä koskevat maksutiedot ovat täsmällisiä, selkeitä ja vertailukelpoisia. Sen vuoksi EPV:n olisi kansallisia viranomaisia kuultuaan ja kuluttajatutkimuksia tehtyään laadittava luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, jotka koskevat maksuja koskevan tietoasiakirjan ja maksuerittelyn standardoitua esitystapaa sekä yhteisiä tunnuksia, jotta voidaan varmistaa, että ne ovat kuluttajien kannalta ymmärrettäviä ja vertailukelpoisia. Kussakin jäsenvaltiossa olisi käytettävä jokaisessa maksuja koskevassa tietoasiakirjassa ja maksuerittelyssä samaa esitysmuotoa sekä kohtien ja niiden otsikoiden järjestystä, jotta kuluttajat voivat vertailla näitä kahta asiakirjaa siten, että tietojen tulkinta ja käyttö on mahdollisimman helppoa. Maksuja koskeva tietoasiakirja ja maksuerittely olisi voitava erottaa selkeästi muista tiedonannoista. EPV:n olisi lisäksi näitä esitysmuotoja laatiessaan otettava huomioon myös se, että jäsenvaltiot voivat toimittaa maksuja koskevan tietoasiakirjan ja maksuerittelyn yhdessä niiden tietojen kanssa, joita vaaditaan maksutileistä ja niihin liittyvistä palveluista annettujen muiden unionin tai kansallisten säädösten nojalla.
- (21) Sen varmistamiseksi, että sovellettavaa unionin tason terminologiaa käytetään yhdenmukaisesti koko unionissa, jäsenvaltioiden olisi velvoitettava maksupalveluntarjoajat käyttämään sovellettavaa unionin tason terminologiaa yhdessä jäljellä olevan lopullisessa luettelossa yksilöidyn kansallisen standardoidun terminologian kanssa maksuja koskevassa tietoasiakirjassa, maksuerittelyssä ja muussa kuluttajille suunnatussa viestinnässään. Maksupalveluntarjoajat voivat käyttää markkinointinimiä kuluttajille annettavissa sopimustiedoissaan, kaupallisissa tiedoissaan ja markkinointitiedoissaan edellyttäen, että ne selkeästi yksilöivät sovellettavat vastaavat standardoidut termit. Jos ne päättävät käyttää maksuja koskevassa tietoasiakirjassa tai maksuerittelyssä markkinointinimiä, niitä olisi käytettävä standardoitujen termien ohella toissijaisina nimityksinä, kuten sulkumerkkien tai pienemmän kirjasinkoon avulla.
- (22) Riippumattomat vertailusivustot muodostavat tehokkaan välineen, jonka avulla kuluttajat voivat arvioida eri maksutilarjousten vahvuuksia yhdessä paikassa. Tällaisilla verkkosivustoilla voidaan saattaa oikeaan tasapainoon se, että tietojen on oltava selkeitä ja ytimekkäitä, ja se, että niiden on oltava täydellisiä ja kattavia, tarjoamalla käyttäjille mahdollisuus hankkia yksityiskohtaisempia tietoja silloin, kun se on heidän etujensa mukaista. Vertailusivustoille olisi pyrittävä sisällyttämään mahdollisimman laaja valikoima tarjouksia, jotta ne antaisivat edustavan kuvan tarjonnasta ja kattaisivat merkittävän osan markkinoista. Vertailusivustot voivat myös alentaa hakukustannuksia, koska kuluttajien ei tarvitse kerätä tietoja erikseen maksupalveluntarjoajilta. On erittäin tärkeää, että tällaisilla verkkosivustoilla olevat tiedot ovat luotettavia, puolueettomia ja avoimia ja että kuluttajille tiedotetaan tällaisten verkkosivustojen olemassaolosta. Jäsenvaltioiden olisi tiedotettava kuluttajille tällaisista verkkosivustoista.
- (23) Saadakseen puolueettomia tietoja maksutileiltä veloitettavista maksuista ja niihin sovellettavista korkokannoista kuluttajilla olisi oltava mahdollisuus käyttää julkisesti saatavilla olevia vertailusivustoja, jotka ovat toiminnallisesti riippumattomia maksupalveluntarjoajista, mikä merkitsee sitä, ettei mikään maksupalveluntarjoaja saisi olla muita edullisemmassa asemassa hakutuloksia käytettäessä. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi varmistettava, että kuluttajien saatavilla on vähintään yksi tällainen vertailusivusto niiden alueella. Vertailusivustojen ylläpitäjinä voivat olla toimivaltaiset viranomaiset tai niiden valtuuttamat tahot, muut viranomaiset ja/tai yksityiset toimijat. Maksutileihin liittyvien maksujen vertailu voidaan toteuttaa myös olemassa olevilla verkkosivustoilla, joilla vertaillaan erilaisia rahoitus- ja muita tuotteita. Tällaisten verkkosivustojen toiminnassa olisi noudatettava vahvistettuja laatukriteereitä, joiden mukaisesti sivustolla on muun muassa annettava yksityiskohtaista tietoa sivuston omistajista, esitettävä täsmällisiä ja ajantasaisia tietoja, ilmoitettava viimeinen päivitysajankohta, asetettava selkeät ja puolueettomat

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

vertailuperusteet sekä käsiteltävä monia erilaisia maksutilitarjouksia, jotka kattavat merkittävän osan alan markkinoista. Jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää, miten usein vertailusivustoilla kuluttajille annettavia tietoja on tarkistettava ja päivitettävä ottaen huomioon, miten usein maksupalveluntarjoajat yleensä päivittävät maksutietonsa. Jäsenvaltioiden olisi myös määritettävä, mitä ovat monet erilaiset maksutilitarjoukset, jotka kattavat merkittävän osan alan markkinoista, arvioimalla esimerkiksi, mikä on maksupalveluntarjoajien lukumäärä ja tarjoaisiko niiden yksinkertainen enemmistö tai sitä alhaisempi lukumäärä ja/tai niiden markkinaosuus ja/tai maantieteellinen sijainti riittävän kuvan markkinoista. Vertailusivustolla olisi vertailtava maksuja, jotka koskevat unionin tason terminologian sisältävässä maksutiliin liittyvien edustavimpien palvelujen luettelossa olevia palveluita.

Jäsenvaltioiden olisi voitava edellyttää, että tällaisilla sivustoilla vertaillaan myös muita tietoja, esimerkiksi tekijöitä, jotka vaikuttavat maksupalveluntarjoajien tarjoaman palvelun tasoon, kuten sivukonttorien tai pankkiautomaattien lukumäärää ja sijaintia. Jos jäsenvaltiossa on vain yksi verkkosivusto ja tämä verkkosivusto lakkaa toimimasta tai ei ole enää laatuksien mukainen, kyseisen jäsenvaltion olisi varmistettava, että kuluttajat saavat kohtuullisessa ajassa käyttöönsä toisen verkkosivuston kansallisella tasolla.

- (24) Maksutilin tarjoaminen yhdistettynä pakettina muiden kuin maksutiliin liittyviä palveluja koskevien tuotteiden tai palvelujen kuten vakuutus tuotteiden tai rahoitusneuvonnan kanssa on yleinen käytäntö maksupalveluntarjoajien keskuudessa. Tämä käytäntö voi tarjota maksupalveluntarjoajille keinon monipuolistaa tarjontaansa ja kilpailla keskenään, ja se voi hyödyttää viime kädessä kuluttajia. Rahoitusalan kytkeykauppaa koskeva komission tutkimus vuodelta 2009 sekä asiaa koskevat kuulemiset ja kuluttajien tekemät kantelut ovat kuitenkin osoittaneet, että maksupalveluntarjoajat saattavat tarjota maksutilejä yhdistettyinä esimerkiksi kotivakuutuksiin tai muihin tuotteisiin, joita kuluttajat eivät ole pyytäneet ja jotka eivät ole olennaisia maksutilien kannalta. On lisäksi havaittu, että nämä käytännöt voivat vähentää hintojen avoimuutta ja vertailukelpoisuutta, rajoittaa kuluttajien valinnanvaraa ja vaikuttaa kielteisesti kuluttajien liikkuvuuteen. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kun maksupalveluntarjoajat tarjoavat paketoituja maksutilejä, kuluttajille annetaan tieto siitä, onko maksutili ostettavissa erikseen, ja tällaisessa tapauksessa kuluttajalle annetaan erikseen tietoa kuhunkin paketissa tarjottuun ja erikseen ostettavissa olevaan toiseen tuotteeseen tai palveluun liittyvistä kustannuksista ja maksuista.
- (25) Maksutilien siirtoprosessi olisi yhdenmukaistettava koko unionissa. Tällä hetkellä kansallisella tasolla on hyvin erilaisia toimenpiteitä, jotka eivät takaa riittävää kuluttajansuojaa kaikissa jäsenvaltioissa. Sisämarkkinoiden toimintaa parantaisi sekä kuluttajien että maksupalveluntarjoajien kannalta se, että annetaan säädöksiä, joissa vahvistetaan pääperiaatteet, joita maksupalveluntarjoajien on noudatettava jokaisessa jäsenvaltiossa, kun ne tarjoavat tällaista palvelua. Se takaisi yhtäältä tasapuoliset toimintaedellytykset kuluttajille, joita voi kiinnostaa maksutilin avaaminen toisessa jäsenvaltiossa, sillä se varmistaisi heille yhtäläisen suojan. Toisaalta se vähentäisi voimassa olevien kansallisten sääntelytoimien välisiä eroja ja siten niiden luottolaitosten hallinnollisia rasitteita, jotka aikovat tarjota palvelujaan rajojen yli. Maksutilien siirtämistä koskeva säädös helpottaisi siten maksutileihin liittyvien palvelujen tarjoamista sisämarkkinoilla.
- (26) Siirtämisen ei pitäisi tarkoittaa sopimuksen siirtämistä siirtävältä maksupalveluntarjoajalta vastaanottavalle maksupalveluntarjoajalle.
- (27) Kuluttajilla on kannustin maksutilien siirtämiseen vain, jos siirtoprosessi ei aiheuta kohtuutonta hallinnollista ja taloudellista rasitetta. Maksupalveluntarjoajien olisikin tarjottava kuluttajille selkeä, nopea ja turvallinen menettely perusmaksutilien ja muiden maksutilien siirtämiseksi. Tällainen menettely olisi taattava sekä silloin, kun kuluttaja haluaa siirtää maksutilinsä maksupalveluntarjoajalta toiselle, että silloin, kun kuluttaja haluaa vaihtaa maksutiliä saman maksupalveluntarjoajan sisällä. Näin kuluttajat voisivat hyödyntää markkinoiden parhaita tarjouksia ja muuttaa helposti nykyisen maksutilinsä mahdollisesti sopivammaksi maksutiliksi riippumatta siitä, tapahtuuko siirto saman maksupalveluntarjoajan sisällä vai kahden eri maksupalveluntarjoajan välillä. Maksupalveluntarjoajien siirtopalvelusta mahdollisesti veloittamien maksujen olisi oltava kohtuullisia ja vastattava maksupalveluntarjoajille aiheutuvia todellisia kustannuksia.

- (28) Jos molemmat maksupalveluntarjoajat ovat sijoittautuneet yhden jäsenvaltion alueelle, kyseiselle jäsenvaltiolle olisi annettava siirtämisen yhteydessä lupa vahvistaa tai ylläpitää järjestelyitä, jotka poikkeavat tässä direktiivissä tarkoitetuista järjestelyistä, edellyttäen, että se on selvästi kuluttajien edun mukaista.
- (29) Siirtoprosessin olisi oltava kuluttajan kannalta mahdollisimman suoraviivainen. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että vastaanottava maksupalveluntarjoaja on kuluttajan puolesta vastuussa prosessin käynnistämisestä ja hallinnasta. Jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää myös muita keinoja, kuten teknisiä ratkaisuja, siirtopalvelun käyttöönottamiseksi. Nämä muut keinot voivat ylittää tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset; esimerkiksi siirtopalvelu voidaan tarjota nopeammin tai maksupalveluntarjoajien voidaan edellyttää varmistavan kuluttajan pyynnöstä, että aikaisemmalle maksutilille vastaanotetut tilisiirrot ohjataan automatisoidusti tai manuaalisesti uudelle maksutilille tietynä rajoitettuna aikana siirtoa koskevan luvan saamisesta alkaen. Maksupalveluntarjoajat voivat käyttää näitä muita keinoja myös vapaaehtoisesti, vaikka jäsenvaltio ei tätä edellyttäisikään.
- (30) Kuluttajien olisi voitava pyytää vastaanottavaa maksupalveluntarjoajaa siirtämään kaikki tai jotkin saapuvat tilisiirrot, tilisiirtoja koskevat pysyväistoimeksiannot tai suoraveloitustuutukset, mielellään yhdessä tapaamisessa vastaanottavan maksupalveluntarjoajan kanssa. Kuluttajien olisi voitava allekirjoittaa tätä tarkoitusta varten yksi valtuutus antaakseen suostumuksen kunkin edellä mainitun tehtävän hoitamiseen. Jäsenvaltiot voisivat edellyttää, että kuluttaja antaa valtuutuksen kirjallisesti, mutta ne voisivat hyväksyä muitakin valtuutuksenantotapoja esimerkiksi tapauksissa, joissa käytetään automatisoitua siirtojärjestelmää. Kuluttajalle olisi ennen valtuutuksen antamista ilmoitettava kaikista siirron toteutuksen edellyttämistä menettelyvaiheista. Valtuutukseen voisivat esimerkiksi sisältyä kaikki tehtävät, jotka ovat osa siirtopalvelua, ja valtuutus voisi mahdollistaa sen, että kuluttaja valitsee vain osan näistä tehtävistä.
- (31) Siirron onnistuminen edellyttää yhteistyötä siirtävän maksupalveluntarjoajan kanssa. Siirtävän maksupalveluntarjoajan olisi annettava vastaanottavalle maksupalveluntarjoajalle kaikki tarvittavat tiedot maksujen jatkamiseksi toisella maksutilillä. Tällaiset tiedot olisi kuitenkin rajattava siirron toteuttamisen kannalta tarpeellisiin tietoihin.
- (32) Kuluttajan olisi rajat ylittävän tilin avaamisen helpottamiseksi voitava pyytää uutta maksupalveluntarjoajaa ohjaamaan uudelle maksutilille kaikki tai jotkin tilisiirtoja koskevat pysyväistoimeksiannot, hyväksymään suoraveloitusta kuluttajan ilmoittamasta päivämäärästä alkaen ja toimittamaan kuluttajalle tietoja uuden maksutilin yksityiskohdista, mielellään yhdessä tapaamisessa uuden maksupalveluntarjoajan kanssa.
- (33) Kuluttajille ei saisi aiheutua maksuja, korkoja tai muuta taloudellista tappiota kummankaan siirtoprosessiin osallistuvan maksupalveluntarjoajan mahdollisten virheiden vuoksi. Kuluttajille ei erityisesti saisi aiheutua taloudellista tappiota lisämaksujen, korkojen tai muiden veloitusten maksamisesta taikka sakoista, seuraamuksista tai muista taloudellisista vahingoista, jotka johtuvat maksutapahtumien toteuttamisen viivästyisestä.
- (34) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, ettei kuluttajia, jotka aikovat avata maksutilin, syrjitä kansalaisuuden tai asuinpaikan perusteella. Vaikka on tärkeää, että luottolaitokset varmistavat, etteivät niiden asiakkaat käytä rahoitusjärjestelmää laittomiin tarkoituksiin, kuten petoksiin, rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, ne eivät saisi asettaa esteitä kuluttajille, jotka haluavat hyötyä sisämarkkinoiden eduista avaamalla maksutilin toisessa valtiossa ja käyttämällä tällaista tiliä. Sen vuoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY⁽¹⁾ säännöksiä ei saisi käyttää tekosyynä kieltäydyttäessä tarjoamasta palveluja liiketoiminnan kannalta vähemmän kiinnostaville kuluttajille.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15).

- (35) Unionissa laillisesti asuvia kuluttajia ei saisi syrjiä heidän kansalaisuutensa tai asuinpaikkansa tai minkään muun Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', 21 artiklassa tarkoitetun syyn vuoksi, kun he hakevat tai käyttävät maksutiliä unionissa. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kuluttajat voivat käyttää perusmaksutilejä riippumatta taloudellisista olosuhteistaan, kuten työllisyystilanteestaan, tulotasostaan, luottotiedoistaan tai henkilökohtaisesta konkurssistaan.
- (36) Kuluttajien, jotka asuvat laillisesti unionin alueella ja joilla ei ole maksutiliä tietyssä jäsenvaltiossa, olisi voitava avata perusmaksutili ja käyttää sitä kyseisessä jäsenvaltiossa. Käsitteen "unionissa laillisesti asuva" olisi katettava sekä unionin kansalaiset että ne kolmansien maiden kansalaiset, joille on jo myönnetty oikeuksia unionin säädöksillä, kuten neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1408/71 ⁽¹⁾, neuvoston direktiivillä 2003/109/EY ⁽²⁾, neuvoston asetuksella (EY) N:o 859/2003 ⁽³⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/38/EY ⁽⁴⁾. Käsitteeseen olisi sisällytettävä myös pakolaisten oikeusasemasta 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn Geneven yleissopimuksen, sen 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyn pöytäkirjan sekä muiden asiaankuuluvien kansainvälisen sopimusten mukaisesti turvapaikkaa hakeneet henkilöt. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi voitava laajentaa käsite "unionissa laillisesti asuva" kattamaan myös muut alueellaan oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset.
- (37) Jäsenvaltioiden olisi voitava perussopimuksissa taattuja perusvapauksia täysimääräisesti kunnioittaen edellyttää, että kuluttajat, jotka haluavat avata perusmaksutilin jäsenvaltion alueella, osoittavat, että siihen on aidot perusteet. Tällaisten aitojen perusteiden osoittamiseksi ei olisi edellytettävä fyysistä läsnäoloa luottolaitoksen tiloissa, sanotun kuitenkin vaikuttamatta vaatimuksiin, jotka on hyväksytty direktiivin 2005/60/EY mukaisesti rahanpesun torjumiseksi.
- (38) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että perusmaksutiliä tarjoavia luottolaitoksia on riittävästi, jotta ne olisivat kaikkien kuluttajien ulottuvilla kuluttajien kaikenlaisen syrjimyksen välttämiseksi ja kilpailun väärentymisen estämiseksi. Määritettäessä luottolaitosten riittävää määrää olisi otettava huomioon seuraavat tekijät: luottolaitosten verkoston kattavuus, jäsenvaltion alueen koko, kuluttajien jakautuminen alueella, luottolaitoksen markkinaosuus ja se, ovatko perusmaksutilit vain pieni osa luottolaitoksen tarjoamista maksutileistä. Lähtökohtaisesti mahdollisimman monen luottolaitoksen olisi tarjottava perusmaksutiliä sen varmistamiseksi, että kuluttajat voivat avata tilin asuinpaikkaansa lähellä olevassa luottolaitoksessa, heitä ei millään tavoin syrjitä tilin käytössä ja he voivat käyttää tiliä tehokkaasti. Jäsenvaltioiden olisi estettävä erityisesti syrjintä, joka näkyy esimerkiksi kortin erilaisen ulkoasun, erilaisen tilinumerosarjan tai erilaisen korttinumerosarjan avulla. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava harkita myös sitä, että harvemmat luottolaitokset tarjoavat perusmaksutiliä, mutta tämä olisi perusteltava esimerkiksi sillä, että nämä luottolaitokset ovat yleisiä kyseisessä jäsenvaltiossa ja voivat palvella kaikkia kuluttajia, jolloin kuluttajien ei tarvitse matkustaa liian kauas asuinpaikastaan. Perusmaksutilin käyttäjät eivät saisi myöskään millään tavoin leimautua, ja tämä tavoite on paremmin saavutettavissa, jos luottolaitoksia on useampia.
- (39) Jäsenvaltioiden olisi voitava perustaa mekanismeja auttaakseen kuluttajia, joilla ei ole pysyvää osoitetta, turvapaikanhakijoita sekä kuluttajia, joille ei ole myönnetty oleskelulupaa mutta joiden poistaminen maasta on oikeudellisten tai tosiasiallisten syiden vuoksi mahdotonta, hyödyntämään täysimääräisesti tätä direktiiviä.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä (EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2003/109/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2003, pitkään oleskeleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta (EUVL L 16, 23.1.2004, s. 44).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 859/2003, annettu 14 päivänä toukokuuta 2003, asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta soveltamisalan laajentamiseksi koskemaan kolmansien maiden kansalaisia, joita kyseiset säännökset eivät jo koske yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta (EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (40) Kun jäsenvaltiot antavat luottolaitoksille oikeuden tarjota kuluttajan pyynnöstä tilinylitysmahdollisuutta perusmaksutilille, niiden olisi voitava määritellä tällaisen tilinylityksen enimmäismäärä ja enimmäiskesto. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että tieto kaikista tilinylitykseen liittyvistä maksuista toimitetaan kuluttajille avoimesti. Lisäksi luottolaitosten olisi noudatettava direktiiviä 2008/48/EY tarjotessaan tilinylitysmahdollisuutta perusmaksutilin yhteydessä.
- (41) Jotta perusmaksutilien käyttäjiä voidaan palvella asianmukaisesti, jäsenvaltioiden olisi vaadittava luottolaitoksia varmistamaan, että palveluja tarjoava henkilöstö on riittävän koulutettua ja että mahdollisista eturistiriidoista ei aiheudu kielteisiä vaikutuksia kuluttajille.
- (42) Jäsenvaltioiden olisi voitava sallia, että luottolaitokset voivat kieltäytyä avaamasta perusmaksutiliä kuluttajalle, jolla on jo käytettävissään maksutili samassa jäsenvaltiossa. Sen selvittämiseksi, onko kuluttajalla jo maksutili, luottolaitosten olisi voitava luottaa kuluttajan kunnian ja omantunnon kautta antamaan vakuutukseen.
- (43) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että luottolaitokset käsittelevät perusmaksutilahakemukset tässä direktiivissä säädettyissä määräajoissa ja että luottolaitokset ilmoittavat kuluttajalle täsmälliset syyt mahdolliseen hakemuksen hylkäämiseen, jollei tällaisen ilmoituksen antaminen ole kansallisen turvallisuuden, yleisen järjestyksen tai direktiivin 2005/60/EY vastaista.
- (44) Kuluttajille olisi taattava mahdollisuus käyttää erilaisia perusmaksupalveluja. Perusmaksutileihin liittyviin palveluihin olisi kuuluttava järjestely, joka mahdollistaa varojen talletuksen ja käteisnostot. Kuluttajien olisi voitava toteuttaa keskeisiä maksutapahtumia, kuten vastaanottaa tuloja tai etuuksia, maksaa laskuja tai veroja sekä hankkia tavaroita ja palveluja, myös suoraveloituksena, tilisiirtona ja maksukortilla. Tällaisten palvelujen olisi mahdollistettava tavaroiden ja palvelujen verkko-ostokset sekä annettava kuluttajille tilaisuus käynnistää maksutoimeksiantoja luottolaitoksen verkkopalveluiden välityksellä, jos sellainen on saatavilla. Perusmaksutiliä ei kuitenkaan saisi rajoittaa verkkokäyttöön, sillä siten luotaisiin este kuluttajille, joilla ei ole internetyhteyttä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava maksutilin avaamiseen, ylläpitämiseen ja sulkemiseen, varojen talletukseen ja käteisnostoihin sekä maksutapahtumien toteuttamiseen maksukortilla, luottokorttia lukuun ottamatta, liittyvien palvelujen osalta, että kuluttajalle tässä direktiivissä määritettyjen erityisten hinnoittelusääntöjen mukaisesti tarjolla olevien operaatioiden määrää ei rajoiteta. Perusmaksutiliin liittyvien tilisiirtojen ja suoraveloituksen osalta ja toteutettaessa maksutapahtumia luottokortilla jäsenvaltioiden olisi voitava määritellä kuluttajalle tässä direktiivissä määritettyjen erityisten hinnoittelusääntöjen mukaisesti tarjolla olevien operaatioiden vähimmäismäärä edellyttäen, että palvelut, joihin kyseiset operaatiot liittyvät, on tarkoitettu kuluttajan henkilökohtaiseen käyttöön. Määritellessään käyttöä henkilökohtaiseen tarkoitukseen jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon nykyinen kulutuskäyttäytyminen ja yleinen kauppatala. Vähimmäismäärän ylittävistä operaatioista veloittavat maksut eivät saisi milloinkaan ylittää luottolaitoksen tavanomaisen hinnoittelupolitiikan nojalla veloittamia maksuja.
- (45) Määritettäessä perusmaksutilin yhteydessä tarjottavia palveluja ja tiliin sisällytettävien operaatioiden vähimmäismäärää olisi otettava huomioon kansalliset erityispiirteet. Tiettyjä palveluja voidaan pitää tiettyssä jäsenvaltiossa olennaisina maksutilin täysipainoisen käytön takaamisen kannalta, koska näitä palveluja käytetään yleisesti tässä jäsenvaltiossa. Esimerkiksi joissakin jäsenvaltioissa kuluttajat käyttävät edelleen yleisesti sekkejä kun taas joissakin jäsenvaltioissa niitä käytetään hyvin harvoin. Tässä direktiivissä olisi siten annettava jäsenvaltioille mahdollisuus määrittää lisäpalveluja, jotka katsotaan olennaisiksi kansallisella tasolla ja jotka olisi tarjottava perusmaksutilin yhteydessä asianomaisessa jäsenvaltiossa. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että luottolaitosten veloittamat maksut tällaisten lisäpalvelujen tarjoamisesta perusmaksutilin yhteydessä ovat kohtuullisia.

- (46) Jotta voidaan varmistaa, että perusmaksutilit ovat mahdollisimman monien kuluttajien saatavilla, ne olisi tarjottava maksutta tai kohtuullista maksua vastaan. Kannustaakseen pankkijärjestelmän ulkopuolella olevien muita heikommassa asemassa olevien kuluttajien osallistumista vähittäispankkimarkkinoille jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että tällaisille kuluttajille on tarjottava perusmaksutiliä erityisen edullisin ehdoin, kuten maksutta. Jäsenvaltioiden olisi voitava määritellä mekanismi niiden kuluttajien yksilöimiseksi, joille voidaan tarjota perusmaksutiliä erityisen edullisin ehdoin, edellyttäen että mekanismi varmistaa, että muita heikommassa asemassa olevat kuluttajat voivat käyttää perusmaksutiliä. Tällainen lähestymistapa ei missään tapauksessa saisi vaikuttaa kaikkien kuluttajien, mukaan lukien kuluttajat, jotka eivät ole muita heikommassa asemassa, oikeuteen käyttää perusmaksutiliä vähintään kohtuullista maksua vastaan. Myös lisämaksujen, joita kuluttajilta saatetaan veloittaa sopimusehtojen noudattamatta jättämisen vuoksi, olisi oltava kohtuullisia. Jäsenvaltioiden olisi määritettävä kohtuullinen palvelumaksu kansallisten olosuhteiden mukaan.
- (47) Luottolaitosten olisi voitava kieltäytyä avaamasta perusmaksutiliä tai voitava irtisanoa perusmaksutiliä koskeva sopimus vain erityisolosuhteissa, kuten rahanpesua ja terrorismin rahoitusta taikka rikosten torjuntaa ja tutkintaa koskevan lainsäädännön noudattamatta jättämisen vuoksi. Tällaisissakin tapauksissa kieltäytyminen voidaan katsoa perustelluksi vain, jos kuluttaja ei noudata kyseistä lainsäädäntöä, eikä siksi, että lainsäädännön noudattamisen tarkastamista koskeva menettely on liian hankala tai kallis. Lisäksi voisi olla tapauksia, joissa kuluttaja käyttää väärin oikeuttaan avata perusmaksutili ja käyttää sitä. Jäsenvaltion olisi esimerkiksi voitava sallia, että luottolaitokset ryhtyvät toimenpiteisiin sellaisia kuluttajia vastaan, jotka ovat syyllistyneet rikokseen, kuten vakavaan petokseen luottolaitosta kohtaan, jotta voidaan estää tällaisen rikoksen toistuminen. Tällaisiin toimenpiteisiin voi kuulua esimerkiksi kuluttajan perusmaksutilin käytön rajoittaminen tietyksi ajaksi. Voi myös olla tapauksia, joissa saattaa olla tarpeen evätä maksutilihakemus ensin, jotta voidaan yksilöidä sellaiset kuluttajat, joille voidaan tarjota maksutiliä erityisen edullisin ehdoin. Tällaisessa tapauksessa luottolaitoksen olisi ilmoitettava kuluttajalle, että jos evätään hakemus maksutilistä, josta veloitetaan maksu, kuluttaja voi hyödyntää tässä direktiivissä säädettyä erityismekanismia päästäkseen käyttämään perusmaksutiliä veloituksetta. Näiden molempien lisätapausten olisi kuitenkin rajoitettava erityistapauksiin ja perustuttava kansallisessa laissa tarkoin yksilöityihin säännöksiin. Määrittäessään muita tapauksia, joissa luottolaitokset voivat kieltäytyä tarjoamasta maksutiliä kuluttajille, jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa huomioon muun muassa yleiseen turvallisuuteen ja järjestykseen liittyvät perusteet.
- (48) Jäsenvaltioiden ja luottolaitosten olisi annettava kuluttajille selkeitä ja helppotajuisia tietoja oikeudesta avata perusmaksutili ja käyttää sitä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tiedotustoimet ovat hyvin kohdennetut ja että niillä vastataan etenkin pankkijärjestelmän ulkopuolella olevien, muita heikommassa asemassa olevien ja liikkuvien kuluttajien tarpeisiin. Luottolaitosten olisi aktiivisesti asetettava kuluttajien saataville tietoa tarjolla olevien perusmaksutilien erityispiirteistä, niistä veloitettavista maksuista ja niiden käyttöehdoista sekä toimenpiteistä, jotka kuluttajien olisi toteutettava käyttääkseen oikeuttaan avata perusmaksutili. Kuluttajille olisi tiedotettava muun muassa, ettei mahdollisuus käyttää perusmaksutiliä edellytä lisäpalvelujen ostamista.
- (49) Jäsenvaltioiden olisi edistettävä toimenpiteitä, joilla tuetaan heikoimmassa asemassa olevien kuluttajien valistamista antamalla heille neuvoja ja apua heidän raha-asoidensa vastuulliseen hoitoon. Lisäksi on annettava tietoa neuvonnasta, jota kuluttajajärjestöt ja kansalliset viranomaiset voivat antaa kuluttajille. Jäsenvaltioiden olisi myös tuettava luottolaitosten aloitteita, joilla pyritään helpottamaan perusmaksutilien tarjoamisen nivomista yhteen riippumattoman talousvalistuksen kanssa.
- (50) Jotta maksupalveluntarjoajien olisi helpompi tarjota rajat ylittäviä palveluja toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteistyön, tietojenvaihdon ja riitojen ratkaisun osalta, tämän direktiivin täytäntöönpanosta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten olisi oltava viranomaisia, jotka toimivat asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti EPV:n alaisina, tai muita kansallisia viranomaisia, edellyttäen että nämä tekevät yhteistyötä EPV:n alaisina toimivien viranomaisten kanssa suorittaakseen tehtäviään tämän direktiivin mukaisesti.

- (51) Jäsenvaltioiden olisi nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, joiden tehtävänä on huolehtia tämän direktiivin täytäntöönpanosta, ja varmistettava, että niille annetaan niiden tehtävien hoitamiseen tarvittavat tutkimus- ja täytäntöönpanovaltuudet ja riittävät resurssit. Toimivaltaiset viranomaiset voisivat toimia tämän direktiivin tiettyihin osiin nähden hakemalla oikeudellista päätöstä tai tarvittaessa muutosta toimivaltaiselta tuomioistuimelta. Tällöin jäsenvaltioilla olisi mahdollisuus jättää näiden säännösten täytäntöönpano asiaankuuluvien elinten ja tuomioistuinten tehtäväksi erityisesti siinä tapauksessa, että tämän direktiivin säännökset on saatettu osaksi yksityisoikeutta. Jäsenvaltioiden olisi voitava nimetä useampia toimivaltaisia viranomaisia vastaamaan tässä direktiivissä säädettyjen laaja-alaisen velvoitteiden täytäntöönpanosta. Jäsenvaltiot voisivat esimerkiksi joidenkin säännösten osalta nimetä kuluttajansuojan täytäntöönpanosta vastaavia toimivaltaisia viranomaisia, kun taas toisten säännösten osalta ne voisivat päättää nimetä vakavaraisuutta valvovia viranomaisia. Mahdollisuus nimetä useampia toimivaltaisia viranomaisia ei saisi vaikuttaa velvoitteisiin jatkaa tämän direktiivin mukaista toimivaltaisten viranomaisten jatkuvaa valvontaa ja niiden välistä yhteistyötä.
- (52) Kuluttajilla olisi oltava mahdollisuus käyttää tehokkaita ja vaikuttavia vaihtoehtoisia riitojenratkaisumenettelyjä sellaisten riitojen ratkaisemiseksi, jotka koskevat tässä direktiivissä vahvistettuja oikeuksia ja velvoitteita. Tämä varmistetaan jo Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2013/11/EU⁽¹⁾ siltä osin kuin on kyse asianomaisista sopimusriidoista. Kuluttajilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus käyttää vaihtoehtoisia riitojenratkaisumenettelyjä myös sopimuksen tekoa edeltävissä riidoissa, jotka koskevat tässä direktiivissä vahvistettuja oikeuksia ja velvoitteita, esimerkiksi silloin, kun kuluttajilta evätään mahdollisuus käyttää perusmaksutiliä. Tämän vuoksi tässä direktiivissä säädetään, että kuluttajilla olisi oltava käytettävissään vaihtoehtoisia riitojenratkaisumenettelyjä sellaisten riitojen ratkaisemiseksi, jotka koskevat tässä direktiivissä vahvistettuja oikeuksia ja velvoitteita, riippumatta siitä, onko kyseessä sopimusriita vai sopimuksen tekoa edeltävä riita. Tällaisten vaihtoehtoisten riitojenratkaisumenettelyjen ja niitä tarjoavien elimien olisi noudatettava direktiivissä 2013/11/EU vahvistettuja laatuvaatimuksia. Tämän direktiivin noudattaminen edellyttää kuluttajien henkilötietojen käsittelyä. Tällaiseen tietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽²⁾. Tämän direktiivin olisi sen vuoksi noudatettava direktiivissä 95/46/EY vahvistettuja sääntöjä.
- (53) Joka toinen vuosi ja ensimmäisen kerran neljän vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta jäsenvaltioiden olisi hankittava luotettavat vuositilastot tällä direktiivillä käyttöön otettujen toimenpiteiden toimivuudesta. Jäsenvaltioiden olisi käytettävä kaikkia asianmukaisia tietolähteitä ja toimitettava tiedot komissiolle. Komission olisi annettava kertomus jäsenvaltioilta saatujen tietojen perusteella ensimmäisen kerran neljän vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta ja sen jälkeen joka toinen vuosi.
- (54) Tätä direktiiviä olisi tarkasteltava uudelleen viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta markkinoilla tapahtuvan kehityksen, kuten uusien maksutili- ja maksupalvelutyyppien, markkinoilletulon sekä unionin oikeuden muilla aloilla tapahtuvan kehityksen ja jäsenvaltioiden kokemusten ottamiseksi huomioon. Uudelleentarkasteluun perustuvan kertomuksen olisi sisällettävä luettelo komission tämän direktiivin osalta aloittamista jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevista menettelyistä. Siinä olisi myös arvioitava tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien maksutilien tilinhoitomaksujen keskimääräisiä tasoja jäsenvaltioissa, sitä, ovatko käyttöön otetut toimenpiteet parantaneet tilinhoitomaksujen ymmärrettävyyttä kuluttajien keskuudessa, maksutilien vertailukelpoisuutta ja maksutilien siirtämisen sujuvuutta sekä niiden tilinomistajien määrää, jotka ovat siirtäneet maksutilejä sen jälkeen, kun tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Lisäksi uudelleentarkastelussa olisi analysoitava perusmaksutilin tarjoajien lukumäärää ja sitä, kuinka monta tällaista tiliiä on avattu, mukaan lukien sellaisten kuluttajien avaamat tilit, jotka olivat aiemmin pankkijärjestelmän ulkopuolella, esimerkkejä jäsenvaltioissa käytössä olevista parhaista käytännöistä, joilla vähennetään maksupalvelujen ulkopuolelle jäävien kuluttajien määrää, sekä perusmaksutileistä perittäviä keskimääräisiä vuosimaksuja. Siinä olisi myös arvioitava maksutilinumeroiden unionin laajuisen siirrettävyyden toteuttamisen kustannuksia ja hyötyjä, sellaisen järjestelmän toteutettavuutta, jolla maksut ohjataan automaattisesti samassa jäsenvaltiossa yhdeltä maksutililtä toiselle ja maksunsaajille tai maksajille lähetetään automaattinen ilmoitus siirtojen uudelleen ohjaamisesta, sekä siirtopalvelujen laajentamista koskemaan tapauksia, joissa vastaanottava ja siirtävä maksupalveluntarjoaja sijaitsevat eri jäsenvaltioissa. Lisäksi uudelleentarkasteluun olisi sisällytettävä arvio voimassa olevien toimenpiteiden

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/11/EU, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (vaihtoehtoisia kuluttajariitojen ratkaisua koskeva direktiivi) (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 63).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

tehokkuudesta ja lisätoimenpiteiden tarpeesta, jotta voitaisiin lisätä taloudellista osallisuutta ja tukea muita heikommassa asemassa olevia väestöryhmiä talouteen ja ylivelkaantumisen liittyvissä ongelmissa. Uudelleentarkastelussa olisi myös arvioitava, ovatko säännökset tiedoista, jotka maksupalveluntarjoajien on annettava tarjotessaan paketoituja tuotteita, riittäviä vai tarvitaanko lisätoimenpiteitä. Olisi arvioitava myös lisätoimenpiteiden tarvetta vertailusivustojen osalta sekä tarvetta vertailusivustojen valtuutukseen. Komission olisi toimitettava kyseinen kertomus ja tarvittaessa lainsäädäntöehdotukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

- (55) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (56) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, eli edistää maksutileihin liittyvien maksujen avoimuutta ja vertailukelpoisuutta sekä helpottaa maksutilien vaihtamista ja mahdollisuutta käyttää perusmaksutilejä, vaan ne voidaan sen vuoksi, että on päästävä markkinoiden pirstaloituneisuudesta ja vahvistettava tasapuoliset toimintaedellytykset unionissa, saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (57) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoituksen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

- (58) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt niiden maksujen avoimuudesta ja vertailukelpoisuudesta, joita kuluttajilta veloitetaan heidän unionissa olevista maksutileistään, säännöt maksutilien siirtämisestä jäsenvaltion alueella sekä säännöt, joilla helpotetaan rajat ylittävää maksutilin avaamista kuluttajille.
2. Tässä direktiivissä määritellään myös kehys säännöille ja edellytyksille, joiden mukaan jäsenvaltioiden on taattava kuluttajille oikeus avata perusmaksutili unionissa ja käyttää sitä.
3. Tämän direktiivin II ja III lukua sovelletaan maksupalveluntarjoajiin.
4. Tämän direktiivin IV lukua sovelletaan luottolaitoksiin.

Jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa IV lukua muihin maksupalveluntarjoajiin kuin luottolaitoksiin.

⁽¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

5. Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne eivät sovelle tätä direktiiviä kokonaisuudessaan tai osaa siitä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽¹⁾ 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin.

6. Tätä direktiiviä sovelletaan maksutileihin, joiden kautta kuluttajat voivat ainakin

a) tallettaa varoja maksutilille;

b) nostaa käteistä maksutililtä;

c) toteuttaa maksutapahtumia, tilisiirrot mukaan lukien, kolmansille ja vastaanottaa niitä kolmansilta.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne soveltavat tätä direktiiviä kokonaisuudessaan tai osaa siitä muihin kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin maksutileihin.

7. Tämän direktiivin nojalla tapahtuvassa perusmaksutilin avaamisessa ja käytössä on noudatettava direktiiviä 2005/60/EY.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka toimii sellaisessa tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammatitoimintaansa;
- 2) 'unionissa laillisesti asuvalla' luonnollista henkilöä, jolla on unionin säädösten tai kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus asua jäsenvaltiossa, mukaan lukien kuluttajat, joilla ei ole pysyvää osoitetta, ja henkilöt, jotka hakevat turvapaikkaa pakolaisten oikeusasemasta 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn Geneven yleissopimuksen, sen 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyn pöytäkirjan sekä muiden asiaankuuluvien kansainvälisen sopimusten mukaisesti;
- 3) 'maksutilillä' yhden tai useamman kuluttajan nimissä olevaa tiliä, jota käytetään maksutapahtumien toteuttamiseen;
- 4) 'maksupalvelulla' direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 3 kohdassa määriteltyä maksupalvelua;
- 5) 'maksutapahtumalla' maksajan tai maksunsaajan käynnistämää toimenpidettä, jossa on kyse varojen asettamisesta käytettäväksi, siirtämisestä tai nostamisesta maksajan ja maksunsaajan välisistä velvoitteista riippumatta;
- 6) 'maksutiliin liittyvillä palveluilla' kaikkia maksutilin avaamiseen, käyttöön ja sulkemiseen liittyviä palveluja, mukaan lukien maksupalvelut ja direktiivin 2007/64/EY 3 artiklan g alakohdassa tarkoitettut maksutapahtumat sekä tilinyhtymämahdollisuus ja tili- tai luottorajan ylitys;
- 7) 'maksupalveluntarjoajalla' direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 9 kohdassa määriteltyä maksupalveluntarjoajaa;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- 8) 'luottolaitoksella' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta;
- 9) 'maksuvälineellä' direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 23 kohdassa määriteltyä maksuvälinettä;
- 10) 'siirtävällä maksupalveluntarjoajalla' maksupalveluntarjoajaa, josta siirron suorittamiseksi tarvittavat tiedot siirretään;
- 11) 'vastaanottavalla maksupalveluntarjoajalla' maksupalveluntarjoajaa, johon siirron suorittamiseksi tarvittavat tiedot siirretään;
- 12) 'maksutoimeksiannolla' maksajan tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalleen antamaa määrystä toteuttaa maksutapahtuma;
- 13) 'maksajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin haltija ja antaa maksutoimeksiannon kyseiseltä maksutililtä, tai, jos maksajan maksutiliä ei ole, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka suorittaa maksutoimeksiannon maksunsaajan maksutilille;
- 14) 'maksunsaajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka on tarkoitus vastaanottaa maksutapahtuman kohteena olevat varat;
- 15) 'maksuilla' kaikkia mahdollisia maksuja ja seuraamuksia, jotka kuluttajan on maksettava maksupalveluntarjoajalle tai luottolaitokselle maksutiliin liittyvistä palveluista tai niiden yhteydessä;
- 16) 'talletuskorolla' korkoa, jota kuluttajalle maksetaan maksutilillä olevista varoista;
- 17) 'pysyvällä välineellä' välinettä, jonka avulla kuluttaja voi tallentaa kyseiselle kuluttajalle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat saatavissa myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen toisinnan muuttumattomuina;
- 18) 'siirtämisellä' tai 'siirtopalvelulla' kuluttajan pyynnöstä tapahtuvaa tietojen siirtämistä maksupalveluntarjoajalta toiselle kaikista tai joistakin tilisiirtoja koskevista pysyväistoimeksiannoista, toistuvista suoraveloituksista ja toistuvista saapuvista tilisiirroista maksutililtä tai -tilille tai maksutilin mahdollisen positiivisen saldon siirtämistä maksutililtä toiselle, tai molempia, siten, että aiempi maksutili joko suljetaan tai sitä ei suljeta;
- 19) 'suoraveloituksella' kansallista tai rajat ylittävää maksupalvelua, jolla maksajan maksutiliä veloitetaan, kun maksunsaaja on käynnistänyt maksutapahtuman maksajan suostumuksella;
- 20) 'tilisiirrolla' kansallista tai rajat ylittävää maksupalvelua, jolla maksajan maksutiliä ylläpitävä maksupalveluntarjoaja hyvittää maksunsaajan maksutiliä yhdellä tai useammalla maksajan maksutililtä toteutettavalla maksutapahtumalla maksajan antaman määräyksen perusteella;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

- 21) 'pysyväistoimeksiannolla' maksajan antamaa määräystä maksajan maksutiliä ylläpitävälle maksupalveluntarjoajalle toteuttaa tilisiirtoja säännöllisesti tai ennalta määrättyinä päivinä;
- 22) 'varoilla' seteleitä ja metallirahaa, tilirahaa sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY (¹) 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyä sähköistä rahaa;
- 23) 'puitesopimuksella' maksupalvelusopimusta, jota sovelletaan tulevien erillisten ja peräkkäisten maksutapahtumien toteuttamiseen ja joka voi sisältää maksutilin perustamista koskevat velvollisuudet ja ehdot;
- 24) 'pankkipäivällä' päivää, jona asianomainen maksupalveluntarjoaja on avoinna, jotta maksutapahtuma voidaan toteuttaa;
- 25) 'tilinylitysmahdollisuudella' nimenomaista luottosopimusta, jossa maksupalveluntarjoaja antaa kuluttajan saataville varoja, jotka ylittävät kuluttajan maksutilin saldon;
- 26) 'tili- tai luottorajan ylityksellä' hiljaisesti hyväksyttyä tilinylitystä, jossa maksupalveluntarjoaja antaa kuluttajan saataville varoja, jotka ylittävät kuluttajan maksutilin saldon tai sovitun tilinylitysmahdollisuuden;
- 27) 'toimivaltaisella viranomaisella' jäsenvaltion 21 artiklan mukaisesti toimivaltaiseksi nimeämää viranomaista.

II LUKU

MAKSUTILEIHIN LIITTYVIEN MAKSUJEN VERTAILUKELPOISUUS

3 artikla

Luettelo edustavimmista maksutiliin liittyvistä palveluista, joista veloitetaan maksu kansallisella tasolla, ja standardoidusta terminologiasta

1. Jäsenvaltioiden on laadittava alustava luettelo vähintään 10:stä ja enintään 20 edustavimmasta maksutiliin liittyvästä maksullisesta palvelusta, joita vähintään yksi maksupalveluntarjoaja tarjoaa kansallisella tasolla. Luettelossa on oltava kuhunkin palveluun liittyvät termit ja määritelmät. Kustakin palvelusta on käytettävä vain yhtä termiä kussakin jäsenvaltion virallisessa kielessä.
2. Sovellettaessa 1 kohtaa jäsenvaltioiden on otettava huomioon palvelut,
 - a) joita kuluttajat käyttävät yleisimmin maksutilinsä yhteydessä;
 - b) jotka aiheuttavat kuluttajille korkeimmat kokonais- ja yksikkökustannukset.

Jotta varmistettaisiin tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjen kriteerien asianmukainen soveltaminen, EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan nojalla ohjeet viimeistään 18 päivänä maaliskuuta 2015.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

3. Jäsenvaltioiden on annettava 1 kohdassa tarkoitetut alustavat luettelot tiedoksi komissiolle ja EPV:lle viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2015. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä annettava komissiolle lisätietoja luetteloiden perustana olevista tiedoista, jotka koskevat 2 kohdassa säädettyjä kriteereitä.

4. EPV laatii 3 kohdan nojalla tiedoksi annettujen alustavien luetteloiden perusteella teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa vahvistetaan unionin standardoitu terminologia palveluille, jotka ovat yhteisiä ainakin useimmille jäsenvaltioille. Unionin standardoitu terminologia sisältää yhteisiin palveluihin liittyvät yhteiset termit ja määritelmät, ja se asetetaan saataville unionin toimielinten virallisilla kielillä. Kustakin palvelusta on käytettävä vain yhtä termiä kussakin jäsenvaltion virallisessa kielessä.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä 4 kohdan mukaisesti vahvistettu unionin standardoitu terminologia 1 kohdassa tarkoitettuun alustavaan luetteloon ja julkaistava näin syntyvä lopullinen luettelo edustavimmista maksutiliin liittyvistä palveluista viipymättä ja viimeistään kolmen kuukauden kuluessa 4 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen voimaantulosta.

6. Jäsenvaltioiden on arvioitava ja tarvittaessa päivitettävä 1 ja 2 kohdan nojalla laadittua edustavimpien palvelujen luetteloa joka neljäs vuosi 5 kohdassa tarkoitetun lopullisen luettelon julkaisemisen jälkeen. Niiden on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle arviointinsa tulokset ja annettava näille tapauksen mukaan tiedoksi edustavimpien palvelujen päivitetty luettelo. EPV tarkastelee ja tarvittaessa päivittää unionin standardoitua terminologiaa 4 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Kun unionin standardoitua terminologiaa päivitetään, jäsenvaltioiden on päivitettävä ja julkaistava 5 kohdassa tarkoitettu lopullinen luettelonsa ja varmistettava, että maksupalveluntarjoajat käyttävät päivitettyjä termejä ja määritelmiä.

4 artikla

Maksuja koskeva tietoasiakirja ja sanasto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hyvissä ajoin ennen kuin maksupalveluntarjoajat tekevät kuluttajan kanssa maksutiliä koskevan sopimuksen, ne antavat kuluttajalle paperilla tai muulla pysyvällä välineellä maksuja koskevan tietoasiakirjan, joka sisältää tämän direktiivin 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettussa maksutiliin liittyvien edustavimpien palvelujen lopullisessa luettelossa olevat standardoidut termit ja, jos tällaiset palvelut ovat maksupalveluntarjoajan tarjoamia, kutakin palvelua vastaavat maksut, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2007/64/EY 42 artiklan 3 kohdan ja direktiivin 2008/48/EY II luvun soveltamista.

2. Maksuja koskevan tietoasiakirjan on

a) oltava lyhyt ja erillinen asiakirja;

b) oltava esitystapansa, asettelunsa ja kirjasinkokonsa puolesta selkeä ja helppolukuinen;

c) oltava yhtä helppotajuinen mustavalkoisena tulostettuna tai valokopioituna asiakirjana kuin alkuperäinen asiakirja, jos se on värillinen;

d) oltava kirjoitettu sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa maksutiliä tarjotaan, tai, jos kuluttaja ja maksupalveluntarjoaja ovat niin sopineet, jollakin muulla kielellä;

- e) oltava täsmällinen, harhaanjohtamaton ja maksutilin valuutassa tai, jos kuluttaja ja maksupalveluntarjoaja ovat niin sopineet, jossakin muussa unionin valuutassa esitetty;
- f) sisällettävä otsikko ”maksuja koskeva tietoasiakirja” ensimmäisen sivun yläreunassa sen yhteisen tunnuksen vieressä, jolla tämä asiakirja erotetaan muusta asiakirja-aineistosta; ja
- g) sisällettävä maininta siitä, että siinä esitetään edustavimmista maksutiliin liittyvistä palveluista veloitettavat maksut ja että ennen sopimuksen tekemistä annettavat tiedot ja sopimustiedot esitetään kaikkien palvelujen osalta muissa asiakirjoissa.

Jäsenvaltiot voivat säätää 1 kohdan soveltamiseksi, että maksuja koskeva tietoasiakirja on annettava yhdessä niiden tietojen kanssa, joita vaaditaan maksutileistä ja niihin liittyvistä palveluista annettujen muiden unionin tai kansallisten säädösten nojalla, edellyttäen että kaikki tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

3. Jos yksi tai useampi palvelu tarjotaan osana maksutiliin liittyvää palvelupakettia, maksuja koskevassa tietoasiakirjassa on ilmoitettava koko paketista veloitettava maksu, pakettiin sisältyvät palvelut ja niiden määrä sekä kaikista pakettimaksun kattaman määrän ylittävistä palveluista veloitettava lisämaksu.

4. Jäsenvaltioiden on veloitettava maksupalveluntarjoajat asettamaan kuluttajien saataville sanasto ainakin 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa lopullisessa luettelossa olevista standardoiduista termeistä ja niihin liittyvistä määritelmistä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa sanastossa sekä mahdollisissa muissa määritelmässä käytetään selkeää ja yksiselitteistä yleiskieltä, johon ei sisälly väärinymmärryksen vaaraa.

5. Maksupalveluntarjoajien on huolehdittava siitä, että maksuja koskeva tietoasiakirja ja sanasto ovat aina kuluttajien saatavilla. Ne on asetettava myös muiden kuin asiakkaiden helposti saataville, mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa maksupalveluntarjoajien verkkosivustoille ja maksupalveluntarjoajien tiloihin, joihin kuluttajilla on pääsy. Ne on kuluttajan pyynnöstä annettava maksutta myös paperilla tai muulla pysyvällä välineellä.

6. EPV laatii kansallisia viranomaisia kuultuaan ja kuluttajatutkimuksia tehtyään luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, jotka koskevat maksuja koskevan tietoasiakirjan ja sen yhteisen tunnuksen standardoitua esitystapaa.

EPV toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

7. Kun unionin standardoitua terminologiaa on päivitetty 3 artiklan 6 kohdan nojalla, EPV tarvittaessa tarkastelee ja päivittää maksuja koskevan tietoasiakirjan ja sen yhteisen tunnuksen standardoitua esitystapaa tämän artiklan 6 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5 artikla

Maksuerittely

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat antavat kuluttajille vähintään kerran vuodessa ja maksutta erittelyn kaikista maksutiliin liittyvistä palveluista veloitetuista maksuista sekä tarvittaessa tiedot tämän artiklan 2 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetuista koroista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2007/64/EY 47 ja 48 artiklan sekä direktiivin 2008/48/EY 12 artiklan soveltamista. Maksupalveluntarjoajien on tarvittaessa käytettävä tämän direktiivin 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa lopullisessa luettelossa vahvistettuja standardoituja termejä.

Maksuerittelyn toimittamiseen käytettävästä tiedotuskanavasta sovitaan kuluttajan kanssa. Maksuerittely on ainakin kuluttajan pyynnöstä annettava paperilla.

2. Maksuerittelyssä on annettava ainakin seuraavat tiedot:

- a) kustakin palvelusta veloitettu yksikkömaksu ja palvelun käyttökertojen lukumäärä tarkastelujakson aikana ja, jos palvelut on yhdistetty paketiksi, koko paketista veloitettu maksu, pakettimaksun veloituskertojen lukumäärä tarkastelujakson aikana ja kaikista pakettimaksun kattaman määrän ylittävistä palveluista veloitettava lisämaksu;
- b) kustakin palvelusta, kustakin palvelupaketista ja pakettimaksun kattaman määrän ylittävistä palveluista tarkastelujakson aikana veloitettujen maksujen kokonaismäärä;
- c) tapauksen mukaan maksutiliin sovelletut tilinylityskorot ja tilinylityksestä veloitettujen korkomaksujen kokonaismäärä tarkastelujakson aikana;
- d) tapauksen mukaan maksutiliin sovelletut talletuskorot ja kertyneen koron kokonaismäärä tarkastelujakson aikana;
- e) kaikista palveluista tarkastelujakson aikana veloitettujen maksujen kokonaismäärä.

3. Maksuerittelyn on oltava

- a) esitystapansa, asettelunsa ja kirjasinkokonsa puolesta selkeä ja helppolukuinen;
- b) täsmällinen, harhaanjohtamaton ja maksutilin valuutassa tai, jos kuluttaja ja maksupalveluntarjoaja ovat niin sopineet, jossakin muussa unionin valuutassa esitetty;
- c) otsikoitu 'maksuerittelyksi' ensimmäisen sivun yläreunassa sen yhteisen tunnuksen vieressä, jolla tämä asiakirja erotetaan muusta asiakirja-aineistosta; ja
- d) kirjoitettu sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa maksutiliä tarjotaan, tai, jos kuluttaja ja maksupalveluntarjoaja ovat niin sopineet, jollakin muulla kielellä.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että maksuerittely on annettava yhdessä niiden tietojen kanssa, joita vaaditaan maksutileistä ja niihin liittyvistä palveluista annettujen muiden unionin tai kansallisten säädösten nojalla, kunhan kaikki ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

4. EPV laatii kansallisia viranomaisia kuultuaan ja kuluttajatutkimuksia tehtyään teknisiä täytäntöönpanostandardeja, jotka koskevat maksuerittelyn ja sen yhteisen tunnuksen standardoitua esitysmuotoa.

EPV toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

5. Kun unionin standardoitu terminologiaa on päivitetty 3 artiklan 6 kohdan nojalla, EPV tarvittaessa tarkastelee ja päivittää maksuerittelyn ja sen yhteisen tunnuksen standardoitu esitystapaa tämän artiklan 4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6 artikla

Kuluttajille tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat käyttävät kuluttajille annettavissa sopimustiedoissaan, kaupallisissa tiedoissaan ja markkinointitiedoissaan tarvittaessa standardoituja termejä, jotka on vahvistettu 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa lopullisessa luettelossa. Maksupalveluntarjoajat voivat käyttää maksuja koskevassa tietoasiakirjassa ja maksuerittelyssä markkinointinimiä, edellyttäen että näitä markkinointinimiä käytetään 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa lopullisessa luettelossa vahvistettujen standardoitujen termien ohella toissijaisina nimityksinä kyseisille palveluille.

2. Maksupalveluntarjoajat voivat käyttää markkinointinimiä viitattaessa palveluihinsa kuluttajille annettavissa sopimustiedoissaan, kaupallisissa tiedoissaan ja markkinointitiedoissaan, edellyttäen että ne tarvittaessa yksilöivät selkeästi 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa lopullisessa luettelossa olevat vastaavat standardoidut termit.

7 artikla

Vertailusivustot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajilla on kansallisella tasolla maksuton pääsy vähintään yhdelle verkkosivustolle, jolla vertaillaan maksupalveluntarjoajien veloittamia maksuja ainakin niistä palveluista, jotka sisältyvät 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun lopulliseen luetteloon.

Vertailusivustojen ylläpitäjänä voi olla joko yksityinen toimija tai viranomainen.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että 1 kohdassa tarkoitetut vertailusivustot sisältävät muita vertailutietoja maksupalveluntarjoajan tarjoaman palvelun tasosta.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti perustettujen vertailusivustojen on

- a) oltava toiminnallisesti riippumattomia, mikä varmistetaan antamalla maksupalveluntarjoajille tasapuolinen asema hakutuloksia käytettäessä;
- b) ilmoitettava selkeästi sivustojen omistajat;
- c) asetettava selkeät ja puolueettomat vertailuperusteet;
- d) käytettävä selkeää ja yksiselitteistä kieltä sekä tarvittaessa 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa lopullisessa luettelossa vahvistettuja standardoituja termejä;
- e) annettava täsmällisiä ja ajantasaisia tietoja sekä ilmoitettava viimeinen päivitysajankohta;
- f) sisällettävä monia erilaisia maksutilitarjouksia, jotka kattavat merkittävän osan alan markkinoista, ja mikäli esitetyt tiedot eivät anna täyttä käsitystä markkinoista, siitä on ilmoitettava selkeästi ennen tulosten esittämistä; ja
- g) tarjottava tehokas menettely, jolla voidaan ilmoittaa julkaistuja maksuja koskevista vääristä tiedoista.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että verkossa asetetaan saataville tietoja tämän artiklan mukaisten verkkosivustojen saatavuudesta.

8 artikla

Toisen tuotteen tai palvelun kanssa paketoituiden maksutilit

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun maksutiliä tarjotaan osana pakettia yhdessä sellaisen toisen tuotteen tai palvelun kanssa, joka ei liity maksutiliin, maksupalveluntarjoaja informoi kuluttajaa siitä, onko maksutili mahdollista ostaa erikseen, ja jos on, antaa kuluttajalle erikseen tietoa kuhunkin kyseisessä paketissa tarjottuun ja erikseen ostettavissa olevaan toiseen tuotteeseen ja palveluun liittyvistä maksuista.

III LUKU

SIIRTÄMINEN

9 artikla

Siirtopalvelun tarjoaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset tarjoavat 10 artiklassa kuvailtua siirtopalvelua samassa valuutassa olevien maksutilien välillä jokaiselle kuluttajalle, joka avaa asianomaisen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneen maksupalveluntarjoajan ylläpitämän maksutilin tai jolla on tällainen tili.

10 artikla

Siirtopalvelu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastaanottava maksupalveluntarjoaja käynnistää siirtopalvelun kuluttajan pyynnöstä. Siirtopalvelussa on noudatettava ainakin 2–6 kohtaa.

Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa toimenpiteitä, jotka ovat vaihtoehtoisia 2–6 kohdassa tarkoitetuille toimenpiteille, edellyttäen että

- a) tämä on selvästi kuluttajan etujen mukaista;
- b) kuluttajalle ei aiheudu lisärasitteita; ja
- c) siirto saatetaan päätökseen enintään kokonaismääräajassa, joka on sama kuin 2–6 kohdassa tarkoitettu kokonaismääräaika.

2. Vastaanottavan maksupalveluntarjoajan on suoritettava siirtopalvelu saatuaan kuluttajalta siihen luvan. Jos tilinhaltijoita on kaksi tai useampia, lupa on saatava kultakin heistä.

Lupa on laadittava sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa siirtopalvelu käynnistetään, tai millä tahansa muulla osapuolten sopimalla kielellä.

Luvan on mahdollistettava se, että kuluttaja antaa siirtävälle maksupalveluntarjoajalle erikseen suostumuksen kunkin 3 kohdassa tarkoitetun tehtävän suorittamiseen ja vastaanottavalle maksupalveluntarjoajalle erikseen suostumuksen kunkin 5 kohdassa tarkoitetun tehtävän suorittamiseen.

Luvan on mahdollistettava se, että kuluttaja yksilöi siirrettävät saapuvat tilisiirrot, tilisiirtoja koskevat pysyväistoimeksiannot ja suoraveloitustuutukset. Luvan on myös mahdollistettava se, että kuluttaja ilmoittaa päivän, josta tilisiirtoja koskevat pysyväistoimeksiannot ja suoraveloitustuutukset on alettava suorittaa vastaanottavan maksupalveluntarjoajan avaamalta tai ylläpitäältä maksutililtä. Kyseisen päivän on oltava vähintään kuusi pankkipäivää siitä päivästä, jona vastaanottava maksupalveluntarjoaja saa siirtävältä maksupalveluntarjoajalta 4 kohdan mukaisesti siirretyt asiakirjat. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että kuluttaja antaa luvan kirjallisena ja että kuluttajalle annetaan jäljennös luvasta.

3. Kahden pankkipäivän kuluessa 2 kohdassa tarkoitetun luvan vastaanottamisesta vastaanottavan maksupalveluntarjoajan on pyydettävä, että siirtävä maksupalveluntarjoaja suorittaa seuraavat tehtävät, jos niitä edellytetään kuluttajan antamassa luvassa:

- a) toimittaa vastaanottavalle maksupalveluntarjoajalle ja, jos kuluttaja sitä erikseen pyytää, kuluttajalle luettelon voimassa olevia tilisiirtoja koskevista pysyväistoimeksiannoista, jotka koskevat tilisiirtoja, ja saatavilla olevat tiedot niistä suoraveloitustuutuksista, joita siirto koskee;
- b) toimittaa saatavilla olevat tiedot vastaanottavalle maksupalveluntarjoajalle ja, jos kuluttaja pyytää niitä erikseen, kuluttajalle kuluttajan tilille saapuneista toistuvista tilisiirroista ja saajan kuluttajan maksutililtä tekemistä suoraveloituksista 13 edeltävän kuukauden ajalta;
- c) jos siirtävä maksupalveluntarjoaja ei tarjoa automatisoitua järjestelmää, jolla saapuvat tilisiirrot ja suoraveloitukset ohjataan vastaanottavan maksupalveluntarjoajan ylläpitämälle kuluttajan maksutilille, lopettaa suoraveloitusten ja saapuvien tilisiirtojen hyväksymisen luvassa ilmoitetusta päivästä alkaen;
- d) peruuttaa pysyväistoimeksiannot luvassa ilmoitetusta päivästä alkaen;
- e) siirtää jäljellä olevan positiivisen saldon vastaanottavan maksupalveluntarjoajan avaamalle tai ylläpitämälle maksutilille kuluttajan ilmoittamana päivänä; ja
- f) sulkee siirtävän maksupalveluntarjoajan ylläpitämän maksutilin kuluttajan ilmoittamana päivänä.

4. Siirtävän maksupalveluntarjoajan on saatuaan vastaanottavalta maksupalveluntarjoajalta pyynnön suoritettava seuraavat tehtävät, jos niitä edellytetään kuluttajan antamassa luvassa:

- a) lähetettävä vastaanottavalle maksupalveluntarjoajalle 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut tiedot viiden pankkipäivän kuluessa;
- b) lopetettava maksutilille saapuvien tilisiirtojen ja maksutililtä tehtyjen suoraveloitusten hyväksyminen luvassa ilmoitetusta päivästä alkaen, ellei siirtävä maksupalveluntarjoaja tarjoa automatisoitua järjestelmää, jolla saapuvat tilisiirrot ja suoraveloitukset ohjataan vastaanottavan maksupalveluntarjoajan ylläpitämälle tai avaamalle kuluttajan maksutilille. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että siirtävä maksupalveluntarjoaja ilmoittaa maksajalle tai maksunsaajalle syyn maksutapahtuman hyväksymättä jättämiselle;
- c) peruutettava pysyväistoimeksiannot luvassa ilmoitetusta päivästä alkaen;
- d) siirrettävä maksutilin mahdollinen jäljellä oleva positiivinen saldo vastaanottavan maksupalveluntarjoajan avaamalle tai ylläpitämälle maksutilille luvassa ilmoitettuna päivänä;
- e) suljettava maksutili luvassa ilmoitettuna päivänä, ellei kuluttajalla ole maksamattomia sitoumuksia tällä maksutilillä ja edellyttäen, että tämän kohdan a, b ja d alakohdassa luetellut toimet on saatettu päätökseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2007/64/EY 45 artiklan 1 ja 6 kohdan soveltamista. Maksupalveluntarjoajan on välittömästi ilmoitettava kuluttajalle, jos maksamattomat sitoumukset estävät kuluttajan maksutilin sulkemisen.

5. Viiden pankkipäivän kuluessa pyydettyjen tietojen vastaanottamisesta 3 kohdassa tarkoitettua siirtävältä maksupalveluntarjoajalta vastaanottavan maksupalveluntarjoajan on suoritettava seuraavat tehtävät luvassa edellytettävässä muodossa ja siltä osin kuin se on mahdollista siirtävän maksupalveluntarjoajan tai kuluttajan antamien tietojen perusteella:

- a) järjestettävä kuluttajan pyytämät tilisiirtoja koskevat pysyväistoimeksiannot ja niiden toteuttaminen luvassa ilmoitetusta päivästä alkaen;
- b) tehtävä mahdollisesti tarvittavat valmistelut suoraveloitusten hyväksymiseksi ja hyväksyttävä ne luvassa ilmoitetusta päivästä alkaen;
- c) tiedotettava soveltuvin osin kuluttajille heidän oikeuksistaan asetuksen (EU) N:o 260/2012 5 artiklan 3 kohdan d alakohdan nojalla;
- d) annettava luvassa ilmoitetuille maksajille, jotka tekevät toistuvia saapuvia tilisiirtoja kuluttajan maksutilille, yksityiskohtaiset tiedot vastaanottavan maksupalveluntarjoajan ylläpitämästä kuluttajan maksutilistä ja toimitettava maksajille jäljennös kuluttajan antamasta luvasta. Jos vastaanottavalla maksupalveluntarjoajalla ei ole kaikkia tietoja, jotka sen on ilmoitettava maksajille, sen on pyydettävä kuluttajaa tai siirtävää maksupalveluntarjoajaa toimittamaan puuttuvat tiedot;
- e) annettava luvassa ilmoitetuille maksunsaajille, jotka käyttävät suoraveloitusta periäkseen varoja kuluttajan maksutililtä, yksityiskohtaiset tiedot vastaanottavan maksupalveluntarjoajan ylläpitämästä kuluttajan maksutilistä, ilmoitettava niille päivä, josta alkaen suoraveloitus tullaan tekemään maksutililtä, ja toimitettava niille jäljennös kuluttajan antamasta luvasta. Jos vastaanottavalla maksupalveluntarjoajalla ei ole kaikkia tietoja, jotka sen on ilmoitettava maksunsaajille, sen on pyydettävä kuluttajaa tai siirtävää maksupalveluntarjoajaa toimittamaan puuttuvat tiedot.

Jos kuluttaja päättää toimittaa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d ja e alakohdassa tarkoitettua tietoja maksajille tai maksunsaajille mieluummin itse kuin antaa 2 kohdan mukaisesti sitä koskevan luvan vastaanottavalle maksupalveluntarjoajalle, tämän on toimitettava tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määräajassa kuluttajalle vakio-muotoiset kirjeet, joissa ilmoitetaan yksityiskohtaiset tiedot maksutilistä ja luvassa yksilöity alkamispäivä.

6. Sen estämättä, mitä direktiivin 2007/64/EY 55 artiklan 2 kohdassa säädetään, siirtävä maksupalveluntarjoaja ei saa estää maksuvälineiden käyttöä ennen kuluttajan antamassa luvassa vahvistettua päivää, jotta maksupalvelujen tarjoaminen kuluttajalle ei keskeytyisi siirtopalvelun tarjoamisen aikana.

11 artikla

Kuluttajien rajat ylittävän tilin avaamisen helpottaminen

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että jos kuluttaja ilmoittaa maksupalveluntarjoajalleen haluavansa avata toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen maksupalveluntarjoajan ylläpitämän maksutilin, maksupalveluntarjoajan, jonka ylläpitämä tili kuluttajalla on, on tällaisen pyynnön saadessaan annettava kuluttajalle apua seuraavasti:

- a) annettava kuluttajalle veloituksetta luettelo kaikista voimassa olevista pysyväistoimeksiannoista, jotka koskevat tilisiirtoja ja velallisen tekemiä suoraveloitusvaltuutuksia, jos sellaisia on käytävissä, ja saatavilla olevat tiedot toistuvista kuluttajan maksutilille saapuvista tilisiirroista ja saajan kuluttajan maksutililtä tekemistä suoraveloituksista edeltävän 13 kuukauden ajalta. Tämä luettelo ei aseta uudelle maksupalveluntarjoajalle velvollisuutta ryhtyä kehittämään palveluja, joita se ei tarjoa;

- b) siirrettävä kuluttajan maksutilillä jäljellä oleva positiivinen saldo vastaanottavan uuden maksupalveluntarjoajan avaallemalle tai ylläpitämälle kuluttajan maksutilille edellyttäen, että pyyntö sisältää kaikki tiedot, joiden perusteella uusi maksupalveluntarjoaja ja kuluttajan maksutili on mahdollista yksilöidä;
- c) suljettava kuluttajan maksutili.

2. Maksupalveluntarjoajan, jonka ylläpitämä maksutili kuluttajalla on, on saatettava tämän artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut toimet päätökseen kuluttajan ilmoittamana päivänä, joka on vähintään kuusi pankkipäivää siitä päivästä, jona kyseinen maksupalveluntarjoaja sai kuluttajan pyynnön, elleivät osapuolet toisin ole sopineet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2007/64/EY 45 artiklan 1 ja 6 kohdan soveltamista ja ellei kuluttajalla ole maksamattomia sitoumuksia tällä maksutilillä. Maksupalveluntarjoajan on välittömästi ilmoitettava kuluttajalle, jos maksamattomat sitoumukset estävät maksutilin sulkemisen.

12 artikla

Siirtopalveluun liittyvät maksut

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajilla on mahdollisuus saada maksutta henkilökohtaiset tietonsa joko siirtävän tai vastaanottavan maksupalveluntarjoajan pitämistä voimassa olevista pysyväistoimeksiantoista ja suoraveloituksista.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirtävä maksupalveluntarjoaja toimittaa vastaanottavan maksupalveluntarjoajan 10 artiklan 4 kohdan a alakohdan nojalla pyytämät tiedot veloittamatta siitä maksua kuluttajalta tai vastaanottavalta maksupalveluntarjoajalta.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksut, joita siirtävä maksupalveluntarjoaja mahdollisesti veloittaa kuluttajalta pitämänsä maksutilin irtisanomisesta, määritetään direktiivin 2007/64/EY 45 artiklan 2, 4 ja 6 kohdan mukaisesti.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muut kuin tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut maksut, joita siirtävä tai vastaanottava maksupalveluntarjoaja mahdollisesti veloittaa kuluttajalta 10 artiklan nojalla tarjotuista palveluista, ovat kohtuullisia ja vastaavat kyseisen maksupalveluntarjoajan todellisia kustannuksia.

13 artikla

Kuluttajien taloudelliset tappiot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirtoprosessiin osallistuva maksupalveluntarjoaja korvaa viivytyksettä maksut, korot ja muut taloudelliset tappiot, jotka koituvat kuluttajille suoraan siitä, että kyseinen maksupalveluntarjoaja laiminlyö 10 artiklan mukaiset velvoitteensa.
2. Edellä 1 kohdassa säädettyä vastuuta ei sovelleta tapauksissa, joissa maksupalveluntarjoaja voi vedota sellaisiin epätavallisiin ja ennalta arvaamattomiin seikkoihin, joihin se ei voi vaikuttaa ja joiden seurauksia se ei kaikkia huolellisuutta noudattamalla olisi voinut välttää, tai jos maksupalveluntarjoajaa sitovat muut unionin tai kansallisiin säädöksiin perustuvat oikeudelliset velvoitteet.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 ja 2 kohdan mukainen vastuu vahvistetaan kansallisella tasolla sovellettavien oikeudellisten vaatimusten mukaisesti.

14 artikla

Siirtopalvelua koskevat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat asettavat kuluttajien saataville seuraavat siirtopalvelua koskevat tiedot:

- a) edellä 10 artiklassa luetellut siirtävän ja vastaanottavan maksupalveluntarjoajan tehtävät siirtoprosessin kussakin vaiheessa;
- b) siirtoprosessin eri vaiheiden toteutusaikataulu;
- c) siirtoprosessista mahdollisesti veloitettavat maksut;
- d) kuluttajalta mahdollisesti pyydettävät tiedot; ja
- e) jäljempänä 24 artiklassa tarkoitetut vaihtoehtoiset riitojenratkaisumenettelyt.

Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että maksupalveluntarjoajat asettavat saataville myös muita tietoja, kuten tarvittaessa tiedot, joista ilmenee, mihin unionissa olevaan talletusten vakuusjärjestelmään maksupalveluntarjoaja kuuluu.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava saataville maksutta paperilla tai muulla pysyvällä välineellä kaikissa maksupalveluntarjoajan tiloissa, joihin kuluttajilla on pääsy, niiden on oltava jatkuvasti saatavilla sähköisessä muodossa maksupalveluntarjoajan verkkosivustolla ja ne on annettava pyynnöstä kuluttajalle.

IV LUKU

MAHDOLLISUUS KÄYTTÄÄ MAKSUTILEJÄ

15 artikla

Syrjimättömyys

Jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät luottolaitokset syrji unionissa laillisesti asuvia kuluttajia heidän kansalaisuutensa tai asuinpaikkansa tai minkään muun perusoikeuskirjan 21 artiklassa tarkoitetun synn vuoksi, kun nämä kuluttajat hakevat tai käyttävät maksutiliä unionissa. Perusmaksutilin haltijana olemiseen sovellettavat ehdot eivät myöskään saa olla millään tavoin syrjiviä.

16 artikla

Mahdollisuus käyttää perusmaksutiliä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki luottolaitokset tarjoavat tai riittävän moni luottolaitos tarjoaa kuluttajille perusmaksutiliä, jotta kaikille kuluttajille niiden alueella taataan mahdollisuus käyttää sellaista ja jotta estetään kilpailun vääristyminen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perusmaksutilejä eivät tarjoa vain sellaiset luottolaitokset, jotka tarjoavat maksutilejä ainoastaan verkkopalveluina.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että unionissa laillisesti asuvilla kuluttajilla, myös kuluttajilla, joilla ei ole pysyvää osoitetta, turvapaikanhakijoilla sekä kuluttajilla, joille ei ole myönnetty oleskelulupaa mutta joiden poistaminen maasta on oikeudellisten tai tosiasiallisten syiden vuoksi mahdotonta, on oikeus avata jäsenvaltion alueella sijaitsevan luottolaitoksen ylläpitämä perusmaksutili ja oikeus käyttää tällaista tiliä. Tätä oikeutta on sovellettava kuluttajan asuinpaikasta riippumatta.

Jäsenvaltiot voivat perussopimuksissa taattuina perusvapauksia täysimääräisesti kunnioittaen edellyttää, että kuluttajat, jotka haluavat avata perusmaksutilin jäsenvaltion alueella, osoittavat, että siihen on aidot perusteet.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisen oikeuden käyttöä ei tehdä kuluttajien kannalta liian vaikeaksi tai rasittavaksi.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perusmaksutiliä tarjoavat luottolaitokset avaavat perusmaksutilin tai hylkäävät kuluttajan perusmaksutilihakemuksen ilman tarpeetonta viivytystä ja viimeistään kymmenen pankkipäivän kuluttua täydellisen hakemuksen vastaanottamisesta.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset hylkäävät perusmaksutilihakemuksen, jos tällaisen tilin avaaminen merkitsisi direktiivissä 2005/60/EY säädettyjen rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämistä koskevien säännösten rikkomista.

5. Jäsenvaltiot voivat sallia, että perusmaksutiliä tarjoavat luottolaitokset hylkäävät tällaisen tilihakemuksen, jos kuluttajalla on jo jäsenvaltion alueella sijaitsevassa luottolaitoksessa maksutili, jonka kautta hän voi käyttää 17 artiklan 1 kohdassa lueteltuja palveluja, paitsi jos kuluttaja ilmoittaa saaneensa ilmoituksen maksutilin sulkemisesta.

Tällaisissa tapauksissa luottolaitos voi ennen perusmaksutilin avaamista tarkastaa, onko kuluttajalla jo samassa jäsenvaltiossa sijaitsevassa luottolaitoksessa maksutili, jonka kautta hän voi käyttää 17 artiklan 1 kohdassa lueteltuja palveluja. Luottolaitokset voivat luottaa tätä varten kunnian ja omantunnon kautta annettuun vakuutukseen, jonka kuluttaja on allekirjoittanut.

6. Jäsenvaltiot voivat määritellä rajoitetussa määrin muitakin erityistapauksia, joissa luottolaitosten voidaan edellyttää hylkäävän tai ne voivat päättää hylätä perusmaksutilihakemuksen. Tällaisten tapausten on perustuttava jäsenvaltion alueella sovellettavan kansallisen lain säännöksiin, ja niiden tarkoituksena on oltava joko helpottaa kuluttajan mahdollisuuksia käyttää perusmaksutiliä veloituksetta 25 artiklassa säädetyn mekanismin mukaisesti tai välttää sitä, että kuluttajat käyttävät väärin oikeuttaan käyttää perusmaksutiliä.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 4, 5 ja 6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa luottolaitos ilmoittaa kuluttajalle päätöksensä jälkeen välittömästi kirjallisesti ja maksutta hakemuksen hylkäämisestä ja täsmällisen syyn sen hylkäämiselle, ellei ilmoituksen antaminen ole kansallisen turvallisuuden, yleisen järjestyksen tai direktiivin 2005/60/EY tavoitteiden vastaista. Jos luottolaitos on hylännyt hakemuksen, sen on annettava kuluttajalle neuvoja menettelystä, jolla tämä voi tehdä valituksen hylkäämispäätöksestä, ja kuluttajan oikeudesta ottaa yhteyttä asianomaiseen toimivaltaiseen viranomaiseen ja nimettyyn vaihtoehtoiseen riitojenratkaisuelimeen sekä annettava asianmukaiset yhteystiedot.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa luottolaitos toteuttaa tarvittavat toimenpiteet direktiivin 2005/60/EY III luvun nojalla.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei perusmaksutilin käyttömahdollisuuden ehdoksi aseteta lisäpalvelujen tai luottolaitoksen osakkeiden ostamista, ellei osakkeiden ostaminen ole ehtona kaikille luottolaitoksen asiakkaille.

10. Jäsenvaltioiden katsotaan täyttävän IV luvussa säädetty velvoitteet, jos sen täysimääräinen soveltaminen varmistetaan voimassa olevan sitovan kehyksen avulla riittävän selkeästi ja täsmällisesti niin, että kyseessä olevat henkilöt voivat varmistaa oikeutensa koko laajuudessaan ja tukeutua niihin kansallisissa tuomioistuimissa.

17 artikla

Perusmaksutilin ominaisuudet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perusmaksutili sisältää seuraavat palvelut:
 - a) palvelut, jotka mahdollistavat kaikki maksutilin avaamisen, käyttämisen ja sulkemisen edellyttämät operaatiot;
 - b) palvelut, jotka mahdollistavat varojen tallettamisen maksutilille;
 - c) palvelut, jotka mahdollistavat käteisen nostamisen maksutililtä unionissa luottolaitoksen toimipisteessä tai pankkiautomaateista luottolaitoksen aukioloaikoina tai niiden ulkopuolella;
 - d) seuraavien maksutapahtumien suorittaminen unionissa:
 - i) suoraveloitukset;
 - ii) maksutapahtumien toteuttaminen maksukortilla, mukaan lukien verkkomaksut;
 - iii) tilisiirrot, myös pysyväistoimeksiannot, pankkipäätteillä ja luottolaitoksen toimipisteissä ja luottolaitoksen verkkopalvelujen välityksellä, jos sellaisia on käytettävissä.

Luottolaitosten on tarjottava ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa lueteltuja palveluja yhtä laajasti kuin ne jo tarjoavat niitä kuluttajille, joilla on jokin muu maksutili kuin perusmaksutili.

2. Jäsenvaltiot voivat velvoittaa alueelleen sijoittautuneet luottolaitokset tarjoamaan sellaisia perusmaksutiliin liittyviä lisäpalveluja, joita pidetään kansallisella tasolla yleisen käytännön mukaisesti kuluttajan kannalta olennaisina.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneet luottolaitokset tarjoavat perusmaksutilejä ainakin asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa valuutassa.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajat voivat toteuttaa perusmaksutililtä rajoittamattoman määrän operaatioita 1 kohdassa tarkoitettuihin palveluihin liittyen.
5. Jäsenvaltioiden on tämän artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa sekä d alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen palvelujen osalta, lukuun ottamatta maksutapahtumien toteuttamista maksukortilla, varmistettava, että luottolaitokset eivät veloita enempää kuin 18 artiklassa tarkoitettua mahdollista kohtuullista maksua, riippumatta maksutililtä toteutettujen operaatioiden lukumäärästä.
6. Jäsenvaltiot voivat tämän artiklan 1 kohdan d alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen palvelujen osalta, tämän artiklan 1 kohdan d alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen palvelujen osalta ainoastaan siltä osin kuin kyse on maksutapahtumien toteuttamisesta luottokortilla sekä tämän artiklan 1 kohdan d alakohdan iii alakohdassa tarkoitettujen palvelujen osalta määrittää vähimmäismäärän operaatioita, joista luottolaitokset voivat veloittaa ainoastaan 18 artiklassa tarkoitettua mahdollista kohtuullista maksua. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että operaatioiden vähimmäismäärä on riittävä kattamaan käytön kuluttajan henkilökohtaisiin tarkoituksiin ottaen huomioon nykyinen kulutuskäyttäytyminen ja yleinen kauppatapa. Vähimmäismäärän ylittävistä operaatioista veloitettavat maksut eivät saa milloinkaan ylittää luottolaitoksen tavanomaisen hinnoittelupolitiikan nojalla veloitettuja maksuja.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajat voivat hoitaa ja käynnistää maksutapahtumia perusmaksutililtään luottolaitoksen tiloissa ja/tai verkkopalveluiden välityksellä, jos sellaisia on käytettävissä.

8. Jäsenvaltiot voivat sallia, että luottolaitokset tarjoavat kuluttajan pyynnöstä tilinylitysmahdollisuutta perusmaksutilille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivissä 2008/48/EY säädettyjen vaatimusten noudattamista. Jäsenvaltiot voivat määrittää tällaisen tilinylityksen enimmäismäärän ja enimmäiskeston. Perusmaksutilin saatavuutta tai käyttöä ei saa rajoittaa eikä sen ehdoksi saa asettaa tällaisten luottopalvelujen ostamista.

18 artikla

Veloitettavat maksut

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset tarjoavat 17 artiklassa tarkoitetut palvelut maksutta tai kohtuullista maksua vastaan.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksut, jotka kuluttajilta veloitetaan puitesopimuksessa vahvistettujen sitoumusten täyttämättä jättämisestä, ovat kohtuullisia.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja kohtuullisia maksuja määritettäessä otetaan huomioon ainakin seuraavat kriteerit:

a) kansalliset tulotasot;

b) luottolaitosten maksutiliin liittyvistä palveluista keskimäärin veloittamat maksut asianomaisessa jäsenvaltiossa.

4. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että luottolaitokset toteuttavat erilaisia hinnoittelujärjestelmiä riippuen kuluttajan pankkipalvelujen käytön tasosta siten, että erityisesti pankkijärjestelmän ulkopuolella olevat muita heikommassa asemassa olevat kuluttajat voivat saada edullisemmat ehdot, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun oikeuteen ja tämän artiklan 1 kohtaan sisältyvään velvollisuuteen. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajille annetaan neuvoja ja asianmukaista tietoa saatavilla olevista vaihtoehdoista.

19 artikla

Puitesopimukset ja niiden irtisanominen

1. Perusmaksutilin käytön mahdollistaviin puitesopimuksiin sovelletaan direktiiviä 2007/64/EY, ellei tämän artiklan 2 ja 4 kohdassa toisin säädetä.

2. Luottolaitos voi irtisanoa puitesopimuksen yksipuolisesti ainoastaan, jos vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) kuluttaja on käyttänyt maksutiliä tahallisesti laittomaan tarkoitukseen;

b) maksutilillä ei ole toteutettu yhtään tapahtumaa yli 24 perättäisen kuukauden aikana;

c) kuluttaja on antanut virheellisiä tietoja saadakseen perusmaksutilin, kun oikeiden tietojen antaminen ei olisi antanut oikeutta tilin avaamiseen;

d) kuluttaja ei enää asu laillisesti unionissa;

e) kuluttaja on sittemmin avannut jäsenvaltiossa, jossa hänellä jo on perusmaksutili, toisen maksutilin, jonka kautta hän voi käyttää 17 artiklan 1 kohdassa lueteltuja palveluja.

3. Jäsenvaltiot voivat määrittää rajoitetun määrän muita tapauksia, joissa luottolaitos voi yksipuolisesti irtisanoa perusmaksutiliä koskevan puitesopimuksen. Tällaisten tapausten on perustuttava niiden alueella sovellettavan kansallisen lain säännöksiin, ja niiden tarkoituksena on oltava sen välttäminen, että kuluttajat käyttävät väärin oikeuttaan käyttää perusmaksutiliä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos luottolaitos irtisanoo perusmaksutiliä koskevan sopimuksen yhdellä tai useammalla 2 kohdan b, d ja e alakohdassa sekä 3 kohdassa mainitulla perusteella, se ilmoittaa kuluttajalle irtisanomisen perustelut vähintään kaksi kuukautta ennen irtisanomisen voimaantuloa kirjallisesti ja maksutta, ellei perustelujen antaminen ole kansallisen turvallisuuden tai yleisen järjestyksen tavoitteiden vastaista. Jos luottolaitos irtisanoo sopimuksen 2 kohdan a tai c alakohdan mukaisesti, irtisanominen tulee voimaan välittömästi.

5. Irtisanomisilmoituksessa on annettava kuluttajalle neuvoja menettelyistä, jolla hän voi tehdä valituksen mahdollisesta irtisanomisesta, ja kuluttajan oikeudesta ottaa yhteyttä toimivaltaiseen viranomaiseen ja nimettyyn vaihtoehtoiseen riitojenratkaisuelimeen sekä annettava asianmukaiset yhteystiedot.

20 artikla

Perusmaksutilejä koskevat yleiset tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on riittäviä toimenpiteitä, joilla lisätään yleisön tietämystä perusmaksutilien saatavuudesta, niiden yleisistä maksuehdoista, menettelyistä, joita on noudatettava käytettäessä oikeutta käyttää perusmaksutiliä, sekä menetelmistä, jotka mahdollistavat vaihtoehtoisten riitojenratkaisumenettelyjen käytön. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedotustoimet ovat riittävät ja hyvin kohdennetut ja että niillä vastataan etenkin pankkijärjestelmän ulkopuolella olevien, muita heikommassa asemassa olevien ja liikkuvien kuluttajien tarpeisiin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset asettavat kuluttajien saataville maksutta helposti käytettävissä olevia tietoja ja apua tarjolla olevien perusmaksutilien erityispiirteistä, niistä veloitettavista maksuista ja niiden käyttöehdoista. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että näistä tiedoista käy ilmi, ettei lisäpalvelujen osto ole pakollista perusmaksutilin saamiseksi.

V LUKU

TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET JA VAIHTOEHTOINEN RIITOJENRATKAISU

21 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset kansalliset viranomaiset, joiden tehtävänä on huolehtia tämän direktiivin soveltamisesta ja täytäntöönpanosta, sekä varmistettava, että näille viranomaisille annetaan kaikki niiden tehtävien tehokkaaseen ja tulokselliseen hoitamiseen tarvittavat tutkinta- ja täytäntöönpanovaltuudet ja riittävät resurssit.

Toimivaltaisten viranomaisten on oltava joko julkisia viranomaisia tai kansallisen lainsäädännön mukaisia elimiä tai kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti tätä varten valtuutettujen julkisten viranomaisten hyväksymiä elimiä. Ne eivät saa olla maksupalveluntarjoajia, lukuun ottamatta kuitenkin kansallisia keskuspankkeja.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset sekä kaikki henkilöt, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa, sekä toimivaltaisten viranomaisten määräämät tilintarkastajat ja asiantuntijat ovat salassapitovelvollisia. Näissä tehtävissä mahdollisesti saatuja luottamuksellisia tietoja ei saa ilmaista toiselle henkilölle eikä viranomaiselle muutoin kuin tiivistetysti tai kootusti, sanotun kuitenkin rajoittamatta rikoslainsäädännön alaan tai tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tapausten käsittelyä. Tämä ei kuitenkaan estä toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta tai toimittamasta unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisia luottamuksellisia tietoja.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin soveltamisen ja täytäntöönpanon varmistamisen osalta toimivaltaisiksi nimetyt viranomaiset ovat jompiakumpia tai molempia seuraavista:

a) asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyjä toimivaltaisia viranomaisia;

b) muita kuin a alakohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia edellyttäen, että kyseisten viranomaisten on kansallisten lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisesti oltava tarvittaessa yhteistyössä a alakohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten kanssa hoitaakseen tämän direktiivin mukaisia tehtäviään, myös EPV:n kanssa tämän direktiivin nojalla tehtävän yhteistyön yhteydessä.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava toimivaltaiset viranomaiset ja niitä koskevat mahdolliset muutokset komissiolle ja EPV:lle. Ensimmäinen tällainen ilmoitus on tehtävä mahdollisimman pian ja viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2016.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä toimivaltaansa kansallisen lainsäädännön mukaisesti

a) suoraan oman toimivaltansa nojalla tai oikeusviranomaisten valvonnassa; tai

b) tekemällä hakemus tuomioistuimille, jotka ovat toimivaltaisia antamaan tarvittavat päätökset, ja jos tarvittavaa päätöstä koskevaa hakemusta ei ole hyväksytty, myös hakemalla tarvittaessa muutosta.

6. Jos jäsenvaltion alueella on useita toimivaltaisia viranomaisia, jäsenvaltion on varmistettava, että niiden tehtävät on määritelty selkeästi ja että ne tekevät läheistä yhteistyötä, jotta ne voivat kukin suorittaa tehtävänsä tehokkaasti.

7. Komissio julkaisee luettelon toimivaltaisista viranomaisista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* vähintään kerran vuodessa ja pitää verkkosivustollaan olevan luettelon jatkuvasti ajan tasalla.

22 artikla

Yhteistyövelvollisuus

1. Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimittava yhteistyössä keskenään, kun se on tarpeen kyseisten viranomaisten tämän direktiivin mukaisten tehtävien suorittamiseksi, ja käytettävä siihen tässä direktiivissä tai kansallisessa lainsäädännössä annettuja valtuuksiaan.

Toimivaltaisten viranomaisten on avustettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia. Niiden on vaihdettava tietoja ja harjoitettava yhteistyötä erityisesti tutkinta- tai valvontatoiminnassa.

Yhteistyön ja erityisesti tietojenvaihdon helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi ainoa toimivaltainen viranomainen tässä direktiivissä tarkoitetuksi yhteysviranomaiseksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten nimet, jotka on nimetty vastaanottamaan tietojenvaihto- tai yhteistyöpyyntöjä tämän kohdan nojalla.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat hallinnolliset ja organisatoriset toimenpiteet 1 kohdassa säädetyn avunannon edistämiseksi.

3. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, jotka on 1 kohdan mukaisesti nimetty tässä direktiivissä tarkoitetuiksi yhteysviranomaisiksi, on toimitettava toisilleen viipymättä tiedot, jotka ovat tarpeen toimivaltaisille viranomaisille osoitettujen tehtävien hoitamiseksi tämän direktiivin nojalla hyväksytyjen säännösten mukaisesti.

Toimivaltaiset viranomaiset, jotka vaihtavat tietoja toisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa tämän direktiivin nojalla, voivat ilmoittaa tietojen välityshetkellä, että kyseisiä tietoja ei saa julkistaa ilman niiden nimenomaista suostumusta, jolloin kyseisiä tietoja saa vaihtaa ainoastaan niitä tarkoituksia varten, joihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Yhteysviranomaiseksi nimetty toimivaltainen viranomainen voi toimittaa saadut tiedot muille toimivaltaisille viranomaisille; se ei saa kuitenkaan toimittaa tietoja muille elimille, luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille ilman tiedot ilmaisseiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta, ja se saa toimittaa tiedot ainoastaan niitä tarkoituksia varten, joihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa, paitsi asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa, jolloin sen on ilmoitettava tästä välittömästi sille yhteysviranomaiselle, joka tiedot on antanut.

4. Toimivaltainen viranomainen voi kieltäytyä pyydetystä yhteistyöstä tutkinta- tai valvontatoiminnan yhteydessä tai 3 kohdassa säädetystä tietojenvaihdosta ainoastaan silloin, kun

- a) tällainen tutkinta, paikalla tehtävä tarkastus, valvontatoimi tai tietojenvaihto voi vaikuttaa pyynnön saaneen jäsenvaltion suvereniteettiin, turvallisuuteen tai yleiseen järjestykseen haitallisesti;
- b) samoja toimia ja henkilöitä koskeva oikeudellinen menettely on jo pantu vireille pyynnön saaneen jäsenvaltion viranomaisissa;
- c) pyynnön saaneessa jäsenvaltiossa on jo annettu samoja henkilöitä ja toimia koskeva lainvoimainen päätös.

Kieltäytyessään yhteistyöstä tai tietojenvaihdosta toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä pyynnön esittäneelle toimivaltaiselle viranomaiselle ja annettava mahdollisimman yksityiskohtaiset tiedot asiasta.

23 artikla

Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaiseminen

Jos erityisesti tietojenvaihtoa koskeva yhteistyöpyyntö on hylätty tai pyyntöön ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa, toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää EPV:n apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Tällaisissa tapauksissa EPV voi toimia sille kyseisellä artiklalla annettujen valtuuksien mukaisesti, ja kaikki EPV:n kyseisen artiklan mukaisesti tekemät sitovat päätökset sitovat asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia riippumatta siitä, ovatko nämä toimivaltaiset viranomaiset EPV:n jäseniä.

24 artikla

Vaihtoehtoinen riitojenratkaisu

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajilla on käytettävissään tehokkaita ja vaikuttavia vaihtoehtoisia riitojenratkaisumenettelyjä sellaisten riitojen ratkaisemiseksi, jotka koskevat tässä direktiivissä vahvistettuja oikeuksia ja velvoitteita. Tällaisten vaihtoehtoisten riitojenratkaisumenettelyjen ja niitä tarjoavien elimien on noudatettava direktiivissä 2013/11/EU säädettyjä laatuvaatimuksia.

25 artikla

Maksutilin, josta veloitetaan maksu, epäämistä koskeva mekanismi

Jäsenvaltiot voivat perustaa erityismekanismin sen varmistamiseksi, että kuluttajat, joilla ei ole maksutiliä niiden alueella ja joilta on eväty sellaisen maksutilin käyttömahdollisuus, josta luottolaitokset veloittavat maksun, saavat tosiasiaassa perusmaksutilin käyttömahdollisuuden veloituksetta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 16 artiklan soveltamista.

VI LUKU

SEURAAMUKSET

26 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on annettava säännökset seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetun kansallisen lainsäädännön rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että toimivaltainen viranomainen voi julkistaa hallinnollisen seuraamuksen, joka määrätään tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä hyväksytyjen säännösten rikkomisen johdosta, jollei julkistaminen vakavasti vaaranna finanssimarkkinoita tai aiheuta suhteetonta vahinkoa osapuolille.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

27 artikla

Arviointi

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot seuraavista seikoista ensimmäisen kerran viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2018 ja sen jälkeen joka toinen vuosi:

- a) missä määrin maksupalveluntarjoajat noudattavat 4, 5 ja 6 artiklaa;
- b) missä määrin jäsenvaltiot noudattavat vaatimuksia varmistaa 7 artiklan mukaisten vertailusivustojen olemassaolo;
- c) siirrettyjen maksutilien lukumäärä ja evätyjen siirtohakemusten osuus;
- d) perusmaksutilejä tarjoavien luottolaitosten lukumäärä, avattujen perusmaksutilien lukumäärä ja evätyjen perusmaksutilihakemusten osuus.

2. Komissio laatii jäsenvaltioilta saatujen tietojen pohjalta kertomuksen ensimmäisen kerran viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2018 ja sen jälkeen joka toinen vuosi.

28 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2019 kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta ja liittää siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

Tämän kertomuksen on sisällettävä

- a) luettelo kaikista komission tämän direktiivin osalta aloittamista jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevista menettelyistä;
- b) arviointi tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien maksutilien tilinhoitomaksujen keskimääräisistä tasoista jäsenvaltioissa;
- c) arviointi mahdollisuuksista laatia kehys, jolla varmistetaan maksujen automaattinen ohjaaminen samassa jäsenvaltiossa yhdeltä maksutililtä toiselle yhdistettynä automaattisen ilmoituksen lähettämiseen maksunsaajille tai maksajille siirtojen uudelleen ohjaamisesta;
- d) arviointi mahdollisuuksista laajentaa 10 artiklassa säädetty siirtopalvelu tapauksiin, joissa vastaanottava ja siirtävä maksupalveluntarjoaja sijaitsevat eri jäsenvaltioissa, ja arvio 11 artiklan mukaisen rajat ylittävän tilin avaamisen toteutettavuudesta;
- e) jäsenvaltioiden 27 artiklan mukaisesti toimittamien tietojen pohjalta laadittava arvio niiden tilinhaltijoiden lukumäärästä, jotka ovat siirtäneet maksutilin sen jälkeen, kun tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- f) arvio täysimääräisen maksutilinumeroiden unionin laajuisen siirrettävyyden toteuttamisen kustannuksista ja hyödyistä;
- g) arvio perusmaksutilejä tarjoavien luottolaitosten lukumäärästä;
- h) arvio niiden kuluttajien lukumäärästä ja tyypillisistä ominaisuuksista, jotka ovat avanneet perusmaksutilin sen jälkeen, kun tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, jos saatavilla on tietoja, joista tunnistetiedot on poistettu;
- i) arviointi perusmaksutileistä perittävistä keskimääräisistä vuosimaksuista jäsenvaltiotasolla;
- j) voimassa olevien toimenpiteiden tehokkuuden ja lisätoimenpiteiden tarpeen arviointi taloudellisen osallisuuden lisäämiseksi ja muita heikommassa asemassa olevien väestöryhmien tukemiseksi ylivelkaantumiseen liittyvissä ongelmissa;
- k) esimerkkejä jäsenvaltioissa käytössä olevista parhaista käytännöistä, joilla vähennetään maksupalvelujen ulkopuolelle jäävien kuluttajien määrää.

2. Kertomuksessa arvioidaan myös jäsenvaltioilta 27 artiklan nojalla saatujen tietojen perusteella, onko luetteloa perusmaksutiliin sisältyvistä palveluista aiheellista muuttaa ja ajantasaistaa maksuvälineiden ja teknologian kehittymisen perusteella.

3. Kertomuksessa arvioidaan myös sitä, tarvitaanko 7 ja 8 artiklan nojalla toteutettujen toimenpiteiden ohella vertailusivustoja ja paketoituja tarjouksia koskevia lisätoimenpiteitä, ja erityisesti tarvetta vertailusivustojen valtuutukseen.

29 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ennen 18 päivää syyskuuta 2016. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

2. Niiden on sovellettava 1 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä 18 päivästä syyskuuta 2016.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään:

a) 3 artiklaa sovelletaan 17 päivästä syyskuuta 2014;

b) jäsenvaltioiden on sovellettava 4 artiklan 1–5 kohdan, 5 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 6 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 7 artiklan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen voimaantulosta;

c) jäsenvaltiot, joissa on jo kansallisella tasolla olemassa maksuja koskevaa tietoasiakirjaa vastaava järjestelmä, voivat valintansa mukaan ottaa käyttöön yhteisen esitysmuodon ja sen yhteisen tunnuksen viimeistään 18 kuukauden kuluttua 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen voimaantulosta;

d) jäsenvaltiot, joissa on jo kansallisella tasolla olemassa maksuerittelyjä vastaava järjestelmä, voivat valintansa mukaan ottaa käyttöön yhteisen esitysmuodon ja sen yhteisen tunnuksen viimeistään 18 kuukauden kuluttua 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen voimaantulosta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

30 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

31 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. GOZI

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)



Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI